
VE
RI
TAS

BIJBLAD

VAN HET

CORRESPONDENTIE-BLAD.

BIJBLAD

VAN HET

CORRESPONDENTIE-BLAD,

UITGEGEVEN DOOR DE

BROEDERSCHAP DER NOTARISSEN

IN NEDERLAND.

Deel VII.

AMSTERDAM,
BIJ J. H. & G. VAN HETEREN.
1878.

CORRESPONDENTIE-BLAD

VAN DE

BROEDERSCHAP DER NOTARISSEN

IN NEDERLAND.

ACHTSTE DEEL.

1e AFLEVERING.

AFDEELING I.

Mededeelingen van administratieven aard door of van wege het Hoofdbestuur.

PUNTEN VAN BESCHRIJVING

VOOR DE ALGEMEENE VERGADERING

VAN DE BROEDERSCHAP DER NOTARISSEN IN NEDERLAND

IN 1871.

De Heeren Leden worden genoodigd tot het bijwonen van de Algemeene Vergadering op Dingsdag, den 1sten Augustus 1871, in de Redoutezaal te Maastricht.

De zaal zal des morgens ten 9½ ure en de Vergadering door den Heer Mr. H. Obreen, daartoe door het Hoofdbestuur verzocht, ten 10 ure geopend worden.

De Leden, die de Vergadering denken bij te wonen, gelieven hiervan kennis te geven per brief-

kaart aan het adres van den Algemeenen Secretaris te Amsterdam, doch na Donderdag 27 Julij, aan zijn adres in het Hotel de Hazewind te Maastricht, zeer bepaaldelijk op te geven of zij aan den gezamenlijken maaltijd denken deel te nemen, daar slechts de vóór Maandag op te geven plaatsen kunnen worden gereed gemaakt en beschikbaar gehouden.

Bij het inkomen der zaal ontvangt ieder lid een exemplaar van de Presentielijst, voor zooverre die dan gedrukt zal zijn. Men gelieve plaats te nemen, waar een exemplaar dezer Punten met het *Nummer*, dat vóór den naam op de lijst staat, zich bevindt. Men zal daarbij een exemplaar van het ontwerp van het herziene Reglement vinden.

De leden, die geene kaart aan den Secretaris inzonden, worden verzocht, het vervolg van de Presentielijst bij het inkomen der zaal te teekenen, maar hebben het aan zich zelven te wijten, dat hun naam niet op de gedrukte lijst zal voorkomen.

Zij, die anderen vertegenwoordigen, gelieven de brieven of volmagten *met een lijstje* aan den Algemeenen Secretaris te overhandigen.

De leden gelieven te bedenken, dat, bij het stemmen over het Reglement, het van veel belàng is, indien men verhinderd is om persoonlijk mede te werken, zich daartoe te laten vertegenwoordigen.

Na de opening der Vergadering zal aan de orde worden gesteld:

1. Het Algemeen Verslag en de Punten, die hieruit mogten voortvloeijen.

2. Het Verslag van de Commissie, met het nazien der Rekening over 1870 belast, en het nemen van een besluit te dier zake.

3. De bepaling van de plaats, wáár de volgende Vergadering zal beschreven worden.

4. De aanwijzing der Ringen, die zúllen worden verzocht in 1872 de gecommitteerden tot het nazien der Rekening te benoemen.

5. De verkiezing van een gewoon lid van het Hoofdbestuur, in de plaats van den Algemeenen Secretaris, die in het vorig jaar had moeten aftreden, doch weder herkiesbaar is.

6. Idem van den Heer J. L. Kabel, die dit jaar aftreedt, doch mede herkiesbaar is.

7. De benoeming van twee buitengewone leden van het Hoofdbestuur, in de plaats van de Heeren Jr. Mr. W. Laman Trip en Mr. C. Wiersma, die in het vorig jaar hadden moeten aftreden en niet dadelijk herkiesbaar zijn.

8. Idem van den Heer J. G. J. Moll, die dit jaar aftreedt.

De behandeling der volgende voorstellen van de Commissie tot herziening van het Reglement voorgedragen.

Aangezien de leden uitgenoodigd werden om, de amendementen die zij op de voorgestelde redactie mogten hebben, acht dagen vóór de Vergadering aan den Algemeenen Secretaris in te zenden, besluite de Vergadering thans:

9. dat geene andere amendementen dan de ingezondene in behandeling zullen komen;

10. dat daarna de voorlezing en behandeling der ingezondene amendementen zal plaats hebben;

11. en dat vervolgens over de aanneming of verwerping van het Ontwerp-Reglement in zijn geheel zal worden gestemd.

12. Twee voorstellen van wege het Hoofdbestuur.

Voor het geval, dat het Reglement *en bloc* mogt worden afgestemd of, wegens onvoldoend aantal stemmen, niet vóór het volgend jaar zal worden ingevoerd, stelt het voor:

a. Art. 42 van het bestaande Reglement te vervangen door art. 43 van het Ontwerp-Reglement, en dus te lezen:

"De buitengewone leden betalen *f* 10 en de ge-
"wone leden *f* 20 bijdrage voor het jaar der toe-
"treding, behalve de *f* 3 voor intrede.

"Het jaar, waarin men zijn lidmaatschap opzegt of sterft, wordt voor een vol jaar gerekend."

TOELICHTING. De buitengewone leden, die in 1871 lid worden, betalen volgens het bestaande Reglement *f* 10 en *f* 3 in dat jaar; van de gewone leden kan niets gevorderd worden dan de *f* 3; zij betalen in 1872 over 1871; dit zóó voortgaande, zijn die leden steeds één jaar ten achteren, en zou men billijker wijze, bij hun bedanken of overlijden, van hen of hunne weduwen twee jaren bijdragen kunnen vorderen. Daarom is het wenschelijk voor hen het jaar van toetreden op het minimum te bepalen, dat dan, even als van de buitengewone leden, dadelijk kan gevorderd worden.

b. Om het negende Hoofdstuk van het Reglement te vervangen door de art. 77 tot en met 84 van het ontwerp, en door de artt. 77 en 78, alsmede 81 en 82, in één artikel zamen te vatten, de volgorde der artikelen van ons Reglement te behouden.

TOELICHTING. De vrijheid, hierbij aan het Hoofdbestuur verleend, om over eenige gelden te beschikken, ten einde zoo mogelijk de belangrijkheid van ons blad te verhoogen, maakt dit voorstel aannemelijk.

De wanorde te Arnhem, bij het begin van den maaltijd opgemerkt, is voor een deel ontstaan, door dat eenige leden, die geen kennis gaven dat zij zouden deelnemen aan den middagdisch, aan de tafel hadden plaats genomen; hierdoor kwam er plaats te kort en welligt ook misrekening bij sommige geregten.

Daarom verzoekt het Hoofdbestuur dringend, dat men bij de boven bedoelde briefkaart opgeve, of men gebruik zal maken van het middagmaal.

Voor Maandag 31 Julij 1871, worden als punten van vereeniging aangewezen, het *Paviljoen* in het *Park*, buiten de Lievevrouwepoort van Maastricht en de *groote Societeit*, op het Vrijthof aldaar.

De leden der verschillende societeiten te Maastricht hebben de beleefdheid, onze leden gedurende die dagen als geïntroduceerden te beschouwen.

Namens het Hoofdbestuur,

BRUNO TIDEMAN,

Algemeen Secretaris.

Sedert de laatste mededeeling zijn toegetreden als gewone leden, de Heeren:

P. H. Ribbergh,....te Well.
Joh. Heenk,........" Leimuiden.

Als buitengewoon lid de Heer J. van Hengelaar, te Utrecht.

De Heer P. van den Andel, te Brielle, ofschoon eervol ontslagen, blijft lid.

De Heer Z. J. G. de Both, te Zevenaar, wordt buitengewoon in plaats van gewoon lid.

AFDEELING II.

Mededeelingen van Arresten, Vonnissen, Circulaires en andere beslissingen, Adviezen en Vragen betreffende Regtszaken, voor den Notaris van belang.

§ 1. *Arresten en Vonnissen.*

Vonnis van de Regtbank te Assen, van 28 Junij 1869.

De hypotheekhouder, die krachtens onherroepelijke volmagt, hem verleend, het onroerend goed verkocht heeft, is bevoegd, de erfgenamen van dien hypotheekgever het goed te doen ontruimen.

Vonnis van de Regtbank te Assen, van 3 Julij 1869.

Ook de opgave der beweegredenen van de afwezigheid en van de waarschijnlijke redenen voor het niet geven van berigt, kunnen door den regter gevorderd worden, alvorens het vermoedelijk overlijden uit te spreken.

Vonnis van de Regtbank te Amsterdam, van 20 Mei 1870.

Eene overeenkomst, waarbij een aandeelhouder in eene naamlooze vennootschap bedingt om, bij de opvraging van stortingen die te kunnen weigeren, en dat de maatschappij dan dit aandeel zou moeten overnemen, is krachteloos, als in strijd met de openbare orde.

Vonnis van de Regtbank te Amsterdam, van 19 Julij 1870.

De bepaling in eene overeenkomst, waarbij eene naamlooze vennootschap wordt opgerigt, dat de directeur de aandeel-

houders van hunne verpligting tot storting kan ontslaan, is in strijd met de openbare orde en alzoo krachteloos.

Vonnis van de Regtbank te Amersfoort, van 26 Dec. 1870.

De schuldeischer, die tot zekerheid van zijne schuldvordering pand heeft verkregen, kan niettemin als gewoon schuldeischer eene regtsvordering tegen zijn schuldenaar instellen.

Vonnis van de Regtbank te Groningen, van 13 Jan. 1871.

De beklemming van eene boerenhofstede, bezeten door den man, die in 1813 gehuwd is, zonder huwelijksvoorwaarden te maken, werd niet in de gemeenschap gebragt, daar ook toen reeds de beklemming als een zakelijk regt op onroerend goed werd beschouwd. De, in 1847 door de gemeenschap aan den eigenaar van het goed, bij dading, betaalde gelden voor de verandering in de voorwaarden der beklemming, moeten door de erfgenamen van den man aan de gemeenschap vergoed worden.

Vonnis van de Regtbank te 's Hertogenbosch, van 10 Maart 1871.

Een belofte van verkoop van onroerend goed, onder eene opschortende voorwaarde en bepaling, dat bij het vervullen dier voorwaarde eene akte van overdragt zal worden gepasseerd, is niet aan het registratieregt van 4 pCt., noch het regt van overschrijving onderworpen en de notaris niet beboetbaar, omdat hij de laatste overschrijving niet had vermeld.

Vonnis van het Kantongeregt te Wageningen, van 4 Maart 1871.

Het bestuur van eene kerkelijke gemeente, slechts gekozen door de meerderheid der mans-ledematen, is niet wettig gekozen, en kan althans niet voor het zedelijk ligchaam, in regten, handelen, als het blijkt, dat in de reglementen als ledematen der gemeente worden erkend allen, die door doop of belijdenis zich aan de gemeente verbonden.

§ 2. *Circulaires en Resolutiën.*

Achter de mededeeling der resolutie van 11 Junij 1869, n°. 21, Periodiek Woordenboek, n°. 5744, hadden wij ons (zie blz. 294) veroorloofd te voegen: "in letterlijken strijd met artikel 865 B. W."

In het *Weekblad voor het Notaris-ambt en de Registratie*, n°. 71, wordt dit zeer gelaakt.

Wij herinneren de Redactiën van openbare bladen, dat het *Correspondentie-Blad* niet in den handel is en alleen voor de leden wordt gedrukt, zoodat wij ons ongehouden achten op beoordeeling, in die openbare bladen voorkomende, te antwoorden.

Wil een onzer leden, wat de Redactie in het *Correspondentie-Blad* opneemt of schrijft, beoordeelen of bestrijden, of zend een lid eene, door een ander schrijver gestelde beoordeeling ter plaatsing in, wij zullen daaraan altijd gaarne gevolg geven, al verschilden wij met den schrijver in gevoelen.

Intusschen waren wij voornemens voor onze leden het volgende er van te zeggen:

A. en B., gemeenschappelijke eigenaren van onroerende en roerende goederen, maken scheiding.

Aan A. werd toebedeeld onder meerder, "het regt om gedu-"rende de eerstvolgende 12 jaren in gebruik te houden een ge-"deelte van een in de akte omschreven weide enz., voor eene "waarde van *f* 1000."

Aan B. werd toebedeeld het onroerende goed (waartoe die weide behoort, geschat op *f* 13,000, doch op grond van het voor *f* 1000 verleende gebruik) "*onder den last van de regten "die hiervoor op een gedeelte der weide aan A. zijn toegekend,*" wordt het B. toegerekend voor *f* 12,000.

Dit is de inhoud van den titel, waarbij het regt is daargesteld (art. 867 B. W.). Nu vraagt de Redactie met vertrouwen, welk regt had A. na die akte? een persoonlijk regt tegen B., om hem het gebruik gedurende 12 jaar te laten genieten, of een zakelijk regt op de weide? Als B. binnen die 12 jaren zijn goed verkocht, zou A. dan slechts een regt van schadevergoeding op hem hebben, of de eerbiediging van zijn regt kunnen vorderen van de opvolgende eigenaars? Zoo ja, dan is het een zakelijk regt, dat men op een goed heeft, onverschillig wie er eigenaar van is. En vooral is het dit, omdat de wet zoodanig regt kent en definieert in art. 865. Als de partijen een huurovereenkomst bedoeld hadden te sluiten, zouden zij zich dan zóó uitgedrukt hebben? Zij zouden het regt niet op *eene waarde* gesteld hebben, maar hebben gezegd de weide te verhuren voor *f* 1000, en dat de huurprijs vooruit betaald of verrekend werd. Zij zouden aan B. niet het goed toegescheiden hebben "onder den last van "de *regten* die op een gedeelte der *weide* aan A. zijn *toegekend*, "maar onder den last der verhuring voor 12 jaren à *f* 1000."

De Redactie blijft dus meenen, dat de resolutie strijdt met de wet. — Zij plaatst hieronder gaarne het ingezonden stukje over datzelfde onderwerp.

In het *Weekblad voor het Notaris-ambt en de Registratie*, n°. 72, van 11 Mei 1871, komt eene scherpe veroordeeling voor van de kritiek in het *Corr.-Blad* der Broederschap, op blz. 294, over eene beslissing van het Bestuur der Registratie, P. W., n°. 5744.

Die veroordeeling echter, hoe breedsprakig ook, gaat aan hetzelfde euvel mank, waarom zij het *Corr.-Blad* aanvalt, namelijk van geene motiven te geven.

Bovendien is het opmerkelijk, dat de criticus in het Weekblad

er op wijst, dat het Bestuur evenzeer nalaat hare beslissing "*er is slechts een persoonlijk regt*", met redenen te staven.

Het komt aan den schrijver dezer voor, dat de zaak zeer gemakkelijk is te beslissen, door eenvoudig na te gaan of de erfgenaam van B., of een eventueelen kooper van het goed, verpligt zoude zijn geweest aan A. het gebruik gedurende die 12 jaren te laten behouden. En daar dit niet kan ontkend worden, zoo blijkt er uit, dat A. een regt had op het ERF, en dat wel, onverschillig, WIE eigenaar was.

Bovendien moet men in het oog houden dat A. een regt om er steenen en gereedschappen enz. (dus *roerende zaken*) te plaatsen verkregen had, gedurende 12 jaren, en dat bij den daarvoor berekenden prijs het ook niet zal kunnen ontkend worden, dat zijne regtverkrijgenden dat regt, gedurende dien bepaalden termijn, zouden hebben mogen doen gelden.

Hoe kan men dan zeggen dat er een *persoonlijk* regt zoude zijn, wanneer het bezwaar op het erf gelegd, ook op anderen kan overgaan, en dat wel niet als *persoonlijke debiteuren*, maar eenvoudig door de *verkrijging van de onroerende zaak?* Dit regt valt immers onder de bepaling van art. 865 B. W. En wat de criticus in het Weekblad er verder bijvoegt over het mogelijk aannemen van de bedoeling van partijen, om art. 868 van toepassing te doen zijn, dit is geheel buiten de kwestie; want het laatste deel van art. 867 maakt in casu art. 868 en volgende niet van toepassing, daar partijen reeds in den titel hadden bepaald, waarin het gebruik zoude bestaan.

Als slotsom zou men kunnen vermoeden, dat de schrijver van het artikel in het Weekblad zelf is de "*wetenschappelijke*" steller van de beslissing van het Bestuur der Registratie; want de toon van dat artikel is zoo geheel die, van iemand, die op zijn toonen is getrapt, dat mij dit noodzakelijk herinnert: "Ce n'est que la vérité qui blesse."

---

§ 3. *Adviezen.*

Zie deel 7, *aflevering* 16, *blz.* 330, 331 *en* 332 *van dit blad.*

1°. § 4.

Aangenomen dat, ofschoon de vennootschap mogt zijn ontbonden, de firma nog in zoodanigen toestand was, dat zij en met haar de boedel van den erflater failliet kon worden verklaard, de erflater na het ophouden der betaling is overleden, en hij bezitter of bewaarder der zaken zijner vóóroverledene echtgenoote is geweest, meen ik dat de vraag, op blz. 331 ten slotte van § 4 voorkomende, op grond van het zoo bepaalde voorschrift, in het eerste lid van art. 767 van het W. v. K. te vinden, ontkennend moet worden beantwoord en de erfgenamen onder het voorrecht van boedelbeschrijving aan den curator

in het faillissement rekening en verantwoording, benevens afgifte behooren te doen, onder zoodanig voorbehond als zij dienstig zullen achten.

D.

(Art. 467 W. v. K. is niet toegepast; de firma benevens de overgebleven vennoot zijn in staat van faillissement verklaard, doch niet de overledene. Ware dit geschied, zoo zou de vraag geen grond hebben. De drie maanden zijn voorbijgegaan, in gezegd artikel als uiterlijke termijn gesteld, en nu blijven wij meenen dat de curator als crediteur kan opkomen, maar niet de overgifte van den boedel kan vorderen. *Redactie*).

INGEZONDEN DOOR EEN LID.

In de 15de Afl. 7de Dl. van het *Corr.-Blad*, komt een opstel voor, getiteld: "Nederlandsch aktenfabrikaat door Notarissen" van den Heer Moll te Arnhem, waarmede ik geenszins kan instemmen. Het zij verre dat ik, zoo min als iemand, weg loop met de wet van 1842, evenmin als het werk der commissie, gelijk alle menschelijk werk, volmaakt zal zijn, hoewel het te wenschen ware dat het laatste vooreerst maar wet was, met eenige wijzigingen, die van zelf onder de behandeling wel komen zouden; maar dat de notaris niets anders dan een bloote aktenfabriekant is, moet men zelf uit de wet of het ontwerp lezen, de bedoeling van den wetgever of ontwerper is het zeker niet, en het Openbaar Ministerie *thans* en Kamer van Notarissen (misschien *wat later*), zal hem zeer zeker ook niet als zoodanig beschouwen; die bedoeling, alzoo naar mijn inzien niet in de wet of het ontwerp liggende, is het ook dát, of het gevolg door den Heer Moll daaruit getrokken, niet, wat de ambtsbediening van den notaris vernedert, neen, als er van vernedering van het ambt sprake is, komt die uit den boezem van het notariscorps zelf voort, door eene jalousie de metier ver beneden de waardigheid van den notaris.

Daartegen kon en moest door den wetgever gewaakt worden, waartoe middelen genoeg voorhanden zijn, door b. v. de kadastrale indeeling voor transporten onder de notarissen te verdeelen en door een minder getal toe te laten, niet alleen zou dat in het belang van de waardigheid van het notariaat, maar speciaal in dat van het publiek zijn, door eene te wachten juistere en zekerder teboekstelling der eigendommen.

Door voor mutatiën dier eigendommen, authentieke akten voor te schrijven, zal, ja, de tegenwoordige verregaande onzekerheid, die er omtrent dezelve bestaat, wel verbeteren, maar toch niet geheel weggenomen worden, uithoofde van voormelde jalousie de metier der notarissen onderling, welke veroorzaken zal, dat

wanneer de een wat scrupuleus is omtrent de vroegere eigendomsbewijzen, men naar een ander zal gaan, die dat minder is.

Mogelijk dat deze of gene zoude vermeenen dat het de vrijheid belemmeren zoude, (*vrijheid*, goddelijk en satanisch beiden) maar gesteld dat dit eenigzins zoo ware, dan zoude het immers in het algemeen belang zelve zijn, zooals er zoovele honderde en duizende belemmeringen der vrijheid in alle takken van bestuur, om die reden, in eene beschaafde maatschappij bestaan.

Doch men zoude bovendien aan hen, welke dat motief van vrijheidsbelemmering te berde brengen, mogen vragen, wat zij *in deze* daaronder verstaan?

Zij die met de praktijk bekend zijn, weten het voldoende, dat die vrijheid nergens anders in bestaat, dan dat het publiek, als zeer goed bekend zijnde met die jalousie de metier onder de notarissen, bij hen rondloopen om te vernemen waar zij het een of ander het goedkoopst gedaan kunnen krijgen, of de notaris heeft niet vriendelijk genoeg gegroet, of heeft hen niet willen voorstaan in eene zaak waarin zij ongelijk hadden, alsdan te kunnen zeggen, hij zal mij niet weder op zijn kantoor zien, of men denkt dat als het koopcontract op eene andere plaats wordt opgemaakt, men het op de plaats der inwoning niet te weten zal komen, en korten tijd daarna staat het op de kadastrale gemeentearchieven bekend, even zoo met testamenten, wanneer soms dadelijk na het verlijden op eene andere plaats, familieleden het aan den notaris der plaats haarfijn komen vertellen, om er advies over in te winnen en er verder mede te koop te loopen, juist omdat het op eene andere plaats verleden is; in één woord, die geheele vrijheid beteekent niets voor het publiek, als alleen dat het voor het Notaris-ambt verderfelijk is en als gevolg daarvan ook voor haar zelve.

Waren de notarissen bezoldigde Rijksambtenaren, dat te wenschen ware, ook voor 's Rijks schatkist, er zou voorzeker geen oogenblik mede gewacht worden, om hen een nog vollediger vasten werkkring aan te wijzen, in datzelfde algemeene belang, waarom dan ook nu niet?

Als ik den Heer Moll wel begrepen heb, wil hij den notaris in alle opzigten voor den inhoud der akten verantwoordelijk stellen, ten minste dit moet worden opgemaakt uit de woorden "verantwoordelijkheid voor hetgeen hij doet of verzuimt."

Bij de reeds bestaande verantwoordelijkheid en het legio non sens boeten, ook dát nog, maar dan vrees ik dat het fortuin van een Rothschild voor dezen en genen notaris niet toereikende zoude zijn, daarom geloof ik, dat de wetgever wel wijzer zal zijn én om den notaris, én om het algemeen belang.

Niet alleen menigvuldig laten de belanghebbenden de opmaking der akten aan den notaris over, maar zelfs zal dat wel regel kunnen genoemd worden; dat er echter een enkele notaris zou zijn, die er aan denken zoude zich alleen voor den vorm verantwoordelijk te achten, geloof ik niet, en wat de motieven

betreffen, die de Heer Moll aanhaalt, die voor zijne groote of liever onmogelijke verantwoordelijkheid zouden pleiten, zijn slechts naar mijn inzien speciale supiditeiten, maar hoegenaamd geene algemeene bewijzen, en waarin ligt dan nog de grond dier stupiditeiten, enkel en alleen in het gebrek der wet, die voor dezelve de deur wagenwijd heeft opengezet, door afschaffing eener behoorlijke stage en van de Kamer van Notarissen.

Zoo even heb ik de voorgestelde verantwoordelijkheid eene onmogelijkheid genoemd, en ik geloof dat te kunnen bewijzen, b. v. bij het passeren van een huwelijkscontract bedraagt de opgegeven en daarbij vermelde aanbreng van den bruidegom, een koopman, *f* 80,000 in kontanten, derden nemen inzage ter griffie en gaan met hunne leverantiën op goed vertrouwen van wat zij onderzocht hebben, af, later blijkt dat de man nooit *f* 1000 bezeten heeft, kan men nu den notaris daarvoor verantwoordelijk stellen? immers zeker niet, nogtans is het inhoud der akte; even zoo is het gelegen met een legaat van *f* 25,000, gemaakt door iemand, die zooveel centen niet bezit, maar misschien is het meer die verantwoordelijkheid welke de Heer Moll bedoelt, welke handelingen, bedingen of makingen betreffen, welke bij de wet verboden zijn en alzoo onkunde van den notaris verraden.

Een rijke Nabob, een W. I. planter of zoo iets, de man bezit welligt tien millioen, woont sints geruimen tijd in de gemeente, de notaris frequenteert als vriend zijn huis, de man is gehuwd of weduwnaar, heeft drie kinderen, Henry, Pieter en Cornelis, de notaris bespeurt niet het minste of geringste onderscheid tusschen die kinderen. Henry moet koopman worden, daarom verlangt de vader hem een millioen bij testament vooruit te maken, en verzoekt den notaris-huisvriend het opstel gereed te maken en te verlijden. Welk notaris zal het nu durven wagen te vragen: het is immers wel uwe echte zoon? bestond de bedoelde verantwoordelijkheid, ja, dan zou men misschien wagen er zoo wat met eenen omweg onderzoek naar te doen; zijn uwe kinderen alle drie uit uw huwelijk met mevrouw of uwe overledene vrouw geboren? de man is eenvoudig, ietwat ruw, heeft geen de minste kennis van de wet, denkt in zijne eenvoudigheid, als het maar geschreven is, zal het wel teregt komen, en antwoordt: wel zeker, ik ben maar eens getrouwd geweest, wat denk je, dat ik h.....kinderen heb? Zou uw twijfel en ongerustheid dan niet opgelost zijn, te meer bij de gedachten van den mensch *in* den notaris, opzigtens een boedeltje van tien millioen; gij passeert het testament en intusschen blijkt later toch dat Henry buiten echt en zelfs in overspel geboren is, aan wien Pieter en Cornelis hartelijk bedanken het millioen uit te keeren. Henry zegt: Mijnheer de notaris, ge hadt vader dat beter aan zijn verstand moeten brengen, dan zou hij dat wel op eene andere wijze goed gemaakt hebben; het is dus uwe schuld en gij moet het mij vergoeden, en over de kunde van den notaris worden nog bovendien de schouderen opgehaald.

De verantwoordelijkheid is buitendien reeds groot genoeg omtrent zaken, die de kieschheid den notaris bijna verbiedt er behoorlijk onderzoek naar te doen, men denke slechts aan de bekwaamheid der getuigen.

Het is nog niet zoo vele jaren geleden, dat er een man bij mij kwam, werkzaam, oppassend en braaf, met eene waarschuwing van den ontvanger der registratie, om oude justitiekosten te voldoen; toen ik vroeg wat de oorzaak was, zeide hij mij, dat hij in zijne jeugd eens iemand de beenen stuk geslagen had, en daarvoor een half jaar had gevangen gezeten; of het vonnis onteerend is geweest, weet ik niet, maar wel dat het nooit in mij opgekomen zoude zijn, om hem te vragen: hebt ge ooit in de gevangenis gezeten. Daar komt nog bij, dat ten platte lande zeer weinig notitie wordt genomen van gevangenisstraf wegens vechterij of zoo iets, al was de veroordeeling ook nog zoo bezwarend geweest, als het maar niet is wegens bepaalde diefstal of moord; men weet haarfijn het hoe en waarom en wordt daarom zeer spoedig totaal vergeten, om die reden kan men dan ook zeer weinig vertrouwen op de inlichtingen, die men ontvangt op zijn onderzoek of de getuigen, die zij zelven opgeven, hetwelk zij almede gaarne ten platte lande doen, menschen zijn, die nooit met de justitie in aanraking zijn geweest. Gelukkig dat die vonnissen zelden lijf- of onteerend zijn, anders ware het erger.

Ik ken een gehuwd man, en dus in alle gevallen putatief waarschijnlijk voldoende bekwaam, maar bij wiens geboorte de sage femme langen tijd hoogst bedenkelijk het hoofd moet hebben geschud, om te verklaren tot welk geslacht hij eigenlijk behoorde.

Om deze en dergelijke reden was ook de afschaffing van het geheele getuigenstelsel zeer wenschelijk, als in de praktijk toch maar een wassen neus zijnde, tot niets dienstig, als om ongelukken te veroorzaken.

Welk notaris, die eenige jaren de praktijk heeft waargenomen, zal het wel niet eens voorgekomen zijn, dat de langstlevende man of vrouw iets wist of wilde weten van het bestaan van een huwelijkscontract of testament, ook dat zou bij het bestaan der bedoelde verantwoordelijkheid, de schromelijkste gevolgen voor den notaris en belanghebbenden kunnen te weeg brengen; maar genoeg, ik zou niet denken dat de Heer Moll vele ambtgenooten aan zijne zijde zal scharen, om te trachten zoodanige verantwoordelijkheid te verwerven, en ook niet dat dezelve de waardigheid van het Notaris-ambt in het minste of geringste zoude verhoogen, ook is de onkunde naar mijn gevoelen bij lange na zoo groot niet om eenen nadeeligen invloed daarop te kunnen uitoefenen, onkunde straft in den regel meer zich zelve, het is niets anders dan de stiefmoederlijke zorg der wet, die zonder eenige beperking de hatelijkste concurrentie bevordert, zonder eenig nut, integendeel alle waardigheid en vereischte vertrouwen ondermijnt, alleenlijk ten nadeele der maatschappij. Want het notariaat met waardigheid en vertrouwen uitgeoefend wordende

en de notaris in het algemeen, ik spreek niet van enkele sommiteiten, die er nu zijn en blijven zouden, onder eene wet als de tegenwoordige, al was het getal nog driemaal zoo groot, door wettelijke bepalingen in staat gesteld zijnde, om het zoodanig te kunnen uitoefenen, is een der voornaamste hoofdraderen van de machine, welke men maatschappelijke orde noemt.

Er is echter al zooveel en zoolang geschreven en gewreven over verbeteringen, dat men hetzelve gerust onder de pia decideria kan beschouwen, en dit zoo zijnde, ware het misschien beter met den Heer S. de geheele vrijstelling van het notariaat voor een ieder, des noods op eenvoudig patent, te zien te bewerken, vereenigd met een photographietentje op de kermis, zou dat best waar te nemen zijn, wie weet wat het lokken zou, als bruidegom en bruid tegelijk met hun conterfijtsel op het afschrift van hun huwelijkscontract het tentje verlieten.

Als het waar is, dat uit wanorde orde ontstaat, (altijd een vreemde climax, in een goed huishouden ten minsten) dan ware het mogelijk goed en wenschelijk voor de zaak, want het lijdt geen twijfel, dat uit die vrijheid zeer spoedig eene zoodanige maatschappelijke wanorde zoude geboren worden, dat de grootste liefhebbers van alle soorten van vrijheid, bijzonder de geldmannen onder dezelve, deze ten minsten niet meer goddelijk zouden noemen, maar waarschijnlijk weldra de eersten zouden zijn, die om verandering baden.

N. N.

---

§ 4. *Regtsvragen.*

N°. 1.

Art. 405 B. W. zegt: Indien de moeder, voogdesse zijnde, tot een volgend huwelijk wil overgaan, zal zij vóór het aangaan van dat huwelijk, zich tot den kantonregter moeten wenden, welke zal beslissen of de moeder de voogdij zal kunnen behouden. Wanneer zij in gebreke blijft aan dit voorschrift te voldoen, verliest zij van regtswege de voogdij, enz. Moet zij nu wachten met de voltrekking van dat opvolgend huwelijk, tot de *beslissing* van den kantonregter er is, of kan zij gerust voortgaan, indien zij zich tijdig met haar verzoek tot den kantonregter heeft gewend? De praktijk doet die vraag voordragen.

Eene weduwe, voogdesse, had het verzoek gedaan, de kantonregter bepaalt het hooren van den toezienden voogd en de bloedverwanten op den dag vóór het voorgenomen huwelijk.

Een der bloedverwanten wordt ziek, en de tijd ontbreekt om hem eene volmagt te doen geven, zoodat het verhoor werd uitgesteld.

Ten einde moeijelijkheden te voorkomen, verschoof de moeder, hoe bezwaarlijk dit in de gegevene omstandigheden was, de voltrekking des huwelijks.

Zou zij echter niet hebben voldaan aan den eisch der wet? Zij deed wat haar is opgelegd, zij wendde zich tot den kantonregter; diens beslissing te erlangen is niet binnen het bereik van hare magt.

V.

N°. 2.

A. heeft ten jare 1870 alhier te lande in zijn testament aldus beschikt:

"Ik legateer:

"Aan, enz.

"Aan mijn broeder B. gedurende zijn leven, en na zijn over-"lijden aan zijne echtgenoot C. gedurende haar leven, het vruchtge-"bruik van het mij toebehoorende Huis en Erf, gelegen te X., n°..."

Na het overlijden van A. werd de nalatenschap gescheiden tusschen zijne erfgenamen, zijnde genoemde broeder B. en nog drie andere broeders en zusters. B. was dus voor een vierde mede-erfgenaam en legataris van het voorschreven vruchtgebruik, en werd aan hem in zijn aandeel toebedeeld den blooten eigendom van het Huis te X., met het doel dat hierdoor het perceel aan hem, B. en zijne echtgenoot C. (met welke hij onder de tegenwoordige Burg. Wet, in gemeenschap van goederen is gehuwd) in algeheelen eigendom zal toebehooren.

Alsnu wordt gevraagd:

Is het beoogde doel werkelijk bereikt, of zou C., als zij de langstlevende mogt zijn, het regt hebben dat vruchtgebruik, *als aan haar eerst na het overlijden van haren echtgenoot B. toekomende*, te doen gelden? Ook tegen derden, b. v. als zij van de gemeenschap van goederen afstand deed? En kan B. nu, bij het leven zijner vrouw, het perceel verkoopen, en daardoor haar regt van vruchtgebruik tevens doen vervallen? En als B. failliet ging bij het leven zijner vrouw C., wat is dan regtstoestand voor deze toekomstige legatarisse?

Men houde in het oog, dat in het testament van A. hoegenaamd niets anders wegens dat vruchtgebruik voorkomt dan de opgegevene zinsnede, dat C. in de scheiding niet is verschenen of eenige verklaring heeft gedaan dat zij van haar eventueel legaat afzag. Bijzondere omstandigheden zouden ook raadzaam hebben gemaakt om C. nooit iets ten haren nadeele te doen teekenen.

C.

AFDEELING III.

Voorstellen, gedaan door Leden, tot verandering van Wets-bepalingen, die door de praktijk, als in het algemeen belang noodig, worden aangewezen.

Geene ingezonden; doch in antwoord op het voorstel, voorkomende op blz. 331, ontving de Redactie het volgende antwoord:

A. en D. erven niet van elkander, art. 878 B. W. Van de nalatenschap van D. bekomen: C. de eene helft, art. 917 en 897 idem, en E. de wederhelft, lid 2 van art. 918 idem. Art. 904 idem kan in deze niet in aanmerking komen.

Wie bij ontstentenis van E. tot de wederhelft zou zijn gerechtigd, wordt door het tweede lid van art. 920 idem beantwoord, en daaruit gelijk uit art. 918 idem blijkt wie natuurlijke broeders en zusters zijn.

Bij de opgegeven voorschriften en aanduidingen der wet kan, mijns erachtens in deze, geen twijfel bestaan.

U. D.

De geachte inzender meent dus, dat de echte kinderen van den vader of de moeder, die het natuurlijk kind erkende, niet zijn de natuurlijke broeders en zusters van het erkende; dat die natuurlijke broeders en zusters alleen zijn, mede buiten echt verwekte en door denzelfden persoon erkende kinderen. doch zal moeten toestemmen, dat voor de toeëigening der benaming door de echte kinderen, wel wat te zeggen is. In een bestaand geval had de vader van eene dochter, nadat hij weduwenaar geworden was, een natuurlijken zoon verwekt en dien erkend. Die personen beschouwen zich als natuurlijke broeder en zuster en is, dunkt mij, uit de wet hun moeijelijk te betoogen dat zij het niet zijn; onder anderen zouden zij geen huwelijk met elkander kunnen aangaan, art. 87 B. W.; däár worden zij onwettige, dat is natuurlijke broeder en zuster, genoemd.

AFDEELING IV.

Mengelingen.

Sedert de laatste mededeeling zijn de volgende Heeren Notarissen

Benoemd:

		Bij Koninkl. Besluit van
A. G. van der Hoek,	te Minnertsga,	8 Mei 1871, N°. 26.
C. J. Carp,	" Amsterdam,	22 " " " 11.

Eervol Ontslagen:

Mr. P. Lijndrajer,	te Amsterdam,	22 Mei 1871, N°. 11.
C. J. van Dijk,	" Zwaluw,	29 " " " 19.

Verplaatst:

A. Lorié, van Rotterdam naar Kralingen, 5 Mei 1871, N°. 23.

15 Juni 1871.

BRUNO TIDEMAN,
Algemeen Secretaris.

CORRESPONDENTIE-BLAD

VAN DE

BROEDERSCHAP DER NOTARISSEN

IN NEDERLAND.

ACHTSTE DEEL.

2e AFLEVERING.

AFDEELING I.

Mededeelingen van administratieven aard door of van wege het Hoofdbestuur.

Nogmaals worden de Heeren Leden, die de Algemeene Vergadering, op 1 Augustus 1871, te Maastricht denken bij te wonen, dringend verzocht hiervan per briefkaart aan den Algemeenen Secretaris kennis te geven vóór den 27sten dezer, om voor het drukken der presentielijst te kunnen zorgen, en daarbij tevens op te geven, of zij zullen deelnemen aan den gezamenlijken maaltijd.

Sedert de laatste opgave zijn toegetreden als gewoon lid, de Heer P. H. Mahlstede Jr., te Bergambacht.

De Heer P. Hulst, van Zuidscharwoude, is van gewoon, buitengewoon lid geworden.

Een lid stelde aan het Hoofdbestuur voor, om de Vergadering te verdagen, wegens de hier en daar bestaande pokziekte.

Het Hoofdbestuur gelooft niet, dat in Limburg deze ziekte erger dan op vele andere plaatsen heerscht en heeft gemeend aan deze éène aanvrage geen gevolg te moeten geven.

Behalve eenige aanmerkingen van een lid uit den Ring Utrecht van taalkundigen aard, zijn tot hiertoe geene amendementen op het Ontwerp-Reglement ingekomen.

De ondergeteekende wenscht ook geen amendement voor te dragen, daar hij het stemmen over het aannemen of verwerpen van het geheele Ontwerp verre verkiezelijk acht. Hij neemt de vrijheid, alleen zijne stem tegen de aanneming bij deze te motiveren.

Hij zal er tegen stemmen, omdat:

1°. er in artikel 3 en 5 gesproken wordt van *een fonds tot ondersteuning van weduwen en weezen van gewone leden.*

Dit fonds bestaat niet. De Broederschap heeft in de eerste jaren een geringer en na het 9de jaar $\frac{3}{4}$ van de bijdragen, die elk jaar ontvangen worden, aangewezen tot dit doel. Zij voegt er bij de interest, die haar kapitaal in het vorige jaar afwierp, en doet dit beloop door het Hoofdbestuur verdeelen en uitkeeren. Er blijft dus voor de bedoelde weduwen niets over dan de wetenschap, dat in het volgend jaar evenzoo zal gehandeld worden.

Wilde men een fonds, het was wel te organiseren. Ik zet mijne denkbeelden hieromtrent hieronder uiteen.

2°. Omdat oud-Notarissen, die leden bleven, bij art. 11 niet herkiesbaar worden gesteld voor de betrekkingen van Hoofdbestuurder of Correspondent.

Zij hebben dezelfde regten en pligten als al de andere leden.

3°. Omdat art. 50 de belegging der gelden op hypotheek, in den regel uitsluit.

Op de *f* 93,900, die de Broederschap op hypo-

theek uitzette, verloor zij geene enkele gulden en trok 5 à 5½ pCt. interest.

Op de *f* 21,750 certificaten Nat. Schuld, waarin aanvankelijk de fondsen belegd werden, verloor zij bij de aflossing der 5 pCt. en reälisatiën *f* 1699.—

Wanneer de *f* 40,000 4 pCt. en *f* 22,000 2½ pCt. tegen de tegenwoordige cours gereäliseerd zouden worden, verloor zij hierop.................. ″ 1731.—

f 3430.—

en trekt 4⅘ pCt. interest.

MEMORIE OVER EEN PENSIOENFONDS.

Wanneer de Broederschap besloot, om een weduwen-pensioenfonds te vestigen, in de plaats van de algemeene ondersteuning van de weduwen der gewone leden uit een deel der bijdragen en de interessen van het bespaarde kapitaal der vereeniging, dan zouden geheel andere grondslagen moeten worden gelegd, en het pensioen niet alleen afhangen van de bijdrage der deelnemers, leden der Broederschap, maar ook van den ouderdom waarop de overeenkomst werd gesloten, hunnen gezondheidstoestand en den ouderdom hunner echtgenooten, terwijl dan ook de bepaling van het pensioen, b. v. tusschen de *f* 100 en *f* 1000, aan den wil des deelnemers kon worden overgelaten.

Dan kon de bijdrage van al de leden der Broederschap gelijk en vast worden gesteld op b. v. *f* 15, hetgeen het beheer zou vereenvoudigen.

De verwachting van de weduwen van gewone leden, die op het oogenblik van het besluit overleden waren, moest worden vervuld en nagekomen.

Hiertoe zou van wege de Broederschap b. v. de helft van haar kapitaal p. m. *f* 25,000 aan het weduwenfonds kunnen worden geschonken, benevens de toezegging dat, zoolang er nog 40 of meer weduwen of weezen aanspraak hadden op de uitkeering, zij *f* 6000 jaarlijks zou bijdragen tot de uitkeering van *f* 150 aan iedere partij, verminderende dit bedrag daarna met *f* 150 voor ieder van de oude partijen, die er afvalt.

Men zou de volgende sterftekans als grondslag kunnen aannemen, getrokken uit de officieele bevolkings- en sterftetafelen voor de levenskans, die ieder heeft, als volgt:

op	20jarigen	leeftijd	41	jaren	levenskans.
″	21 ″	″	40½	″	″
″	22 ″	″	40	″	″
″	23 ″	″	39	″	″

op	24jarigen	leeftijd	38	jaren	levenskans.
〃	25	〃	〃	$37\frac{1}{2}$	〃	〃
〃	26	〃	〃	37	〃	〃
〃	27	〃	〃	36	〃	〃
〃	28	〃	〃	35	〃	〃
〃	29	〃	〃	$34\frac{1}{2}$	〃	〃
〃	30	〃	〃	34	〃	〃
〃	31	〃	〃	33	〃	〃
〃	32	〃	〃	32	〃	〃
〃	33	〃	〃	$31\frac{1}{2}$	〃	〃
〃	34	〃	〃	31	〃	〃
〃	35	〃	〃	30	〃	〃
〃	40	〃	〃	$26\frac{1}{2}$	〃	〃
〃	45	〃	〃	23	〃	〃
〃	50	〃	〃	19	〃	〃
〃	55	〃	〃	$15\frac{1}{2}$	〃	〃
〃	60	〃	〃	12	〃	〃
〃	65	〃	〃	9	〃	〃
〃	70	〃	〃	$6\frac{1}{2}$	〃	〃
〃	75	〃	〃	$4\frac{3}{4}$	〃	〃
〃	80	〃	〃	3	〃	〃

Ik begon op 20 jaren, ofschoon niemand zoo jong notaris kan zijn, omdat ook de leeftijd der echtgenooten in aanmerking zou komen.

Een notaris dus van 42 jaren heeft nog 25 jaren levenskans.

Als hij op 67jarigen leeftijd sterft, met nalating van eene weduwe, van gelijken leeftijd, had deze dan nog 8 jaren levenskans?

Nam hij alzoo een weduwenpensioen van *f* 500, dan liep de vereeniging de risico van 8 × *f* 500 of *f* 4000 aan haar uit te keeren en moet dus de premie *f* 160 of 32 pCt. van het pensioen zijn.

Is de vrouw ouder of jonger dan de man, dan vermindert of vermeerdert dit de premie.

Stel, een lid van 35 jaren is gehuwd met eene vrouw van 26 jaren, en wenscht haar een pensioen van *f* 300 te verzekeren. Dan heeft de vereeniging de kans, als de man op 65jarigen ouderdom sterft, dat de vrouw, zoo die hem overleeft, dan 56 jaar oud zijnde, nog 15 maal het pensioen zou ontvangen, alzoo *f* 4500, gedeeld door 30, is *f* 150, premie dus 50 pCt.

Was de man 35 en de vrouw 38 en het pensioen *f* 300, dan verkrijgt men 30 jaren levenskans, en de vrouw 68 zijnde op den vermoedelijken sterfdag van den man, zou slechts $7\frac{1}{2}$ jaren levenskans hebben, geeft *f* 2450, gedeeld door 30, is *f* 81, hetgeen maar 27 pCt. is.

Doch die berekening, op de sterftetafelen gegrond, is hierom te bezwarend, omdat men daaronder heeft opgenomen *alle* personen, gezonden en zieken, die door beroep of werkzaamheid aan veel of minder levensgevaar blootstaan, terwijl in deze alleen

gezond gekeurden worden aangenomen en daarenboven niet op de interest der bijdragen is gerekend, zoodat men haar gerustelijk met een derde kan verminderen.

Dan verkrijgt men voor een weduwenpensioen, gecontracteerd bij gelijken leeftijd van de beide echtgenooten:

op	25jarigen	leeftijd,	16	pCt.	van	het	pensioen	als	premie.
„	35	„	„ 19	„	„	„	„	„	„
„	45	„	„ 23	„	„	„	„	„	„
„	55	„	„ 28	„	„	„	„	„	„
„	65	„	„ 37	„	„	„	„	„	„

Met 1 pCt. vermeerdering voor ieder jaar dat de vrouw jonger is en 1 pCt. vermindering voor elk jaar, dat zij ouder is dan de man.

Zulk eene onderlinge pensioenverzekering, gesloten tusschen personen die hetzelfde vak uitoefenen, hoewel volgens Koninklijk Besluit van 2 Mei 1833, n°. 15, *wel* aan de Koninklijke goedkeuring onderworpen, zou, vermoeden wij, daarbij niet gevorderd worden het volgen van den hoogeren standaard die voor eene onderlinge waarborgmaatschappij, wier deelneming voor het *publiek* wordt opengesteld, is aangenomen. Het te hoog zijn van dezen blijkt uit de winsten, die deze maatschappijen maken, en soms aan de verzekerden uitkeeren of laten genieten.

Doch al zou deze memorie niet leiden tot het doen van eenig voorstel aan de Algemeene Vergadering tot dergelijke verandering in ons Reglement, dan heeft zij dit betrekkelijk nut, dat men ziet, dat onze uitkeering van p. m. *f* 150 aan eene weduwe van personen, dooreengerekend 55 jaren oud, tegen eene bijdrage van gemiddeld *f* 25, nog zeer gunstig uitkomt, daar dit volgens bovenstaand matig tarief, *f* 42 zou zijn.

BRUNO TIDEMAN.

AFDEELING II.

Mededeelingen van Arresten, Vonnissen, Circulaires en andere beslissingen, Adviezen en Vragen betreffende Regtszaken, voor den Notaris van belang.

---

§ 1. *Arresten en Vonnissen.*

Arrest van den Hoogen Raad, dd. 25 Oct. 1867.

Het regt van weder inkoop kan niet worden uitgeoefend, wanneer het niet bij de akte van verkoop en koop bedongen is, maar bij latere overeenkomst gevestigd werd.

Idem, van 17 Maart 1871.

De erfstelling, waarbij A. en B. en al de kinderen, reeds geboren of die nog geboren zullen worden van C. en D. te zamen, onder aftrekking van hetgeen C. aan de nalatenschap schuldig zal zijn, worden benoemd tot eenige erfgenamen, ieder voor een derde, kan niet geacht worden, aan hen gezamenlijk te zijn gemaakt. Bij verwerping van C. van het erfdeel van zijne minderjarige kinderen, kan er alzoo geene sprake zijn van aanwas ten voordeele van A. en B. Het door die verwerping opengevallen $^1/_3$ komt ten voordeele van de erfgenamen bij versterf, doch onder aftrekking van hetgeen C. aan de nalatenschap schuldig is.

Arrest van het Hof van Noord-Holland, van 3 Nov. 1870.

Onder meerdere blijkt hieruit dat, door aandeel te nemen in eene naamlooze vennootschap van assurantie, men voor zijn aandeel niet assuradeur wordt.

(Dit regtsbeginsel, dat de naamlooze vennootschap bezit en handelt als een zedelijk ligchaam, en dat ligchaam en niet de leden verbindt, is dikwerf belangrijk bij de toepassing van art. 21 en 22 van de wet op het Notaris-ambt.)

Idem van het Hof van Gelderland, van 9 Nov. 1870.

Uit art. 165 167 B. W. en 800 W. v. B. R., in onderling verband beschouwd, blijkt, dat de wetgever, bij het in regten verschijnen eener getrouwde vrouw, den bijstand des mans en diens magtiging gelijk stelt.

Eene getrouwde, niet van tafel en bed gescheidene vrouw, moet in zuiver persoonlijke zaken voor den regter van de woonplaats van den man gedagvaard worden.

Idem van het Hof van Limburg, van 9 Januarij 1871.

Het bestaan eener dading kan niet door het opdragen van den beslissenden eed bewezen worden.

Idem, van 6 April 1871.

De verkooper van onroerende goederen onder het Fransche regt volstaat met de overgifte van de titels, die hij bezit.

De verkoop van onroerende goederen, behoorende tot eene onverdeelde gemeenschap, door eenen der deelgenooten, is niet nietig.

Idem, van 13 April 1871.

Er is geene bepaling in de wet, die zegt door wien de memoriën in gedingen van het regt van registratie moeten worden opgemaakt; het is voldoende, als die memoriën worden beteekend ten verzoeke van de procederende partijen.

Vonnis van de Regtbank te Assen van 28 Junij 1869.

De hypothekaire schuldeischer, verkoopende krachtens onherroepelijke volmagt, is verkooper *suo jure*. De bepaling van art. 1511 B. W. is op hem van toepassing.

(Bij dit arrest wordt de verkoop van $^{59}/_{64}$ in een onverdeeld onroerend goed, door den hypotheekhouder goed genoemd, zonder dat vooraf stappen tot scheiding waren gedaan. Dit is toch in den regel onhoudbaar. Als de helft door A. verhypothekeerd is, terwijl A. en B., de eigenaren, het geheel verhuurden aan C., schoon de verhuring bij het hypotheek was verboden; hoe kan dan de verkooper voldoen aan art. 1511 en het goed leveren in de magt en het bezit van den kooper, door C. er af te zetten, die voor de helft zijn regt van B. ontleent? *Red.*)

Idem van de Regtbank te Winschoten van 14 Dec. 1870.

De hypothekaire crediteur, die krachtens onherroepelijke volmagt verkoopt, is niet verpligt tot feitelijke levering.

(Dus een ander gevoelen dan de Regtbank te Assen; zie hierboven).

Idem te Maastricht van 16 Febr. 1871.

Een deurwaarders exploit, waarbij, ten verzoeke van een schuldeischer, wordt aangezegd, dat door hem aan een aangewezen persoon volmagt is gegeven, om gelden te ontvangen. kan niet gelden voor eene onderhandsche en evenmin voor eene authentieke volmagt.

Idem te Nijmegen van 28 Maart 1871.

De weigering van betaling van krijtende tiend is stoornis in het bezit, grond opleverende tot eene possessoire actie.

Idem te Rotterdam van 8 Mei 1871.

Eene eisch tot schadevergoeding wegens ongeoorloofd gebruik maken van eenen overweg, is eene persoonlijke regtsvordering, bij den kantonregter te huis behoorende.

Idem te 's Gravenhage van 9 Mei 1871.

Wegens onroerend goed, onteigend bij vonnis, is 4 pCt. registratieregt verschuldigd, ook te berekenen over de schadevergoeding daarbij bevolen, voor andere waardevermindering.

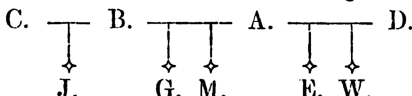
§ 2. *Circulaires en Resolutiën.*

Circulaire van 9 Julij 1853, n°. 21, P. W. 1940. De verklaring van solvabiliteit kan op hetzelfde zegel als de borgtogt worden geschreven.

§ 3. *Adviezen.*

Op blz. 152 (Dl. 7, aflev. 7 van dit *Correspondentie-Blad*) kwam voor eene regtsvraag, die blz. 299 (Dl. 7, aflev. 14) nogmaals herhaald werd. Daarop volgde blz. 325 de voorlaatste aflevering) de oplossing door een "oud-notaris" met gelijktijdige verdediging door den inzender, den notaris B. T., zijner blz. 299 geuitte meening.

Op blz. 152 en 299 wordt de casus voorgesteld als volgt:

C. is gehuwd met B., zij hebben één kind J.
B. is hertrouwd met A., zij hebben twee kinderen G. en M.
A. is hertrouwd met D., zij hebben twee kinderen E. en W.
D. sterft; A. erft (als voor de tweede maal weduwe) *f* 40,000 en sterft mede.

Er zijn noch inventarissen, noch testamenten, de vijf kinderen zijn minderjarig, terwijl de drie verschillende huwelijken allen in algeheele gemeenschap werden aangegaan.

De notaris B. T. gaf ieder der kinderen gelijk $^1/_5$ gedeelte der *f* 40,000, *f* 8000.

De "oud-notaris" deelt daarentegen, daar 4 personen tot de zamenstelling der gemeenschappen medewerkten, de *f* 40,000 in 4 deelen, en geeft $^1/_4$ aan het eenig kind van C., $^1/_4$ aan de 3 kinderen van B., $^1/_4$ aan de 4 kinderen van A. en het laatst $^1/_4$ aan de 2 kinderen van D.

Naar mijne bescheiden meening, mist evenwel de grond van zoodanige verdeeling, het zamenwerken van 4 personen tot de zamenstelling der gemeenschap, allen wettelijken steun. De "oud-notaris" schijnt dit zelf te gevoelen, waar hij dadelijk daarna aanneemt, dat grond voor de meening bestaat dat zes personen tot de zamenstelling der gemeenschappen zamenwerkten.

Mijne redenering is geheel anders. Door de voortduring der gemeenschap wordt het geheele bedrag geacht te behooren tot de eerste gemeenschap, wat daarvan aankwam aan den langstlevende, werd door de tweede gemeenschap in zich opgenomen, en wat daarvan aankwam in aan den langstlevenden in die tweede gemeenschap, werd door de derde of laatste gemeenschap in zich opgenomen.

Dat zoowel de gemeenschap C.—B., als de gemeenschap B.—A. bleef voortduren, kan m. i. niet twijfelachtig zijn. Van die voortduring de gemeenschap C.—B. uit te sluiten, op grond dat zij geheel ontbonden is door den dood van C. en B. *beiden*, kan m. i. niet opgaan. Wel bepaalt art. 182 B. W. niet uitdrukkelijk tot hoe lang die voortduring plaats heeft, doch het komt mij voor dat uit de uitdrukking: "*Bij gebreke van zoodanige boedelbeschrijving* duurt de gemeenschap" enz. moet worden afgeleid dat die voortduring, eenig en alleen ophoudt wanneer voorzien is in het *gebrek van boedelbeschrijving*, dat is tot het tijdstip van boedelbeschrijving of boedelscheiding.

Men zegge niet dat door die eerste gemeenschap te doen mededeelen in de aanwezige goederen, door daaraan zelfs het grootste deel toe te kennen, men onbillijk verdeelt. Immers, is het niet zeer mogelijk, dat de gemeenschap C.—B. werkelijk een groot voordeelig slot bezat, dat door de opvolgende gemeenschappen is verbruikt en verteerd? [1] Deze mogelijkheid alleen laat reeds niet toe, die gemeenschap uit te sluiten en haar te beschouwen als opgehouden door het overlijden van B. Daarenboven, de langstlevende had die voortduring kunnen voorkomen, door het maken eener boedelbeschrijving, even goed als de nieuwe echtgenoot, door het aangaan van diens huwelijk daarvan afhankelijk te stellen, het nadeel dat daarin voor zijne kinderen gelegen was, had kunnen wegnemen [2].

Op die wijze erlangt

J. als erfgenaam van C.	1/2	f 40,000.—	f 20,000.—	
〃 〃 〃 〃 B.	1/3	f 10,000.—	〃 3,333.33	f 23,333.33
G. als erfgenaam van B.	1/3	f 10,000.—	f 3,333.33	
〃 〃 〃 〃 A.	1/4	f 5,000.—	〃 1,250.—	
			f 4,583.33	
M. gelijk deel....................			〃 4,583.33	f 9,166.66
E. als erfgenaam van A.	1/4	f 5,000.—	f 1,250.—	
〃 〃 〃 〃 D.	1/2	f 5,000.—	〃 2,500.—	
			f 3,750.—	
W. gelijk deel....................			〃 3,750.—	f 7,500.—
				f 40,000.—

[1] De regtsvraag blz. 152 zegt dat het zoo niet was. B. T.

[2] Een belangrijk vertoog over hetzelfde onderwerp, doch voor een niet gelijk geval, vindt men in het tijdschrift *Regt en Wet*, 1869, deel 21, N°. 2 (blz. 140—152) van Mr. J. J. W. Scholten.

Dat hier van inkorting door de voorkinderen de reden niet kan zijn, is duidelijk; immers bedraagt

de nalatenschap van	C.	f 20,000.—
„ „ „	B.	„ 10,000.—
„ „ „	A.	„ 5,000.—
„ „ „	D.	„ 5,000.—
		f 40,000.—

J. heeft recht tot inkorting der nalatenschap van A., ten voordeele der nalatenschap van B. De nalatenschap van A. echter bedraagt slechts f 5,000.—, terwijl deze aanbragt f 40,000.—, zijn echtgenoot B. daarentegen *Nihil.*

Er heeft dus geene bevoordeeling plaats.

Voorts hebben G. en M. regt tot inkorting der nalatenschap van D., ten voordeele der nalatenschap van A. Dan, de nalatenschap van D. bedraagt slechts f 5,000.—, deze bragt niets aan, terwijl A. aanbragt f 40,000.—. Hij mag met een kinds- of $^1/_5$ gedeelte van dat bedrag of f 8,000.— worden bevoordeeld, zoodat ook hier van geen inkorting kan sprake wezen.

Opmerkelijk is het, dat de notaris B. T. in afl. 16 eene geheel andere casus stelt dan in afl. 7 en 14. Hier toch stelt hij het huwelijk A.—D. in afl. 16 daarentegen het huwelijk B.—A. als het laatste voor. (B. T. stemt dit niet toe.)

Zoo men het huwelijk B.—A. als het laatste aanneemt, komt men tot eene geheel andere uitkomst en heeft men de volgende verdeeling, daar tot de gemeenschappen C.—B. en A.—D. te zamen de f 40,000.— geacht moeten worden te behooren, terwijl het aan den langstlevende, in ieder dier gemeenschappen aankomende, viel in de laatste gemeenschap B.—A.

In dier voege nam in zich op:

de gemeenschap	C.—B.	f 20,000.—,	nalatenschap C.	f 10,000.—
„ „	A.—D.	f 20,000.—,	„ D.	„ 10,000.—
„ „	B.—A. de overblijvende	f 20,000.—		

waarin nalatenschap	B.	f 10,000.—
„ „	A.	„ 10,000.—
		f 40,000.—

Men onderzoeke thans in hoeverre er ongeoorloofde bevoordeeling plaats heeft.

J. heeft regt tot inkorting der nalatenschap van A. ten voordeele der nalatenschap van B.

De nalatenschap van A. bedraagt f 10,000.—, terwijl hij

aanbragt *f* 40,000. —, en daarentegen zijn echtgenoot B. *Nihil*, zoodat hij niet bevoordeeld wordt.

Anders is dit met het regt van inkorting dat E. en W. hebben ter zake de nalatenschap van B., ten voordeele der nalatenschap van A.

Het aandeel van B. bedraagt als voren..........	*f* 10,000. —
dan, aangezien deze niet meer mag bevoordeeld worden dan met een kinds- of vijfde gedeelte van den aanbreng van A. ter som van *f* 40,000. — of	〃 8,000. —
Zoo wordt hij, daar hij zelf niets aanbragt, te veel bevoordeeld met..........................	*f* 2,000. —

Dien ten gevolge bedraagt

de nalatenschap van C........................	*f* 10,000. —
〃 〃 〃 B. *f* 10,000. — — *f* 2,000. —	〃 8,000. —
〃 〃 〃 A. *f* 10,000. — + *f* 2,000. —	〃 12,000. —
〃 〃 〃 D........................	〃 10,000. —
	f 40,000. —

Waardoor men verkrijgt de volgende verdeeling:

J. als erfgenaam van E...............	*f* 10,000. —	
〃 〃 〃 〃 B. 1/3 *f* 8,000. —	〃 2,666.66	
		f 12,666.66
G. als erfgenaam van B. 1/3 *f* 8,000. —	*f* 2,666.66	
〃 〃 〃 〃 A. 1/4 *f* 12,000. —	〃 3,000. —	
	f 5,666.66	
M. gelijk deel....................	〃 5,666.66	
		〃 11,333.33
E. als erfgenaam van A. 1/4 *f* 12,000. —	*f* 3,000. —	
〃 〃 〃 〃 D. 1/2 *f* 10,000. —	〃 5,000. —	
	f 8,000. —	
W. gelijk deel....................	〃 8,000. —	
		〃 16,000. —
		f 40,000. —

Mogt dit vertoog de mededeeling ook van anderer meening uitlokken!

V. W. C. G. H. B.

Bij gelegenheid van correspondentie over de beëindiging van de voortduring der gemeenschap door een' inventaris, meer dan drie maanden na het overlijden opgemaakt, ontving het Hoofdbestuur onderstaand advies:

Art. 182 B. W. verpligt den langstlevende der ouders van minderjarige kinderen, om, binnen drie maanden na het overlijden van den eerststervende, eene beschrijving van de goederen der gemeenschap te doen opmaken, in tegenwoordigheid van den toezienden voogd. Laat de langstlevende dit na, dan leidt dit tot twee gevolgen. *In de eerste plaats* toch duurt, *bij gebreke van zoodanige boedelbeschrijving*, de gemeenschap voort ten voordeele van de minderjarigen, doch nimmer ten hunnen nadeele; en *ten andere* zal de langstlevende der echtgenooten, welke mogt verzuimd hebben, overeenkomstig art. 182, eenen Inventaris op te maken, *door dat verzuim* het vruchtgenot verliezen enz.

Wanneer nu in het laatste geval enkel *door het verzuim* eene poene wordt beloopen, en wel, overeenkomstig de niet dubbelzinnige beteekenis van het woord *verliezen*, onherstelbaar, zoodat ook de wetgever dadelijk in art. 373 naar een middel heeft omgezien, om de onveranderlijke toepassing dier poene, waar dit noodig en nuttig was, weder te temperen' is dit geheel anders in het eerste geval. Dáár luidt het eenvoudig: *bij gebreke van zoodanige boedelbeschrijving duurt de gemeenschap voort*, hetgeen een zeer geleidelijk en natuurlijk regtsgevolg is, wanneer door boedelbeschrijving geene afsluiting tot stand komt, en per se ook reeds, zonder aan eenig wettelijk voorschrift te denken, in acht wordt genomen. Want bij iederen inventaris is de dan bestaande toestand het punt van uitgang en de wetgever, ofschoon, voor zoover ik mij herinner, dit nergens in directe bewoordingen hebbende uitgedrukt, gaat toch overal zeer kennelijk van die veronderstelling uit. Men kan, ja, door vermoedens, gissingen, berekeningen en stukken met meerdere of mindere juistheid eenen vroeger bestaan hebbenden toestand oprakelen, en men kan de in geschrift gebragte zamenvatting van dit een en ander eenen inventaris noemen, maar een inventaris naar den zin en bedoeling van den wetgever is dat stuk niet. Beschrijving van goederen en titels en vermelding van hetgeen is geschied met testamenten, die *gevonden* zijn, opgave der muntspeciën en het waarmerken der laatste bladzijde van boeken, om niet meer te noemen, zijn onvereenigbaar met eenen inventaris, die den actuelen toestand des boedels niet voorstelt. De wetgever, alzoo in art. 182 B. W. zich het geval voorstellende, dat aan het voorschrift van dat artikel niet werd voldaan, heeft daaraan dus als van zelven het denkbeeld vastgeknoopt, dat eene latere inventarisatie in de meeste gevallen een geheel veranderden toestand van zaken zoude vertoonen, en om derhalve aan het voorschrift van evengenoemd artikel meerderen klem te geven, (gelijk uit de beraadslagingen over het-

zelve blijkt) en tevens voorzeker, om de minderjarigen voor eventuele nadeelen te behoeden, waartegen zij niet hadden kunnen waken, werd de laatste zinsnede van art. 182, die in het oorspronkelijk wetsontwerp ontbrak, nog bijgevoegd.

Wanneer ik nu deze laatste zinsnede van art. 182 omschrijf in den geest, die er, naar mijn gevoelen, eeniglijk in te vinden is, dan lees ik, alsof er stond:

"Bij ontstentenis van eene boedelbeschrijving, opgemaakt in te-"genwoordigheid van den toezienden voogd, duurt de gemeen-"schap" enz.

Immers

a. hier is niet *het verzuim*, gelijk in art. 370, maar de boedelbeschrijving, *het snbject;*

b. de woorden *Bij gebreke* kunnen dus ook niet anders slaan dan op evengenoemd *subject,* d. i. de *boedelbeschrijving*, en duiden dus eenvoudig aan *wanneer de boedelbeschrijving ontbreekt.* Indien die beide eerste woorden ook moesten slaan op *de daad* van het *opmaken* van dat stuk, en langs dien weg in verband moesten geraken met den termijn, voor het volvoeren van die daad aangewezen, dan had er noodwendig moeten staan: "*Bij gebreke van het opmaken van zoodanige boedelbeschrijving*". Dan was het *opmaken* het subject geweest, en zoude voor het woord *gebreke* ook het woord *verzuim* in de plaats knnnen gesteld worden, hetgeen nu geen zin geeft;

c. het woord zoodanig kan niet anders worden in verband gebragt dan met de innerlijke bestanddeelen van de boedelbeschrijving en de termijnsbepaling van drie maanden levert aan het stuk wel eene *dagteekening*, maar geene *hoedanigheid;*

d. men mag niet veronderstellen, dat de wetgever eene regtsfictie zoude hebben willen laten voortduren ook dan, wanneer het fundament, waarop zij rust, haar is ontvallen; terwijl eindelijk

e. eene strafbepaling, voor zooverre men hier daaraan moet denken, is strictae interpretationis, en dus allerminst meer kan werken, wanneer hare oorzaak is weggenomen, cessante causa, cessat effectus.

Om alle deze redenen alzoo ben ik, salvo meliore, van oordeel, dat het gebrek van het bestaan van eenen inventaris, met andere woorden, het *ontbreken* van eenen inventaris, de voortduring der gemeenschap alleen veroorzaakt, en dat die voortduring ophoudt, zoodra eene in den zin der wet opgemaakte boedelbeschrijving in het leven is geroepen.

C. W.

§ 4. *Regtsvragen.*

A. en B. waren gehuwd, en hadden twee minderjarige kinderen. A. woonde en had zijn beroep te X. B. hield haar verblijf, met goedvinden des mans, bij hare ouders te Y. A. werd, uithoofde van krankzinnigheid, naar U. vervoerd. Bij eenige beterschap had hij eenige maanden verblijf bij zijne moeder te Z. en werd weder van dáár, bij verergerden zielstoestand, naar U. vervoerd, waar hij stierf.

Waar is het sterfhuis, in den zin der wet?

Waar moet de benoeming van den toezienden voogd geschieden?

Ik meen te X., de laatste woonplaats van A. Daar ook had de moeder, toen zij weduwe en voogdesse werd, haar wettig domicilie.

T.

AFDEELING III.

Voorstellen, gedaan door Leden, tot verandering van Wets-bepalingen, die door de praktijk, als in het algemeen belang noodig, worden aangewezen.

Geene ingekomen, dan:

Een exemplaar van de Proeve van eene herziening der wetgeving op de overdragt en den eigendomsovergang van onroerende zaken, met de invoering van een Grondboek, waarvan de inhoud authentieke bewijskracht zou bezitten, door den Algemeenen Secretaris.

Voor de Leden welke geen exemplaar ontboden van boven vermeld werkje, dient, dat het is *opgedragen aan de Broederschap*, opdat, indien de bedoelde wets-herziening, die vroeger of later, naar het oordeel des schrijvers, zal volgen, mogt in behandeling komen, nadat hij van het tooneel zijner werkzaamheden ware afgetreden, zijne gevoelens, voor zoover de Vereeniging die mogt deelen, door haar, in het algemeen belang, mogten worden bevorderd.

Een kort overzigt van het plan is het volgende:

Er wordt een grondboek van de onroerende zaken aangelegd op den grondslag van het kadaster, naar de volgorde van de num-

mers der perceelen, en verdeeld in kantons. Dit boek wordt op kantonskantoren bijgehouden.

Een termijn wordt gesteld tot verbetering van de fouten in de overbrenging of ten gevolge der overbrenging, en daartoe kostelooze inzage voorgeschreven.

Op ieder kantonskantoor is een bewaarder werkzaam.

De kantonregter vaceert iederen werkdag een paar uren aldaar, om de gevraagde inschrijvingen en doorhalingen te beoordeelen en in het register zijne uitspraak over het al of niet voldoende der stukken aan te teekenen.

Alleen authentieke stukken worden toegelaten; koopkontrakten onder de *f* 300 kunnen in brevet verleden worden.

Dagelijks zendt de bewaarder een formulierstaat van de overboekingen, inschrijvingen en doorhalingen die hij deed, aan het arrondissementskantoor.

De hypotheekbewaarders worden verificateurs van het grondboek, en houden, uit de dagstaten, een dubbel bij, alsmede het algemeen register, waarin al de perceelen in het arrondissement aan denzelfden eigenaar toebehoorende, worden bijeengevoegd.

Hij bewaart de oude registers en bestuurt het kadaster.

In het kadaster worden geene veranderingen gebragt dan op de wijze bij de wet bepaald.

De hypothekaire inschrijvingen, niet binnen de 30 jaren vernieuwd, vervallen.

De overschrijving der stukken wordt vervangen door het inleveren van digter ineéngeschrevene afschriften of uittreksels, die aan het kantoor verblijven.

Het regt van over- en inschrijving wordt vervangen door registratieregt.

Tot bewaarders kunnen ook benoemd worden kandidaat-notarissen.

De uittreksels uit het grondboek hebben authentieke bewijskracht tot de vernietiging door den regter.

Ook de overgang van den eigendom van onroerende zaken bij overlijden, bij huwelijk in gemeenschap van goederen, wordt van overboeking afhankelijk gemaakt.

De grondrenten, tienden, erfpacht, het regt van opstal, van gebruik en bewoning, het beklemregt en de erfdienstbaarheden werken niet tegen derden, (na een overgangstijdvak), zonder inschrijving.

Een eenvoudige procesvorm maakt de beslissing van den regter bij verschil of weigering mogelijk.

Hypotheken *aan order* of *eigen order*, door endossement overdraagbaar, worden voorgesteld.

Eindelijk verschillende wetswijzigingen met het hoofdonderwerp in verband staande.

AFDEELING IV.

Mengelingen.

Sedert de laatste mededeeling is de Heer W. L. Diemont benoemd tot notaris te Amsterdam, bij Kon. besluit van 12 Junij 1871, n°. 16.

Bij de examina, in Mei 1871 voor het Notaris-ambt afgelegd, zijn toegelaten de volgende Heeren:

NOORDBRABANT.

T. J. A. van Loon.
R. V. J. Mutsaers.
J. Nolen.

GELDERLAND.

S. Crommelin Jr.
A. L. W. van Dobben.
D. Hesselink.
Mr. M. Kalff.
J. A. Versteegh.
J. E. de Voogt.

ZUIDHOLLAND.

W. D. J. Brouwer.
Mr. C. Krabbe.
W. Maaskant.
Mr. H. Meinesz.
Mr. T. M. T. Rietstap.
J. A. Rodi.
A. Spruyt Gz.
M. van der Ven.
A. P. A. Vink.
W. W. van Weelderen.

NOORDHOLLAND.

A. Arnken.
F. J. Meinesz.
A. Nieuwland.
J. G. Pouw Jr.
H. A. N. van Warmelo.

ZUIDHOLLAND.

Mr. P. A. J. Bouvin.
H. L. Boogaert.

UTRECHT.

Mr. J. J. E. Geelen.
J. Mager.
R. J. Simons.

FRIESLAND.

J. Sjoerdsma.

OVERIJSSEL.

Mr. J.E.C.D.IJssel de Schepper.

GRONINGEN en DRENTHE.

Geen.

15 Julij 1871.

CORRESPONDENTIE-BLAD

VAN DE

BROEDERSCHAP DER NOTARISSEN

IN NEDERLAND.

ACHTSTE DEEL.

3e AFLEVERING.

AFDEELING I.

Mededeelingen van administratieven aard door of van wege het Hoofdbestuur.

HANDELINGEN

VAN DE

ALGEMEENE VERGADERING,

GEHOUDEN DEN 1sten AUGUSTUS 1871, TE MAASTRICHT,

IN DE REDOUTEZAAL ALDAAR.

Des voormiddags te 10 uur werd de Vergadering geopend door den Heer Mr. H. Obreen met de volgende aanspraak:

Mijne Heeren!

Door het Hoofdbestuur andermaal uitgenoodigd om de Vergadering te leiden, waarin het Ontwerp-Reglement ter sprake zou komen, heb ik mij daartoe bereid verklaard, en begroet U dus namens dat Hoofdbestuur ter dezer plaatse.

Moesten wij ten vorige jare de Vergadering verdagen om den vreeselijken krijg, die zoo nabij ons Vaderland woedde, en dien ons de wisselingen van den oorlogskans zooveel nader hadden kunnen brengen, doch waarvan wij door den zegen des Almachtigen bewaard mochten blijven, *te meer* verheugt het ons, dat we geen nieuw voorstel behoefden te doen om de Vergadering, tegen 1°. Augustus 1871 te Maastricht beschreven, te verdagen; *en* dat we vrijheid mochten vinden eenige dagen onze standplaatsen te verlaten en ons, van heinde en ver gekomen, in deze historisch zoo gedenkwaardige aan het zuidelijkste punt des Rijks gelegen stad, te vereenigen, om er ons, vrij van alle andere zorgen, in de schilderachtige natuur te verpozen van onze werkzaamheden, en tevens de belangen van deze Broederschap en van het Notarisambt te behandelen.

Gewigtig kan die Vergadering zijn, èn door de zaken die er behandeld moeten worden, èn door uwe belangstelling in dezen, als zij er toe opgewekt is.

Er is toch te spreken en te beslissen over het reglement op deze Broederschap; een reglement, dat, als 't volkomen zou zijn naar gelang van den tijd en de jaren van voorbereiding en gedachtenwisseling daaraan besteed, zeker onder de beste vruchten van den in onzen tijd zoo vruchtbaren reglementenboom zou moeten gesteld worden.

Want alles wordt tegenwoordig gereglementeerd en alle reglementen herzien en weder herzien, tot ze soms wel eens van het nieuwe tot het oude terugkomen; daar zijn er, die zoozeer van die gevoelens doordrongen zijn, dat zelfs onze wakkere Secretaris niet schroomde aan te kondigen dat hij om deze en die, wel wat specieuse redenen, *en bloc* het reglement zou afstemmen.

Ik wil nu niet zeggen dat het juist een bouquet was, door hem den President aangeboden, die uitgenoodigd was om juist ter zake van dit reglement het presidium te aanvaarden; ja, een oogenblik bragt hij in mij de gedachte: wat zal ik er dan ook heen gaan; maar ook dacht ik aan de Commissie van redactie en aan al de moeite en inspanning en zorgen er aan besteed, en kwam mij aan den anderen kant dan ook voor, dat ik mij om der wille dezer medearbeiders toch niet mogt onttrekken; en dat het er slechts te meer op aan zou komen met vastbezadigde onpartijdigheid de Vergadering te leiden.

Naar de meening der Commissie bevat het Ontwerp-Reglement in substantie slechts verbeterde redactie; eenige wijziging in de bijdragen; hoofdzakelijke wijziging in de zamenstelling van het bestuur, waardoor de buitengewone leden gewone leden van het bestuur zouden worden, en daartegen een dagelijksch bestuur te Amsterdam zou gezeteld zijn; eenige wijziging in de bepaling der ondersteuning, na een sterke bestrijding voor en tegen tot een minimum gebragt, dat de meesten bevredigde en eindelijk vrij belangrijke bepalingen omtrent regtsgedingen en het *Correspondentie-Blad;* terwijl als hoofdbeginsel is vastgesteld dat *elke verandering* in

het Reglement om geldig te zijn, door $^3/_4$ van al de leden der Vereeniging zou moeten worden aangenomen.

Over dat alles heeft deze uwe Vergadering haar votum uit te brengen; en de vraag is wat zal het doen tot den bloei of tot de verwelking onzer Vereeniging, hetzij men het aanneemt óf verwerpt.

Het is niet te ontkennen, dat deze Vereeniging onder het bestaand Reglement een groote mate van bloei heeft genoten, en dat hare werking hoe ook vaak bestreden als te flaauw en te lax, toch een weldadigen invloed heeft uitgeoefend, en het de vraag blijft of de beste reglementaire bepalingen den ijver der leden tot het voeren van de pen in en door het *Correspondentie-Blad* wel zou aanwakkeren.

Indien wij de dingen zeggen zooals ze zijn, dan moeten wij erkennen dat ons ambt zooveel vordert van onze geheele krachtsinspanning en van onze pennenvlijt, dat er al eene groote mate van energie of een krachtige studiegeest toe behoort om nog na dien arbeid zich te schikken tot het stellen van stukken of beantwoording van vragen, voor de pers bestemd en in hetzelfde vak dienstbaar; terwijl daarentegen geheel verschillende arbeid dikwerf door de afwisseling verpoost en den geest verfrischt.

Ik mag dus niet zeggen dat mijne verwachting hoog gespannen is, tenzij de nu voorgestelde *f* 50 per vel druks den lust der nog in jeugdige kracht werkzame confrères aanmoedigde, maar, niettegenstaande dat alles acht ik het hoogst wenschelijk dat deze uwe Vergadering het Ontwerp-Reglement, zooals het door de Commissie gerevideerd is, in zijn geheel aanneme.

Ook in een ander opzigt is deze Vergadering allermerkwaardigst; wij hebben toch grond gekregen om ons te vleijen, zouden we durven zeggen, om te hopen, dat als de jaarkring ons weder te zamen roept, wij niet meer zullen zijn zonder *Kamers van Notarissen*, en dan wordt de vraag gesteld of deze Vereeniging, bij het gemis der Kamers in het leven geroepen, niet, voor een groot deel althans, het doel harer werkzaamheid zal zien opgeheven.

Met groote belangstelling toch mogten wij de werkzaamheid der belangrijke Staatscommissie op het gebied der, ik zal maar zeggen notarieele wetgeving, den 21sten April 1870 ten einde gebragt zien, en de bijna 400 bladzijden druks van het voor ons liggend ernstig rapport over de in de staathuishouding zoo gewigtige onderwerpen van wetgeving, als eigendomsbewijs en overgang van onroerend goed, hypotheekregten en notaris-ambt, getuigen van de zorg, aan dien arbeid besteed en maakt ze voor ieder onzer tot eene wezenlijke bron van regtsstudie.

Geen onzer heeft die zoo diep opgevat als onze onvermoeide Secretaris; was men in de Staatscommissie dikwijls verbaasd over zijne werkkracht, wij hebben niet minder reden om die te bewonderen, na de doorlezing van zijn doorwerkten arbeid over zijn geliefkoosd onderwerp, het Grondboek der perceelen als wettig bewijsmiddel van eigendom; en zeker zijt gij allen met mij een-

stemmig, ook bij verschil van meening over de zaak zelf, om eene waardige hulde te brengen aan dezen zijn jongsten arbeid.

Ik wil U hierbij niet onkundig laten, dat er een voorstel gecirculeerd heeft om het werk op kosten der Broederschap uit te geven; doch met anderen was ik van gevoelen dat het bestaande reglement het bestuur daartoe geene vrijheid gaf, maar dat daartoe een besluit van Uwe Vergadering zou noodig zijn.

En ik zou wel geneigd zijn alsnog een voorstel aan deze Vergadering te doen, om hem eene eervolle tegemoetkoming in de kosten der uitgaaf aan te bieden.

De groote vraag of het Grondboek met de afzonderlijke boeken van ieder perceel praktisch uitvoerbaar en verkieslijk is, staat, ook bij het aangeboden merkwaardig plan, niet aan ons, maar aan de regering en de wetgeving te beslissen; en ik zou het zelfs bedenkelijk achten, dat reeds nu door deze Vergadering een oordeel werd uitgesproken over deze zaak, die niet genoegzaam is voorbereid of gerijpt, om op dezen onzen juristendag er nu reeds een weloverwogen votum over uit te brengen.

En zoo zijn we in het midden, in het hart dier zaken, mijne Heeren, wij zien, wat lang als pia vota werd beschouwd, wij zien ontwerpen van wet, in hoofdzaak bevattende wat wij sinds jaren als wenschelijk oordeelden op het gebied van wetgeving over onroerende goederen en notariaat beligchaamd, ter voordracht gereed gemaakt.

Wij verheugen ons in een wakker en kundig Minister van Justitie, die de zaken niet laat slapen, maar lust en zin heeft om wat goeds en grootsch tot stand te brengen, en wij mogen dan met vertrouwen ook van U vragen: deelt gij allen op dezen dag in die gunstige verwachting? laat ons dan besluiten om, waar we kunnen, steun te bieden aan de regering bij de behandeling dezer voorstellen als ze bij de wetgeving zullen worden voorgedragen; laat ons niet rusten noch kleingeestige belangzucht zoeken, maar krachtig medewerken om goede beginselen van wetgeving in het leven te roepen over onderwerpen, voor de geheele natie zoo gewigtig, voor ons, die er dagelijks mede te doen hebben, zoo dubbel belangrijk.

Een eerste plaats, M. H.! neemt daarbij in de bepaling van het wezen zelf van het Notaris-ambt, en de daarmee verbonden verantwoordelijkheid. Het is U niet onbekend hoe hoog ik het ambt stel naar zijn aard en wezen, als voegende bij het gezag der vrijwillige rechtsbedeeling, die kracht van parate executie toekent aan notariële verbindtenissen, ook de raadgeving en leiding in het aangaan en vaststellen van overeenkomsten en het maken van beschikkingen, die geheele familles en alle hunne belangen soms zullen beheerschen voor meer dan een geslacht. Onze Secretaris wenscht dit meer bepaald uitgedrukt te zien in het wets-ontwerp.

De Staatscommissie heeft gemeend het niet onder eene wettelijke formule te kunnen brengen, ofschoon de zaak zelf uit den geest der wet en de toelichting en toepassing daarvan moet blijken.

Zoo straks als 't voorstel van den Secretaris in behandeling wordt genomen, zult ge welligt U op dat punt kunnen verklaren.

De Staatscommissie heeft gemeend de wettelijke verantwoordelijkheid tot den *vorm* der acte te moeten bepalen.

Enkele onzer oordeelen dat de wet verder moest gaan en ons en hun zelfs de stoffelijke verantwoordelijkheid voor den inhoud der overeenkomsten en beschikkingen op de schouders moest leggen.

Ik weet het niet, maar ik ben toch de Staatscommissie dankbaar dat ze bij al den last der zedelijke verantwoordelijkheid die op ons rust, de stoffelijke niet verder heeft uitgestrekt dan eigenlijk wel te dragen is.

Ik zal nu verder niet spreken over de vereischten tot toelating, over de borgstelling, over de zoo verschillende voorstellen omtrent het algemeen register, den perceelswijzer van den Heer Stam, of het Grondboek der perceelen, en evenmin over de tienjarige vernieuwing en zooveel andere onderwerpen, die, als ze ons bezig hielden, niet slechts enkele uren, maar dagen en weken zouden vorderen; terwijl we den tijd ruimschoots zullen behoeven voor hetgeen de agenda ons reeds aanbiedt, waarvan het Reglement als hoofdzaak is te achten en waarbij de Ring *Heerenveen* een toegift kwam aanbrengen over de splitsing van secretariaat en penningmeesterschap, die alleen reeds voedsel genoeg aan onze discussie zou kunnen geven.

Welaan, M. H.! laat ons dan nu onze werkzaamheden aanvangen, zamen trachten ze tot zulk een einde te brengen, dat de afdoening er van strekken moge tot bevordering van den bloei der Broederschap en de eer van het Notaris-abt, en steun mij daarbij met uwe welwillende toegevendheid.

Daarna werd de presentielijst, die vooraf gedrukt was, opgelezen, en bleken tegenwoordig te zijn de volgende Heeren Leden:

1. Mr. H. Obreen, Voorzitter.	
2. J. J. Claasen Hzn. 3. W. A. J. Elzevier Dom. 4. Bruno Tideman, Algem. Secretaris.	Gewone leden van het Hoofdbestuur.
5. Jhr. Mr. W. Laman Trip. 6. S. van Dorsser. 7. Mr. J. H. van Royen.	Buitengewone leden van het Hoofdbestuur.
8. J. J. Verwer, van Bolsward. 9. Mr. D. Donker, van Zaandijk. 10. S. A. de Smidt, van Axel.	Commissie tot het nazien der rekening.

11. H. J. Tjeenk Willink, van Borculo.
12. A. E. Roest van Limburg, van Rotterdam.

(Commissie tot herziening van het reglement.)

13. W. F. van Gorkum, van Beek.
14. P. C. J. van Galen, van Bergeyk.
15. E. M. Jonckbloet, van Eindhoven.
16. Mr. J. P. A. Wintgens Tresling, van Slochteren.
17. Mr. W. S. van der Gronden, van Zwolle.
18. A. L. de Kruijff, van Voorst.
19. Mr. J. V. C. Wichers, van Loppersum.
20. T. U. F. M. van Veersen, van Nieuwendam.
21. N. J. Bex, van Klimmen.
22. Mr. J. P. Boots, van Ambij.
23. L. L. Lienaerts, van Merkelbeek.
24. C. W. Maris, van de Klundert.
25. Mr. J. van Wijngaarden, van de Willemstad.
26. Mr. H. Reijers, van 's Gravenhage.
27. L. A. de Raadt, van Barendrecht.
28. J. Maarschalk, van Boskoop.
29. J. W. P. Kluit, van Alphen a./d. Rijn.
30. J. Pendraat, van Geffen.
31. F. C. Ummels, van 's Bosch.
32. J. K. J. Russel, van Geleen.
33. A. Höfelt, van Kampen.
34. F. J. M. Rits, van 's Bosch.
35. C. J. Jorritsma, van Sneek.
36. A. van der Plaats, van Leeuwarden.
37. J. A. Stoop, van Strijen.
38. C. M. Loeff, van Zuidland.
39. K. de Jong K. Z., van Wommels.
40. J. Piccard, van Hoogezand.
41. Mr. J. Clercx, van Blerick.
42. T. J. A. Wilmar, van Maastricht
43. D. E. Hupkens, van Maastricht.
44. J. M. E. Gulikers, van Kerkrade.
45. A. Wiersma, van Roordahuizum.
46. E. P. de Poorter, van Oldenzaal.
47. D. P. Beausar, van Oudenbosch.
48. R. Middelkoop, van Capelle.
49. H. Pen, van Baarn.
50. P. Schmidt Schaaff, van Stiens.
51. J. L. R. le Rutte, van Ridderkerk.

52. J. D. Pasteur, van Doetinchem.
53. F. W. van der Goes, van Beek.
54. J. H. W. J. Neömagus, van Heeze.
55. J. van Buuren, van Charlois.
56. J. A. H. ten Pol, van Ootmarsum.
57. J. Vorstman, van Delft.
58. J. Heenk, van Leimuiden.
59. Mr. K. H. J. H. Gielen, van Valkenburg.
60. N. V. Buys van der Colff, van Woudrichem.
61. L. L. Woutersen, van Serooskerken.
62. G. J. von Heuven, van Nijmegen.
63. Mr. A. J. Hesselink, van Eenrum.
64. P. Muller, van Leiden.
65. W. J. H. Canoy, van Venlo.
66. M. R. Lippits, van Hoorn.
67. H. Byvoet, van Berchem.
68. A. Bossers, van Loon op Zand.
69. P. J. B. G. Kuypers, van Drunen.
70. G. Verdooren, van Aardenburg.
71. Mr. J. S. van Vrijberghe de Coningh, van Delft.
72. H. C. F. van Mens, van Zundert.
73. A. M. Beyerman, van Woerden.
74. A. A. Land, van Franeker.
75. J. A. v. d. Lee, van Aarlanderveen.
76. J. A. Lemmens, van Heerle.
77. J. P. G. Masman, van Dinther.
78. J. M. A. W. van Holthe tot Echten, van Assen.

Vertegenwoordigd werden de navolgende Heeren:

J. G. Pouw — C. van Zijp — C. J. C. van Vianen — Jacobus Mulder — F. A. Kanne Jr., allen van Amsterdam, door den Heer Mr. H. Obreen.

De Heeren Mr. J. F. Wertheim — D. Bonnerman — A. D. J. T. Meyjes — A. A. J. Schouten — J. W. Reyne Jr., allen van Amsterdam, door den Heer J. J. Claasen Hz.

De Heeren G. Leefkens — A. E. Rouffaer — J. W. H. Druyvesteyn — J. C. G. Pollones — A. B. Zuure, allen van Amsterdam, door den Heer W. A. J. Elzevier Dom.

De Heeren F. van Houten — J. E. Clausing — G. B. van Rinsum — W. F. Overhoff Jr. — T. H. Oldenboom — G. de Vries — D. van Dijk — J. H. C. Freijer — A. D. Rumling,

allen van Amsterdam, en de Heer H. J. G. Mos, van Rhenen, door den Heer Bruno Tideman.

De Heeren G. J. Kolfschoten, van Gendringen; C. J. P. Weyn, van Didam; M. Pliester, van Zevenaar; Mr. H. A. J. Pennink, van Doesburg; G. H. v. Everdingen, van Terborg; Mr. B. A. Roelvink, van Aalten; G. E. H. ter Braak, van Eibergen; J. M. L. Mispelblom Beijer, van Lochem; F. X. L. de Both, van Varsseveld, door den Heer H. P. Tjeenk Willink.

De Heeren A. Perk, van Hilversum, en J. de Louter, van Amersfoort, door den Heer H. Pen.

De Heer W. Wijndelts, van Warffum, door den Heer Mr. J. V. C. Wichers, te Loppersum; de Heer J. van der Hoop, te Rotterdam, door den Heer A. E Roest van Limburg, en den Heer van Rhijn, te Raalte, door den Heer Mr. W. S. van der Gronden, te Zwolle.

De Heeren A. Haagsma, van Sneek; A. W. Nauta, van Ylst; Mr. H. J. de Carpentier, van Koudum; K. Oosterhoff, van Witmarsum, K. Tjebbes, van Workum; L. H. Potsma, van Balk; R. Barends, van Langeveer, en T. Schaafsma, van den Lemmer, door den Heer C. J. Jorritsma.

De Heeren T. J. v. d. Bergh, P. A. J. Stoop, C. J. v. d. Watering, G. J. T. Tydeman, A. Schiefbaan, T. M. Schmolck, D. P. C. van Waning. J. L Wierckx, J. J. C. Huygens, K. W. Metman, A. van der Poel, F. J. van Bergen, J. E. Andriesen, W. J. Eikendal, allen van den Ring 's Gravenhage; Mr. B. van Berckel, A. M. Schagen van Leeuwen, Mr. P. Post Uiterweer, allen van Delft; A. Hogendijk, van Pijnacker; H. van Zegwaard, van Voorburg; T. C. Roesingh, van den Leidschendam, door den Heer Mr. H. Beijers.

De Heer Slotemaker, van Sliedrecht, door den Heer S. van Dorsser.

Derhalve kunnen worden uitgebragt 146 stemmen.

De Voorzitter stelde voor de handelingen der laatstgehoudene Vergadering niet te lezen, als geheel overeenkomstig het gedrukte op blz. 125 tot 141 in het 7de deel van het *Correspondentie-Blad*. Dienovereenkomstig werd besloten, en, daar niemand eenige aanmerkingen op die handelingen had, werden zij alzoo gearresteerd en onderteekend.

Daarna droeg de Algemeene Secretaris het volgende algemeen verslag voor:

ALGEMEEN VERSLAG NAMENS HET HOOFDBESTUUR VAN DE BROEDERSCHAP DER NOTARISSEN IN NEDERLAND.

Aan de Jaarlijksche Vergadering in 1871.

M. H.

Moesten wij in het vorig jaar, om den treurigen oorlog tusschen twee naburige volken, het genoegen missen elkander hier in onze jaarlijksche Vergadering te ontmoeten, wij zijn thans *dankbaar* voor het beëindigen van dat beletsel en dat wij, ook bij het heerschen eener ziekte, die op vele plaatsen in ons Vaderland talrijke verliezen deed en doet betreuren, in 't leven gespaard, hier mogten zamenkomen.

Wij heeten U, M. H., welkom te Maastricht.

De spreker kwijt zich op nieuw, en wel voor de 27ste maal, van de taak, om U het jaarlijksch Verslag te geven omtrent den staat en gang onzer Vereeniging, welk Verslag zich aansluit aan dat wat in het vorige jaar in het *Correspondentie-Blad* is geplaatst.

Van de 606 leden, dáár vermeld, verloren wij 8 door den dood en 2 bedankten voor het lidmaatschap.

Maar daarentegen traden 10 gewone en 7 buitengewone leden toe, zoodat wij 613 leden tellen.

Na de laatste mededeeling waren het de Heeren C. J. Carp, van Amsterdam, die als gewoon lid, A. Merens JCz., van Haarlem, B. van de Werk, van Zevenbergen, en A. Vosmaer, van Zeist, die als buitengewone leden toetraden.

De eervol ontslagen notaris A. van der Werk, van Zevenbergen, is lid gebleven.

Het Hoofdbestuur bleef de betrekkingen van Voorzitter, Penningmeester en Gecommitteerden tot de Redactie van het *Correspondentie-Blad* aan dezelfde Heeren opdragen, te weten aan de Heeren Claasen, Kabel, Elzevier Dom en den Secretaris.

Bij de Heeren Correspondenten kwam geene verandering en zonden zij hunne Verslagen grootendeels in, waaruit alleen van overgang van protokollen bleek, dat ad notam werd genomen, om, bij het uitgeven van een vervolg op het register, er gebruik van te maken.

De Ringen *Haarlem*, *Zwolle* en *Deventer* zijn nog zonder Correspondenten, waarvan wij van tijd tot tijd werk maken.

De Heer J. J. Verwer, van Bolsward, werd door den Ring *Sneek*, de Heer Mr. M. Donker, van Zaandijk, door den Ring *Haarlem*, en de Heer A. W. Rembges, van Kruiningen, door den Ring *Goes* benoemd tot het nazien der rekening [1]. Deze Commissie volbragt hare taak en zal U zoo aanstonds verslag doen.

De voornaamste cijfers dier rekening zijn de volgende:

---

[1] De laatste werd vervangen door den Heer S. A. de Smidt, van Axel.

ONTVANGST.		UITGAAF.	
Saldo A°. P°.	f 979.93½	Administratiekosten.	f 1,013.89
Bijdragen	" 11,586.50	Uitkeeringen aan weduwen en voor weezen.	" 11,815.—
Idem van vorige jaren.	" 624.80	Reiskosten.	" 240.85
Interest.	" 2,274.42	Porto's en frankeergelden.	" 389.85
Entrées.	" 48.—	Drukwerk.	" 380.83
Kapitaal-Rekening.	" 400.—	Kapitaal-Rekening.	" 1,062.50
Bijzondere ontvangsten.	" 2.—	Interest bij aankoop	" 17.08
		Buitengewone uitgaven.	" 148.71½
		(Proceskosten).	"
		Saldo.	" 846.94
	f 15,915.65½		f 15,915.65½

De Ontvangst op de Kapitaal-Rekening is eene aflossing van f 400 van het overgeblevene hypotheek, per saldo groot f 1500, en de aankoop van f 2000 2½ pCt. ad f 1,062.50.

De bezitting was op 1°. Januarij 1871:

Hypotheek à 5½ pCt.	f 1,500.—
Inschrijving op het Grootboek à 2½ pCt.	" 22,000.—
" " " " " 4 "	" 40,000.—
De Kas.	" 846.94
En te goede bijdragen.	" 167.30

Toen in April het Hoofdbestuur de bepaling van de uitkeering aan de weduwen en weezen moest opmaken, kwam de berekening volgens het reglement zoodanig uit, dat aan de 85 partijen ieder *f* 141 kon worden toegezegd.

Na deze opgave, betreffende de persoonlijke en geldelijke belangen der Vereeniging kunnen wij u, behalve het reeds in het *Corr.-Blad* achtervolgens kenbaar gemaakte, nog mededeelen:

Een verzoek van een lid om onze medewerking, opdat een deurwaarder en bekend zaakwaarnemer niet mogt benoemd worden tot notaris, hebben wij gemeend te moeten afwijzen, omdat wij niet konden geacht worden in onze betrekking bekend te zijn met die bezwaren tegen een bepaalden persoon, en wij geene bevoegdheid hadden, hiernaar onderzoek in te stellen.

Wij voldeden, zooals uit de rekening blijkt, *f* 148.75$^1/_2$ voor proceskosten, ter zake van de gewonnen procedure wegens het niet noemen van namen, beroepen en woonplaatsen van de erfgenamen van hem die in een hypotheek eene onherroepelijke volmagt had gegeven bij het gebruik maken daarvan. Op onze bevreemding, dat bij het winnen van het proces er kosten moesten betaald worden, werd ons inlichting verstrekt, dat in correctionele zaken het openbaar ministerie of de Staat niet in de kosten wordt veroordeeld.

Een lid van den Ring *Gorinchem* vroeg garantie voor de kosten van een geding over de voortduring der gemeenschap al of niet, na eenen inventaris, meer dan drie maanden na het overlijden opgemaakt. Bij verschil van gevoelen hieromtrent bij de gewone leden van het Hoofdbestuur, werd ook het gevoelen van de buitengewone leden gevraagd en de garantie door de vereischte meerderheid toegestemd; terwijl een der heeren, die tegen gestemd had, aanteekening hiervan verzocht. Het Hoofdbestuur heeft de garantie slechts tot eene bepaalde som toegezegd voor de 1ste instantie.

In eene dergelijke vraag omtrent een proces over de juistheid of onjuistheid dat de waarde van een *kop-tiend* bij verkoop als last moest worden berekend en voor de registratie bij den koopprijs gevoegd, hebben wij bezwaar gemaakt, en na onze bedenkingen is de aanvraag ingetrokken.

Een ander aanzoek van gelijke strekking stemden wij voorloopig eenstemmig toe. Het geldt de vraag of eene schenking van eene inschrijving in het Grootboek tot het heffen van evenredig registratieregt aanleiding geeft? Nog is op een vooraf gaand adres aan den minister geen beslissing bij ons bekend geworden.

Over het drukken van het verslag der meermalen genoemde Staats-Commissie voor de leden, is het een en ander in *Correspondentie-Blad* medegedeeld, en is deze handeling van het gewone Hoofdbestuur in de vereenigde vergadering van de gewone en buitengewone leden van dat bestuur den 16den December 1870 gehouden, goedgekeurd. De handelingen dier vergadering zijn mede in het blad ter uwer kennisse gebragt.

Wij spraken met den redacteur van een weekblad en correspondeerden met den Heer Obreen, als met die redactie bekend, over de vraag of wij de drie laatste afdeelingen van ons blad ook in zulk een weekblad zouden kunnen plaatsen, onder beding dat dan aan ieder lid der Broederschap een exemplaar van dit blad zou worden gezonden, of wel dat wij b. v. in het eerste of laatste nommer van ieder maand van zoodanig blad, een deel der ruimte ter onzer beschikking zouden kunnen krijgen, en *deze* nommers dan alleen aan al de leden zouden worden verzonden. Daar echter de kosten op het dubbel of driedubbel bedrag van hetgeen het *Correspondentie-Blad* ons kost, zouden komen, adviseerde de Heer Obreen en besloot het Hoofdbestuur om niet zonder besluit van de Algemeene Vergadering hiertoe over te gaan, maar werd de redactie verzocht, kleine afleveringen, zooveel mogelijk maandelijks te verzenden.

De aarzeling van eenige der buitengewone leden van het Hoofdbestuur, betreffende het drukken van de Proeve van herziening der wetgeving op de overdragt en den eigendomsovergang van onroerende zaken, door den spreker uitgegeven, is U uit het *Correspondentie-Blad* bekend.

Het doet hem alleen *daarom* leed, dat *hierdoor* niet aan *al* de leden een exemplaar *gratis* kon gezonden worden.

Het achtste deel van ons *Correspondentie-Blad* is met het nommer, dat de punten van beschrijving voor deze vergadering bevat, aangevangen. Het alphabetisch register op het 7de deel is U laatstelijk met de 2de aflevering toegezonden.

De herinnering aan de overmaking van de bijdragen per briefkaart en het assigneren daarna, schijnt door u goedgekeurd te zijn, ofschoon niet geheel conform het bestaande reglement; het had eenen gunstigen invloed op het spoediger binnenkomen der bijdragen, waardoor wij in het vorige jaar niet behoefden over te gaan tot de tijdelijke reälisatie, zooals gewoonlijk.

In de laatste dagen werd onze garantie gevraagd, en deze voorloopig eenstemmig toegestaan, om op te komen tegen bijvordering van registratieregt op een proces-verbaal eener vergadering. De ontvanger, de directeur en de inspecteur zijn het met ons eens, dat een lid der vergadering zich daarbij al zeer bepaaldelijk zou hebben moeten verklaren over eene beschikking, ten zijnen behoeve door de vergadering genomen, eer men hierin

eene obligatie of eene schenking, die uitdrukkelijk aangenomen is, mag zoeken en belasten, en wenschen het beginsel, dat een geruimen tijd door het Bestuur is goedgekeurd, namelijk dat zoodanig proces-verbaal steeds voor een vast regt moet geregistreerd worden, weder bevestigd te zien. Ook in deze zal vooraf officieus gepoogd worden het ministerie van financiën tot andere gedachten te brengen.

De Algemeene Secretaris na het arresteren van de punten, een brief van Z. Exc. den minister van justitie ontvangende, in antwoord op een aan Z. Exc. gerigt schrijven, vernam daaruit, dat nog altijd het voornemen bestaat, om de wet op het Notarisambt in de volgende zitting van de Tweede Kamer in te dienen. Daarom ontwierp hij het adres, U bij het laatste nommer van het *Correspondentie-Blad* gezonden, met het doel, om, als de Voorzitter het kon goedvinden, en de Vergadering meende dat het *dan ook thans tijd* wordt om aan Z. Exc. onze bemerkingen op het Ontwerp der Commissie mede te deelen, deze zaak in behandeling te nemen.

Bij de laatste vergadering van het Hoofdbestuur op 21 Julij waren alleen de amendementen van Sneek en Heerenveen ingezonden, die op verzoek van den Ring *Zutphen* zijn gedrukt.

Wij ontvingen als geschenken: *de Themis*, regtsgeleerd tijdschrift, een exemplaar der voormelde *Proeve*, en teekenden in op de *Aanteekeningen op de Nederlandsche Wetboeken*, van Mr. W. C. J. Cremers, voor de Bibliotheek.

Ziedaar, M. H.! u het weinige voorgevallene medegedeeld. Als een schip goed bij den wind voortzeilt, is er weinig voor de stuurlieden te doen of op het scheepsjournaal te vermelden. Mogten wij ons een volgend jaar kunnen verheugen, dat, bij het herzien der organieke wet op het vak, gebreken der bestaande wetgeving verholpen, en goede nieuwe bepalingen daaraan toegevoegd werden, en dat wij vooral bewaard worden voor de vrijverklaring van het vak, dat in onze oogen leiden zou tot eene vrijheid, zonder orde, en dus tot het verderf.

Namens het Hoofdbestuur,
BRUNO TIDEMAN,
Algemeen Secretaris.

De Voorzitter deed opmerken, dat hieruit niets ter behandeling voortvloeide, dan de vraag of men het voorgedragene Ontwerp-Adres in behandeling zou nemen, hetwelk hij later aan de orde zal stellen.

Het verslag werd daarop voor kennisgeving aangenomen, en den verslaggever dank toegebragt.

De Commissie, met het nazien der rekening over 1870 belast geweest, werd verzocht verslag van hare bevinding te doen. De Heer Rembges was verhinderd en is door den Heer S. A. de Smidt, van Axel, vervangen. Bij monde van den Heer Verwer berigtte zij dat zij de rekening had nagezien en met de justificatoire bescheiden vergeleken, dat haar vertoond waren de grosse van het hypotheek en de extracten van de rekening uit Grootboeken der Nationale Schuld, en dat alles in de beste orde was bevonden.

Zij stelde voor de rekening goed te keuren, haar te magtigen, van die goedkeuring te doen blijken, door namens de Vergadering in het boek te teekenen ter decharge van de Rendanten. Hiertoe besloten en daaraan gevolg gegeven zijnde, werd de Commissie voor het volvoeren van hare taak door den Voorzitter dank toegebragt, alsmede aan het Hoofdbestuur en de beide Penningmeesters.

De Algemeene Secretaris doet hierop nog eenige mededeelingen betreffende zijn aanzoek bij den Heer P. Regout, om diens fabriek van glas- en porceleinwerk te mogen bezigtigen, diens uitnoodiging om op een nadenmiddag zijne buitengoederen onder Meerssen te willen bezoeken, en de tijdsbepalingen daartoe vastgesteld.

Verder van de uitnoodiging aan de Leden met hunne Dames van de Commissie der Groote Societeit, om den volgenden dag eene matinée musicale op Slavante bij te wonen, waartoe ten half tien ure eene stoomboot zou gereed liggen, terwijl de Commissie, met verlof van den eigenaar van den St. Pietersberg, de onderaardsche gangen zou doen illumineren, en voorstelde tegen 12 ure en corps eene wandeling door die gangen te doen. Eindelijk dat het bestuur van de Harmonie Royale had ingezonden 150 toegangkaartjes voor een concert, aan den avond van dien dag in het Park. Al hetwelk met groote erkentelijkheid voor de beleefdheid der verschillende genoemde personen en Commissiën door de Vergadering werd vernomen.

De Voorzitter alsnu overgaande tot het aan de orde stellen van de verschillende voorstellen op de punten van beschrijving voorkomende, deelde zijn voornemen mede, om bij de *benoemingen* alleen de stemmen der tegenwoordig zijnde Leden in aanmerking te nemen, terwijl bij het stemmen over *voorstellen* ook op de volmagten zou worden gelet en zulks op grond der gewoonte, en omdat de

lastgevers bij benoemingen niet bekend kunnen zijn met de voordragten ter dier zake.

Na eenige bestrijding door de Heeren Reijers en van der Gronden, zeide de Voorzitter, dat hij dan eene proeve zoude nemen met bij stemmingen ook de lastgevingen in aanmerking te nemen.

Het 3de punt van beschrijving "de bepaling der plaats "waar de eerstvolgende Vergadering zou gehouden worden", werd nu behandeld. Het Hoofdbestuur herinnerde dat de steden Middelburg, Rotterdam en Haarlem bij de laatste stemmingen voornamelijk waren genoemd.

De Heer de Smidt van Axel ondersteunde de voordragt van Middelburg; de Heer Roest van Limburg meende dat het beter ware dit nog een jaar te verdagen, en droeg voor Groningen.

Bij de daarop gevolgde stemming werden 103 stemmen voor Groningen en 15 voor Middelburg uitgebragt, zoodat Groningen werd aangewezen als de plaats voor de eerstvolgende gewone Vergadering.

Het 4de punt van beschrijving bevat "de aanwijzing "der Ringen die in 1871 de gecommitteerden tot het na- "zien der rekening zullen benoemen".

Het Hoofdbestuur droeg voor de Ringen *Eindhoven*, *Zutphen* en *Appingadam*.

De Vergadering vereenigde zich hiermede, zoodat die voordragt in een besluit werd veranderd.

Het 5de punt was de benoeming van een gewoon lid van het Hoofdbestuur en tevens Algemeen Secretaris in de plaats van den Heer Bruno Tideman, die in het vorig jaar had moeten aftreden, doch, volgens het Reglement door het uitstellen der Vergadering, in functie was gebleven.

De Voorzitter vereenigde hiermede het 6de punt, de benoeming van een gewoon lid van het Hoofdbestuur in de plaats van den Heer J. L. Kabel, die dit jaar moet aftreden.

Het Hoofdbestuur stelt de twee volgende tweetallen voor:

Voor den Algemeenen Secretaris de Heeren Bruno Tideman en C. van Zijp.

Voor het ander gewone lid van het Hoofdbestuur: de Heeren J. L. Kabel en J. G. Jäger.

Bij de stemming vereenigden op zich de Heer Bruno

Tideman 105, tegen den Heer van Zijp 9 stemmen, de Heer Kabel 110 tegen den Heer Jäger 4 stemmen.

Derhalve was de Heer Tideman herbenoemd, die op de noodiging van den Voorzitter verklaarde bereid te zijn om voort te gaan, zoolang zijne krachten dit zouden toelaten, in die betrekking de belangen van de Broederschap en die van het Notariaat naar vermogen te bevorderen.

De mede herbenoemde Heer Kabel, niet tegenwoordig zijnde, nam het Hoofdbestuur op zich, hem de benoeming kenbaar te maken, en maakte zich sterk dat hij haar zou aannemen.

Daarop kwam het 7de punt van beschrijving in behandeling, de benoeming

a. van een buitengewoon lid van het Hoofdbestuur in de plaats van den Heer Jonkh. Mr. W. Laman Trip, die in het vorige jaar had moeten aftreden, en niet dadelijk herkiesbaar is.

Bij de eerste vrije stemming werden 132 stemmen uitgebragt, en wel op den Heer A. E. Roest van Limburg 63, Mr. M. Donker, 2, Mr. J. P. A. Wintgens Tresling 12, Mr. H. Reijers 16, D. E. Hupkens 9, H. P. Tjeenk Willink 11, Mr. W. S. van der Gronden 7, J. Piccardt 1, S. A. de Smidt 1, C. Loeff 2, Mr. J. V. O. Wichers 2, R. Middelkoop 1, B. G. van Heyst 11, C. de Jong Rz. 1, P. J. B. G. Kuypers 1, A. Höfelt 3, J. W. P. Kluit 1 en Mr. J. Clercx 1 stemmen.

Daar de meerderheid van stemmen, zijnde 67, op niemand was vereenigd, had eene tweede vrije stemming plaats.

Thans werden uitgebragt 133 stemmen en vereenigde de Heer A. E. Roest van Limburg op zich 126, terwijl de overigen op de Heeren Tjeenk Willink, Reijers en Tresling waren uitgebragt.

De Heer Roest alzoo benoemd zijnde, nam deze, op noodiging van den Voorzitter, de benoeming welwillend aan.

b. in de plaats van den Heer Mr. C. Wiersma, die mede in het vorige jaar had moeten aftreden, en niet dadelijk herkiesbaar is.

Bij de eerste stemming werden 132 stemmen uitgebragt, en wel 48 op den Heer H. P. Tjeenk Willink, 43 op den Heer B. G. van Heyst, 9 op den Heer A. R. van Voorst, 11 op den Heer G. W. Roes, 9 op den Heer van der Gronden, 2 op den Heer A. van der Plaats, 4 op den Heer Mr. A. van Weel en 6 op den Heer Bex, zoodat niemand de volstrekte meerderheid op zich vereenigde.

Bij de tweede vrije stemming werden 122 uitgebragt, en kregen de Heer Tjeenk Willink 100, B. G. van Heyst 20 en van der Gronden 1 stemmen, zoodat de Heer Tjeenk Willink was verkozen.

Deze nam op uitnoodiging van den Voorzitter de betrekking met genoegen aan.

De Vergadering ging thans over tot het 8ste punt van beschrijving, de benoeming van een buitengewoon lid van het Hoofdbestuur in de plaats van den Heer J. G. J. Moll, die dit jaar moest aftreden en niet dadelijk herkiesbaar is·

De eerste vrije stemming omvatte 110 stemmen.

Hiervan waren uitgebragt op de Heeren G. W. Roes 1, van der Gronden 10, B. G. van Heyst 36, Reijers 17, Hupkens 1, van Voorst 9, E. M. Jonckbloet 20, Bex 13, T. J. A. Wilmar 2, Höfelt 2, blanco 1.

Niemand had dus eene meerderheid van stemmen.

Bij de tweede vrije stemming waren er 108 stemmen ingekomen.

Van deze vereenigde op zich de Heeren B.G. van Heyst 53, Jonckbloet 29, blanco 22, van Voorst 2 en Reijers 10. Na de 22 blanco briefjes van de 108 afgetrokken te hebben, bleef de volstrekte meerderheid 44, zoodat de Heer B. G. van Heyst was verkozen.

Daar deze niet in de Vergadering tegenwoordig was, werd de Secretaris verzocht hem schriftelijk de benoeming te berigten [1].

De Voorzitter verzoekt den Secretaris voor te lezen een ingekomen voorstel van de Heeren Hupkens, van Gorkum, Bex en Gulikers, luidende:

De Broederschap van Notarissen en dat van Candidaat-Notarissen beoogen beiden hetzelfde doel: bevordering der belangen van het Notariaat in het algemeen en van de leden in het bijzonder.

Verspreiding van kennis, oplossing van of gedachtenwisseling over voorkomende moeijelijkheden zijn voorzeker zoowel in het belang van den Notaris als van den Candidaat.

Daartoe staat den Notarissen, leden der Broederschap, het *Correspondentie-Blad* en den Candidaten het *Weekblad* en het tijdschrift *Regt en Wet*, welke beide laatsten te regt om hunne degelijkheid geroemd worden, ten dienste.

De leus: "Eendragt maakt magt" heeft bij ons de vraag doen rijzen, die wij heden aan de beslissing der Vergadering wenschten

[1] De Heer van Heyst heeft den brief van den Algemeenen Secretaris beantwoord met het berigt dat hij met genoegen de benoeming aannam.

onderworpen te zien, *of het niet wenschelijk en mogelijk ware tusschen beide Broederschappen eene overeenkomst trachten te treffen tot uitgave voor gezamenlijke rekening van een weekblad en een tijdschrift.*

Onzes inziens kan zoodanige zamensmelting niet anders dan nuttig zijn, vooral op wetenschappelijk gebied.

Immers bij meer deelneming en medewerking van deskundigen zal de stof ter behandeling rijker en zullen de discussiën nog degelijker kunnen worden.

De voorwaarden eener zoodanige overeenkomst zouden tusschen de respectieve Hoofdbesturen besproken en vastgesteld kunnen worden, behoudens goedkeuring ter Algemeene Vergadering.

De Voorzitter merkt op, dat ook dit voorstel zou moeten behandeld worden overeenkomstig art. 23. Inmiddels is er welligt gelegenheid hierop nader terug te komen.

Hij schorst thans voor een half uur de Vergadering.

Na eene korte verpoozing werden de werkzaamheden hervat. Er waren ruim 40 leden aanwezig. De 9de, 10de en 11de punten van beschrijving werden in behandeling genomen.

Het 9de punt, houdende de bepaling, dat geene dan de vóór acht dagen ingezonden en gedrukt aan de leden uitgereikte amendementen in aanmerking zouden komen, werd door de Vergadering algemeen goedgekeurd, nadat door toelichting was te kennen gegeven, dat dit de vrijheid tot het voorstellen van sub amendementen niet zou uitsluiten.

Het 10de punt bevatte de voorlezing en behandeling der ingezondene amendementen.

Daar deze gedrukt aan al de leden werden ter hand gesteld, verviel de voorlezing.

Zij luidden:

N°. 1. Door den Ring *Sneek* wordt op het Ontwerp-reglement voor de Broederschap, dat in behandeling zal worden genomen op de Algemeene Vergadering, te houden te *Maastricht* op 1 Augustus 1871, het navolgende amendement voorgesteld:

Achter art. 60 *te voegen deze woorden*:
"welke ondersteuningen niet kunnen worden afgewezen voor zooverre weduwen en weezen betreft, waarvan de auteur aan zijne geldelijke verpligtingen heeft voldaan."

N°. 2. De Ring *Heerenveen*, hoezeer instemmende met de wijzigingen in het vroegere Ontwerp-reglement

aangebragt, blijft van oordeel, dat de wijzigingen door haar in het *Corr.-Blad*, 7de Deel, 5de aflev.. blz. 94 seqq., op het nog vigerende reglement voorgesteld, ook meerendeels in het tegenwoordige ontwerp dienen opgenomen te worden, en heeft de eer de volgende amendementen voor te stellen:

Op art. 3. In plaats der 3 laatste regels te lezen: "ter uitkeering aan de weduwen en weezen van gewone leden of ter ondersteuning van leden, gelijk om daaruit te vinden de kosten tot handelingen in het algemeen belang."

Op art. 5. Vóór het woord ondersteuning bij te voegen: "uitkeering of."

Op art. 8. Te lezen: "De regten van de leden, van hunne weduwen en weezen zijn niet," enz.

Op art. 9. De laatste regels te roijeren.

Op art. 34. daarvoor te stellen:

"De Penningmeester is bevoegd tot alle ontvangsten en het geven van quitantiën, behoudens het bepaalde bij art. 50.

"Hij zorgt voor tijdige inning der renten en bijdragen, evenals voor de uitbetaling der uitkeeringen.

"De verdere uitgaven boven de *f* 20 mogen niet door hem gedaan worden, dan na goedkeuring der vorderingen door een lid van het Hoofdbestuur en den algemeenen Secretaris.

"Hij geeft, telkens op 1°. Januarij en vervolgens om de 3 maanden, een staat der kas aan het Hoofdbestuur. dat verpligt is eenmaal in het jaar de kas te verifiëren, behoudens bevoegdheid, zulks zoo dikwerf te doen als het verkiest."

Op art. 35. Zooals het ontwerp luidt, met deze bijvoeging:

"Hij doet jaarlijks in de eerste helft van Januarij aan den Penningmeester opgave van het getal gewone en buitengewone leden over het afgeloopen jaar, met zoodanige aanteekeningen als invloed kunnen hebben ter bepaling van den aanslag."

Op art. 37. Te roijeren; daarvoor te lezen:

"De algemeene Secretaris en Penningmeester genieten een jaarlijksch salaris uit de kas der Broederschap, niet te bovengaande, met inbegrip der kosten van gewone kantoorbehoeften en bediendenloon, voor den eersten de som van *f* 600, en voor den tweeden de som van *f* 300, te bepalen door het Hoofdbestuur."

Op art. 40. Te roijeren; daarvoor te lezen:
"De fondsen der Broederschap worden beheerd door het Hoofdbestuur.
"De Correspondenten zijn in hunne Ringen de finantieele agenten van den Penningmeester."

Op art. 41. In plaats van Penningmeesters het enkelvoud te gebruiken, en als nieuwe alinea bij te voegen:
"De bewaring der fondsen en finantieele bescheiden zal geschieden in eene brandkast, die bij den Penningmeester zal berusten."

Op art. 42. In plaats van beide te lezen:
"van den Penningmeester."

Op art. 43. Te vervangen door:
"Al de leden betalen *f* 5 voor hunne toetreding, en eene jaarlijksche bijdrage van *f* 10.
"Het jaar van toetreding, overlijden of opzegging wordt voor vol gerekend."

Op art. 44. Te vervangen door:
"De gewone leden betalen jaarlijks bovendien 10 cents voor iederen nummer, dat zij in het vorige jaar op het repertoire bragten, onder bepaling van een minimum van *f* 10 (dus met de bijdrage *f* 20) en een maximum van *f* 40 (dus met de bijdrage *f* 50).
"Toetredende leden betalen gedurende de vijf eerste jaren, jaarlijks eene bijdrage van *f* 20 en daarenboven 20 cents voor ieder nummer, dat zij in het vorige jaar op het repertoire bragten. Wanneer buitengewone tot gewone leden overgaan, zijn die bepalingen ook op hen toepasselijk."

Op art. 45. Te vervangen door:
"In de maand Februarij zal elk lid, met schriftelijke opgave door de gewone leden, omtrent hetgeen volgens art. 44 over het afgeloopen dienstjaar betaald moet worden, aan den Correspondent in den Ring of aan den Penningmeester, het door hem verschuldigde voldoen.
"De Correspondenten ontvangen na 1 Maart geene bijdragen meer en remitteren hunne ontvangsten, met aanteekening der erlangde opgaven, aan den Penningmeester in de eerste week van Maart."

Op art. 47. Te vervangen door:
"Over de bijdragen welke niet vóór 10 Maart bij den Penningmeester zijn voldaan, wordt door dezen in den loop dier maand beschikt bij assignatie, afgegeven aan de order van een kassier.

"Bij de gewone leden, die geene opgaaf deden, zal worden beschikt over een bedrag, gelijk staande met dat, hetwelk zij in het laatste jaar voldeden.

"Het bedrag voor iedere assignatie wordt verhoogd met *f* 1. zonder nadere verrekening met den betrokkene tot bestrijding der kosten; het surplus komt ten voordeele der kas.

"De kosten, veroorzaakt door ongegronde terugwijzing, komen voor rekening van het lid, of indien blijkt dat reeds bij den Correspondent was betaald zonder tijdige verantwoording door dezen, ten diens laste, door wien dan tevens de gulden verhooging moet worden voldaan."

Op art. 48. Te roijeren; doorvoor te lezen:

"Bij ongegronde terugwijzing zal de Penningmeester, per aangeteekenden brief, den nalatigen aanmanen."

"Eene maand na die herinnering wordt de onbetaalde bijdrage verhoogd met *f* 1 boete; voor iedere ingetreden maand daarna wordt de boete met *f* 1 verhoogd."

Op art. 49. In plaats van Penningmeesters te stellen het enkelvoud.

Op art. 50. Te roijeren en in de plaats te stellen:

"De belegging der gelden geschiedt in inschrijving op het Grootboek der 4 pCts. Nat. Werk. Schuld, ten name van de Broederschap der Notarissen in Nederland. Af- of overschrijving van Kapitalen kan niet anders geschieden dan door onderteekening der vereischte akten van den President, Secretaris en Penningmeester, daartoe gemagtigd door het Hoofdbestuur.

"De bestaande hypoth. schuldvorderingen moeten binnen 5 jaar na 1 Januarij 1871 ingevorderd zijn."

Op art. 51. Te vervangen door:

"De Penningmeester doet jaarlijks vóór 15 Mei rekening aan het Hoofdbestuur wegens de ontvangsten en uitgaven tijdens den eersten dier maand, dat de rekening na examen en vergelijking voor gezien teekent en als rekening van het Bestuur voorlegt aan de Algemeene Vergadering.

"Het Hoofdbestuur bepaalt dan tevens de som, die als saldo kan worden belegd, waaraan binnen 8 dagen door den Penningmeester moet worden voldaan.

"De renten op 1 October te ontvangen, worden onmiddelijk als kapitaal belegd."

Op art. 53. De 2de en 3de alin. te roijeeren; daarvoor stellen:

"Aan deze wordt volledige verantwoording en aanwijzing van bescheiden en fondsen gedaan, met bijvoeging van een afzonderlijken staat der leden die in

de betaling nalatig zijn gebleven, gestaafd door de teruggezonden assignatiën."

Hoofdst. VI. Intitulé te vervangen door:
"Het fonds ter uitkeering aan weduwen en weezen ter ondersteuning van leden."

Van den Heer Mr. H. Obreen.

In de 4 laatste regels van art. 3 eene verbetering te brengen, b. v. achter het woord *fonds* te voegen: "bestemd"; noodig om de volgende woorden: "gelijk mede om", enz.

De eerste zinsnede van art. 43 te lezen: "Al de leden betalen bij hunne toetreding een intreêgeld van *f* 5.

Van het opschrift van Hoofdstuk VI de drie eerste woorden weglaten, omdat er geen afzonderlijk ondersteuningsfonds is, maar een deel der inkomsten ter ondersteuning wordt gebezigd, conform art. 3, zoodat het opschrift zal luiden: "ondersteuning van weduwen", enz., en evenzeer de inhoudsopgave.

Worden de voorgestelde amendementen aangenomen, dan zal in sommige artikelen eenige verandering noodig zijn, o. a. van Penningmeesters in Penningmeester en dergelijke die uit den aard der zaak volgen.

Na eenige gedachtenuitingen over het eerste voorstel van den Ring *Sneek* van de Heeren Tideman, Jansen, Reijers, de Smidt en Verwer, verklaarde de laatste namens Sneek, het voorstel te kunnen intrekken, als dat van Heerenveen werd aangenomen.

Men besloot alzoo dit voorstel aan te houden.

De Voorzitter stelde nu aan de orde het 2de voorstel, dat van den Ring *Heerenveen*, doch verbond daarmede het 1ste en het 3de van hem zelven.

Hij resumeert het geheel met aanwijzing van 4 Hoofdonderwerpen.

a. Dat men wenscht de uitdrukking "Ondersteuning" alleen te doen slaan op "leden"; niet op "weduwen en weezen", en aan deze een regt toe te kennen.

b. Dat men de betrekking van Algemeene Secretaris en die van Penningmeester niet in één persoon vereenigd wenscht.

c. Dat men verlangt eenige verandering in de voorgestelde bepalingen op de bijdragen en op de invordering.
d. Dat men de vrijheid van belegging der gelden nog meer wil reglementeren.

De Voorzitter licht zijn voorstel toe om in artikel 3 het woord *bestemd* te voegen.

De Heeren Tjeenk Willink en van Dorsser geven hieromtrent hunne meening te kennen; terwijl verder de voorstellen van den Voorzitter zamenhangen met de vraag of men de uitkeering aan de weduwen en weezen als eene ondersteuning zal blijven beschouwen, of wel dat men aan deze een regt wil toekennen.

Vóór de stemming over dat beginsel herhaalt de Secretaris, als ontwerper der Broederschap, kortelijk, wat hij menigwerf in vorige vergaderingen en in het *Correspondentie-Blad* omtrent de bedoeling van de Vereeniging heeft gezegd; dat het was eene uitkeering *aan* de weduwen, die dit zouden behoeven; *deze* hebben daarop een verkregen regt, maar het is niet bestemd voor haar, die in ruime omstandigheden zouden nablijven. Dat hiervoor geen fonds werd gevormd. De weduwen hebben regt op haar deel in $\frac{3}{4}$ van de bijdragen, plus de zuivere renten die het kapitaal der Broederschap in het vorige jaar afwierp.

De weduwen ontvingen dit werkelijk jaarlijks zonder eenig overschot, zoodat het vormen van een kapitaal of fonds waarop de weduwen regt hebben, ondenkbaar is.

Het bestaande kapitaal is het overschot van hetgeen in de afgeloopen en vooral in de eerste jaren minder werd besteed aan het *andere*, aan het hoofddoel der Vereeniging, de bevordering der belangen van het Notaris-ambt en dat der leden, waartoe de kosten van administratie, die der vergaderingen, druk- en redactieloonen, proceskosten enz. behooren; zonder de aan de weduwen toegekende verwachting of *regten* tekort te doen, mag de Broederschap over dat kapitaal of een deel er van beschikken tot het Hoofddoel, ongeacht dat hierdoor eenige renten aan haar liefdadig of broederlijk doel zouden onttrokken worden.

Thans heeft eene stemming plaats over de bedoelde drie laatste regels van art. 3, zooals die door de mondeling voorgestelde sub-amendementen zouden gewijzigd worden, behoudens de nadere redactie door het bestuur. Het toen daarin opgenomen beginsel wordt met 95 tegen 23 stemmen aangenomen.

De Secretaris verzocht en verkreeg vrijheid om in de notulen aan te teekenen dat hij er zich tegen had verklaard, omdat hierdoor het beginsel dat bij de oprigting der Broederschap hier tot grondslag lag, zou worden te niet gedaan.

De Heer Obreen zegt dat het principe van den Secretaris niet tegen te spreken is, doch dat in de praktijk gedurende de 27 verloopen jaren nog nooit eene weduwe was afgewezen, hetzij zij het meer of minder behoefde, en dus dat het bezwaar van den Heer Tideman practisch denkbeeldig kon genoemd worden.

De Heer Claasen doet thans opmerken, dat de leden die *f* 10 betalen, ook hunne regten hebben; stel hun getal minstens op de helft, dan betalen zij jaarlijks ruim *f* 3000, hiervan gaat 90 pCt. aan de weduwen, waarbij zij geen geldelijk belang hebben; er blijft dus *f* 300 voor hetgeen hun dadelijk belang betreft. Zij hebben een regt op een evenredig deel van het kapitaal. Als men dit ook als voor de weduwen met vruchtgebruik belast, en dus onaantastbaar voor de leden kon verklaren, werd het in het belang der buitengewone leden om zich af te scheiden; dan hadden zij jaarlijks *f* 3000 om de belangen van het notariaat en die der leden te bevorderen, waaraan nu, voor een dubbeltal leden, slechts plus minus *f* 2800 wordt besteed. Dat de leden die in het belang hunner betrekkingen jaarlijks bijdragen, dit wel mogen overwegen en niet mogen eischen om aan het thans aanwezige kapitaal eene andere bestemming te geven dan het steeds heeft gehad, vooral niet om het uitsluitend als voor de weduwen opgelegd voor te stellen, terwijl het moet strekken voor de regten en belangen van al de leden, ook die *f* 10 bijdragen, en voor de algemeene belangen der Broederschap.

Door de gedachtenwisseling tusschen de Heeren Obreen, Tjeenk Willink en anderen, werd de redactie van de vier laatste regels van art. 3 van het Ontwerp-Reglement, beginnende met de woorden: "en door het", in verband met het besprokene, eindelijk voorgesteld als volgt:

> "en door het bijeenbrengen en instandhouden van
> "een fonds, bestemd tot het doen van uitkeeringen
> "aan weduwen en weezen van gewone leden en tot
> "ondersteuning van leden, gelijk mede om daaruit te
> "vinden de kosten voor handelingen in het algemeen
> "belang."

En is deze redactie met algemeene stemmen (met uitzondering van die van den Secretaris) goedgekeurd.

Hierop werden achtervolgelijk de amendementen op art. 5 goedgekeurd,
〃 8 idem,
〃 9 verworpen,
〃 34, 35, 37, 40, 41 en 42 mede verworpen, na de opmerking van den Voorzitter, dat ditzelfde voorstel door de Vergadering der Commissie, die meer bedaard dan eene zoo groote Vergadering het vóór en tegen heeft kunnen onderzoeken, met groote meerderheid is afgestemd, zoodat zij niet gemeend heeft die denkbeelden in het ontwerp te moeten overnemen.

Ten opzigte van de bijdrage heeft men evenzeer gemeend de redactie in het ontwerp te moeten behouden, behalve de door den Heer Obreen voorgestelde verandering, en werden dus ook de amendementen op de artikels 43—49 verworpen.

Evenzeer zijn die op het nog meer reglementair bepalen van de belegging in art. 50 en, in verband met het voorgaande, ook de amendementen op de artikels 51 en 53 verworpen.

Het opschrift van Hoofdstuk VI zal luiden: Ondersteuning van Weduwen en Weezen van Leden en van hulpbehoevende Leden.

Hierop verklaarde de Heer Verwer, voor den Ring *Sneek*, het amendement N°. 1 in te trekken.

Daarna is het geheele Reglement, zooals het ten gevolge der aangenomen amendementen is veranderd, in stemming gebragt en met 112 tegen 12 stemmen aangenomen.

Daar 112 stemmen op verre na niet zijn ¾ der stemmen van al de leden (613, dus 460), is deze aanneming voorloopig overeenkomstig art. 23 van het Reglement.

Na de stemming maakte de Heer Reijers aanmerking hierop, dat de Heer Pen van Baarn de vergadering vóór deze stemming verlaten had, en zijne stem, zoowel als die van 2 lastgevers waren medegeteld; hij betwijfelde de wettigheid hiervan.

Het bedoelde briefje luidt: "Stemt voor het aannemen van het Reglement met drie stemmen. Get. H. Pen".

Na eenige gedachtenwisseling vóór en tegen het geoorloofde hiervan, besloot men, daar het geen invloed op het effect der stemming had, om ten opzigte van de bemerking over te gaan tot de orde van den dag.

Thans aan de orde zijnde de twee voorstellen van het Hoofdbestuur, gaven de presente gewone leden te kennen het eerste voorstel in te trekken, omdat het Ontwerp-Reglement nu voorloopig was aangenomen.

Bij de behandeling van het tweede voorstel om meerdere ruimte van middelen te verkrijgen tot het veranderen van ons *Correspondentie-Blad*, herinnerde de Voorzitter het voorgelezen voorstel van den Heer Hupkens c. s. en stelde voor, het Hoofdbestuur te verzoeken zoodanige maatregelen te onderzoeken, voor te bereiden en aan de Vergadering voor te dragen als geschikt zouden zijn om op een of andere wijze het *Correspondentie-Blad* te veranderen, en daarvoor een krediet te verleenen.

De Heer Claasen vraagt het woord, en verklaart dat dit niet de juiste bedoeling was van het voorstel. Hij zegt vervolgens dat het *Correspondentie-Blad*, zooals het door den algemeenen Secretaris voor 28 jaren in het leven werd geroepen, ongetwijfeld zijne verdiensten had en als iets geheel nieuws kon worden beschouwd en moest worden gewaardeerd; maar dat de tegenwoordige tijd andere eischen stelde; dat, wacht men de bekrachtiging van het Ontwerp-Reglement af, men weder een jaar verloor; dat het wenschelijk ware het *Correspondentie-Blad* op geregelder tijdstippen te doen uitkomen, het voor anderen verkrijgbaar te stellen, en ook aan anderen de gelegenheid tot plaatsing van stukken te geven en een bepaalden, des noods bezoldigden Redacteur te hebben, die het tweede gedeelte kon zamenstellen en regelen.

Het voorstel wordt nu gesteld als volgt:

Aan het Hoofdbestuur wordt een crediet verleend van Duizend Gulden, als extra kosten voor het uitgeven van het *Correspondentie-Blad*, in overeenstemming met het thans voorloopig aangenomen Hoofdstuk IX van het Ontwerp-Reglement.

Bij acclamatie werd dit aangenomen en zal het Hoofdbestuur dus overeenkomstig de door het Ontwerp-Reglement aangewezene en door den Heer Claasen nader toegelichte wijze, tot die verandering de noodige maatregelen nemen.

De Voorzitter stelt nu het Ontwerp-Adres aan den Minister van Justitie over de Wet op het Notaris-ambt aan de orde, zooals het door den Heer Tideman was ontworpen en rondgezonden.

Dit luidde als volgt:

De Algemeene Vergadering van de Broederschap der Notarissen in Nederland, op heden te Maastricht gehouden, neemt de vrijheid zich tot Uwe Excellentie te wenden, met het navolgend beleefd verzoek:

Dit zedelijk ligchaam, te Amsterdam gevestigd, dat meer dan 600 der notarissen als leden telt, hoopt in het terugnemen van den Raad van State van het verslag der bekende, nu ontbondene Staatscommissie, die ook een ontwerp van wet op het Notarisambt voordroeg, in verband met Uwer Excellenties verklaring van ingenomenheid, in het algemeen met het werk dier commissie, die U wel wilde te kennen geven aan het Hoofdbestuur der vereeniging, in de audientie die het de eer had in Januarij 1871, bij Uwe Exc. te hebben, te mogen zien eene eerste stap om dat werk op eene of andere wijze eenig gevolg te doen hebben, nadat U Exc. zal hebben overwogen wat daarvan, naar Uwe overtuiging, wel, wat niet in het algemeen belang, als wet dient voorgedragen te worden.

De adressant meent te mogen veronderstellen dat Uwe Exc. welligt met dit herzien en overwegen van het bovenbedoeld ontwerp zich bezig houdt of zal houden, en hierom achtte zij het tijdstip niet ongepast om eenige bedenkingen op het voorgedragen ontwerp, bij de Notarissen opgekomen, in dit adres kortelijk te vermelden, opdat Uwe Exc. daarvan, ten tijde dienende, zou kunnen kennis nemen.

Het zijn de volgende:

Art. 1 acht de adressant *onvolledig*. Zij geeft Uwer Excellentie de volgende redactie in overweging:

> De notaris is de openbare ambtenaar, aangesteld tot het verlijden van *de vrijwillige* akten, wegens feiten en handelingen, waarvan de wet gebiedt of de belanghebbenden verlangen dat bij authentieke akte blijken zal, voor zooverre het verlijden *van enkele dier akten* niet uitsluitend behoort tot de wettige bevoegdheid van andere ambtenaren.
>
> *Hij is bevoegd en verpligt de belanghebbenden, die het hem verzoeken, te dienen van raad en voorlichting, ten opzigte van hunne burgerlijke regten en verpligtingen.*
>
> *Hij is daarenboven verpligt tot* de werkzaamheden hem bij bijzondere wetten of wettelijke verordeningen opgedragen *of op te dragen.*

Alleen de onderhaalde (cursijf gedrukte) woorden wijken af van het ontwerp der commissie. Om wáár te zijn moeten de woorden *de vrijwillige* vóór *akten* komen. Het is toch onwaar, dat de notaris *alle* de genoemde akten kan verlijden. De authen-

tieke administratieve en geregtelijke akten liggen buiten "la magistrature volontaire" die den werkkring van den notaris uitmaakt.

Het adviserend karakter is een *feit*. niet te ontkennen en niet te weeren. De wetgever doet goed zooveel mogelijk de bestaande toestanden tot wettige toestanden te maken, zoo daartegen geen bezwaar bestaat, en hier vooral, om den notaris te doen opmerken en gevoelen, dat hij meer dan een aktenfabriekant is, en tot een hooger zedelijke verantwoordelijkheid geroepen.

Art. 3 zou de adressant wenschen dat zou luiden als volgt:

> Bij besluit van benoeming wordt den notaris eene standplaats aangewezen.
>
> De aangewezene standplaats kan door Ons, op verzoek van den notaris, *of in het algemeen belang*, binnen het arrondissement waarin zij gevestigd is, worden veranderd.
>
> *Ook kan door Ons een notaris, op zijn verzoek, overgeplaatst worden naar eene opengevallene standplaats, in een ander arrondissement.*

Het kan zijn dat door nieuwe kanalisering of andere terreinsverandering, vermeerdering of vermindering van welvaart of bevolking enz., eene plaats behoefte kreeg aan de standplaats van eenen notaris, die vroeger minder bestond; vandaar de woorden *of in het algemeen belang*, en dus niet eeniglijk op verzoek. De laatste bijvoeging maakt een bestaand feit, overplaatsing naar een ander arrondissement, wettelijk, zonder dat het behoeft te zijn *ontslag* en *nieuwe benoeming*, met *beëeding* enz.

De adressant zou wenschen dat de vier laatste woorden van art. 5:

> Het is hem verboden buiten dat arrondissement zijne ambtsbediening te verrigten,

werden veranderd in:

> *akten te verlijden, en om in een ander kanton dan dat zijner standplaats, openbare verkoopingen, verhuringen, verpachtingen of bestedingen te houden.*

Zijne ambtsbedieningen te verrigten is ook met belanghebbende spreken over akten, boedelberedding enz., papieren, boeken en andere stukken inzien, percelen, belendingen, erfdienstbaarheden opnemen, ten einde duidelijk en juist in zijne akten te zijn. En wat de laatste bijvoeging betreft, meent men dat de notarissen in een kanton gevestigd, een zedelijk regt hebben op de

praktijk aldaar, voor zooverre zij zich waardiglijk gedragen, en het onbillijk is dat een ambtgenoot van elders komende, vaak in de onmiddellijke nabijheid van het kantoor des anderen, openbaar komt practiseren. Het eenige bezwaar daartegen, dat de eigenaar mogelijk geen vertrouwen zou hebben in één der in het kanton gevestigde notarissen en wel in eenen ander, wordt weggenomen door de opmerking dat hij dan dien laatsten zijne volmagt kan geven om de handeling te regelen en te besturen en kan bepalen dat aan dezen moet betaald worden.

Op artikel 10 en 16 werd de bemerking gemaakt dat die bepaalde "verantwoordelijkheid voor den vorm der door hem ver-"leden akten" (men leest: *allèèn* voor den vorm) het denkbeeld van slechts akten-fabriekant, niet redacteur te zijn, hierdoor wordt geboren. Het is echter onomstootelijk wáár, dat de wet de notaris niet verantwoordelijk kan stellen voor den inhoud *dier* akten, waarbij de komparanten de personen zijn, die hunnen wil verklaren, hunne overeenkomsten en verbindtenissen, zooals zij die gesloten en aangegaan hebben, doen in geschrift brengen. Maar met de *processenverbaal*, *exploiten en certificaten* is dit geheel anders. Daar treedt de notaris, na het rekwisitoir, als zelfhandelend op; hij verklaart en notuleert wat hij zag en hoorde, wat in zijn bijzijn voorviel, of wat hij zelfstandig weet dat wáár is. Voor den *inhoud* dier akten is hij uit den aard der zaak, wel verantwoordelijk, t. w. of hij goed of kwalijk verbaliseerde of certificeerde. Van daar wenscht de adressant hier, met verwijzing naar een artikel in Titel II, de bijvoeging voor te stellen:

voor zooverre de akten in art. ...., onder b, c omschreven, ook voor de juistheid van den inhoud.

Ook gelooft hij dat het voorzigtig zou zijn, vóór de twee laatste woorden van het artikel, het woord *schriftelijk* in te voegen.

Art. 13, n°. 4, heeft reeds in de regtsgeleerde bladen veel stoffe tot geschrijf opgeleverd.

De Commissie zag wel niet in den graad van Doctor, soms nog maar kort te voren verkregen en door geene praktijk bevestigd, een bewijs van voldoende regtsgeleerdheid en vooral van voldoende praktische bekwaamheid, maar meende door dien graad te eischen, ontslagen te zijn van het onderzoek of de opleiding en het genoten onderwijs van den adspirant, in hem mogten doen zien een man, geschikt om als raadsman zijner medeingezetenen, als behartiger hunner belangen te worden aangesteld. De adressant meent een middenweg te mogen voordragen, hierin bestaande dat bedoeld n°. 4 werd gelezen als volgt:

de graad van doctor of kandidaat in de regten, aan eene der Rijks hoogescholen, of het getuigschrift be-

doeld in art. 55, *van de wet op het middelbaar onderwijs* (*van* 2 *Mei* 1863, n°. 50), *heeft verkregen.*

Ook deze vereischten zouden voldoen, meent de adressant, aan hetgeen zij als de bedoeling der Commissie beschouwt, en het algemeen belang vordert. Bewijs te vorderen van den notaris dat hij meer dan het lager onderwijs genoten heeft, is een eisch van den tijd.

Het getuigschrift van goed zedelijk gedrag zóó te omschrijven dat het iets beteekent, is hoogst moeijelijk; maar, in verband met den werktijd bij notarissen, zou achter artikel 14 kunnen gevoegd worden:

Dit (certificaat van den notaris) *moet inhouden of hij niet alleen blijken van ijver, maar ook van belangstelling in en geschiktheid voor het vak heeft gegeven en getuigenis inhouden omtrent het zedelijk gedrag van den belanghebbende gedurende het tijdvak waarover het certificaat loopt, voor zooverre den notaris bekend is.*

Het zou de adressant zeker aansporen zich te gedragen, zóó, dat dit certificaat bepaald en gunstig zal kunnen zijn, en de notaris bij wien iemand werkt, is meestal beter in staat over zijn gedrag te oordeelen, dan de burgemeester van eene eenigzins groote gemeente, op getuigenis van personen, die de betrokkene zelf aanwijst.

Adressant wenscht dat de "zekerheidstelling" worde weggelaten; reeds het ontwerp bewijst dat men negen uitvoerige artikelen behoefde, om den vorm en de gevolgen te reglementeren. Het publiek wordt er weinig door gebaat; meest zal de notaris wel voor *f* 2000 tot *f* 12,000 onderpand in zijne bezittingen opleveren, indien hij tot schadevergoeding werd veroordeeld. De minder gegoede en tevens minder naauwgezette zal er op steunen, dat niet hij, maar de zekerheidstellers in de eerste plaats zouden moeten bloeden voor zijne verkeerdheden, en na de voordragt van n°. 4 van artikel 13 is het hoofddoel van de borgtogt, verheffing van, vermeerdering van grond voor het vertrouwen in den notaris, minder noodig.

Natuurlijk zou bij verandering van art. 13, n°. 4, de bepaling, in art. 16 voorkomende, moeten worden gewijzigd en zij voor de niet gedoctoreerde moeten vorderen, het voldoend afleggen van een examen in het Burgerlijk regt, en in die gedeelten van de wetboeken van Koophandel en Burgerlijke regtsvordering, die den notaris vaak te passe komen.

De adressant zou verder hier eene bepaling wenschen, luidende:

Art. ....

Wanneer vier of meer bevoegden verzoeken geplaatst te worden op dezelfde opengevallene standplaats, kan Onze Minister van Justitie een vergelijkend examen aan de aanvragers opleggen, ten einde Ons bij de keuze voor te lichten.

Dit examen wordt afgenomen door de Kamer van notarissen onder wier ressort de standplaats behoort.

Bij bovenbedoelden maatregel van inwendig bestuur worden, ook voor dit examen, de noodige voorschriften gegeven.

Dit voorstel behoeft voor Uwe Excellentie bijna geene toelichting; bij de wetenschap hoe groot het getal der kandidaten is, en hoelang het vaak geleden is, dat zij het weinig bewijzende examen in de bestaande wet voorgeschreven aflegden. De bekendheid, dat zij nog tot een vergelijkend examen kunnen worden geroepen, zoude belanghebbenden aansporen tot het voortzetten van de studie, terwijl het aan anderen het denkbeeld om eens in dit vak een middel van werkzaamheid te vinden, zou doen opgeven. Onbillijkheid, meent de adressant, ligt in dien maatregel niet, en zeker zou het zijn in het belang van de bekwame jongelieden en van het algemeen.

In artikel 31 wenscht de adressant alleenlijk dat de woorden

bij de regering

in 1°., worden weggelaten.

Het regt, om zich bij verzoekschrift tot de Regering te wenden, voor de belangen van de notarissen onder haar ressorterende, behoeft aan de kamer, een zedelijk ligchaam, niet gegeven te worden, als reeds in de grondwet gewaarborgd; maar ook bij de Regterlijke magt moet de kamer, voor de notarissen, hunne belangen kunnen verdedigen. Nu zien zij, onder meerderen, gestadig onbevoegden schepen veilen en in het openbaar verkoopen, van de processenverbaal afschriften en grossen afgeven, om die over te schrijven enz., en zij kunnen er niets tegen doen. Als een notaris er tegen opkwam, zou de regter teregt zeggen: "Gij hebt geen belang bij de kwestie," maar, voor al de notarissen in een arrondissement er tegen opkomende, vervalt die grond van niet onvankelijkheid, want één van hen had, volgens de wet, dat proces-verbaal moeten houden.

Zoo ook wenscht de adressant in art. 34, 2de alinea de woorden

en begrooting zijn, veranderd te zien in *is.*

De verpligte begrooting, nu ook bestaande, geschiedt in de duizend gevallen die de wet beoogt, slechts één, of althans maar zeer enkele malen.

Wanneer een belanghebbende hetzij in privé, hetzij in kwatiteit, het *verlangt*, moet het *altijd* geschieden; doch de wet moest niet blijven bevelen, wat de wetgever ziet, dat het algemeen niet verlangt en niet naleeft; hij verzwakt hierdoor de zedelijke kracht der wet.

In artikel 40 zou de adressant gaarne de woorden:

hetzij uit eigen hoofde, hetzij in eenige hoedanigheid,

in de eerste zinsnede zien vervallen.

Art. 41 waarborgt genoeg dat de notaris niet, door zijne naauwe betrekking op de partijen genoopt, hunne stoffelijke belangen onregtmatig zal kunnen bevorderen — daarom kan art. 40 minder eischend zijn. Daarenboven, in ieder proces-verbaal komt de notaris als *handelend persoon in zijne hoedanigheid vóór*, en wat schaadt het of een broeder van den notaris als toeziende voogd, deskundige, ja als gemagtigde van een vreemde, in zijne akte voorkomt, indien maar niet de minderjarige, de belanghebbende bij de verklaring van den deskundige of de lastgever, den notaris te naauw in den bloede bestaat.

De voorgestelde verandering, om minder verpligt te zijn getuigen bij het verlijden van akten te roepen, meent adressant dat de goedkeuring van velen wegdraagt, maar zij kon, door het wegvallen van de woorden

en van de akten van het in het openbaar gehouden verkoopingen, verhuringen of aanbestedingen,

in art. 42, dan ook gerust uitgebreid worden; — wel weet men niet vooraf bij het opmaken der processen-verbaal of ook een der koopers, huurders of aannemers zal verklaren niet te kunnen teekenen, maar de notaris zal toch wel evenveel vertrouwen en geloof in dezen verdienen, als de deurwaarder, die de meeste zijner authentieke exploiten zonder getuigen uitvaardigt; — terwijl eene kleine uitbreiding van art. 45, in het geval van het niet teekenen dezer stukken kan voorzien. — De laatste volzin van art. 42 zou dan ook vervallen.

Hier nu zou de plaats zijn, om het in art. 10 bedoelde artikel, over de verschillende soorten van akten in te voegen, b. v.

Art. ....

De notarieele akten zijn onderscheiden in:

a. gewone akten en overeenkomsten, waarbij de verschijnende personen zelven hunnen wil verklaren, handelen of verbindtenissen aangaan, die de notaris slechts in geschrifte brengt;

b. processen-verbaal en exploiten ten verzoeke van een of meerdere personen, die daartoe al of niet verschijnen, doch waarbij de notaris verder in geschrift brengt, wat hij ziet of hoort of in zijn bijzijn voorgevallen, geschied of verklaard is;

en *c. certificaten, waarbij de notaris, zonder verschijnende personen, zelfstandig getuigenis geeft van zijne wetenschap.*

De bepalingen van het volgende artikel zijn alleen toepasselijk op de akten van soort a, en op de verschijnende personen die verzoeken de akten van soort b op te maken.

Dit voorstel vereischt weinig toelichting, het staat in verband met de verantwoordelijkheid van den notaris, en art. 73 en 74, die eene afzonderlijke afdeeling in het ontwerp uitmaken, kunnen dan vervallen, of ten overvloede art. 73 bij de vorige afdeeling, handelende over de akten in het algemeen, worden gevoegd.

In artikel 54 zou de adressant wenschen dat de laatste regels beginnende bij

tweede notaris

tot het einde werden vervangen door:

notaris dan uitdrukkelijk in het slot der akte vermelde de redenen van weigering of de verwijdering en dat de handelingen, verklaringen en verbindtenissen van den niet teekenende persoon, die in de akte voorkomen, persoonlijk door hem notaris zijn waargenomen, ontvangen of gehoord.

Dat de regter, gelijk bekend is, een proces-verbaal door den bieder niet geteekend, voor niet verbindend heeft verklaard, nadat was bewezen, dat de notaris gedurende de veiling in een ander vertrek zich bevond en dáár de akte had opgemaakt, terwijl een bode de biedingen van de gegadigden hem gestadig overbragt, is zeker juist; maar als de notaris verklaart van A. persoonlijk zeker bod ontvangen te hebben, en dit verbaliseert, mag men, ook zonder de onderteekening van den zich verwijderd hebbende, er geloof aan geven, tot aan beschuldiging van valschheid voor den regter.

Ook aan de bepaling van de akten, die volgens art. 58 in brevet kunnen uitgegeven worden, wenscht de adressant er twee toegevoegd te zien.

De kontrakten van verkoop en koop van onroerende zaken, van minder dan f 300 en de processen-verbaal van openbare verkoopingen van roerende zaken, tegen dadelijke levering en betaling gehouden.

De eerste mogen wel eenige begunstiging ondervinden, om de hooge regten, die de Staat bij den overgang van onroerend goed vordert, in vergelijking met dien van effecten en andere waarden. Daar de over- of inschrijving bij den hypotheekbewaarder gebiedend is, behoeft men voor de bewaring van het oorspronkelijke stuk zooveel zorg niet te hebben.

De genoemde processen-verbaal hebben na de registratie, volstrekt geene waarde of bewijskracht meer, en meestal zeer volumineus zijnde, verzwaren zij het protokol van den notaris, zonder eenig nut. Mogelijk zou men den notaris moeten voorschrijven om ze te bewaren tot de grondige verificatie zijner akten door den inspecteur der registratie, om ze dan te vertoonen.

De bepaling in art. 66, dat men in afschriften en uittreksels niet vóór het slot, dat is, vóór het onderschrift, de doorhalingen met vermelding van bladzijde en regel mag goedkeuren, acht adressant niet wenschelijk; vooreerst ontsieren die goedkeuringen op de kanten der stukken de afschriften en zal men dan meer op de verbodene wijze die trachten te voorkomen, dan dat alle doorhalingen vóór het slot mogen goedgekeurd worden; maar vooral deze laatste wijze levert *voor den notaris* veel meer zekerheid op, dat niet zonder zijn weten, later eene goedkeuring op den kant zal worden geplaatst en of, zonder waarmerk verzonden of wel dat men de paraphure namake, dat meestal niet moeijelijk is te doen, zóó, dat de patroon bezwaarlijk zou kunnen zeggen of hij de paraphure gesteld had of niet. De goedkeuring boven het onderschrift is van te groote omvang, om hierin, zonder medeweten van den teekenaar, iets te veranderen.

Het deponeren van de afschriften der repertoria, hoe hoogst nuttig en onontbeerlijk voor het verloren gaan bij brand, enz., heeft een groot bezwaar:

de geheimhouding die de notaris bezworen heeft.

Men zegge niet *de inhoud* der akte wordt toch *niet bekend*; — het al of niet *bestaan* van een testament, van eene erkenning van kinderen en andere akten, is reeds dikwerf iets, dat de belanghebbenden geheim willen houden.

De adressant zou op dien grond achter de eerste alinea van art. 71 wenschen ingevoegd te zien:

De aanbieding van het afschrift geschiedt in een nog ongesloten omslag. Na inzage door den griffier wordt het met het ambtszegel van den notaris gesloten en niet geopend, dan op bevel van de Regtbank.

De tweede alinea zou dan volgen:

> De griffier maakt hiervan eene akte op, *waarin hij het aantal der minuten en dat der brevetten op het dagregister gebragt, afzonderlijk vermeldt* en welke akte door hem met den notaris of diens gemagtigde wordt onderteekend, enz.

Eindelijk zou adressant gaarne zien dat het hooger beroep, in art. 105 eerste alinea verboden, bij zulk eene belangrijke uitspraak, toegelaten werd.

Ten slotte verklaart de adressant zich geheel te vereenigen met hetgeen de Heeren de Bas, van Berckel en Tideman, in de nota G, achter het verslag gevoegd, omtrent de verkoopingen van roerende goederen, hebben gezegd en hopen dat ook dit onderwerp bij deze wet moge geregeld worden.

Gaarne zoude adressant overigens zien, dat verder het ontwerp der Commissie tot wet verheven werd.

In het Koninklijk besluit zou de adressant wenschen dat het examen niet tot enkele uren werd bepaald, maar met korte zittingen, over twee of drie dagen verdeeld; niet uit het opmaken van één of twee akten en het beantwoorden van vragen, die, om ten minste in één of twee uren iets van de zoo talrijke onderwerpen te behandelen, kunstmatig zamengeperst moeten worden, kan men de bekwaamheid beoordeelen. Een tweeden dag is de geëxamineerde veelmeer natuurlijk en op zijn gemak, als bekend geworden met de personen der examinatoren, den gang van het onderzoek, enz.

Het vergelijkend examen zou men liefst zien beperkt tot een zeker aantal, vier of vijf, schriftelijk opgegeven vragen, zoodanig opgesteld, dat de beantwoording van wetkennis en praktische ondervinding moet getuigen en die, aan alle de adspiranten gelijkluidend gegeven, door hen, onder eenige voorzorgen tegen hulp door derden, afzonderlijk beantwoord moesten worden. Deze antwoorden, door de leden der Kamer nagezien zijnde, kon bij meerderheid van stemmen, de volgorde waarin men ze schat te staan, worden beslist, en alléén bij gebleken volkomen gemis van geschiktheid, in het verslag hiervan melding worden gemaakt.

De adressant zou ten slotte nog wel een krachtig woord hier willen bijvoegen tegen de wenschen door een Lid der Tweede Kamer, voor de zoogenaamde *vrijverklaring* van het Notaris-ambt geuit; doch vertrouwt dat Uwe Excellentie het karakter van het ambt genoeg kent, om ook te meenen dat die vrijheid, zonder order, hier ondenkbaar is. Het is voldoende te wijzen op de gedwongen bewaarneming van de minuten, de eigendom

der ingezetenen, aan den notaris opgedragen; dit maakt hem tot een lands ambtenaar, gedelegeerde van de Regering die voor dat depôt aansprakelijk is, en welke ambtenaar alzoo onder toeverzigt van de Regering moet staan, hetwelk onmogelijk is, indien het hem vrijstaat te gaan wonen en praktiseren waar hij wil, even als de advokaat; terwijl er nog veel bij te voegen ware over het belang van het publiek, dat alom een notaris moet weten te vinden, en de billijkheid jegens de notarissen zelven, aan wie het verboden is onderscheidene andere middelen van bestaan aan te grijpen en dus dit middel in hun ambt moesten kunnen vinden, enz. enz.

De adressant hoopt dat Uwe Excellentie, hare aanmerkingen op slechts weinige der 118 artikelen, die het ontwerp-wet bevat, in welwillende overweging gelieve te nemen, en dat Uwe Excellentie weldra het oogenblik geschikt zal keuren, om de wet op het Notaris-ambt aan de wetgevende vergadering ter beoordeeling voor te dragen.

'twelk doende, enz.

De Voorzitter zeide dat, bij de twijfel die hij eerst koesterde of het wel het geschikte oogenblik ware, en of het aan den Minister al of niet welgevallig zou zijn dat de Broederschap zich thans uitsprak, hij zich aan het ministerie daaromtrent had vergewist, en had vernomen dat het inderdaad *den Minister wel aangenaam zou zijn* de gevoelens van de Broederschap ten dezen opzigte te vernemen. Hij stelt dus voor om de *Hoofdpunten* van zoodanig adres te behandelen en vast te stellen.

De Heer van der Gronden sprak hiertegen; hij meende dat men moest wachten, totdat een ontwerp aan de Tweede Kamer was ingediend: dat het nu den schijn zoude hebben van bejag naar het verkrijgen van bepalingen, alléén in het belang van den notaris, en stelde voor den steller van het Ontwerp-Adres te bedanken voor zijne moeite daaraan besteed, maar te besluiten om te handelen overeenkomstig het door het Hoofdbestuur bepaalde in de gecombineerde vergadering, te vinden op blz. 458 (258) van het 7de deel van het *Correspondentie-Blad*, dat door den Voorzitter werd voorgelezen.

Dit gevoelen werd door een sterk applaudissement der Vergadering ondersteund. De Heer Tideman zeide daarop dat hij het thans eene zeer gunstige gelegenheid had geacht, om den Minister kalm en met bescheidenheid de bepalingen voor te dragen die in het belang van het ambt worden gevorderd, zonder met die van het algemeen in

strijd te geraken en zonder strijd of kritiek van anderen. Dat hij echter, bij het ver gevorderde uur, geen moed had die zoo algemeene afkeuring van zijn voorstel te bestrijden; dat hij gedaan had, wat hij meende in het belang van het vak te zijn, en hiermede voor zich zelf verantwoord was, het betreurende dat men deze gelegenheid ongebruikt liet voorbijgaan, doch verzocht, dat zijn voorstel buiten behandeling zou blijven.

Alzoo werd besloten.

Nadat de Voorzitter gevraagd had of iemand nog iets voor te dragen had, heeft een der Heeren den Voorzitter voor de goede leiding der Vergadering bedankt en verzocht zijne openingsrede voor de Handelingen af te staan. De Voorzitter heeft dit toegezegd en de Vergadering ten 3 ure gesloten.

AFDEELING II.

Mededeelingen van Arresten, Vonnissen, Circulaires en andere beslissingen, Adviezen en Vragen betreffende Regtszaken, voor den Notaris van belang.

---

§ 1. *Arresten en Vonnissen.*

Arrest van den Hoogen Raad, van 27 Dec. 1867.

Aan twee personen is regt van gebruik en bewoning verleend. Bij den dood van den eerststervenden is er geene overgang, aanleiding gevende tot het heffen van regt van successie.

Het bestuur der registratie meent, dat dit niet toepasselijk is op echtgenooten, aan wie gedurende het leven van den langstlevenden, een vruchtgebruik is gemaakt.

Idem, van 23 Junij 1871.

De bewindvoerder, door eenen erflater aangesteld, is niet tot jaarlijksche verantwoording verpligt.

Arrest van het Hof van Noord-Holland, van 13 April 1871.

Bij onvolledige verdeeling van de nalatenschap des vaders in zijn testament, kan de eisch tot scheiding worden ingesteld, ook voor de boedelbeschrijving en zonder het proces-verbaal bij art. 697 W. v. B. R. bedoeld, doch eerst als van benadeeling door de verdeeling van meer dan een vierde blijkt, kan die verdeeling in het testament worden vernietigd.

Idem, van het Hof van Groningen, van 25 April 1871.

De kooper van roerende goederen, die bij behoorlijke akte van vroegere dagteekening heeft erkend gekocht te hebben en dat aan hem geleverd is, kan, na het in beslag nemen dier goederen, nog op den bodem des verkoopers, tot het bewijs worden toegelaten dat die goederen zijn eigendom zijn.

Idem, van het Hof van Noord-Holland, van 27 April 1871.

Eene kwitantie, houdende ontvangst als voorschot op zeker werk, geteekend door den aannemer en in het bezit van den besteder, is een begin van bewijs in geschrift van het bestaan van eene overeenkomst.

Vonnis van de Regtbank te Arnhem, van 6 Dec. 1866.

Te goede traktementen en pensioenen maken geen deel uit van de baten der wettelijke gemeenschap van goederen, maar behooren aan den titularis.

Idem, van de Regtbank te Winschoten, van 18 Jan. 1871.

Om ligchamelijk roerende goederen te kunnen revendiceren, moet hij, tegen wien de actie wordt ingesteld, èn het regt van eigendom en het feitelijk bezit hebben.

Idem, van de Regtbank te Amsterdam, van 1 Febr. 1871.

De uitdrukkelijke niet erkenning van eene vordering door de erfgenamen bij eene boedelbeschrijving brengt nog niet mede de erkenning der overige der daarbij vermelde vorderingen.

Idem, van de Regtbank te Amsterdam, van 7 Februarij 1871.

Dit bevat de procedure van eenen zoon tegen zijne moeder en zijnen stiefvader, en zou het wenschelijk zijn dat dit bekend werd gemaakt in alle sterfhuizen waar eene moeder met minderjarige kinderen nablijft, om haar de ongelukkige gevolgen te doen kennen van het niet maken van inventaris binnen 3 maanden na het overlijden, en het vervullen der formaliteiten haar bij de wet opgelegd. Hier moest de moeder uit eigene beurse de kosten van het onderhoud en de opvoeding van den zoon betalen, schoon hij een rentegevend vermogen bezat, en moest zij hem ook die renten uitkeeren.

Idem, van de Regtbank te Amsterdam, van 12 April 1871,

waarbij het karakter der regten van erfdienstbaarheid tegenover dat van bezit en van eigendom duidelijk is ontwikkeld en toegepast.

Eene gemeente kan geen regt van erfdienstbaarheid hebben op een erf van een ander, wanneer dit is gebezigd tot openbaren weg.

Idem, van de Regtbank te Nijmegen, van 6 Junij 1871.

Wanneer in eene akte van hypotheekstelling de oorzaak der verbindtenis, geleend geld genoemd wordt, doch bewezen wordt, dat de bedoeling eene schenking ware, kan de inschrijving vernietigd worden.

Idem, van de Regtbank van Arnhem, van 12 Junij 1871.

De Koloniën behooren niet in dien zin tot het Rijk, dat zij, die daar verblijven en hier domicilie gekozen hebben, de termijn van dagvaarding, in verhouding tot den afstand van hun verblijf, niet kunnen inroepen.

---

§ 2. *Circulaires en Resolutiën.*

Missive van 9 September 1867, N°. 15.

Boekschulden kunnen in de memorie van aangifte voor het successieregt in het actief in ééne som worden opgegeven.

Idem, van 9 November 1867 en advies van 's lands advokaten, van 29 October 1867.

Onder het woord *inboedel*, bij een legaat gebezigd, behooren niet gouden tienguldenstukken, noch vreemde gangbare munten, wel oude Nederlandsche muntstukken.

Idem, van 11 November 1867.

Het voorregt aan 's Rijks schatkist verleend op alle roerende en onroerende goederen eener nalatenschap waarvan successieregt verschuldigd is, houdt op te bestaan wanneer die zaken in handen van derden zijn overgegaan.

---

§ 3. *Adviezen.*

Geene ingezonden.

---

§ 4. *Regtsvragen.*

1°. Het verderfelijke der slotbepaling van art. 182 B. W. is notarissen, vooral ten platten lande, volkomen bekend. Zij weten dat die bepaling lijnregt in strijd is met de plaatselijke gebruiken en gewoonten en met het ingeschapen regtsgevoel der menigte: dat niemand ten platten lande het voorschrift van dat artikel opvolgt, en geene waarschuwing deswege ingang vindt en dat die slotbepaling meer dan iets anders strekt om allen grondeigendom op losse schroeven te stellen.

Van waar nu het verschijnsel, dat bij die staat van zaken er niemand gevonden wordt om den toestand duidelijk uiteen te zetten, om door openbaarmaking der waarheid ten deze verbetering te verkrijgen.

2°. Uit N°. 5813 van het periodiek woordenboek blijkt, dat vele notarissen de processen-verbaal van publieke verhuring van diverse perceelen, niet door de huurders, noch door de borgen doen teekenen. Hierdoor wordt het stuk slechts aan een vast regt van registratie onderworpen en de fiscale wet niet overtreden. Er wordt geldelijk voordeel ten nadeele van de schatkist verkregen, maar hoe is het met het belang van den verhuurder? handelt de notaris niet in strijd met zijne roeping?

3°. Men zegt dat notarissen onderhandsche kontrakten van verkoop en koop van onroerende zaken opmaken, omdat zij dan minder nummers op het Repertoire verkrijgen en hierdoor minder patentregt betalen. Hoe moet men die handelwijze noemen?

De Redactie ontving ter plaatsing het volgende:

Nog iets over de recensie van de beslissing in het Per. Woordenb. 5744, *naar aanleiding van een tweede artikel in het Weekblad voor het Notaris-ambt en de Registratie van* 16 *Julij ll.*, *No.* 81, *blz.* 231 *en* 232. *Zie Corr.-Blad*, *Deel* 8, *blz.* 6/8.

Vele menschen beproeven dikwijls zich met eene of andere aardigheid te redden, als zij op eene tot hen gerigte opmerking geen gepast antwoord kunnen geven. Evenzoo tracht dan ook nu de kriticus in het *Weekblad voor Notaris-ambt en Registratie*, n°. 81, met een in vrolijken trant gesteld en daarom waarschijnlijk onder de Varia opgenomen artikeltje, bespottelijk te maken hetgeen in Deel 8, blz. 6 van het *Correspondentie-Blad* voorkomt over zijne recensie.

Gelukkig echter voor de Redactie van het *Correspondentie-Blad* en voor den inzender van de door haar geplaatste regelen, doch evenzeer ook ongelukkig voor den kriticus in het *Weekblad*, blijkt bij de lezing van dat laatste vrolijke stukje, dat het niet altijd goud is wat er blinkt, en dat alles wat gedrukt wordt, ook niet altijd zoo zuiver als goud is. Als dat jeugdige orgaan van welligt ongeveer een paar honderd aspiranten voor het Notaris-ambt werkelijk de uitdrukking is van al die aanstaande ambtgenooten, dan ziet het er treurig uit; want een der eerste vereischten voor een soliden notaris zal toch wel zijn bescheidenheid en welvoegelijkheid in acht te nemen. En dan moet men vragen hoe daaren-

tegen de handelingen van het *Weekblad* ten aanzien van het *Correspondentie-Blad* moeten gekarakteriseerd worden?

Hoewel het nu een zeer vervelend werk is om hen, die niet willen zien, de oogen te openen, of de Oost-Indisch dooven te doen hooren, dat is, met andere woorden, telkens alle verkeerde voorstellingen van zaken en woorden aan te wijzen, zoo kan het toch nu en dan voor anderen nuttig en leerzaam zijn om zich dat onaangename werk te getroosten.

Daarom willen wij, doch nu voor het laatst, den kriticus in het *Weekblad* onder het oog brengen:

1°. Dat hij zeer ten onregte spreekt van het *Corr.-Blad*, alsof dit enkel voor een "*onder onsjes*" zoude zijn bestemd. Heeft hij dan niet gelezen wat de Redactie zegt over hare bereidwilligheid tot het opnemen van stukken *van anderen dan enkel van Leden*, op blz. 7? En zoo ja, waarom verzwijgt hij zulks? En zoo neen, waarom schrijft hij dan voor dat hij leest? Wat moet men dus van de goede trouw of van de geestvermogens van dien kriticus denken?

2°. Dat het *Correspondentie-Blad* zeer zeker mag worden gelezen door ieder die er belang in stelt, doch dat het *niet in den handel zijn* medebrengt, dat publieke bladen onbevoegd zijn om er tegen te schrijven of stukken uit over te nemen, indien die bladen althans eenige achting voor zich zelven willen aan den dag leggen. Zeker is het op den duur zeer bezwaarlijk elke week 16 kolommen (al zijn zij dan ook wijd gedrukt) met *goed degelijk eigen werk* te vullen, doch dit is daarom geene reden om een particulier en, blijkens de woorden op den titel vermeld, *enkel voor de Leden gedrukt* Geschrift aan te vallen en onverdiend een blaam op te leggen.

3°. Dat wel degelijk in n°. 72 van het *Weekbl. v. h. Not.-A. en Reg.* partij wordt getrokken voor die beslissing van het Bestuur, zooals ieder onbevooroordeelde, die het geheele artikel en vooral het laatste gedeelte, beginnende blz. 154, kolom 2 van onder, tot op blz. 155, naleest, zal erkennen; zoodat het dus van de zijde zoowel der Redactie van het *Corr.-Blad* als van den inzender, in het geheel niet was "*voor de ware kwestie eene andere in de plaats te schuiven*" (zooals de kriticus in het *Weekblad*, n°. 81, durft te zeggen) maar integendeel noodig om aan te toonen dat de "*bestaande gegevens*" volkomen genoegzaam waren om over de zaak te oordeelen niet alleen, doch ook tevens om naar eisch te doen uitkomen en toe te lichten de zwakheid der opmerkingen van den kriticus, zooals b. v. "'t schijnt althans "moeijelijk aan te nemen dat partijen de bedoeling hadden "op het gebruik van de weide art. 868 B. W. toepasselijk te "doen zijn." NB. terwijl uit het contract zelf was op te maken dat het gedeelte zou dienen tot berging van steenen enz.!!

Na dit staaltje van de curieuse wijs van argumenteren, is het ligt te begrijpen, dat de kriticus de redenen voor de opvatting van het bestaan van een *persoonlijk regt* enkel voor zich heeft gehouden, en nog veel beter kan men er uit afleiden dan men aan het niet mededeelen dezer redenen weinig heeft gemist.

En hiermede gelooven wij dat het doel van dit schrijven genoegzaam is bereikt, en houden dus de zaak daarmede voor afgedaan.

De inzender, die volgens den kriticus in het Weekblad eene "oude en versleten" *manier van bestrijding had gekozen.*

AFDEELING III.

Voorstellen, gedaan door Leden, tot verandering van Wets-bepalingen, die door de praktijk, als in het algemeen belang noodig, worden aangewezen.

Geene ingekomen.

AFDEELING IV.

Mengelingen.

Sedert de laatste mededeeling zijn de volgende Heeren Notarissen

Benoemd:

Bij Koninkl. Besluit van

A. C. J. van Hall, ... te Chaam, ... 3 Julij 1871, N°. 35.
J M. Pilaar, ... „ Goes, ... 17 „ „ „ 8.

Eervol Ontslagen:

J. G. Risseeuw, ... te Goes, ... 17 Julij 1871, N°. 8.

Overleden:

L. F. Carrière . . . . te Rotterdam, . . 15 Julij 1871.
Mr. J. H. de Raadt, ... „ Vorden, ... 24 „ „

15 Augustus 1871.

BRUNO TIDEMAN,
Algemeen Secretaris.

CORRESPONDENTIE-BLAD

VAN DE

BROEDERSCHAP DER NOTARISSEN

IN NEDERLAND.

ACHTSTE DEEL.

4e AFLEVERING.

AFDEELING I.

Mededeelingen van administratieven aard door of van wege het Hoofdbestuur.

Het Hoofdbestuur heeft in zijne Vergadering van 1 September ll. den Heer Kabel zijne herkiezing kenbaar gemaakt, die, tot aller genoegen, zijne benoeming heeft aangenomen.

Dáár werd ook ter tafel gebragt het antwoord van den Heer B. G. van Heyst, van Wijk bij Duurstede, houdende dat hij zijne benoeming tot buitengewoon lid van het Hoofdbestuur met genoegen vernomen had en deze aannam.

De Heer J. J. Claasen Hz. werd weder tot Voorzitter, de Heer J. L. Kabel tot Penningmeester benoemd.

De Secretaris deelde mede een brief van den Heer P. Regout, van Maastricht, begeleidende de twee kristallen kandelabres, die hij aan de Broederschap ten geschenke aanbood bij het bezoek van het Hoofdbestuur en eenige leden met hunne Dames, op zijn Landgoed *Vaeshartelt*.

Sedert de mededeeling in het algemeen Verslag zijn

toegetreden als buitengewone leden de Heeren Notarissen:

Mr. G. Baart de Lafaille, te Veendam, en
J. W. L. Vroom, te Gieten.

Overleden zijn onze leden, de Heeren:

Mr. P. G. Dalen, te Rotterdam,
Jr. Mr. J. W. F. L. du Peyron van Breugel, te Winsum,
en C. H. Robbers, te Nijmegen.

Het Hoofdbestuur heeft, ter uitvoering van het besluit der Algemeene Vergadering betreffende het *Correspondentie-Blad*, het volgende besloten:

1. Het thans aangevangen 8ste Deel van het *Correspondentie-Blad* wordt voortgezet, in afleveringen, op onbepaalde tijden uitkomende, voor de mededeelingen van het Hoofdbestuur aan de Leden en van de Leden onderling, voor de punten van beschrijving en de handelingen van de vergaderingen, ingediende adressen enz.

De Algemeene Secretaris blijft met de redactie belast.

2. Te beginnen met November aanstaande zal er worden uitgegeven "*een Bijblad van het Correspondentie-Blad van de Broederschap der Notarissen in Nederland*". in hetzelfde formaat als het blad, doch met eigene paginering en register.

Het zal bevatten:

a. de benoemingen, de verplaatsingen en het overlijden van, benevens het eervol ontslag verleend aan Notarissen en den afloop der examens van de adspiranten;
b. de korte vermelding van de, sedert het laatste nommer, afgekondigde wetten en Koninklijke besluiten; de korte inhoud van arresten, vonnissen, resolutiën of missives van departementen van algemeen bestuur, voor zooverre zij op de vrijwillige regtspleging betrekking hebben of voor den notaris van eenig belang worden geacht, zooveel mogelijk met aanwijzing waar de uitvoerige inhoud te vinden is;
c. adviezen of memoriën over onderwerpen tot het Notarisambt betrekkelijk, ingezonden door leden of door *anderen;*
d. regtsvragen en beantwoordingen van deze of van vroeger geplaatste;
e. kritiek en antikritiek van stukken in andere bladen of werken voorkomende of in het *Bijblad* zelf geplaatst;
f. en al wat verder mogt voorkomen dat belangrijk is en geschikt om in het *Bijblad* opgenomen te worden.

3. De Commissie van redactie bestaat uit de leden van het Hoofdbestuur, de Heeren Bruno Tideman en W. A. J. Elzevier

Dom, die bevoegd zijn meerdere medewerkers uit de leden der Broederschap te verzoeken en aan te nemen.

Bij verschil van gevoelen tusschen de leden der Commissie over plaatsing, inkorting of honorarium enz., beslist het Hoofdbestuur, in alles met inachtneming van het Reglement en de besluiten der algemeene vergaderingen.

4. Voor stukken van eenig aanbelang en eenige uitgebreidheid, kunnen de schrijvers bedingen of de Redactie hun aanbieden eene vergoeding of honorarium van *f* 40 per vel druks of *f* 2.50 per bladzijde. De Redactie beslist, onverminderd het regt der leden volgens het reglement, over de belangrijkheid, enz.

5. Bij die keuring en beslissing moeten de volgende vragen toestemmend kunnen beantwoord worden:

a. Is het onderwerp voor den notaris van algemeen of bijzonder belang?

b. Bevat het stuk geene uitdrukkingen, die aan andersdenkenden, op godsdienstig of staatkundig gebied, ergernis of aanstoot kunnen geven?

c. Bevat het geene persoonlijkheden tegen daarin genoemde of genoegzaam duidelijk aangewezen personen, die beleedigend zijn te achten?

d. Is het niet noodig om over bekorting of wijziging van den vorm met den inzender in correspondentie te treden?

6. De Commissie tot redactie draagt aan het Hoofdbestuur voor eenen geschikten corrector, en bepaalt met dat bestuur diens salaris. Hij moet de Commissie ter zijde staan bij het verzamelen van stof, het schrijfwerk, het drukwerk, het corrigeren der proeven enz. De spelling van het blad blijft die, welke de wetgevende magt volgt en eenmaal voor het lager onderwijs is aangenomen en behouden.

7. Stukken, na den 15den van iedere maand bij het lid der Commissie (den Algemeenen Secretaris) ontvangen, komen eerst in het nommer van het *Bijblad* van de volgende maand. — De stukken worden, met of zonder naam of met letters geteekend, geplaatst, overeenkomstig het verlangen van de inzenders, doch deze moeten steeds bij de Commissie of één harer leden, desverkiezende, onder geheimhouding, bekend zijn.

8. In de dagbladen zal eenige malen worden geplaatst het volgende:

"De Broederschap der Notarissen in Nederland besloot in "hare laatste jaarlijksche vergadering, om haar *Correspon-* "*dentie-Blad* uit te breiden en te splitsen in twee gedeelten. "Het eerste gedeelte blijft voortdurend alleen voor de leden "bestemd en buiten den handel. Het andere zal genaamd "worden " "*Bijblad van het Correspondentie-Blad van de*

"*Broederschap der Notarissen in Nederland.*" Het zal be-
"halve voor de leden gedrukt, ook in den handel worden "gebragt, en zal de Redactie gaarne stukken, ook van an-"deren, over het vak, berigten betreffende de praktijk en "advertentiën, er in opnemen."

"Voorloopig verschijnt voor het einde van iedere maand "een nommer, terwijl bij overvloed van stof meerdere zouden "gegeven worden. Het abonnement à *f* 3 voor den jaargang "wordt aangeboden bij de Uitgevers J. H. en G. van He-"teren, Boekhandelaren te Amsterdam en hunne correspon-"denten, wáár het Programma te verkrijgen is."

AFDEELING II.

Mededeelingen van Arresten, Vonnissen, Circulaires en andere beslissingen, Adviezen en Vragen betreffende Regtszaken, voor den Notaris van belang.

§ 1. *Arresten en Vonnissen.*

Arrest van den Hoogen Raad, van 26 Mei 1871.

Art. 668² B. W. is niet toepasselijk bij overgang van eigendom door erfregt.

Bij verwerping door den regter van den door den huurder beweerden tijd van verhuring, moet de huur gerekend worden voor den tijd van een jaar te zijn aangegaan. Art. 1633² B. W.

Bij het bestaan alleen van vermoedens kan de regter den suppletoiren eed niet opleggen. Art. 1977 en 1978 B. W.

Idem, van 23 Junij 1871.

Art. 1066 B. W. bevat niet een gebod, dat door den bewindvoerder, onder wiens beheer de door den erflater nagelaten goederen zijn gesteld, jaarlijks of van tijd tot tijd rekening en verantwoording moet worden gedaan.

De geadministreerde is tot het vragen daarvan onbevoegd, als de erflater een derde heeft aangewezen, aan wien die verantwoording zou geschieden. Deze aanwijzing is niet in strijd met de wet, de openbare orde of de goede zeden.

Idem, van 25 April 1871.

Hierbij wordt vernietigd een vonnis van de Regtbank van Winschoten, van 18 Januarij 1871, waarbij is aangenomen, dat tot overgang van den eigendom van roerende goederen

ook het feitelijk bezit wordt vereischt, terwijl de Raad beslistte dat de verklaring van den kooper in de overeenkomst dat hij die goederen in natura en ten zijnen genoege van den verkooper heeft ontvangen, voldoende is en dat hij tot het bewijs moet worden toegelaten, dat de in beslag genomen goederen bij den verkooper dezelfde zijn, welke hij als zijn eigendom opvordert.

Idem, Hof van Limburg, van 27 Februarij 1871.

Eene valsche akte is krachteloos en, even als eene overeenkomst uit eene valsche oorzaak, niet vatbaar voor bekrachtiging. Art. 1371, niet art. 1485, is toepasselijk. Toelating van bewijs door getuigen, dat de schuldenaar de in die akte voorkomende verklaring van schuldpligtigheid niet heeft afgelegd, in weerwil van eene authentieke akte van bekrachtiging.

Vonnis van de Regtbank te Amsterdam, van 3 Januarij 1871.

Wanneer partijen overeengekomen zijn, de tusschen hen bestaande vennootschap te ontbinden, tegen betaling eener somme gelds door een der vennooten en die betaling slechts gedeeltelijk plaats had, kan de ontbinding dier overeenkomst gevorderd worden, zonder dat daarom eerst het betaalde behoeft teruggegeven te zijn.

Idem, van 1 Februarij 1871.

De verhuurder heeft niet het regt, om de goederen van den huurder, die zich tot stoffering in het huis bevinden, voor de verschuldigde huur terug te houden.

---

§ 2. *Circulaires en Resolutiën.*

Uit het *Periodiek Woordenboek* 1870, 2de gedeelte, ontleenen wij het volgende:

Resolutie van 29 September 1870 (art. 5800).

Bij scheiding van landerijen werd de watermolen, die de landen bemaalde aan den eenen deelgenoot toegescheiden, en de andere zou voor het bemalen jaarlijks *f* .... betalen. Dit wordt beschouwd als aanneming van werk, te berekenen à 1 pCt. op het twintigvoud.

Resolutie van 24 Augustus 1879 (5811).

Als van de tegenwoordigheid van den toezienden voogd in eene akte wordt melding gemaakt vóór de registratie zijner benoeming, is er geene, doch wordt gehandeld ten verzoeke van den toezienden voogd, wel boete verschuldigd — ook zonder dat de akte van benoeming is vermeld.

Missive van 24 Januarij en 16 November 1870 (5813).

Eene akte van publieke verhuring door den verhuurder, doch niet door de huurders of de borgen onderteekend, doch bevattende de verklaring, dat de verhuurder het aanbod van de huurders en borgen aanneemt, geeft geene aanleiding tot evenredig registratieregt, maar tot het heffen van een vast regt voor ieder hunner en een vast regt voor den borgtogt.

Het is bedroevend te moeten zien dat notarissen zich leenen of verpligt worden zich te bedienen van zoodanige praktijken.

Maar hoe kan de notaris verklaren wat de huurders geboden hebben, en wie zij als borgen opgaven, als de huurders niet voor hen verschenen, en hoe verdedigen zij zich dan tegenover art. 30 van de wet op het Notaris-ambt?

En als de akte eene eenvoudige verklaring van den verhuurder is en een der huurders vraagt afschrift, zal de notaris die afgeven?

Missive van 27 December 1870 (5815).

Erkenning van bewaargeving van publieke effecten, in handen van particulieren, niet aan evenredig regt van registratie onderworpen.

Resolutie van 16 November 1870 (5823).

Eene erkentenis in een notarieel testament, dat iemand *f* 50 's jaars loon te goed heeft over 5 of 6 verloopen jaren — en tot den dood van den erflater — geeft aanleiding tot het heffen van 1 pCt registratieregt over den verloopen tijd tot op het maken van het testament — niet verder.

Arrest van den Hoogen Raad, van 28 October 1870,

hondende, dat eene akte van hypotheek geldig is, verleend vóór de overschrijving van de akte, waarbij de hypotheekgever den eigendom verkreeg, wanneer de inschrijving plaats had *na* de overschrijving.

Resolutie van 5 November 1870 (5830).

Het is niet voldoende. indien de wijze van aankomst der onroerende goederen of de negatieve verklaring te dier zake in de memorie van veilingsvoorwaarden voorkomt, al is die aan het proces-verbaal gehecht en er naar verwezen.

Niet de verkooper alléén, partijen moeten de verklaring afleggen — al weet in de meeste gevallen de kooper niets van het al of niet bestaan van de bedoelde stukken.

Aanschrijving van Z. Ex. den Minister van Financiën, van 25 Maart 1871, n°. 30

houdt in, dat de besturen der kerkelijke gemeenten en instellingen niet meer als openbare administratiën zijn te be-

schouwen; bij gevolg hunne akten niet meer als administratieve akten, en dus aanbestedingen niet voor 50 cents, maar voor *f* 1 van de honderd moeten geregistreerd worden.

Resolutie van 22 December 1870 (5835).

Inbreng van een onroerend goed in eene vennootschap, tegen betaling in eens van eene zekere som, is geen inbreng in den geest der wet, maar verkoop van den vennoot aan de vennootschap en geeft aanleiding tot het heffen van geëvenredigd regt, over de som, na aftrek van het deel des verkoopers.

Missive van het Departement van Binnenlandsche Zaken, van 19 October 1870 (5737).

Het gebruik van het woord "milliare" voor eene landmaat staat niet vrij in notarieele akten.

Arrest van den Hoogen Raad, van 30 Sept. 1870 (5839).

Het verzuim, om de bekendheid der verschijnende personen te vermelden in eene notarieele akte, geeft slechts aanleiding tot de vordering van ééne boete, al waren er twee of meer personen verschenen.

Missive van het Departement van Justitie, van 14 Dec. 1807 (5840)

beslist, dat de notaris niet handelt in strijd met de wet, indien hij geen proces-verbaal van de veiling van onroerende goederen opmaakt, maar eene akte, vermeldende den verkoop door den verkooper aan de verschillende koopers.

Het is niet te ontkennen, maar de notaris handelt zeker verkeerd naar onze meening. Hij werkt in de hand dat zaakwaarnemers veilingen uitschrijven en daarna onderhandsche transporten maken. (*Red.*)

Vonnis van de Regtbank te Winschoten, van 14 Dec. 1870 (5841).

De verkooper krachtens de onherroepelijke volmagt in eene hypotheek verleend, is niet verpligt tot feitelijke levering, omdat hij handelde als vertegenwoordigende den eigenaar; deze moet leveren.

Missive van 22 Sept. 1870 (5842).

Een vonnis, waarbij een koop en verkoop van onroerend goed, één jaar te voren geschied, werd vernietigd, kan geen grond leveren tot het eischen van regt en dubbel regt wegens verzwegen eigendomsovergang.

Resolutie van 7 Dec. 1870 (5862).

Eene overledene vrouw had hare helft van een tot de gemeenschap behoorend huis aan haren man gelegateerd.

Bij de scheiding der gemeenschap "bragt de man eene

"som in de nalatenschap der vrouw in", zijnde het bedrag van de meerdere waarde van het halve huis, dan het beschikbaar deel. Er was 80 cents voor afgifte van legaat en kwitantieregt over die som verschuldigd.

Idem, van 27 Dec. 1870 (5865).

Eene schenking van *hand tot hand* wordt bewezen en is het regt van registratie verschuldigd, indien bij eene akte eene moeder verklaart haren zoon vrijstelling van inbreng te verleenen van eene geschonkene som van *f* 1000, en deze vrijstelling door den zoon wordt aangenomen.

Idem, van 27 Dec. 1870 (5867).

Bij notarieele akte werd door den komparant gezegd schuldig te zijn of *weldra schuldig te zullen worden*, *f* 2000, wegens ter leen ontvangene en *nog te ontvangene* gelden. De heffing van 1 pCt. voor *f* 2000 is niet goedgekeurd en slechts een vast regt gevorderd, omdat de akte *alléén* geen bewijs oplevert voor de vordering van eene bepaalde som.

Idem, van 13 Sept. 1870 (5869).

Een overledene liet na eene vordering op eenen legataris, doch eerst opvorderbaar twee jaren na haren dood; zij had een gelijk bedrag aan dien debiteur vermaakt. Wegens de insolvabiliteit van den debiteur had men de vordering bij de aangifte voor het regt van successie op *nihil* gewaardeerd. Dit is goedgekeurd.

Idem, van 8 Oct. 1870 (5874)

leert dat eene gemeenschap van vruchten en inkomsten nimmer schulden en verliezen, alleen winst omvat. Als er bij het einde des huwelijks minder is dan de vrouw aanbragt, neemt zij alles en heeft eene vordering voor het tekort op den man.

Idem, van 28 Dec. 1870 en advies van 's lands advokaten van den 13den dier maand (5875).

Een legaat van *f* 20,000, met bepaling dat die som niet zou vallen in de huwelijks-gemeenschap van den legataris, afzonderlijk belegd en tot liefdadige bedoelingen besteed zal worden, is een zuiver en onvoorwaardelijk legaat, daar alleen zedelijke verpligtingen, waaruit geene regtsvorderingen ontstaan kunnen, aan de vermaking zijn verbonden.

Idem, van 29 Aug. 1870 (5886).

Als de moeder-weduwe de geheele nalatenschap van haren man verkrijgt, omdat al de kinderen de vaderlijke erfenis verwierpen, en dus het beschikbaar deel aan de vrouw vermaakt, tot het geheel aanwies, blijft toch de vrijstelling van het successieregt van kracht, want er zijn kinderen *aanwezig*.

Missive van 10 Aug. 1870 (5888).

Als de minuut van een testament verbrand is, kan het afschrift geregistreerd worden.

Idem, van 25 Junij 1869 (5896).

Het evenredig regt is niet op het proces-verbaal van veiling van onroerend goed verschuldigd, als de voogd daarbij kooper wordt van goederen zijner pupillen, maar eerst na de bij art. 457 B. W. bedoelde geregtelijke goedkeuring.

---

§ 3. *Adviezen.*

Mij werd gevraagd: zijn effecten en vruchtgebruik van nationale schuld roerende goederen, in dien zin, dat ook deurwaarders de veiling overeenkomstig de wet van 22 Pluviose an VII kunnen houden?

Ik antwoordde: de eerste wel, het laatste niet, om de reglementen van het Grootboek.

Genoemde wet handelt over "meubles, effets, marchan-"dises, bois, fruits, récoltes et tous autres effets mobiliers."

Nu waren ook bij de Fransche wet meubles et effets mobiliers par determination de la loi, les obligations et les actions en vertu des quelles on peut exiger des sommes d'argent; les actions ou interêts dans les compagnies de finances, de commerce ou d'industrie.

Maar het Grootboek en verscheidene maatschappijen, wier aandeelen op naam in de veiling zouden zijn verkocht, verlangen afschrift of extract van het proces-verbaal, en dit kan de deurwaarder niet geven. Vandaar ook zijn de veilingen van schepen ten overstaan van deurwaarders zoo onwettig.

T.

---

§ 4. *Regtsvragen.*

1. B. W. 951. Een minderjarige kan bij uitersten wil ten voordeele van zijn voogd geene beschikking maken.

De voogd (geen bloedverwant in de opgaande linie) is *ab intestato* geregtigd tot $^1/_4$ der nalatenschap van zijn pupil, dat $^1/_4$ zou bedragen *f* 2000.

De minderjarige legateert aan zijn voogd *f* 1000 en stelt tot erfgenamen andere personen.

Vrage: is het legaat eene beschikking ten voor- of nadeele van den voogd en de making van dat legaat al dan niet geoorloofd?

2. A. heeft bij testament gelegateerd *uit zijne* inschrijving op het $2^1/_2$ pCts. Nederlandsche Grootboek aan onderscheidene personen

diverse bedragen, met bepaling dat die legaten binnen zes maanden na zijn overlijden moeten worden afgegeven.

Hij overleed in de maand *Maart*, de afgifte had plaats *na Julij*, met bijbetaling der renten sedert den sterfdag op grond van art. 1006 B. W.

Van de zijde der legatarissen werd beweerd dat de renten *sedert* 1° *Januarij tot op het overlijden* ook behoorden te worden uitgekeerd op grond van art. 1010 B. W. in verband met art. 557 en 558 B. W.

Het legaat toch bestond in eene zaak, *die in den boedel voorhanden was*, en de renten waren in Maart nog niet opeischbaar en maakten dus een gedeelte der zaak uit, of beter gezegd, *kapitaal en renten waren op den dag van het overlijden een geheel*, hoewel het beursgebruik alhier *bij verkoop* de verrekening van renten medebragt, terwijl in tegendeel de directie van het Grootboek, ingeval van overschrijving, de rente van het loopend halfjaar nooit anders dan aan den nieuwen houder van rekening uitbetaalt.

De legatarissen meenden dus dat art. 1006 enkel toepasselijk kon zijn op *geldsommen*, of ook wanneer er *eene inschrijving op het Grootboek* was gelegateerd, *die niet in den boedel aanwezig was*, en dus moest worden aangekocht.

Alzoo wordt gevraagd welk gevoelen is het meest volgens de wet?

C.

AFDEELING III.

Voorstellen, gedaan door Leden, tot verandering van Wets-bepalingen, die door de praktijk, als in het algemeen belang noodig, worden aangewezen.

Aan mijne Medeleden!

Het zal weldra minder doenlijk zijn om U, M. H.! in ons *Correspondentie-Blad* toe te spreken, zonder dat ook andere personen regt hebben onze correspondentie te beoordeelen. De nieuwe inrigting van ons blad, door mij niet verlangd, maar ook niet bestreden, omdat ik vooraf niet weet te berekenen, welke de gevolgen zullen zijn, vereischt nog eenigen tijd van voorbereiding, en ik maak mij dien tijdruimte ten nutte, om nog eens op deze wijze U mijne gedachten mede te deelen.

De geachte Voorzitter onzer laatste jaarlijksche Vergadering zeide onder anderen: "indien wij de dingen zeggen zooals zij "zijn, dan moeten wij erkennen, dat ons ambt zooveel vordert "van onze geheele krachtsinspanning en onze pennevlijt, dat er "eene groote mate van énergie of een krachtige studiegeest toe "behoort, om nog na dien arbeid zich te schikken tot het stellen

"van stukken of de beantwoording van vragen, voor de pers "bestemd, en in hetzelfde vak dienstbaar; terwijl daarentegen "geheel verschillende arbeid dikwerf door afwisseling verpoost, "en den geest verfrischt."

Niet om deze gedachteuiting te bestrijden, integendeel, maar om ze in het belang onzer onderlinge gedachtewisseling uit te werken, haal ik ze aan.

Ieder zal vooral de laatste zinsnede volkomen toestemmen. Maar, vraag ik, *is het dan niet een geheel verschillende arbeid des geestes*, indien men, na gedurende den werktijd akten, brieven of memoriën in de praktijk ontworpen, geschreven of uitgewerkt, na ons dagregister en de administratieve boeken bijgeschreven te hebben, zijn kantoor verlaat en in het gezin een boek, ons *Correspondentie-Blad*, een ander blad of werk in handen neemt, dat een blik doet slaan op hetgeen bij de wetgevende, administratieve of regterlijke magt in den laatsten tijd voorviel en meer of min ons vak betreft? — Als men dan zijne eigene ondervinding in de praktijk daarbij zich voor den geest roept, en wat men goeds *hier*, verkeerds *daar* vindt of als moeijelijk beslisbaar opmerkt, en dit met korte woorden aanteekent, om het later eenigzins uit te werken en aan de Redactie toe te zenden, doet men iets anders dan ons antwoord.

Mij althans was dit vaak eene door de afwisseling den geest verfrisschende bezigheid, meer dan het lezen van uitingen der partijen op staatkundig of staathuishoudkundig gebied, de berigten van oorlogen, onlusten en ongelukken in de dagbladen, of het lezen van romans of dergelijken.

Als onze 600 leden, ieder in 12 regels *per maand* noteerden wat zij voor andere practici wetenswaardigs in de praktijk opmerkten of overwogen en mij dit toezonden, dan zou ik in het jaar voor 100 vel druks bijdragen verkrijgen, die zeker voor den notaris en adspirant-notaris een rijken schat van ervaring en waarschuwing zouden bevatten. Dit slechts als eene statistieke aardigheid, doch die tevens eene waarheid is.

Ik geloof, men denkt er te hoog van, om voor het *Correspondentie-Blad* te schrijven, — niet dat ik al wat los of vast, bekookt of onbekookt is, zou willen laten drukken, — maar in een blad, dat niet in den handel is, en alleen strekt om ambtgenooten te doen deelen in het nut van de ondervinding, die ieder in de praktijk opdeed, vereischt het maken van een meer of minder uitgebreid opstel, dunkt mij, zulk eene inspanning niet.

Twee honderd uwer deden mij de eer aan, om voor een exemplaar mijner *Proeve over het Grondboek* in te teekenen en, ik mag aannemen, het te lezen. Van slechts twee uwer mogt ik eenige beoordeeling ontvangen en beantwoorden. Wat zegt mij het stilzwijgen van de overigen? Het zou verwaand en verkeerd zijn, het als volkomen instemming op te vatten. Maar bij ver-

schil van meening of inzigt, dunkt mij, is het onderwerp van zóó groot aanbelang voor den notaris, dat ik mij met de mededeeling van aanmerkingen of bezwaren had mogen vleijen. Immers dan zou ik op deze goed- of afkeuring van zoovele bevoegde beoordeelaars, *of* kunnen wijzen, om bij de wetgeving op het in overweging nemen der wenken, die ik gaf, aan te dringen, *of* wel zou ik, overtuigd van mijne dwaling, hebben erkend, dat ik onbereikbare verbeteringen vroeg.

Ik wenschte nog eene poging in dien geest te beproeven. Daartoe wil ik eenige vragen stellen waarin de hoofdpunten van mijn werkje opgenomen zijn, even alsof ik, onder een sigaar en glas wijn, met U mogt zitten praten, welligt dat ik daardoor eenige antwoorden uitlokken zal. Het zal alligt gemakkelijker zijn over een of twee vragen zijn gevoelen te kennen geven, dan over het werkje in zijn geheel.

M. H.!

a. Gij stemt immers in met de vele en bevoegde stemmen die in de laatste 20 jaren door de pers uitspraken, dat onze wetgeving op het punt van de zekerheid ten opzigte van den eigendom der onroerende zaken en gevolgelijk van het hypotheekstelsel, veel, zeer veel te wenschen overlaat?

b Acht gij niet met mij, dat het meest afdoend middel om hierin verbetering te brengen, zou zijn, een openbaar naauwkeurig gehouden Grondboek, waarin ieder kadastraal perceel één vak heeft, en in dat vak de aanteekening van iederen geheelen of gedeeltelijken overgang of beperking van het eigendomsregt of wijziging in de beschikking over den eigendom? Kent gij een beter meer afdoend middel voor het doel, om zekerheid te verkrijgen?

c. Gelooft gij niet met mij, dat zulk een boek niet te houden is op één kantoor voor een geheel arrondissement van 6 of 7 kantons, althans dat het veel meer vertrouwen zou inboezemen en verdienen, wanneer het slechts één of twee kantons omvatte?

d. Acht gij niet de verificatie of beoordeeling van iedere partij stukken, die verandering van regten door de inboeking ten gevolge zouden hebben, door den kantonregter, een goed, uitvoerlijk en betrekkelijk niet te kostbaar middel?

e. Vindt ge niet, dat de authentieke bewijskracht, die ik voorstel aan het Grondboek te geven, onmisbaar is, wil men er het nut van hebben, dat zoodanige inrigting kan verschaffen en zijn de bezwaren, daaruit voortvloeijende, niet door de voorgedragen wetsbepalingen tot het minimum teruggebragt?

Na deze algemeene vragen, ga ik thans eenige meer bijzondere stellen, waardoor ik U verzoek bij verschillende wetsveranderingen een oogenblik met mij stil te staan.

f. Het regt van hypotheek verleenen is de daad, waardoor men *een deel* van het eigendomsregt aan een ander afstaat, te weten, het regt om de onroerende zaak in zeker geval publiek te verkoopen, en den koopprijs te ontvangen. Wanneer dat regt door A. aan B. afgestaan is, kan het niet andermaal aan C. worden gegeven, zonder medewerking van B,, dit is natuurlijk, van hier de preferentie, die er in ligt opgesloten.

De wet moet de wijze van die overdragt voorschrijven, en dezen weg moet naauwgezet gevolgd worden, omdat derden er belang bij hebben of kunnen verkrijgen.

Zijt ge deze beschouwing van den aard van het hypotheekregt met mij eens? dan zal U de redactie van art. 1208 B.W. niet meer vreemd voorkomen.

Het hypotheek behoeft niet uitsluitend het gevolg van, of bepaald verbonden te zijn aan eene reeds bestaande verbindtenis.

Vindt ge het niet wenschelijk voor de zoo nuttige vlotbaarheid van het vermogen, — want stilliggende kapitalen brengen geene vruchten voort, — dat de eigenaar van onroerend goed daarop hypotheek zou kunnen verleenen ten behoeve van D. *of order?* dit zou het geven van geld op hypotheek gemakkelijker maken, omdat de crediteur dan wist, dat hij zijne vordering, voor goed of tijdelijk, op wettige wijze aan anderen kan endosseren, zonder kosten. Het daardoor minder worden van cessiën, die toch niet veelvuldig zijn, mag ons notarissen er niet tegen stemmen, daar het algemeen belang boven het eigen belang moet staan; het verlies voor de praktijk van dit kleine voordeel zou door de meerdere akten van hypotheek ruimschoots opgewogen worden.

Maar ook het hypotheek vestigen aan *eigen order* is niet onaannemelijk. Een koopman koopt thans zoo min mogelijk onroerende zaken, om zijn kapitaal vlottend te houden. Van daar dat in ons land, waarin zoovele kooplieden gevestigd zijn, de koopwaarde, vooral der gebouwde eigendommen, op vele plaatsen zoo hoog niet staat, als in evenredigheid in andere landen. Als de koopman echter zijn onroerend goed *mobiliseren* kan, en wel in eenen tijd dat niemand aan zijne soliditeit twijfelt of over zijne zaken spreekt, door ééne akte of meerdere te passeren en te doen inschrijven, welke hij in tijd van behoefte aan geld, zonder formaliteiten, die naar buiten werken, door endossement zal kunnen overdragen of in pand geven, dan zal hij minder bezwaar maken om onroerende zaken te koopen, en zoodanige hypotheken in voorraad te maken en te doen inschrijven. (Zie blz. 112 en volgende der *Proeve*).

Ziet gij, M. M.! hier of daar bezwaar in deze voorgestelde inrigting? Het domicilie moet daartoe onveranderlijk bekend zijn, hetzelfde voor den eersten en voor de opvol-

gende crediteuren, en ten opzigte van het roijement zou art. 1234 het noodige voorschrijven, opdat daarna het voor endossement vatbare stuk uit den handel gerake.

g. Art. 1252, n°. 4, in verband met art. 1256.

Het overleggen en bewaren van de ter overboeking ingeleverde stukken zou het werk aan de kantoren zeer verminderen, en ook de onnaauwkeurigheden, nu door afschrijvers veroorzaakt, vallen weg.

Als de bladzijde 54 regels bevat, zullen weinige kontrakten meer dan één of twee zegels vereischen.

Gelooft gij niet, M. M.! dat dit in het algemeen belang eene verbeterde inrigting zoude zijn?

h. Art. 1257. De authentieke bewijskracht van het Grondboek, hier als wetsuitspraak voorgedragen — het hoofdpunt van het geheel — moge eenige huivering verwekken op het eerste indenken, het blijft eene noodzakelijkheid, wil men het beoogde doel bereiken. De noodlottige gevolgen er van, bij de overschrijving van eenen *valschen* titel (dat gelukkig in ons land tot de grootste zeldzaamheden behoort) wordt, door de magt om de dagvaarding tot vernietiging te doen aanteekenen, waardoor het vonnis later terug werkt tot die aanteekening, voor het grootste deel weggenomen. De terugwerkende kracht van vonnissen niet onbeperkt te laten, zooals thans, heeft de Staatscommissie ook bereids als volstrekt noodig geacht, daar deze vooral de onzekerheid van den eigendom veroorzaakt.

Vindt ge, M. H.! ook eenig gegrond bezwaar in dezen?

Wij zijn nu genaderd tot de meer verspreide veranderingen in de burgerlijke wetgeving, die in verband met het voorgaande worden voorgedragen (blz. 53, art. 11). In de eerste plaats vestig ik uwe aandacht op de invoeging in art. 45 B. W., dat iedere akte van huwelijksvoltrekking moet bevatten de verklaring of het huwelijk *in* of *met uitsluiting van de* gemeenschap van goederen wordt aangegaan; op art. 174, dat, als op naam der vrouw, die in gemeenschap van goederen gehuwd is, onroerende goederen staan, de man voor de aanteekening moet zorgen om het te doen overgaan in zijne beschikking als beheerder der gemeenschap; op art. 207 en eenige anderen (reeds door de Staats-Commissie voorgedragen), om de werking van het huwelijk en de ontbinding er van op den eigendom van onroerende zaken afhankelijk te maken van de openbaarmaking; op de verandering in art. 639 voorgesteld omtrent de wijze, waarop de eigendom van onroerende zaken overgaat, — zoodat overboeking van eene authentieke akte in *elk* geval de conditio sine qua non is, om den eigendom te doen overgaan, welk beginsel is uitgewerkt in de veranderingen voorgedragen in de artt. 654, 671, 742, 753,

760, 765, 767. 784, 787, 801, 972, 975, 976, 1006, 1033, 1115. 1120, 1129, 1139, 1154, 1167, 1301, 1555, 1654, 1662, 1712, 1717, 1726, 1727, 1888, 1992.

Ik vraag U, M. H., is mij hierbij eenige bepaling ontsnapt, zoodat wanneer de aangeduide veranderingen wet werden, er nog *eenige onzekerheid* betreffende den eigendom der onroerende zaken zou overblijven? Zeshonderd paren oogen zien meer dan één paar.

Hoe vindt ge de voorgestelde verandering van art. 236? Zij luidt:

> "Doch wanneer bij het sluiten van zoodanig huwelijk "kinderen of afkomelingen uit een vroeger huwelijk van "eene of van beide partijen aanwezig zijn, bestaat er "slechts gemeenschap van winst en verlies, overeenkomstig "de tweede afdeeling van dezen titel, ten zij de echtge-"nooten bij huwelijksche voorwaarden andere bepalingen "hebben gemaakt. Bij die voorwaarden mag de her-"trouwende echtgenoot aan den ander geene meerdere "voordeelen toekennen, dan van een vierde van zijnen "boedel, zoo als die bij het aangaan des huwelijks "bestond."

Het beginsel nu door het bekend advies van 's Lands advokaten aangenomen, zou dan wet worden, en de onzekere bepaling tot een zekere zijn gemaakt.

Doch bezoeken en gesprekken moeten niet te lang duren, daarom breek ik hier af. Mogt ik het genoegen hebben eenige antwoorden op mijne vragen van U te krijgen, dan hoop ik — behalve mijne beantwoording aan elk in 't bijzonder — mijn vragend bezoek te hervatten, en ook de overige punten die ik als verandering in de wetgeving voordroeg, in den geest als het bovenstaande te behandelen.

BRUNO TIDEMAN.

AFDEELING IV.

Mengelingen.

(*Ingezonden*).

EEN COMMUNE-MAN ONDER DE ASPIRANTEN VOOR HET NOTARIS-AMBT!

In n°. 84 van 6 Augustus ll. komt in het *Weekblad voor het Notaris-ambt en de Registratie* een artikel voor, onderteekend B. Jonkers, candidaat-notaris te Genemuiden, waarin hij op

blz. 253 te velde trekt tegen de hooge verdiensten der notarissen, en wel in de volgende bewoordingen:

> "Ook zal niemand het een vereischte achten, dat een "notaris, hoe gewigtig en zorgelijk zijn werkkring ook "zij — waarvoor hem een ruim inkomen billijk toe- "komt — dat een notaris bepaald *rijk* moet worden door "eene uitgebreide praktijk, dat hij b. v. *f* 6,000 à *f* 10,000 "'s jaars moet verdienen, verscheidene klerken hebben er "zich af te sloven om overal in het rond werk te beko- "men — daar toch *f* 3000 à *f* 5000 per jaar, bij mindere "drukte, ook voldoende zou zijn om fatsoenlijk meê rond "te komen, *terwijl van het ander deel nog een notaris* "*zou kunnen bestaan.*"

Deze schrijver wil dus deelen, en wij meenden onze ambtgenooten op dit berigt te moeten wijzen, in de hoop, dat zij het eens ernstig willen overwegen als een der teekenen des tijds. Welligt zijn er ook velen die gaarne tot de voorgestelde scheiding en verdeeling willen medewerken!

Sedert de laatste mededeeling zijn de volgende Heeren Notarissen

Benoemd:

		Bij Koninkl. Besluit van
F. H. Dolleman,	te Heemstede,	1 Aug. 1871, N°. 14.
G. Vos,	" Zwaluwe,	25 " " " 21.
Mr. C. van Zegwaard,	" 's Gravenhage,	29 " " " 2.

Eervol Ontslagen:

J. Dolleman,	te Heemstede,	1 Aug. 1871, N°. 14.
F. M. Schmolck,	" 's Gravenhage,	29 " " " 2.

Overleden:

2 Aug. 1871,	Mr. P. G. Dalen,	te Rotterdam.
11 " "	Jr. Mr. J. W. F. L. du Peyron van Breugel,	" Winsum.
16 " "	F. H. Abbing,	" Oosterblokker.
18 " "	C. H. Robbers,	" Nijmegen.

15 September 1871.

BRUNO TIDEMAN,
Algemeen Secretaris.

CORRESPONDENTIE-BLAD

VAN DE

BROEDERSCHAP DER NOTARISSEN

IN NEDERLAND.

ACHTSTE DEEL.

5e AFLEVERING.

AFDEELING I.

Mededeelingen van administratieven aard door of van wege het Hoofdbestuur.

Het Hoofdbestuur heeft het volgende adres ingediend:

Aan hunne Excellentiën de Ministers van Finantiën en van Justitie.

Geeft met verschuldigde hoogachting te kennen,

Het Hoofdbestuur van de Broederschap der Notarissen in Nederland, te Amsterdam gevestigd:

Dat de adressant ondervond en vernam dat sommige inspecteurs en verificateurs der registratie, in plaats van zich ingevolge de wet op de registratie ten huize der notarissen te vervoegen, tot het nemen van inzage hunner akten en repertoria, voor de zoogenaamde *grondige verificatie* van het kantoor, verlangen dat die registers en minuten aan hunne woonplaats worden gezonden en het vreemd en onaangenaam vinden als dit schoorvoetend door eenige der notarissen wordt toegestaan en vooral, als dit door anderen stellig wordt geweigerd.

Dat intusschen de wet op de registratie strengelijk voorschrijft, dat de beambten het onderzoek der akten en repertoria zullen doen, *zonder verplaatsing der stukken*, dus in de bewaarplaatsen

en niet ter hunner woonplaatse en alzoo bij tegenstrijdige handeling die wet overtreden wordt.

Dat bij zulk eene verzochte, al zij het, kortstondige verplaatsing der minuten, de notaris niet gewaarborgd is tegen, maar geheel aansprakelijk is voor het altijd mogelijke verlies zijner akten, dat bij de overbrenging of wel ten huize van den ambtenaar, met of zonder zijne schuld, zou kunnen geleden worden, daargelaten de groote moeite dier verplaatsing in sommige gevallen, vooral naar andere gemeenten.

Dat daarenboven de wet op het Notariaat in art. 41 voorschrijft dat de notarissen geene minuut hoegenaamd (behalven den dáárgenoemden olographischen uitersten wil) uit hunne handen zullen geven, anders dan in de gevallen, bij de wet voorzien en waartoe de periodieke inzage door ambtenaren der registratie niet behoort.

Redenen waarom de adressant Uwe Excellentiën beleefdelijk en dringend verzoekt, vereenigd of ieder Uwer Excellentiën afzonderlijk, de noodige administratieve voorschriften te willen uitvaardigen, opdat voortaan de notarissen niet gebragt worden tot de keuze, om, of den inspecteur, krachtens de bepalingen der wet, eene altijd onaangename weigering te moeten doen, of hem, in strijd met de wetten op de registratie en het Notariaat, hunne akten en repertoria, zonder wettige garantie, tijdelijk af te geven.

'T welk doende enz.

Het Hoofdbestuur vernam van den Heer Leefkens, ond-notaris, lid en oud Hoofdbestuurder de opmerking, dat hij meende, als zou de Heer Claasen ten onregte vermeld hebben, dat 90 percent van de bijdragen ten behoeve van weduwen en weezen waren uitgekeerd, en ook dat er in 1870 *f* 11,815 was uitgekeerd, terwijl slechts *f* 11,616.59 tot dat doel beschikbaar was geweest.

Het is het Hoofdbestuur aangenaam, dat zijne verantwoording, behalve door de Commissie *ad hoc*, ook door de leden wordt nagegaan, daar dit een blijk is hunner belangstelling; vooral wanneer het, zoo als het in deze vertrouwt te kunnen doen, de gemaakte opmerkingen bevredigend kan beantwoorden.

Men gelieve in het oog te houden dat de bepaling van het bedrag, dat aan de bevoegde partijen zal worden uitgekeerd, geschiedt op eene *raming* (art. 66), die dus altijd onzeker is. In Maart maakt de Secretaris een staat van de ontvangene bijdragen, voegt hierbij de als verschuldigd opgegevene, en eindelijk berekent hij de niet betaalde en niet opgegevene, naar hetgeen in het vorig jaar betaald

werd. Van dit bedrag wordt 10 pCt. en daarna 15 pCt. afgetrokken (art. 55) en hierbij gevoegd de renten van het vorig jaar (art. 56).

Die berekening is soms eens hooger en ook wel eens lager uitgekomen dan men verwachtte, maar dat het dooréén geslagen niet *veel* verschilt, toont de hier volgende 10jarige staat.

Volgens de gedrukte verslagen voor 1861—1870 waren

	de bijdragen	de renten	en de uitkeeringen
in 1861.	*f* 11,846.60	*f* 2,680.75	*f* 11,131.20
" 1862..	" 11,408.40	" 2,498.10	" 11,616.20
" 1863..	" 11,267.90	" 2,531.48	" 11,664.25
" 1864..	" 11,145.—	" 2,268.78	" 10,813.—
" 1865..	" 10,924.30	" 2,276.22	" 11,139.—
" 1866..	" 10,791.80	" 2,211.33	" 10,578.75
" 1867..	" 11,192.80	" 2,283.62½	" 10,387.—
" 1868..	" 11,915.40	" 2,434.55	" 11,193.—
" 1869..	" 11,712.40	" 2,568.86	" 11,565.—
" 1870..	" 12,211.30	" 2,274.42	" 11,815.—
	f 114,415.90	*f* 24,028.11½	*f* 111,902.40

Als men de bijdragen in die 10 jaren verantwoord, vermindert met 10 pCt., en van dat bedrag nogmaals 15 pCt. aftrekt, verkrijgt men *f* 87,528.16, en hierbij gevoegd de renten, geeft *f* 111,556.28½, terwijl in dat tijdvak is uitgekeerd *f* 111,902.40; in 10 jaren is dus de raming *f* 346.21½ te laag geweest, derhalve *f* 34.61 per jaar te veel uitgekeerd.

Wij vermoeden, dat niet vele ramingen zoo nabij de uitkomst zullen worden opgemaakt.

En wat de verklaring van den Heer Claasen betreft, te weten zijne mededeeling, dat 90 pCt. van de bijdragen tot het weldadig doel der Broederschap werd besteed, deze is nog *onder* de ware uitkomst, want de uitkeeringen ad *f* 111,902.40 zijn 97.8 pCt. van het totaal der bijdragen, beloopende *f* 114,415.90.

Men kan hier nog bijvoegen, dat als de posten administratiekosten, reiskosten, porto en frankeergelden en drukloonen, uit die tien rekeningen worden bijeengeteld, men een bedrag verkrijgt van *f* 22,505.05, terwijl de bovenbedoelde, daarvoor bestemde 10 en 15 pCt. hebben bedragen *f* 26,887.73, waaruit de, hoezeer langzame, vermeerdering van het kapitaal is geboren.

Door het verleenen van *f* 1000 crediet voor extra drukwerk maakte de Algemeene Vergadering dus gebruik van haar regt, ja, kon dit, zonder buiten den gewonen gang van zaken te gaan, hebben gedaan tot *f* 4300 toe.

Het Hoofdbestuur meende dat deze becijferingen, behalve als antwoord aan den Heer Leefkens, ook in andere opzigten nuttig kunnen zijn, en doet ze daarom hier opnemen.

Het Hoofdbestuur ontving van een van de leden ter plaatsing de volgende in den vorm van een aanplakbiljet gedrukte

BEKENDMAKING.

De notaris W. Huender te Scherpenzeel, maakt door deze bekend, dat hij elke week, des Dingsdags, van des voormiddags elf ure, tot des namiddags twee uur, zitdag houdt te Geldersch-Veenendaal, in het *Wapen van Gelderland*, bij de weduwe Bos, alwaar ieder hem kan raadplegen over zaken, het notariaat betreffende.

Zegt het voort.

De notaris Huender is geen lid van de Broederschap, anders zou het Hoofdbestuur, eer het dit mededeelde, hem geschreven hebben over deze met de waardigheid van ambt moeijelijk overeen te brengen praktijk-jagt; er ontbreekt slechts aan "belooft eene prompte en civiele bediening", om met aanbevelingen van schoorsteenvegers, boodschappenloopers en anderen gelijk te staan.

In allen gevalle is het een tegenwigt op de balans die de Heeren Gratama, Jonkers en anderen het publiek vóórhouden, om de groote verdiensten der notarissen te doen strekken als motief voor de vermeerdering van het aantal. Als de Heer Huender op zijne standplaats ruim zijn brood vond, zou hij, vermoeden wij, zulke biljetten niet hebben laten aanplakken in aangrenzende gemeenten.

Door eene stemming bij Circulaire, is de Heer A. Merens JCz. te Haarlem tot Correspondent in dien Ring benoemd en heeft hij deze benoeming aangenomen.

AFDEELING II.

Mededeelingen van Arresten, Vonnissen, Circulaires en andere beslissingen, Adviezen en Vragen betreffende Regtszaken, voor den Notaris van belang.

---

§ 1. *Arresten en Vonnissen.*

Arrest van den Hoogen Raad, van 16 Junij 1871.

De notaris heeft, door in eene akte van verkoop van onroerend goed de vlakte, bij de vermelding van roeden en ellen niet aan te duiden door het woord *vierkante*, de wet van 7 April 1869 (*Stbl.* n°. 57) niet overtreden.

Idem van het Hof van Noord-Holland, van 24 November 1870.

Art. 17 W. v. K. vordert niet, dat de vennoot teekent met den naam der firma.

Idem van het Hof van Noord-Holland, van 22 Dec. 1870.

De twee verklaringen van overbrenging van de woonplaats, in art. 76 B. W. bedoeld, doen het domicilie overgaan en laten geen tegenbewijs toe, dat elders het hoofdverblijf zou zijn.

Idem datum ut supra.

Bij den verkoop, ingevolge art. 1223 al. 2 B. W., is de hypothekaire schuldeischer tot de feitelijke inbezitstelling van den kooper niet gehouden, maar rust de verpligting daartoe op den schuldenaar.

Idem, van 4 Junij 1871.

Indien scheiding en verdeeling eener nalatenschap heeft plaats gehad, behoeft bij opzegging van de huur van een perceel, tot dien boedel behoorende, het exploit niet namens de erfgenamen gedaan te worden, al heeft de huurder tot aan die verdeeling als zoodanig met dezen in betrekking gestaan en aan hen de huurpenningen voldaan. Het exploit moet gedaan worden namens hem, aan wien bij scheiding het perceel is toebedeeld; de scheiding behoeft niet beteekend te worden, het is voldoende, indien zij bij het exploit is omschreven en de overschrijving ten kantore der hypotheken met datum, deel en nummer is vermeld. In de gevallen, waarin geen getuigenbewijs is toegelaten, kunnen niet op de wet zelve gegronde vermoedens begin van bewijs daarstellen, hetwelk door den suppletoiren eed alsdan tot een volledig bewijs zou kunnen worden aangevuld. De benoeming van twee getuigen, ter adsistentie van den deurwaarder, in art. 124 B. R. vermeld, is alleen van toepassing in het geval van onmiddellijke tenuitvoerlegging van een vonnis tot ontruiming, door den

kantonregter geveld. In dat vonnis zelf behoeft die benoeming niet te geschieden.

Idem, van het Hof van Limburg, van 26 Junij 1871.

Het gemis der overschrijving ter griffie van de huwelijksvoorwaarde, houdende uitsluiting der gemeenschap, heeft geenen invloed op de beoordeeling der handelingen van de echtgenooten vóór hun huwelijk met elkander aangegaan. Als de man hypothecair crediteur was van de vrouw, vóór het huwelijk, is die schuld niet door vermenging bij het huwelijk te niet gegaan, en kan een derde, kooper van het verbonden perceel, de vermenging niet sustineren, op grond van het ontbreken der inschrijving van de huwelijksvoorwaarde ter griffie.

De redactie zou meenen dat in cassatie kans op eene andere uitspraak ware te wachten geweest.

Idem, van 26 Junij 1871.

De verkooper van onroerende goederen, als zijnde verpligt den kooper het rustig genot van het verkochte te waarborgen, heeft belang, dat een beslag ophoude, hetwelk krachtens eene vóór den verkoop bestaande hypotheek is gelegd; hij is uit dien hoofde bevoegd (zonder een eisch tot vrijwaring af te wachten, bij rou-actie) tegen de inbeslagneming in verzet te komen en de nietigverklaring daarvan te vorderen.

De bepaling, dat huwelijksvoorwaarden tegen derden niet werken dan na overschrijving daarvan ter griffie der Regtbank, heeft alleen ten doel vrijwaring van derden, die met de echtgenooten zouden handelen, maar geldt niet ten aanzien van handelingen, welke vóór het huwelijk met een der echtgenooten hebben plaats gehad en waarop het ontstaan der huwelijksgemeenschap van invloed kan zijn.

Het is alleszins geoorloofd, voorwaardelijk bij incidenteel appèl de verbetering van een vonnis op een gedeelte te vorderen, alleen voor het geval het principaal appèl, dat tegen een ander is ingesteld, mogt gegrond bevonden worden.

Hij, die tegen de executie van eene akte, op grond van bedriegelijke verkorting zijner regten, opkomt en van die executie benevens van de opgemaakte akte van schuldbekentenis de vernietiging vordert, moet geacht worden eene nietigverklaring, bij wege van verdediging of exceptie, te doen gelden, zoodat hij niet aan den termijn van 5 jaren gebonden is, art. 1490 B. W.

Inwoning van den beweerden crediteur bij de schuldenaarster, vertrouwelijke en intieme betrekkingen tusschen partijen, behoeftige omstandigheden van den crediteur, voldoende geoordeeld ten bewijze, dat eene akte van schuldbekentenis ter bedriegelijke verkorting van de regten eens derden is opgemaakt.

Vonnis van de Regtbank te Winschoten, van 25 November 1868.

Eene vrouw, erfgenaam van haren man, onder bepaling dat hetgene zij van de nalatenschap onverteerd en onvervreemd zou overlaten, zou worden verkregen door des mans bloedverwanten, hertrouwt en benoemt haren tweeden man bij huwelijksvoorwaarde tot erfgenaam of schenkt hem, indien hij de langstlevende van hen zoude zijn, hare nalatenschap.

Tot de eerste gemeenschap behoorde eene onroerende zaak. De tweede man verkoopt dit goed na den dood zijner vrouw.

Het vonnis beslist dat de helft van dit onroerend goed, afkomstig van den eersten man, onvervreemd was op het overlijden van de vrouw, en dus aan de verwachters in eigendom was overgegaan, daar de aan de voorwaarde van overleving verbonden schenking in de huwelijksvoorwaarde het karakter van de schenking in dien zin mist, dat het den eigendom reeds dadelijk, althans vóór het overlijden, zou hebben doen overgaan.

Idem van de Regtbank te Tiel, van 17 Maart 1871.

Door partijen kan bij de overeenkomst van verkoop en koop worden afgeweken van het beginsel, bij art. 1514 B. W. gesteld, dat de verkooper niet verpligt is, het goed te leveren, indien de kooper den koopprijs niet betaalt. Verkoop van eens anders goed is absoluut nietig.

Idem van de Regtbank te Arnhem, van 17 Maart 4871.

Bij overlijden van den schuldeischer en van hem bij wien domicilie gekozen is, kan bij voortduring aan het gekozen domicilie worden gedagvaard.

De koloniën maken volgens de grondwet geen integrerend deel uit van het Rijk; art. 11 B. R. is dus toepasselijk op een gedaagde, die te Batavia woonachtig is, doch in Nederland een wettelijk domicilie heeft.

Onvoldoende zuivering van eene legale hypotheek, art. 2194 v. C. N., art. 14 en 22 wet op de Overgang, de niet opvolging van het voorschrift van art. 2194 van den Code Napoleon, in verband met het advies van den Franschen Raad van State van 1 Junij 1807, dat, hoewel de wet op den Overgang daarnaar niet verwijst, nog in Nederland van toepassing is, doet de legale ook nog onder onze wetgeving ingeschreven hypotheek stand houden.

Idem van het kantongeregt te Gouda, van 16 Maart 1871.

De bestellingen, tot het vervaardigen en herstellen van kleederen, door eene huisvrouw gedaan ten behoeve van eene bij haar en haren echtgenoot inwonende pupil, behooren tot de handelingen en verbintenissen, bedoeld bij art. 164 B. W.

De aktie is tegen gedaagdesse (hier de huisvrouw) ontvankelijk.

In het *Weekblad van het Regt*, van 18 September 1871, n°. 3366, komt een zeer juist artikel voor, geteekend: "J. H. Smits, uit Sneek, betreffende de akten van toestemming in de doorhaling van hypothekaire inschrijvingen op schepen en van de zoodanige die, behalve de toestemming tot doorhaling van hypothekaire inschrijvingen op onroerende zaken," tevens bevatten de "afstand van het hypotheekregt".

Deze akten kunnen niet in brevet, of in het oorspronkelijke, worden uitgegeven, als niet bij de wet op het Notaris-ambt uitdrukkelijk genoemd onder die, waarvan het geoorloofd is geene minuut te bewaren.

Het ware toch wel wenschelijk dat die afstand van het hypotheekregt meer in de akte kon worden vermeld, want de eigenaar is dan eerst zeker dat het hypotheekregt is te niet gegaan. Wij nemen ons voor in het *Bijblad*, dat met het doel om ook andere dan notarissen nuttig te zijn, is voorgedragen en zal worden uitgegeven, het belang der debiteuren bij de laatste handeling uiteen te zetten.

---

§ 2. *Circulaires en Resolutiën.*

Geene voorgekomen.

---

§ 3. *Adviezen.*

1. Eene ongehuwde vrouw stierf, nalatende een minderjarig natuurlijk kind, blijkens de geboorteakte en eene uitvoerige verklaring van den verloskundige, die bij de geboorte behulpzaam was. Zij had dit kind niet bij authentieke akte erkend, had geen testament gemaakt en liet geene andere bloedverwanten in de regte lijn, maar broeders en zusters na, benevens eene niet onaanzienlijke nalatenschap. Zij had bij haar leven het kind steeds voor hare rekening besteed bij andere lieden.

Men vroeg: heeft dat kind geenerlei regt op de nalatenschap harer moeder?

Ik redeneerde: als het kind in overspel was verwekt, zou het zeker volgens artikel 914—916 B. W. regt hebben te eischen, dat uit den boedel iets voor levensonderhoud werd afgezonderd. Het natuurlijk kind kan geene *mindere* regten hebben.

Nu viel mijn oog op de dictaten van den Hoogleeraar van Hall, over het Code Napoleon, art. 341, gelijkluidend met ons art. 343, die het onderzoek naar het moederschap noemt, in navolging van Fransche schrijvers "*de regterlijke of gedwongen erkenning.*"

Ik heb derhalve geraden dat de voogd dit onderzoek instelle en vrage dat de regter doe, wat de moeder had behooren te doen, en het kind als haar natuurlijk kind erkenne, opdat het tot de helft der moederlijke nalatenschap geregtigd worde.

Ik heb daarbij de opmerking gemaakt, dat de Fransche schrijvers de geboorteakte alleen niet als genoegzaam begin van bewijs

beschouwen; die verklaring van den verloskundige en welligt kwitantiën, dat de moeder het kostgeld voor *haar* kind betaald heeft of briefjes aan de pleegouders, waarin zij over *haar* kind schrijft, zouden goede dienst kunnen doen. De bepaling van art. 343 zou ook weinig beteekenen, als het niet het in deze aangewezen regtsgevolg had.

B. T.

Casus-positie.

2. A. en B. waren in gemeenschap gehuwd.

A. sterft (stel 1860), met nalating van 4 minderjarige kinderen; in 1870 wordt eerst een toeziende voogd benoemd, en er was dus geen inventaris binnen 3 maanden gemaakt en ook niet later; de gemeenschap had ten behoeve der minderjarigen voortgeduurd volgens art. 182 B. W.

In 1870 verkreeg B. eene erfenis; er waren inmiddels 2 der kinderen meerderjarig geworden, tusschen den dood des vaders en het openvallen dier erfenis.

Men is het eens, dat die erfenis het deel der minderjarigen vermeerdert, maar de vraag ontstaat: wordt ook het deel der sedert meerderjarig gewordene er door vergroot?

Ik sloeg dadelijk de schrijvers over het Hollandsche regt op, omdat deze bepaling uit *dat* regt is overgenomen en niet in de Fransche wet voorkwam.

Maar dáár wordt niet van min- of meerderjarige kinderen gesproken; *de kinderen* hadden dit voordeel bij verzuim van het maken van inventaris.

Te Utrecht en Delft werden *niet*, op vele andere plaatsen *wel*, *erfenissen* tot die voordeelen gerekend.

Daar ons art. 182 het voordeel aan de *minderjarigen* alleen toekent, en wel aan de minderjarigen, die na het overlijden van den eerststervende der ouders overblijven, blijft de vraag over, verliezen die minderjarigen bij hunne meerderjarigwording vóór de scheiding, dat voorregt?

Het is eene *straf*bepaling ten laste van hem of haar die verzuimt te zorgen, dat de minderjarigen, die voor hunne belangen niet waken kunnen, later kunnen te weten komen, wat hun belang was of bedroeg, uit eenen inventaris.

Strafbepalingen zijn van strenge toepassing.

Is de onmagt der minderjarigen de grond der strafbepaling, dan moet hare werking ophouden, zoodra de onmagtige in staat werd voor zijne of hare belangen op te treden.

Op dien grond meende ik op het eerste oogenblik dat men moest besluiten, om de vraag *ontkennend* te beantwoorden, te weten of ook de meerderjarig geworden voordeel kunnen genieten uit eene erfenis aan B., opgekomen na hunne meerderjarigheid.

Maar wat hadden zij dan kunnen of moeten doen, dat zij niet deden? Immers, indien men hun een voordeel ontzegt, als ge-

volg van eene nalatigheid, moet die er aanleiding toe hebben gegeven. Wanneer zij ten gevolge van hunne meerderjarigwording hadden geëischt het maken van inventaris, vóór het opkomen der erfenis, dan hadden zij hierdoor hunne belangen *niet* bevorderd niet alléén, maar zij hadden onwillekeurig de belangen der minderjarigen *benadeeld*.

Daarbij, de weduwe pleegde een verzuim door niet te inventariseren, iets wat haar was *voorgeschreven;* aan de meerderjarig geworden kinderen is dit *niet* voorgeschreven. Nergens *beveelt* de wet in het algemeen om inventaris of scheiding te vorderen; zij geeft de vrijheid, de magt er toe, niet *in casu* de verpligting. Meerderjarig geworden, wisten zij te zijn deelgenooten in eene gecontinueerde gemeenschap. Zagen zij in die continuatie gevaar voor hunne belangen, dan konden zij die doen eindigen — *de moeder ook*. — Allen hebben stilzwijgend de positie doen voortduren, en nu geloof ik dat de moeder, nu er voor de kinderen voordeel uit die continuatie voortspruit, de meerderjarig gewordene er niet van kan uitsluiten tegen hunnen wil.

Zij hadden een verkregen regt op de gevolgen van een toestand, die de moeder in de eerste plaats bij magte geweest is ten allen tijde te doen ophouden, door het vaderlijk erfdeel, zoo niet uit te keeren, dan althans aan te wijzen en *te bepalen*, opdat het niet verminderen, maar ook niet door later opkomende voordeelen vergrooten zou.

De opmerking, dat het Hollandsche regt aan *al de kinderen*, minder- of meerderjarig, de voordeelen toekende, die uit de als strafbepaling aangenomen voortdnring der gemeenschap voortvloeien, versterkt mij ook nog in de meening, dat de bovenbedoelde meerderjarigen gelijke regten hebben met de nog minderjarigen.

S. M.

---

§ 4. *Regtsvragen.*

1. Bij eene memorie van aangifte voor het regt van sucsessie heeft V. als executeur verklaard:

Dat de erflater K. bij zijn testament dd.... heeft gelegateerd:

Aan B.... eene obligatie ten laste van Oostenrijk, groot *fl.* 1000, tijdens het passeren van het testament eene waarde hebbende van omstreeks 60 pCt., en waarvan de rente à 5 pCt. betaalbaar is te Amsterdam, of wel zoodanige obligatie, als ten gevolge der (toen) ophanden zijnde conversie in de plaats der gelegateerde zoude komen. Die obligatie of wel de daarvoor in de plaats gekomene was echter op het overlijden van den erflater niet meer in den boedel voorhanden of aanwezig, zoodat dit legaat is komen te vervallen.

De memorie is ingediend in Januarij 1870, de ontvanger heeft wegens dit legaat geen regt berekend.

In September 1871 zendt de ontvanger eene waarschuwing aan

de erfgenamen ter betaling eener som van *f*. . . voor te min geheven regt van successie en opcenten, wat betreft het bovengemeld legaat.

Vrage: is dit regt verschuldigd?

Naar de meening van den inzender is er geen regt verschuldigd.

De erflater geeft aan B. zeker bepaald goed (*in casu* eene obligatie) B. W., art. 1004; dat goed bevindt zich op het overlijden van den erflater niet in zijnen boedel; het is dus vervreemd en die vervreemding brengt de herroeping van het legaat mede, B. W., art. 1043.

En nog, al ware het dat de bovengemelde artikelen in deze niet kunnen worden toegepast, dan is er wegens dit legaat, dat nooit is uitgekeerd of gevorderd, geen regt verschuldigd. Art. 1 der wet op het regt van successie zegt:

Er wordt, onder den naam van regt van successie, eene belasting geheven van de waarde van al wat *geërfd* of *verkregen* wordt uit den boedel van een ingezeten des Rijks door zijn overlijden; en art 46: Het regt wordt geheven van het bedrag der waarde, welke door ieder wordt geërfd of verkregen; art 1 zegt niet: van hetgeen de ontvanger of wie dan ook, vermeent dat geërfd of verkregen wordt, evenmin art. 46: van het bedrag der waarde welke is vermaakt, maar wel: van het bedrag der waarde welke (werkelijk) is geërfd of verkregen.

De aangever verklaart dat het legaat vervallen is; of die verklaring in overeenstemming met de wet is, doet niets ter zake; de aangever heeft het legaat beschouwd als te zijn vervallen; het is dus niet uitgekeerd en ook niet gevorderd en bijgevolg niet genoten; waar geen genot heeft plaats gehad, zal dus ook geene belasting verschuldigd zijn.

G.

---

§ 5. *Beantwoording van regtsvragen.*

(*Ingezonden*).

Antwoord op de Regtsvraag N°. 1, *Corr.-Blad*, Deel 8, blz. 83.

1. Art. 951 B. W. bevat zoodanige stellige en duidelijke bepaling dat op alles wat daarmede in strijd is, noodzakelijk moet worden toegepast, het even stellige voorschrift van art. 935 B. W. dat *alle* voorwaarden, die met de wetten strijden, voor niet geschreven worden gehouden. Het legaat aan den voogd KAN dus geen gevolg hebben, en daar de minderjarige *andere personen tot erfgenamen* heeft benoemd, zoo valt het niet te betwijfelen, dat, door het maken van *dien* uitersten wil, de voogd NU niets kan bekomen.

Om aan de bedoeling van den minderjarigen te voldoen, had het testament anders behooren te zijn gesteld, en had men den minderjarige moeten doen verklaren *dat hij het erfdeel bij ver-*

sterf aan zijnen voogd toekomende, *inkortte of beperkte tot hoogstens eene som van f* 1000. en dat hij in het overige benoemde tot erfgenamen X., Y. en Z.

Dit springt des te meer in het oog, als men zich het geval denkt dat het erfdeel bij versterf geene *f* 2000, maar b. v. slechts *f* 200 ware geweest, want dan zou de voogd door het legaat van *f* 1000 zijn bevoordeeld. Zou men dan moeten zeggen, nu wordt het legaat ingekort tot hetgeen hij bij versterf zou hebben geërfd? Hiervoor is immers in de wet nergens eenig artikel aan te wijzen. Een dergelijk artikel is ook niet noodig, omdat art. 951 een voldoend en duidelijk voorschrift voor zulk eene omstandigheid bevat, wanneer men het slechts met de noodige aandacht toepast. In het onderwerpelijke geval had men dus bij het maken van het testament indachtig behooren te zijn aan de regten van den voogd, als erfgenaam bij versterf, en op de eene of andere wijs het legaat daarnaar moeten regelen en er mede in verband brengen.

Deze regtsvraag is dus eigenlijk slechts eene aansporing voor elken notaris, om toch vooral zorgvuldig met de redactie der akten te zijn, daar men aan haar kan zien, hoezeer men door eenige min juiste bewoordingen of door eenige vlugtige wijs van werken, aanleiding kan geven tot kwestiën, waar die inderdaad, *volgens de wet*, niet behoefden te ontstaan.

C.

Eene tweede beantwoording dier vraag, in gelijken zin, ontving de Redactie te laat om hier te plaatsen.

2. De schrijver dezer zou op de vraag betreffende de testamentaire beschikking van den minderjarige ten behoeve van zijnen voogd, voorkomende op blz. 83, met overtuiging antwoorden "dat deze beschikking niet door art. 951 B. W. wordt getroffen, en dus geheel in strijd met de hierboven vermelde ingezondene beantwoording."

Vooreerst is het *facto* eene beschikking ten nadeele en niet ten voordeele van den voogd; had de testateur niet andere erfgenamen benoemd en hierdoor de bij versterf geroepene en dus ook den voogd uitgesloten, zoodat deze de *f* 1000 boven zijn erfdeel zou zijn vermaakt, ware het geheel iets anders. Een meerderjarig testateur moge moeijelijk het bedrag zijner vermoedelijke nalatenschap kunnen ramen, de minderjarige zal dit meestal zeer goed kunnen doen.

Ten andere pleit de duidelijke *ratio legis* voor deze meening. De voogd, de leermeesters, de kostonderwijzers, de medici en de bedienaars van den godsdienst, worden geacht eenen zoodanigen moreelen invloed op een testateur te hebben, dat zij vermoed kunnen worden dien invloed op zijne beschikkingen ten hunnen voordeele te hebben doen gelden. Vandaar het verbod; maar als de voogd dien invloed *in casu* had doen gelden ter bevor-

dering van zijn eigen belang, had het moeten zijn, om het maken van het testament tegen te gaan.

Men heeft in deze wetsartikelen weder die ongelukkige uitdrukking "*kan niet*" gebezigd en feitelijk wordt *in casu* bewezen dat het wel *kon*, want het gebeurde. Het gevolg zou dus moeten zijn, dat de regter beoordeelde of de handeling in strijd met de bepaling der wet ware en moet worden vernietigd, en wij meenen op de bovenstaande gronden, dat die uitspraak de beschikking zou bevestigen. De notaris die het testament gemaakt heeft, al ware hij aansprakelijk voor den inhoud, hetwelk het geval niet is, heeft niet verkeerd gedaan, door de beschikking niet te ontraden, indien hij wist of vernam dat het erfdeel bij versterf grooter zou zijn dan het legaat. — Mogelijk ware het goed geweest er bij te zeggen: "Ik legateer *f* 1000, in de "overtuiging dat zijn erfdeel bij versterf grooter zou zijn."

B. T.

3. Het antwoord op de vraag, voorkomende sub n°. 2 op blz. 83, is niet gemakkelijk, omdat wij hier staan tusschen twee wetsbepalingen, met elkander in strijd.

Art. 557 B. W. zegt dat de interessen, zoolang zij niet opeischbaar zijn, geacht worden een gedeelte van de zaak uit te maken, en de bijzondere bepaling van art. 586 Code Nap., dat zegt: "les fruits civils (interest) sont réputés s'acquérir jour par "jour", is in ons Nederlandsch wetboek niet overgenomen.

Art. 1006 beperkt het regt van den legataris op het vragen van vruchten of interessen tot die, welke te goed zijn van den dag van het overlijden des erflaters, als hij zijne vordering instelt binnen het jaar, en anders van een later tijdstip, en art. 1010 dat de gelegateerde zaak moet worden uitgekeerd met al hetgeen daartoe behoort.

Er is dus veel vóór te zeggen dat de interest, *in casu* van 1 *Januarij tot het overlijden*, bij de zaak *behoorde;* het is echter in strijd met de gewoonte; Martini zegt wel op art. 558: "dat "iemand, lands effecten koopende, eigenaar wordt van den niet "verschenen intrest;" maar men zou toch waarschijnlijk in het ongelijk gesteld worden, indien men de aflevering van gekochte effecten eischte, met weigering van bijbetaling van den te goeden intrest tot den dag, op grond der algemeen bekende *gewoonte*, die vooral in handelsverschillen, door den regter worden in het oog gehouden, blijkens de *turbes*, daar niet onbekend.

Ik geloof dat het niet overnemen van het Fransche art. 586, in ons wetboek een motief is vóór den eisch om de interest sedert den laatsten verschijndag er bij te behouden, daar het niet overnemen veelal gelijk staat met eene verklaring van den wetgever, dat hij die bepaling afkeurde. Daarentegen levert de beursgewoonte een motief er tegen. Beschouwt men de nationale schuld als eene altijddurende rente, dan is er geene kwestie meer en begint het regt van den legataris eerst met den sterfdag.

Ik zou vermoeden, dat twee gelijkvormige procedures over dit onderwerp, voor twee verschillende regtbanken gebragt, kans zouden hebben op twee strijdige beslissingen. De Tweede Kamer (verslag van de centrale afdeeling van 5 December 1823) heeft reeds op den strijd van deze bepaling, met de wetgeving op het vruchtgebruik en de legaten, gewezen. Het is dus geen vermoeden, maar een bewezen feit, dat hier strijd van wetsbepalingen bestaat.

B. T.

AFDEELING III.

Voorstellen, gedaan door Leden, tot verandering van Wets-bepalingen, die door de praktijk, als in het algemeen belang noodig, worden aangewezen.

Aan mijne Medeleden!

Ik hervat mijn bezoek, U gebragt op blz. 84 tot blz. 89, en tot *wederziens* afgebroken.

Ik ontving van een bevoegden lezer mijner Proeve eene vraag te beantwoorden "of ik mijn voorstel nog niet, zonder bezwaar, "had kunnen vereenvoudigen, door de *registers* van *overschrij*- "*ving* en *inschrijving* weg te laten. Het dagregister bevat alles "naar chronologische orde van aanbieding; de stukken, die goed- "gekeurd werden, worden in den *overschrijvings-band* of in den "*inschrijvings-band* gedeponeerd en dien ten gevolge de over- "boeking of aanteekening in het Grondboek gedaan. — Waartoe "die tusschen registers?"

Ik erkende dadelijk dat de opmerking juist was en dat ik bij nadenken geenen genoegzamen grond vind voor die belangrijke vermeerdering van schrijfwerk en voor de kosten van registers. Het besparen van eenige duizende gulden aan deze registers zou kunnen leiden tot het vergrooten van de vakken in het Grondboek, zoodat de overboeking, ten gevolge van het volgeschreven zijn van een vak, minder dikwijls zou voorkomen.

Er zoude dan in de redactie der artikelen 1228, 1252, 1259, 1261 en in het Koninklijk besluit artt. 7, 8, 9, 10 en 12 verandering moeten komen.

Zoo vermoed ik, dat er nog vele opmerkingen te maken waren, waardoor ik mijnen arbeid zou kunnen verbeteren.

Ik ga M. H., met het boekske in de hand, U maar weder eenige vragen doen, doch verzoek U beleefdelijk, als U leemten of verkeerdheden — buiten de onderwerpen mijner vragen — mogten in het oog vallen, mij die bovenal te willen mededeelen.

Dat, volgens art. 1215 B. W. de, vrouw aan wie hypotheekregt bij huwelijksvoorwaarden is verleend, bij de te nemen inschrijving bevoegd zal zijn het bedrag der inschrijving te schatten, meen ik eene nuttige en noodzakelijke bepaling te zijn: bij de hypotheekstelling in de huwelijksvoorwaarden het beloop te schatten is bijna ondoenlijk, wil men niet in het *absurde* vervallen, als zijnde dat beloop van ontelbare toekomstige omstandigheden afhankelijk; op het oogenblik, dat de vrouw meent gebruik te moeten maken om het haar verleende regt om de hypotheek te vestigen, door de inschrijving, kan zij veel digter bij de waarheid ramen, en doet zij het te hoog, de man heeft het middel, om het bedrag tot de ware hoogte terug te doen brengen.

De Staatscommissie had verbetering voorgesteld bij art, 1216 op het punt der brandverzekering van het onderpand, maar — naar mijne overtuiging — onvoldoende. Zie art. 297 W. v. K. Als de assurantie zou vervallen door verzuim van betaling b. v. moet de assuradeur kennis geven; maar onderscheidene oorzaken kunnen, zonder verzuim van iemand, dat berigt eerst na een of meer dagen in handen van den hypotheekhouder doen komen en inmiddels is het pand onverzekerd. Ik wilde althans eenen termijn van acht dagen geven, om het vervallen te beletten of eene andere verzekering te kunnen contracteren. Stemt gij in met de noodzakelijkheid hiervan?

Vóór de *vernieuwing* der hypothekaire inschrijving om de 10 of 15 jaren werd sterk gepleit, omdat het nazoeken van het al of niet belast zijn van een perceel over een tijdvak van 33 jaren, zoo niet langer, minder vertrouwen aan de Certificaten ging geven en het persoonlijk nazien bijna ondoenlijk werd bij de tegenwoordige inrigting van de administratie.

Doch als het Grondboek authentieke bewijskracht verkreeg, vervielen al die bezwaren; wat däär staat zou dan wäár zijn, tot dat het tegendeel bewezen werd, terwijl wat er niet gevonden werd, regtens niet zou bestaan.

Door de 30jarige verjaring voor te schrijven heeft men toch een tijdstip, waarop de inschrijving, waarvan de doorhaling verzuimd werd, zou te niet gaan, en men ontgaat de moeijelijkheid der vernieuwing van inschrijving, ten laste van voogden genomen en die door voorloopige erfgenamen van vermoedelijk overledenen gesteld, daar beiden nimmer dertig jaren behoeven van waarde te zijn. Hoe is Uw gevoelen hierover?

Ik meen, dat velen Uwer de niet overboeking van gedeelten van perceelen, vóór de splitsing bij het kadaster, niet goedkeuren. Maar als men er op doordenkt, kan het in dit stelsel niet anders. Een gesplitst perceel moet twee bladen of vakken in het Grondboek hebben, eer de nieuwe opnaamstelling kan geschieden. En zijn dan de middelen, om hiertoe te geraken niet eenvoudig?

Hoe is Ulieder meening omtrent de voorgestelde veranderingen in de fiscale wetten omtrent het overschrijvingsregt en sommige registratieregten?

Doch ik moet, niet door gebrek aan stof, maar aan plaats, hier eindigen.

Verpligt mij met eenige antwoorden, behelzende Uwe al of niet instemming met hetgeen ik voordroeg.

BRUNO TIDEMAN.

AFDEELING IV.

Mengelingen.

Sedert de laatste mededeeling zijn de volgende Heeren Notarissen

Benoemd:

Bij Koninkl. Besluit van

P. J. van den Berg, ... te Rotterdam, 27 Sept. 1871, N°. 5.
Mr. J. A. Vorstman, ... 〃 〃 〃 〃 〃 〃 〃

Verplaatst:

Baron L. J. J. H E. van Voorst tot Voorst, van 's Heerenberg naar Nijmegen, 27 Sept. 1871, N°. 4.

Overleden:

4 Sept. 1871, N. de Graaf, oud-Notaris te Utrecht.

De schrijver verzocht ons hier op te nemen het *bericht van inteekening* op een werk, getiteld: *Eenvoudige Handleiding tot de kennis van het Burgerlijk Wetboek.* Een gids voor niet Rechtsgeleerden in het algemeen en in het bijzonder bij voorbereiding tot — en uitoefening van betrekkingen waartoe kennis van het Burgerlijk Wetboek vereischt wordt, door J. G. J. Moll, notaris te Arnhem.

Plaatsruimte belette ons dit uitvoeriger te doen dan het thans geschiedt, doch wij voegen er bij, dat het werk in 2 deelen gr. 8°. compleet zal zijn, ieder deel berekend op 20 vellen; voor de inteekenaren wordt de prijs niet hooger gesteld dan 15 cents per vel. Het wordt uitgegeven bij J. H. Gebbard en C°. te Amsterdam en kan men bij iederen Boekhandelaar inteekenen.

15 October 1871. BRUNO TIDEMAN,

Algemeen Secretaris.

CORRESPONDENTIE-BLAD

VAN DE

BROEDERSCHAP DER NOTARISSEN

IN NEDERLAND.

ACHTSTE DEEL.

6e AFLEVERING.

PUNTEN VAN BESCHRIJVING

VOOR DE

VERGADERING TE GRONINGEN, OP 6 AUGUSTUS 1872.

INLEIDING.

Het Hoofdbestuur, zich voorstellende het geval, dat het Ontwerp-Reglement door de vereischte meerderheid van stemmen zal worden aangenomen, vroeg zich af, welke overgangsmaatregelen alsdan noodig waren voor te dragen?

Hieromtrent is in 1866 niets anders aangegeven dan hetgeen in Deel VI blz. 213, is vermeld, terwijl dit punt bij de latere herziening van het Concept-Reglement en ook ten vorige jare geheel in het midden is gelaten.

Bij het herlezen van het Ontwerp-Reglement meende het Hoofdbestuur, dat de verandering, die in het art. 20 van het ontwerp van 1867 was gebragt (zoo als dat in 1870 is aangenomen), door vele leden, na rijpe overweging, zou betreurd worden, daar alsdan ook de geringste verandering in het Reglement, ofschoon in geenen deele den aard, het doel of de grondslagen der vereeniging betreffende, eerst door eene stemming in twee opvolgende vergaderingen kon worden vastgesteld.

Om daarvan de ongerijmdheid met een' behoorlijken gang van zaken beter te doen uitkomen, vestigen wij de aandacht der leden, onder anderen, op de volgende art. van het Concept, te weten: 45, 47, 48, 66 à 84, welke onderwerpen regelen, die reeds dikwijls veranderd zijn geweest, en hoevele onvoorziene omstandigheden kunnen bovendien niet in den loop der tijden ontstaan, die spoedige wijziging van het Reglement konden vorderen.

In deze vergadering van 1872, *die onder de werking van het bestaand Reglement wordt gehouden*, kan men hierin nog verandering brengen, door een voorstel op de punten, (niet door amendement); daarom draagt het Hoofdbestuur met meerderheid van stemmen der gewone en buitengewone leden het 8ste punt voor.

Verder komt in aanmerking art. 22: *de tijd der inwerkingtreding.*

Als regel is aangenomen het tijdstip, waarop in de *Haarlemmer Courant* berigt wordt, dat de *Handelingen* aan de leden zijn verzonden, tenzij bij het besluit een ander tijdstip worde vastgesteld.

Het kwam het Hoofdbestuur voor, dat 1 Januarij 1873 het meest geschikte tijdstip zou zijn, doch het draagt voor, alternatief: een tijdstip *kort na het sluiten dezer vergadering*, of *het begin van het volgend jaar.*

Vervolgens is het de vraag bij art. 29: *wanneer en hoe* zal het nieuwe Hoofdbestuur benoemd worden?

De leden van het Hoofdbestuur zijn bereid, ofschoon benoemd voor 5 jaren, hunne functiën neder te leggen en de Vereeniging vrij te laten in hare keuze.

Doch de leden van het dagelijksch bestuur moeten uit *voorgedragen dubbeltallen* gekozen worden.

Treden de bestaande Hoofdbestuurders af, dan is er geen Collegie, dat de voordragt doet.

Zij meenden dus, dat de nog in functie zijnde leden *zes dubbeltallen* moesten voordragen, opdat de vijf eerstverkozenen dadelijk en met den zesde, op het tijdstip der in werking treding van het nieuwe Reglement, in functie zouden treden.

Zoo ook onderwerpt het aan de vergadering de vraag, of deze de zes door vrije stemming gekozen buitengewone leden van het Hoofdbestuur wil beschouwen als de zes overige leden, bij art. 29 bedoeld, of nu tot zes nieuwe keuzen wil overgaan.

Eindelijk is er eene *overgangsbepaling* noodig *ten opzigte van art.* 54.

Tot hiertoe werd het bedrag, aan de weduwen enz. uit te keeren, bepaald door het Hoofdbestuur op eene *berekening*, gegrond op het vermoedelijk bedrag der bijdragen van het loopend jaar, met bijvoeging van den intrest, in het vorig jaar ontvangen.

Derhalve waren de grondslagen der berekening in dit jaar, de bijdragen van 1871, die betaald worden in 1872, en de intrest van 1871.

In het vervolg zal dit zijn eene som, met een minimum gegrond op de bijdragen van *het* LAATST *voorgaand jaar* en de renten van het VORIG jaar, zooals in het nieuwe Reglement *letterlijk* staat. Dus moeten, indien thans reeds zulk eene voordragt zou geschieden, de bijdragen van 1871 andermaal worden in aanmerking genomen met de renten van 1871, die reeds uitgekeerd zijn.

Het Hoofdbestuur, nog niet geconstitueerd, zooals het ontwerp dit wil, kan nu moeijelijk eene voordragt, als art. 54 bedoelt, op de punten brengen.

Het meent daarom de magtiging der vergadering te moeten verzoeken, om in 1872 nog te handelen, gelijk dan 30 *jaren* zal zijn geschied, terwijl in het volgend jaar de voordragt door het nieuwe bestuur zal gedaan worden.

Na deze inleiding biedt het Hoofdbestuur aan de leden aan de volgende

Punten van Beschrijving voor de Algemeene Vergadering van de Broederschap der Notarissen in Nederland in 1872.

De Heeren leden worden genoodigd tot het bijwonen van de algemeene vergadering op Dingsdag 6 *Augustus* 1872, *in het Concerthuis in de Poelenstraat te Groningen.*

De zaal zal des morgens te 9½ ure gereed zijn en de vergadering ten 10 ure precies geopend worden.

De leden, welke de vergadering wenschen bij te wonen, gelieven hiervan kennis te geven per briefkaart aan den Algemeenen Secretaris te Amsterdam.

Na 1°. Augustus gelieve men die te adresseren aan hem in het Hôtel den Doelen, op de Groote Markt te Groningen.

Daarbij wordt zeer bepaaldelijk verzocht op te geven, of men deel wil nemen aan den gezamentlijken maaltijd, dewijl voor hen, die dit niet Maandag den 5 Augustus hebben gedaan, geene plaatsen kunnen bereid worden.

Bij het inkomen der vergaderzaal wordt aan ieder lid een exemplaar der gedrukte presentielijst overhandigd.

Men gelieve plaats te nemen waar men een *exemplaar dezer punten* zal vinden met het *nummer*, dat vóór den naam op de presentielijst gesteld is.

De leden, *die geene kaart aan den Secretaris inzonden*, gelieven bij het inkomen van de zaal het vervolg der presentielijst te teekenen. *Door dat verzuim* zullen hunne namen natuurlijk op de gedrukte lijst niet voorkomen.

Eindelijk worden zij, *die andere leden vertegenwoordigen*, verzocht een *lijstje* der namen met de brieven of volmagten aan den Algemeenen Secretaris te geven.

Na de opening van de vergadering zal aan de orde worden gesteld:

1°. het Algemeen Verslag en de punten, die daaruit mogten voortvloeijen.

2°. het Verslag der Commissie, met het nazien der Rekening over 1871 belast, en het nemen van een besluit ter dier zake.

3°. de bepaling van de Plaats, waar de volgende vergadering zal worden gehouden.

4°. De aanwijzing der Ringen, die zullen worden verzocht in 1873, de gecommitteerden tot het nazien der Rekening te benoemen.

5°. De verkiezing van een gewoon lid van het Hoofdbestuur in de plaats van den Heer A. B. Zuure, die volgens toerbeurt aftreedt.

6°. De verkiezing van twee buitengewone leden van

het Hoofdbestuur in de plaatsen van de Heeren Mr. H. Obreen en S. van Dorsser, die aftreden en niet dadelijk herkiesbaar zijn.

7°. De tweede stemming over het herziene Reglement, zooals dat in het vorig jaar door de meerderheid der toen uitgebragte stemmen voorloopig is aangenomen.

Zie het Ontwerp *Correspondentieblad*, 7de Deel, blz. 187, en de veranderingen 8ste Deel, blz. 57.

8°. Wanneer punt 7 zal zijn aangenomen, stelt het Hoofdbestuur, op grond der motieven, hierboven medegedeeld, voor, *om artikel* 20 *te herstellen* zooals het oorspronkelijk door de Commissie was voorgedragen, luidende:

"Art. 20. De vergadering beslist bij meerderheid van stemmen der tegenwoordig zijnde en vertegenwoordigde leden; voorstellen echter, welke niet op de punten van beschrijving voorkomen, kunnen niet behandeld worden, tenzij de meerderheid dit verlangt; zij moeten, om aangenomen te worden, door drie-vierde der stemmen worden goedgekeurd.

Veranderingen in het reglement kunnen alleen worden gemaakt op een voorstel, in de punten van beschrijving opgenomen.

Verandering in den aard en het doel dezer vereeniging, zoo als die in het eerste hoofdstuk zijn omschreven, kunnen niet dan bij punt van beschrijving worden voorgedragen en moeten, door ten minste drie-vierden van al de leden der vereeniging goedgekeurd worden, om van kracht te zijn, behoudens de bepaling van het volgende artikel.

Een voorstel tot ontslag van een lid, volgens artikels 49 en 88, moet met vier-vijfde van de stemmen, op de vergadering uitgebragt, aangenomen worden om verbindend te zijn.

Een voorstel tot ontbinding der Broederschap of tot verandering van art. 65, kan niet anders dan op beschreven punt en door negen-tienden van al de leden der vereeniging aangenomen worden."

En daarmede in verband in art. 21 den eersten regel, luidende: "*Een voorstel tot verandering in het Reglement kan*," enz., te doen vervangen door de woorden: "*Een voorstel tot verandering in den aard en het doel dezer Vereeniging kan*," enz.

Zie *Correspondentie-Blad*, 6de Deel, blz. 217 en 218.

9°. Evenzeer stelt het Hoofdbestuur in dat geval voor,

de volgende bepalingen van uitvoering en overgang vast te stellen:

a. Om het tijdstip van het in werking treden van het Nieuwe Reglement te bepalen op 1 Januarij 1873 OF 1 September 1872.

b. 1°. Om *alsnu* zes voordragten voor de keuzen van leden, het dagelijksch bestuur van het Hoofdbestuur uitmakende, te verzoeken, daarop te stemmen en zes vrije keuzen te doen, met bepaling, dat de gekozenen zullen in functie treden op den dag, dat het Reglement in werking komt.

OF 2°. Het bestaande Hoofdbestuur van Gewone en Buitengewone Leden op te dragen, om tot de volgende vergadering in functie te blijven en dan die voordragten te doen.

c. Om als overgangsmaatregel te bepalen, dat het Hoofdbestuur in 1873 het bedrag der uitkeering aan de weduwen enz. zal bepalen, gelijk het tot hiertoe is geschied, en tevens op de eerstvolgende vergadering eene som daartoe voor te dragen voor 1874, overeenkomstig *art.* 54 *van het nieuwe reglement.*

10°. Door een lid van den Ring *Amsterdam* wordt voorgesteld, te bepalen, dat de zes tegenwoordige Buitengewone en vijf Gewone Hoofdbestuurders zullen geacht worden het nieuwe Hoofdbestuur te vormen en *nu* nog een zesde voor het dagelijksch bestuur zal worden voorgedragen en benoemd, waardoor het bij art. 28 bepaalde getal van 12 personen voltallig zal zijn. Dat voorts de tijd van hunne aftreding zal worden geregeld zooveel mogelijk op denzelfden tijd en in dezelfde orde, als tot heden plaats had, of zou hebben gehad en die aftreding te bepalen als volgt:

1873	de Heeren	Claasen en van Royen.
1874	"	Elzevier Dom en Roest van Limburg.
1875	"	Bruno Tideman en Tjeenk Willink.
1876	"	Kabel en van Heyst.
1877	"	Zuure, of die hem vervangt, en die voor den Heer Obreen wordt benoemd.
1878	"	het nieuwe zesde lid en die voor den Heer van Dorsser wordt benoemd.

Op deze wijze wordt ieders tijd zooveel mogelijk met het Reglement in verband gebragt en wellicht vele tijdroovende stemmingen voorkomen, daargelaten dat het in elk geval onmogelijk zal zijn aan art. 29 van het Concept-Reglement te voldoen, indien al de leden *nu* in Augustus 1873 aftreden.

11°. Voorstel van den Heer Mr. H. Obreen, waarbij zich verklaren aan te sluiten de Heeren Kabel, Zuure, Claasen en Elzevier Dom.

Om aan den Algemeenen Secretaris aan te bieden de voldoening der kosten ad ± *f* 600 voor uitgaaf van zijne "*Proeve van eene Herziening, enz. met de invoering van een Grondboek,*" ten einde daardoor gratis aan elk der leden van de Broederschap een exemplaar te kunnen toezenden.

Toelichting: De voorsteller en overige medestanders vestigen de aandacht der leden op de werkelijke verdiensten van bedoeld geschrift, dat nog te meer is gebleken uit de recensie, daarover door den Heer P. J. Bachiene geleverd, en meenen, dat het bepaaldelijk op den weg der Broederschap ligt, om door het dragen der kosten de uitgaven van dergelijke geschriften te moeten bevorderen, daar de ondervinding leert, dat het debiet niet voldoende is, om dergelijke onderwerpen te brengen onder oogen van allen, waar het toch zoo wenschelijk en noodig is.

Na de vergadering zal de gezamentlijke maaltijd gehouden worden in de zaal der Societeit *de Harmonie.*

De Heeren leden zullen zich als geïntroduceerd mogen beschouwen in de Societeit *de Harmonie* en die aan de Groote Markt te Groningen, en zullen elkander daar Maandagavond kunnen ontmoeten.

De Heer Jhr. Mr. W. Laman Trip heeft de beleefdheid gehad, zich voor de leden beschikbaar te stellen, om op daartoe aan hem gerigte brieven of briefkaarten werk te maken van gelegenheid tot logeren en den schrijvers hierop te antwoorden.

HET HOOFDBESTUUR.

Sedert de laatste opgave van 15 October 1871 zijn tot onze Vereeniging toegetreden de Heeren Notarissen

Als gewone leden:

A Merens Hz., te Haarlem (vroeger buitengewoon lid).
P. J. Broekhoff, te Haarlemmermeer.
S. M. S. de Ranitz, te Winsum.
P. U. T. Themmen de Lang, te Oldeboorn.
E. van Beusekom Ez., te Loenen a./d. Vecht.
S. T. Beets, te Zaandam.
W. Th. Hermsen, te Vierlingsbeek.
A. C. J. van Hal, te Chaam.
Mr. L. Reeser, te Rotterdam.

Als buitengewone leden:

M. C. van Zegwaard, te 's Gravenhage.
B. H. Bodde, te Meerkerk.
H. T. J. Straatman, te Amsterdam.
P. J. U. van den Berg, te Rotterdam.
C. J. Kruimel GMz., te Amsterdam.
W. L. Diemont, te Amsterdam.

Overleden zijn de volgende Heeren leden:

C. van der Lee (oud-Notaris), te Aarlanderveen.
Mr. W. Bok (oud-Notaris), te Texel.
J. Evenblij, te Zaandam.
Mr. J. de Graft, te Middelburg.
N. de Graaf (oud-Notaris), te Utrecht.
Jhr. Mr. J. J. W. J. du Peyrou van Breugel, te Winsum.
Mr. H. J. Offerhaus, te Delfzijl.

Bedankt hebben de Heeren:

C. Aldus, te Nijmegen.
C. J. Prins, te Beverwijk.
J. Dolleman (oud-Notaris), te Heemstede.

Namens het Hoofdbestuur,
BRUNO TIDEMAN,
Algemeen Secretaris.

Ult°. Junij 1872.

CORRESPONDENTIE-BLAD

VAN DE

BROEDERSCHAP DER NOTARISSEN

IN NEDERLAND.

ACHTSTE DEEL.

7e AFLEVERING.

HANDELINGEN

DER

ALGEMEENE VERGADERING

VAN DE

LEDEN VAN DE BROEDERSCHAP DER NOTARISSEN IN NEDERLAND,

gehouden te Groningen, den 6den Augustus 1872.

De Heer J. J. Claasen Hz. opent de Vergadering des voormiddags ten 10 ure in het Concerthuis te Groningen, met de volgende aanspraak:

Geachte Ambtgenooten!

"Niet door strijd, maar door ondervinding zal eenmaal de "overtuiging moeten worden geboren van het hooge belang, dat "er voor de Maatschappij is gelegen in eene rigtige en behoor-"lijke waarneming van het Notaris-ambt niet alleen, *maar in* "*het verleenen van de noodige bescherming daaraan tot behoud* "*van zijne zelfstandigheid.*"

Zóó sprak nu ruim 21 jaren geleden een der eerste Vorozitters van de vergaderingen onzer Broederschap, wijlen onze waardige ambtgenoot F. W. Fabius.

Maar als wij thans nagaan wat er al gedurende die 21 jaren is gezegd en geschreven en *bovenal wat er gedaan is*, dan geloof ik, dat men onwillekeurig tot de slotsom komt, dat die waardeering en erkenning van het belang van het Notaris-ambt, *vooral voor het algemeen*, zich vrij lang doet wachten.

Wij hebben ten minste nu al 30 jaren de ondervinding van de tegenwoordige wet op het Notaris-ambt — dus nagenoeg dezelfde reeks van jaren, dat de Fransche wet alhier te lande heeft bestaan, — en als men nu den geest van beide wetten nagaat, dan moet men erkennen, dat de Fransche wet het ambt hooger heeft gewaardeerd dan de Nederlandsche. Het is hier plaats noch tijd om in eene breedvoerige vergelijking van beide wetten te treden, doch als men aan het einde van een tijdvak van 30 jaren staat, kan men niet nalaten een' terugblik op den afgelegden weg te werpen en te trachten eenigzins in de toekomst te lezen. Voegt men hierbij de weinige bijval, die het werk der Staats-Commisste bij de Regering en anderen mogt ondervinden, zoodat het geheel onzeker is *wanneer* en *hoe* het eenmaal weder te voorschijn zal komen, dan rijzen als van zelve de vragen: "Is het ambt werkelijk voor het *algemeen* en de "*Maatschappij* eene behoefte? Of maken wij notarissen uit eigen- "belang daaromtrent ons ook illusiën? Heeft de Broederschap "den vereischten weg bewandeld om haar doel te bereiken, en "zoo ja, wat is de reden, dat zij niet naar wensch mogt slagen? "En anders wat moet zij dan doen? Behoort het ambt soms "mede tot zoodanige instellingen van oudere tijden, die nood- "zakelijk moeten vervangen worden en verdwijnen (evenals de "trekschuiten voor de diligences en deze voor de spoorwegen), "omdat zij bij de ontwikkeling en de uitvindingen niet meer "passen?

Gij verlangt zeker niet van mij, dat ik in dit uur zou beproeven over die vragen een voldoend onderzoek in stellen, te meer, daar de gevoelens zonder twijfel zeer zouden uiteenloopen. Maar ik meen toch, naar aanleiding van het door mij aangehaalde woord van den Heer Fabius, te mogen uitspreken, dat het wenschelijk zoude zijn — zoowel voor de bijna 800 notarissen, als voor de ongeveer 1200 aspiranten — eene beslissing uit te lokken of het Notarisambt, uitgeoefend door onafhankelijke, bekwame en werkelijk vertrouwen verdienende personen, *al* dan *niet* in het belang der Nederlandsche Maatschappij moet worden behouden.

Want, zoo *ja*, dan moet er noodwendig uit volgen, dat het dringend tijd is zoodanige regelingen bij de wet te maken, dat ambtenaren, die voor het nut van het algemeen zijn aangesteld, ook in dat ambt een behoorlijk bestaan kunnen vinden; en zoo *neen*, dan is het billijk, dat zij, die dit wenschten, dan eervol ontslagen worden met behoorlijke schadevergoeding voor het gemis hunner betrekking, die tegen hunnen wil van aard veranderd is geworden en die meer en meer wordt blootgesteld aan bena-

deeling door ongepaste mededinging van allerlei soort, waartegen elk eerlijk notaris zich des te minder kan verdedigen, omdat hij aan een bepaald arrondissement is gebonden en bovendien in de keus zijner woonplaats, zelfs in dat arrondissement, niet vrij is.

Een ambt van vertrouwen mag toch door het openbaar gezag niet hulpeloos worden overgelaten aan ondermijning door concurrentie, evenals of het eene winkelnering ware. Het met zorg opmaken van akten, of het tegenovergestelde, kan niet worden gelijk gesteld met het verkoopen van goede of slechte handelsartikelen. Zal men in ziekte een doctor, die slechts 60 cents of minder per visite rekent, daarom alleen verkiezen boven een, die *f* 1 of meer verlangt? En heeft het Notarisambt, met het oog op kunde, eerlijkheid en praktische ondervinding, dan niet veel overeenkomst met de betrekking van een geneesheer?

Deze beschouwing meen ik, dat wij meer en meer ernstig moeten overwegen, met al onze krachten ondersteunen en overal verbreiden. Hiertoe kan de band, die onder ons door de Broederschap nu sedert ruim 29 jaren bestaat, zeker krachtig en gunstig werken, en daarom wek ik ons allen op, om de betrekkelijk weinige notarissen, die nog geene leden zijn, zooveel mogelijk tot deelneming aan te sporen, wijl ik dit — op grond van de geblekene onmagt der op zich zelf staande ambtgenooten om iets tot stand te brengen — als het beste middel beschouw om onze Broederschap, *in het belang der maatschappelijke orde en zekerheid van den eigendom*, krachtig te maken tegenover de vele en ondoordachte aanvallen op het ambt en de voorstellen tot vrijverklaring of tot aanstelling van een, in verband met de werkzaamheden, onevenredig groot aantal notarissen, die sedert een paar jaren worden vernomen, zelfs van den kant van hen, die moesten inzien, dat zij hunne eigene toekomst in gevaar brengen.

Door zoodanige eendragtige zamenwerking alleen vertrouw ik, dat dan toch eindelijk het aangehaalde woord van mijn voorganger niet langer tot de vrome wenschen zal behooren en veroorloof ik mij daarbij in herinnering te brengen hetgeen in 1851 tevens door den Heer Fabius werd gezegd, namelijk:

"Voor *hen*, *die* aan hunne betrekking als notaris nog iets meer "hechten dan alleen het eenvoudige middel om het dagelijksch "brood te verdienen, *die* de hoogere roeping en de pligten, op "den notaris rustende, begrijpen en er prijs op stellen daaraan "te beantwoorden, *kan en mag het doel onzer Vereeniging niet* "*onverschillig zijn.*

Ik meen voorts, nu mij ten vierden male de eer te beurt valt, als Voorzitter van onze Vergadering op te treden, niet met stilzwijgen te mogen voorbijgaan de opmerking, dat ik geloofde vrijheid te hebben om, thans weder te volgen de bestaande gewoonte, dat meestal de Voorzitter van het Bestuur ook deze Vergaderingen heeft geleid. Zelfs nu het de tweede stemming over het Reglement geldt, daar dit thans eenvoudig zal zijn *voor* of *tegen*, en dus de door ons allen hooggewaardeerde toelichting van den

Heer Obreen, zooals ten vorigen jare, niet zoo volstrekt wordt gevorderd.

Ook dacht ik, dat het tot bekorting onzer discussiën kon leiden, indien ik bij de behandeling der overgangspunten de Vergadering presideerde, daar ik beter in staat konde zijn de noodige toelichting te geven dan iemand, die niet onze huishoudelijke Vergaderingen heeft bijgewoond.

Mijn goede wil strekke dus tot verontschuldiging voor mijne zwakke krachten, en heet ik u allen van harte welkom in het in de geschiedenis zoo roemvol vermaarde Groningen, waarmede ik deze onze 26ste Vergadering voor geopend verklaar.

Hierna leest de Voorzitter de gedrukte lijst der Leden, die berigt hadden voornemens te zijn om ter Vergadering te komen en de door enkele Leden nog daarna geteekende presentielijst.

Hieruit bleek dat tegenwoordig waren de Heeren:

J. J. Claasen Hz., *Voorzitter.*	Gew. Leden van het Hoofdbestuur.	Amsterdam.
W. A. J. Elzevier Dom.		"
Bruno Tideman, *Secretaris.*		"
S. van Dorser.	Buitengew. Leden van het Hoofdbestuur.	Dordrecht.
Mr. I. H. van Roijen		Zwolle.
A. E. Roest van Limburg.		Rotterdam.
H. P. Tjeenk Willink.		Borculo.
B. G. van Heyst.		Wijk b. Duurstede.
E. M. Jonckbloet.	Commissie tot de Rekening.	Eindhoven.
Mr. J. V. C. Wichers.		Loppersum.
Jhr. Mr. W. Laman Trip		Groningen.
A. L. de Kruyff		Voorst.
Mr. J. P. A. Wintgens Tresling		Slochteren.
Mr. S. M. S. de Ranitz		Winsum.
J. G. I. Moll		Arnhem.
I. A. Stoop		Streijen.
Mr. J. van Wijngaarden		Willemstad.
N. A. C. Slotemaker		Sliedrecht.
A. A. Land		Franeker.
Jhr. Mr. A. W. van Holten tot Echten		Assen.
F. M. van Heyst		Meppel.
J. Piccardt		Hoogezand.
Mr. M. Donker		Zaandijk.
F. Schaafsma		Lemmer.

G. P. Nijhoff........................Enkhuizen.
C. J. Jorritsma......................Sneek.
W. Koning...........................Zuidhorn.
G. Posthuma........................Dokkum.
L. A. de Raadt......................Barendrecht.
J. de Wal...........................Leeuwarden.
H. Visscher.........................'t Zandt.
A. R. van Voorst...................Heerenveen.
A. van der Plaats..................Leeuwârden.
Mr. H. A. Spandaw.................Leens.
C. M. Loeff.........................Zuidland.
G. Boschloo........................Heerenveen.
Jr. R. J. Teding van Berkhout.........Arnhem.
E. P. Brunger.......................Vr. Parochie.
R. Fockema.........................Anjum.
Mr. W. A. Offerhaus.................Nieuwolda.
Mr. W. S. van der Gronden...........Zwolle.
K. de Jong Rz......................Wommels.
C. Hulst............................Hoorn.
G. Jordens..........................Haaksbergen.
H. Hamer...........................Neede.
Mr. E. H. Stheeman.................Zuidbroek.
H. Pen.............................Baarn.
D. P. Beausar.......................Oudenbosch.
H. P. van Heyst....................Nijmegen.
J. F. Clausing......................Amsterdam.
R. Middelkoop.......................Capelle.
G. Verdooren.......................Aardenburg.
C. de Jong.........................Almkerk.
W. A. Halberstadt..................Zwartsluis.
C. J. van de Watering...............'s Gravenhage.
N. Sickler..........................Augustinusga.
A. Höfelt...........................Kampen.
B. J. Bodde.........................Meerkerk.
Mr. N. van Hasselt..................Groningen.
Mr. J. S. G. Koning.................Wedde.
G. A. van den Berg..................Voorburg.
Mr. J. D. Tresling..................Slochteren.
E. J. Attema........................Dragten.
W. van Reesen.......................Dantumawoud.
P. Schmidt Schaaff...................Stiens.
Mr. A. J. Hesselink..................Eeurum.

Mr. H. Reijers........................'s Gravenhage.
A. J. Rijshouwer....................Soeterwoude.
G P. Vroom.........................Wildervank.
J. W. L. Vroom....................Gieten.
E. Meijer........................ .....Holwerd.
J. C.. van Assen.....................Jorwerd.
G. A. van Werkhoven................Amersfoort.
A. M Beijerman.....................Woerden.
P. H. Themmen de Lang..............Oldeboorn.
D. H. Andrea.......................Kollum.
C. H. Beekhuis......................Buitenpost.
H. W. Alma.........................Berlicum.
P. Hulst................. ....Zuid Scharwoude.
M. R. Lippits.......................Hoorn.
Mr. H. Edelinck.....................Groningen.
H. Termaat..........................Harderwijk.
A. P. Haagsma......................Leeuwarden.

Terwijl uit de aan den Secretaris ter hand gestelde volmagten blijkt dat vertegenwoordigd werden de Heeren:

F. Franke — J G. Pouw — C. B. van Rinsum en J. G. Jäger, van Amsterdam, door den Heer J. J. Claasen Hzn.

W. F. Overhoff — T. H. Oldenboom — G. J. C. van Vianen en J. Mulder, van Amsterdam, door den Heer W. A. J. Elzevier Dom.

G. de Vries — D. van Dijk — J. H. C. Freijer en Mr. J. F. Wertheim, van Amsterdam, door den Heer S. van Dorsser.

A. W. Bosser, van Horst — A. L. van Slogteren, van Enkhuizen — A. D. Rumling — D. Bonnerman — A. D. J. F. Meijes — A. A. F. Schouten — F. A. Kanne Jr. — F. van Houten — C. van den Bergh — C. van Olst — G. Leefkens — N. J. van der Moolen — W. Klinkhamer — A. E. Rouffaer — J. W. H. H. Druyvesteyn — P. H. J. Feije — D. van Osenbruggen — C. J. Carp — H. F. J. Straatman — C. J. Kruimel GHz. — W. L. Diemont en P. Greeve, van Amsterdam, door den Heer Bruno Tideman.

A. H. Buning, van Uithuizen — W. Hoogvliet, van Wageningen — B. E. A. Dijck, van St. Michielsgestel en J. J. Fercken, van Neuzen, door den Heer B. G. van Heijst.

J. N. Bex, van Klimmen — F. K. J. Russel, van Gelien — J. P. Masman, van Dinther en H. J. G. Mos, van Rhenen, door den Heer Mr. J. H. van Royen.

C. Francken, van Elst, door den Heer J. G. J. Moll.

B. A. Verhey, van Middelburg en F. van den Berg, van Hillegersberg, door den Heer G. A. van den Berg.

J. D. Pasteur, van Doetinchem — Mr. H. A. J. Pennink, van Doesburg — J. M. L. Mispelblom Beijer, van Lochem — W. A. F H. de Bas, van Zutphen — G. E. ten Broek, van Eibergen — C. C. P. Weyn, van Didam — G. J. Kolfschoten en M. Pliester, van Gendringen, door den Heer H. P. Tjeenk Willink.

N. J. Vonk, van Streefkerk — D. van Wageningen, van Alblasserdam — Z. H. de Kleyn, van Molenaarsgraaf — J. M. Geluk, van Giessendam, door den Heer N. A. C. Slotemaker.

J. van der Hoop Jr., van Rotterdam, door den Heer A. E. Roest van Limburg.

A. ter Horst, van Blokzijl en H. L. C. van Rhijn, van Raalte, door den Heer Mr. W. S. van der Gronden.

W. Huismans, van Eindhoven — J. J. de Vries, van Waalre — P. C. J. van Galen, van Bergeijk — J. H. Verhoeven, van Eerzel — J. J. H. de Wit, van Veldhoven — J. de Bie, van Budel — J. H. W. J. Neomagus, van Heeze — H. J. D. van der Voort, van Geldrop — C. van Leenhoff, van Oirschot — P. Hordijk, van Vessem — J. F. C. Meijer, van Bladel, door den Heer E. M. Jonckbloet.

C. J. Schiefbaan — J. W. van den Bergh — J. J. C. Huygens — D. P. J. Waning — J. L. Wierex — J. E. Andries — W. J. Eikendal — P. A. J. Stoop — A. van de Poel — M. C. van Zegwaard, allen van 's Gravenhage — Mr. B. van Berckel — J. Vorstman — Mr. J. Steur van Vrijberghe de Coningh — A. M. Schagen van Leeuwen — Mr. P. Post Uiterweer, allen van Delft — A. Hogendijk, van Pijnacker — H. van Zegwaard, van Voorburg — G. J. F. Tydeman, oud-Notaris, van Naaldwijk — H. W. Metman, van Wateringen — Mr. P. J. P. de Fremery, van 's Gravezande — T. J. van Bergen, van Wassenaer — F. C. Roering, oud-Notaris, van den Leidschendam, door den Heer Mr. H. Reyers.

Mr. C. Gerlings, van Haarlem en Mr. H. Obreen, van Leiden, door den Heer Jhr. Mr. W. Laman Trip.

N. Buys van der Colff, van Woudrichem, door den Heer C. de Jong.

A. Haagsma, van Sneek — A. W. Nauta, van IJlst — J. J. Verwer, van Bolsward — K. Oosterhoff, van Ootmarsum — H. J. de Carpentier, van Koudum — K. Tjebbes, van Workum — L. H. Potma, van Balk en A. Barends, van Langweer, door den Heer T. Schaafsma.

zoodat 83 Leden tegenwoordig zijn en 186 stemmen uitgebragt kunnen worden.

De Voorzitter stelt voor, de notulen van de vorige Vergadering niet te lezen, daar die geheel overeenstemmen met de Handelingen zooals zij gedrukt zijn in de 2de aflevering van het 8ste deel van het *Correspondentie-Blad*, maar vraagt hij of iemand daarop eenige aanmerking heeft.

Dit met stilzwijgen beantwoord zijnde, verklaart hij de notulen te arresteren, en teekent die ten blijke daarvan, met den Secretaris.

Punt 1. Nu verzoekt de Voorzitter dat de Algemeene Secretaris het jaarlijksch verslag zou voordragen.

De Secretaris voldoet hieraan en leest het volgende:

ALGEMEEN VERSLAG NAMENS HET HOOFDBESTUUR VAN DE BROEDERSCHAP DER NOTARISSEN IN NEDERLAND.

Aan de Jaarlijksche Vergadering, gehouden 6 *Augustus* 1872, *te Groningen.*

M. H.!

Het Algemeen Verslag, dat het reglement ons voorschrijft U bij deze te doen, zal zich niet kenmerken door vele gebeurtenissen van bijzonder belang; het teekent echter een rustigen gang *voorwaarts* en, werd de hoop op verbetering der wetgeving, die op ons ambt betrekking heeft, door de verandering van het personeel van het ministerie welligt met eenigen grond versterkt.

Bij het vorig Verslag berigtten wij U, dat het getal onzer leden 613 beliep; ofschoon eenigen overleden en enkelen bedankten, vulden anderen hunne plaatsen ruimschoots aan.

Het getal beloopt thans 618, en wel 326 gewone en 292 buitengewone leden.

Sedert de mededeeling bij de punten U gedaan, traden nog toe de Heeren:

W. A. Halberstadt, ...	te Zwartsluis, ...	als buitengew.	lid.
P. Greeve, ...	〃 Amsterdam, ...	〃 〃	〃
J. C. Jenting, ...	〃 Delfzijl, ...	〃 gewoon	〃
Mr. N. van Hasselt, ...	〃 Groningen, ...	〃 〃	〃
Mr. H. A. Spandaw, ...	〃 Leeuwarden, ...	〃 〃	〃
W. Koning, ...	〃 Zuidhorn, ...	〃 〃	〃
Mr. J. W. van de Noordaa,	〃 Dordrecht.	〃 buitengew.	〃
C. C. Ledeboer, ...	〃 Makkum, ...	〃 gewoon	〃
G. Vos, ...	〃 Hooge Zwaluwe,	〃 buitengew.	〃

De Heer F. Franke, te Amsterdam, eervol ontslagen, blijft buitengewoon lid tegen eene vaste bijdrage van *f* 25. Ook de eervol ontslagen Heer G. J. F. Tydeman, van Naaldwijk, wenscht gewoon lid te blijven.

Tot de uitvoering van het prospectus van het Bijblad werd aan den Heer W. A J. Elzevier Dom en den Secretaris de Redactie opgedragen, die de hulp van den Heer C. J. Kruimel GHz. daarbij mogten erlangen. Die Redactie vleit zich uwe verwachting ten opzigte van dit maandblaadje niet geheel te hebben teleurgesteld.

Te Haarlem werd de Heer A. Merens tot Correspondent benoemd; overigens zijn geene veranderingen in deze te vermelden, dan dat nog een paar Ringen geen correspondent verkozen. Vele der Heeren Correspondenten zonden eenig verslag in, dat echter geen stof tot mededeeling oplevert, alleen dat er zeer weinig lust schijnt te bestaan tot het houden van Arrondissements-vergaderingen, die zeker veel konden medewerken tot de goede verstandhouding onderling.

Door de Ringen *Eindhoven*. *Zutphen* en *Appingedam* in het vorig jaar aangewezen, om de gecommitteerden tot het nazien der rekening te benoemen, werden de Heeren E. M. Jonckbloet, H. P. Tjeenk Willink en Mr. J. N. C. Wichers als zoodanig afgevaardigd.

Die Commissie zal zoo straks van hare bevinding verslag doen.

Als gewoonlijk geven wij U het volgend algemeen overzigt der ontvangst en uitgaven in het vorig jaar.

ONTVANGSTEN.

Saldo	*f*	846.94
Bijdragen	"	11,257.10
Idem van vorige jaren	"	162.85
Interest	"	2,261.52
Entrées	"	39.—
Boeten	"	——.—
Kapitaal	"	1,085.—
Bijzondere	"	——.—
	f	15,652.41

UITGAVEN.

Administratie	*f* 1,429.57½
Uitkeeringen, weduwen en weezen	〃 12,196.—
Reiskosten	〃 335.80
Frankeergelden	〃 243.91½
Drukwerk	〃 1,289.18
Kapitaal	〃 ——.—
Interest	〃 ——.—
Saldo	〃 157.94
	f 15,652.41

Het quotum van de uitkeering aan de weduwen en weezen kon niet hooger dan *f* 125 worden gesteld, daar het getal der aanvragen tot 92 klom.

Twee aanvragen van weduwen, gedagteekend vóór ultimo Februarij, kwamen na den fatalen termijn (1 Maart) bij den Secretaris in; omdat door correspondentie het gebleken is, dat zij vóór dien dag bij de Heeren corespondenten waren bezorgd, werden zij ditmaal door ons toegelaten, doch worden de Heeren correspondenten zeer ernstig verzocht, die aanvragen altijd dadelijk, althans vóór ultimo Februarij, aan den Secretaris te zenden.

Voor het drukken en het honorarium van de 6 eerste nummers van het Bijblad betaalden wij:

voor het drukken van N°. 1—3	*f* 333.—
〃 honoraria 〃 〃	〃 87.50
voor de volgende 3 nommers:	
drukken	〃 277.90
honoraria	〃 56.25
totaal	*f* 754.65

dit loopt over 9 vellen druks; zoodat, wanneer wij bij de toegestane *f* 1000 voegen het bespaarde op het *Correspondentie-Blad*, dan blijkt het dat de gemaakte raming niet wordt overschreden.

Onze kapitaal-rekening was op primo Januarij:

2½ pCt. inschrijving	*f* 20,000.—
4 〃 〃	〃 40,000.—
een hypotheek 5½ pCt.	〃 1.500.—
Kas	〃 157.94
te goede bijdragen	〃 279.50

Na deze mededeelingen geven wij U het volgende overzigt, uit de notulen der vergaderingen van het Hoofdbestuur getrokken.

De ontvangst van het geschenk van den Heer Regout, bestaande in een paar kristallen candelabres, is U door het *Correspondentie-Blad* kenbaar geworden.

Het adres door het Hoofdbestuur ingeleverd over het verlangen van de inspecteurs en verificateurs der registratie, om hun voor de grondige verificatie de minuten toe te zenden, dat zoozeer in strijd is met de wet, hebben wij in de 5de aflevering van het 8ste deel van het *Correspondentie-Blad* U medegedeeld en het antwoord van den Minister van Fnantiën van 10 November 1871 in het *Bijblad* n°. 2, blz. 25.

Van den Minister van Justitie geen antwoord ontvangen hebbende, werd door ons hierop nog eens aangedrongen, daar wij meenden dat Z. E. in de eerste plaats geroepen was, om in deze onze belangen te behartigen.

Wij gaven aan een lid uit den Ring *Gorinchem* toezegging van garantie voor de kosten om in regten te doen uitmaken, of, door de voortduring der gemeenschap volgens art. 182 B. W. en het verkrijgen van onroerende zaken door den langstlevende der ouders, de betrokken minderjarigen al dan niet medeeigenaren werden van dit onroerend goed. Gij weet, de regterlijke beslissingen liepen hieromtrent in den laatsten tijd zeer uiteen.

Kort daarna kregen wij van een ander lid uit dien ring — de wederpartij in dezelfde zaak — een dergelijk verzoek om garantie. Wij antwoorden, dat wij tot onze spijt onmogelijk hieraan konden voldoen; immers het reglement schrijft ons voor om te overwegen of er gegronde kans bestaat op eene gunstige uitslag der procedure, waarvan wij de kosten garandeeren.

Hieruit volgt, dat wij niet de eischende en verwerende partij *beiden* kunnen garandeeren.

De zaak is nog niet afgeloopen, maar wij gaven aan den Heer Geluk, den laatsten aanvrager, eene kleine bijdrage in antwoord op zijne gedrukte circulaire ter dier zake, ten blijke, dat het Hoofdbestuur niet partijdig handelde.

De polemiek over het aanplakbillet van den notaris Huender zult ge in het *Bijblad* hebben opgemerkt.

Aan een lid uit den Ring *Almelo* gaven wij garantie om op te komen tegen eene beboeting wegens het battoneeren van eenige opengelaten en met inktstreepen onbruikbaar gemaakte regels in een proces-verbaal. In den tijd die noodig, was om de meening der gewone en buitengewone Leden van het Hoofdbestuur in te winnen, had de aanvrager reeds de boete betaald.

De beantwoording van de aanmerking van den Heer G. Leef-

kens, betreffende de verleende *f* 1000 extra voor het *Bijblad*, zult ge in het *Bijblad* hebben opgemerkt, en wij vertrouwen dat gij U met de verdediging van dat besluit, op cijfers gegrond, hebt kunnen vereenigen.

Een lid uit den Ring *Amsterdam* vroeg garantie voor de kosten eener procedure van verzet tegen bijvordering van evenredig registratieregt op een proces-verbaal van eene vergadering, waarin aan een Bestuurder een aanbod uit erkentenis voor gedane diensten werd gedaan, onder eene voorwaarde, die niet bleek vervuld te zijn.

Later ontvingen wij berigt dat de Minister van Finantiën van deze bijvordering had afgezien.

Van tijd tot tijd moesten wij nog eens betuigen, dat het Hoofdbestuur deed wat het kon en niet meer kon doen tegen het vagebondeeren en bedelen van ons gewezen lid Sterk.

De politie werd een en andermaal ingelicht, doch wacht op de gelegenheid om hem op de daad te betrappen.

Wij voerden eene correspondentie over de vraag of de toestemming tot doorhaling van hypothecaire inschrijvingen in brevet kan verleden worden, als tevens de opheffing of tenietdoening van het regt van hypotheek werd uitgedrukt.

Indien het tenietgaan van het hypotheekregt als eenvoudig motief voor de toestemming worde vermeld, achtten wij het geen bezwaar te zijn, maar indien de verklaring van de tenietdoening op zich zelve staat, meenen wij, dat de letter van art. 38 der wet het verbiedt.

Gij M. H. kent uit het Bijblad de aanteekeningen van den Heer Bachiene op "de Proeve eener wetsherziening met aanbeveling van het invoeren van een grondboek", door den Algemeenen Secretaris uitgegeven, en diens beantwoording van die aanteekeningen.

Deze gaven ons aanleiding om zonder voorkennis van hem Secretaris, het 11de punt van beschrijving te stellen.

In het begin dezes jaars stelden wij aan de buitengewone leden van het Hoofdbestuur voor, eens te zamen te komen om te bespreken of, zoo de meerderheid dit onnoodig achtte, schriftelijk ons te berigten hoe zij dachten over de volgende punten:

a. of behalve de handelingen van de vorige vergadering, waarin de voorloopige aanneming van het herziene Reglement werd berigt en aan al de leden gezonden, daarenboven eene circulaire aan de leden ter dier zake moest gerigt worden, volgens de letter van ons Reglement.

Daar de meerderheid hiervóór was, heeft de verzending plaats gehad;

b. of wij gevolg konden geven aan het verzoek van enkele leden om ons tot de Regering te wenden met bezwaren tegen de ontworpen regterlijke indeeling, voor zooverre die op den werkkring van sommige notarissen invloed zou hebben.

De meerderheid meende, dat de tijd daartoe nog niet was gekomen;

c. eindelijk, of wij ook weder eene poging zouden doen, om de Regering tot het indienen van een wetsontwerp ter verbetering van de wet op het Notaris ambt aan te sporen.

Ook hiervoor was de meerderheid toen niet gestemd.

Eene vraag van een lid uit den Ring *Breda* gaf aanleiding tot correspondentie en behandeling der zaak in het Bijblad:

of de notaris op eene authentieke en speciale volmagt een gedeponeerd olographisch testament bij het leven van den testateur mogt afgeven en door den lasthebber zich kon doen dechargeren.

Een lid uit den Ring *Almelo* vroeg garantie voor de kosten van een verzet tegen de vordering van taxatie van onroerend goed, behoorende tot de massa, betreffende welke eene cessie van erfregt, zonder bepaalde opgave der bestanddeelen, was verleden. De garantie is verleend, doch wij weten nog niets van den uitslag, waarschijnlijk laat men deze zaak rusten.

Ook de ons gevraagde en in het Bijblad meêgedeelde meening over het verlijden van een consent in het huwelijk van een zoon, door den vader te geven, schoon deze noch den naam, noch de persoon of de omstandigheden der bruid kende, zult ge hebben opgemerkt.

Een lid uit den Ring *Deventer* vroeg onze garantie voor het bestrijden der beboeting wegens het niet noemen van de namen, beroepen en woonplaatsen van de erfgenamen van den debiteur in een hypotheek, die onherroepelijke volmagt tot verkoop had gegeven, in het dientengevolge opgemaakt procesverbaal. Wij verwezen den aanvrager naar een vonnis, door onze medewerking verkregen, waarin het nalaten dier vermelding als niet strafbaar was geoordeeld.

Een lid uit den Ring *Appingedam* werd beboet, omdat hij van eene der partijen, die meer dan eene maatschappelijke betrekking had, slechts ééne had opgegeven.

Wij verwezen hem naar eene beslissing, waarin het aan den ontvanger der registratie ontzegd werd te onderzoeken, of het door den notaris opgegeven beroep juist was en of de persoon ook nog andere betrekkingen bezat.

Over het voorstel om na aanneming van het veranderd Reglement de wijziging van art. 20 voor te dragen en bij punt van beschrijving te behandelen, hebben wij ook de buitengewone leden van het Hoofdbestuur geraadpleegd, en bleek de meerderheid te zijn vóór de wijze, waarop het thans is voorgedragen.

Een lid uit den Ring *Maastricht* beklaagde zich, naar ons inzien ten onregte, dat hij beboet was wegens het stellen van de ververschuldigde sommen in schulderkentenissen met hypotheek in *franken*, zonder dat bedrag in Nederlandsch geld tevens te vermelden, gelijk hij zeide jaren lang gedaan te hebben. Op onze afwijzende beschikking om de kosten van het verzet daartegen te garandeeren, berigtte hij nog, dat het hypotheken waren van Belgische debiteuren op Belgische onroerende goederen. In het midden gelaten of de Belgische wet deze buitenslands verleden hypotheken toelaat, meenden wij toch, dat dit niets afdeed tegen het stellige voorschrift van art. 37 onzer wet.

Een lid uit den Ring *Appingedam* deelde ons mede, dat in de provincie Groningen een aantal publieke veilingen van roerende ligchamelijke goederen door zaakwaarnemers werden gehouden, buiten het ministerie van eenig openbaar ambtenaar en zond ons een anoniem uittreksel uit een der dagbladen ter dier zake.

Wij hebben dit met een adres aan den Minister van Justitie gezonden, terwijl, op onze aansporing, bedoeld lid een dergelijk adres aan den Minister van Financiën zond.

Een correspondentie met een lid uit den Ring *Breda* over eene huwelijksvoorwaarde, door een bruidegom, die Belgisch onderdaan is, met eene Nederlandsche bruid, die daarna in Engeland zich zullen vestigen, namen wij gedeeltelijk in het *Bijblad* op. De vraag, welke formaliteiten in Engeland zouden moeten vervuld worden, wisten wij niet met volkomene zekerheid te beantwoorden.

In de laatste dagen ontvingen wij van twee leden uit den Ring *Leeuwarden* een verzoek, dat, op grond der moeijelijkheden, uit het bekende art. 182 B. W. voortvloeijende, het Hoofdbestuur zich mogt wenden tot Z. E. den Minister van Justitie, met het voorstel, om de Heeren kantonregters aan te schrijven dat zij, met meer ijver dan tot hiertoe is geschied, letten op de benoeming van toeziende voogden in voogdijen, die door het overlijden van een der ouders ontstaan, en het aansporen van den toezienden voogd, om het maken van inventaris te vorderen.

Wij wenschen U een concept-adres aan den Minister voor te dragen, om uit deze Vergadering namens het geheele ligchaam der vereeniging Z. E. te begroeten bij zijne optreding en eene audientie voor het Hoofdbestuur te vragen, waarop dan ook deze zaak kan ter sprake gebragt worden.

Wij ontvingen bij voortduring de afleveringen van *Themis*, en van den Heer Schermer zijne ontwerpen van notariëele akten ten geschenke.

Ziehier M. H. U weder verslag gedaan.

Wordt het 11de punt van beschrijving goedgekeurd, dan wenscht de Secretaris U eenige mededeelingen te doen van zijne voortgezette werkzaamheden op dat terrein.

Mogt onze vereeniging blijven voortgaan in bloei en werkzaamheid en nog eens de vrucht plukken van hare pogingen om aan de organieke wet van het ambt de gewenschte verbeteringen te zien toevoegen.

Namens het Hoofdbestuur,

BRUNO TIDEMAN,

Algemeen Secretaris.

De Voorzitter stelt het in het verslag bedoelde adres aan den Minister van Justitie aan de orde; het wordt door den Secretaris voorgelezen en licht de Voorzitter het nog toe. Het Hoofdbestuur behoeft niet de magtiging der Vergadering om eene audiëntie te vragen, maar meende, met het oog op het personeel der hoofden van de ministeriën van Binnenlandsche Zaken en van Justitie, dat een adres uit deze Vergadering nog eenigen meerderen indruk zou maken. Hij vroeg nu of iemand hierover het woord verlangt.

De Heer van der Gronden kan zich wel vereenigen om zich aan den Minister te adresseren, doch wenscht niet dat het Hoofdbestuur namens de Vergadering audiëntie vroeg.

De Heer Moll is niet voor het hulde brengen aan den Minister.

De Secretaris meent dat het voegzaam ware, dat eene Vergadering als deze, die zoo kort na de optreding van een Minister van Justitie bijeenkomt, Z.E. een blijk van belangstelling geve.

De Heer Reijers is er tegen, dat het Hoofdbestuur namens de Broederschap zou optreden.

De Voorzitter beantwoordt deze opmerking kortelijk en verklaart dat hij gaarne aan de Vergadering zal overlaten welk besluit zij in deze denkt te moeten nemen, zonder dat het Hoofdbestuur er door teleurgesteld zal zijn.

De Heer van Heyst verklaart zich mede tegen het adres.

Dit voorstel in stemming gebragt zijnde, wordt het indienen van het adres *verworpen* met 117 tegen 68 stemmen.

Op de vraag van den Voorzitter of niemand voor of tegen het verslag het woord verlangt en, dit met stilzwijgen beantwoord zijnde, is het aangenomen en den verslaggever dank gezegd.

Punt 2. De Voorzitter verzoekt de Commissie tot het nazien der rekening verslag te willen doen.

Bij monde van den Heer Mr. J. V. C. Wichers, verklaart de Commissie de rekening te hebben nagezien en met de justificatoire bescheiden te hebben vergeleken en alles in orde te hebben bevonden.

De Heer Jonckbloet voegt er bij, dat hij echter in het vervolg meer specificatie of verdeeling in afzonderlijke rekeningen zou wenschen.

De Voorzitter en de Penningmeester wijzen op de rekening, die ter tafel is, en toonen aan, dat, behalve de vermelding van alle ontvangsten en uitgaven naar tijdorde, zij tevens bevat eene splitsing van deze in veertien rubrieken of afzonderlijke hoofden, die te zamen weder met het geheel sluiten, eene vermelding van de ontvangst van bijdragen in ieder arrondissement afzonderlijk, waarvan het totaal weder met de rekening overeenstemt en eene recapitulatie der verantwoordde interessen, en meenen dus dat volkomen aan het verlangde voldaan wordt.

De Heer van de Watering stelt voor, dat van de rekening drie copijen zullen worden gemaakt, om die 14 dagen te voren aan de gecommitteerden te zenden.

De Penningmeester is hiertoe bereid, voor zooverre het niet in strijd is met het Reglement, zoodat het afschriften moeten zijn zonder namen der Leden, die betaalden. Eene verkorte rekening zal in het volgend jaar als proef gezonden worden.

De Heer van Roijen heeft niet in het verslag der Commissie gehoord, dat zij de extracten uit het Grootboek gezien heeft en van welke dagteekening deze waren.

De Commissie verklaart die gezien te hebben, afgegeven 8 Julij ll.

Hierop wordt de voorgestelde goedkeuring der rekening door de Vergadering uitgesproken en de Commissie verzocht ten blijke daarvan de rekening te teekenen, hetgeen geschiedt, waarna zij voor hare moeite bedankt wordt.

Punt 3. Het Hoofdbestuur stelt voor eene keuze te doen omtrent de plaats, wáár de volgende Algemeene Vergadering zal beschreven worden, en wel tusschen Mid-

delburg of Rotterdam, welke plaatsen reeds in het vorige jaar in aanmerking zijn gekomen.

Nadat de Heer Roest van Limburg vóór de keuze van Middelburg gesproken had, vereenigde de Vergadering zich hiermede.

Punt 4. De door het Hoofdbestuur voorgedragen Ringen *Hoorn*, *Utrecht* en *Roermond*, om de gecommitteerden tot het nazien der rekening over 1872 te benoemen, worden als zoodanig aangewezen.

Punt 5. Nadat de Voorzitter had berigt dat de Heer A. B. Zuure, die volgens rooster als gewoon lid van het Hoofdbestuur moet aftreden doch weder herkiesbaar is, had te kennen gegeven dat zijne geschokte gezondheid hem deed wenschen, bij de voordragt niet in aanmerking te komen, zeide hij dat dit besluit van den Heer Zuure aan het Hoofdbestuur leed deed, daar het aan dien Heer in zijne gezonde dagen een trouwen medewerker had ter bevordering van de belangen der Broederschap. Hij draagt thans voor, als tweetal om daaruit eene keuze te doen, de Heeren C. van Zijp Jr. en T. H. Oldenboom, beiden van Amsterdam.

Bij de schriftelijke stemming werden uitgebragt 154 stemmen voor den Heer van Zijp, 24 voor den Heer Oldenboom en 8 blanke of van onwaarde verklaarde briefjes.

Zoodat de Heer C. van Zijp Jr. tot gewoon lid van het Hoofdbestuur is gekozen.

Daar de gekozene niet ter vergadering is, zal het Hoofdbestuur hem die benoeming kenbaar maken.

Punt 6. Men gaat over om bij vrije keuze twee buitengewone leden voor het Hoofdbestuur te benoemen, in de plaatsen van de Heeren Mr. H. Obreen en S. van Dorsser, die aftreden en niet dadelijk herkiesbaar zijn.

Bij de eerste stemming, waarbij voor ieder der vacaturen één naam werd opgegeven, vereenigden op zich, voor de vacature van den Heer Obreen: de Heer Moll 51, de Heer v. d. Gronden 38, de Heer Reijers 24, de Heer v. d. Watering 19, de Heeren v. d. Plaats en Höfelt ieder 5 en nog eenigen een minder tal stemmen, te zamen 153; zoodat niemand de meerderheid op zich had vereenigd.

Zoo ook was het met de stemming voor de vervanging van den Heer van Dorsser. Daarbij hadden de Heeren Moll 60,

van de Watering 51, Attema 19, van der Gronden 10, van der Plaats en Reijers 3, en eenige andere Heeren 1 stem, zoodat ook hier geene meerderheid was.

Nu wordt gestemd alleen voor de vacature door het aftreden van den Heer Mr. Obreen ontstaan. De Heer Moll vereenigde nu op zich 131 stemmen tegen 8 op den Heer Reijers, 7 op den Heer van der Gronden en 4 op den Heer van de Watering.

De Heer J. G. J. Moll alzoo verkozen zijnde, neemt deze, op uitnoodiging van den Voorzitter, de betrekking welwillend aan.

Daarna is voor de vervulling van de vacature van den Heer van Dorsser gestemd.

Op den Heer van der Gronden werden 68, op den Heer van de Watering 41, op den Heer Reijers 21, op den Heer Höfelt 5, op den Heer Attema 3, op den Heer Brünger 2 en 23 blanco stemmen uitgebragt, zoodat weder geene meerderheid was verkregen en nu gestemd moest worden tusschen de Heeren van der Gronden en van de Watering.

Toen werden 153 stemmen op den Heer van der Gronden en 23 op den Heer van de Watering uitgebragt; zoodat de Heer Mr. W. S. van der Gronden benoemd is, die mede, op de uitnoodiging van den Voorzitter, de betrekking verklaarde aan te nemen.

Na eene korte schorsing der Vergadering, brengt de Voorzitter den verschuldigden dank toe aan de aftredende Hoofdbestuurders de Heeren Obreen en van Dorsser.

Punt 8. Hij stelt nu, op verzoek van een der buitengewone leden van het Hoofdbestuur, vóór het punt 7, aan de orde het 8ste punt, bevattende eene verandering in het Ontwerp-Reglement.

De Heer Moll verklaart zich tegen de verandering, zoo ook de Heer Reijers.

Naar aanleiding van het door beide Heeren en anderen gesprokene, deelt alsnu de Voorzitter, uit door hem gehoudene aanteekeningen mede, dat hij in Maart dezes jaars bij missive de gewone en buitengewone leden van het Hoofdbestuur heeft herinnerd, dat naar den letter, het thans bestaande art. 23 niet wettig zou zijn tot stand

gebragt; toen het in 1863 is behandeld, waren slechts 162 leden aanwezig of vertegenwoordigd, terwijl 375 er over hadden moeten stemmen. (Zie *Corr.-Blad*, Deel V, blz. 345, en Deel VII, blz. 180).

Verder doet de Voorzitter uitkomen, dat in het Reglement in 1846, waarop de Koninklijke erkenning is verleend, geene spraak is van het woord "*grondslagen,*" of ook van eene andere stemming, dan tot de gewone besluiten werd vereischt, behalve die, welke op de geldelijke aangelegenheden van de Broederschap of hare ontbinding betrekking zouden hebben. (Zie *Corr.-Blad*, Deel VI, blz. 14, Art. 32).

Dit artikel is in 1851 veranderd in art. 23 als volgt: "Verandering in de grondslagen dezer Vereeniging moeten "door $\frac{2}{3}$ van al de Leden worden goedgekeurd, om kracht "van wet te verkrijgen." (Zie *Corr.-Blad*, Deel II, n°. XIV, blz. 10), en op blz. 6 aldaar is te zien, dat deze belangrijke verandering werd voorgesteld als of het iets ware dat reeds bestond. — In 1852 is art. 23 geworden: "Veranderingen in de grondslagen dezer Vereeniging moeten "bij punt van beschrijving voorgedragen en door $\frac{2}{3}$ van al "de leden goedgekeurd worden enz." (Zie Deel III, blz. 15).

Eindelijk wijst de Voorzitter nog op de beraadslagingen over het Reglement van 1852 (zie Deel III, blz. 17), waar het art. 21 geldt, ten bewijze dat men toen zeer goed inzag het min wenschelijke om de wijziging van de kleinste zaken zóó te bezwaren.

Op grond van het een en ander raadt de Voorzitter de aanneming van punt 8 aan; het is niet, zoo als sommige sprekers zeiden, een amendement, maar een voorstel, volgens het bestaande art. 22 van het Reglement, wettiglijk voorgedragen, en wijst hij op verschillende punten van huishoudelijk belang, onder anderen op de tafel van reiskosten, die al spoedig verandering zullen behoeven.

De Heer van der Gronden wenscht dat het Hoofdbestuur het voorstel intrekke of, dat de Vergadering weigere het in overweging te nemen.

De Secretaris meent dat ieder lid en, dus ook het Hoofdbestuur, regt heeft voorstellen op de punten van beschrijving te stellen, dat de Vergadering ze kan verwerpen, maar niet kan weigeren ze te behandelen, indien de voorsteller ze niet meent terug te moeten nemen.

De Heer van Roijen stelt voor dat de behandeling van het Reglement verdaagd worde, dan kan dit voorstel nu behandeld worden, daar hij vóór de strekking er van is.

De Heer van Heyst ondersteunt dit en wenscht dat dan het ontwerp geamendeerd Reglement nogmaals voor de leden gedrukt moge worden.

Dit niet genoegzaam ondersteund wordende, wordt het voorstel in stemming gebragt en met 104 tegen 47 stemmen verworpen.

Punt 7. Nu wordt over het Ontwerp-Reglement gestemd, en daar er slechts 8 stemmen tegen uitgebragt zijn, is het *goedgekeurd.*

Punt 9*a*. Ten opzigte der overgangsbepalingen wordt bij acclamatie zonder tegenspraak, 1 Januarij 1873, als het tijdstip van het in werking treden bepaald.

Punt 10. De Voorzitter stelt nu aan de orde het 10de punt, waarbij de orde van aftreding der Hoofdbestuurders wordt voorgedragen als volgt:

1873	de Heeren	Claasen en van Royen.
1874	〃	Elzevier Dom en Roest van Limburg.
1875	〃	Bruno Tideman en Tjeenk Willink.
1876	〃	Kabel en van Heyst.
1877	〃	(van Zijp, thans verkozen) én Moll.
1878	〃	van der Gronden en het nieuwe zesde lid,

dit wordt mede bij acclamatie goedgekeurd.

Daardoor vervalt punt 9*b*, doch moet een zesde lid voor het gewone Hoofdbestuur benoemd worden. De Voorzitter draagt de Heeren W. Klinkhamer en D van Osenbruggen als tweetal voor, om hieruit eene keuze te doen. Bij de stemming ontvangt de eerste 69, de tweede 78 stemmen. De Heer van Osenbruggen is alzoo verkozen en zal het Hoofdbestuur hem die verkiezing kenbaar maken.

Punt 9*c*. Dit punt, betreffende de uitkeering aan de weduwen in 1873, wordt mede bij acclamatie goedgekeurd, zoodat deze uitkeering dan nog als tot hiertoe zal geschieden.

Alsnu punt 11 aan de orde zijnde, de drukkosten van de Proeve van wetsherziening, door den Heer Bruno Tideman uitgegeven, verwijdert zich de Algemeene Secretaris voor eenige oogenblikken uit de vergadering en fungeert de Heer Elzevier Dom gedurende die afwezigheid als Secretaris.

De Voorzitter leest het volgende voor:

Bij de gedrukte toelichting over punt 11 kan ik niet nalaten te herinneren, dat reeds in Maárt 1871 (zie deel VII, blz. 303 en 319) door ons en twee der toenmalige Buitengewone Hoofdbestuurders was goed gevonden, dit werk voor de Broederschap uit te geven. De twijfelende houding der vier overigen deed den Heer Tideman besluiten, voor eigene rekening de uitgaaf te doen, en wij meenden daarin te mogen berusten, omdat wij dachten, dat elk der 760 notarissen gaarne voor *f* 1 zulk eene inderdaad belangrijke brochure zoude willen hebben, behalve de vele andere Regtsbeoefenaars, zoodat de hulp der Broederschap dan volstrekt overbodig was. Ik moet ook nog de aandacht vestigen op de omstandigheid, dat de Heer B. T. het stuk in het *Correspondentie-Blad* had kunnen doen opnemen, dat zijn volkomen regt ware geweest en dat door het Hoofdbestuur zonder twijfel zou zijn goedgekeurd.

Het komt ons dus voor, dat het niet meer dan eene verpligting der Broederschap is, om *door gratis verspreiding aan al hare leden* mede te werken tot het uitlokken van een oordeel over hetgeen in die brochure wordt behandeld en, dat nog niet op deugdelijke gronden is wederlegd, al is daarover uit de hoogte ook het een en ander geschreven.

Reeds ten vorigen jare heeft de Heer Obreen te Maastricht dit punt ter sprake gebragt in zijne openingsrede (zie deel 8, blz. 36), doch is zulks door verschillende omstandigheden niet verder behandeld, hetgeen de reden is, dat wij het thans op de punten hebben gebragt.

Ik twijfel dan ook niet aan de algemeene toestemming dezer Vergadering, waardoor wij, ook tegenover het publiek, eene welverdiende hulde toebrengen aan een werk, dat inderdaad wel verdient met ernst en aandacht te worden overwogen. Want het is minder het belang van den notaris, als wel dat van de geheele Maatschappij, met opzigt tot de zekerheid van den eigendom, dat de Heer Tideman tot de zamenstelling en uitgaaf heeft aangespoord. Zoo iemand, dan meen ik bevoegd te zijn dit openlijk te verkondigen. Eindelijk moet ik ook wel uitdrukkelijk doen uitkomen, dat de Heer Tideman hoegenaamd niets van het voorstel heeft geweten en alles door ons, buiten hem, is geregeld.

Daarop leest de Heer Elzevier Dom een deel van een te dier zake ingekomen brief van den Heer Obreen voor en voegt hierbij, dat hij zijne geheele instemming met het voorstel niet nader behoeft te verklaren, doch de leden alleen wil herinneren aan de onvermoeide werkzaamheid van den algemeenen Secretaris, en hoe deze, niettegenstaande het klimmen zijner jaren, met den meesten ijver en trouw de belangen der Broederschap behartigen blijft.

Daar niemand het woord over dit voorstel verlangde, is het daarna bij acclamatie *goedgekeurd.*

De Secretaris, hierna teruggekeerd, brengt dank toe aan de voorstellers en aan de Vergadering voor dit besluit. Hij zal zorgen dat zij, die reeds den prijs van *f* 1 betaalden, dit bedrag terug bekomen, dat de inteekenaren, bij wie nog niet werd gedisponeerd, geene aanmaning verkrijgen en aan de overige leden een exemplaar worde gezonden.

Sedert de uitgave echter heeft hij vele, en daaronder belangrijke opmerkingen vernomen, waardoor zijne brochure in onderscheidene opzigten wijziging behoeft. Hij heeft de toelichting dier wijzigingen ter perse en zal hij bij de exemplaren en, voor de overige leden afzonderlijk, hun die toezenden.

Niets meer aan de orde zijnde, vraagt de Voorzitter of iemand ook nog het woord verlangt, hetwelk met stilzwijgen wordt beantwoord, waarop hij de Vergadering heeft gesloten.

De Algemeene Secretaris,

BRUNO TIDEMAN.

De Heer C. van Zijp Jr., van Amsterdam, heeft gemeend, wegens vele bezigheden, de benoeming tot lid van het Hoofdbestuur, niet te kunnen aannemen.

De Heer D. van Osenbruggen, van Nieuwer-Amstel, verheugde ons, door zich de op hem uitgebragte keuze te laten welgevallen.

Het Hoofdbestuur zal bij Circulaire een tweetal Heeren voordragen, ten einde in de plaats, door het aftreden van den Heer A. B. Zuure ontruimd, een lid van het Hoofdbestuur benoemd worde.

Het heeft de functiën van Voorzitter, Penningmeester en Commissie van Redactie voorloopig aan dezelfde leden opgedragen.

Sedert de mededeeling op blz. 122 zijn geene nieuwe toetredingen te vermelden.

De Heer C. Hulst, van Hoorn, gaf te kennen, van gewoon lid, buitengewoon lid te worden.

VERBETERINGEN.

Op blz. 106 *staat:* P. J. van den Berg, *lees:* P. S. W. van den Berg.
" " 114 " Mr. L. Reeser, te Rotterdam, *lees:* te Maassluis.

Het overlijden van ons lid, den Heer J. van der Lely, te Maassluis, op 23 Maart 1871, bleef onvermeld.

De toelichting der wijzigingen, gebragt in de Proeve van eene herziening der wetgeving voor de invoering van een Grondboek van Bruno Tideman, is en wordt successivelijk aan de leden verzonden.

Sept. 1872.

CORRESPONDENTIE-BLAD

VAN DE

BROEDERSCHAP DER NOTARISSEN

IN NEDERLAND.

ACHTSTE DEEL.

8e AFLEVERING.

Het Hoofdbestuur heeft gemeend, eene aflevering van het *Correspondentie-Blad* te moeten ter perse leggen, hoofdzakelijk ten einde een afdruk van het *vierde vervolg* van het Register der Protokollen er in op te nemen, met verzoek aan de Leden, om, indien zij onjuistheden daarin ontdekken of uitlatingen opmerken, hiervan binnen veertien dagen kennis te willen geven aan den Algemeenen Secretaris.

De letter blijft zoolang staan en wordt, na opneming der aanmerkingen, in den vorm der vroeger uitgegeven Vervolgen, nogmaals afgedrukt.

Sedert de mededeeling in de Handelingen (blz. 122) zijn de volgende veranderingen in het ledental gekomen.

Toegetreden zijn de Heeren:

J. Bikkers,	te	Naaldwijk,	gewoon lid.
K. J. Perk,	"	Hilversum,	"
J. A. Vorstman,	"	Rotterdam,	buitengew.
A. M. v. Rijsoort v. Meurs,	"	Veere,	"
L. C. E. Hermsen,	"	Opheusden,	gewoon.
W. J. Drooglever Fortuin,	"	Rotterdam,	buitengew.
M. C. Sigmund,	"	's Gravendeel,	gewoon.

Overleden zijn de Leden:

Mr. A. F. Sifflé, oud-Not.	te	Middelburg,
J. de Kempenaar,	〃	〃	Woubrugge,
J. F. A. Weyn.........		〃	Groenlo.
en D. Scheerenberg.........		〃	Amersfoort.

Bedankt hebben de Heeren:

D. N. van Elten, te Alkmaar,
en M. J. M. Gordon, 〃 Bodegraven.

Het Hoofdbestuur heeft zich op 15 Januarij 1873, in zijn eerste vergadering geconstitueerd.

Het heeft den Heer J. J. Claasen Hz. tot Voorzitter van het Hoofdbestuur, den Heer J. L. Kabel tot Penningmeester herbenoemd.

Tot leden der Commissie van Redactie van het *Bijblad* werden benoemd de Heeren B. Tideman, J. G. J. Moll en W. A. J. Elzevier Dom, met toevoeging van den Heer C. J. Kruimel GHz., notaris te Amsterdam.

De Heer Mr. J. H. v. Roijen, van Zwolle, werd benoemd tot Voorzitter van de eerstvolgende Algemeene Vergadering, welke den 5den Augustus 1873 te Middelburg zal gehouden worden.

Den 5den Maart 1873 is het Hoofdbestuur andermaal vergaderd en heeft zijn Huishoudelijk Reglement vastgesteld.

In Januarij l.l. ontving het Hoofdbestuur de volgende Ministeriële Missive.

MINISTERIE VAN JUSTITIE.

2e AFDEELING A.

N°. 134.

's Gravenhage, 11 Januarij 1873.

In antwoord op Uwe missive, dd. 10 December l.l., heb ik de eer U te berigten, dat mij naar aanleiding van dit schrijven en van Uw adres van 7 Mei l.l. aan mijnen ambtsvoorganger gerigt, door mijnen ambtgenoot van Financiën in hoofdzaak is medegedeeld, dat z. i. geen dringende noodzakelijkheid bestaat de Inspecteurs der registratie uitdrukkelijk te verbieden, de minuten der notarissen op eenige andere plaats dan op de kan-

toren der notarissen te onderzoeken, vermits het uiten alleen van den wensch door den notaris, dat de naziening ten zijnè kantore plaats vinde, voldoende is, om onverwijld de inwilliging van dien wensch te doen erlangen. Mijn ambtgenoot doet daarbij opmerken, dat het hier een oud gebruik geldt, dat nooit aanleiding gaf tot bezwaar.

Ook mij komt het voor, dat vooral de omstandigheid dat elk notaris, die bezwaar heeft tegen de bedoelde verplaatsing, deze kan voorkomen door eenvoudig het daartoe strekkend verzoek niet in te willigen, de verlangde tusschenkomst der regering overbodig maakt.

Wat den publieken verkoop van roerende goederen van landverhuizers zonder tusschenkomst van een openbaren ambtenaar betreft, meen ik te kunnen volstaan met de kopijlijke mededeeling van het daartoe betrekkelijke rapport, uitgebragt door den Procureur-generaal in Groningen, waaruit eensdeels blijkt, dat de bedoelde verkoopen van uiterst gering belang waren, en anderdeels dat zooveel mogelijk maatregelen zullen genomen worden, om deze in het vervolg te voorkomen.

De Minister van Justitie,
DE VRIES.

AAN
ZIJNE EXCELLENTIE DEN HEER
MINISTER VAN JUSTITIE.

AFSCHRIFT.

N°. 787.

Groningen, 19 Junij 1872.

Eerst nu ben ik in staat te voldoen aan het geëerd schrijven van Uwe Excellentie van 13 Mei l.l., 2de afd. A, N°. 149, waarvan de bijlage hierbij teruggaat. Er zijn ten dezen berigten ingewonnen van al de burgemeesters in 't arrondissement Appingedam, van de ambtenaren der registratie, van de deurwaarders, van enkele notarissen. Niet allen antwoorden even vlug, en van daar de vertraging.

Er zijn nimmer klagten ingekomen over het in het tweede gedeelte van het adres van 't Hoofdbestuur van de Broederschap der Notarissen gestelde feit. De ambtenaren van de registratie berigtten, dat hun officieel niet bekend is dat de bedoelde verkoopingen worden gehouden en de deurwaarders verzekerden, dat ze geen plaats vinden in het kanton Appingedam, doch misschien wel in 't kanton Onderdendam, onder Uithuizen of Uithuizermeeden. Doch uit de informatiën der betrokken burgemeesters is gebleken dat ze wel degelijk zijn voorgekomen, en wel in de laatste jaren enkele onder 't Zandt, Stedum, Kloosterburen, Ulrum,

Leens, Kantens en Uithuizen, meerdere onder Uithuizermeeden. Telkens waren het echter uiterst geringe boedels, gewoonlijk *f* 15 à *f* 20, soms min of meer, een enkelen keer *f* 40 opbrengende. De verkoopers waren echter landverhuizers, die gewoonlijk zelve verkochten en ook dikwerf zelve uitveilden of dit lieten doen door een zaakwaarnemer, die dan tevens als schrijver figureerde; onder Kloosterburen, Ulrum en Leens trad soms de gemeenteveldwachter als uitveilder op; in de laatstgenoemde gemeente fungeerde als zoodanig ook de uitveilder van een notaris uit de buurt. De betrokken veldwachters meenden ter goeder trouw, dat zij hunne diensten daartoe mogten aanbieden en leenen.

De officier van justitie is van verschillende zijden, ook door enkele notarissen zelven te kennen gegeven, dat de notarissen op dergelijke verkoopingen geenszins gesteld zijn, en de reden daarvoor ligt voor de hand. Met de griffiers zal het wel even zoo gesteld zijn, en overdreven mag zeker heeten de klagt, dat de bedoelde verkoopingen geschieden "in prejudice van de notarissen, griffiers en deurwaarders, en waarschijnlijk ook van de verkoopers."

Naar mijne beschouwing kan ten deze bezwaarlijk repressief worden gehandeld.

Het laatste lid toch van art. 7 der wet van 22 Pluviôse an VII is slechts toepasselijk op de *verkoopers*, en deze zijn, zonder fondsen achter te laten, naar Amerika vertrokken, niet op de *uitveilers*, terwijl de arrêtés van 12 Fructidor an IV en 27 Nivôse an V als vervallen moeten worden beschouwd.

Moeijelijk zal ook de toepassing zijn van art. 258 Strafv. In den regel zal hier toch geene publieke functie voorgewend zijn, noch gehandeld als of men die functie bezat.

Intusschen zullen de burgemeesters van het arrondissement worden aangeschreven om zooveel mogelijk te bevorderen dat de bedoelde verkoopingen in het vervolg geene plaats vinden, en zoo dit geschiedt, daarvan onmiddellijk aan den officier van justitie kennis te geven, met last, om zorg te dragen, dat hunne gemeenteveldwachters zich van alle medewerking onthouden, en het komt mij voor dat het daarbij voor'shands kan worden gelaten.

De Procureur-Generaal in Groningen,
(*get.*) P. HOFSTEDE.

Voor eensluidend Afschrift,
De Secretaris-Generaal bij het Departement van Justitie,
CLAND.

Thans volgt, met herhaling van het boven gedaan verzoek aan de Leden, het ontworpen **Vierde Vervolg** op het Register der Protokollen van overledene of ontslagene notarissen, tot en met het jaar 1872.

OVERLEDENE, ONTSLAGENE OF VERPLAATSTE NOTARISSEN.			BEWAARDERS.	
NAAM.	STANDPLAATS.	TIJDVAK.	NAAM.	PLAATS.
Aalst, P. E. van	Berkel.	1821—1837	Bewaarplaats.	Rotterdam.
〃 〃	〃	1838—1848	F. van den Berg.	Hillegersberg.
Abbing, F. H.	Oosterblokker.	1863—1871	H. W. D. Donker Curtius.	Oosterblokker.
Abresch, Mr. F. J.	Zuidhorn.	1822—1841	Bewaarplaats.	Groningen.
〃 〃	〃	1842—1850	W. Koning.	Zuidhorn.
Abresch, Mr. H. Guichard	〃	1851 – 1872	〃	〃
Aldus, C.	Nijmegen.	1856—1871	H. P. van Heyst.	Nijmegen.
America, H. J.	Merkelbeek.	1847—1868	F. L. Lienaerts.	Merkelbeek.
Andel, Mr. H. M. van	Brielle.	1796—1822	Bewaarplaats.	Brielle.
Andel, P. van	〃	1823—1839	〃	〃
〃 〃	〃	1840—1870	Mr. P. van Andel.	〃
Ardesch, Mr. E. G.	Nijkerk.	1819—1838	Bewaarplaats.	Arnhem.
〃 〃	〃	1839—1849	Mr. R. A. J. Colenbrander.	Nijkerk.
Baalde Jz., J.	Amsterdam.	1827	Bewaarplaats.	Amsterdam.
Bakker, G.	Finsterwolde.	1855—1864	Mr. A. H. Koning.	Finsterwolde.
Batte, J. H. F.	Kerkrade.	1849—1863	J. H. E. Gulikers.	Kerkrade.
Baum, Mr. P. F.	Amsterdam.	1827—1831	Bewaarplaats.	Amsterdam.
Beets, P. A.	Nieuwediep.	1832—1839	〃	Alkmaar.
〃 〃	〃	1840—1862	J. W. Hattinga Raven.	Nieuwediep.
Bekkers, D. M.	Chaam.	1824—1830	Bewaarplaats.	Breda.
Berg, G. A. van den	Hillegersberg.	1851—1868	F. van den Berg.	Hillegersberg.
Beusekom, G. C. van	Hattem.	1822—1838	Bewaarplaats.	Arnhem.
Beusekom Ez., E. van	Loenen.	1848—1870	E. van Beusekom Ez.	Loenen.
Blank, D. J.	Loosduinen en	1830—1842	Bewaarplaats.	's Gravenhage.
〃 〃	Naaldwijk.	1843—1857	J. Bikkers.	Naaldwijk.
Blanken Dz., H.	Oudewater en	1838 – 1839	Bewaarplaats.	Rotterdam.
〃 〃	Schoonhoven.	1840—1869	H. P. Voorduin.	Schoonhoven.
Bleeker, Mr. J. J.	Finsterwolde.	1866—1868	Mr. A. H. Koning.	Finsterwolde.
Blom, J. Gelinde van	Oudega en	1822—1838	Bewaarplaats.	Heerenveen.
〃 〃	Dragten.	1839—1869	W. van Blom.	Dragten.
Blijdenstein, Mr. B. W.	Enschede.	1835—1838	Bewaarplaats.	Almelo.
〃 〃	〃	1839—1861	A. A. D. E. Hooglandt.	Enschede.
Blijdenstein, J.	Wierden.	1852—1861	J. Poulie.	Wierden.
Bock, H. F. de	Rotterdam.	1867—1870	P. J. W. v. d. Berg.	Rotterdam.
Boekeren, Mr. G. R. Voormeulen van	Stadskanaal.	1851—1869	Mr. L. Oldenhuis Tonckens.	Stadskanaal.
Boer, F. Y. de	Makkum.	1832—1841	Bewaarplaats.	Sneek.
Boerlage, W.	Leimuiden.	1867—1871	J. Heenik.	Leimuiden.

OVERLEDENE, ONTSLAGENE OF VERPLAATSTE NOTARISSEN.			BEWAARDERS.	
NAAM.	STANDPLAATS.	TIJDVAK.	NAAM.	PLAATS.
Bok Jr., J. H.	Amsterdam.	1847—1868	P. Scheltema Beduin.	Amsterdam.
Bok, W. J. Hidde	Helder en Nieuwediep.	1858—1870	J. W. Hattinga Rave.	Nieuwediep.
Boldingh, C.	Hoorn.	1820—1826	Bewaarplaats.	Hoorn.
Boldingh, R. Brons	〃	1826—1840	〃	〃
〃 〃	〃	1841—1844	C. Boldingh Gz.	〃
Boldingh, G.	〃	1849—1871	〃	〃
Bondt, Mr. E. C.	Amsterdam.	1796—1826	Bewaarplaats.	Amsterdam.
Boots, J. W.	Amby.	1835—1838	〃	Roermond.
〃 〃	〃	1839—1854	Mr. J. P. Boots.	Amby.
Both, Mr. F. de	's Heerenberg.	1828—1841	Bewaarplaats.	Zutphen.
〃 〃	〃	1842—1857	A. Steenlack.	's Heerenberg.
Braak, H. D. ten	Oud Vossemeer.	1836—1840	Bewaarplaats.	Zierikzee.
〃 〃	〃	1841—1866	J. C. Benteijn.	Tholen.
Brakken, H. J.	Dragten.	1809—1811	Bewaarplaats.	Heerenveen.
Breda, W. K. van	Chaam.	1830—1840	〃	Breda.
〃 〃	〃	1841—1871	A. C. J. van Hal.	Chaam.
Breda, J, C. M.	Tilburg.	1856—1858	J. F. J. v. d. Mortel.	Tilburg.
Bremmer, F. B. J.	Schiedam.	1824—1840	Bewaarplaats.	Rotterdam.
〃 〃	〃	1841—1854	H. W. M. Roelants.	Schiedam.
Bremmer, H. M.	〃	1854—1871	〃	〃
Breugel, Jhr. Mr. J. W. F. J. du Peyrou van	Winsum.	1855—1871	Mr. S. M. S. de Ranitz.	Winsum.
Brocx, Mr. A.	Brielle.	1806—1807	Bewaarplaats.	Brielle.
〃 〃	〃	1812—1814	〃	〃
Brongers, Mr. H. H.	Winsum.	1825—1840	〃	Appingadam.
Brongers, Mr. R.	〃	1841—1855	Mr. S. M. S. de Ranitz.	Winsum.
Brouwers, F. A. H.	Eysden en Gronsveld.	1843—1871	F. G. H. Brouwers.	Gronsveld.
Carbasius, N.	Hoorn.	1830—1840	Bewaarplaats.	Hoorn.
〃 〃	〃	1841—1860	C. Boldingh Gz.	〃
Carrière, L. P.	Rotterdam.	1870—1871	P. J. W. v. d. Berg.	Rotterdam.
Cazaux v. Staphorst, J. M. A.	〃	1831—1841	Bewaarplaats.	〃
〃 〃	〃	1842—1872	W. J. Droogleever Fortuyn.	〃
Chaufepié, Mr. C. A. de	Amsterdam.	1827—1831	Bewaarplaats.	Amsterdam.
Cnopius, N.	Dalfsen.	1864—1868	W. Coops.	Dalfsen.
Cobben, L.	Amby.	1824—1835	Bewaarplaats	Maastricht.
Colenbrander, A. D. S.	Nijkerk.	1827—1838	〃	Arnhem.

OVERLEDENE, ONTSLAGENE OF VERPLAATSTE NOTARISSEN.			BEWAARDERS.	
NAAM.	STANDPLAATS.	TIJDVAK.	NAAM.	PLAATS.
Colenbrander, A. D. S.	Nijkerk.	1839—1869	Mr. R. A. J. Colenbrander.	Nijkerk.
Cooth, Mr. L. F. W. van	Ravenstein.	1812—1825	Bewaarplaats.	's Hertogenb.
Cornelis, J.	Roermond.	1821—1839	"	Roermond.
" "	"	1840—1851	P. M. H. S. Cornelis.	"
Cornelis, F. J. H. E.	"	1851—1870	"	"
Cornelis, P. M. H. S.	Heijthuysen.	1868—1870	P. G. Rutten.	Heijthuysen.
Courbois, R. A. H.	Beuningen.	1857—1860	A. W. Zweers.	Wijchen.
Cramer, J. W.	Amsterdam.	1796—1829	Bewaarplaats.	Amsterdam.
Croes, M.	Utrecht.	1806—1842	J. van Hengelaar.	Utrecht.
Croll, A. J.	Ankeveen.	1831—1840	Bewaarplaats.	Amsterdam.
" "	"	1841—1870	P. C. Lasonder.	's Graveland.
Crommetuyn, . .	Afferden.	1824—1826	Bewaarplaats.	Roermond.
Crulll, G· J.	Hardenberg.	1811—1812	"	Deventer.
Dalen, Mr. P. G.	Rotterdam.	1827—1840	Bewaarplaats.	Rotterdam.
" "	"	1841—1871	A. C. van Wijngaarden.	"
Daelen, K. J.	Kerkrade.	1826—1834	Bewaarplaats.	Maastricht.
" "	"	1840—1847	J. K. E. Gulikers.	Kerkrade.
Daelen, W. F. J.	"	1855—1870	"	"
Dedem, Mr. C. W. Baron van	Nieuwleuzen.	1838—1840	Bewaarplaats.	Zwolle.
	"	1841—1870	F. Salie.	Hasselt.
Deurvorst, R. F.	Nijmegen.	1850—1856	L. J. J. H. E. Baron v. Voorst tot Voorst.	Nijmegen.
Diggelen, Mr. H. C. van	Zeist.	1862—1871	A. Vormaer.	Zeist.
Dolleman, G. H.	Son.	1811—1820	Bewaarplaats.	Eindhoven.
Dolleman, J.	Heemstede.	1837—1840	"	Haarlem.
" "	"	1841—1871	F. H. Dolleman.	Heemstede.
Duker, P. G.	Enkhuizen.	1834—1839	Bewaarplaats.	Hoorn.
" "	"	1839—1864	G. P. Nijhoff.	Enkhuizen.
Dumon, W.	Oldemarkt.	1812—1828	Bewaarplaats.	Zwolle.
Dussen, H. J. van der	Rossum.	1834—1838	"	Tiel.
" "	"	1839—1864	B. A. Mispelblom Beijer.	Rossum.
Dijckmeester, Mr. H.	Tiel.	1832—1839	Bewaarplaats.	Tiel.
" "	"	1840—1870	P. F. Dijckmeester.	"
Dijk, C. J. van	Zwaluwe.	1826—1840	Bewaarplaats.	Breda.
" "	"	1841—1871	G. Vos.	Zwaluwe.
Dijk, H. G. van	Voorthuizen.	1830—1842	Bewaarplaats.	Arnhem.
Dijkman, F.	Rotterdam.	1835—1838	"	Rotterdam.

OVERLEDENE, ONTSLAGENE OF VERPLAATSTE NOTARISSEN.			BEWAARDERS.	
NAAM.	STANDPLAATS.	TIJDVAK.	NAAM.	PLAATS.
Dijkman, F.	Rotterdam.	1839—1869	M. Dijkman.	Rotterdam.
Dijkstra, N. D.	Terschelling.	1868—1869	S. B. Boldingh.	Terschelling.
Ebbenhorst Tengbergen, E. J. van	Zelhem.	1849—1861	J. F. de Vroom.	Zelhem.
Elk, L van	Schoonhoven.	1818—1826	Bewaarplaats.	Rotterdam.
Elsbroek, W. C. van	Nijmegen.	1823—1841	〃	Nijmegen.
〃 〃	〃	1842—1855	H. P. van Heyst.	〃
Enschot, Y. van	Hillegersberg.	1821—1837	Bewaarplaats.	Rotterdam.
〃 〃	〃	1838—1839	F. van den Berg.	Hillegersberg.
Es, H. van	's Gravendeel.	1821—1839	Bewaarplaats.	Dordrecht.
〃 〃	〃	1840—1870	C. J. A. van Es.	's Gravendeel.
Es, W. van	〃	1840—1841	Bewaarplaats.	Dordrecht.
〃 〃	〃	1842—1870	M. C. Sigmund.	's Gravendeel.
Es, C. J. A. van	〃	1870—1872	〃	〃
Evenblij, J.	Uitgeest en Zaandam.	1788—1833	Bewaarplaats.	Haarlem.
Evenblij, J.	Zaandam.	1833—1840	〃	〃
〃 〃	〃	1841—1871	S. Th. Beets.	Zaandam.
Evera, C.	's Gravendeel.	1812—1818	Bewaarplaats.	Dordrecht.
Eijll, J. C. van	Horn.	1821—1839	〃	Roermond.
〃 〃	〃	1840—1843	P. M. H. S. Cornelis.	〃
Eijll, J. W. H. van	Well.	1855—1869	P. H. Ribbergh.	Well, gem. Bergen.
Fabius, Mr. J.	Amsterdam.	1832—1838	Bewaarplaats.	Amsterdam.
Fabius, F. W.	〃	1837—1839	〃	〃
〃 〃	〃	1840—1863	W. A. J. Elzevier Dom.	〃
Fabius, W. C. P.	〃	1853—1870	〃 〃	〃
Feltz Jr. G. W. van der	Epe.	1819—1839	Bewaarplaats.	Arnhem.
〃 〃	〃	1840—1870	Jhr. J. C. H. Bloys van Treslong.	Epe.
Feyfer, J. de	Barneveld.	1842—1860	R. J. Westenberg.	Barneveld.
Fiebne, C.	Zijpe.	1813—1814	Bewaarplaats.	Alkmaar.
Formijne, G.	Rossum.	1864—1869	B. A. Mispelblom Beijer.	Rossum.
Franke, F.	Amsterdam.	1837—1841	Bewaarplaats.	Amsterdam.
〃 〃	〃	1842—1872	P. Greeve.	〃
Freher, H. M.	Heeze.	1831—1838	Bewaarplaats.	Eindhoven.
〃 〃	〃	1839—1868	J. H. W. J. Neomagus.	Heeze.
Freislich, C. J.	Hasselt.	1836—1837	Bewaarplaats.	Zwolle.

OVERLEDENE, ONTSLAGENE OF VERPLAATSTE NOTARISSEN.			BEWAARDERS.	
NAAM.	STANDPLAATS.	TIJDVAK.	NAAM.	PLAATS.
Freislich, G.	Hasselt.	1836—1842	Bewaarplaats.	Zwolle.
〃 〃	〃	1842—1865	W. A. Halberstadt.	Zwartsluis.
Frima, J.	Loppersum.	1812—1815	Bewaarplaats.	Appingadam.
Frowein, L.	Zevenaar.	1816—1831	〃	Arnhem.
Geerligs, J. W.	Maasbommel.	1829—1841	Bewaarplaats.	Nijmegen.
〃 〃	〃	1842—1872	C. M. J. Weyn.	Maasbommel.
Gerlings, W. H.	Heemstede.	1813—1837	Bewaarplaats.	Haarlem.
Geregt, A.	Zevenaar.	1808—1816	〃	Arnhem.
Gielen, K. F.	Heythuizen.	1823—1837	〃	Roermond.
〃 〃	〃	1338—1868	P. M. H. S. Cornelis.	Heythuizen.
〃 〃	〃	1838—1839	Bewaarplaats.	Roermond.
〃 〃	〃	1840—1868	P. G. Rutten.	Heythuizen.
Gallée, J. H.	Vorden.	1838—1840	Bewaarplaats.	Zutphen.
〃 〃	〃	1841—1842	Jhr. P. A. C. M. v. Haeften.	Vorden.
Gilse, Mr. F. J. H.	Roosendaal.	1859—1870	A. J. van Mens.	Roosendaal.
Ghysen, J. M. G.	Eysden.	1833—1841	Bewaarplaats.	Maastricht.
〃 〃	〃	1842	F. G. H. Brouwers.	Gronsveld.
Gomarus, J.	Gielen.	1869—1870	J. W. L. Vroom.	Gielen.
Goudriaan, A. H.	Watergraafsmeer.	1804—1810	Bewaarplaats.	Amsterdam.
Goslings, M.	Harlingen.	1833—1839	〃	Leeuwarden.
〃 〃	〃	1840—1870	W. S. Kijlstra.	Harlingen.
Graft, P. v. d.	Middelburg.	1790—1823	Bewaarplaats.	Middelburg.
Graft, Mr. A. v. d.	〃	1824—1840	〃	〃
〃 〃	〃	1841—1842	L. L. Woutersen.	〃
Graft, P. v. d.	〃	1842—1870	〃 〃	〃
Graft, Mr. J. v. d.	〃	1871	〃 〃	〃
Greydanus, D.	Harlingen.	1826—1828	Bewaarplaats.	Leeuwarden.
Groll, R. J.	Barneveld.	1860—1863	R. J. Westenberg.	Barneveld.
Haenen, M. H.	Maastricht.	1835—1839	Bewaarplaats.	Maastricht.
〃 〃	〃	1840—1870	M. J. W. H. Haenen.	〃
Halen, J. F. van	〃	1807—1822	Bewaarplaats.	〃
Hanekuyk, Mr. J.	Harlingen.	1821—1839	〃	Leeuwarden.
〃 〃	〃	1840—1851	W. S. Kijlstra.	Harlingen.
Hanenberg, M.	Sloten en Amsterdam.	1804—1838	Bewaarplaats.	Amsterdam.
Hanssen, E.	Amsterdam.	1797—1836	〃	〃

OVERLEDENE, ONTSLAGENE OF VERPLAATSTE NOTARISSEN.			BEWAARDERS.	
NAAM.	STANDPLAATS.	TIJDVAK.	NAAM.	PLAATS.
Happé, H.	Amsterdam.	1810—1824	Bewaarplaats.	Amsterdam.
Hees, N. K. M. van	Maastricht.	1823—1834	〃	Maastricht.
Hengst, J. A.	Ravenstein.	1814—1817	〃	's Hertogenb.
Heuven, G. J. van	Heumen.	1839	〃	Nijmegen.
〃 〃	〃	1840—1849	A. W. Zweers.	Wijchen.
Heyden, G. van der	Herpen en Ravenstein.	1818—1838	Bewaarplaats.	's Hertegenb.
〃 〃	〃	1839—1869	C. A. P. Verbunt.	Ravenstein.
Heyst, H. P. vau	Barneveld.	1864—1872	R. J. Westenberg.	Barneveld.
Hilten, J. van	Scherpenzeel.	1832—1840	Bewaarplaats.	Arnhem.
〃 〃	〃	1841—1870	W. Huender.	Scherpenzeel.
Hofstede, J. J.	Schoonhoven.	1826—1839	Bewaarplaats.	Rotterdam.
〃 〃	〃	1840—1848	H. P. Voorduin.	Schoonhoven.
Hooft Gz., A. 't	Strijen.	1800—1820	Bewaarplaats.	Dordrecht.
Hooglandt, E. A.	Barneveld.	1842—1846	R. J. Westenberg.	Barneveld.
Horst, R. J. J. ter	Steenwijk.	1839—1868	J. G. H. ter Horst.	Steenwijk.
Hove, H. M. van den	Hillegersberg.	1821—1833	Bewaarplaats.	Rotterdam.
Hoven, J. van	Son.	1821—1838	〃	Eindhoven.
〃 〃	〃	1839—1869	W. Huysmans.	〃
Houtman, J.	Amsterdam.	1827—1841	Bewaarplaats.	Amsterdam.
〃 〃	〃	1842—1857	P. Greeve.	〃
Hunnink, L.	Enkhuizen.	1809—1833	Bewaarplaats.	Hoorn.
Idzerda, B.	Beesterzwaag.	1809—1810	Bewaarplaats.	Heerenveen.
Jong, J. de	Oirschot.	1825—1838	Bewaarplaats.	Eindhoven.
〃 〃	〃	1839—1855	C. van Leenhof.	Oirschot.
Jong, B. P. de	〃	1855—1869	〃	〃
Kemper, Mr. D. T.	Ouderkerk a./d. Amstel.	1796—1811	Bewaarplaats.	Amsterdam.
Ketjen, Mr. W. C.	Doesborgh.	1816—1839	〃	Zutphen.
〃 〃	〃	1840—1846	Mr. H. A. J. Pennink.	Doesborgh.
Ketjen, Mr. P. W. J.	〃	1846—1870	〃	〃
Keuller, L. J. E.	Horn.	1843—1851	P. M. H. S. Cornelis.	Roermond.
Klaasesz, J.	Ternaard.	1818—1841	Bewaarplaats.	Leeuwarden.
〃 〃	〃	1842	S. D. Kuypers.	Ternaard.
Klaasesz, H. Boekhout	〃	1837—1841	Bewaarplaats.	Leeuwarden.

OVERLEDENE, ONTSLAGENE OF VERPLAATSTE NOTARISSEN.			BEWAARDERS.	
NAAM.	STANDPLAATS.	TIJDVAK.	NAAM.	PLAATS.
Klaasesz, H. Boekhout	Ternaard.	1842—1872	S. D. Kuypers.	Ternaard.
Kluppell, K. L.	Helder.	1832—1840	Bewaarplaats.	Alkmaar.
Kluit, L.	Mijns-Heerenland.	1828—1837	"	Dordrecht.
" "	"	1838—1858	J. A. Stoop.	Strijen.
Knottenbelt, Mr. J. H.	Schoonhoven.	1837—1838	Bewaarplaats.	Rotterdam.
Kool, H.	Lobith.	1819—1822	"	Arnhem.
Kop, Mr. H. C. van der	Schoonhoven.	1818—1819	"	Rotterdam.
Kop, Mr. F. H. van der	Vlieland.	1837—1838	"	Hoorn.
" "	"	1839—1867	S. B. Boldingh.	Terschelling.
Korver, J.	Oosthuizen.	1831—1838	Bewaarplaats.	Hoorn.
" "	"	1839—1869	N. D. Dijkstra.	Oosthuizen.
Kraats, P. H. van der	Harlingen.	1829—1832	Bewaarplaats.	Leeuwarden.
Kraijenhoff van de Leur Mr. R. A.	Brielle.	1809—1838	"	Brielle.
Kraijenhoff v. d. Leur, D.A.	Zuidland en Brielle.	1840—1868	C. M. Loeff.	Zuidland.
Kijmmell, Mr. J.	Meppel.	1812—1829	Bewaarplaats.	Assen.
Laars, E. W. van	Rotterdam.	1861—1871	W. F. Kaiser.	Rotterdam.
Lange, A. M. d	Noordwaddingsveen.	1821—1829	Bewaarplaats.	"
Ledeboer, F. W. C.	Bolsward en Makkum.	1830—1841	"	Sneek.
" "	"	1842—1870	C. C. Ledeboer.	Makkum.
Lelyveld van Cingelshouck, G. van	Vierlingsbeek.	1839—1840	Bewaarplaats.	's Hertogenb.
"	"	1841—1871	W. H. Hermsen.	Vierlingsbeek.
Lette. J. A.	Zaandam.	1774—1775	Bewaarplaats.	Amsterdam.
Lienaerts, J. A.	Merkelbeek.	1816—1831	"	Maastricht.
Lienaerts, J. G.	"	1831—1837	"	"
" "	"	1838—1846	F. L. Lienaerts.	Merkelbeek.
Lippits, M. R.,	Wieringerwaard.	1825—1829	Bewaarplaats.	Alkmaar.
Louwerse, P.	Nieuwer-Amstel.	1825—1838	"	Amsterdam.
" "	Amsterdam.	1839—1869	D. van Dijk.	"
Lijndrajer, P.	"	1795—1830	Bewaarplaats.	"
Lijndrajer, Mr. P.	"	1830—1841	"	"
" "	"	1842—1871	C. J. Carp.	"
Maassen, Th.	Dalfsen.	1858—1860	W. Coops.	Dalfsen.
Man, J. de	Amsterdam.	1847—1868	H. F. J. Straatman.	Amsterdam

OVERLEDENE, ONTSLAGENE OF VERPLAATSTE NOTARISSEN.			BEWAARDERS.	
NAAM.	STANDPLAATS.	TIJDVAK.	NAAM.	PLAATS.
Marle, Mr. H. van	Loppersum en Middelstum.	1827—1840	Bewaarplaats.	Apingadam.
〃 〃	〃	1841—1871	Mr. J. E. A. van Panbuis.	Middelstum.
Marin, J. L. J.	Lochem.	1838—1840	Bewaarplaats.	Zutphen.
〃 〃	〃	1841—1859	Jhr. P. A. C. M. van Haeften.	Vorden.
Maritz, G. J. L.	Dordrecht.	1832—1840	Bewaarplaats.	Dordrecht.
〃 〃	〃	1841—1862	Mr. J. W. van der Noorda.	〃
Maritz, Mr. H. Verhoeff	〃	1862—1871	〃	〃
Medenbach Wakker, Mr. J. P. van	Watergraafsmeer.	1815—1837	Bewaarplaats.	Amsterdam.
〃	〃	1838—1868	G. Ruijs.	〃
Meerburg, J.	Hillegersberg.	1833—1837	Bewaarplaats.	Rotterdam.
〃 〃	〃	1838—1844	F. van den Berg.	Hillegersberg.
Meeuwen, M. H. A. F. D. v.	Haarlem.	1848—1870	B. A. van der Maden.	Haarlem.
Merens, C. J.	〃	1854—1871	A. Merens, JCz.	〃
Meurs, J. A.	Tilburg.	1828—1837	Bewaarplaats.	's Hertogenb.
〃 〃	〃	1838—1847	J. F. J. v. d. Mortel.	Tilburg.
Mey Mettenbrinck, H.	Barneveld.	1833—1842	Bewaarplaats.	Arnhem.
Mol, C. de	Hilversum.	1764—1799	〃	Amsterdam.
Moorsel, H. van	Heeze.	1811—1830	〃	Eindhoven.
Muller, P. L.	Wanroy.	1817—1818	〃	's Hertogenb.
Nierstrasz, V. E.	Maastricht.	1836—1839	Bewaarplaats.	Maastricht.
〃 〃	〃	1840—1866	M. J. W. H. Koenen.	〃
Nobel, J. W. le	Sluis.	1815—1839	Bewaarplaats.	Middelburg.
〃 〃	〃	1840	K. F. Koksma.	Sluis.
Nolthenius, B.	Amsterdam.	1793—1830	Bewaarplaats.	Amsterdam.
Offerhaus, Mr. H. J.	Delfzijl.	1833—1840	Bewaarplaats.	Appingadam.
〃 〃	〃	1841—1871	Mr. A. Munthinge Cleveringa.	〃
Ogelwicht, M. H.	Velzen.	1812—1836	Bewaarplaats.	Haarlem.
Oolgaardt, J.	Amsterdam.	1857—1871	F. van Houten.	Amsterdam.
Payen, J. H. C. A.	Heumen.	1833—1838	Bewaarplaats.	Nijmegen.
Pel, K. P. Procureur.	Dragten.	1809—1810	〃	Heerenveen.

OVERLEDENE, ONTSLAGENE OF VERPLAATSTE NOTARISSEN.			BEWAARDERS.	
NAAM.	STANDPLAATS.	TIJDVAK.	NAAM.	PLAATS.
Penning, G. C.	Schoonhoven.	1818—1837	Bewaarplaats.	Rotterdam.
Penninck, G.	Enschede.	1831—1835	"	Almelo.
Pennink, Mr. H. A. J.	Zelhem.	1861—1870	J. F. de Vroom.	Zelhem.
Pennink, H.	Hattem.	1838—1840	Bewaarplaats.	Arnhem.
" "	"	1840—1871	B. A. Bakker.	Hattem.
Perk Senior, J.	Hilversum.	1804—1823	Bewaarplaats.	Amsterdam.
Perk, A.	"	1820—1840	"	"
" "	"	1841—1871	K. J. Perk.	Hilversum.
Pinto, J. F. de	's Gravenhage.	1843 - 1868	H. v. Reyn Cz.	's Gravenhage.
Pieters, J.	Eysden.	1818—1841	Bewaarplaats.	Maastricht.
Pliester, G.	Herwen, Aerdt en Zevenaar.	1823—1839	"	Arnhem.
" "	"	1836—1869	F. Wesselman.	Zevenaar.
Ploegh, J. F.	Ravenstein.	1763—1771	Bewaarplaats.	's Hertogenb.
Plooster, Mr. L.	Brielle.	1814—1838	"	Brielle.
Poel, N.	Wieringen.	1827—1839	"	Alkmaar.
" "	"	1840—1869	A. J. van Doorn.	Wieringen.
Pomeren, P. van	"	1801—1834	Bewaarplzats.	Alkmaar.
Raadt, J. J. de	Vorden.	1835—1840	Bewaarplaats.	Zutphen.
" "	"	1841—1868	Jhr. P. A. C. M. v. Haeften.	Vorden.
Raadt, Mr. J. H. de	"	1818—1871	"	"
Reedeker Tz., J.	Terschelling.	1837—1838	Bewaarplaats.	Hoorn.
" "	"	1839—1867	S. B. Boldingh.	Terschelling.
Reeser, L. D. J.	Maassluis.	1834—1839	Bewaarplaats.	Rotterdam.
" "	"	1840—1870	Mr. L. Reeser.	Maassluis.
Reyne Jr., J. W.	Amsterdam.	1862—1871	C. J. Kruimel GHz.	Amsterdam.
Riemsdijk, A. van	Hardenberg.	1812—1838	Bewaarplaats.	Deventer.
" "	"	1839—1840	H. van Barneveld.	Gramsbergen.
Rink, A. G.	Vierlingsbeek.	1815—1836	Bewaarplaats.	's Hertogenb.
Robbers, C. H.	Nijmegen.	1856—1871	L. J. J. H. E. baron v. Voorst tot Voorst.	Nijmegen.
Roersch, F. P. A.	Bergen.	1827—1838	Bewaarplaats.	Roermond.
" "	"	1839—1854	P. H. Ribbergh.	Well, gem. Bergen.
Roosen, H.	Eysden.	1812—1818	Bewaarplaats.	Maastricht.
Ros, P. D.	Huizen.	1836—1837	"	Amsterdam.
Ross, F. J.	Loosdrecht.	1813	"	"
Roth, Mr. F. de	's Heerenberg.	1828—1841	"	Zutphen.

OVERLEDENE, ONTSLAGENE OF VERPLAATSTE NOTARISSEN.			BEWAARDERS.	
NAAM.	STANDPLAATS.	TIJDVAK.	NAAM.	PLAATS.
Roth, Mr. F. de	's Heerenberg.	1842—1857	A. Steenlack.	's Heerenberg.
Roux, J. la	Zevenaar.	1811—1817	Bewaarplaats.	Arnhem.
Sanderson, Mr. J.	Loenen.	1803—1846	E. v. Beusekom Ez.	Loenen.
Sauveur, G. H.	Ubach.	1849—1855	J. H. E. Gulikers.	Kerkrade.
〃 〃	Amby.	1855—1869	Mr. J. P. Boots.	Amby.
Schadee, J. C.	Zeist.	1840	Bewaarplaats.	Amersfoort.
〃 〃	〃	1841—1862	A. Vormaer.	Zeist.
Schermer, J. P. W.	Leiden.	1849—1869	J. A. F. Coeberg.	Leiden.
Schimmel, H. P.	's Graveland.	1815—1840	Bewaarplaats.	Amsterdam.
〃 〃	〃	1841—1843	K. J. Perk.	Hilversum.
Schmolck, J. J.	's Gravenhage.	1777—1831	Bewaarplaats.	's Gravenhage.
Schmolk, F. M.	〃	1832—1840	〃	〃
〃 〃	〃	1841—1871	Mr. C. van Zegwaard.	〃
Schoon, J.	Helder.	1842—1858	J. W. Hattinga Raven.	Nieuwediep.
Schout Veldhuys, C.	Sluis.	1840—1869	K. F. Koksma.	Sluis.
Schreuder, C.	Velzen.	1819—1839	Bewaarplaats.	Haarlem.
〃 〃	〃	1840—1870	C. Breedt Bruyn.	Uitgeest.
Schultze, J. G.	Bemmel.	1825—1829	Bewaarplaats.	Nijmegen.
Schuyten, H.	Zwijndrecht en Dordrecht.	1838—1839	〃	Dordrecht.
〃 〃	〃	1840—1869	J. Schuyten Hz.	〃
Siemers, C.	Zijpe.	1825—1840	Bewaarplaats.	Alkmaar.
〃 〃	〃	1841—1871	G. van Os.	Zijpe.
Sloos, A.	〃	1815—1825	Bewaarplaats.	Alkmaar.
Sloos, A. R.	Winkel.	1830—1838	〃	〃
〃 〃	〃	1839—1869	A. Sloos.	Winkel.
Smits Jr., P.	Bergambacht.	1831—1840	Bewaarplaats.	Rotterdam.
〃 〃	〃	1841—1855	J. P. Mahlstede.	Bergambacht.
Smits van der Goes.	〃	1823—1840	Bewaarplaats.	Rotterdam.
〃	〃	1841—1871	J. P. Mahlstede.	Bergambacht.
Soetbrood Piccardt, W. C.	Hillegersberg.	1844—1850	F. van den Berg.	Hillegersberg.
Sombeek, F.	Hoorn.	1830—1831	Bewaarplaats.	Hoorn.
Sölner, Mr. J. B.	Lochem.	1838—1840	〃	Zutphen.
Spall Senior, G. J. van	Utrecht.	1737—1775	J. van Hengelaar.	Utrecht.
Spall Junior, G. J. van	〃	1776—1811	〃	〃
Staveren, L. C. van	Zaandam.	1810—1816	Bewaarplaats.	Haarlem.
Steensma, P.	Minnertsga.	1829—1853	A. G. van der Hoek.	Minnertsga.
Steyn, M. J. van	Amsterdam.	1839—1846	H. F. J. Straatman.	Amsterdam.

OVERLEDENE, ONTSLAGENE OF VERPLAATSTE NOTARISSEN.			BEWAARDERS.	
NAAM.	STANDPLAATS.	TIJDVAK.	NAAM.	PLAATS.
Stoezak, E.	Amsterdam.	1772—1826	Bewaarplaats.	Amsterdam.
Stolk, C. E.	Bemmel.	1830—1841	"	Nijmegen.
" "	"	1842—1872	J. Stolk.	Bemmel.
Stoop, J. A.	's Gravendeel.	1818—1830	Bewaarplaats.	Dordrecht.
Stoop, J. M.	Strijen.	1830—1837	"	"
" "	"	1838—1868	J. A. Stoop.	Strijen.
Stroet, W.	Mesch.	1812—1832	Bewaarplaats.	Maastricht.
Strengman, W.	Amsterdam.	1839—1869	C. van Zijp.	Amsterdam.
Struyk, J. H.	Kerkrade.	1826—1834	Bewaarplaats.	Maastricht.
Struyk, van Bergen	Diemen.	1811—1815	"	Amsterdam.
Stuart, W.	Mesch.	1812—1832	"	Maastricht.
Swanenburg de Veije, G. D.	Dalfsen.	1861—1863	W. Coops.	Dalfsen.
Swam, W.	Gramsbergen.	1822—1839	Bewaarplaats.	Deventer.
" "	"	1840—1870	H. van Barneveld.	Gramsbergen.
Tadema, P.	Makkum.	1826—1831	Bewaarplaats.	Sneek.
Tasman, W.	Hoorn.	1830—1840	"	Hoorn.
" "	"	1841—1849	C. Boldingh Gz.	"
Tille, L. A. de	Helvoort.	1825—1839	Bewaarplaats.	's Hertogenb.
" "	"	1840—1855	H. G. A. F. J. v. Etten.	Helvoort.
Toelaer, Mr. C. R. S.	Amsterdam.	1827	Bewaarplaats.	Amsterdam.
Toelaer, Mr. R. J.	"	1831—1841	"	"
" "	"	1842—1857	C. J. Carp.	"
Tomas, J.	Leiden.	1841—1849	J. A. F. Coebergh.	Leiden.
Tonkens, Mr. W. Lunsingh	Meppel.	1829—1837	Bewaarplaats.	Assen.
" "	"	1838—1868	Mr. P. Tonckens.	Meppel.
Tonckens, Mr. P.	Gieten.	1867—1869	J. W. L. Vroom.	Gieten.
Tormijne, G.	Rossum.	1864—1869	B. A. Mispelblom Beijer.	Rossum.
Tulleken, Mr. G.	Epe.	1812—1819	Bewaarplaats.	Arnhem.
Tydeman, G. J. F.	Naaldwijk.	1857—1872	J. Bikkers.	Naaldwijk.
Veen, K. J. v. d. G. Klerk.	Dragten.	1809—1811	Bewaarplaats.	Heerenveen.
Velde, H. van de	Enschede.	1862—1869	A. A. D. E. Hoogland.	Enschede.
Vemer, P.	Wijchen.	1856—1870	A. W. Zweers.	Wijchen.
Verbunt, C. A. P.	Helvoort.	1856—1869	H. G. A. F. J. v. Etten.	Helvoort.
Verrijn Stuart, G.	Wierden.	1861—1864	J. Poulie.	Wierden.
Verschure, A. J.	Tilburg.	1858—1868	J. F. J. v. d. Mortel.	Tilburg.

OVERLEDENE, ONTSLAGENE OF VERPLAATSTE NOTARISSEN.			BEWAARDERS.	
NAAM.	STANDPLAATS.	TIJDVAK.	NAAM.	PLAATS.
Verstraaten, A.	Mill.	1814—1838	Bewaarplaats.	's Hertogenb.
Verstraaten, A. A. F.	〃	1838	〃	〃
〃 〃	〃	1839—1869	H. C. F. Kerstens.	Mill.
Vettevogel, W.	Harlingen.	1820—1822	Bewaarplaats.	Leeuwarden.
Viëtor, Mr. J. Frezeman.	Loppersum.	1811—1812	〃	Appingadam.
〃 〃	Winschoten.	1813—1838	〃	Winschoten.
〃 〃	〃	1839—1843	Mr. J. Freseman Viëtor.	〃
Viëtor, Mr. B. Haïtzema.	Winschoten.	1843—1869	〃 〃	〃
Visser, M. W. J. de	Oud-Vossemeer en Tholen.	1866—1871	J. C. Benteyn.	Tholen.
Voltelen, W. G.	Lochem.	1837—1840	Bewaarplaats.	Zutphen.
〃 〃	〃	1841—1842	Jhr. P. A. C. M. van Haeften.	Vorden.
Voormeulen van Boekeren, Mr. G. R.	Wildervank.	1851—1869	Mr. L. Oldenhuis Tonckens.	Wildervank.
Voorst tot Voorst, L. J. J. H. E. baron van	's Heerenberg.	1858—1871	A. Steenlack.	's Heerenberg.
Vos, J. C. de	Zwaluwe.	1819—1825	Bewaarplaats.	Breda.
Vosmaer, Mr. H. A. R.	Zeist.	1834—1839	〃	Amersfoort.
〃 〃	Utrecht.	1839—1870	J. van Hengelaar.	Utrecht.
Vrancken, J. S.	Meerssen.	1867—1869	J. Kleuters.	Meerssen.
Vught, P. van	Roosendaal.	1829—1839	Bewaarplaats.	Breda.
〃 〃	〃	1840—1859	A. J. van Meus.	Roosendaal.
Wakker, Mr. J. P. Medenbach	Watergraafsmeer.	1815—1837	Bewaarplaats.	Amsterdam.
〃 〃	〃	1838—1868	G. Ruys.	〃
Waning, J. van	Bleiswijk.	1821—1836	Bewaarplaats.	Rotterdam.
Waubert de Puiseau Jr., J. L. F.	Lemmer.	1827—1838	〃	Sneek.
〃 〃	〃	1839—1869	F. Schaafsma.	Lemmer.
Wenning, H. A. A.	Tilburg.	1849—1856	J. F. J. v. d. Mortel.	Tilburg.
Werk, A. van de	Zevenbergen.	1834—1840	Bewaarplaats.	Breda.
〃 〃	〃	1841—1871	B. van de Werk.	Zevenbergen.
Werner. C. H.	Ravenstein.	1805—1820	Bewaarplaats.	's Hertogenb.
Wesselman, F.	Wierden.	1864—1869	J. Pouli.	Wierden.
Westenberg, R. J.	Zwartslnis.	1866—1872	W. A. Halberstadt.	Zwartsluis.
Wilde J. de	Hilversum.	1800—1803	Bewaarplaats.	Amsterdam.
Wilems, P. W.	Schimmert.	1836—1838	〃	Maastricht.
〃 〃	〃	1839—1840	J. Kleuters.	Meerssen.
Wilmar, J. A.	Meerssen.	1836—1838	Bewaarplaats.	Maastricht.

OVERLEDENE, ONTSLAGENE OF VERPLAATSTE NOTARISSEN.			BEWAARDERS.	
NAAM.	STANDPLAATS.	TIJDVAK.	NAAM.	PLAATS.
Wilmar, J. A.	Meerssen.	1839—1852	J. Kleuters.	Meerssen.
Wilmar, F. J. A.	"	1852—1866	"	"
Wilrée, M. J. D. Nordingh	Hoorn.	1830—1831	Bewaarplaats.	Hoorn.
Witteveen, Mr. F.	Metzlawier.	1816—1839	"	Leeuwarden.
" "	"	1840—1845	Mr. L. W. v. Kleffens.	Metzlawier.
Witteveen, Mr. J.	"	1846—1866	" "	"
Wijck, J. J. van der	's Gravenhage.	1806—1808 en 1812	Bewaarplaats.	's Gravenhage.
Wijma, Mr. S. S.	Harlingen.	1821—1839	"	Leeuwarden.
" "	"	1840—1851	W. S. Kijlstra.	Harlingen.
Wijnen, H.	Hattem.	1813—1822	Bewaarplaats.	Arnhem.
Wijnen, C. M.	Nijkerk.	1851—1854	Mr. R. A. J. Colenbrander.	Nijkerk.
Wijnstroom, A.	Leiden.	1839—1868	Mr. A. J. Wijnstroom.	Leiden.
Yff Cz., D.	Zaandijk.	1800—1813	Bewaarplaats.	Haarlem.
Zeeper Dz., P.	Minnertsga.	1854—1859	A. G. van der Hoek.	Minnertsga.
Zomer, J.	Steenwijk.	1813—1837	Bewaarplaats.	Zwolle.
" "	"	1838—1839	J. G. H. ter Horst.	Steenwijk.

15 Mei 1873.

CORRESPONDENTIE-BLAD

VAN DE

BROEDERSCHAP DER NOTARISSEN

IN NEDERLAND.

ACHTSTE DEEL.

9e AFLEVERING.

PUNTEN VAN BESCHRIJVING

VOOR DE

Vergadering te Middelburg, op 5 Augustus 1873.

Het beperkte aantal van goede Logementen te Middelburg maakt het noodig, dat de Heeren Leden vooraf nachtverblijf bespreken, vooral daar de tijd der vergadering met dien der kermis aldaar zamenvalt.

De Leden van den Ring hebben drie Commissiën benoemd: eene belast met de zorg voor de huisvesting; eene met die voor den maaltijd en eene tot het organiseren van een rijtoer, den dag na de vergadering.

De Leden, die de vergadering denken te bezoeken en niet bij vrienden of bloedverwanten intrek nemen, worden alzoo *dringend* verzocht per briefkaart aan den Heer D. Verhulst, notaris te Middelburg en correspondent van den Ring, hun voor-

nemen kenbaar te maken en het bestellen van logies te verzoeken.

Die dit niet vóór primo Augustus gedaan heeft, zal het zich zelven te wijten hebben, dat hij moeijelijk nachtverblijf zou kunnen vinden.

Bij die briefkaart gelieve hij tevens op te geven of hij deel denkt te nemen aan den maaltijd en aan een rijtoer naar Vlissingen, Domburg, enz., op Woensdag 6 Augustus.

Zij, die niet verlangen dat logement voor hen besteld worde, maar toch ter vergadering denken te komen, gelieven hiervan per briefkaart aan den Algemeenen Secretaris berigt te zenden, voor de presentielijst.

De Heeren Leden worden genoodigd tot het bijwonen van de Algemeene Vergadering op Dingsdag 5 Augustus 1873, in de Concertzaal, op de Groenmarkt te Middelburg.

De zaal zal des morgens ten 9½ ure gereed zijn en de vergadering ten 10 ure precies geopend worden door den Heer Mr. J. H. van Royen, van Zwolle, daartoe benoemd, ingevolge art. 18 van het Reglement.

Bij het inkomen der zaal wordt aan ieder lid ter hand gesteld een exemplaar dezer punten, van een volgnommer voorzien.

Men gelieve plaats te nemen dáár, waar dat nommer op een der tafels zal worden gevonden.

Voorts ontvangt ieder een exemplaar van de gedrukte presentielijst.

Zij, die noch aan den Algemeenen Secretaris noch aan den Heer Correspondent Verhulst hun voornemen van present te zijn per briefkaart hebben opgegeven, **zullen daardoor hunne namen niet op de presentielijst vinden.**

Zij worden verzocht op een supplement dier lijst, bij het inkomen van de zaal, hunne naamteekening en standplaats te stellen.

Wij herhalen, door logement begeerenden worde eene briefkaart vóór of op 31 Julij e. k. bij den Heer Correspondent Verhulst, door de overige Leden eene briefkaart vóór of op 2 Augustus e. k. bij den Algemeenen Secretaris bezorgd.

Zij, die andere Leden vertegenwoordigen, gelieven een lijstje, houdende de namen en standplaatsen der lastgevers, met de brieven of volmagten, aan den Algemeenen Secretaris vóór den aanvang der vergadering ter hand te stellen.

Na de opening zullen aan de orde worden gesteld:

1°. Het algemeen verslag en, casu quo, de punten, die daaruit mogten voortvloeijen.

2°. Het verslag der Commissie, belast met het nazien der rekening van Penningmeesters over 1872.

3°. De bepaling der plaats, waar de volgende vergadering zal gehouden worden.

4°. De aanwijzing van drie Ringen, die zullen worden verzocht in 1874 de gecommitteerden tot het nazien der rekening te benoemen.

5°. De verkiezing van twee leden van het Hoofdbestuur, in de plaats van de Heeren J. J. Claasen Hz. en Mr. J. H. van Royen, welke als zoodanig aftreden.
De eerstgenoemde is herkiesbaar en zal de verkiezing geschieden uit een dubbeltal, door het Hoofdbestuur voor te dragen; de laatstgenoemde is niet dadelijk herkiesbaar en geschiedt de benoeming van een ander lid, bij vrije stemming. (Art. 29).

6°. De voordragt, door het Hoofdbestuur van de som, die in het volgend jaar zal worden afgezonderd, om daaruit de weduwen en weezen van overledene gewone leden of deze zelven te ondersteunen. (Art. 54).

7°. Het voorstel van den ontwerper der Vereeniging, om eene Commissie van vier gewone leden te benoemen, ten einde met hem te overwegen of er eenige verbetering te brengen zij in de ondersteu-

ning van weduwen en weezen der leden, naar aanleiding der memorie, achter deze punten gevoegd, om in het volgend jaar een verslag aan de Algemeene Vergadering te doen, en, kon het zijn, een voorstel ter dier zake.

De feestmaaltijd zal gehouden worden in de zaal van het Schutterhof *Sint Sebastiaan*, des middags ten 5 ure.

Des Maandagsavonds wordt als vereenigingsplaats aangewezen bovengenoemd Schuttershof *Sint Sebastiaan*, waar alsdan een concert zal worden gegeven.

De Heeren Leden zullen vrijen toegang hebben:

in de Societeit *Sint Joris*, op de Balans;
" " " *de Vriendschap*, in de Noordstraat;
" " " *Vergenoeging*, op de Markt;
" " *Buiten-Societeit*, op het Bolwerk.

Namens het Hoofdbestuur,
BRUNO TIDEMAN,
Algemeen Secretaris.

Sedert de mededeeling op blz. 139 zijn als gewone leden toegetreden de Heeren:

J. M. Pilaar,..........te Goes.
S. D. Kuypers,.........." Ternaard.

Als buitengewoon lid, de Heer Mr. A. H. Koning, te Finsterwolde.

De Heer C. P. van der Pant, te Amerzoden, werd buitengewoon, in plaats van gewoon lid.

De Heer L. L. Woutersen, te Middelburg, werd gewoon, in plaats van buitengewoon lid.

De Heeren B. J. B. G. Kuypers, te Drunen, en J. Dozy, te Zaandam, zijn overleden.

De Heer C. E. Stolk, te Bommel, ofschoon eervol ontslagen, blijft lid.

MEMORIE.

Mijne medeleden zullen het ligtelijk begrijpen dat het mij, den ontwerper, eene teleurstelling is, de ondersteuning van onbezorgde of onvoldoend bezorgde weduwen van onze overleden leden, te moeten zien dalen tot een bedrag van *f* 125 's jaars, niettegenstaande de vereeniging jaarlijks *f* 11,000, bijna *f* 12,000 daarvoor afzondert en wij in het geheel reeds het een vierde van een millioen gulden daarvoor uitkeerden.

Het afstemmen van mijn oorspronkelijk plan. om de bijdrage eenigzins afhankelijk te stellen van den leeftijd der echtgenooten, en vooral om meer duidelijk in het Reglement het uit te spreken dat het eene *ondersteuning* geldt, alleen voor haar, die het behoeven, en niet een verkregen of door de bijdrage der leden gekocht regt, zijn er de oorzaken van.

Bleven de aanvragen van haar achterwege, die welbezorgd zijn, dan ware het minimum niet veel onder *f* 200 gedaald.

Penningmeesters deden bij het Hoofdbestuur eene voordragt, om aan de Algemeene Vergadering voor te stellen: 1°. de uitkeering niet onder de *f* 125 te doen dalen; 2°. het maximum der trekkende partijen op 100 te stellen.

Daar echter dit eene verandering in het eerst onlangs in werking getreden Reglement zou noodig maken, waren de meeste der Heeren Hoofdbestuurders hiertegen.

Ik overwoog of het ook mogelijk ware, naast de inrigting ter ondersteuning van onze Vereeniging, een werkelijk weduwen pensioenfonds, als onderling waarborgfonds van vakgenooten, op te rigten.

Ik ging verschillende tarieven der levensverzekering- en lijfrenten-maatschappijen na en vond dat volgens de laagste, doch door de regering toch goedgekeurde tarieven, een notaris, die zijne weduwe eene lijfrente van *f* 100 wil verzekeren, ingaande op zijn overlijden en voortdurende tot haar afsterven, ten minste zou moeten betalen, als volgt:

OUDERDOM VAN DEN NOTARIS.	OUDERDOM ZIJNER ECHTGENOOT gelijk althans minder verschil dan 5 jaren.	zij meer dan 5 jaren jonger.	zij meer dan 10 jaren jonger.	zij meer dan 15 jaren jonger.	zij meer dan 5 jaren ouder.	zij meer dan 10 iaren ouder.	zij meer dan 15 jaren ouder.
	Jaarlijksche premiën:						
onder 30 j.	*f* 30	*f* 35	*f* 40	*f* 50	*f* 25	*f* 22	*f* 20
〃 35 〃	〃 32	〃 37	〃 45	〃 55	〃 26	〃 23	〃 21
〃 40 〃	〃 34	〃 40	〃 50	〃 60	〃 28	〃 24	〃 21
〃 45 〃	〃 36	〃 45	〃 60	〃 70	〃 30	〃 25	〃 20
〃 50 〃	〃 39	〃 50	〃 65	〃 80	〃 32	〃 26	〃 21
〃 55 〃	〃 42	〃 55	〃 70	〃 100	〃 34	〃 27	〃 21
〃 60 〃	〃 45	〃 60	〃 80	—	〃 35	〃 27	〃 22
〃 65 〃	〃 47	〃 65	〃 90	—	〃 36	〃 28	〃 22
〃 70 〃	〃 50	〃 70	〃 100	—	〃 38	〃 28	〃 22

Ik was overtuigd, dat, als men de ouderdom onzer gewone leden en die van hunne echtgenooten op den tijd hunner toetreding kende, en hunne gemiddelde bijdragen bij dit tarief vergeleek, zij in doorslag nog zooveel niet hadden betaald, terwijl de ondersteuning, nu twee jaren *f* 125, maar vroeger *f* 150 en meer heeft bedragen.

Ik deed de moeite om 100 bewijzen van toetreding van gewone leden, die toen reeds gehuwd waren en den leeftijd van hen en hunne echtgenooten hebben opgegeven. op te zoeken, en er eene tabel van op te maken, welke hier volgt:

De eerste kolom a is de ouderdom van het lid op dat tijdstip.

De tweede b de ouderdom der echtgenoot destijds.

De derde c het jaartal der toetreding.

De vierde d bevat de gemiddelde bijdrage, al de betaalde bijdragen bijeengeteld en door het jarental gedeeld.

De vijfde kolom e is het cijfer dat het lid had moeten betalen, indien hij sedert zijne toetreding had moeten bijdragen volgens het boven gestelde tarief.

De zesde kolom f, hoeveel hij dan *meer* had moeten betalen dan hij deed.

De zevende kolom g hoeveel enkele leden minder hadden behoeven bij te dragen dan zij deden (let wel om *f* 100 lijfrente te bedingen).

Ik verzwijg natuurlijk de namen.

Nº.	a	b	c	d	e	f	g
1	36	38	1871	f 20	f 34	f 28	—
2	47	35	1859	″ 20	″ 80	″ 780	—
3	33	36	″	″ 30	″ 32	″ 26	—
4	36	34	1851	″ 24	″ 34	″ 210	—
5	35	30	1872	″ 20	″ 40	″ 20	—
6	34	36	1861	″ 20	″ 32	″ 132	—
7	39	44	1855	″ 44½	″ 40	—	f 76
8	38	34	1860	″ 27	″ 34	″ 72	—
9	36	36	1857	″ 22½	″ 34	″ 172	—
10	38	25	1868	″ 20	″ 50	″ 120	—
11	46	39	1852	″ 42½	″ 50	″ 150	—
12	31	28	1855	″ 41	″ 32	—	″ 161
13	45	31	1872	″ 20	″ 65	″ 45	—
14	41	39	1850	″ 35	″ 36	″ 22	—
15	35	31	1853	″ 39	″ 34	—	″ 135
16	36	34	1858	″ 42	″ 34	—	″ 112
17	37	37	″	″ 50	″ 34	—	″ 224
18	36	25	1861	″ 47	″ 50	″ 33	—
19	41	44	″	″ 23	″ 36	″ 156	—
20	38	38	1862	″ 23	″ 34	″ 110	—
21	40	36	″	″ 23½	″ 36	″ 115	—
22	43	49	1864	″ 22½	″ 30	″ 60	—
23	39	38	1872	″ 22½	″ 34	″ 12	—
24	30	32	1868	″ 28½	″ 32	″ 14	—
25	33	33	1855	″ 26½	″ 32	″ 93	—
26	45	43	1857	″ 38	″ 39	″ 15	—
27	29	29	1870	″ 27	″ 30	″ 6	—
28	32	32	1852	″ 25	″ 32	″ 140	—
29	38	37	1861	″ 23	″ 34	″ 121	—
30	34	27	1858	″ 20	″ 37	″ 238	—
31	31	32	1854	″ 34	″ 32	—	″ 36
32	33	29	″	″ 30	″ 32	″ 36	—
33	36	37	1856	″ 32	″ 34	″ 32	—
34	35	25	1861	″ 24	″ 50	″ 286	—
35	42	45	1864	″ 23½	″ 34	″ 92	—
36	33	27	1872	″ 20	″ 45	″ 25	—
37	42	47	1850	″ 24	″ 30	″ 132	—
38	31	34	1851	″ 21½	″ 32	″ 241	—
39	34	31	1853	″ 50	″ 32	—	″ 342
40	26	21	1855	″ 20	″ 35	″ 255	—
41	41	46	1852	″ 22	″ 45	″ 460	—
42	36	33	1862	″ 32	″ 34	″ 20	—
43	50	50	1870	″ 20	″ 42	″ 44	—
44	36	35	1869	″ 25½	″ 34	″ 195	—
45	35	29	1848	″ 26½	″ 45	″ 362	—
46	37	24	1855	″ 32½	″ 50	″ 297	—
47	27	27	1853	″ 45	″ 30	—	″ 285
48	37	28	1854	″ 33	″ 40	″ 126	—
49	46	38	1861	″ 27½	″ 65	″ 412	—
50	51	52	1869	″ 35	″ 42	″ 28	—
Transport...				f 1445	f 1934	f 5933	f 1371

Nº.	a	b	c	d	e	f	g
				f 1445	f 1934	f 5933	f 1371
51	41	42	1852	″ 25	″ 36	″ 220	—
52	39	26	1853	″ 22	″ 50	″ 532	—
53	41	38	1860	″ 23½	″ 36	″ 150	—
54	35	34	1866	″ 32½	″ 34	″ 9	—
55	47	44	1872	″ 20	″ 39	″ 19	—
56	31	29	″	″ 20	″ 32	″ 12	—
57	34	36	1860	″ 41	″ 32	—	″ 108
58	42	38	1864	″ 25½	″ 36	″ 92	—
59	47	49	1866	″ 20	″ 39	″ 114	—
60	45	26	1868	″ 26½	″ 80	″ 214	—
61	37	36	1848	″ 21	″ 34	″ 312	—
62	47	35	1850	″ 23½	″ 65	″ 913	—
63	41	36	1861	″ 20	″ 45	″ 275	—
64	35	35	1862	″ 40	″ 34	—	″ 60
65	34	29	1867	″ 21½	″ 37	″ 77	—
66	35	30	1868	″ 21	″ 40	″ 76	—
67	34	37	1861	″ 20	″ 32	″ 132	—
68	38	38	1852	″ 23	″ 34	″ 220	—
69	33	32	″	″ 30	″ 32	″ 40	—
70	43	44	1854	″ 25	″ 36	″ 198	—
71	42	29	1859	″ 30	″ 60	″ 390	—
72	39	40	1855	″ 20½	″ 34	″ 246	—
73	37	35	1858	″ 22½	″ 34	″ 161	—
74	38	33	″	″ 23½	″ 40	″ 231	—
75	34	24	″	″ 38	″ 45	″ 84	—
76	35	29	1867	″ 20½	″ 40	″ 98	—
77	35	33	″	″ 21½	″ 34	″ 62	—
78	44	41	1855	″ 21	″ 36	″ 255	—
79	42	41	″	″ 25	″ 36	″ 187	—
80	33	22	″	″ 26	″ 45	″ 323	—
81	43	43	1861	″ 26	″ 36	″ 110	—
82	44	27	″	″ 24	″ 70	″ 506	—
83	40	40	1864	″ 30	″ 36	″ 48	—
84	40	38	1872	″ 20	″ 36	″ 16	—
85	44	58	1868	″ 25½	″ 30	″ 18	—
86	37	36	″	″ 31½	″ 34	″ 10	—
87	40	38	1858	″ 45	″ 36	—	″ 126
88	41	42	1859	″ 25	″ 36	″ 143	—
89	43	40	1860	″ 39½	″ 36	—	″ 42
90	29	30	1857	″ 36½	″ 30	—	″ 97
91	33	30	1872	″ 20	″ 32	″ 12	—
92	34	26	1851	″ 35	″ 37	″ 38	—
93	38	36	1854	″ 31	″ 34	″ 54	—
94	38	33	″	″ 35	″ 40	″ 90	—
95	30	25	1855	″ 21	″ 37	″ 272	—
96	31	28	1851	″ 48	″ 32	—	″ 336
97	38	36	″	″ 30	″ 34	″ 84	—
98	37	29	1859	″ 36	″ 40	″ 52	—
99	39	40	1863	″ 32½	″ 34	″ 15	—
100	36	36	1866	″ 27	″ 34	″ 56	—
				f 2823	f 3839	f 13097	f 2140

Uit deze opmaking blijkt dus dat indien de bedoelde 100 gewone leden hádden bijgedragen in verhouding tot het boven medegedeelde lijfrente-tarief. 85 van hen voor een weduwe lijfrente van *f* 100 meer dan zij thans betaalden zou hebben voldaan .... *f* 13,097

Terwijl 15 van hen .... „ 2,173

minder dan zij deden, hadden moeten betalen,

geeft een grooter bedrag van..... *f* 10,924

Onder het betaalde is echter ook de *f* 10, die zij even als de buitengewone leden voldoen; dit beloopt voor de 100 leden .... „ 14,000

f 24,924

En daar wij ruim 300 gewone leden tellen, zou er in een tijdvak van 25 jaren, waarover de vorenstaande staat loopt, meer zijn opgebragt, bijna *f* 75,000.

In allen gevalle blijkt het zonneklaar, dat, hoe laag onze ondersteuning ook daalde, niemand der leden bij eene soliede Maatschappij voor zijne weduwe eene lijfrente van *f* 150 of *f* 125 had kunnen bedingen voor hetgeen hij aan de Broederschap betaalde.

Maar is op die gegevens ook een plan te ontwerpen dat voor de toekomst bij niet veel grooter — maar billijker geregelde — bijdragen, eene *bepaalde* som als weduwe-pensioen ware toe te zeggen en te verzekeren.

Waren de thans trekkende partijen er niet, het zou niet moeijelijk wezen, een plan te ontwerpen.

Men zou dan eene gelijke contributie voor al de leden der Broederschap kunnen bepalen.

Voor hen die deel namen aan het fonds, eene jaarlijksche bijdrage daarenboven, die afzonderlijk beheerd werd, om de weduwe-pensioenen te waarborgen.

Traden al de gewone leden toe tot dit plan, dan was de lijst der bevoegden tot onze tegenwoordige ondersteuning gesloten, en het getal dier partijen zou gaandeweg verminderen.

Ik waag mij niet aan het doen van een bepaald voorstel hieromtrent aan de Algemeene Vergadering, doch zou gaarne officieel met eene Commissie, daartoe te benoemen, wenschen de zaak te overwegen, en daarom stel ik aan de Vergadering het benoemen van zoodanige Commissie voor.

BRUNO TIDEMAN.

CORRESPONDENTIE-BLAD

VAN DE

BROEDERSCHAP DER NOTARISSEN

IN NEDERLAND.

ACHTSTE DEEL.

10e AFLEVERING.

HANDELINGEN

DER

ALGEMEENE VERGADERING

VAN DE

BROEDERSCHAP DER NOTARISSEN IN NEDERLAND,

gehouden te Middelburg, den 5den Augustus 1873.

De Heer Mr. J. van Royen, lid van het Hoofdbestuur, en door dit bestuur benoemd tot Voorzitter dezer Vergadering, opent haar, des voormiddags ten 10 ure, in het *Concerthuis* te Middelburg, met de volgende woorden:

Van harte heet ik U, geachte ambtgenooten, welkom in de oude en van ouds beroemde stad Middelburg, Zeelands hoofdstad, die vroeger voor het oosten en noorden van ons land bijna buiten den kring der gewone aardrijkskundige kennis lag, maar nu met ijzeren staven aan het overige vaderland verbonden is, en die, terwijl die staven magnetische kracht zullen uitoefenen door het aantrekken der voordeelen van eenen uitgebreiden handel, ook ons daardoor en daarover tot zich trekt.

Onbekend was voor mij en voor velen onzer deze schoone plaats, maar bij de hartelijke gastvrijheid waarmeê we hier zijn

en worden ontvangen, is 't ons of we hier vroeger geweest waren, of we oud-bekenden weêrzagen, kortom, we gevoelen ons hier te huis.

Te huis! en ook in een ander opzigt zijn wij hier te huis, we zijn hier namelijk te huis in de Broederschap van notarissen die heden haar dertigste jaarvergadering houdt. Door het Hoofdbestuur werd aan mij de vereerende taak opgedragen die vergadering te openen en te leiden; ik heb die taak aanvaard, maar bij de weinige ondervinding, die in dat opzigt mijn deel is, heb ik dit alleen durven doen onder een ernstig en dringend beroep op de krachtige medewerking van U, Mijnheeren! medeleden van het bestuur, van U bijzonder, Mijnheer! den Secretaris van dat bestuur, en van U allen, broeders notarissen, leden vande Vereeniging, die de vergadering met uwe belangstellende tegenwoordigheid vereert!

De gewoonte brengt mede dat de Voorzitter bij het openen der vergadering een inleidend woord zegge; toch meen ik dat het weinig genoegen zoude geven, indien ik de plaats die mij is aangewezen misbruikte tot het houden eener lange redevoering; ik zal dan een oogenblik wijden aan het beheer van het huis waarin we ons bevinden, van de Broederschap van notarissen zelve.

Bij de figuur blijvende, zeggen wij, 't is hier nieuw geverwd en behangen, 't ameublement is nieuw gerangschikt — ik bedoel daarmeê, we hebben onlangs een nieuw reglement gekregen.

We vinden in dat reglement en dus in onze Broederschap vele nuttige bepalingen, wij zien daarin met genoegen de huishoudelijke voorschriften en organisatie der vereeniging, regten en verpligtingen der leden en van het bestuur — de voorschriften omtrent de onderstenning van weduwen en weezen van leden en van hulpbehoevende leden — idem omtrent het indienen van adressen — omtrent het voeren van regtsgedingen en eindelijk omtrent het Correspondentieblad, dat schoone lint, dat de Broederschap omstrengelt en versiert.

Terwijl wij nn echter in ons huis tevreden zijn over zooveel dat wij op hoogen prijs stellen, blijven wij echter min of meer onvoldaan ten opzigte van ééne zaak, die in onze meening hoofdzaak was en omtrent welke wij in het reglement een groote soberheid opmerken, het is *de handhaving van de eer van het notaris-ambt.*

De handhaving van de eer van het notaris-ambt was onder de vorige wet (voor 1842) toevertrouwd aan de kamers van notarissen; de opheffing van deze was, indien ik mij niet geheel en al bedrieg, de eerste aanleiding tot de oprigting der vereeniging, deze was dus bestemd om de bedoelde taak eenigermate over te nemen.

En toch is in het reglement het bedoelde punt alléén als doel

van de Vereeniging aangeduid, geen enkel artikel is daaraan verder gewijd, behalve alléén het allerlaatste, dat, voor zoover mij bekend, nog nimmer in toepassing gebracht is en dus wél onpractischs schijnt te zijn. (Zie blz. 130.)

Maar, hoor ik mij reeds tegemoet voeren, hoe kan men nu zoodanig onderwerp reglementeren — de handhaving van de eer van het notarisambt is uit den aard der zaak en bij uitsluiting toevertrouwd aan de notarissen zelf — zij is en blijft volkomen gewaarborgd wanneer de notarissen zijn mannen van eer, die zóó leven en zóó het ambt uitoefenen, dat zij zich den eerbied en het vertrouwen van de maatschappij verwerven; — dat zal nimmer door reglementaire bepalingen te bereiken zijn, elke poging om zoodanige bepaling te maken moet noodwendig als ter eener male onpractisch, mislukken.

Door die redenering ben ik echter in genen deele uit het veld geslagen. Ik erken volkomen dat zij, die door hunne wijze van leven en de waarneming van hun ambt zich het vertouwen van de maatschappij verwerven, krachtig arbeiden aan de handhaving van de eer van het notaris-ambt en ook, dat onze Vereeniging ten eenenmale onmagtig is, ons door reglementaire voorschriften in dat opzigt iets te doen, maar ik vermeen toch ook dat buitendien nog tot het beoogde doel kan worden bijgedragen en dat niet ieder onderdeel daarvan aan de bemoeijingen onzer Vereeniging ontsnapt.

Zoo meen ik, ook naar aanleiding van de bepalingen der afgeschafte wet te mogen wijzen op de *zorg voor de vorming der notarissen.*

Zoude onze Vereeniging niet krachtig bijdragen tot de handhaving van de eer van het Notariaat, indien ze zooveel zij konde ook mede werkte, daartoe, dat alleen de zoodanige tot het ambt toetraden, als waarborgen opleverden voor kennis, werkzaamheid, eerlijkheid en goede zeden? en zoude in dat opzigt niet veel te doen zijn en dus in het reglement op te nemen?

Het ligt geheel buiten mijn bestek om nu een overzigt te geven van zoodanige artikelen als welke naar mijne meening tot de organisatie van den door mij bedoelden arbeid zouden noodig zijn in het reglement; alléén merk ik op, dat, ofschoon de verpligte leertijd of stage der vroegere wet is afgeschaft, de leertijd in verreweg de meeste gevallen feitelijk nog bestaat, en dat, ofschoon niet meer de kamers van notarissen de examens der adspiranten afnemen, die examens feitelijk nog in handen der notarissen zijn.

Welnu! ik zoude door de Broederschap een statistiek willen doen leveren, — natuurlijk alléén voor de leden der Vereeniging toegankelijk.

Die statistiek zou uit twee hoofdrubrieken kunnen bestaan, waarvan de ééne bevatte de examina en derzelver uitslag en de andere de adspiranten, later candidaten voor het notaris-ambt.

Ik zoude wenschen dat ieder lid van de Broederschap tot de

daarstelling van die statistieke medewerkte door aan het bestuur telken jare een verslag te geven omtrent de adspiranten of candidaten die onder zijne leiding werken, in welk verslag alle bijzonderheden vermeld werden die bij de beoordeeling van geschiktheid voor het notaris-ambt noodig zijn.

Ik zoude verder wenschen dat ieder notaris tot die statistiek medewerkte die tot het afnemen van examen geroepen werd, door het leveren van een verslag omtrent den loop en den uitslag van het examen.

Wat zouden wij, indien dit denkbeeld verwezenlijkt werd, voor het notariaat eene kostbare verzameling verkrijgen! Het staat bij mij vast dat, indien zij bestond, de regeering haar op den duur bij het doen van benoemingen niet zou kunnen ontberen.

Zij zou ten gevolge hebben, dat ongeschikte adspiranten al zeer spoedig het vak zouden verlaten en eenen anderen werkkring zoeken; ze zou ten gevolge hebben, dat menig ijverig en bekwaam jongmensch, ook zonder bijzondere voorspraak, van zelf meer op den voorgrond zoude komen en ik ben overtuigd, dat onze verzameling van zelve op de benoemingen eenen heilzamen invloed zou uitoefenen.

Welligt werden alzoo twee voornamen grieven weggenomen of althans belangrijk verminderd, die in veler oog op dit oogenblik bestaan en tot de eer en het vertrouwen in het notarisambt althans niet bijdragen, zij zijn de groote ongelijkheid van de examens op de verschillende plaatsen van ons land en het oogenschijnlijk willekeurige van vele benoemingen.

Ziedaar een punt alzoo aangewezen, dat in het reglement der Vereeniging niet voorkomt en dat naar mijne bescheiden meening gereglementeerd zoude kunnen worden. Als niet aan de orde zijnde, wil ik er op dit oogenblik niet verder over uitwijden en na nog zoo onlangs de moeijelijkheid van reglementeren te hebben ondervonden, daartoe voor als nog ook geen nieuwe aanleiding geven. Ik heb het denkbeeld alleen willen aangeven opdat er over moge worden nagedacht. Mogt dat ernstig nadenken tot eenig practisch resultaat leiden en zoo tot de eer van het notaris-ambt bijdragen, ik zal meer dan voldaan zijn.

Op dit oogenblik zijn wij te Middelburg gekomen om de punten te behandelen die op de beschrijving zijn vermeld en ook daaraan willen wij niet uitsluitend den tijd besteden die wij van onzen dagelijkschen arbeid hebben afgenomen, wij wenschen ook aan den gemeenschappelijken disch de, bij vroegere vergaderingen aangeknoopte vriendschapsbanden, nader te bevestigen of nieuwe aan te knoopen. Wij wenschen ook van Zeelands hoofdstad en van Zeeland zelf bij deze gelegenheid meer te zien dan de wanden dezer zaal; zonder U dus, verder met mijne beschouwingen op te houden, open ik deze vergadering.

De Voorzitter vraagt nu of al de tegenwoordig zijnde Leden hunne namen op de gedrukte presentielijst hebben gevonden, of wel op de lijst bij den ingang van de zaal voorhanden, hebben geteekend.

Op het stilzwijgen, waarmede die vraag beantwoord wordt, verzoekt de Voorzitter den Secretaris de presentielijst te lezen.

Het bleek hieruit, dat tegenwoordig waren de Heeren:

Mr. J. H. van Royen, *Voorzitter*.		Hoofdbestuurders.	
J. J. Claasen Hz., *Voorzitter*.	Dagelijksch Bestuur.	Hoofdbestuurders.	
W. A. J. Elzevier Dom.	Dagelijksch Bestuur.	Hoofdbestuurders.	
C. van Olst Jr.	Dagelijksch Bestuur.	Hoofdbestuurders.	
Bruno Tideman, *Alg. Secret*.	Dagelijksch Bestuur.	Hoofdbestuurders.	
A. E. Roest van Limburg.		Hoofdbestuurders.	
H. P. Tjeenk Willink.		Hoofdbestuurders.	
B. G. van Heyst.		Hoofdbestuurders.	
J. G. J. Moll.		Hoofdbestuurders.	
M. R. Lippits.	Commissie tot nazien der Rekening.		van Hoorn.
A. J. v. Gruting.	Commissie tot nazien der Rekening.		» Utrecht.
Mr. J. M. L. H. Clercx.	Commissie tot nazien der Rekening.		» Blerick.
E. M. Jonckbloet.................			» Eindhoven.
F. van den Berg.....			» Hillegersberg.
P. van de Graft..................			» Middelburg.
E. P. Brünger....................			» Vr. Parochie.
A. M. Beijerman.............. ...			» Woerden.
Jhr. Mr. W. Laman Trip..........			» Groningen.
Mr. H. Reijers...................			» 's Gravenhage.
P. Muller........................			» Leiden.
D. Verhulst......................			» Middelburg.
Mr. F. J. Brevet.................			» IJzendijke.
S. van Dorsser...................			» Dordrecht.
A. A. Land.......................			» Franeker.
W. van Riessen...................			» Dantumawoude.
G. Verdooren.....................			» Aardenburg.
Mr. J. P. A. Wintgens Tresling....			» Slochteren.
Mr. J. van Wijngaarden...........			» Willemsstad.
G. Posthuma......................			» Dokkum.
T. van Uye Pieterse..............			» Vlissingen.
Mr. J. de Koning.................			» Dordrecht.
R. Barends.......................			» Langeweer.
P. Schmidt Schaaff...............			» Stiens.

P. P. Slegt.................... van Middelburg.
H. Sickler..................... " Augustinusga.
H. P. van Heyst................ " Nijmegen.
J. van der Bent................ " Brouwershaven.
A. L. de Kruijff............... " Voorst.
P. Loeff....................... " Koudekerke.
C. de Vries.................... " Middelharnis.
P. C. van Galen................ " Bergeijk.
L. L. Woutersen................ " Middelburg.
Mr. D. Nijman.................. " Zutphen.
Mr. A. J. Hesselink............ " Eenrum.
H. A. A. Wennink............... " Roozendaal.
J. Coert....................... " Goedereede.
H. Hamer....................... " Neede.
J. A. de Wolff................. " Vlissingen.
J. H. W. J. Neömagus........... " Heeze.
W. C. de Smidt................. " Schoondijke.
G. P. Nijhoff.................. " Enkhuizen.
A. Haagsma..................... " Sneek.
B. A. Verhey................... " Middelburg.
H. P. Maronier................. " Rotterdam.
E. A. Romswinckel.............. " Oosterbeek.
C. J. Jorritsma................ " Sneek.
C. le Nobel.................... " Oostburg.
L. J. Verwer................... " Bolsward.
C. Hulst....................... " Hoorn.
H. F. C. van Mens.............. " Zundert.
J. A. Stoop.................... " Strijen.
A. M. Tak...................... " Middelburg.
W. J. Feith.................... " 's Gravenhage.
C. W. Maris.................... " Klundert.
C. de Jong..................... " Almkerk.
A. Kakebeeke Jz................ " Goes.
A. van der Plaats.............. " Leeuwarden.
A. Wiersma..................... " Roordahuizen.
Mr. H. J. Carstens............. " Hoogeveen.
A. M. van Rijsoort van Meurs... " Veere.
P. Hulst....................... " Zuid Scharwoude.
A. Höfelt...................... " Kampen.
Mr. M. Donker.................. " Zaandijk.
S. A. de Smidt................. " Axel.
D. P. Beausar.................. " Oudenbosch.

H. Pen..........................	van Baarn,
W. de Gelder....................	" Montfoort.
A. E. van Dishoeck..............	" Heinkenszand.
F. Schaafsma....................	" Lemmer.
W. Koning.......................	" Zuidhorn.
J. M. Pilaar....................	" Goes.
L. A. de Raadt..................	" Barendrecht.
A. Kluit Hz.....................	" Moordrecht.
A. R. van Voorst.	" Heerenveen.
Jhr. M. A. W. van Holthe tot Echten.	" Assen.
J. A. H. ten Pol................	" Ootmarsum.
K. F. Koksma....................	" Sluis.
C. Loeff........................	" Zuidzande.
A. Witholt......................	" Sexbirum.
Mr. J. van Andel................	" Mijnsheerenland.
J. A. van der Lee...............	" Aarlanderveen.
F. M. van Heyst.................	" Meppel.
A. van Mens.....................	" Roozendaal.

Later bleken nog tegenwoordig te zijn de Heeren:

R. J. Bodde.....................	van Meerkerk.
A. E. A. Baron van Goltstein van Hoekenburg	" Oosterhout.
M. F. Boonzajer.................	" Gorinchem.
C. G. B. van Nouhuys...	" Ossendrecht.

Op de vraag van den Voorzitter of de Leden lasthebbers hunne volmagten aan den Secretaris hebben ter hand gesteld, bleek dat vertegenwoordigd werden de Heeren:

J. G. Ponw — C. van Zijp — D. van Dijk — C. J. Kruimel Gz., allen van Amsterdam, door den Heer J. J. Claasen Hz.

J. Mulder — G. de Vries — J. W. H. H. Druyvesteyn en J. C. G. Polones, allen van Amsterdam, door den Heer W. A. J. Elzevier Dom.

C. F. Carp — H. F. J. Straatman — J. H. C. Freijer en P. Greeve, allen van Amsterdam, door den Heer C. van Olst Jr.

A. A. T. Schouten — F. A. Kanne Jr. — G. Leefkens — A. E. Rouffaer, van Amsterdam — A. W. Borser, van Horst en H. J. G. Mos, van Rhenen, door den Heer Bruno Tideman.

Mr. H. A. J. Pennink, van Doesburg — F. K. L. de Both, van Varseveld — G. E. H. ter Braak, van Eibergen — M. Pliester, van Gendringen en J. M. L. Mispelblom Beijer, van Lochem, door den Heer H. P. Tjeenk Willink.

J. van der Hoop Jzn., van Rotterdam, door den Heer A. E. Roest van Limburg.

A. Waslander Nauta, van Ylst — K. Oosterhoff, van Witmarsum — K. de Jong Kzn., van Wommels — Mr. K. J. de Carpentier, van Koudum — K. Tjebbes, van Workum, L. H. Potma, van Balk en C. C. Ledeboer, van Makkum, door den Heer A. Haagsma.

C. J. Schiefbaan — J. W. van den Berg — D. P. J. van Waning — J. J. C. Huygens — L. L. Wierx — W. J. Eikendal — J. E. Andries — A. van de Poel — Mr. G. van Zegwaard — P. A. J. Stoop, allen van 's Gravenhage — Mr. B. van Berckel — G. Vorstman — Mr. S. van Vrijberghe de Coningh — A. N. Schagen van Leeuwen — Mr. P. Post Uiterweer, allen van Delft — A. Hogersdijk, van Pijnacker — H. van Zegwaard, van Voorburg — T. J. van Bergen, van Wasseeaar — H. A. Metman, van Wateringen — Mr. J. P. de Fremery, van 's Gravezande en J. Bikkers, van Naaldwijk, door den Heer Mr. H. Reijers, en

R. U. Muller en Mr. J. G. Rengers Hora Siccama, van Groningen — J. Piccardt, van Hoogezand en Mr. J. D. Tresling, van Schermer, door den Heer Mr. J. P. A. Wintgens Tresling.

Derhalve waren 98 Leden tegenwoordig en 56 vertegenwoordigd.

De Voorzitter vraagt of iemand de voorlezing der Handelingen van de Vergadering van 1872 verlangt, welke woordelijk zijn gedrukt in het *Correspondentie-Blad*, blz. 115 en volgende? Niemand dit verlangende, worden die Notulen geärresteerd en door den Voorzitter en den Secretaris geteekend.

De Voorzitter stelt nu aan de orde N°. 1 van de Punten van Beschrijving:

> "het algemeen verslag en casu quo, de punten die "daaruit mogten voortvloeijen."

Hij verzoekt den Secretaris het verslag voor te dragen, die hieraan voldoet, als volgt:

VERSLAG van den Algemeenen Secretaris, namens het Hoofdbestuur, aan de Algemeene Vergadering van de Broederschap der Notarissen in Nederland, te Middelburg, 5 Augustus 1873.

M. H.!

Gelijk in het leven van eene meer dan dertigjarige, meestal, de belangrijke gebeurtenissen zeldzamer worden, is het ook in onze Vereeniging, welke dien leeftijd mogt bereiken; maar zij bleef werkzaam en mag nog op toeneming van krachten roemen. Immers konden wij in 1871, 613 als het aantal onzer leden noemen, in 1872, 618, thans tellen wij 628 leden, waarvan 312 gewone en alzoo 316 buitengewone leden.

Sedert de mededeeling op de Punten van Beschrijving voor deze vergadering gedaan, van toegetreden en overleden leden, zijn nog toegetreden de Heeren:

B. A. van der Maden, van Haarlem.
J. C. Benteyn, van Tholen.
J. H. R. van Koolwijk, te Groenloo.
J. P. R. Suringar, van Rotterdam.

Bedankt heeft de Heer E. M. v. d. Goes, oud-Notaris te Beek, wegens hoogen leeftijd. Zoo ook bedankte onze gewezen Hoofdbestuurder de Heer G. Leefkens voor zijn lidmaatschap, daar hij door bijna geheel verlies van het gezigt, zelfs ons drukwerk niet meer lezen kan.

Dat het Hoofdbestuur, overeenkomstig het nieuwe reglement, zich heeft geconstitueerd, zijn huishoudelijk reglement heeft vastgesteld en de vereischte benoemingen van titularissen heeft gedaan, berigten wij U in het Correspondentieblad.

Wij slaagden in het vervullen van verscheidene vacerende plaatsen als Correspondent.

In den Ring *'s Hertogenbosch*, waar de Correspondent, de Heer B. J. R. G. Kuyper ons door den dood ontviel, is de Heer H. van Etten, te Helvoort, benoemd.

In den Ring *Deventer*, de Heer Mr. W. H. Yssel de Schepper, te Olst.

In den Ring *Roermond*, de Heer Mr. J. M. L. H. Clercx, te Blerick.

In den Ring *Winschoten*, de Heer Mr. J. J. G. Koning, te Wedde.

In den Ring *Zwolle*, de Heer Mr. J. H. van Roijen, van Zwolle.

Allen hebben die taak wel willen aanvaarden.

In de Ringen *'s Gravenhage*, *Utrecht*, *Haarlem* en *Zutphen* werden de Heer Mr. H. Reijers, R. v. Meerlant, A. Merens en H. P. Tjeenk Willink herbenoemd.

De Redactie van het Bijblad mogt zich in eene voldoende toevloed van ingezonden stukken verblijden en vleit zich dat de inhoud onder de medewerking van de Heeren Elzevier Dom, Moll, Kruimel en den Algemeenen Secretaris aan uwe verwachting beäntwoordt.

Het Hoofdbestuur heeft in overweging genomen, dat het in gebruik nemen van een lokaal, geschikt voor zijne vergaderingen van twaalf leden, eenige malen 's jaars, nog al kostbaar dreigde te worden, en begreep, toen haar eene geschikte zaal voor *f* 60 's jaars in huur werd aangeboden, hiertoe te moeten besluiten.

Dáár zijn nu al de boeken en papieren der Broederschap, tot hiertoe bij den Algemeenen Secretaris, den Boekhandelaar en bij anderen bewaard, te zamen gebracht en voegzaam geborgen. Hierdoor zal (zooals de Algemeene Secretaris het zelf uitsprak) bij eventuële overgang van die taak, van hem welke haar tot hiertoe vervulde, op eenen opvolger, deze alles meer bijéén vinden en gemakkelijker een goed overzigt er op verkrijgen.

Op de Passeerdergracht te Amsterdam, N°. 106, vergaderde het Hoofdbestuur, dan ook reeds een en andermaal in een zeer voldoend lokaal, tot algemeen genoegen der Leden.

Volgens de door de vorige vergadering vastgestelde rooster, moeten de Heeren J. J. Claasen Hz. en Mr. J. H. van Royen, als leden van het Hoofdbestuur afgetreden.

Voor de vervulling der plaats van eerstgenoemden draagt het Hoofdbestuur het volgende dubbeltal voor, om daaruit eene keuze te doen, te weten: de Heeren J. J. Claasen Hz. en W. Klinkhamer. De plaats van den Heer van Royen moet door eene vrije keuze vervuld worden.

Door de Ringen *Hoorn*, *Utrecht* en *Roermond* werden de Heeren M. R. Lippits, A. J. van Gruting en Mr. J. M. L. H. Clercx, gecommitteerd om de rekening over 1872 na te zien. Hun werden, ter voldoening aan het verlangen, geuit in de vorige vergadering, extracten dier rekening eene maand te voren toegezonden. Zij volbragten op gisteren hunne taak, en verwachten wij zoo aanstonds hun verslag.

Wij geven U als gewoonlijk het korte overzigt van de Ontvangsten en Uitgaven in dat jaar.

ONTVANGSTEN.

Saldo van A°. P°........................	*f* 157.94
Bijdragen der Leden........................	〃 11,398.90
Idem van vorige jaren................ ...	〃 208.90
Interest..............................	〃 2,202.54
Entréegelden..........................	〃 39.—
Kapitaal-rekening......................	〃 2,810.62½
Bijzondere ontvangsten....................	〃 1.—
	f 16,818.90½

UITGAVEN.

Administratiekosten........................	*f* 1,152.55
Ondersteuningen van weduwen en weezen (*).	〃 10,958.75
Reiskosten............................	〃 529.30
Porto's en frankeergelden..................	〃 337.10
Drukwerken..........................	〃 2,409.—
Buitengewone uitgaven....................	〃 854.10
f 441.60 proc. kost. en *f* 412.50 Bijblad.	
Saldo..............................	〃 578.10½
	f 16,818.90½

Weder was het getal der aanvragen om te deelen in de ondersteuning van weduwen en weezen, geklommen van 92 tot 95, regt hebbende op 93 quota.

Dit quotum werd, volgens de vastgestelde maatregel van overgang, voor ditmaal nog berekend op de wijze als bij het vorig reglement en van den aanvang af was bepaald, en kon nog op hetzelfde bedrag als in het vorig jaar, *f* 125, gesteld worden, hetwelk dan ook aan de aanspraakhebbenden is uitgekeerd; doch dit deed in Julij weder de noodzakelijkheid ontstaan om eenig fonds te reäliseren, daar hier en daar de bijdragen te langzaam inkomen, om de kas dan reeds voldoende te doen zijn.

(*) Waarbij op te merken valt, dat de Heer v. Schermbeek over het quotum voor de weezen van wijlen zijnen broeder, eerst dit jaar heeft gedisponeerd.

Ons kapitaal bestond op 1 Januarij 1873 in:
f 15,000.— 2½ pCt. inschrijving der Nat. Schuld.
" 40,000.— 4 " " " " "
" 1,500.— 5½ " hypotheek.
" 578.10½ kas.
" 314.70 te goede bijdragen.

Na deze mededeelingen van de persoonlijke en geldelijke aangelegenheden onzer Vereeniging, deelen wij U het volgende mede, aan de notulen van het Hoofdbestuur ontleend.

De garantie aan een der leden van den Ring *Almelò* gegeven, om tegen te spreken de bevoegdheid van den ontvanger der registratie, tot het vragen van taxatie der onroerende zaken, die, niet genoemd, een deel uitmaakte van een verkocht onverdeeld erfdeel, heeft eene vreemde en ongunstige afloop gehad. In eerste instantie zegevierde de opposant; doch het bestuur der registratie diende een rekwest bij den Hoogen Raad in, zonder kennisgeving aan partij, en die Raad vernietigde, zonder partij te hooren of op te roepen, de beslissing van de Regtbank, en veroordeelde de partij in de kosten, op *f* 441.60 gesteld.

Het Hoofdbestuur verzocht adviesen van Practicijns te Amsterdam, en vooral van onderscheidene te 's Gravenhage, en allen verklaarden het was *ongehoord*, *nooit te voren zóó voorgevallen*, doch er was, in regten, niets tegen te doen; weshalve die som werd uitbetaald.

Een lid uit den Ring *Zutphen* vroeg de garantie voor de kosten, te vallen op het terugvorderen van te veel geheven regten van registratie op eene huwelijksvoorwaarde, bevattende eene schenking van den vader der bruid. Deze schenking werd geregistreerd, als verkoop ven onroerend goed, omdat de ontvanger meende te kunnen berekenen, dat de baten der schenking overtroffen worden door de lasten.

De garantie werd voor de procedure in eerste instantie, tot een maximum van *f* 50 verleend.

Den 15den Januarij l.l. hadden de Heeren Claasen, Elzevier Dom en de Algemeene Secretaris eene bijzondere audientie bij Zijne Excellentie den Minister van Justitie.

Het antwoord van dien Minister op het adres betreffende de verplaatsing der minuten bij de grondige verificatie en omtrent het verkoopen van roerend goed in het openbaar, zonder het ministerie van een desbevoegd openbaar ambtenaar, is U in het Correspondentieblad medegedeeld.

De gevraagde garantie, om het bekende vonnis van de Regtbank te Zutphen, betreffende het overschrijven van uittreksels van akten, houdende overgang van eigendom van onroerende zaken, voor den Hoogen Raad te brengen, is geweigerd.

Het proces, gevoerd om restitutie te vorderen van te veel geheven regten van registratie, op eene schenking van renten van Nationale Schuld, waarvan de kosten, op verzoek van een lid van den Ring *Amsterdam*, in 1870 werden gegarandeerd, werd door de eischers verloren. De vraag om het in cassatie te brengen, werd door het Hoofdbestuur in het vorig jaar, niet geweigerd, indien de partij de helft der kosten wilde op zich nemen.

De vergadering van het tegenwoordig Hoofdbestuur heeft dit besluit van het vorige, te niet gedaan en de garantie in cassatie ingetrokken.

Een lid van den Ring *Utrecht* vroeg garantie, als hij zich verzette tegen de boeting, omdat hij het woord *Vim*, in een proces-verbaal van verkooping van brandhout, had gebezigd en dit niet beschouwde als eene *maat*, maar als een *aantal* of *hoeveelheid*, waarover in de wet op de maten en gewichten niet gesproken wordt. De meerderheid der Hoofdbestuurders heeft dit verzoek afgewezen.

De garantie voor de kosten van een proces, door een lid van den Ring *Gorinchem* in 1872 verkregen, betreffende het eigendoms regt van onroerende zaken aan den langstlevende der echtgenooten, na de ontbinding des huwelijks, aangekomen, doch gedurende de gecontinueerde gemeenschap, voor zooverre het belang van de minderjarige kinderen hetreft, werd, door het verliezen van het geding, opgevraagd, zij beliepen *f* 423.45. Daar *f* 300 als maximum was bepaald, is die laatste som uitgekeerd.

Aan een ander lid in dien Ring was in 1868 garantie verleend, om de geldigheid eener hypothekaire inschrijving te verdedigen, die genomen was, nadat zij eenmaal geroijeerd werd, terwijl de schuld was blijven bestaan. Het proces werd gewonnen, doch de niet op partij te verhalen kosten ad *f* 145.62 ter betaling goedgekeurd.

Een lid uit den Ring *Winschoten*, vroeg die garantie, om den hypotheekbewaarder te noodzaken tot het aannemen van, en gevolg geven aan een consent tot roijement eener (hypothekaire) inschrijving op een schip, in brevet gepasseerd, terwijl die ambtenaar meent dat er minuut van moest opgemaakt zijn. De garantie werd voorloopig voor de eerste instantie, ingeval van verlies, toegestaan. De hypotheek bewaarder liet op de dagvaarding verstek gaan. Het vonnis kennen wij nog niet.

Een lid van den Ring *Maastricht* vroeg de garantie bij het zich verzetten tegen beboeting, omdat hij eenige artikelen op een proces-verbaal van veiling van roerende goederen, die in schijn toegewezen, doch niet verkocht waren, niet had vermeld; deze garantie is *geweigerd*.

Mede werd geweigerd de garantie, gevraagd door een lid van den Ring *Utrecht*, bedreigd met vervolging, omdat hij aan een proces-verbaal van veiling van onroerende zaken, wel de volmagt van den handelende persoon had gehecht, als lasthebber van den crediteur eener hypothekaire vordering, die krachtens de onherroepelijke magtiging verkocht, maar niet de grosse of een afschrift van de akte waarbij die magtiging was bedongen.

In de laatste dagen werd door een lid van den Ring *Almelo* garantie gevraagd, tot verzet tegen *bijvordering* van registratieregt, op een wisselprotest door hem in 1871 opgemaakt, meenende hij dat het bestuur dit op partijen, niet op den ambtenaar, moet verhalen; doch die aanvraag verviel daar de inspecteur dit gevoelen deelde.

In den laatsten tijd werd nog eene garantie gevraagd (doch na correspondentie met de leden van het Hoofdbestuur geweigerd) door een lid van den Ring *Eindhoven*, wegens beboeting voor het aanhalen van een buitenlands vonnis, houdende de benoeming van eenen curator, zonder vooraf of te gelijk met de minuut geregistreerd te zijn.

Eindelijk werd in de vergadering van het Hoofdbestuur besloten, dat aan deze vergadering zou worden voorgedragen het aanbieden van den titel van honorair lid van het Hoofdbestuur, met adviserende stem, aan den Heer J. F. Pool van Druten, die den 21sten Junij l.l. de 50ste verjaring beleefde van den dag waarop hij tot notaris werd benoemd. Hij toch behoorde tot de dadelijk toegetreden leden en dus medeoprigter onzer Vereeniging, was al dien tijd Correspondent van zijnen Ring, en dikwerf lid van het Hoofdbestuur; hij verpligtte de Broederschap hierdoor te zijnen opzigte, terwijl hij onzer aller achting en vriendschap wegdroeg.

Het Hoofdbestuur verzoekt alzoo den Voorzitter, dit zijn voorstel straks aan de orde te willen stellen.

Ziehier M. H., U weder ons jaarverslag gedaan, en de geschiedenis onzer handelingen in het afgeloopen jaarvak medegedeeld.

Wij besluiten met de beste wenschen voor het Notaris ambt in het algemeen en voor onze Vereeniging in het bijzonder.

Namens het Hoofdbestuur,

BRUNO TIDEMAN,

Algemeen Secretaris.

De Voorzitter vraagt of iemand het woord hierover verlangt?

De Heer P. Hulst spreekt over het verkoopen van roerende goederen van landverhuizers en over het afgeven

van de minuten aan de Inspecteurs der registratie voor de grondige verificatie, en roemt de handelingen van het Hoofdbestuur te dier zake. Hij geeft de wensch te kennen, dat de weigering der afgifte meer algemeen worde, kon het zijn verboden werd.

De Heer Claasen beantwoordt den spreker en zegt met Hoofdbestuurders te zullen overleggen wat in deze nog zou kunnen gedaan worden.

De vergadering doet blijken van instemming met het gesprokene.

Daarna wordt het verslag voor kennisgeving aangenomen, en den steller dank gezegd.

Uit dit verslag vloeit voort het voorstel van het Hoofdbestuur, om aan den Heer J. F. Pool, van Druten, den titel van honorair lid van het Hoofdbestuur aan te bieden, met regt om de vergaderingen van het Hoofdbestuur bij te wonen, met adviserende stem, hetwelk de Voorzitter aan de orde stelt.

Dit voorstel wordt bij acclamatie *aangenomen*, en den Secretaris verzocht de aanbieding aan den Heer Pool, per telegraaf, over te brengen.

De Voorzitter brengt het 2de punt ter tafel, "het ver-"slag der commissie, belast met het nazien der rekening "van penningmeesters over 1872."

Op zijn verzoek verklaart de commissie, bij monde van den Heer Clercx, dat het kasboek, met de justificatoire bescheiden en de extracten-rekening uit het grootboek der nationale schuld, is nagezien en in alle deelen in orde bevonden.

De commissie stelt voor de rekening goed te keuren, met decharge der rendanten, en haar te magtigen om hiervan, door teekening in het kasboek, te doen blijken.

De vergadering vereenigt zich met dit voorstel, de commissie brengt het besluit ten uitvoer, en de Voorzitter bedankt de penningmeesters voor hun beheer, alsmede de commissie voor het nazien der rekening, voor hunne bemoeijingen ten deze.

Thans brengt de Voorzitter het 3de punt in behandeling: "de bepaling der plaats waar de volgende vergade-"ring zal gehouden worden."

Ofschoon de vergadering eene vrije keuze heeft, deelt de Secretaris, op verzoek van den Voorzitter, mede dat naar tijdsorde *Nijmegen* en *Breda* in aanmerking komen.

Bij mondelinge stemming worden 43 stemmen voor Nijmegen en 49 voor Breda uitgebragt, zoodat *Breda* de aangewezen plaats is.

Het 4de der punten van beschrijving komt in behandeling, "de aanwijzing van drie Ringen, die zullen wor- "den verzocht in 1874 de gecommitteerden tot het nazien "der rekening te benoemen.

Het Hoofdbestuur stelt voor de Ringen *Alkmaar*, *Nijmegen* en *Breda* te benoemen.
Dit geschiedt bij acclamatie.

Nu gaat men over tot het 5de punt *a.* de verkiezing van een lid van het Hoofdbestuur, in de plaats van den Heer J. J. Claasen Hz., die als zoodanig aftreedt.
Het Hoofdbestuur draagt als tweetal voor, om hieruit eene keuze te doen, de Heeren:

J. J. Claasen Hz.
en W. Klinkhamer.

Bij eene schriftelijke stemming worden 114 stemmen op den Heer Claasen en 15 op den Heer Klinkhamer uitgebragt.
De Voorzitter verklaart dien ten gevolge dat de Heer Claasen is herbenoemd, en vraagt aan deze of hij zich die benoeming laat welgevallen.
De Heer Claasen geeft te kennen dat het hem aangenaam is opnieuw dit blijk van vertrouwen van de vergadering te mogen ontvangen en is bereid de taak te blijven volvoeren.

Het 5de punt *b.* bevat de verkiezing om een lid van het Hoofdbestuur, dat buiten Amsterdam standplaats heeft, in de plaats van den Heer Mr. J. H. van Royen, die als zoodanig aftreedt, en niet dadelijk herkiesbaar is.
De benoeming geschiedt schriftelijk, zonder voordragt.
Na de opening der stembriefjes blijken de stemmen verdeeld te zijn als volgt:
Op de Heeren van Voorst 6, van Dorsser 21, Obreen 59, v. Uije Pieterse 2, Verhulst 1, van der Plaats 8, van Riessen 2, Land 1, Laman Trip 6, van de Watering 11, Jorritsma 1, Beijerman 1, Klinkhamer 18, Blanco 3, dus te zamen 140; daar echter de 18 op den Heer Klinkhamer, die binnen de stad standplaats heeft en de 3 blanco stemmen van onwaarde zijn, blijven er over 119 geldige

stemmen en is de vereischte meerderheid 60, terwijl de Heer Obreen slechts 59 stemmen op zich vereenigde.
Derhalve is eene tweede vrije stemming noodig.

De Voorzitter zegt, dat na een half uur pausering, hiertoe zal worden overgegaan.

Na de pauze wordt de laatstvermelde stemming hervat.

Terwijl de stembiljetten worden opgehaald, geeft de Voorzitter aan den Heer Moll het woord, om een werk, getiteld: "Ontwerpen van Notariële akten" ter wille des schrijvers, aan te bevelen.

Ook deelt de Voorzitter mede, dat hij een schriftelijk voorstel van den Heer Reijers heeft ontvangen, luidende:
"Het benoemen eener commissie aan welke wordt op-
"gedragen het maken van aanvullingsbepalingen in het
"reglement, die meer bijzonder bestemd zijn om de eer
"van het Notaris-ambt te handhaven en te verheffen,
"overeenkomstig de denkbeelden daarover door den Voor-
"zitter in zijne openingsrede aan de hand gegeven."
De Voorzitter zal later de behandeling hiervan aan de orde stellen.

De ingekomen stembriefjes bevatten 121 stemmen, waarvan 109 op den Heer Mr. H. Obreen, 10 op den Heer van Dorsser, 1 op den Heer Schaafsma, 1 op den Heer Hofstede zijn. De Heer Obreen is alzoo benoemd. De Voorzitter draagt den Secretaris op, aan den benoemden dit mede te deelen en de hoop der vergadering uit te drukken, dat hij zich die keuze zal laten welgevallen.

Vervolgens verzoekt den Voorzitter, volgens het 6de punt van beschrijving, "de voordragt door het Hoofdbestuur van
"de som, die in het volgend jaar zal worden afgezonderd,
"om daaruit de weduwen en weezen van overledene ge-
"wone leden of deze zelven, te ondersteunen".

De Secretaris leest de volgende voordragt:

Amsterdam, Mei 1873.

Art. 54 van het Reglement schrijft thans voor, dat het Hoofdbestuur, op eene met redenen omkleede voordragt van

Penningmeesters aan de Algemeene Vergadering eene som zal voordragen, die in het volgend jaar zal worden afgezonderd, om daaruit de weduwen en weezen van overleden gewone leden of deze zelven te ondersteunen. Dat bedrag zal ten minste $^7/_{10}$ beloopen van de bijdragen van al de leden te zamen genomen, over het laatst voorgaande jaar, vermeerderd met de renten van het kapitaal in het vorig jaar ontvangen.

Penningmeesters meenen dit jaar hunne voordragt te moeten doen voorafgaan door eene historische herinnering.

In 1845	werd uitgekeerd aan	2 weduwen	. . . . f	642.06
" 1846	was het quotum f 488.	4	part. ontv. "	1,222.20
" 1847	" " " " 320.	9	" " "	2,000.—
" 1848	" " " " 310.	14	" " "	3,167.50
" 1849	" " " " 252.	17	" " "	3,593.—
" 1850	" " " " 266.	21	" " "	4,584.50
" 1851	" " " " 268.	23	" " "	4,967.—
" 1852	" " " " 224.	30	" " "	6,028.—
" 1853	" " " " 265.	32	" " "	7,318.—
" 1854	" " " " 290.	40	" " "	9,567.—
" 1855	" " " " 273.	40	" " "	10,145.—
" 1856	" " " " 240.	45	" " "	10,143.50
" 1857	" " " " 230.	52	" " "	10,397.—
" 1858	" " " " 210.	53	" " "	10,290.—
" 1859	" " " " 202.	56	" " "	10,968.—
" 1860	" " " " 203.	59	" " "	11,014.45½
" 1861	" " " " 168.	76	" " "	11,131.20
" 1862	" " " " 151.	79	" " "	11,616.15
" 1863	" " " " 151.	79	" " "	11,664.25
" 1864	" " " " 148.	76	" " "	10,813.—
" 1865	" " " " 150.	75	" " "	11,139.—
" 1866	" " " " 145.	74	" " "	10,578.75
" 1867	" " " " 146.	74	" " "	10,387.—
" 1868	" " " " 148.	78	" " "	11,193.—
" 1869	" " " " 140.	84	" " "	11,565.—
" 1870	" " " " 139.	89	" " "	11,815.—
" 1871	" " " " 141.	85	" " "	12,196.—
" 1872	" " " " 125.	91	" " "	10,958.75
		1456	partijen. f	241,104.31½

Wij vinden dus een bijna steeds toenemend getal der aanvragers, met een bedrag voor ieder, dat van *f* 488 tot *f* 125 daalde. De ontwerper had op een minimum van *f* 200 gehoopt, en als zij, die het niet behoeven, terug bleven, had het waarschijnlijk zóó kunnen zijn.

Voor dit jaar bepaalde de vorige Algemeene Vergadering als overgangsmaatregel, dat de berekening gelijk tot hiertoe zou geschieden.

De op 1°. Mei ontvangen en opgegevene bijdragen, met de overige, berekend zoo hoog als zij waren in het voorgaande jaar, levert een totaal van	*f* 12,318.60
Dit verminderd met 10 pCt. en met 15 pCt. volgens het reglement, is	" 2,893.86
Blijft	*f* 9,424.74
Hierbij de intrest van 1872 ontv	" 2,202,54
	f 11,627.28

Daar 95 aanvragen inkwamen, regt hebbende op 93 quota, heeft het Hoofdbestuur in zijn vergadering van Mei het bedrag weder op *f* 125 bepaald.

Wat betreft de som die voor het volgend jaar moet worden voorgedragen, herinneren wij dat de bijdragen in het vorig jaar ontvangen, beliep *f* 12,398.70; — 70 pCt. hiervan, als het minimum, bedraagt	*f* 7,979.09
De intrest in dat jaar ontvangen	" 2,202.54
Het minimum is alzoo	*f* 10,181.63

Dat zou *f* 1500 minder zijn dan dit jaar werd uitgegeven.

Penningmeesters droegen aan de vergadering van het Hoofdbestuur voor, om aan deze vergadering voor te stellen:

Primo. Het bestendigen van de ondersteuning op *f* 125, zoo lang wij niet berekenen dat de Vereeniging meer kan doen.

Secundo. Het getal der ondersteunden, thans 95, op een maximum van 100 te bepalen.

Dit voorstel mogt de goedkeuring van de meerderheid der vergadering van het Hoofdbestuur niet wegdragen, omdat hiertoe eene wijziging van het reglement zou noodig zijn, maar droeg zij penningmeesters op, aan deze vergadering voor te stellen die som voor 1873 te stellen op *f* 11,600, dat is op een gelijk bedrag als dit jaar.

Amsterdam, 30 Junij 1873.

De Penningmeesters,
J. L. KABEL.
BRUNO TIDEMAN.

Deze voordragt wordt bij acclamatie in een besluit veranderd.

Thans is aan de orde het 7de punt van beschrijving, "het voorstel om den ontwerper der Vereeniging, om eene "commissie van vier *gewone* leden te benoemen, ten einde "met hem te overwegen of er eenige verbetering te bren-"gen zij in de ondersteuning van weduwen en weezen "der leden, naar aanleiding der memorie achter de punten "gevoegd, om in het volgend jaar een verslag aan de "Algemeene Vergadering te doen, en, kon het zijn, een "voorstel ter dier zake".

De Voorzitter vraagt of iemand hierover het woord verlangt?

De Heer Boonzajer zegt dat hij vroeger de vergadering heeft voorgesteld, om het fonds *of* te verbeteren, *of* op te heffen. Ten opzigte van het eerste vestigt hij het oog op schenkingen en legaten. Hij zou wenschen dat kinderlooze leden, uit hunne middelen op die wijze het fonds steunden. De vruchten van de Notarieële verdiensten, zouden niet nuttiger besteed kunnen worden, dan ten behoeve van onvoldoend verzorgde weduwen en weezen van overleden ambtgenooten.

De Heer Tjeenk Willink zegt tegen het voorstel te zullen stemmen en wenscht zijne motieven hiervoor op te geven.

Wat het fonds betreft is dit nu pas opnieuw geregeld, het is te vroeg om dáárin verandering te willen brengen, men moet de werking der nieuwe regeling eerst afwachten.

De Heer van der Plaats verklaart zich ook tegen het voorstel.

De Heer Reijers vraagt of het wel wenschelijk is telken jare aan dat fonds te tornen; hij vreest dat vele leden zullen bedanken, als men de twijfel voedsel geeft, omtrent het fonds.

De Heer Moll stemt in met den Heer Reijers.

De Heer Tideman zegt dat het veranderd reglement wel dit jaar eerst in werking trad, maar de regeling der ondersteuning geene noemenswaardige verandering onderging. Dat hij ook geen voorstel tot verandering deed, maar alleen verzocht eene commissie te benoemen om deze zaak in eenen kleinen kring van belanghebbenden van alle zijden te bezien, en zoo mogelijk in 1874 een voorstel te doen; wat het *te vroeg* betreft, betuigt hij dat als dit voorstel wetsverandering ten gevolge zou hebben, in de vergadering van 1874 zeker niet $\frac{3}{4}$ van al de leden

zouden vertegenwoordigd zijn, dat dan het voorstel in 1875 weder op de punten moet komen, en aangenomen wordende, eerst in 1876 zou kunnen worden toegepast.

Hierna is tot eene mondelinge stemming overgegaan; 64 stemmen werden vóór, 69 tegen het voorstel uitgebragt, zoodat het is *afgestemd.*

De Voorzitter brengt alsnu in behandeling het voorstel van den Heer Reijers. Daar dit niet op de punten voorkomen kon, moet de vergadering met meerderheid van stemmen de behandeling verlangen en moeten daarna ¾ der stemmen zich er vóór verklaren, om het in een besluit te veranderen.

De voorsteller licht zijne bedoeling met eenige woorden toe.

De Heer van Uije Pieterse meent dat de overweging van het voorgestelde beter aan het Hoofdbestuur kon worden opgedragen, en stelt dit als amendement vóór.

Op de vraag van den Voorzitter of iemand tegen het behandelen van het voorstel is, bewijst een algemeen stilzwijgen, de bedoeling der vergadering om het voorstel te behandelen.

Hierna brengt de Voorzitter het amendement van den Heer van Uije Pieterse in stemming; dit wordt bij acclamatie *goedgekeurd;* derhalve vervalt de benoeming eener commissie uit het voorstel.

De Voorzitter vraagt of iemand nu over het geämendeerde voorstel het woord verlangt?

De Heer B. G. van Heijst stemt wel in met de denkbeelden van den Voorzitter, doch vindt niet goed het reglement te wijzigen en telkens als een Voorzitter in zijne openingsrede eenig denkbeeld oppert, daarop maar dadelijk een voorstel tot wijziging van het reglement te bouwen.

De Heer Reijers antwoordt hierop.

De Heer van Uije Pieterse ondersteunt het voorstel, en wenscht dat de bedoelde denkbeelden bij het Hoofdbestuur overwogen zullen worden, om, zooverre doenlijk, ze te formuleeren.

De Heer Tideman doet uitkomen dat het zeer wel mogelijk zou zijn, dat het Hoofdbestuur, na gedachtewisseling, *wel* meende een of ander denkbeeld in den vorm van een wetsartikel te kunnen voordragen, schoon de individueele leden thans meenen dat het *niet* doenlijk zou zijn, en dat er met deze opdragt niets verloren wordt, de

vergadering heeft later de gelegenheid om de voorstellen van het Hoofdbestuur aan te nemen of te verwerpen.

Nadat ook de Heer Hulst in dien geest gesproken had, zegt de Voorzitter te meenen, dat, wat hij voordroeg, gedeeltelijk niet, maar voor een ander deel, mogelijk wel aanleiding zou kunnen geven, om nuttige reglementaire voorschriften te formuleeren en voor te stellen, en daar er geene tijdsbepaling in het voorstel wordt gemaakt, zal hij er vóór stemmen.

De Heer Roest van Limburg stelt eene andere redactie vóór, luidende:

"Het Hoofdbestuur uit te noodigen te overwegen of door "het maken van aanvullingsbepalingen in het reglement, "meer in het bijzonder de eer van het Notariaat is te "verheffen, overeenkomstig de denkbeelden daarover, door "den Voorzitter in zijne openingsrede, aan de hand ge- "geven en deswege rapport en zoo noodig voorstellen te "doen aan de Algemeene Vergadering".

Nadat de Heer Reijers zich met deze veranderde redactie vereenigd had, werd dit voorstel bij acclamatie *aangenomen*.

Bij de algemeene omvraag, dankt de Heer Claasen, ook namens de vergadering, den Heer Voorzitter voor zijne uitmuntende leiding, herhaalde zijn verzoek om de openingsrede voor de pers te willen afstaan en bragt hem ook dank toe voor hetgene hij als mede Hoofdbestuur ten nutte der Vereeniging had gedaan.

De Secretaris draagt namens Penningmeesters een lid uit Noord-Brabant ter roijering vóór. De Heer Jonckbloet verzocht verdaging van die voordragt, ten einde hij den daarbij betrokken persoon nog eens zal kunnen spreken, waarmede de vergadering genoegen neemt.

De Heer Elzevier Dom zegt, dat hij zich verpligt acht, bij het afstemmen van het voorstel van den Secretaris, aan dezen dank toe te brengen, voor zijne voortdurende ijverige werkzaamheid in het belang der Vereeniging, ook blijkbaar uit de memorie bij zijn voorstel gevoegd, die eene blijvende waarde heeft.

Niemand meer iets voor te dragen hebbende wordt de vergadering gesloten.

De Algemeene Secretaris,

BRUNO TIDEMAN.

De Heeren Mr. H. Obreen en J. F. Pool hebben respectivelijk, op de mededeeling van de besluiten der vergadering hun betreffende, den opdragt en het aanbod welwillend aangenomen.

Het Lid uit den Ring *Eindhoven*, wiens aanvraag om garantie werd afgewezen, zie blz. 178, zond het volgend stuk ter plaatsing, ten bewijze dat de Minister met het Hoofdbestuur verschilt in gevoelen ten opzigte van de strafbaarheid der handeling in kwestie.

Relevé ter bijvordering, opgemaakt door den inspecteur....., beheer ontvanger......

Reg. $^{3}/_{55}$, folio 40 verso, vak 3, den 7den October 1871 geregistreerd. Scheiding Notaris.... te...., dd. 6 October 1871.

Tusschen 1..... 2..... 3..... den Heer....., Notaris, wonende te Overspelt, in België, in kwaliteit als bewindvoerder over de goederen van den afwezigen...., vroeger winkelier te Bommel, als zoodanig benoemd bij vonnis der Arrondissements Regtbank te Hasselt, in dato 31 Mei dezes jaars, te kennen gevende, enz.

Het registratieregt op de akte van scheiding is goed geheven; de notaris heeft echter art. 24 der wet van 22 Frimaire VII overtreden, hetgeen aan des ontvangers, anders zoo naauwkeurige opmerkzaamheid, schijnt ontgaan te zijn.

De Notaris constateert dat de Comparant...., is benoemd tot bewindvoerder bij vonnis der Regtbank te Hasselt van den 31sten Mei 1871.

Mitsdien heeft hij gehandeld krachtens en ten gevolge van het vonnis der Regtbank boven aangehaald, zonder dat blijkt dat het vonnis geregistreerd is.

Wel is waar zoude dat vonnis, ware het hier te lande gewezen, alléén onderhevig zijn aan registratie op de expeditie, maar volgens Bartstra in 620, staat dit de vordering der boete niet in den weg; doch daarenboven kan art. 7 der wet van 22 Frimaire VII alléén op binnenlandsche vonnissen slaan. Nog kan worden aangevoerd, voor de vorderbaarheid van de boete, dat de Notaris zelf constateert, dat..... benoemd is bij vonnis der Regtbank te Hasselt; hoe kon hij zulks verklaren, als hij geene expeditie in handen heeft gehad? (Zie ook P. W. 6123).

Mitsdien is verschuldigd, enz.

Bartstra 620, 624, P. W. 3486, 4432, 4543, 5489, 5491, 5811, 6119. De partijen moeten echter voor de regten worden aangesproken. (Bartstra 624). Art. 43 der Instructiën générale van 4 Julij 1809. De Inspecteur, enz.

De ondergeteekende is van meening:

Dat art. 7 der wet van 22 Frimaire VII geen onderscheid maakt tusschen binnen- en buitenlandsch opgemaakte akten of gewezen vonnissen, en dus is algemeen.

Dat dit beginsel is gehuldigd door het bestuur, bij P. W. 4750 en 5402 (ook Bartstra 101).

Dat de Notaris, om in overtreding te zijn, moet gehandeld hebben *krachtens* de *expeditie* van het vonnis; dat dit uit de akte moet blijken, omdat zelfs het bestaan eener expeditie niet altijd zeker is en het den Notaris niet is voorgeschreven, om zich, in een geval als het onderhavige, door inzage van het vonnis of de expeditie er van te overtuigen, dat de comparant werkelijk de kwaliteit heeft, die hij voorgeeft te hebben. (Bartstra 620).

Dat de beslissing P. W. 5489 gegrond is op het bestaan der expeditie, daar toen een ambtenaar van den B. S. in een bij die beslissing bedoeld geval, geen ander middel heeft om de aanteekening te bewerkstelligen, dan door zich de expeditie te doen verschaffen. De ontvanger (geteekend).....

P. W. 4751, 5402 en Bartstra 101 handelen over burgerlijke akten, zijn dus niet van toepassing op geregtelijke akten. De Inspecteur (geteekend).....

Conform de aanteekening van den ontvanger.

Dit relevé zou dus vervallen (geteekent)...., Directeur.

M. B., dd. 25 Augustus 1873, N°. 4.

Het vonnis is alléén aan de registratie onderworpen op de expeditie; wanneer dus uit de notarieele akte niet blijkt dat er eene expeditie bestaat, dan is art. 42 der wet van 22 Frimaire VII niet overtreden. Het relevé vervalt dus.

DE MINISTER.

Er zijn toetredingen noch aftredingen van leden te vermelden, sedert de opgave op blz. 173 voorkomende.

De Algemeene Secretaris had, voor het geval dat de commissie, bij het 7de punt van beschrijving bedoeld, ware benoemd, ter hárer inlichting gereed gemaakt de volgende statistieke aanteekeningen van ontvangsten en uitgaven in de laatste 20 jaren. Hij meende het niet overbodig, die hier voor het archief te bewaren.

Ontvangen in	Bijdragen.	Bijdragen vorige jaren.	Intree-gelden.	Uitgaven. Administratie.	Ondersteuning.	Reiskosten.	Briefport.	Drukwerk.	Proceskosten.
1853............	ƒ 9,287.19	ƒ 979.35	ƒ 51	ƒ 1,176.25	ƒ 7,318.—	″ 252.65	ƒ 142.51	ƒ 1,605.27	——
1854............	″ 10,190.07½	″ 1,116.57	″ 90	″ 1,279.48	″ 9,567.25	″ 342.65	″ 146.52	″ 1,279.68½	ƒ 282.80
1855............	″ 10,223.88	″ 381.10	″ 93	″ 979.58	″ 10,133.—	″ 386.90	″ 110.37	″ 375.68	″ 1,133.93
1856............	″ 10,643.36½	″ 119.40	″ 36	″ 1,162.10	″ 10,143.51	″ 137.60	″ 146.47	″ 243.14½	——
1857............	″ 10,254.55	″ 40.—	″ 39	″ 845.67	″ 10,200.—	″ 509.50	″ 116.89½	″ 428.06½	——
1858............	″ 10,744.64	″ 332.85	″ 57	″ 922.24	″ 11,133.50	″ 472.34	″ 108.47	″ 224.40	″ 51.84
1859............	″ 10,396.24	″ 192.10	″ 54	″ 973.24	″ 10,825.—	″ 298.14	″ 231.58	″ 367.27	——
1860............	″ 11,500.—	″ 333.26½	″ 45	″ 1,149.71	″ 11,622.42	″ 261.20	″ 276.81	″ 429.64½	——
1861............	″ 11,429.39	″ 417.50	″ 54	″ 1,392.52½	″ 11,131.20	″ 353.90	″ 287.29½	″ 778.63½	″ 114.—
1862............	″ 11,143.10	″ 265.30	″ 60	″ 1,263.29	″ 11,616.15	″ 374.50	″ 231.66	″ 698.30	——
1863............	″ 10,846.60	″ 421.32½	″ 54	″ 1,076.50	″ 11,664.25	″ 448.74	″ 136.14½	″ 765.11	″ 114.—
1864............	″ 10,900.50	″ 244.50	″ 51	″ 1,057.60½	″ 10,813.—	″ 330.37½	″ 291.25½	″ 296.—	——
1865............	″ 10,817.80	″ 106.50	″ 54	″ 1,085.12	″ 11,139.—	″ 425.95	″ 174.15	″ 1,040.54	″ 50.—
1866............	″ 10,515.10	″ 276.70	″ 36	″ 796.25	″ 70,578.75	″ 291.25	″ 158.23	″ 326.90	——
1867............	″ 10,738.60	″ 454.20	″ 147	″ 992.60	″ 10,387.—	″ 266.61	″ 239.57½	″ 516.26½	——
1868............	″ 11,228.20	″ 687.20	″ 171	″ 946.07½	″ 11,193.—	″ 408.05	″ 197.35½	″ 1,005.58	——
1869............	″ 11,355.30	″ 357.10	″ 69	″ 1,308.09½	″ 11,565.—	″ 400.—	″ 150.18½	″ 745.05	——
1870............	″ 11,586.50	″ 624.80	″ 48	″ 1,013.89	″ 11,815.—	″ 240.85	″ 389.85	″ 380.83	″ 148.71½
1871............	″ 11,257.10	″ 162.85	″ 39	″ 1,429.57	″ 12,196.—	″ 335.80	″ 243.91½	″ 1,289.18	——
1872............	″ 11,398.90	″ 208.90	″ 39	″ 1,152.55	″ 10,958.75	″ 529.30	″ 337.10	″ 2,409.—	″ 441.60
20 jaren.........	ƒ 216,457.10	ƒ 7,711.50	ƒ 387	ƒ 22,002.34½	ƒ 216,018.77	ƒ 7,055.25½	ƒ 4,136.32½	ƒ 15,204.52½	ƒ 2,336.85½
Gemiddeld 's jaars.	ƒ 10,822.85	ƒ 385.55	ƒ 18	ƒ 1,100.12	″ 10,800.93	ƒ 352.76	ƒ 206.82	ƒ 760.23	ƒ 116.85

De Voorzitter der laatste algemeene vergadering zeide (zie blz. 167), dat hem geene toepassing van het laatste artikel van het Reglement bekend was.

Het werd echter werkelijk eenige malen ingeroepen en toegepast, maar het Hoofdbestuur mogt steeds de vrede herstellen, of door opheldering te geven, de aanklagt doen intrekken. Daarom is hiervan geen verslag gedaan, noch er openbaarheid aan gegeven.

Het Bestuur werkte als Juge de paix, zonder vonnis te vellen. Het vermoeden van het onpractische van het voorschrift is dus minder juist.

Een paar opmerkingen ontving de algemeene Secretaris van leden, na dat het vierde vervolg op het Register der Protokollen was afgedrukt en verzonden.

Op de L ontbreekt:

Libert, L.	Rhenen.	1818—1837	Bewaarplaats.	Amersfoort.
〃	〃	1838—1868	H. J. G. Mos.	Rhenen.

De vraag, waar de minuten van wijlen den Notaris J. H. L. van der Gronden met die van wijlen den Notaris P. A. van Rees, van 1825—1856, van Bommel, gebleven zijn, moest voorloopig onbeantwoord blijven.

15 September 1873.

CORRESPONDENTIE-BLAD

VAN DE

BROEDERSCHAP DER NOTARISSEN

IN NEDERLAND.

ACHTSTE DEEL.

11e AFLEVERING.

PUNTEN VAN BESCHRIJVING

VOOR DE

Vergadering te Breda, op 4 Augustus 1874.

De Heeren Leden der Broederschap worden genoodigd tot het bijwonen der Algemeene Vergadering, welke gehouden zal worden op Dingsdag den 4den Augustus 1874, in het lokaal boven de Groote Societeit, op de Markt te Breda.

De vergadering zal precies ten 10 ure geopend worden door den Heer Mr. H. Obreen, van Leiden, lid van het Hoofdbestuur, en door dat bestuur, volgens het Reglement, hiertoe verzocht.

Ten half 10 ure zal de zaal toegangbaar zijn, en aan ieder lid bij het inkomen een exemplaar dezer punten worden ter hand gesteld, voorzien van een volgnommer. Men gelieve plaats te nemen dáár, waar dat nommer op eene der tafels wordt gevonden.

Tevens wordt aan ieder binnenkomende een exemplaar van de gedrukte presentielijst gegeven; om deze te kunnen

gereed maken worden de leden, die tegenwoordig denken te zijn, verzocht, **vóór den 1sten Augustus** e. k., dit hun voornemen per briefkaart aan den Algemeenen Secretaris te willen berigten, of aan den Heer Notaris J. F. A. van Asperen, correspondent van den Ring, te Breda.

Die dit niet deden, zullen hierdoor hunne namen niet op de presentielijst vinden, doch worden zij verzocht bij het inkomen der zaal het vervolg van die lijst te onderteekenen.

Zij, die andere leden vertegenwoordigen, gelieven een lijstje, houdende de namen en standplaatsen der lastgevers, met de brieven of lastgevingen, vóór de opening der vergadering aan den Algemeenen Secretaris ter hand te stellen.

Na de opening zullen achtervolgelijk aan de orde worden gesteld de volgende punten:

1°. Het algemeen verslag, uit te brengen door den Algemeenen Secretaris, namens het Hoofdbestuur, en casu quo de punten welke daaruit voortvloeijen.

2°. Het verslag der commissie, belast met het nazien der rekening van Penningmeesters over 1873.

3°. De bepaling der plaats, waar de volgende Algemeene Vergadering zal gehouden worden.

4°. De aanwijzing van drie Ringen, die zullen worden verzocht, in 1875 de gecommitteerden tot het nazien der rekening te benoemen.

5°. De verkiezing van twee leden van het Hoofdbestuur, in de plaats van de Heeren W. A. J. Elzevier Dom en A. E. Roest van Limburg, welke als zoodanig aftreden.

De eerstgenoemde is herkiesbaar, en de benoeming zal geschieden uit een tweetal, door het Hoofdbestuur voor te dragen; de laatstgenoemde is niet dadelijk herkiesbaar, en de benoeming van een ander lid geschiedt bij vrije stemming.

6°. De voordragt door het Hoofdbestuur van de som, die in het volgend jaar zal worden afgezonderd, om

daaruit de weduwen en weezen van overledene gewone leden of deze zelven te ondersteunen.

7°. Een voorstel van den Algemeenen Secretaris, om de gewone leden in het jaar 1875 te doen bijdragen het minimum of *f* 20, boven hunne gewone bijdrage, of wel in 1875 *f* 10 en in 1876 *f* 10.

TOELICHTING. Sedert den aanvang van de Vereeniging konden de gewone leden in het jaar hunner toetreding geene bijdrage voldoen, ofschoon het reglement steeds voorschreef dat over het jaar van toetreding, zoowel als over het sterfjaar, de bijdrage verschuldigd was; maar voor de gewone leden, was de berekening afhankelijk van het aantal nummers hetwelk zij in het eerste jaar op het Repertoire zouden brengen.

Vandaar dat de kwitantiën, hun in het loopende jaar afgegeven, luiden over het voorgaande. Een ander gevolg is er van, dat de Penningmeesters nog altijd van een bedankend lid en van de weduwen of erven van een overleden lid moeten vragen de bijdrage over het laatste of sterfjaar. De *gewone* leden, die in 1873 en dit jaar zijn toegetreden, betaalden daarentegen volgens artikel 43 van het nieuwe reglement, in het jaar hunner toetreding *f* 20.

Al de oudere gewone leden hebben dus die som minder betaald. — De Penningmeester moet nu zeer attent zijn, want de oudere gewone leden en die in of na 1873 toetraden staan niet gelijk, maar vereischen eene kwitantie van verschillenden inhoud.

Als het voorstel werd aangenomen, wenschte de voorsteller, dat deze gelden op de volgende Algemeene Vergadering afzonderlijk zouden worden verantwoord, opdat die vergadering, op een punt van beschrijving, over hare bestemming zou beslissen.

Het is geene verandering van het reglement, maar eene overgangsbepaling.

8°. Een voorstel van denzelfden. Vorderingen wegens reiskosten van correspondenten of leden van commissiën, ouder dan het loopend en het vorige jaar, worden niet meer vergoed; evenmin uitkeering van ondersteuning, in vorige jaren toegestaan.

In 1873 werden reiskosten opgevraagd van 1865 en 1866.

Na afloop der vergadering zal ten 5 ure de maaltijd gehouden worden in het lokaal *Het Hof van Holland*, te Breda.

Wanneer een der leden, die ter vergadering is, verhinderd wordt van den maaltijd gebruik te maken, gelieve hij dit aan den Heer Correspondent in den Ring of den Algemeenen Secretaris te berigten, uiterlijk vóór het openen der vergadering.

Maandagavond, den 3den Augustus, zal men zich vereenigen kunnen in de Groote Societeit op de Markt, of in het lokaal van het Valkenberg, waar de Heeren leden zich als geïntroduceerd kunnen beschouwen.

De Heeren Gecommitteerden tot het nazien der Rekening van Penningmeesters worden verzocht Maandag den 3den Augustus 1874, des namiddags ten half 7 ure te willen komen in het Logement *de Zwaan* te Breda, waar Hoofdbestuurders of hunne Commissie hen hoopt te ontvangen.

Uithoofde van het beperkte aantal Logementen, gelieven de Heeren, die zouden wenschen dat voor hen nachtverblijf besproken werd, vroegtijdig den Heer van Asperen voornoemd hiervan kennis te geven en hem daartoe te verzoeken.

De Algemeene Secretaris,

BRUNO TIDEMAN.

De Secretaris zou hier het een en ander wat sedert het laatste N°. van het Correspondentieblad in de Broederschap voorviel, kunnen mededeelen, doch maaide dan het gras voor de voeten weg, als hij het algemeen Verslag voor de volgende jaarlijksche vergadering zal gereed maken.

Liever laat hij hier iets volgen

OVER ARTIKEL 70
VAN HET REGLEMENT DER BROEDERSCHAP.

Ik had kort te voren met belangstelling gelezen het werk van Dr. Rudolph von Hiering, Hoogleeraar in de Regtsgeleerdheid te Göttingen: "*De Strijd om het Regt*", toen ik mij zette om een woord te schrijven over dat deel van het doel onzer vereeniging, hetwelk bestaat in het waarborgen der kosten, te vallen op het bestrijden van onregt, het Notaris-ambt aangedaan, met andere woorden: "Het bevorderen van het voeren van regtsgedingen, wanneer een lid in zijne praktijk eene verkeerde toepassing van wetten of besluiten ondervindt en de bestrijding in het algemeen belang acht." (art. 70 van ons Reglement).

Ik mag zeggen, dat bij de lezing van dat werkje. hetwelk Prof. van Boneval Faure gunstig in de Gids van Mei 1874 beoordeelde, het mij goed deed, dat ik dit doel bij het ontwerpen onzer Broederschap, mede heb vooropgezet.

Daar echter de ondervinding mij leerde dat onderscheidene van onze geachtste medeleden het verleenen van garantie ongaarne helpen toestaan, al erkennen zij de belangrijkheid der regtskwestie, achtte ik het niet van belang ontbloot, dit onderwerp eens bepaaldelijk te behandelen.

Daartoe laat ik eene korte mededeeling van den inhoud van het boven bedoelde werkje voorafgaan, om eenige hoogstbelangrijke volzinnen er uit af te schrijven, en die als het ware mijne stelling te doen verdedigen.

"Het begrip van het regt" — begint de schrijver te zeggen — "is een practisch begrip, uit zijn aard tweeledig, want het "omvat de tegenstelling van *doel* en *middel*. Iedere omschrij-"ving eener regtsinstelling, b. v. van den eigendom of van de "verbindtenis, is noodwendig tweeledig; het wijst het doel aan "waartoe de instelling dient, en tevens het middel, waardoor het "is te bereiken. Die middelen nu komen altijd neder op den "strijd tegen het onregt."

"De vrede is het doel, de strijd het middel van het regt."

"Zonder den strijd om het regt tegen het onregt, zonder het "onregt te wederstaan, zoude het regt zich zelf verloochenen. "Strijd is dus niet vreemd aan het regt."

"Alle regt in de wereld is veroverd; iedere thans geldende "regtsregel heeft men eerst op hen, die er zich tegen verzetten, "moeten vermeesteren (men denke aan de afschaffing der lijfeigenschap, der slavernij, der gilden, enz. enz.,) het regt van "een volk, zoowel als dat van een individu, eischt de voortdu- "rende bereidvaardigheid, om het te verdedigen. — Het regt is "geen logisch begrip, maar een begrip van *kracht*." — Daarom "draagt de geregtigheid in de ééne hand de weegschaal, in de "andere het zwaard. Het zwaard zonder de weegschaal is het "ruwe geweld, de weegschaal zonder het zwaard is de magte- "loosheid in het regt."

"Regt" — zegt de schrijver verder — "is onophoudelijk ar- "beid, niet alleen van de staatsmagt, maar van het geheele volk", "en die arbeid is strijd tegen het onregt."

De schrijver beschouwt nu het regt in zijn *objectieven* en in zijn *subjectieven* zin; onder het eene bedoelt hij de geldende regtsregelen (de wetten enz.), onder het anderen de toepassing er van. Bij beiden moet gestreden worden, zoowel om nieuwe wetten te verkrijgen of de bestaande te doen eerbiedigen, als bij de toepassing, om de handelingen van het onregt en de willekeur tegen te gaan.

"Dikwijls is het niet mogelijk verandering van wet tot stand "te brengen, dan door een gevoelig ingrijpen in bestaande bij- "zondere regten en belangen."

"Daardoor is het te verklaren, dat instellingen, waarover de "publieke opinie reeds lang den staf heeft gebroken, (men denke bij ons aan de registratie, de overschrijvingsregisters, het hypotheekstelsel, een deel der wet op het Notaris-ambt, enz.), haar "leven dikwijls nog zoo lang kunnen rekken."

"Hebben de belangen, die men te bestrijden vindt, de gedaante "aangenomen van verkregen regten, dan staan twee partijen over "elkaâr, welke beide de *heiligheid van het regt* in hare banier "hebben geschreven, de één die van het historisch regt, dat van "het verleden; de andere die van het altijd wordend en zich ver- "jongende regt, van het eeuwige, overoude regt der menschheid, "op ontwikkeling, op voortdurend *worden*."

"Het regt is de Saturnus, die zijne eigene kinderen verslindt, "het kan slechts daardoor telkens weder jong worden, dat het "voortdurend met zijn eigen verleden breekt."

Iets verder: "Juist dat de volken, om hun regt hebben moeten "worstelen, strijden en bloeden, knoopt tusschen hen en hun "regt denzelfden innigen band als tusschen de moeder en het kind, "bij welks geboorte zij haar eigen leven op het spel zet. De "liefde, waarmede een volk zijne bloedig veroverde regten hand- "haaft, hangt af van hetgeen het aan moeite en inspanning heeft "ten koste gelegd, om ze magtig te worden," (de Nederlander gevoelt de waarheid hiervan).

Krachtig ijvert de schrijver voor de *verpligting* zoowel van de individuën, als die der volken, om hun regt te verdedigen. Het

belang van de geleden benadeeling niet alléén, maar de handhaving van het *gevoel* voor het regt, moet hen daartoe aansporen. Een volk dat zich een klein deel grondgebied zonder verzet laat ontnemen, loopt gevaar veel meer, ja alles zich te zien ontrooven; de boer, die tegen het verdedigen van zijn regt opziet, als zijn buurman eenige ellen gronds bij diens akker trok, verdient dat hij van lieverlede geheel van zijn land gedrongen wordt. Vooral acht hij het verdedigen van zijn regt *een pligt* van den mensch, hem voor zijn *zedelyk zelfbehoud opgelegd.* "In het regt verde-"digt de mensch zijn zedelijke levensvoorwaarde." "Lieber ein "Hund sein, wenn ich von Fussen getreten werden soll, als ein "Mensch."

Doch ik moet mijne lust, om meerder zinsneden uit bedoeld werkje over te nemen, beteugelen.

Verder betoogt de schrijver, dat *het verdedigen van het regt* een *pligt* is jegens de maatschappij, *de gemeenschap*, en hierop vooral wil ik voor mijn doel met deze regelen nederkomen.

"Het concreteregt *ontvangt* — zegt de schrijver — niet enkel "leven en kracht van het abstracte, maar het *geeft* beiden daaraan ook terug. Het bestaan van de regtsinstelling is noodig voor de toepassing, maar wetten, die niet of zonder tegenspraak verkeerd toegepast worden, verliezen hare kracht en leven; zoo is de toepassing voor de kracht der wet noodig. (De schrijver wijst op de *desuetudo* bij de Romeinen). Bij het publiek regt en het strafregt is aan de organen van het staatsgezag de *pligt* opgelegd, om voor de verwezenlijking der toepassing te waken; maar bij het privaatregt komt het er op neder of de bijzondere personen hun regt doen gelden, dat verdedigen, of wel uit gemakzucht of flaauwhartigheid den strijd ontwijken.

Op de tegenwerping, dat hij die zijn regt, uit gemakzucht of vrees voor de gevolgen (meest de kosten) niet verdedigt, het verlies van zijn regt alléén draagt, antwoordt de schrijver: "ja, het "is gelijk een soldaat die in het midden van het gevecht be-"vreesd wordende, wegloopt; dat is een weinig beteekenend "feit voor het leger, maar als honderden de vaandels op die wijze "verlaten, dan wordt de toestand van hen, die trouw stand houden, "hoe langer zoo bedenkelijker, de geheele last van den tegenstand "komt op hen alleen neder, en kan dit de vijand de gelegenheid "geven, om de overwinning te behalen.

"Zoo wordt dat deel der b volking, hetwelk de moed niet "heeft, om zijn regt te verdedigen, oorzaak van verslapping en "flaauwheid in de regtsbedeeling en het wordt even schuldig als "dat deel, hetwelk de wet overtreedt."

Naast het: "pleeg geen onregt" ja, daarboven, wil hij gesteld hebben het: "verdraag geen onregt."

"Zoo", — zegt hij, — "hebben wij het ideale toppunt van het "betoog over onzen strijd om het regt bereikt, van de lagere "drijfveer, van het *belang*, zijn wij eerst opgestegen tot het "hoogere standpunt, *het zedelijk zelfbehoud*, en eindelijk hebben

"wij het hoogste bereikt, dat van de *medewerking aan de ver-* "*wezenlijking der regtsidée*" — ik vertaal dit, de medewerking aan eene gezonde, billijke toepassing van het regt.

De lezer van deze korte schets zal erkennen dat het als het ware eene goedkeuring mag heeten van onze wetsbepaling, aan het hoofd dezer regelen aangehaald.

Vooral wanneer het geldt, gelijk thans: de bestrijding van de opvatting van de wet op de Registratie, door het Bestuur van die belasting voorgestaan, ten opzigte van soulte bij scheidingen, laatst weder gesterkt door de vonnissen van Zutphen, dd. 9 April 1874 en van Rotterdam, dd. 15 April ll., in strijd met de regtsleer van den Hoogen Raad.

Reeds dit, terwijl de individuën zich moeten onderwerpen aan de uitspraak van den Hoogen Raad, zweemt het naar willekeur, wanneer de Minister van Finantiën dit niet doet, maar op nieuw vijf-zes belastingschuldigen behandelde, als had dit hoogste regtscollegie niet gesproken. Hierdoor toch dwingt hij belastingschuldigen, om de risico van *f* 800 à *f* 1000 onkosten te gaan loopen, en op nieuw in cassatie te komen, terwijl het Bestuur, indien het verliest of in het ongelijk gesteld wordt, de kosten laat betalen? door al de belastingschuldigen, door den Staat.

Het blijft daarenboven eene onredelijkheid, dat de Hooge Raad in registratiekwestiën de billijke en gunstige bepaling van art. 17 der wet van 27 ventôse an IX: "que les parties ne seront point obligées d'employer le ministère des avoués", willekeurig te niet deed, het stellen van procureur in cassatie eischt, en bij verlies, rekeningen van een of twee advokaten en één procureur van den Staat doet betalen.

Door eendragt, door vereeniging, magtig te worden, om deze en dergelijke willekeurigheden te bestrijden, was mijn doel. Door voor dergelijke procedures eenig geld veil te hebben, om het onregt, dat men meent dat gepleegd wordt tegen te gaan, voldoet men aan eenen nationalen pligt, en volhardende mag men ten onzent op den zegen hopen.

Immers, jaren lang had het Bestuur de meerderheid van regten op volmagten, waarin meer dan één lastgever of lasthebber voorkwamen, in strijd met de wet, toegepast; honderden en duizenden gulden waren ten onregte in de Staatskas gestort, tot dat twee, door de Broederschap gegarandeerde arresten van den Hoogen Raad beslist hebben, dat geene meerderheid van regt bij de wet is voorgeschreven, en thans denkt geen ontvanger er aan twee regten op eene volmagt, al ware zij van 100 lastgevers, te heffen.

Laat ons dit deel van het doel onzer Vereeniging in eere houden, krachtig, natuurlijk met verstand, er van gebruik maken, en al hadden wij niets dan dit gedaan, zoo zou de Broederschap niet te vergeefs hebben bestaan.

BRUNO TIDEMAN.

CORRESPONDENTIE-BLAD

VAN DE

BROEDERSCHAP DER NOTARISSEN

IN NEDERLAND.

ACHTSTE DEEL.

12e AFLEVERING.

HANDELINGEN

VAN DE

ALGEMEENE VERGADERING,

gehouden den 4den Augustus 1874, te Breda.

De Heer Mr. H. Obreen, Notaris te Leiden, Lid van het Hoofdbestuur, opende des vóórmiddags ten 10 ure de vergadering, in het lokaal boven de groote Societeit op de Markt te Breda, met de volgende woorden:

Mijne Heeren!

Uitgenoodigd door mijne medebestuurders, ingevolge art. 18 van ons tegenwoordig reglement, om het voorzitterschap dezer vergadering te bekleeden, heb ik die vereerende opdragt aangenomen, steunende op uwe welwillende medewerking, door mij reeds meermalen ondervonden, en bij gemis waarvan die taak boven mijne krachten zou zijn; op nieuw beveel ik mij dan bij de leiding dezer vergadering in uwe welwillende gezindheid aan; — ik doe dat met te meer vertrouwen, omdat onze vereeniging den edelen naam van Broederschap draagt en die benaming reeds van zelf de gedachte aan welwillende zamenstemming in haren idealen zin meêbrengt, en roep u dus allen het welkom toe in deze vergadering, waarin wij als ambtge-

nooten tot de behandeling onzer gemeenschappelijke belangen in broederlijken zin zijn zamengekomen; maar ik heb wel eens onder de ambtgenooten hooren vragen: wat zijn eigenlijk onze gemeenschappelijke belangen? — en een geacht schrijver, de Berlijnsche Hoogleeraar Rudolf Gneist, zegt ergens [1]: "de harmonie der belangen is voorzeker eene schoone gedachte, maar..... eene zuiver dichterlijke, zij zweeft in hooger sfeeren en zoekt te vergeefs een vasten bodem."

En nu vraag ik, zou dat waar zijn?

Zou er tusschen ons geene sprake kunnen zijn van eene harmonie der belangen, die ons vereenigen kon en deze slechts bestaan in eene ideale voorstelling, een zuiver dichterlijke gedachte, maar niet in de werkelijkheid, en alzoo eenen vasten grond missen?

Wel, Mijneheeren, mij dunkt, dat, zoo de harmonie onzer belangen slechts tot het rijk der verbeelding behoort, het woord Broederschap, voor onze vereeniging gesteld, niets beteekent, en er een wezen aan ontbreekt, dat alleen er kracht en levensvatbaarheid aan kan geven.

Aan strijd over staatkundige of godsdienstige partijschap, die bij het bekleeden derzelfde betrekking dikwijls zoo groote verdeeldheid en tegenstand teweegbrengt, is ons ambt ten eenenmale vreemd; — maar wat de belangen van ieder onzer in eigen kring in *antagonisme* tegen elkander schijnt te moeten stellen, is de concurrentie om de vorming van clientèle: het aan onze bediening eigenaardige, dat dezelfde zaak aan mij of aan mijnen evenknie, naar *keus* der cliënten, kan worden opgedragen; en ieders eigenbelang vordert dan, dat aan hem en niet aan zijnen ambtgenoot de meest eervolle en meest voordeelige zaken zullen worden toevertrouwd.

In de uitoefening van het ambt schijnt er dus, *even* als bij het beroep van geneesheeren of advocaten, geene harmonie der belangen denkbaar te zijn; ze kan dan *alléén*, zoo als Gneist zegt, een dichterlijk *idee*, geene *werkelijkheid* zijn; en, uit dat oogpunt beschouwd, zou eene harmonie van belangen geheel onbestaanbaar zijn waar dat belang (door het onbezoldigd ambt dat zijne belooning vindt in de praktijk) ieder noopt tot strijd pro ara et focis en leidt tot bevordering van het zelfzuchtig streven met alle geoorloofde middelen, en dan zou de *Broederschap* een *onding* moeten genoemd worden.

En toch is het onloochenbaar, Mijneheeren, dat er, in werkelijkheid en in strijd met de bewering van Gneist, tusschen ons een harmonie van belangen bestaat, anders zoudt gij hier niet vergaderd zijn en en ik U in dit uur niet toespreken; maar dan is de vraag welke zijn die belangen, die ons zamen kunnen verbinden?

Wij hebben gezien, dat ze niet bestaan in den aard der praktijk,

[1] Zie de vermelding, Metis, blz. 378.

die alleen *antagonisme* zou kunnen wekken, en wij vragen: kunnen ze dan gelegen zijn in het wezen van het ambt zelf, dat wij bekleeden, in het onderwerp daarvan, in de wijze van uitoefening der praktijk, zou daar dan een grond voor eene harmonie onzer belangen te vinden zijn?

Maar als ik nu spreek van het *wezen van het ambt*, dat wij bekleeden en ik zoek er de omschrijving van in art. 1 der wet op het Notaris-ambt, dan vind ik bij oppervlakkige beschouwing daar niet veel meer in, dan de qualificatie van een *beambt schrijver;* — doch bij aandachtiger overweging kan dat toch de meening der instelling niet zijn; immers dan zou er geen sprake in de wet zijn van de waardigheid van het karakter van den notaris, die bevorderd of te kort gedaan zou kunnen worden; — de oppervlakkige opvatting van art. 1 vindt dus hare correctie in art. 50 van de wet.

En nu zien wij dat werkelijk artikel 1 het ambt omschrijft in zijn kenmerk van *uitsluitende bevoegdheid* om het karakter van authenticiteit te verleenen, waar de wet gebiedt of partijen verlangen dien stempel aan hunne overeenkomsten of beschikkingen te hechten; — dat het daarbij de bewaring der minuten opdraagt en de bevoegdheid tot het uitreiken van grossen verleent; en als ik dan die opdracht van bevoegdheid der notariële wet zamenknoop met het Burg. Wetboek, dat de authenticiteit en hare kracht bepaalt; — en met dat van Regtsvordering, dat het recht van executie geeft, dan vind ik daarin de aanvulling van wat, bij oppervlakkige beschouwing van de definitie van het Notaris-ambt, in de notariële wet schijnt te ontbreken.

Bij dat licht, M. H., rijst het Notaris-ambt weder tot de waardigheid van het openbaar gezag, hetgeen de Franschen noemden *la magistrature des familles.*

En de notaris blijkt te zijn zoo als Cellier in zijne Philosophie du Notariat betoogt: de wetgever der partijen, waar hij hunne overeenkomsten door zijne schriftstelling, in verband met het burgerlijk of handelsrecht eene onverbrekelijke kracht, bij zekerheid van dagteekening, bewaring en tenuitvoerlegging verleent, als wij dan bedenken dat die uitvoerbaarheid in rechten bij de tweede afdeeling van het Wetboek van Burgerlijke Regtsvordering volkomen gelijk gesteld wordt met die van vonnissen of arresten, in het laatste ressort gevallen, dan begrijpen wij volkomen hoe in art. 50 sprake kan zijn van de waardigheid van het karakter van den notaris, wiens ambt een wezenlijke *magistratuur* is, waarbij eene waardigheid van karakter niet mag ontbreken.

Men kan zich toch wel denken eene zekerheid en date certaine, door registratie aan onderhandsche akten en overeenkomsten verleend, maar men kan zich niet denken eene kracht van uitvoering aan dezen te verleenen, zonder 's rechters tusschenkomst. Alleen de rechter recht doende en de notaris zijne grosse uitreikende in naam des Konings, bezit die macht en dat

gezag, welke uit den aard der zaak moeten ontleend zijn aan het souverein gezag; het is een der rechten van de kroon, die daarom alleen aan het geëerbiedigd Hoofd van den Staat kan worden ontleend.

En daarin ligt dan de reden waarom wij in art. 1 zijn benoemd tot openbare ambtenaren waarmede wel eens gespot is, maar dat, minder gelukkig, heeft moeten dienen tot aanduiding van wat de wet van Ventôse noemde *fonctionnaires de l'autorité publique*, dat is: ambtenaren, *met openbaar gezag bekleed.*

Zoodanig, Mijneheeren, is nu het wezen van het ambt, door ons bekleed, uit den aard der zaken en de behoeften der maatschappij ontstaan en meer en meer bevestigd, sedert hetgeen de barbaarsche volken noemden: de tooverij met zwarte letters, die tot onverbrekelijke wetten werden, welke ieder die ze kende gedwongen was te gehoorzamen, voor een ieder toegankelijk is geworden.

En nu die onveranderlijkheid van de kracht van testamenten, van huwelijksche voorwaarden, van in authentieken vorm gebrachte overeenkomsten, die uitvoerbaarheid der grossen, die bewaring der minuten, ze zijn zooveel bolwerken tegen de mogelijke dwaling van sommige politieke geesten, die zich schoone beelden vormen van een zoogenaamde vrijverklaring van het *Notariaat;* welk woord men dan liever gebruikt dan dat van Notaris-AMBT, omdat de vrijverklaring van een *ambt* reeds een contradictie in terminis zijn zou.

De voorstanders hebben zelven ook al erkend dat bij die zoogenaamde vrijverklaring het *ambt* toch onmisbaar door het souverein gezag te begeven bleef, maar waar het dan nog met de eer en de waardigheid van het ambt zou heen moeten, is niet te verklaren.

En nu, M. H., al is dan ook de omschrijving van het ambt in de wet onvolledig, toch is in zamenhang der wetgeving de kracht en het gezag, aan dat ambt verleend, van dien aard dat wij het ieder onzer als een kostbare ons toevertrouwde schat mogen en moeten beschouwen; en is dan de organisatie niet zonder gebreken, het hangt meest aan ons zelven om door eene edele opvatting van het ambt in die gebrekkige voorstelling te voorzien, en dat dit vooral wenschelijk is, blijkt U ten duidelijkste, nu de wederaftreding van den laatsten Minister van Justitie, den even rechtschapen als kundigen de Vries, van wien wij gehoopt hadden, dat hij de wettelijke reorganisatie had mogen tot stand brengen, die verwachting weder heeft teleurgesteld, en het blijkt U niet minder uit de toenemende allerbetreurenswaardigste geschiedenis van enkelen der onzen, die, vrijgesproken of veroordeeld, of nog onder beschuldiging staande, in den laatsten tijd de eer en de waardigheid van het ambt ontsierden en van nog een veel grooter aantal, die, even als in der tijd van Cellier, oorzaak zijn, dat het ambt in minachting zou komen.

Het is daarom niet overtollig, Mijneheeren, al weten wij het

allen ook wel, het nog eens op te halen en ons weêr eens voor te stellen, waarin eigenlijk de waarde en het wezen van het ambt gelegen is, dat door zijn eigenaardig karakter gevaar loopt om beschouwd te worden als een middel tot geldmakerij, waarbij de zelfzucht ruim spel heeft; in plaats van als eene *magistratuur*, waarvan de degelijke vervulling haar voldoende bezoldiging medebrengt.

En vragen wij dan ten slotte waar kan de harmonie onzer belangen gelegen zijn? wel, dan is dunkt mij het antwoord niet ver te zoeken. Ons aller belang is de eer van het ambt hoog omhoog te houden; in de uitoefening der praktijk en de concurrentie onze zelfzucht te beperken, gedachtig dat wij magistraten zijn en geen handelaars; dat de geldmakerij in ons land, in den laatsten tijd tot zulk een vreeselijke hoogte van zwendelarij opgevoerd, in strijd is met de eer en de waardigheid van het ambt, en dat zij zeker overal schade doet waar zij het *doel* wordt van den notaris, in plaats dat zij in redelijke mate de vrucht van het onbezoldigd ambt zijn moest.

Ieder uwer erkent toch met mij, dat dáár de edelste en meest bestendige vruchten te plukken zijn, waar de boom het best gekweekt en naar den eisch gesnoeid is; en wie zou zulke vruchten van zijn ambt niet wenschen?

Zoo dan, Mijneheeren, bestaat de harmonie onzer individueel strijdige belangen daarin, dat zij zich ontmoeten in de rechte waardering van ons ambt en in de bevordering van deszelfs belangen, in de handhaving van ons goed regt en in de betrachting en beoefening van dat recht zelve.

Indien het mij gelukt mocht zijn, U naar waarheid het ambt dat wij bekleeden te schetsen, dan vlei ik mij dat gij zult instemmen als ik zeg dat, waar bij eene zelfzuchtige opvatting er tusschen ons slechts antagonisme van belangen zou bestaan, daar bij edeler beginsel een harmonie van belangen zich openbaart, aan het wezen van het ambt ontleend, die de zelfzucht terugdringt in behoorlijke perken en het ons mogelijk maakt om vruchtbaar werkzaam te zijn in eene Broederschap van Notarissen.

En zoo is dan die harmonie onzer belangen niet maar een dichterlijk idee, maar een wezen, op deugdelijke gronden gesteund.

Ik wensch, Mijneheeren, dat deze vergadering aan de bevordering van al zulke belangen dienstbaar moge zijn en dat ook de welwillendheid der te voeren debatten van die harmonie moge getuigen.

Daarna vraagt de Voorzitter of al de tegenwoordig zijnde Leden, wier namen niet op de lijst voorkomen, het *vervolg* dier lijst geteekend hadden?

Nadat nog eenige Heeren hieraan hadden voldaan en de lijst opgelezen was, bleek het dat tegenwoordig waren de Heeren:

Mr. H. Obreen, *Voorzitter*.		Hoofdbestuur.	van Leiden.
J. J. Claasen Hz.	Dagel. Bestuur.		″ Amsterdam.
W. A. J. Elzevier Dom.			″ ″
C. van Olst Jr.			″ ″
D. van Osenbruggen.			″ Nieuwer-Amstel.
Bruno Tideman, *Alg. Secret.*			″ Amsterdam.
A. E. Roest van Limburg.			″ Rotterdam.
H. P. Tjeenk Willink.			″ Borculo.
B. G. van Heyst.			″ Wijk b. Duurstede.
Mr. W. S. van der Gronden.			″ Zwolle.
J. Bakker Schut.	Commissie tot nazien der Rekening.		″ Alkmaar.
H. P. van Heyst.			″ Nijmegen.
J. F. A. van Asperen.			″ Breda.
E. P. Brunger			″ Vrouw. Parochie.
J. W. P. Kluit			″ Alphen (Z.-H.).
Mr. J. van Wijngaarden			″ Willemstad.
R. Barends			″ Langweer.
P. H. J. G. Jonckheer			″ Ginneken.
Mr. J. P. A. Wintgens Tresling			″ Slochteren.
J. van der Bent			″ Brouwershaven.
A. L. van Voorst			″ Heerenveen.
A. L. de Kruijff			″ Voorst.
A. van der Plaats			″ Leeuwarden.
S. van Dorsser			″ Dordrecht.
C. J. van de Watering			″ 's Hage.
G. J. Kolff, oud-Notaris			″ Herwijnen.
C. de Vries			″ Middelharnis.
G. Verdooren			″ Aardenburg.
K. de Jong			″ Wommels.
A. H. Beijerman			″ Woerden.
Mr. J. V. C. Wichers			″ Loppersum.
F. H. Dölleman			″ Heemstede.
A. Witholt			″ Sexbierum.
A. E. A. van Goltstein			″ Oosterhout.
M. Donker			″ Zaandijk.
H. van Es, oud-Notaris			″ Dordrecht.
C. W. Maris			″ Klundert.
K. Achterberg			″ Capp. a/d IJssel.

F. van den Berg................. van Hillegersberg.
A. Kluit Hz.................... " Moordrecht.
W. Koning...................... " Zuidhorn.
C. P. Kruimel Gmz.............. " Amsterdam.
J. I. H. Hoeben................ " Breda.
J. B. A. van Gils.............. " "
G. Vos......................... " Zwaluwe.
J. E. Clausing................. " Amsterdam.
J. A. de Wolff................. " Vlissingen.
J. de Wal...................... " Leeuwarden.
W. L. Diemont.................. " Amsterdam.
E. M. Jonckbloet............... " Eindhoven.
L. J. Verberne................. " Dussen.
Jhr. Mr. van Holthe tot Echten..... " Assen.
A. G. Panken................... " Son.
P. van der Meer................ " Raamsdonk.
H. Wenning..................... " Roosendaal.
H. van Weel.................... " Oosterhout.
D. Verhulst.................... " Middelburg.
G. J. van Heuven............... " Nijmegen.
A. Hogersdijk.................. " Pijnacker.
A. van Mens.................... " Roosendaal.
Mr. A. J. Hesselink............ " Eenrum.
J. H. W. J. Neomagus........... " Heeze.
L. L. Woutersen................ " Middelburg.
M. F. Boonzajer................ " Gorinchem.
A. J. C. van der Poest Clement.... " Fijnaart.
H. J. van der Hoeven........... " Rotterdam.
G. P. Nijhoff.................. " Enkhuizen.
H. Pen......................... " Baarn.
I. J. Verwer................... " Bolsward.
Mr. I. S. van Vrijberghe de Coningh. " Delft.
J. Vorstman.................... " "
J. A. Stoop.................... " Strijen.
J. Bikkers..................... " Naaldwijk.
D. van Wageninge............... " Alblasserdam.
G. W. Roes..................... " Arnhem.
B. A. Roes..................... " Winssen.
J. Coert....................... " Goedereede.
J. Heenk....................... " Leimuiden.
J. J. C. de Knokke van der Meulen. " Oss.
J. S. Potter van Loon.......... " Dronrijp.

J. M. Pilaar	van Goes.
A. de Wall Janssen	" Vianen.
L. A. de Raadt	" Barendrecht.
C. M. Loeff	" Zuidland.
Mr. H. Reijers	" 's Gravenhage.
J. A. Daamen	" Tilburg.
C. B. G. van Nouhuys,	" Ossendrecht.
J. J. A. Sem van Alphen	" Dongen.
N. van Renesse Boll	" Vlijmen.
E. Tijsmans	" Waalwijk.
P. C. A. Kuijpers	" Drunen.
H. G. A. F. J. van Etten	" Helvoirt.
H. P. Voorduin	" Schoonhoven.
G. J. Schiefbaan	" 's Gravenhage.
N. François Snel	" Breukelen.
A. Wiersma	" Roordahuizen.
P. C. J. van Galen	" Bergeijk.
J. van de Mortel	" Tilburg.
J. H. W. Verkouteren	" Geertruidenberg.
N. J. Vonck	" Streefkerk.
B. van de Werk	" Zevenhuizen.
J. P. Mahlstede	" Bergambacht.
J. Maarschalk	" Boskoop.
L. J. W. G. van Kessel	" Rumpt.
A. Wijnstroom, oud-Notaris	" Leiden.
A. Höfelt	" Kampen.
Mr. J. van Andel	" Mijnsheereland.
G. J. F. Tydeman, oud-Notaris	" Naaldwijk.
H. A. Boode	" Oude Tonge.
J. A. H. ten Pol	" Ootmarsum.
A. Bossers	" Loon-op-Zand.

terwijl vertegenwoordigd waren de Heeren:

C. van Zijp	van Amsterdam,	door	den Heer	J. J. Claasen Hz.
G. J. C. van Vianen	"	"	"	"
D. van Dijk	"	"	"	W. A. J. Elzevier Dom.
Mr. J. F. Wertheim	"	"	"	"
G. Leefkens	"	"	"	C. van Olst Jr.
P. Greeve	"	"	"	"
A. E. Rouffaer	"	"	"	D. van Osenbruggen.
J. C. G. Pollones	"	"	"	"

H. J. G. Mos..........	van Rhenen,	door den Heer	Bruno Tideman.
Mr. H. A. Pennink....	" Doesborgh,	"	"
W. F. Overhoff........	" Amsterdam,	"	"
A. B. Zuure..........	" "	"	"
F. van Houten........	" "	"	"
J. G. Pouw...........	" "	"	"
J. Mulder............	" "	"	"
J. A. Kanne Jr........	" "	"	"
G. de Vries...........	" "	"	"
D. Bonnerman.........	" "	"	"
A. A. T. Schouten.....	" "	"	"
C. van den Bergh......	" "	"	"
C. J. Carp............	" "	"	"
H. F. J. Straatman.....	" "	"	"
D. de Josselin de Jong..	" St. Oedenroode,	"	J. F. A. van Asperen.
J. G. Brouwer Nijhoff..	" Maastricht,	"	"
J. de Crane..........	" Warmond,	"	"
Cambier van Nooten....	" Lopik,	"	"
A. Haagsma...........	" Sneek,	"	R. Barends.
C. J. Joritsma.........	" "	"	"
A. W. Nauta..........	" IJlst,	"	"
W. Oōstenhoff.........	" Uitmasum,	"	"
Mr H. J. de Carpentier.	" Koudum,	"	"
K. Tjebbes............	" Workum,	"	"
D. H. Potman.........	" Balk,	"	"
C. C. Ledeboer........	" Makkum,	"	"
F. Schaafsma..........	" Lemmer,	"	"
J. van der Hoop......	" Rotterdam,	"	A.E.Roest v. Limburg.
J. G. J. Moll.........	" Arnhem,	"	B. G. van Heyst.
J. van Deelen.........	" Vaassen,	"	A. L. de Kruyff.
B. A. Bakker..........	" Hattem,	"	"
Z. J. G. de Both......	" Zevenaar,	"	"
W. Hoogvliet..........	" Wageningen,	"	"
H. M. van Voorthuyzen.	" Beekbergen,	"	"
J. Kuyk..............	" Arnhem,	"	"
Jhr.R.J.Teding v.Berkhout	" "	"	"
J. W. van den Bergh..	" 's Gravenhage,	"	Mr. H. Reyers.
J. J. C. Huygens......	" "	"	"
D. P. J. van Waning...	" "	"	"
J. L. Wierx...........	" "	"	"
J. E. Andries..........	" "	"	"
W. J. Eikendal........	" "	"	"

A. van der Poel........	〃	's Gravenhage, door den Heer	Mr.	H. Reyers.
Mr. C. van Zegwaard...	〃	〃	〃	〃
Mr. B. van Berckel.....	〃	Delft,	〃	〃
A. M. Schagen van Leeuwen	〃	〃	〃	〃
Mr. P. Post Uiterweer...	〃	〃	〃	〃
H. van Zegwaard.......	〃	Voorburg,	〃	〃
T. C. Roesing..........	〃	Leidschendam,	〃	〃
H. W. Metman.........	〃	Wateringen,	〃	〃
Mr. J. P. de Fremery...	〃	's Gravezande,	〃	〃
F. J. van Bergen.......	〃	Wassenaar,	〃	〃
J. Piccardt............	〃	Hoogezand.	〃	Mr. Wintgens Tresling.
Mr. J. D. Tresling......	〃	Slochteren.	〃	〃
P. M. Montyn..........	〃	Gouda,	〃	J. P. Voorduin.

Zoodat 111 Leden tegenwoordig en 63 vertegenwoordigd waren, weshalve 174 stemmen konden worden uitgebragt.

De notulen der vorige vergadering, gedrukt in het bezit van al de Leden zijnde, werden bij acclamatie goedgekeurd en door den Voorzitter geteekend.

1ste punt. De Voorzitter verzocht nu den Secretaris, het algemeen verslag te willen uitbrengen. Dit verslag luidt:

ALGEMEEN VERSLAG van den Algemeenen Secretaris, namens het Hoofdbestuur.

Aan de Jaarlijksche Algemeene Vergadering van de Broederschap der Notarissen in Nederland, gehouden den 4den Augustus 1874, te *Breda.*

(De 29ste Vergadering).

M. H.!

Het is moeijelijk telkens weder andere woorden te bezigen, wanneer dezelfde verslaggever eener vereeniging zich voor de tweeendertigste maal van zijne taak zal kwijten, vooral zoo die vereeniging uit haren aard zeldzaam buitengewone voorvallen oplevert; het is dan ook maar het best niet naar nieuwheid van vorm te streven en dankbaar den kalmen gang te vermelden.

In het laatste verslag zeide ik dat de Vereeniging 628 Leden telde; door het eerst later bekend worden van het afsterven van sommige Leden had dit getal iets lager moeten zijn.

In het sedert verloopen tijdvak verloren wij door den dood en het bedanken voor het Lidmaatschap het aanzienlijk cijfer van 21 Leden.

Het waren de Heeren:

Jhr. Mr. W. Laman Trip....van	Groningen,	overleden	9	Oct.	1873.
J. C. Dwars............... "	Utrecht,	"	14	"	"
J. F. Pool................ "	Druten,	"	19	"	"
H. Reynders............... "	Venray,	"	21	"	"
C. de Jong................ "	Almkerk,	"	14	Dec.	"
G. Bodde, oud-Notaris....... te	Meerkerk,	"	23	"	"
Mr. F. van Deinze......... "	Hulst,	"	29	"	"
Mr. J. J. Ermerins.......... "	Zierikzee,	"	28	Jan.	1874.
P. C. Struijk van Bergen..... "	Dinteloord,	"	14	Febr.	"
J. M. Stoop, oud-Notaris.... "	Strijen,	"	12	April	"
Mr. P. Hoitsema Viëtor, oud-Not. "	Winschoten,	"	22	Mei	"
N. Buys van der Colff...... "	Woudrichem,	"	24	"	"
Mr. A. J. van Roijen.......van	Onderdendam,	"	1	Junij	"
F. A. Ebbinge Wubben, oud-Not. te	Staphorst,	"	26	"	"
M. Pliester................ "	Gendringen,	"	2	Julij	"
J. C. Fischer, oud-Notaris.... "	Eden,	"	30	"	"

Bedankt hebben de Heeren:

Mr. W. A. Roelvink....... te Winterswijk.
G. H. Broekman, oud-Notaris " Vianen.
C. F. Troost............. " Arnhem.

Ontslagen zijn de Heeren:

J. C. Paats............... te Rotterdam.
J. H. E. Gulikers......... " Kerkerade.

Doch daarentegen mogen wij ons verheugen in de toetreding van de Heeren:

G. de Jong Posthumes.....van Beesterzwaag.
Mr. J. Moolenburgh....... " Zierikzee.
A. Adama van Scheltema... " Holten.
B. J. ten Cate........... " Zaandam.
P. J. Kuypers............ " Drunen.
Y. Gatsonides............ " Gorredijk.
C. A. A. van de Garde.... " Druten.
J. L. Palmen............. " Sittard.
B. C. van der Ven. ...... " Etten.

C. A. M. Smitz..........van Venray.
Mr. P. L. de Gavere...... 〃 Groningen.
D. A. Hamerster Dijkstra... 〃 Enkhuizen.
F. H. Dölleman........... 〃 Heemstede.

Er hadden 3 overgangen van het gewone tot het buitengewone lidmaatschap plaats.

Wij tellen op heden 613 Leden, waarvan 307 gewone en 306 buitengewone.

Van de Correspondenten verloren wij in de Heeren Laman Trip, Pool en Viëtor, drie, die van de oprigting der Broederschap af, die taak in hunne Ringen vervulden.

De eerste is vervangen door den Heer Mr. J. P. A. Wintgens Tresling te Slochteren, de tweede nu onlangs door den Heer H. P. van Heyst te Nijmegen, terwijl de laatstgenoemde nog niet is vervangen. De Heer A. L. de Kruyff, van Voorst, is in den Ring *Arnhem*, en de Heer Jhr. Mr. A. W. van Holthe tot Echten, is te Assen als Correspondent herbenoemd.

Van de meeste Heeren Correspondenten ontvingen wij eenig verslag, doch leveren deze verslagen geen stof tot mededeeling ten deze.

De Commissie tot het nazien der Rekening van Penningmeesters moest ditmaal benoemd worden door de Ringen *Alkmaar*, *Nijmegen* en *Breda*.

De Heer S. A. de Lange (door ongesteldheid verhinderd) werd vervangen door den Heer J. Bakker Schut, van Alkmaar.

De Heer van Heyst van Nijmegen werd door dien Ring gecommitteerd,

en de Heer J. F. A. van Asperen voor den Ring *Breda*.

Die Heeren bij de gedrukte punten van beschrijving en bij de toezending van een Extract der Rekening uitgenoodigd, volbragten op gisteren hunne taak, waarvan wij zoo aanstonds hen zullen verzoeken verslag te doen.

Als de recapitulatie der afgelegde rekening over 1873 deelen wij U het volgende kortelijk mede.

ONTVANGST.

Saldo A°. P°.	*f* 578.10½
De Bijdragen waren	〃 11,765 80
Idem van vorige jaren	〃 609.25
De Interest	〃 2,187.73
〃 Entréegelden	〃 87.—
〃 Kapitaal-Rekening	〃 2,827.50
Bijzondere ontvangsten van Corresp. en Bijbladen	〃 41.—
	f 18,096.88½

UITGAAF.

De Administratiekosten	*f* 1,544.58
〃 Ondersteuningen	〃 11,625.—
〃 Reiskosten	〃 1,000.85
〃 Frankeergelden	〃 290.73
Het Drukwerk	〃 1,881.26
Kapitaal-Rekening	〃 591.87
Interest daarbij	〃 2.36
Bijzondere uitgave *f* 125, ondersteuning voor de weezen Schermbeek in 1872 niet opgevraagd, en *f* 300, *f* 145.62 en *f* 50 gegarandeerde proceskosten, enz.	〃 620.62
Saldo	〃 539.61
	f 18,096.88½

De bezitting der Vereeniging bestaat uit voormeld Saldo.

1 Obligatie met Hypotheek ad 5½ pCt. (per resto)	*f* 1,500.—
Inschrijving op het Grootboek der 2½ pCt. N. S.	〃 11,000.—
Idem der 4 pCt.	〃 40,000.—
De op ultimo December 1873 te goede bijdragen	〃 150.60

De meubelen, boeken en drukwerken thans bij één in een gehuurd lokaal op de Passeerdergracht te Amsterdam, pro mem.

Het aantal der partijen, welke aanvraag deden om ondersteuning, steeg tot 99.

Eene aanvraag werd afgewezen.

Het bedrag van het aan iedere weduwe of partij wezen moest weder minder worden dan in de beide vorige jaren, omdat al de regthebbenden, ook die het niet noodig hebben, er om vroegen.

Met goedvinden van het Hoofdbestuur schreef de spreker nog eens een brief aan al de weduwen, om haar den aard der ondersteuning, historisch voor te dragen en verzocht dat drie of vier dergenen die het niet behoefden, voor dit jaar vrijwillig hare aanvragen zouden intrekken: doch de poging bleef zonder het gewenscht gevolg, zoodat dan ook het quotum op ƒ120 moest werden bepaald en grootendeels is uitgekeerd.

Na deze mededeelingen betreffende de persoonlijke en geldelijke aangelegenheden onzer vereeniging, teekenden wij de navolgende punten op uit de Notulen van de vergaderingen van Bestuurders, om u kenbaar te maken.

Het Hoofdbestuur vergaderde den 23sten October, den 4den Maart, den 6den Mei en den 2den Julij; het daaglijksch bestuur daarenboven, meest, den laatsten vrijdag van iedere maand.

De eerste vergaderingen werden gehouden in een lokaal op de Passeerdergracht, daartoe gehuurd, waar nu al de boeken drukwerken en andere goederen der Broederschap vereenigd zijn.

De Heer Claasen werd weder tot voorzitter van het Hoofdbestuur benoemd, zoo ook de Heer J. L. Kabel tot Penningmeester, terwijl de Heeren Elzevier Dom, Moll en de Secretaris tot Commissie voor de Redactie van het Bijblad werden verzocht, met de vrijheid, om de medewerking van den Heer Notaris Kruimel bij voortduring te verzoeken.

Toen de Heer Moll in Maart herbenoemd werd in die Commissie, bedankte hij hiervoor en werd de Heer C. van Olst Jr. in zijne plaats verzocht.

Het Hoofdbestuur besloot te beproeven een gesalarieerd en verantwoordelijk Redacteur voor het Bijblad te benoemen om dit het volgend jaar, onder eenen anderen titel, voort te zetten.

Tot die proeve werd den 5den Maart ll. eene circulaire aan u allen gericht.

Wij ontvingen hierop 14 antwoorden.

5 schrijvers wenschten dat die taak aan den Algemeenen Secretaris mogt blijven of worden opgedragen.

4 Hunner boden zich zelven aan; een dezer, een eervol ontslagen Notaris, trok later zijn aanbod in; verder waren dit een Notaris, die niet in aanmerking kon komen, een kantonregter en kandidaat-Notaris elders en een kandidaat alhier.

De 5 overige schrijvers wezen op Leden, die hun voorkwamen, voor die taak gewenscht te zijn; twee van deze aangewezenen waren Leden van het Hoofdbestuur; zij stelden zich niet verkiesbaar; de overige, ofschoon wellicht voor de taak zeer berekend, woonden allen ver van de Hoofdstad, hetgeen voor de pers en Commissie van toezigt nog al moeijelijkheden zou opleveren.

Nu laatstelijk besloot het Hoofdbestuur ter dezer zake om voorloopig op denzelfde voet te blijven voortgaan, terwijl de Leden van het Hoofdbestuur hunne gedachten er op zouden gevestigd houden, om. indien zij een geschikt en beter Redacteur mogten aantreffen, hier weder op terug te komen, terwijl aan de Commissie van Redactie bleef aanbevolen, geleidelijk die verbeteringen aan te brengen, welke zij mogt oorbaar achten.

Twee Leden uit den Ring *Rotterdam* vroegen garantie voor de kosten, te vallen op het terugvorderen van Registratie regt van soulte, op eene scheiding geheven, in strijd met de leer van den Hoogen Raad, vervat in het arrest van 15 April 1873.

De garantie werd voor de eerste instantie verleend, en het vonnis van de Regtbank te Rotterdam van 15 April 1874, medegedeeld in het Bijblad blz. 77, is hiervan het gevolg.

Daar dit vonnis afwijzend is, werd garantie voor de cassatie gevraagd en verleend tot het beloop van een maximum van *f* 500.

Laatstelijk wenschte dat lid de garantie voor $^{9}/_{10}$ of $^{3}/_{4}$ der kosten; daar echter het Lid uit den Ring *Zutphen*, door het bijeenbrengen van bijna *f* 400 tot dit einde, aan eene garantie, als boven is vermeld, genoegzaam zou hebben, is besloten, dat bedrag niet te verhoogen.

De aanvrager heeft dit aangenomen, met voorbehoud van beroep op deze vergadering.

Leden uit de Ringen *Goes*, *Zutphen*, *Deventer*, *Almelo* en *Utrecht*, berigtten dergelijke scheidingen met hetzelfde gevolg verleden te hebben en vroegen evenzeer garantie.

Hun werd verzocht, den uitslag van bovenbedoeld proces te willen afwachten.

Het Lid uit den Ring *Zutphen*, had den 9den April 1874

mede een ongunstig vonnis van de Regtbank in dat arrondissement verkregen, in het Bijblad vermeld.

Hij bragt, gelijk wij zeiden, door zamenwerking van belangstellende Notarissen, een bedrag van *f* 395 bij een, voor een deel der kosten in cassatie en heeft het Hoofdbestuur, om het belang der zaak, eene gelijke garantie voor het geval van verlies verzocht.

Dit verzoek meende het Hoofdbestuur te moeten afwijzen, daar het oordeelde geene garantie voor twee gelijksoortige zaken te gelijk te moeten verleenen.

Op de vraag van ons thans overleden lid, den Heer van Royen, te Onderdendam,

> "of het instaan voor de betaling van koop-, huur- of "pachtpenningen door den Notaris, en het berekenen van "percenten daarvoor, zaken waren die op diens opvolger "overgingen?"

antwoordden wij te meenen, dat dit eene persoonlijke, hem niet door de wet opgelegde verbindtenis van den Notaris is, en die dus ook niet, zonder overeenkomst tusschen hem of zijne erven en den opvolger, op dezen overging.

De door een Lid van den Ring *Eindhoven* gevraagde en door het Hoofdbestuur geweigerde garantie, betrof de beboeting voor het aanhalen van een buitenlandsch vonnis zonder dat dit hier te lande geregistreerd was. De Minister heeft echter gunstig beschikt ter dier zake, omdat het vonnis een zoodanig was dat, casuquo, op de Expeditie moest worden geregistreerd en er van geene Expeditie bleek.

Wij correspondeerden met een Lid van den Ring *Breda*, die onze meening wenschte te kennen over de wijze van omschrijving van roerende goederen in eene huwelijksche voorwaarde, als door de bruid aangebragt.

Een derde beweerde, dat hij uit het stuk alléén de identiteit der der voorwerpen, welke de vrouw als haar eigendom reclameerde, moest kunnen opmaken.

Op grond van de beginselen van het bezitregt, adviseerden wij, dat niet de vrouw de regtmatigheid van haar bezit behoefde te bewijzen.

De tegenwoordige spreker had in Februarij ll., op noodiging van den Minister van Justitie, twee malen een hem vereerend en aangenaam onderhoud met ZEd. over de wetgeving op den overgang van den eigendom van onroerende zaken, het hypotheekstelsel en het Notaris-ambt.

Hij mogt bekend gemaakt worden met de bezwaren welke bij

den Minister tegen het *positieve* stelsel bestonden, dat ZEd. in *deze* woorden formuleerde: "het door u voorgedragen ontwerp van wet zou bijna volledige zekerheid bij het *verkrijgen* van den eigendom verschaffen, maar minder waarborg *voor het behoud* van den eigendom."

Spreker vleit zich, dit bezwaar, door eene bijvoeging in het door hem voorgestelde, te hebben uit den weg geruimd; doch de vrees des Ministers, dat er niet veel kans was, om sympathie bij de kamers te ontmoeten, kon hij natuurlijk niet tegenspreken. Het sedert dien tijd voorgevallen verzoek om ontslag van den Minister, heeft de verwachting op eene behandeling van het onderwerp weder teleurgesteld.

De Algemeene Secretaris drong bij het Hoofdbestuur er op aan om eenig gevolg te geven aan de wenken, welke lagen opgesloten in de woorden, waarmede de Heer Mr. van Royen het vorig jaar de vergadering opende.

Hij stelde voor om:

1°. Na het verzamelen van bewijzen, bij de Regering aan te dringen op het brengen van meerdere eenheid in de examina der aspiranten, hetzij door het invoeren van ééne commissie daartoe, of van één programma voor de commissiën uit de Hoven, of door het oprigten van een leerstoel voor het Notariaat, zooals in België.

2°. Het aanleggen en bijhouden van een register van hen, die op de Notariskantoren werkzaam zijn, met het doel om zich voor het ambt te bekwamen.

Het Hoofdbestuur heeft, na gedachtewisseling, uitgesproken, dat het de ongelijkmatigheid en het minder voldoende der examina erkent, de oorzaak ziet in het gemis van een programma en in eene verkeerde verhouding van de Notarissen examinatoren tot de leden van het hof, en ter gelegenertijd die denkbeelden aan de Regering wil kenbaar maken, doch thans daartoe geene aanleiding vindt.

Het deed ZEx. den Minister verzoeken, te mogen worden onderrigt, zoodra ZEx. voor dit deel der wetgeving, eene voordragt gereed mogt maken, om dan de vruchten der ervaring van Hoofdbestuurders, ten algemeene nutte, dienstbaar te maken.

De meerderheid van Hoofdbestuurders meende dat bemoeijingen betreffende de *stage* van adspiranten buiten den werkkring der vereeniging lagen.

Ten opzigte van de punten van beschrijving voor deze vergadering deelen wij mede:

dat het Hoofdbestuur wel geene voordragt pleeg te doen van eene plaats voor de volgende vergadering, doch dat, indien wij niet eene groote provinciale Hoofdstad aanwijzen, het vinden van logemént dikwerf groote bezwaren oplevert.

Wij herinneren daarom, dat wij in 1862 te 's Gravenhage, in 1863 te Utrecht en in 1864 te Zwolle het laatst bijeenkwamen.

Als de Ringen, die in het volgend jaar zullen worden verzocht gecommitteerden tot het nazien der Rekening te benoemen, dragen wij voor: de Ringen *Winschoten*, *Dordrecht* en *'s Hertogenbosch*.

Als tweetal waaruit een Lid van het Hoofdbestuur, te Amsterdam gevestigd, zal moeten worden benoemd, werd gesteld de Heeren:

W. A. J. Elzevier Dom

en

T. H. Oldenboom.

Na de laatste vergadering van het Hoofdbestuur kwamen in eene Memorie aan deze vergadering gerigt, van den Heer H. P. Voorduin en eene missive van den Heer Mr. H. M. J. Pennink, beide betreffende de zooeven vermelde garantiën, waarvan ik de voorlezing verzoek te mogen doen, wanneer de Voorzitter deze zaak aan de orde zal gelieven te stellen.

Ziehier M. H. weder ons jaarverslag. Door de sterke vermindering van het gehoor, gevoelt de spreker dat het weldra tijd zal worden om de lang, met liefde vervulde taak in jongere handen over te dragen.

Hij bereidt zooveel mogelijk zijn beheer daartoe vóór, opdat zijn opvolger het spoor, waarop hij de zaak deed voortgaan, ligtelijk zal kunnen hervinden. Hij wenscht vurig in het belang van het ambt, dat hij nu bijna 45 jaren mogt bekleeden, dat de zóo dikwerf door hem voorgedragene veranderingen in de wetgeving weldra mogten tot stand komen en dat die op den eigendomsovergang van onroerende goederen aan de *praktijk*, het Hypotheekstelsel en het Grondcrediet belangrijke uitbreiding en meerdere zekerheid mogen verschaffen.

Namens het Hoofdbestuur,

BRUNO TIDEMAN,

Algemeen Secretaris.

De Voorzitter stelde de voorlezing der vermelde ingekomen stukken aan de orde, na de pause, en vroeg of een der Leden ook eenige opmerking omtrent het verslag had? Bij het stilzwijgen der vergadering, werd het, met dankzegging aan den steller, goedgekeurd.

2de punt. Hierop verzocht de Voorzitter het verslag der Commissie, belast met het nazien der Rekening over 1873; dit werd uitgebragt bij monde van den Heer H. P. van Heyst, en luidt als volgt:

Aan de Algemeene Vergadering.

Breda, 4 Augustus 1874.

Wij hebben de eer, als Leden der commissie van onderzoek der rekening voor 1873, te rapporteeren:

Dat wij niet hebben ontvangen eene Begrooting, waarop, naar wij meenen, ook in de vorige Vergadering is aangedrongen;

Dat wij de rekening en verantwoording van ontvangsten en uitgaven over 1873 nauwkeurig hebben onderzocht en vergeleken met de bescheiden, voor zooveel zulks mogelijk is. De ontvangsten toch kunnen slechts gedeeltelijk worden gecontroleerd, omdat het meerendeel der bijdragen door de Penningmeesters zelven ontvangen wordt. Gemakkelijker zou de contrôle en ook de verantwoording zijn, wanneer de correspondenten hunne verpligting regelmatiger nakwamen en zelven de bijdragen ontvingen en aan de Penningmeesters verantwoordden. Wij nemen de vrijheid omtrent dit punt voor te stellen, dat het Hoofdbestuur de correspondenten in dezen geest aanschrijve en hen aanspore voortaan de ontvangst der bijdragen binnen den bepaalden termijn aan de Penningmeesters te verantwoorden.

De saldo's der ontvangsten en uitgaven, welke u in het verslag van den Algemeenen Secretaris zijn medegedeeld, hebben wij akkoord bevonden. Wij wijzen er op, dat onder de ontvangsten *f* 2250 meer ontvangen kapitaal voorkomen, dan onder de uitgaven aangekocht kapitaal; dat onder de uitgaven voorkomen:

f 1000.85 als reiskosten;
f 1881.26 als drukkosten, waaronder pl. m. *f* 1300 alléén voor het Bijblad;
f 944.58 als administratiekosten, behalve het honorarium van den Algemeenen Secretaris.

Ons zijn vertoond de bewijzen van inschrijving G. B. voor de 4 pCt. N. S. *f* 40,000; voor de 2½ pCt. N. S. *f* 11,000, afgegeven den 17den Julij ll.; — de grosse der hypotheek p. r. *f* 1500 à 5½ pCt., met de noodige bijlagen, ten laste van A. Tribat en de polis van verzekering ad *f* 1000 der meubelen en boeken in het lokaal op de Passeerdergracht te Amsterdam.

Wij stellen u voor de rekening en verantwoording, zoo als die is gedaan, goed te keuren, en ons te magtigen, die namens u te onderteekenen.

VAN HEYST.
VAN ASPEREN.
J. BAKKER SCHUT.

De vergadering, zich met het verslag vereenigende, wordt op hare magtiging de goedkeuring der rekening door de gecommitteerden in het kasboek vermeld, en zij voor de volbragte taak door den Voorzitter bedankt.

3de punt. Thans werd aan de orde gesteld de bepaling van de plaats, wáár de eerstvolgende algemeene vergadering zal gehouden worden. Na eenige gedachtenwisseling, het noemen van Nijmegen, Haarlem, 's Gravenhage, enz., is *Utrecht* bepaald.

4de punt. Daarna heeft de vergadering, op uitnoodiging van den Voorzitter, zich vereenigd met de voordragt der drie Ringen, welke verzocht zullen worden in 1875 gecommitteerden te benoemen tot het nazien der Rekening van Penningmeesters, en als zoodanig bepaald de Ringen *Winschoten*, *Dordrecht* en *'s Hertogenbosch*.

5de punt. Overgaande tot de aanvulling van de Leden van het Hoofdbestuur, deelt de Voorzitter aan de vergadering mede, dat de Heer Moll, om redenen van gezondheid en andere, hem daartoe leidende, had bedankt voor het lidmaatschap van het Bestuur; dat men nog door een telegram hem had getracht van dit voornemen te doen afzien, doch te vergeefs. Dat alzoo moet voorzien worden in de plaats van den Heer W. A. J. Elzevier Dom, en van de Heeren A. E. Roest van Limburg en J. G. J. Moll.

De Heer van der Plaats vraagt of hij de reden mag weten, waarom de Heer Moll bedankt heeft.

De Voorzitter antwoordt dat de Heer Moll wenscht dat, ter vergadering, daaromtrent in geene bijzonderheden zal worden getreden.

Na voorstel door den Heer van Heyst, om de stemming voor 2 of 3 plaatsen op één briefje te doen, waarin anderen bezwaar zien, gaat men over tot de schriftelijke stemming voor de vervulling der plaats van den Heer Elzevier Dom, uit de voordragt van de Heeren W. A. J. Elzevier Dom en T. H. Oldenboom.

Op den Heer Elzevier Dom werden uitgebragt 149 stemmen en op den Heer Oldenboom 1, terwijl de Heer Elzevier Dom met 3 stemmen zich buiten de stemming gehouden had.

De Voorzitter sprak de hoop uit dat de herkozene zich die benoeming zou laten welgevallen, hetwelk de benoemde, met erkentelijkheid voor de unanimiteit der stemming, verklaarde gaarne te doen.

Vervolgens werd overgegaan tot de vervulling der plaats van den Heer A. E. Roest van Limburg, bij vrije stemming.

De twee eerste stemmingen leverden geene volstrekte

meerderheid op, de Heeren Mr. J. H. van Royen en M. F. Boonzajer hadden bij de laatste de meeste stemmen, zijnde 57 en 30; uit dit tweetal werd bij eene derde stemming de Heer Mr. J. H. van Royen, met 69 tegen 57 stemmen, verkozen.

Aan den Algemeenen Secretaris werd opgedragen, dien Heer tot de aanneming der betrekking te verzoeken.

Hierna overgaande tot de benoeming van een Lid van het Hoofdbestuur, in de plaats van den Heer J. G. J. Moll, werden bij de eerste vrije stemming 71 stemmen op den Heer M. F. Boonzajer, 29 op den Heer S. van Dorsser, 11 op den Heer A. R. van Voorst, en nog 7 op andere leden uitgebragt, totaal 118 stemmen, zoodat de Heer Boonzajer de meerderheid op zich vereenigd had en was benoemd.

Op noodiging van den Voorzitter liet hij zich die benoeming gaarne welgevallen.

Na een korte pauze verzoekt de Voorzitter de voorlezing der brieven in het verslag vermeld.

Deze luiden:

Aan de Broederschap van Notarissen in Nederland, Vergaderd te Breda, 4 Augustus 1874.

M. H.!

De ondergeteekende heeft eene akte van scheiding tusschen 3 broeders en zusters gepasseerd, waarbij aan twee hunner, onroerende en roerende goederen werden toebedeeld onder den last, van voldoening van al de schulden der gemeenschap, en aan den derde zijn zuiver aandeel in die gemeenschap in roerende goederen.

De ontvanger heeft daarop regt van overbedeeling geheven voor het bedrag, dat de derde broeder in de schulden had moeten dragen bij eene afzonderlijke verdeeling van baten en lasten, en op mijnen eisch, namens partijen, tot teruggave van dat regt van overbedeeling op grond van het bekende arrest van den Hoogen Raad van 28 April 1873, heeft de Arr. regtbank te Rotterdam afwijzend beschikt, bij vonnis van den 15den April 1874.

Het geheven regt bedroeg met 38 opc. *f* 117.14, en de ondergeteekende aarzelde, om voor dat betrekkelijk geringe bedrag voor eigene rekening te gaan procederen, doch verkreeg op zijne aanvrage om garantie voor proceskosten van het Hoofdbestuur uwer Broederschap de toezegging van garantie voor de kosten van het proces bij de regtbank, ingeval van verlies, tot een bedrag

van hoogstens *f* 50, doch met de verzekering, dat, bij winst en aanteekening van cassatie door het Bestuur der registratie, de Broederschap met hare garantie zoude volgen.

Nu het vonnis der regtbank te Rotterdam niet gewezen was op grond van exceptien, maar op grond van eene andere opvatting van de wet, dan door den Hoogen Raad daaraan was gegeven, achtte de ondergeteekende het niet alleen in zijn belang, maar ook in het belang van allen, dat eene tweede beslissing van den H. R. diens eerste uitspraak mogt bevestigen, en vroeg de ondergeteekende garantie voor de kosten van het proces in cassatie.

Het Hoofdbestuur bood aan *f* 500 ingeval van verlies en *f* 250 ingeval van winst. Ingeval van winst zijn er evenwel weinige of geene kosten, daar advocaat en procureur van beide zijden betaald worden door de verliezende partij.

Ingeval van verlies werden de kosten evenwel geraamd door deskundigen op *f* 800 à *f* 1000.

Een aanbod om garantie van *f* 500 is, in vergelijking van het hooge bedrag niet veel meer dan de helft en toen dat aanbod op eene aanvrage van den ondergeteekende om verhooging, door het Hoofdbestuur gehandhaafd werd, op grond dat de notaris H. A. J. Pennink te Doesborgh niet meer vroeg (omdat die reeds van andere zijden voor het overige bedrag der kosten gevrijwaard was), nam de ondergeteekende het aanbod aan, omdat:

1°. na het vonnis der regtbank te Rotterdam het moeijelijk was, om de zaak verder te laten rusten en daardoor in de opvatting van het Bestuur der registratie schijnbaar te berusten.

2°. de geheele bedoeling van het proces minder was een middel om het te veel geheven regt terug te bekomen, dan wel het bekomen van een tweede arrest van den Hoogen Raad in dezelfde zaak, ten einde het geschil in aller belang zoo spoedig doenlijk voor goed beslist te krijgen.

3°. Volgens de meening van den advokaat Mr. Stipriaan Luicius, die in de eerste zaak voor den H. R. het pleit gewonnen heeft, de akte voor den ondergeteekende verleden, zich door de duidelijkheid en eenvoudigheid, waarmede het punt in geschil daarin uitkomt, onderscheidt boven de akte, verleden voor voornoemden notaris Pennink.

De ondergeteekende, de welwillendheid en het aanbod van het Hoofdbestuur op prijs stellende, en daarvoor dankbaar zijnde, behield zich echter voor, beroep op deze Vergadering, om hooger bedrag van garantie te vragen en doet dan ook bij deze het verzoek, om die garantie uit te strekken tot $^9/_{10}$ van het bedrag der kosten, op grond:

1°. dat alsdan de schade door den ondergeteekende te lijden, ingeval van onverhoopte afwijzing der cassatie, ongeveer gelijk staat met de teruggevorderde som en hij dus geacht kan worden daarmede van zijne zijde in evenredigheid genoeg te wagen.

2°. dat het Hoofdbestuur met het aanbod van *f* 500 alleen spaarzaamheid bedoelde voor de kas der Broederschap, daar dezelfde som anders zou zijn toegestaan aan den Notaris Pennink, ofschoon die van eene andere zijde reeds *f* 400 verkregen had en dus van de Broederschap nog *f* 500 ontvangende geene schade hoegenaamd zoude geloopen hebben.

3°. dat hier echter waar het een algemeen belang, waar het den strijd niet voor eene bijzondere zaak, maar voor het regt in het algemeen geldt, karigheid in het verleenen eener garantie in eene zaak die bovendien zoo weinig gevaar van verlies aanbiedt, verkeerd geplaatst is.

De ondergeteekende begeert of bedoelt niet, de handelwijze van het Hoofdbestuur te gispen, doch alleen aan de geheele Vergadering gelegenheid te geven hare meening over een der hoofdbeginselen der Broederschap, *steun* in regten tegen onregtmatige toepassing der wet, duidelijk en krachtig uit te spreken, door in de weinige gevallen, die zich voordoen van dergelijke onregtmatige toepassing, door ruime garantie te toonen dat het met dat hoofdbeginsel ernstig gemeend is, en dat er eene magt is, in staat en gezind om voortdurend den strijd voor het regt aan te gorden, zonder aanzien van kosten. In zijn eigen belang moet de ondergeteekende aanmerken, dat het bedrag der garantie, aangeboden door het Hoofdbestuur, hem niet voldoende voorkomt. Hij heeft, om den termijn niet te laten verstrijken, cassatie moeten doen aanteekenen, maar is daardoor nog niet verpligt de zaak door te zetten, en aarzelt nog wat te doen. De kans is voor hem te ongelijk, en daarom verzoekt hij de vergadering met overweging van voormelde aangevoerde redenen hem eene evenredige en daardoor billijke garantie te verleenen en hem niet door eene halve garantie te noodzaken een gering verlies te verkiezen boven het gevaar van eene afwijzing in cassatie.

Schoonhoven, 22 Julij 1874.

H. P. VOORDUIN.

De andere brief luidt:

23 Julij 1874.

Wel Edel Geboren Heer en Ambtgenoot!

Mij alsnog vleijende met een besluit der Algemeene Vergadering van de leden onzer Broederschap, houdende magtiging van en last op het Hoofdbestuur mij eene garantie te verleenen van 500 gulden, *heb ik een regtsgeding in cassatie aangevangen tegen het bestuur der registratie* tot restitutie der, in strijd met het arrest van den Hoogen Raad, te veel geheven registratieregten op eene voor mij verledene akte van boedelscheiding, welker terugvordering door de regtbank te Zutphen bij haar vonnis van 9 April 1874 is ontzegd.

Besluit de Algemeene Vergadering daartoe niet, dan moet ik desisteren van de aangevangen cassatie procedure, omdat ik mij niet wil blootstellen — bij de altijd mogelijke kans van verwerping — *grootendeels uit mijn eigen beurs* de kosten te betalen van een regtsgeding door *mij* aangevangen wel om mij zelfs wil, maar toch alleen in mijn belang *als Notaris*, en dus ook in het gemeenschappelijk belang mijner ambtgenooten en in het belang van 't algemeen, waarmede, voor zooveel deze vraag aangaat, de belangen van de Notarissen zeer naauw zijn verbonden.

Wie zal dan in den eersten tijd in regten op nieuw antwoord trachten te zoeken op de regtsvraag, die ons bezig houdt?

Besluit de Algemeene Vergadering daartoe wel, dan bestaat er kans op twee gunstige arresten.

Houdt de Hooge Raad zijne leer vol, dan zal het bestuur eene heffing moeten opgeven, die zeker niet minder dan vele andere, schadelijk is, vooral omdat zij onwaarheid en onregt in de hand werkt en allerlei dubbelzinnigheden bevordert, ten nadeele van de zedelijkheid des volks en de materiële en morele belangen van ons ambt.

Ik houd mij overtuigd dat het Hoofdbestuur onzer Broederschap deze zienswijze volkomen deelt, maar alleen teruggehouden is door bezwaren van anderen aard.

Ik verwacht steun van het Hoofdbestuur zelf en daardoor te meer een gunstig besluit ten aanzien van het voorstel, dat ik u verzoek aan de vergadering te Breda te doen:

"De Algemeene Vergadering van leden van de Broederschap "der notarissen in Nederland besluit aan het lid der Broederschap "Mr. H. A. J. Pennink te Doesborgh garantie te verleenen "tot een bedrag van vijf honderd gulden, om de procedure in "cassatie te kunnen voeren of voortzetten tegen een vonnis "der regtbank te Zutphen van den 9den April 1874 in zake "van G. W. en J. Sloot, als eischers tegen den Minister van "Financiën als gedaagde, en draagt de uitvoering van dit besluit "op aan het Hoofdbestuur."

Hoogachtend

UEd. Dw. Dienaar en Ambtgenoot,

H. A. J. PENNINK.

Hierop geeft de Voorzitter aan den Heer Voorduin het woord; deze zeide dat hij de garantie van *f* 500 had aangenomen, onder voorbehoud van de beslissing dezer vergadering, om die tot $\frac{3}{4}$ of $\frac{9}{10}$ der kosten te verhoogen, doch is bereid om, zoo de garantie tot *f* 750 werd verleend, de cassatie te laten doorgaan.

De Voorzitter zegt, dat de garantie niet is afgewezen, maar beperkt toegestaan.

De Heer Claasen zegt dat het Hoofdbestuur na rijp

beraad alzoo had beslist, omdat men, met het oog op de kosten, in andere zaken betaald, en de persoonlijke ondervinding van een der leden van het Hoofdbestuur, niet konden inzien, dat deze zaak zooveel meer zou behoeven te kosten.

Bovendien wist men dat de Heer Pennink met *f* 500 genoegen zoude nemen en hadden enkele leden en ook de spreker bezwaar gemaakt, naar aanleiding van de gronden, waarop de vonnissen thans zijn gewezen.

Daarom was geschreven aan den Heer Pennink dat, als de Heer Voorduin afzag van de garantie, deze aan hem zou worden verleend; men wilde niet voor twee zaken van denzelfden aard garantie geven, ten einde niet onnoodig de behoefte tot het aanspreken der reserve te vermeerderen. Het Hoofdbestuur heeft er echter niet tegen, dat de vergadering meer toesta, of zelfs aan beide zaken garantie verleene (*).

De Heer Tideman zeide dat hij in deze verschilde van meening met de meerderheid van het Hoofdbestuur, en daarom zijn gevoelen aan al de Hoofdbestuurders had medegedeeld; dat hij dit nu ook aan de vergadering wilde kenbaar maken. Hij las daarop voor het volgende:

Het doel onzer Vereeniging is duidelijk aangewezen in ons Reglement.

Zoowel in de circulaire van den ontwerper van 27 October 1842, als in de eerste Reglementen, lag in de woorden: "om "door alle gepaste middelen het belang der Leden, als Notarissen, "te bevorderen, enz." ook opgesloten dat zij, geldelijk, het bestrijden van het onregt, eenen of meer leden aangedaan, vereenigd zoude ondersteunen.

Reeds in 1852 werd dit meer bepaaldelijk uitgedrukt in art. 74 van het Reglement, dat bijna gelijkluidend was met ons tegenwoordig art. 70 en volgende.

Het regt van registratie vooral, als belasting beschouwd, is, door zijne evenredige regten, de grootste vijand der vrijwillige authentieke, meer bepaald, der notariëele akten. Hoe menigmalen zijn wij, met het oog op het geldelijk belang der partijen, genoodzaakt, onderhandsche akten aan te raden, in de plaats der zooveel betere notariëele. Hoeveel meer zoude in onze stukken en overeenkomsten, de geheele waarheid, helder en duidelijk, worden voorgedragen en opgevolgd, indien de Notaris niet verpligt was, bij iederen volzin na te denken, of de woorden den ontvanger der Registratie ook aanleiding zouden kunnen geven tot het heffen van belasting, die niet gevorderd zou worden, bij het geven van eene andere wending aan de zaak, of door niet de geheele waarheid voor te dragen.

De vreemde oorsprong en de ouderdom der Wet op de Registratie, hare vele malen gewijzigde en weder gewijzigde uitlegging en toepassing, de opgevolgde veranderingen bij de Wet, maar met instandhouding van de oorspronkelijke wetsbepalingen, en hierbij gevoegd het groote verschil van beginselen, althans in vele opzigten, van de Fransche en die der Nederlandsche Burgerlijke Wetgeving, maken het vaak ondoenlijk, vooraf met zekerheid het bedrag der belasting te bepalen.

Dikwerf zijn het weinige gulden die te veel geheven worden, en dan wordt dikwijls *het verdedigen van het regt* opgeofferd om de kosten, vooral, door de afschrikkende leer van den Hoogen Raad, dat bij voorziening in cassatie, de milde wetsbepalingen omtrent de proceskosten bij terugvordering van te veel geheven regt niet toepasselijk zouden zijn, — schoon nergens in de Wet hierover één woord wordt gevonden, — zoodat dan het gevaar dreigt, dat men bij afwijzing der Regtsvordering, *f* 700 à *f* 1000 zou moeten betalen.

En toch is het onbestreden laten van het onregt — indien bekwame Regtsgeleerden erkennen dat de Fiscus willekeuriglijk of onregtmatig handelde — niet goed te keuren.

Daarom is onze Vereeniging van geldelijke krachten zoo *nuttig;* maar moet dan ook mildelijk, ofschoon steeds na rijp overleg, worden te baat genomen.

Men heeft indertijd betoogd, dat te hooge heffingen van registratie, steeds waren kwestiën van geldelijk belang voor de partijen, niet voor den Notaris, en een poos, van 1859 tot 1869 hierom het garanderen in dit geval uitgesloten. Doch, is het gestelde dikwerf directelijk wáár, indirectelijk draagt het ambt het nadeel van de hooge en te hooge regten;

Kwestiën, zoo als nu over het inrigten van boedelscheidingen in verband met het registratie-regt aanhangig zijn, zijn belangrijk voor al de Notarissen, ja, voor het algemeen.

En, vraag ik, is er grond voor karigheid bij ons?

De bezitting der Broederschap (ruim *f* 46000,—) zijn opgespaarde gelden, doordien de rubrieken: *administratiekosten, drukwerken* en *proceskosten* in de verloopene jaren van ons bestaan, minder vorderden dan de sommen waartoe zij hadden kunnen worden opgevoerd; want aan de vierde Rubriek: *ondersteuning van Weduwen, Weezen* en *hulpbehoevende gewone leden* werd, tot hiertoe, jaarlijks de som door het Reglement als maximum aangewezen, geheel besteed.

Van 1853 tot en met 1873 beliepen:

de Administratiekosten.	*f*	53,566.92½
" Reiskosten.	"	8,056.07½
" Briefporten	"	4,427.05½
" Drukwerken.	"	17,085.85½
" Ondersteuningen	"	237,643.77
en de Proceskosten.	"	2,832.47½

Deze opgave doet zien, dat, indien wij al in eenig jaar een paar duizend gulden aan het verdedigen van het regt uitgaven, dit, in betrekking tot de overige middelen, waardoor de Broederschap hare bedoeling tracht te bereiken, zeer goed te verantwoorden zou zijn. — De intrest van ons kapitaal, — het is waar — die wij steeds bij de ondersteuningen voegden, zou hierdoor een honderd gulden verminderen; doch dit zou, voor iedere weduwe nog geen gulden verschil uitmaken en staat het aan de Algemeene Vergadering vrij, om ook dit te voorkomen.

Bij vergelijking van vorige opgaven onzer bezitting zal men zien, dat wij in de laatste jaren vier à vijfduizend gulden inteerden; doch dit werd niet door de ondersteuningen, veel min door de proceskosten veroorzaakt. Het drukwerk vorderde in de drie laatste jaren *f* 6000, — dat is *f* 3600, — meer dan het normaal bedrag, en de reiskosten beliepen in het vorige jaar *f* 1000, terwijl de laatste 20 jaren, dooreen gerekend, deze rubriek geen *f* 400, aanwees.

Hierdoor wordt de kleine vermindering van onze reserve, geheel toegelicht.

Na deze mededeelingen zeide de spreker — voeg ik er bij, — mijne overtuiging, dat wij niet den bloei der Broederschap moeten verwachten van *bezuiniging* op goede en nuttige handelingen, maar juist, als het tijd is en de gelegenheid zich aanbiedt, door het garanderen van de kosten van een of twee processen — te kostbaar voor het individu — van onze *energie* en de *kracht* onzer vereeniging moeten doen blijken.

Dan zullen ligter de ambtgenooten, die nog buiten onzen kring staan, besluiten toe te treden en evenzeer zij, die achtervolgelijk tot notaris worden benoemd, en hiermede zullen wij, — ook geldelijk — veel meer winnen dan het besparen van eenige honderden gulden.

Menig lid schreef mij, of zeide mij in den loop mijner betrekking, te willen bedanken "omdat de Broederschap "zoo weinig deed."

Wees ik dan op ons *drukwerk*, het antwoord was "men "kon zich abonneren op onze en andere regtsgeleerde tijd-"schriften"; — Wees ik op de *ondersteuning* der weduwen, men antwoordde "door deelneming in eenig weduwenfonds kon men dat doel met weinig hooger uitgave bereiken; — Wees ik op de *vergaderingen*, ja, de Algemeene Vergadering had aangename en nuttige kennismakingen en vriendschapsbanden voortgebragt, maar de Ringsvergaderingen, waarin toch eigenlijk de hinderlijke concurrentie moest worden bestreden of verzacht, wilden op de meeste plaats

niet gelukken, — doch mijn laatste argument, *het bijeengebragte geld,* om voor gezamenlijke rekening het *onregt te bestrijden* aan leden of het vak aangedaan, verschafte mij vaak de overwinning.

Dit moest men erkennen, dit was eene *specifiek* nuttige zijde der vereeniging.

Weigeren wij alzoo de gevraagde garantie en worden dien ten gevolgen de voorzieningen in cassatie ingetrokken, dan krijgt die eigenaardige waarde der Broederschap eenen geweldigen knak.

Groote kans is er op het winnen van de processen en dan betalen wij weinig, terwijl wij, bij verlies, voor dat geld de wetenschap koopen, dat de praktijk den afgekeurden weg moet verlaten, zoolang de wet niet veranderd wordt.

Ik vraag het dus als eene *persoonlijke zaak,* want het belang der Broederschap is mijn belang:

"Staat, M. H., de garantie, al ware het ter mijner "wille, toe."

Want het zou mij diep grieven, dat deze mijne vereeniging, nu zij opgeroepen wordt ten strijde, om eenige honderden gulden den strijd ontweek.

De Heer van Holthe tot Echten ondersteunt de garantie, ook op grond, dat aan de ondersteuning der weduwen tot hiertoe het maximum is verleend.

De Voorzitter antwoordt dat, omdat zuinigheid noodig werd geacht, het Hoofdbestuur besliste, gelijk het deed.

De Heer van der Gronden zeide, te meenen dat de calcul van *f* 1000 voor de kosten van een proces, uitermate veel was; hij had ook ondervinding in het praktisch leven als advokaat en nog; doch nimmer had hij van zulke exorbitante kosten gehoord; en als men lette op de omstandigheid, dat in 20 jaren verschillende registratiekwestiën bij den regter ter beoordeeling gebragt waren en deze alle slechts *f* 2832 gekost hebben, dan kon hij niet toestemmen in *f* 1000 (*).

De Heer Tideman zegt, dat bij het Hoofdbestuur ter tafel is gebragt een eigenhandig schrijven van den Heer Mr. Stipriaan Luiscius, waarbij hij die de raming van *f* 800 à *f* 1000 maakte, en dat het zoo wenschelijk is in dezen een besliste juris prudentie te vestigen.

De Heer Mr. H. Reijers zegt, als Lid van de Haagsche Balie, dat de opgaven van den Heer Stipriaan Luiscus, zeer juist zijn en hij voor de garantie zal stemmen.

De Heer Vrijbergh de Coningh beaamt wat de Heer

Tideman heeft gezegd, en adstrueert het nut, om met vereenigde kracht de verkeerde toepassing der registratie te bestrijden, met een voorbeeld uit zijne praktijk.

De Heer Voorduin geeft ook nog eenige toelichtingen.

De Heer van Heijst zegt, dat, indien men de verhooging van het cijfer eenmaal gesteld, wil doordrijven, de Heer Pennink ook regt heeft op garantie. Hij wijst op de redactie van art. 78; dáár wordt alleen het beroep ingeval van *afwijzing* der aanvraag gegeven; de vraag is niet afgewezen, maar beperkt.

De Voorzitter heeft hier wel op gelet, doch wilde deze exceptie niet aanvoeren om het onheusche dat er in het beantwoorden met eene exeptie gelegen is.

De Heer Tideman zegt dat, wat de Heer van Heijst een *drijven* noemt, in zijn oog een pligtmatig strijden voor de waardigheid en het belang der vereeniging is, en dat de Algemeene Vergadering steeds bevoegd is, de besluiten van het Hoofdbestuur te verbeteren. Hij herhaalt zijn verzoek aan de vergadering.

De Voorzitter sluit de discussiën en stelt als alternatief: *vóór* is het verleenen van *f* 750 garantie aan den Heer Voorduin, *tegen* is: dat men de garantie tot *f* 500 blijft bepalen.

Bij de stemming hadden 110 stemmen *voor*, 49 *tegen* gestemd en was dus de garantie tot *f* 750 verhoogd.

Hierop vraagt de Voorzitter of de garantie aan den Heer Pennink ook verleend zal worden.

De Heer Reijers wenscht dat ook die tweede zaak op gelijke voet zal behandeld worden.

De Voorzitter zegt dat de Heer Pennink reeds garantie van anderen heeft voor *f* 395, en vraagt uit dien hoofde, of de lasthebber van dit Lid ook een voorstel heeft?

De Heer Tideman, als zoodanig, wenscht dat men den Heer Pennink *f* 350 garantie toezegge, boven hetgeen hij zelf verkreeg.

De Heer Wiersma zegt dat het geld niet gevraagd is, hetwelk de Voorzitter ontkent.

Bij de stemming werd met 89 tegen 39 stemmen deze garantie aan den Heer Pennink verleend.

6de punt. De Voorzitter stelt thans aan de orde, de voordragt van het cijfer tot ondersteuning der weduwen, voor het volgend jaar aan te wijzen.

Penningmeesters hadden voorgesteld *f* 11300, dat is, *f* 300 minder dan het tegenwoordig jaar, doch *f* 800 meer dan

het minimum; art. 54 van het Reglement stond toe *meer* te geven dan het minimum en achtten Penningmeesters het billijk, dat men de vermindering, door wetsverandering te weeg gebragt, niet op eens deed drukken, maar jaarlijks twee- of driehonderd gulden afdaalde, tot dat minimum was bereikt; vooral daar de meeste weduwen nagelaten werden door Leden die onder het *oude* reglement lid werden en betaalden, en dus ook een zeker verkregen regt hadden op de uitkeering bij *dat* reglement toegezegd.

De Voorzitter zegt dat niettegenstaande deze toelichting van Penningmeesters, het Hoofdbestuur besloot het minimum voor te dragen.

De Heer Claasen zegt dat de andere leden van het Hoofdbestuur van gevoelen waren, dat het oude reglement hierbij niet verder kon worden ingeroepen, als vervangen door het thans bestaande; dat reeds meermalen dit punt van de uitkeering ernstig is behandeld en bij de commissie tot herziening van het reglement zeer is overwogen; dat het met het oog op de behoefte der Broederschap, en het belang der levende leden, wenschelijk is de uitkeering aan de weduwen te beperken tot het minimum bij het reglement bepaald, want dat er slechts 307 leden zijn die voor hunne weduwen bijdragen en daarentegen 306 leden, die jaarlijks hunne contributie ad *f* 10 aan de Broederschap voldoen, waarvan dan nu toch nog 70 pCt. of ruim *f* 2100 aan de weduwen ten goede komt.

De spreker zou vreezen dat het verhoogen der 70 pCt. welligt aanleiding zou kunnen geven tot bedanken, daar men niet moet vergeten dat voor weinige jaren juist meer dan 100 leden zijn toegetreden die niet aan het weduwenfonds bijdroegen (*).

Bij stemming bepaalt de meerderheid de som van *f* 10,500 als cijfer in 1875 aan de weduwen uit te keeren.

7de punt. Dit is het voorstel van den Secretaris-Penningmeester, om de gewone leden te doen inhalen het jaar bijdrage, dat zij *ten achteren* zijn, om uit die som welligt een nuttig gebruik te maken ten behoeve der weduwen.

De Heer van Heyst stelt voor, om dit punt aan te houden tot de volgende vergadering.

De Heer Claasen stelt voor dit punt *niet te behandelen*, als zijnde een verandering van het reglement.

De Heer Tideman wil het voorstel wel intrekken, daar de vergadering, de sluiting wenschende, dit schijnt te

verlangen, doch *ontkent* dat het eene *wetsverandering* is, het is eene *verzuimde* overgangs-bepaling bij de aanneming van ons tegenwoordig reglement; dit toch vordert voor het eerst van de gewone leden bij hunne toetreding *f* 20, terwijl de vroeger toegetreden gewone leden niet voor in het tweede jaar konden weten wat zij moesten betalen, en alzoo niet meer dan de *f* 3 entreêgeld voldeden.

Het intrekken van het voorstel wordt gewenscht en goedgekeurd.

8ste punt. Thans wordt in behandeling gebragt het punt van beschrijving, luidende: vordering wegens reiskosten van correspondenten of leden van commissiën, ouder dan het loopende en het vorig jaar, worden niet meer vergoed; evenmin uitkeering van ondersteuning, in vorige jaren toegestaan.

Dit voorstel wordt bij acclamatie aangenomen.

De Secretaris zegt, staande de vergadering, nog ontvangen te hebben een brief van den Heer Adama van Scheltema, van Holten, aan deze vergadering gerigt; op verzoek van den Voorzitter leest hij dien voor, luidende:

Aan de Algemeene Vergadering der Broederschap van Notarissen te Breda.

Holten, 2 Augustus 1874.

Mijne Heeren, Geachte Medebroeders!

De laatste woorden van onzen geachten Algemeenen Secretaris (blz. 198 van ons Correspondentieblad, de wensch dat onze Broederschap niet te vergeefs besta), geven mij den moed, u, uit den korten tijd van mijne praktijk eene ondervinding mede te deelen, m. i. van zeer ernstigen aard voor hen, die bezield zijn met de begeerte, ons vak in de oogen van het publiek te releveren.

Ik heb het oog op de artikelen 5 en 50 der wet op het Notaris-ambt.

Toen ik in Julij 1873 benoemd werd tot notaris alhier, heb ik, waar de kwestie ter sprake kwam, als mijn leefregel medegedeeld, dat ik nergens *zitdag* zou houden, als zijnde mij dit door de wet verboden, terwijl bovendien mijne moraliteit het verbood, omdat het Notaris-ambt niet moet zijn een tak van handel of nijverheid, maar een ambt van vertrouwen te winnen door ijver, enz.

Men apprecieerde wel, *zoo als men zeide*, mijne bedoelingen, maar vond mijn doen toch excentriek en voorspelde mij weinig praktijk buiten mijne gemeente, omdat in andere gemeenten geredeneerd werd "als hij bij ons wat te doen wil hebben, moet

hij maar zelf komen hooren, als wij naar hem toe moeten, is dat lastig". Ik repliceerde. "In den regel komen de zaken niet zóó pressant of ik zal met eene briefkaart wel te beschrijven zijn, als een boodschap te ver is en dan zult u mij direct zien verschijnen". Dupliek was: "Nu, u moet het zelf weten, maar u zult er schade bij hebben, want bij ons, ik weet het, zoudt u veel te doen krijgen als u zitdag hield, maar nu van zelf niets.

Zóó ver hebben de heeren notarissen het *zelven* gebragt, dat een boer den notaris *wacht*, even als in een huishouden een bakker, melkboer t. q. dagelijks aankomende personen zijn om te hooren *of* er ook wat noodig is.

Langzamerhand is het misbruik, in strijd met de wet, gebruik geworden, en wordt het gebruik, wet.

Nu moet één van beiden:

Of artikel 5 streng gehandhaafd,

Of " " afgeschaft worden.

En zoolang de afschaffing niet plaats grijpt de Regering gewezen te worden dat er een art. 50 geschreven is, met de vraag of overtreding van art. 5 ook onder de rubriek valt.

Ik doe een beroep op de Broederschap, die een artikel in haar reglement heeft, waarbij *alle* leden zich verbinden, de eer van het vak te handhaven.

Welnu, de eer brengt mede dat daar, waar *wij* belanghebbenden *moeten* verwijzen naar de wet, b. v. art. 407 B. W., art. 960 en v. B. W. enz. *wij* notarissen de eersten moeten zijn om ons zelven bij herhaling over te lezen, tot het in ons geheugen gegrift staat, "Er is een art. 5 der wet op het N.-A. en art. 50 wijst de straf aan bij overtreding."

Ik noodig de Broederschap, in Breda vergaderd, uit, een besluit te nemen in *dien* geest, dat, òf pogingen gedaan worden tot afschaffing der bepaling van art. 5, hoewel ik voor mij er met hand en tand tegen zal zijn, òf eene verbindtenis ontsta voor alle leden der Broederschap, om art. 5 na te leven, met uitnoodiging aan de Regering om de heeren Procureurs Generaal en Officieren van Justitie de betere inachtneming van art 50 der wet aan te bevelen.

Mij vleijende dat daar, waar van verschillende zijden stemmen opgaan tot wijziging van het Notaris-ambt, zoo dat de eer hersteld worde, dit mijn woord geen wanklank zal zijn, heb ik de eer na broedergroete hoogachtend te zijn

U Dw. Ambtgenoot,

A. ADAMA VAN SCHELTEMA.

De Voorzitter meent dat over het voorstel, in den brief gedaan, in deze vergadering geene beslissing genomen kan worden, waarmede vele leden bleken zich te vereenigen, en draagt de overweging aan het Hoofdbestuur op.

De Heer H. P. van Heyst zegt dat, blijkens de rekening, de uitkeering aan de weduwen telkens minder wordt, maar dat het hem bekend is, dat onderscheidene van haar het niet behoeven. De Circulaire van den Secretaris werkte niets uit. Hij vraagt of hier niets aan te doen is, door de hulp der correspondenten in te roepen?

De Voorzitter zegt dat er, bij het veranderen van het reglement, reeds zooveel over gesproken werd; velen beschouwen het als een verkregen regt en wanhoopt hij dat hierin verandering is te brengen.

De Heer van de Watering stelt voor al de trekkende weduwen te vermelden in het *Correspondentieblad*, met aanduiding van degenen die er afstand van deden.

Dezelfde spreker bedankt den Heer Obreen voor zijne uitmuntende leiding der vergadering, terwijl de Heer Roest van Limburg hem verzoekt het openingswoord, ter opname in het *Correspondentieblad*, te willen afstaan.

De Voorzitter, hiertoe bereid, heeft daarna de vergadering gesloten.

BRUNO TIDEMAN,
Algemeen Secretaris.

De met (*) geteekende volzinnen werden door de sprekers zóó opgegeven.

De algemeene Secretaris voegt hierbij het velgende: Hij ontving van den Heer Mr. J. H. van Roijen het aangename berigt, dat die Heer zijne benoeming tot lid van het Hoofdbestuur zich heeft laten welgevallen.

Den 7den Augustus l.l. ontving hij een brief van den Heer A. Binnerts, namens den Ring *Heerenveen*, houdende het volgende:

"Onze Ring verzoekt van de Broederschap garantie van "kosten voor de verwering bij den Hoogen Raad, tegen het "beroep in cassatie, door het betuur der registratie ingesteld, "in de volgende zaak:

"Eene gemeenschap bestond uit onroerende en roerende "goederen tot een gezamenlijk bedrag van ƒ18,694.86, en "uit diverse schulden, bedragende ƒ11,977.43, zoodat het "zuiver voorschot daarvan was ƒ6,717.43. De overblijvende "echtgenoot tot de helft hiervan geregtigd, verkreeg bij de "scheiding dier gemeenschap:

"*a*. in vast goed	*f* 13,224.35
"*b*. in kontanten	" 2,111.76½
te zamen	*f* 15,336.14½
"onder den last van voldoening der schulden	" 11,977.43
"zoodat zij ontving het haar competerende	*f* 3,358.71½

"De ontvanger der registratie hief op deze scheiding, we-"gens overbedeeling op het, aan den langstlevende echtgenoot "toebedeelde, 4 pCt. van *f* 4960 en bij de overschrijving "der akte van scheiding in de openbare registers, werd dien "ten gevolge door den bewaarder een regt geheven van *f* 29.80.

"de langstlevende echtgenoot vorderde bij exploit van den "18den September 1873, van het Bestuur der registratie en "domeinen terug het onverschuldigd betaalde registratie en "overschrijvingsregt met de opcenten, en de Regtbank te "Heerenveen, wees, bij vonnis van den 27sten Maart 1874, "deze vordering toe. Het Bestuur heeft zich tegen dit vonnis "voorzien in cassatie.

"De kosten op de eerste instantie te vallen, waren *door "onzen Ring voor zyne rekening genomen*". enz.

De ondergeteekende heeft dadelijk het geval aan de overige leden van het Hoofdbestuur schriftelijk voorgesteld en hunne stemmen gevraagd.

Zeven leden stemden — met het oog op de stemming in de algemeene vergadering — vóór en *drie* tegen, terwijl *twee* afwezig waren.

De garantie is alzoo verleend, en voorgesteld om de zaak op te dragen aan denzelfden Regtsgeleerde als de beide andere.

De ondergeteekende meent, met het oog op art. 79 van het Reglement, de vrijheid te mogen nemen, om hier kortelijk te behandelen drie punten, die in het verslag van de commissie voor de rekening en in de vergadering voorkwamen, welke hem (ten gevolge zijner doofheid) toen niet genoegzaam kenbaar werden, om ze dadelijk toe te lichten.

Het zijn: *a*. het ontbreken van een budget: *b*. het, uit den aard, onvolledige der justificatoire bewijzen voor den ontvangst in de rekening; en *c*. de wenschen door de Heeren H. P. van Heyst en J. C. van de Watering geuit, omtrent de ondersteuning der weduwen.

Wat het eerste betreft. Een budget zou, naar mijne overtuiging, een dwaasheid zijn, eene onnutte navolging van den Staat en groote administratieve inrigtingen.

Dáár, waar het geldelijk beheer over ontelbare schijven loopt, is eene beperking der magt gebleken onvermijdelijk te zijn; bij den staat zijn dan ook de wetgevende kamers bijna het geheele jaar bijeen, om, zoo noodig, suppletoire begrootingen te behandelen. Bij ons, waar twee penningmeesters de bijna stereötiepe ontvangsten en uitgaven doen, en waar twaalf bestuurders moeten medewerken om één honderd gulden van het kapitaal te reäliseren, is die kluister onnoodig, zoolang er geen vermoeden voor kwade trouw bestaat. Waartoe zou het dienen, anders dan tot belemmering?

Wil men eene *raming*, op het vorig jaar gegrond, men heeft ze van 30 jaren gedrukt in handen; doch stel, penningmeesters waren gebonden aan die raming, dan zouden zij, toen in 1873 de leden van het bestuur, van commissiën en de correspondenten, — *geheel overeenkomstig het reglement* — vroegen om *f* 1000 reiskosten, hebben moeten zeggen: "wacht tot Augustus 1874, want 30 jaren lang bedroeg deze post plus-minus *f* 400. Maar vooral, stel dat morgen onvoorziens eene gelegenheid zich voordoet, tot eene nuttige handeling voor het ambt, doch die eenige uitgave vordert, of er wordt eene garantie gevraagd voor een proces dat *algemeen* als hoogst nuttig en noodzakelijk wordt gekeurd, maar natuurlijk niet te voren bij het budget kon geraamd worden, zouden wij ons dan zelve de handen binden en beletten nuttig werkzaam te zijn, ter liefde van.....? een systeem, zonder noodzaak, blijkens de ondervinding van jaren. Een wet, een reglement is een noodzakelijk kwaad, maar laat *ons* althans zorgen, dat het den gang van eene Broederschap niet belemmert en tegenhoudt.

Het tweede punt, de bewijzen van ontvangene gelden. — De ontvangsten bestaan bijna alleen uit interesen en bijdragen. Achter iedere rekening vindt men eene toelichtende nota, om te doen zien dat al de te goede interessen zijn ontvangen en verantwoord. De bijdragen, voor zooverre de correspondenten die voor hunnen geheelen Ring, soms op enkele leden na, in ééns overmaken, worden gejustificeerd door hunne brieven en rekeningen. Maar vele leden maken gebruik van het regt, bij art. 45 hun gegeven, om regtstreeks te betalen aan den algemeenen

Secretaris. Deze posten worden dadelijk geboekt (behalve in het kasboek) in een klapper, waarin de leden in hunne Ringen zijn afgedeeld, en die bijgehouden is van den aanvang der vereeniging af tot op dit oogenblik; met één oogopslag ziet men hierin wie al, wie niet betaalde en hoeveel. Dikwerf vroeg een lid: "geef mij eens op wat "ik in de 30 of 20 jaren van mijn lidmaatschap betaalde?" en steeds was ik er toe in staat.

Deze klapper wordt jaarlijks in Januarij opgeteld en de totalen der Ringen achter de rekening opgegeven; het geheele montant daarvan moet dan sluiten met de in de rekening verantwoordde bijdragen, en deed het gelukkig tot hiertoe.

Het is waar, de Secretaris kon *f* 30 ontvangen en *f* 20 boeken; doch eenmaal moeten de rekeningen der gewone leden meestal worden geverifiëerd met hunne repertoire nommers, als namelijk de weduwe wenscht te deelen in de ondersteuning; — dan worden de betalingen van al de jaren opgemaakt, en tot hiertoe haperde het nimmer.

Gaarne wil ik in Januarij 1875 — bij welzijn — aan al de Heeren correspondenten zenden een lijst van de leden van ieders Ring, kwitantien of assignatien, en uitnoodigingen aan de gewone leden om het door hen verschuldigde bedrag aan den correspondent op te geven, opdat die in Februarij en Maart over de bijdragen beschikke en mij 1°. April zijne rekening met het bedrag overzende.

Aangezien echter de ontwerpers begrepen dat sommige gewone leden minder bezwaar zouden maken om het aantal hunner repertoire nommers aan den algemeenen Secretaris op te geven, dan aan eenen ambtgenoot in hetzelfde arrondissement, gaven zij de vrijheid tot directe overmaking naar Amsterdam, en moet deze vrijheid gehandhaafd worden.

Het derde punt betreft de weduwen.

De brief waarvan in het verslag werd melding gemaakt, luidt:

Amsterdam, 6 Mei 1874.

Mevrouw!

Na kennisgeving aan het Hoofdbestuur van de Broederschap der Notarissen in Nederland, ben ik zoo vrij U het volgende voor te dragen:

Toen in 1842 de Kamers der Notarissen werden afgeschaft, wist ik, dat door deze vereenigingen der Notarissen in de Arrondissementen, vaak onverzorgd nablijvende Weduwen of Weezen van Ambtsbroeders, bij wijze van inteekening of jaarlijksche collecten, werden ondersteund.

Onder meerdere beweegredenen was dit wegvallen dier gelegenheid tot ambtsbroederlijke liefdadigheid, er eene, welke mij aanspoorde, de oprigting der Broederschap voor te dragen en haar krachtig te bevorderen.

Daarom hindert mij het zoo zeer, dat — niettegenstaande die vereeniging jaarlijks *f* 11,000 à 12,000 daarvoor terzijde legt, — de hieruit ontleende ondersteuning in de laatste jaren tot *f* 125 voor iedere partij daalde.

De oorzaak hiervan is, dat *alle regthebbenden vragen*, ook die het *niet behoeven;* ofschoon ik geenszins het regt of de aanspraak betwist, van een ieder, wier overleden echtgenoot daartoe bijdroeg, is het toch geen eigenlijk *pensioen;* dan had de bijdrage of premie in verhouding moeten gesteld zijn, tot den ouderdom van man en vrouw, het is eene *ondersteuning* en ik had steeds verwacht, dat de wel bezorgd nageblevene weduwen, — met behoud van haar regt voor het geval dat zij later in minder gunstige omstandigheden mogten geraken, — *vrijwillig* niet zouden aanvragen, en haar deel aan de minder gezegende Zusters zouden overlaten.

Voor de *Broederschap maakt dit geen verschil;* de som die zij reglementair tot dat doel beschikbaar stelt, wordt geheel tusschen de aanvragenden, die er regt op hebben, verdeeld. Naarmate het aantal grooter is, wordt slechts de uitkeering aan ieder kleiner; wordt dit jaar de beschikbare som à *f* 11,600 tusschen 98 ingekomen aanvragen verdeeld, dan daalt het bedrag al weder in vergelijking bij dat van de twee laatste jaren. Als drie of vier uwer *voor dit jaar* afstand van de ondersteuning van ongeveer *f* 120, deden, kon het belang althans op *f* 125, zoo als de beide vorige jaren, blijven bepaald.

Verpligt mij persoonlijk, als ontwerper, met een enkel woord berigt, dat U *dit jaar* niet onder de ondersteunde partijen wensht opgenomen te worden. Ik zal mij verheugen, dat UWEd. in zoodanige omstandigheden verkeert, dat gij de vrijheid vond tot dit offer, en mijn antwoord van dankzegging zal tevens U het formulier doen toekomen, om des verkiezende in het volgend jaar weder de aanvraag te kunnen doen.

Ik ben in afwachting:

UEd. Dw. Dienaar,
BRUNO TIDEMAN,
Alg. Secretaris.

Eenige weduwen antwoordden hierop, dat zij de ondersteuning niet missen konden, doch niemand dat zij vrijwillig afstand deden.

Ik zal na Februarij 1875 in dit blad bekend maken de partijen die in 1874 ondersteuning ontvingen en die voor 1875 aanvraag deden. Mogt dan een der Heeren leden of correspondenten eene der laatste kennen en meenen dat, door een gesprek of eene bescheidene aansporing, iets goeds ten deze te bewerken ware, beveel ik hun dit zeer aan.

Eindelijk vernam ik dat een lid van meening is dat het laatste voorstel op de punten, door de vergadering aangenomen, — eene wetsverandering zou zijn, — ik ontken dit, zoolang men mij niet aanwijst *welke* bepaling in het reglement hierdoor verandering ondergaat.

Het is eene bepaling van orde.

De penningmeesters kunnen, zoo langen tijd na dato, niet meer betalen; dit neemt de magt en vrijheid van de vergadering niet weg, om, als de afgewezene zich tot haar wendt en voldoende redenen voor de vertraging aanvoert, de voldoening alsnog te bevelen.

Augustus, 1874.

BRUNO TIDEMAN.

CORRESPONDENTIE-BLAD

VAN DE

BROEDERSCHAP DER NOTARISSEN

IN NEDERLAND.

ACHTSTE DEEL.

13e AFLEVERING.

PUNTEN VAN BESCHRIJVING

VOOR DE

Vergadering te Utrecht,

op Donderdag den 5den Augustus 1875.

De Heeren Leden der Broederschap worden genoodigd tot het bijwonen der Algemeene Vergadering, welke gehouden zal worden op **Donderdag den 5den Augustus 1875**, te Utrecht, in de Parkzaal van *Tivoli*, aan den Wittenvrouwen Singel.

De vergadering zal precies ten 10 ure geopend worden door den Heer B. G. van Heyst, van Wijk bij Duurstede, lid van het Hoofdbestuur, en door dat Bestuur, volgens het Reglement, hiertoe verzocht.

Ten half 10 ure zal de zaal toegangbaar zijn, en aan ieder lid bij het inkomen eene gedrukte presentielijst worden ter hand gesteld.

Men gelieve plaats te nemen dáár, waar een exemplaar dezer punten, dragende het nummer waaronder de naam

van lid op de lijst voorkomt, op eene der tafels wordt gevonden.

Om de gedrukte presentielijst te kunnen gereed maken, worden de leden verzocht **vóór den 2den Augustus** e. k., hun voornemen om de vergadering bij te wonen, per briefkaart aan den Algemeenen Secretaris te willen berigten en op of na dien dag aan den Heer H. M. Arentzen, Notaris te Utrecht, correspondent van dien Ring.

De leden die hier niet aan voldeden, zullen hunne namen niet op de presentielijst vinden, doch worden verzocht bij het inkomen der zaal het vervolg van die lijst te teekenen.

Zij, die andere leden vertegenwoordigen, gelieven een lijstje, houdende de namen en standplaatsen der lastgevers, met de brieven of lastgevingen, vóór de opening der vergadering aan den Algemeenen Secretaris ter hand te stellen.

Na de opening zullen achtervolgelijk aan de orde worden gesteld de volgende punten:

1°. Het algemeen verslag, uit te brengen door den algemeenen Secretaris, namens het Hoofdbestuur, — en casu quo de punten daaruit voortvloeijende.

2°. Het verslag der commissie, belast met het nazien der rekening van Penningmeesters over 1874, en van de kasrekening van den Secretaris-Penningmeester tot ult°. Julij ll.

3°. De bepaling der plaats, waar de eerstvolgende Algemeene Vergadering zal gehouden worden.

4°. De aanwijzing der Ringen, die zullen worden verzocht, in 1876 gecommitteerden tot het nazien der rekening te benoemen.

5°. De voordragt van het Hoofdbestuur van de som, die in het volgend jaar zal worden afgezonderd, om daaruit de weduwen en weezen van gewone leden of deze zelven te ondersteunen.

6°. De verkiezing van een lid van het Hoofdbestuur, tevens algemeen Secretaris, in de plaats van den Heer Bruno Tideman (die verzocht heeft bij de voordragt niet in aanmerking te komen) en van den Heer H. P. Tjeenk Willink (die niet dadelijk herkiesbaar is).

Het Hoofdbestuur zal een tweetal voordragen, om daaruit eene keuze voor de eerste benoeming te doen; de laatst te doene benoeming geschiedt bij vrije keuze der vergadering.

7°. Een voorstel van den Heer H. P. Tjeenk Willink (overgenomen door het Hoofdbestuur), luidende: Art. 54 van het Reglement worde gelezen als volgt: Jaarlijks draagt het Hoofdbestuur op eene met redenen omkleede voordragt van Penningmeesters aan de Algemeene Vergadering eene som voor, die in het volgende jaar zal worden afgezonderd, om daaruit de weduwen en weezen van gewone leden of dezen zelve te ondersteunen. Zij zal ten minste zijn de som welke de bijdrage der gewone leden in het afgeloopen jaar die van *f* 10 per hoofd overtreffen, vermeerderd met *f* 2500, of zooveel meer als de renten van het kapitaal in het vorige jaar dat cijfer te boven gaan.

Op dit minimum hebben de weduwen en weezen der gewone leden regt.

Hetgeen meer wordt afgezonderd strekt ter ondersteuning van weduwen en weezen, die aanvragen om ook hiervan te genieten en van hunne behoeften er aan, ten genoege van het Hoofdbestuur doen blijken en tot hulp aan behoeftige gewone leden.

TOELICHTING.

Bij de erkenning in de opvolgende reglementen van het *regt* der gewone leden op ondersteuning, is de vraag: hoever gaat dat regt? *of* onbehandeld *of* onbeslist gebleven.

De voorgestelde wijziging beantwoordt die vraag met behoud van den broederlijken grondslag van het fonds (omdat allen, ofschoon de een meer, de ander minder bijdragende, gelijk regt hebben) en zorgt tevens dat, hetgeen uit de algemeene kas onverpligt ter ondersteuning van *behoeftigen* gegeven wordt, die bestemming niet mist.

Zij strekt in de tweede plaats om de Broederschap voor ondergang te behoeden en te voorkomen het onregt hetwelk door tenietgaan van het kapitaal zou berokkend worden aan de gewone leden die (som-

migen langer dan 30 jaren) voor hunne weduwen en weezen bijdroegen.

En eindelijk om den financiëlen toestand der Broederschap, die nu onhoudbaar is op deugdelijken voet te brengen.

De grondslag der wijziging is deze:

Naar het eerste Reglement (Corr.blad, Dl., N°. 6, blz. 14 seq.), toen het gewoon lidmaatschap regel, het buitengewone uitzondering was, moesten gedurende 10 jaren de bijdragen en de renten gedeeltelijk dienen tot *kapitaalsvorming*. In 1853 was die periode over. Volgens art. 35 van het Reglement van 1852 (Corr.-blad, Dl. 2, N°. 16, blz. 70) werden in 1853 en vervolgens voor de ondersteuningen beschikbaar 90 percent min 15 percent, dus pl. m. 75 percent van de bijdragen en renten. In het tegenwoordige reglement is het minimum voor ondersteuningen bepaald op 70 percent der bijdragen en de renten.

De fout, die den tegenwoordigen toestand deed geboren worden, ligt in het niet onderscheiden tusschen de contributie voor de broederschap als zoodanig en de bijdragen voor het fonds.

De *noodzakelijkheid* dier onderscheiding was voorbijgezien en zou, ware de verhouding tusschen het aantal gewone en dat der buitengewone leden gebleven zoo als ze nog in 1853 was (vergelijk de berekening over 1854 hierna) niet aan het licht zijn getreden; maar die verhouding is zoodanig veranderd, dat voorziening niet langer mag uitgesteld worden.

Eenige cijfers, geput uit de jaarverslagen, zullen dit een en ander duidelijker maken.

In 1846 was het getal leden 303, waaronder maar 26 buitengewone.

De bijdragen beliepen............	*f*	6.930.22
Hiervan werd gebruikt voor ondersteuning..........................	″	642.66
Voor belegging (na aftrek der algemeene kosten) bleef over............	*f*	6,287.56

In 1854 telde de Broederschap 438 leden.

De bijdragen waren toen..........	*f*	9,287.91
De renten....	″	2,591.46½
	f	11,879.37½
Voor ondersteuningen werd besteed..	″	7,318.—
Zoodat disponibel bleef...........	*f*	4,561.37½

Dat is *ruim f* 10 *per lid.*

In 1870 was het ledental 606, waarvan 333 gewoon, 273 buitengewoon.

De bijdragen waren	*f* 11,355.30
De renten	" 2,568.86
	f 13,924.16
Voor ondersteuning werd besteed	" 11,565.—
Er bleef disponibel	*f* 2,359.16

Dus *circa f 4 per lid.*

In 1874 waren de gewone leden tot 307 *verminderd*, de buitengewone tot 306 geklommen, hun gezamenlijk aantal was 613.

De bijdragen waren gestegen tot	*f* 11,765.80
De renten daarentegen gedaald tot	" 2,187.73
	f 13,953 53
De ondersteuningen bedroegen	" 11,625.—
Disponibel bleef maar	*f* 2,338.53

Alzoo *nog geen f* 3.80 *per lid.*

Wordt het voorstel wet, dan geeft dit, toegepast op de zooeven gemelde cijfers van 1874, deze uitkomst:

A.

De bijdragen zijn in het geheel	*f* 11,765.80
Afgetrokken *f* 10 per lid	" 6,130.—
Rest als bijdragen der gewone leden voor het fonds	" 5,635.80
Bijgeteld voor rente en suppletie, om ongeveer te krijgen het rentecijfer van 1854	" 2,500.—
Geeft als minimum waarop de weduwen en weezen regt hebben	*f* 8,135.80

B.

De bijdragen ad	*f* 11,765.80
vermeerderd met de ontvangen renten	" 2,187.73
leveren op	*f* 13,953.53
Afgetrokken de som waarop zie sub A de weduwen en weezen regt hebben	" 8,135.80
Resteert (in plaats van *f* 2,338.53)	*f* 5,817.73

Tot bestrijding van de algemeene uitgaven en overigens beschikbaar tot wederaanvulling van het kapitaal en ondersteuning van behoeftigen.

NB. Wederaanvulling van het kapitaal:

In 1854 was dit *f* 39,000 inschrijving 2½ pCt. à 62 pCt.	*f* 24,180.—
Hypotheken en beleening	„ 25,850.—
	f 50,030.—
In 1874 *f* 11,000 inschrijving 2½ pCt. à 62 pCt.	*f* 6,820.—
Idem *f* 40,000 inschrijving 4 pCt. à 95 pCt.	„ 38,000.—
Hypotheek	„ 1,500.—
	f 46,320.—

8°. Een voorstel van den Heer N. J. M. v. Everdingen, van Buren, om de voorstellen door den Heer Bruno Tideman bij gedrukte missive van 15 Maart ll. aan al de leden kenbaar gemaakt, op deze vergadering te behandelen of eene Commissie te benoemen, bestaande uit den voorsteller en twee gewone leden, tot het dienen van praeadvies. Ook de Ring *Tiel* deed dergelijk voorstel.

9°. Idem, van de Heeren E. J. Attema, G. Boschloo en J. T. de Haan, uit den Ring *Heerenveen*, overwegende dat het bestaande fonds bij de Broederschap van Notarissen, tot het doen van jaarlijksche uitkeeringen aan weduwen en weezen, meer berust op het beginsel van onderlinge tegemoetkoming, dan wel op de grondslagen voor weduwenfondsen vastgesteld, waardoor de uitkeeringen tot een gering bedrag zijn ingekrompen.

Dat het met inachtneming der grondslagen, welke in 't algemeen voor weduwenfondsen bestaan, dus ook door te letten op verschil van leeftijd en betrekkelijk hooger contributie, niet moeijelijk is voor de opnieuw toetredende Notarissen de regten der weduwen zoodanig te verzekeren, dat de uitkeeringen aan het oogmerk beantwoorden, ofschoon dan nog altijd wel het bezwaar zal blijven bestaan, eene goede regeling te verkrijgen met de tegenwoordige contribuanten en voor de thans trekkenden.

Dat zeker een grooter bezwaar blijft bestaan om de bijdragen in dier voege te regelen, dat deze voldoende zijn, niet enkel voor weduwen, maar ook voor weezen.

Dat bij eene regeling meer overeenkomstig de grondslagen van soliede weduwenfondsen, het doel om het belang der weduwen en weezen te bevorderen door jaarlijksche uitkeering, vermoedelijk beter zal worden bereikt door deelname in bestaande fondsen, dan door wijziging van het onderlinge fonds, waarvoor geene algemeene toetreding te wachten is.

Dat de voorstellers het daarom raadzaam achten als punt van behandeling bij deze vergadering te stellen:

"Dat eene Commissie worde benoemd, om "met het Hoofdbestuur te onderzoeken en "daarna verder gezamenlijk zoodanig te han- "delen, als dienstig zal worden geoordeeld."

"1°. of het doelmatig is te achten het fonds "op den tegenwoordigen voet te bestendigen?"

"2°. zoo neen, door welke middelen een "beteren stand kan worden verkregen?"

"3°. of het gewenscht is het fonds voor de "thans regthebbenden en contribuanten te be- "stendigen, zonder nieuwe leden toe te laten."

"4°. casu quo zoodanige wijzigingen in 't Reglement voor te stellen als in het eene en "andere geval noodig worde geoordeeld."

10°. Het Hoofdbestuur wenscht het 8ste punt van behandeling in de vorige algemeene vergadering bij acclamatie *aangenomen,* luidende:

"vordering wegens reiskosten van correspon- "denten of leden van commissiën, ouder dan "het loopende en het vorig jaar, worden niet "meer vergoed; evenmin uitkeering van onder- "steuning in vorige jaren toegestaan,"

nogmaals aan de orde te stellen, omdat naar het oordeel van sommige leden dit eene verandering van het Reglement zou bevatten.

11°. Een voorstel van het Hoofdbestuur tot erkenning van de verdiensten van den afgetreden Secretaris.

Na den afloop der vergadering zal ten 5 ure de maaltijd gehouden worden in het lokaal *Tivoli* voormeld.

Wanneer een der leden, die ter vergadering is, verhinderd wordt om van den maaltijd gebruik te maken, gelieve hij dit aan den Heer Correspondent in den Ring of den Algemeenen Secretaris te berigten, uiterlijk vóór het openen der vergadering.

Woensdagavond, den 4den Augustus e. k., zal men zich kunnen vereenigen in de lokalen van de *Buitensocieteit*, aan den Witte Vrouwen Singel en het daaraan grenzende Park *Tivoli* of, in de Societeit *de Vriendschap*, in de Keistraat te Utrecht, welke Societeiten door de Besturen beleefdelijk voor de Heeren Leden zijn opengesteld.

De Algemeene Secretaris,
BRUNO TIDEMAN.

Sedert de mededeeling in het algemeen verslag van het vorig jaar, blz. 209 van het loopend deel van het Correspondentieblad, zijn als leden toegetreden de Heeren Notarissen:

Mr. A. J. C. van Weel	te	Oeltjensplaat	*b*.
H. W. Arentzen	"	Utrecht	"
D. A. Klink	"	Voorburg	"
A. B. C. G. v. d. Ven	"	Etten	"
J. Paling Lz	"	Amsterdam	"
Mr. C. P. F. J. de Kuyper	"	"	"
J. H. v. Moock	"	Woudrichem	"
Mr. H. A. Hoefhamer	"	Elburg	"
Mr. G. A. Wierts van Coehoorn	"	Wijchem	*g*.
Mr. J. D. Schultz van Haegen	"	Dordrecht	"
C. Sigmund	"	's Gravendeel	"
C. E. A. Fercken	"	Neuze	"
Mr. G. J. Kolff	"	Herwijnen	"
F. W. P. Hofstede	"	Haren	*g*.
Mr. P. van Andel	"	Brielle	*b*.
H. Meerland	"	Utrecht	*g*.
Mr. J. C. de Lek de Clercq	"	Zierikzee	"
Mr. A. J. Haarselhorst	"	Opdam	"
Mr. J. van der Tang	"	Otterleek	"
Mr. J. A. Bolle	"	Renesse	"
P. A. de Gelder	"	Hoogwoud	"
A. Vonk	"	Schoorldam	*g*.
H. H. van Harpen Kuiper	"	Alkmaar	*b*.
M. J. Keizer	"	Weesp	"
A. J. de Lange	"	Huizum	*g*.

Bedankt hebben de Heeren leden:

H. Zegwaard	te	Voorburg.
W. Hoogvlied	"	Wageningen.
Mr. G. A. Hoefhamer	"	Elburg.
H. Duifjes	"	Utrecht.
A. L. van Slogteren	"	Enkhuizen.

Allen ten gevolge van hun eervol ontslag als Notaris.

Overleden zijn de Heeren:

A. v. d. Poest Clement,	oud-Not.	te	Zevenbergen.
C. E. v. Streijen	"	"	Wijk bij Duurstede.

J. Stickel........................ te Schermer.
P. v. d. Andel................ " Brielle.
F. F. Coenders................ " Gulpen.
J. J. A. Gast................. " Schayk.
S. J. Haarsselhorst............. " Opdam.
A. v. d. Poel................. " 's Gravenhage.
R. v. Meerlant................ " Utrecht.
W. D. v. Roggen............ " Wijchen.
S. A. de Lange............... " Alkmaar.
N. J. de Roy van Zuidewijk.... " Teteringen.
Mr. O. Blomhert.............. " Zalt-Bommel.
J. Lichtenbelt Jr............. " Aalsmeer.
J. T. Pruimers............... " Ellewoudsdijk.
P. C. Burkens............... " Haarlem.
F. L. Tissot van Patot......... " Maarssen.
E. P. Brunger............... " Vrouwen-Parochie.

Overgegaan van het gewoon tot het buitengewoon lidmaatschap zijn de Heeren:

W. J. H. Canoy............... te Venlo.
C. H. Zoutmaat Brugman...... " Edam.
D. van Os.................... " Purmerend.
W. Wijndel................... " Warffum.
J. W. Hattinga Raven.......... " Nieuwediep.

De Penningmeesters hebben in Mei bij de gewone leden, die noch aan den Correspondent, noch aan den Algemeenen Secretaris opgave deden, van het door hen, volgens het Repertoire verschuldigd bedrag beschikt over eene som, gelijk staande met die van het vorige jaar; een 15tal assignatiën kwamen onbetaald terug, omdat het bedrag niet zóó hoog of hooger moest zijn volgens dat Repertoire; dit is niet goed; zij zelve waren de oorzaak door het verzuim der opgave; men had moeten betalen met voorbehoud van verbetering door Correspondentie met den Secretaris of met het voornemen de bijdrage voor het volgend jaar zooveel te verhoogen of te verlagen.

BRUNO TIDEMAN,

Algemeen Secretaris.

DUPLIEK.

Voor het laatst maakt de ondergeteekende gebruik van den opdragt hem in art. 79 van het Reglement, laatste zinsnede, gedaan, en geeft bij de redactie van het Correspondentieblad dit stuk hier eene plaats.

Kort na het verzenden van het laatste N°. van het Correspondentieblad ontving ik het volgende stuk.

REPLIEK.

Nadat de Algemeene Secretaris in het Correspondentieblad, VIII, afl. 12, zijne opinie over een paar punten van het rapport der Commissie voor de Rekening heeft medegedeeld, zij het mij vergund ook de mijne mede te deelen:

Volgens des Heeren Tideman's overtuiging zou een budget "een dwaasheid" zijn (*a*).

Ik eerbiedig ieders overtuiging, zelfs die van den geachten Algemeenen Secretaris; maar het gaat niet aan, omdat men van meening verschilt, eens anders opinie voor "een dwaasheid" uit te maken en de eigen subjectieve opvatting als een orakel te willen doen beschouwen. Wij en vele leden der Broederschap, vooral zij die op hunne beurt met het onderzoek der rekening belast waren, vinden een budget *geen* dwaasheid. Bij het ontwerpen en bespreken der Begrooting zou menige post onderzocht en beoordeeld worden, die nu als eene afgedane zaak op de rekening voorkomt, b. v., om bij het rapport te blijven:

Zouden de drukkosten van het Bijblad (*b*), pl m. *f* 1300, wel zoo gaaf worden toegestaan, als onderling overleg vooraf ging? Ik ben overtuigd, dat velen met mij deze kosten als *te drukkend* voor hetgeen geleverd wordt, zouden beschouwen;

Zouden pl. m. *f* 1000 (*c*), administratiekosten, boven en behalve het honorarium van den Algemeenen Secretaris, niet voor vermindering vatbaar worden bevonden, als men juist *door en op de Begrootiug* zag, dat deze niet anders kon sluiten, dan door den verkoop van *f* 2250 kapitaal? (*d*).

De Algemeene Secretaris zegt, dat in den loop van het jaar onvoorziene, nuttige en noodzakelijke uitgaven mogelijk zijn, waarvoor geen post op de Begrooting is uitgetrokken. Wat bezwaar? Even als op elke Begrooting kan een post voor "onvoorziene uitgaven" ook op de onze voorkomen en daarenboven de post vau "Proceskosten" ruim genomen worden.

Het naschrift van den Algemeenen Secretaris heeft mij van het overbodige eener Begrooting niet overtuigd (*e*).

Het rapport zegt, dat de rekening naauwkeurig is onderzocht en vergeleken met de bescheiden, *voor zooveel zulks mogelijk is*. Deze laatste (door mij onderstreepte) woorden staan er niet zonder doel. De Algemeene Secretaris zegt, dat het bedrag der bij-

dragen, door de Correspondenten ontvangen, uit hunne brieven blijkt en geboekt wordt (behalve in het kasboek) ook in een klapper, maar dat verreweg het meerendeel der bijdragen ontvangen wordt regtstreeks door de Penningmeesters. Dit alles is waar, maar het spreekwoord: "in een ander 's boeken is het duister lezen" is óók waar. De verantwoording der Correspondenten is somtijds minder duidelijk, omdat van hunne ontvangsten hunne uitgaven worden afgetrokken en dan niet het saldo geboekt wordt, maar de ontvangsten en de uitgaven als onkosten in twee rubrieken, onder verschillende letters, worden opgenomen. Daarenboven ontvangen de correspondenten minder dan zij behoorden te doen, om de geldende (m. i. zeer nietige) reden, dat zij dan het getal nummers hunner ambtgenooten zouden kennen! Maar uit ondervinding spreek ik anders: Van het oogenblik mijner benoeming af ben ik buitengewoon lid geweest; voor mij bestond dus geen onderscheid van betaling aan de Penningmeesters of aan den Correspondent. Maar dit is de waarheid: in 10 jaar tijds heb ik in de twee ringen mijner standplaatsen geen teeken van een correspondent gehad, maar wel de jaarlijksche aanmaning om betaling van den Algemeenen Secretaris (*f*).

En wat nu het kasboek en den klapper aangaat: ze zijn ons vertoond; maar zelfs de persoonlijke inlichting van den Algemeenen Secretaris heeft ons die boekhouding niet regt duidelijk kunnen maken. Ik wil gelooven, dat die klapper een regt gemakkelijke handwijzer voor den ontwerper is; voor den oningewijde is het moeijelijk te begrijpen, waarom de eene rij cijfers is opgeteld, de andere niet (*g*); waarom de eene kolom de ontvangst aanwijst, maar de volgende eigenlijk beduidt, dat de ontvangst nog geschieden moet. Wat mij aangaat, de geheele wijze van boekhouding maakte op mij den indruk van zeer primitief te zijn; wat ik te meer betreur, omdat in eene belangrijke verantwoording als deze slechts ééne goede en juiste manier van boekhouding is, namelijk de dubbele; daarin kan ieder deskundige lezer, met één oogopslag het geheel overzien en door vergelijking van enkele posten zich verzekeren, dat het geheel, juist en zonder fouten is (*h*).

Ten slotte: De Commissie heeft gemeend haar rapport zoo kort mogelijk te moeten stellen en slechts met een enkel woord de hoofdpunten welke hare aandacht troffen, te moeten aanstippen. Wat mij aangaat, ik zou hierop niet zijn terug gekomen, had de Algemeene Secretaris onze eerste opmerking niet met den liefelijken naam van "een dwaasheid" bestempeld; maar ook, omdat ik het Bijblad een te kostbaar werk noem, om het met mijn of andere geschrijf, van hetzelfde gehalte, te vullen.

Nijmegen, 19 September 1874. VAN HEYST.

Ter verkorting mijner beantwoording zal ik het in den vorm van noten doen.

(*a*) Ik heb niet de opmerking van de Commissie omtrent een Budget, zoo als de schrijver in het slot van zijn opstel zegt, met den liefelijken naam van dwaasheid bestempeld, maar het maken van een Budget voor onze Vereeniging eene dwaasheid genoemd. (Zie blz. 233).

Ik koos dit woord als verzachting van eene andere benaming, die ik eerst schreef; dwaasheden beging ik in mijn leven ontelbaar vele, en ik acht hem ongelukkig, die dit van zijn leven niet erkent.

Wat is een budget? eene beperking van de uitvoerende magt, om voor eene bepaalde soort van uitgaven niet meer te mogen uitbetalen, dan eene andere magt daarvoor heeft vastgesteld, en daarbij worden de ontvangsten geregeld, zoodat zij met de geraamde uitgaven sluiten.

De posten van den ontvangst bestaan bij ons uit bijdragen, intreêgelden en intrest.

Van de twee eerste kan de budget-maker niet bepalen hoe hoog zij zijn zullen. Eene Commissie om die te ramen is overbodig; de Correspondentiebladen geven het jaarlijks ontvangene van den aanvang tot het einde op. De intrest is een vaste post.

De posten van uitgaven zijn de ondersteuningen, de frankeergelden, reis-kosten, drukwerken, alle door de algemeene vergadering bepaalde posten, die door een budget-commissie niet zonder wetsverandering kunnen gewijzigd worden, en evenzoo drievierde van het bedrag der administratiekosten.

(*b*) Bij besluit van de algemeene vergadering van 1871, zie blz. 58 van het loopend deel der Corr.-bladen, werd *f* 1000 toegestaan voor de vermeerdering der kosten, om op geregelde tijdstippen een N°. van het Bijblad te doen uitkomen. Daar de drukwerken in de voorafgegane jaren gemiddeld *f* 600 's jaars beliepen, kon deze rubriek tot *f* 1600 stijgen, een bedrag waaronder zij steeds is gebleven.

(*c*) De administratiekosten waren niet boven en behalve, maar met inbegrip van *f* 600 honorarium van den algemeenen Secretaris, in 1874 *f* 1187.37.

Alzoo na aftrek van die *f* 600 en van *f* 50 onkosten van 12 vergaderingen van het dagelijksch bestuur, *f* 537.37. Hiervan zijn *f* 363 kosten van de algemeene vergadering *f* 60 voor lokaalhuur, waar de boeken en papieren der Vereeniging, die 30 jaren door mij bewaard werden, thans zich bevinden en het Hoofdbestuur vergadert, zoodat *f* 114.37 overblijven voor fooijen, couranten, kassiers-provisie, inbinden, enz., op welke eene budget-commissie zeker moeijelijk eene bezuiniging zou kunnen bevelen, welke eenige invloed op het batig slot zou hebben.

(*d*) De Rekeningen der laatste jaren sloten niet zóó onvoordeelig, omdat een budget niet heeft voorkomen dat de administratiekosten de krachten der Vereeniging te boven gingen, maar doordien de algemeene vergaderingen van haar regt gebruik maakte, om de volgende posten toe te staan:

1°.	het verleenen van een crediet voor de druk- en andere kosten, die de feestviering bij het 25jarig bestaan te weeg bragt, tot een beloop van	*f* 1900.—
2°.	het betalen der drukkosten van het verslag der bekende Staats-commissie en van de Proeve van Wetgeving, ad.	„ 610.—
3°.	het betalen uit de kas in latere jaren, van ondersteuningen, die niet tijdig waren aangevraagd	„ 273.—
4°.	de meerdere drukkosten van het Bijblad dan vroeger, gedurende drie jaren *f* 900 dooréén, is	„ 2700.—
5°.	de vermeerderde reiskosten en vergaderkosten van het Hoofdbestuur, door de veranderde en vergrootte inrigting van dat kollegie, twee jaren	„ 1000.—

De *f* 6750.02 die wij in de laatste 10 jaren meer uitgaven dan wij ontvingen, wordt dus bijna geheel toegelicht door deze *f* 6483.—

Wanneer men nu voor de twee rubrieken, proces-kosten en buitengewone uitgaven, eene voldoende som als crediet wilde uittrekken, ten einde casu quo den gang der bemoeijingen niet te stremmen, zou die som juist het bedrag uitmaken, dat onze uitgaven meer zijn dan de ontvangst; en om de laatste te vermeerderen, weigerde de algemeene vergadering meermalen hare stem. Immers zij stemde alle verhooging van bijdragen af, en ook mijn voorstel om de oudste gewone leden het jaar bijdragen, dat zij allen ten achteren zijn, en die zij ééns, bij bedanken, of hunne erven, bij overlijden, toch moeten bijbetalen, aan te zuiveren, enz.

Om dit een en ander duidelijk te maken, laat ik hier volgen de raming die voor het loopend jaar, op grond van de rekeningen van vroegere, ware te maken geweest.

Bijdragen	*f* 12,200.—	Administratie	*f* 1,100.—
Intrest	〃 1,900.—	Ondersteuningen	〃 10,500.—
Intreegelden	〃 80.—	Reiskosten	〃 900.—
Abonnementen Bijblad	〃 60.—	Frankeergelden	〃 300.—
		Drukwerk	〃 1,400.—
		Buitengewoon	〃 ?
	f 14,240.—		*f* 14,200.—

(*e*) Ik geloof niet dat de onduidelijkheid van mijn schrijven in het vorige Nommer de oorzaak kan wezen dat het den geachten schrijver niet heeft overtuigd. Evenzeer heb ik jaren lang betoogd, dat als men eene inrigting tot ondersteuning ging kwalificeren, beoordeelen en er regten op verleende als op een pensioen-fonds, zonder tevens de grondslag waarop zoodanig fonds moet rusten, aan te brengen, de zaak zou instorten, maar ook dáár werd men door mij niet overtuigd.

(*f*) De algemeene Secretaris kan het niet helpen, als van de 32 Heeren Correspondenten slechts de helft eenige moeite doen om de bijdragen in hun arrondissement in te vorderen en over te maken.

(*g*) In de klapper zijn al de kolommen van vorige jaren opgeteld; die van het loopend jaar niet, omdat zeldzaam vóór Augustus al de leden van een ring betaalden of het betaalde werd verantwoord.

(*h*) Ofschoon ik in het Italiaansch- of dubbel-boekhouden onderwezen ben, verklaar ik niet te weten welk nut, voor deze administratie, die omslagtiger wijze van boekhouding zou aanbrengen; het zou den Secretaris nog meer werk geven dan thans, en zeker niet tot het verkrijgen van een duidelijk overzigt op elk tijdstip van het jaar leiden. Voor den koopman, die op ieder artikel zijn winst of verlies moet kunnen berekenen, is het zeer nuttig, hier niet.

Gaarne zal ik zien dat mijn opvolger mijn werk verbetere; ik verklaar niet te weten hoe men zekerheid met eenvoudigheid beter zou kunnen vereenigen.

De Leden oordeelen zelve.

In een kasboek worden alle ontvangsten en uitgaven naar tijdorde geboekt, in verband met eene daarbij gehoudene kassiers-rekening; alle belangrijke posten worden telkens en als de kas meer dan + — *f* 300 beloopt, dit meerdere bij den kassier overgebragt.

De klapper is een boek, waarin op 34 bladen de namen der arrondissementen zijn gesteld, en daaronder de namen en standplaatsen der leden van dien ring, naar volgorde van toetreding; achter iederen naam zijn kolommen, om, na betaling, het bedrag en de maand in te vullen.

Men overziet op ieder tijdstip, met één oogopslag, wie in zeker arrondissement al of nog niet bijdroeg, en wat hij van zijne toetreding af betaald heeft. Op ultimo December worden de kolommen opgeteld en de

slotsommen bijééngevoegd. Het bedrag daarvan moet sluiten met de als ontvangen verantwoordde bijdragen, volgens het kasboek.

Omdat in dit laatste boek, uit den aard der zaak, alle ontvangsten en uitgaven dooréénstaan, uithoofde van de tijdorde der boeking, bevat het Rekeningboek op de linker bladzijde een copie van het kasboek, en op de regterzijde van ieder blad diverse hoofden, te weten:

Ontvangsten. — Bijdragen. — Idem van vorige jaren. — Intreêgelden. — Intrest. — Boeten. — Kapitaal. — Buitengewoon.

Uitgaven. — Administratiekosten. — Ondersteuningen. — Frankeergelden. — Reiskosten. — Drukwerk. — Kapitaal. — Buitengewoon.

Ieder post van de linkerzijde wordt onder het daarvoor bestemde hoofd, op de regterzijde tevens geboekt (dus een zekere dubbele boekhouding). Door nu b. v. het hoofd Bijdragen op te tellen, gelijk geschiedt, wordt dit door vergelijking met de optelling van den klapper volkomen geverifieerd.

Om het contrôleren van de Commissie ad hoc gemakkelijk te maken, worden de bijdragen van elk arrondissement afzonderlijk onder de rekening gesteld en opgeteld, en zoo ook de interessen, opdat men zich overtuige dat al wat ontvangen moest worden, ontvangen en verantwoord is.

De uitgaven worden, op zeer enkele en geringe na, als fooijen, postzegeltjes van den Secretaris, enz., door kwitantiën gestaafd.

Nogmaals vraag ik welk doel wil men met een Budget bereiken?

Wil men het Bijblad afschaffen? ik heb er niet vóór geijverd, wel, toen het er was, er in geijverd. Men heeft hiertoe geen budget noodig.

Wil men verandering in de ondersteuningen maken? dit kan een budget-Commissie niet doen.

Wil men, inziende dat het bij het laatste reglement georganiseerde Hoofdbestuur kostbaar is, terugkeeren tot mijn primitief denkbeeld: een direkteur — onder den naam van algemeen Secretaris — maandelijks gecontroleerd door drie of vier Commissarissen te Amsterdam, die bij iedere bijzondere en buitengewone handeling, met vier of zes Commissarissen, elders gevestigd, moeten overleggen? Ook dit is niet het werk van een Budgetmaker.

Wil men eindelijk toch een budget?

Dan kan dit niet anders dan bij wijze van wetsverandering op de punten gebragt en in twee jaarsvergaderingen behandeld worden.

Mijn wensch blijft dat eene kleine Commissie van drie leden worden benoemd, om kennis te nemen van de gegevens door mij verzameld, omtrent den leeftijd der meeste weduwen en leden, tarieven van verschillende levensverzekering-maatschappijen en correspondentie met hare besturen, om te overwegen hoe de zaak bij den gang, die zij verkregen heeft, op de beste en billijkste wijze zou kunnen worden terug gebragt in het goeden spoor; met vrijheid aan deze Commissie, om, gereed zijnde met haren arbeid, aan het Hoofdbestuur te vragen het beschrijven van eene buitengewone algemeene vergadering.

BRUNO TIDEMAN.

Ik zou hier gaarne tegenover de breede toelichting van het voorstel door den Heer Tjeenk Willink en het Hoofdbestuur gedaan, mijne bedenkingen uiteenzetten, doch dit ondervond tegenspraak; ik bepaal mij dus hierbij met te verklaren, dat ik het verreweg verkieselijk acht, om eene *kleine* Commissie te benoemen die dit plan, het mijne en andere, bedaard en grondig onderzoeke en de Vereeniging diene van beredeneerd praeadvies, dan om dergelijk voorstel in eene groote vergadering te behandelen.

BRUNO TIDEMAN.

CORRESPONDENTIE-BLAD

VAN DE

BROEDERSCHAP DER NOTARISSEN IN NEDERLAND.

ACHTSTE DEEL.

15e AFLEVERING.

HANDELINGEN

VAN DE

ALGEMEENE VERGADERING,

gehouden op Donderdag den 5den Augustus 1875, te Utrecht.

De Heer B. G. van Heyst, Notaris te Wijk bij Duurstede, Lid van het Hoofdbestuur, opende des voormiddags ten 10 ure de Vergadering, in het lokaal van Kunsten en Wetenschappen te Utrecht, met de volgende woorden:

Mijne Heeren, geachte Ambtsbroeders!

Door het Hoofdbestuur is mij de eervolle taak opgedragen, heden uwe vergadering te openen en te leiden. Ik ben mij ten volle bewust van de bezwaren daaraan verbonden; niet zonder aarzeling is die opdragt door mij aangenomen, maar met moed wordt ze thans door mij aanvaard.

Veeljarige ondervinding, opgedaan in de getrouwe bijwoning onzer vergaderingen, leverde mij het bewijs, dat de voorzitter steeds de welwillende ondersteuning van u allen mogt ondervinden. In het vertrouwen dat die ook mij moge ten deel vallen, heb ik den voorzittersstoel ingenomen en verzoek ik u beleefdelijk mij uwe gewaardeerde medewerking niet te onthouden.

Ontvangt dan mijnen welkomsgroet, nu wij ten derdenmale in de Hoofdstad der schoone provincie Utrecht mogen vergaderen.

Vóór ik verder ga breng ik ter kennisse der vergadering dat onze Algemeene Secretaris ten gevolge van doofheid de beraadslagingen niet of slechts gedeeltelijk kan volgen en dus niet bij magte is, om van het verhandelde behoorlijk aanteekening te houden; dat ons Reglement in dit geval niets voorschrijft, en dat het Hoofdbestuur gemeend heeft daarin op andere wijze te moeten voorzien, dat hetzelve is geslaagd in het vinden van een *bekwaam Tachigraaph*, den Heer Calisch, alhier tegenwoordig, en zich vleit met deze regeling de zekerheid te hebben verkregen, dat wij een getrouw verslag van het verhandelde en gesprokene zullen bekomen, hetgeen ongetwijfeld, uw aller goedkeuring zal wegdragen.

Aan den Voorzitter, Mijne Heeren, is het voorregt toegekend het eerst het woord te voeren, doch met het oog op de vele en gewigtige werkzaamheden, die dezen morgen aan uw oordeel en beslissingen zullen worden onderworpen, vertrouw ik geheel in den geest der vergadering te handelen, indien ik van dat voorregt een spaarzaam gebruik maak.

Vestig ik het oog op de talrijke en belangrijke punten van beschrijving, die ons heden zullen bezig houden, dan valt mijne aandacht onwillekeurig meer bepaald op het 6e en 7e punt, en voert mij als het ware van zelfs het derde eener eeuw terug.

Het was eene schoone gedachte, die den ontwerper der Broederschap bezielde, toen hij bij de invoering der thans nog vigerende wet van 9 Juli 1842, ter vervanging van die van ventôse, jaar 11, tot het besluit kwam, om in October van eerstgemeld jaar eene Circulaire tot zijne Ambtsbroeders te richten met de loffelijke poging, tot:

"Het vestigen eener Broederschap van de No-"tarissen in Nederland".

De bij de wet van Ventôse bestaande kamers van Notarissen bragt, zooals u allen bekend is, die ambtsbroeders, welke daarvan lid waren, jaarlijks eens of meermalen bijeen, en ofschoon die bijeenkomsten wel geen esprit de Corps onder *al* de Notarissen van het arrondissement, veelmin onder de notarissen in Nederland, konden daarstellen, zoo vloeide daaruit toch voort, dat door vergaderingen van tijd tot tijd, hoewel in kleinen getale gehouden meermalen tusschen de Notarissen in hetzelfde arrondissement die scherpe hoeken en kanten werden afgerond, die bij ambtenaren wier werkkring zich in dezelfde sfeer beweegt, helaas, te dikwerf voorkomen.

Door de afschaffing dier kamers bij de nieuwe wet, was dus ook die geringe band tusschen de notarissen onderling geheel

opgeheven, die op groote schaal te herstellen, zooveel mogelijk te versterken en eene vereeniging in het leven te roepen, die de onderlinge verstandhouding bevorderde; die, naar het pas vond of noodig bleek, met waardige en geoorloofde middelen zou strijden voor het belang van allen; die de broederhand zou reiken aan hulpbehoevende ambtgenooten of aan hunne nablijvende weduwen en weezen; die in één woord door morele kracht de waardigheid van het Notaris-ambt zoude handhaven, ziedaar in korte trekken het doel dat de ontwerper zich voorstelde, en dat door zijnen ernstigen wil en onvermoeiden ijver in vele opzigten werd bereikt.

Heeft onze vereeniging gedurende ruim het derde eener eeuw niet altijd, in alles, aan allen voldaan, men zie vooral het goede niet voorbij, door haar tot stand gebragt.

Eenmaal 's jaars eene Algemeene Vergadering, afwisselend in alle oorden des lands gehouden, gelegenheid gevende tot kennismaking met ambtsbroeders, die men welligt nooit had leeren kennen, en wier persoonlijkheid en vriendschap men later zeer waardeerde; in sommige ringen, maandelijksche en gezellige bijeenkomsten der ringbroeders, dit was zeker de aangename zijde der Broederschap, het indienen van adressen aan den Koning of den Minister van Justitie, naar ons belang dit meêbragt, het verleenen van garantie ter gemoetkoming in het bestrijden van vervolgingen, gegrond op miskenning of verkeerde toepassing van wettelijke bepalingen, was niet minder hare nuttige zijde, maar de meest belangrijke en voor velen zoo weldadige zijde onzer Broederschap was de uitkeering aan hulpbehoevende ambtsbroeders of aan hunne nagelatene weduwen en weezen.

Een woord van hulde en dank zult gij allen dus gaarne met mij brengen aan den man wiens énergie en onverdroten ijver zooveel goeds tot stand bragt, en van wiens werk, bij eene goede regeling, nog zooveel goeds verwacht kan worden. Een woord van hulde en dank aan den man, die op het juiste tijdstip het initiatief wist te nemen, maar die ook het juiste tijdstip van aftreden kent.

Nog met lust en ijver bezield voor het verrigten der werkzaamheden en de behartiging der belangen van de vereeniging door hem in het leven geroepen, noopt het gemis van zijn gehoor hem, zich niet weder verkiesbaar te stellen, en zich te onttrekken aan een werkkring die hem aangenaam was.

Ofschoon de zeer treurige maar gegronde aanleiding tot dat besluit ons leedgevoel opwekt, moeten we het eerbiedigen en wij twijfelen dan ook niet of met bijval is door u allen begroet het 11e punt van beschrijving, strekkende tot erkenning van de verdiensten van den afgetreden Secretaris.

Hebben we nu het aangename, het nuttige en zeer belangrijke gedeelte onzer vereeniging in korte trekken aangewezen, met een enkel woord willen we de keerzijde van naderbij beschouwen.

Op die keerzijde heeft betrekking het 7e punt van beschrij-

ving, het voorstel van onzen ambtsbroeder Tjeenk Willink, waar mede beoogd wordt, het bestaande kwaad weg te nemen.

Zooals dit met zaken van philantropischen aard meermalen het geval is, worden de middelen noodzakelijk ter bereiking van den gewenschten toestand, òf te ligt gesteld, òf de daaraan verbonden bezwaren op sommige punten voorbijgezien.

De ingenomenheid, waarmede in den regel de plannen voor een goed doel, en vooral een als het onderhavige, worden ontvangen en toegejuicht, geven daartoe gereede aanleiding; terwijl men eerst tot de ontdekking dier misvattingen komt, wanneer de toepassing grooter proportiën aanneemt, dan men zich aanvankelijk voorstelde.

Zoo ook hier.

Verschil in leeftijd tusschen den contribuerenden man en de vrouw, zonder op dat verschil acht te slaan; gelijke regten voor allen bij de verdeeling, niettegenstaande zeer ongelijk werd bijgedragen — aanzienlijke vermeerdering van het getal buitengewone leden in verhouding tot dat der gewone, welk laatste zoodanig verminderde, dat beider aantal nu gelijk staat, terwijl in 1846 het getal gewone leden 257 en dat der buitengewone leden slechts 26, dus nauwelijks 10 pCt. beliep; het opvragen van hun aandeel door weduwen en weezen, die met aardsche goederen gezegend daaraan geene behoefte hebben, zich grondende op verkregen regten die wel niet geheel ontkend kunnen worden, doch welke regten dan toch tevens gegrond zijn op miskenning van het primitive doel van het fonds waaruit die uitkeeringen voortkomen, waarbij slechts sprake was van ondersteuning van behoeftige ambtsbroeders of hunne nagelatene weduwen en weezen; deze allen zijn redenen, die veroorzaken dat de uitkeeringen steeds minder worden; die doen voorzien dat, op den ingeslagen weg voortgaande, de financiële toestand onzer Broederschap bij voortduring slechter zal worden, de uitkeeringen tot sommetjes van geringe beteekenis zullen dalen, en dat bij het aangename en nuttige dat onze Broederschap oplevert, toch den prikkel zal doen verminderen om lid te worden eener vereeniging, die blijkens de toelichting bij het voorstel, op klaar aangetoonde wijze, de kiem van financiëlen ondergang in zich omdraagt.

Het maatschappelijk kapitaal beliep in 1854 ruim *f* 50000, in 1875 slechts *f* 46000.

Dus eene vermindering in kapitaal van *f* 4000, bij eene verdubbeling van het ledental.

Tegen zulk sterk sprekende cijfers valt niet te redeneren.

Die toestand kan niet blijven, ze mag niet bestendigd, ze moet veranderd worden.

Stelt men prijs op het behoud en den bloei onzer Broederschap, en ik houd mij overtuigd, dat gij allen dit met mij hartelijk wenscht, dan is de voorgestelde wijziging van art. 54 onvermijdelijk.

Mogen onze beraadslagingen van heden met kalmte en waardig-

heid gevoerd, tot een goed en practisch resultaat leiden, dat allen bevredigt. Moge daardoor de zoo noodige en gewenschte zekerheid verkregen worden voor de uitkeeringen, waarop contribuanten, voor hunne na te latene weduwen en weezen, in den geest van het fonds regt hebben, en wij steeds met dankbaarheid kunnen terug zien op het werk door ons heden verricht, dan zullen de heilzame gevolgen daarvan voor onze Broederschap niet uitblijven.

Ik verklaar de 30ste Algemeene Vergadering geopend.

Daarna vroeg de Voorzitter of de Leden, wier namen niet op de gedrukte lijst voorkomen, het vervolg van deze hebben geteekend.

Door het oplezen van de lijst bleek dat tegenwoordig waren 124 Leden, zijnde de Heeren:

B. G. van Heyst, *Voorzitter*.	Hoofdbestuur.	van Wijk b. Duurstede
J. J. Claasen Hz.	Dagel. Bestuur. / Hoofdbestuur.	〃 Amsterdam.
J. L. Kabel.	Dagel. Bestuur. / Hoofdbestuur.	〃 〃
W. A. J. Elzevier Dom.	Dagel. Bestuur. / Hoofdbestuur.	〃 〃
C. van Olst Jr.	Dagel. Bestuur. / Hoofdbestuur.	〃 〃
D. van Osenbruggen.	Dagel. Bestuur. / Hoofdbestuur.	〃 Nieuwer-Amstel.
Bruno Tideman, *Alg. Secret.*	Dagel. Bestuur. / Hoofdbestuur.	〃 Amsterdam.
H. P. Tjeenk Willink.	Hoofdbestuur.	〃 Borculo.
Mr. W. S. van der Gronden.	Hoofdbestuur.	〃 Zwolle.
Mr. H. Obreen.	Hoofdbestuur.	〃 Leiden.
M. F. Boonzajer.	Hoofdbestuur.	〃 Gorinchem.
G. P. Vroom.	Commissie tot nazien der Rekening.	〃 Wildervank.
S. van Dorsser.	Commissie tot nazien der Rekening.	〃 Dordrecht.
H. G. A. F. J. van Etten.	Commissie tot nazien der Rekening.	〃 Helvoirt.
H. W. Arentzen		〃 Utrecht.
A. R. van Voorst		〃 Heerenveen.
L. A. de Raadt		〃 Barendrecht.
Mr. J. P. A. Wintgens Tresling		〃 Slochteren.
P. J. C. van Galen		〃 Bergeijk.
Mr. H. A. Spandaw		〃 Leens.
K. N. Hengeveld		〃 Hazerswoude.
A. Witholt		〃 Sexbierum.
E. P. Temminck		〃 Utrecht.
P. J. Broekhoff		〃 Haarlemmermeer.
W. Koning		〃 Zuidhorn.

G. J. Kolff.................... van Herwijnen.
Mr. G. J. Kolff.................. " "
M. A. Bierman.................... " Waardenburg.
W. Pellekaan..................... " Utrecht.
J. van Hengelaar................. " "
H. A. Meenderink................. " "
A. J. de Lange................... " Huizum.
H. P. Maronier................... " Rotterdam.
P. C. Lasonder................... " 's Graveland.
N. A. C. Slotemaker.............. " Sliedrecht.
E. A. Romswinckel................ " Oosterbeek.
F. van den Berg.................. " Hillegersberg.
J. van der Bent.................. " Brouwershaven.
J. K. Steffens................... " Wijhe.
J. C. van der Heijden............ " Mijdrecht.
J. A. Stoop...................... " Strijen.
Mr. J. F. Wertheim............... " Amsterdam.
J. C. Clausing................... " "
A. P. Rumling.................... " "
G. Verrijn Stuart................ " "
G. Leefkens...................... " "
W. L. Diemont.................... " "
J. van Beverwijk................. " Schijndel.
Mr. J. van Wijngaarden........... " Willemstad.
M. G. A. Wierts van Coehoorn..... " Wychen.
H. Pen........................... " Baarn.
G. A. van Werkhoven.............. " Amersfoort.
G. Verdooren..................... " Aardenburg.
G. P. Nijhoff.................... " Enkhuizen.
Mr. J. van Andel................. " Mijnsheerenland.
J. M. Geluk...................... " Giesendam.
Mr. J. D. Schultz van Haegen..... " Dordrecht.
A. Vosmaer....................... " Zeist.
S. van Kempen.................... " Abcoude.
C. van Wieringen................. " Woudenberg.
N. J. Bex........................ " Klimmen.
C. Hulst......................... " Hoorn.
C. A. A. van de Garde............ " Druten.
F. Schaafsma..................... " Lemmer.
P. M. Montijn.................... " Gouda.
G. Boschloo...................... " Heerenveen.
J. T. de Haan.................... " Wolvega.

W. van Blom.................... van Dragten.
G. de Jong Posthumus............ 〃 Beetsterzwaag.
F. J. M. Rits.................... 〃 's Hertogenbosch.
J. A. van der Lee............... 〃 Aarlanderveen.
G. Jordens...................... 〃 Haaksbergon.
J. H. van Schermbeek............ 〃 Utrecht.
M. Donker....................... 〃 Zaandijk.
K. Achterberg................... 〃 Capp. a/d IJssel.
C. J. van de Watering........... 〃 's Gravenhage.
A. de Wall Janssen.............. 〃 Vianen.
G. Vos.......................... 〃 Zwaluwe.
G. W. Roes...................... 〃 Arnhem.
J. H. W. J. Neomagus............ 〃 Heeze.
A. E. Roest van Limburg......... 〃 Rotterdam.
B. van de Werk.................. 〃 Zevenbergen.
Mr. H. Reijers.................. 〃 's Gravenhage.
O. P. Verwey.................... 〃 Geldermalsen.
H. M. van Voorthuijzen.......... 〃 Beekbergen.
H. Visscher..................... 〃 't Zandt.
A. M. Beijerman................. 〃 Woerden.
E. M. Jonckbloet................ 〃 Eindhoven.
D. A. Hamerster Dijkstra........ 〃 Enkhuizen.
J. de Wal....................... 〃 Leeuwarden.
A. van der Plaats............... 〃 〃
A. G. Panken.................... 〃 Son.
K. C. G. H. Broekman............ 〃 Vianen.
A. F. Land...................... 〃 Franeker.
A. J. van den Heuvel............ 〃 Udenhout.
J. Paling Lz.................... 〃 Amsterdam.
J. Blijdenstein................. 〃 Enschedé.
C. de Vries..................... 〃 Middelharnis.
A. D. J. T. Meyes............... 〃 Amsterdam.
F. J. van Slooten............... 〃 Dokkum.
A. Höfelt....................... 〃 Kampen.
Ph. Hulst....................... 〃 Zuidscharwoude.
J. A. H. ten Pol................ 〃 Ootmarsum
A. Haagsma...................... 〃 Sneek.
W. J. van der Elst.............. 〃 Werkendam.
D. H. van Zutphen............... 〃 Haarlem.
B. A. van der Maden............. 〃 〃
A. Merens JCz................... 〃 〃
J. Coert........................ 〃 Goedereede

Mr. R. C. Immink .... van Amerongen.
Mr. S. M. S. de Ranitz.... ..... " Winsum.
D. P. Beausar .... " Oudenbosch.
F. M. van Heyst .... " Meppel.
A. Wiersma .... " Noordahuizum.
A. Dijkhoff .... " Helmond.
J. C. van Assen .... " Jorwerd.
I. J. Verwer .... " Bolsward.
N. D. Dijkstra .... " Oosthuizen.
A. T. Haagsma .... " Leeuwarden.
H. H. Thooft .... " Rotterdam.
Mr. J. V. C. Wichers .... " Loppersum.
G. C. F. Coninck Westenberg ...... " Deventer.
Mr. J. de Louter .... " Amersfoort.
C. H. C. van Rhijn .... " Raalte.

En dat vertegenwoordigd werden:

Door den Heer B. G. van Heyst, de Heeren: F. van Houten — Mr. T. P. F. J. de Kuyper — J. Mulder en F. A. Kanne Jr., van Amsterdam en H. P. van Heyst, van Nijmegen.

Door den Heer J. J. Claasen Hz., de Heeren: N. J. van der Moolen — W. Klinkhamer — D. Bonnerman en C. B. van Rinsum, van Amsterdam.

Door den Heer J. L. Kabel, de Heeren: C. J. Carp — J. H. C. Freijer — W. F. Overhoff en C. J. Kruimel GMz., van Amsterdam.

Door den Heer W. A. J. Elzevier Dom, de Heeren: C. van den Bergh, van Amsterdam — H. J. G. Mos, van Rhenen en T. J. L. Bosser, van Horst.

Door den Heer Mr. J. P. A. Wintgens Tresling, de Heeren: T. W. P. Hofstede, van Grootegast — Mr. de Marees van Swinderen, van Ezinge — Mr. R. IJ. Muller, van Groningen — Mr. J. D. Tresling, van Scharmer — J. Piccardt, van Hoogezand — Mr. H. Edelinck, van Groningen.

Door den Heer N. A. C. Slotenmaker den Heer D. van Wageninge, van Alblasserdam.

Door den Heer A. van der Plaats, van Leeuwarden, de Heeren: D. H. Andrea, van Kollum — J. S. Potter van Loon, van Dronrijp — J. A. Zaal, van Harlingen — K. Sipkes Heep, van Marum — Mr. H. Alberda, van Leeuwarden — S. Posthumus,

van Giekerk — N. L. J. Bruinsma, van Ameland — J. van Leeuwen, van Leeuwarden — N. Sickler, van Augustinusga — G. Posthuma, van Dokkum — W. van Riesen, van Dantumawoude — E. Meijer, van Holwerd en S. D. Kuypers, van Ternaart.

Door den Heer N. J. Bex, de Heeren: F. A. Wilmar, van Maastricht — Mr. J. P. Boots, van Amby — J. A. Lemment, van Heerlen — J. L. Palmen, van Sittard — F. W. v. Gorkum, van Beek — F. L. Lienaert, van Merckelbeek — Mr. K. H. J. H. Geelen, van Valkenburg — F. K. J. Russel, van Geleen — G. Smeets, van Heerlen — D. E. Hupkens, van Maastricht en G. C. Cremers, van Hoensbroeck.

Door den Heer H. G. A. F. J. van Etten, de Heeren: J. C. M. Breda, van Oosterwijk — W. J. Hermsen, van Vierlingbeek — F. C. Ummels, van 's Hertogenbosch en A. Meijer, van Erp.

Door den Heer A. Merens, de Heeren: Mr. C. Gerlings, van Haarlem en C. Walig, van Krommenie.

Door den Heer H. P. Maronier, de Heeren: J. v. d. Hoop Jz. en A. A. Reepmaker, van Rotterdam.

Door den Heer H. P. Tjeenk Willink, de Heeren: J. M. L. Mispelblom Beyer, van Lochem — G. H. van Everdingen, van Terborg — W. de Bas, van Zutphen — J. D. Pasteur, van Doetinchem — S. H. R. van Koolwijk, van Groenloo — C. J. Weyn, van Didam — G. E. H. ter Braak, van Eibergen — G. J. Kolfschoten, van Gendringen en F. X. L. de Both, van Varsseveld.

Door den Heer F. Schaafsma, de Heeren: A. H. Nauta, van Ylst — R. Barends en J. C. Jorritsma, van Sneek — K. de Jong Rz., van Wommels — C. C. Ledeboer, van Makkum — L. H. Potma, van Balk en Mr. H. J. de Carpentier, van Koudum.

Door den Heer J. C. van Assen, den Heer P. Schmidt Schaaff, van Stiens.

Door den Heer G. Boschloo, de Heeren: E. J. Attema, van Dragten — G. de Jong Posthumus, van Beesterzwaag — Y. Gatsonides, van Gorredijk — K. Tadema, van Oosterwolde — P. H. Themmen de Lang, van Oldeboom — J. C. Metzlas, van Oldebercoop — J. H. D. Munnik, van Joure en H. Douma, van Gorredijk.

Door den Heer Mr. H. Reyers, de Heeren: J. W. van den Bergh — P. A J. Stoop — D. P. J. van Waning — C. J. Schiefbaan — J. J. C. Huygens — J. L. Wiercx — W. J. Eikendaal, van 's Gravenhage — Mr. B. van Berckel — J. Vorstman — Mr. J. S. Vrijberg de Coningh — A. M. Schagen van Leeuwen — Mr. P. Post Uyterweer, van Delft — D. J. Klink, van Voorburg — F. Roering, van Leidschendam — H. J. van Bergen, van Wassenaar — U. W. Metman, van Wateringen — J. Bikkers, van Naaldwijk en A. Hogersdijk, van Pijnakker.

Door den Heer A. A. Land, de Heer H. Oosterbaan, van Hardegarijp.

En door den Heer G. W. Roes, de Heer B. A. Roes van Ewijk.

Uitmakende 102 vertegenwoordigden, zoodat 226 stemmen kunnen worden uitgebragt.

Op voorstel van den Algemeenen Secretaris, worden de notulen van de vorige Algemeene Vergadering gearresteerd, zoo als die onder den naam van Handelingen voorkomen in het Correspondentieblad en ten blijke daarvan door den Voorzitter geteekend.

Vervolgens gaat men over tot het behandelen der beschreven punten:

1°. Het Algemeen Verslag, uitgebragt door den Algemeenen Secretaris namens het Hoofdbestuur, luidt als volgt:

ALGEMEEN VERSLAG VAN DEN ALGEMEENEN SECRETARIS, NAMENS HET HOOFDBESTUUR VAN DE BROEDERSCHAP DER NOTARISSEN IN NEDERLAND, AAN DE ALGEM. VERGADERING IN AUGUSTUS 1875.

M. H.

Het is met een gemengd gevoel dat ik dit verslag opstelde. Gij zult dit beseffen.

Indien men eene vereeniging als de onze in het leven heeft mogen roepen en daaraan mede arbeidde gedurende bijna het derde eener eeuw, — mijne eerste Circulaire toch was van October 1842; — dan valt het niet ligt zelf te verzoeken dat men afgelost worde aan het roer, aan welks bestuur de hand zoo gewoon is geworden.

Gemengd, zeg ik, was mijn gevoel.

De doofheid die mij werd opgelegd, na eene grievende levenservaring, maakt mij ongeschikt voor ééne der werkzaamheden aan het secretariaat verbonden, en schoon ik mij voor het administrative deel en de redactie, Gode zij dank, nog in staat gevoel, schijnt, uit het laatst veranderd Reglement, eene geheele gewijzigde opvatting van de taak van den Algemeenen Secretaris af te leiden te zijn, waarin ik mij niet voegen kon, omdat ik deze niet in het belang der Vereeniging acht.

Aan de andere zijde ben ik dankbaar jegens den Bestuurder van ons lot, dat mij zoo langen tijd en zoo overvloedige gelegenheid werd gegeven, om in het belang van het maatschappelijk ambt dat ik mogt bekleeden, naar mijne overtuiging mede te werken.

Na deze korte inleiding ga ik tot de vervulling mijner taak over.

Het Ledental is met t w e e verminderd.

25 Heeren Notarissen zijn als Lid toegetreden, sedert de mededeeling in N°. 12 van het Correspondentieblad gedaan; ik heb hunne namen in N°. 13 opgegeven.

5 der Leden bedankten, meestal wegens verkregen eervol ontslag; ik heb ze ook dáár vermeld.

18 zijn overleden, wier namen ik mede aldáár opgaf. Daarenboven waren nog niet vermeld als overleden de Heeren M. A. Muntinge Cleveringa en H. Schuijten; terwijl de Heer S. T. Beets is ontslagen; — maakt een Totaal van 27.

5 onzer Leden gingen van het gewoon tot het buitengewoon lidmaatschap over, gelijk u mede mede daar opgegeven vond.

Wij hebben alzoo thans 611 Leden en wel 286 gewone en 325 buitengewone Leden.

Het Hoofdbestuur benoemde weder de Heer J. J. Claasen. Hz. tot Voorzitter, de Heer J. L. Kabel tot Penningmeester, de Heeren W. A. J. Elzevier Dom, C. van Olst, en den Spreker, tot Commissie van Redactie van het Bijblad en de Heer B. G. van Heyst tot Voorzitter dezer vergadering.

Bij de Heeren Correspondenten had alleen deze verandering plaats, dat de Heer Arentzen in de plaats van wijlen den Heer Meerland tot Correspondent in den Ring *Utrecht* werd benoemd.

De Heeren H. van Etten voor den Ring *'s Hertogenbosch*, S. van Dorsser voor dien van Dordrecht en G. P. Vroom voor dien van Winschoten, namen de betrekking van Commissie tot het nazien der Rekening over 1874 waar; ik verzocht die Heeren beleefdelijk, het Kasboek tot ultimo Julij laatstleden ook te

willen verifieren opdat zij, door deze vergadering daartoe verzocht, mede hieromtrent zouden kunnen verslag doen, en dien ten gevolge mijne decharge vollediger zou kunnen zijn.

Volgens gewoonte geef ik u een kort overzigt van de Rekening van 1874.

ONTVANGSTEN.

Art.	1.	Saldo A°. P°....................	*f* 539.61
"	2.	Bijdragen der Leden.............	" 11,991.80
"	3.	Idem van vorige jaren...........	" 224.70
"	4.	Entréegelden....................	" 73.—
"	5.	Interest........................	" 1,980.91
"	6.	Kapitaal........................	" 1,206.25
"	7.	Buitengewoon (Abonn. Bijblad)....	" 66.—
			f 16,082.27

UITGAVEN.

Art.	1.	Administratiekosten..............	*f* 1,187.37
"	2.	Ondersteuningen.................	" 11,402.50
"	3.	Frankeergelden..................	" 258.41
"	4.	Reiskosten......................	" 903.91
"	5.	Drukwerk........................	" 1,410.93
"	6.	Buitengewoon....................	" 800.—
			f 15,963.12

Op primo Januarij dezes jaars was ons kapitaal:

f 40,000.— 4 pCt. Nationale Schuld.
" 9,000.— 2½ " idem.
" 1,500.— 1ste Hypotheek à 5½ pCt.
" 119.15 de Kas.
" 140.— te goede bijdragen.

De aanvragen van Weduwen en voor Weezen stegen tot een getal van 94, terwijl nog drie aanspraak hadden, maar die niet vóór den bepaalden tijd hare aanvrage inzonden.

Mevrouw de Weduwe Buijs van der Colff had de beleefdheid later te schrijven, dat zij, ten gevolge van de aansporing van den Algemeenen Secretaris in Maart 1874 aan alle Weduwen gedaan, hare aanvrage voor dit jaar heeft nagelaten, wegens minder dringende behoefte, welk welwillend schrijven wij op hoogen prijs stellen.

De ondersteuning werd op *f* 118 voor ieder bepaald en grootendeels uitgekeerd.

De lijst der in Januarij en December overledene leden doet ons een weder vergroot aantal aanvragen in het volgend jaar voorzien.

De betaalde proces-kosten waren de oorzaak dat wij *f* 1000 2½ pCt. van het Kapitaal losmaakten.

Thans ga ik u uit de Notulen der vergaderingen van het Hoofdbestuur en van het dagelijksch bestuur een en ander der aldaar behandelde onderwerpen kortelijk mededeelen.

De Ring *Heerenveen* berigtte gegarandeerd te hebben de kosten van een proces in eersten aanleg betreffende de bekende registratie kwestie van scheidingen, gelijkvormig aan dat van den Heer Voorduin.

De Regtbank had het bestuur der Registratie in het ongelijk gesteld, overeenkomstig het gevoelen van den Hoogen Raad, doch het bestuur had zich in Cassatie voorzien, de ring vroeg nu de garantie van de Broederschap voor de kosten van dit Cassatie-proces.

Op grond van den geest der meerderheid in de vorige algemeene vergadering, heeft het Hoofdbestuur die garantie verleend tot een maximum van *f* 500.

Gij kent M. H. de verandering in de zienswijze bij den Hoogen Raad in den tijd van een jaar ontstaan, waardoor dit proces, zoowel als die van de Heeren Voorduin en Pennink is verloren.

Een lid uit den Ring *Dordrecht* vroeg garantie voor de kosten om den Hypotheekbewaarder te noodzaken tot het overschrijven van een uittreksel, hetgeen deze weigerde.

Na circulering der aanvraag bij de Leden van het Hoofdbestuur, is die door de meerderheid afwijzend beantwoord.

De Heer Vorstman en de Ring *Rotterdam* vroeg daarna garantie voor de kosten, wegens het bestrijden van den eisch van eenen definitieven bewaarder van minuten, om, behalve de minuten, repertoires. en wisselrepertoire van een ontslagen notaris, ook diens onverpligt gehouden alphabetische registers, salarisboeken en andere papieren van den voorloopigen bewaarder, welke laatst-

genoemde deze stukken als gemagtigde van den eigenaar bezat, over te nemen.

De garantie werd verleend en de tegenspraak met gewenscht gevolg bekroond.

Een lid van den Ring *Gorinchem* verzocht dat het Hoofdbestuur mogt goedvinden, om zich te adresseren aan de Ministers van Binnenlandsche zaken en Justitie tot intrekking van de Resolutie van 11 Maart 1858 N°. 127, waarbij aan den Kantonregter de bevoegdheid wordt verleend, om de door de aangewezen autoriteiten afgegeven bewijzen tot het pro deo procederen of het kosteloos doen opmaken van akten, nogmaals te onderzoeken en goed of af te keuren.

De meerderheid der Hoofdbestuurders heeft zich met dat verzoek niet vereenigd.

Het verzoek van het lid Hammacher om ondersteuning, werd, na ingesteld onderzoek, afgewezen.

Een der leden van het Hoofdbestuur sprak weder over het invoeren van een budget. De algemeene Secretaris verklaarde er zich tegen, als niet voorgeschreven in het Reglement, niet overeenkomende met den aard onzer vereeniging en op verdere gronden, door hem ontwikkeld in het Correspondentieblad, ten gevolge van opmerkingen door een lid der laatste rekening-commissie gemaakt.

Wat eene eenvoudige raming betreft, hieraan voldeed hij, op grond van een overzigt der laatste 10 jaren, dat hij deed drukken.

Een ander lid kwam terug op het besluit van de vorige algemeene vergadering betreffende de aanvraag om betaling van reiskosten ouder dan het loopend en het vorige jaar, en om ondersteuning, die in een vroeger jaar toegestaan, niet was ingevorderd.

Dat lid meende, dat dit eene wetsverandering inhield, waartoe een grooter aantal stemmen dan in de vorige vergadering werd uitgebragt, vereischt werd. De Secretaris zag er slechts in een Reglement van orde.

Het is daarom weder op de punten gebragt, opdat deze vergadering hierover moge beslissen.

Eene klagt van een lid van den Ring *Gorinchem* over de onvoldoende gehalte van het zegelpapier werd door de meerderheid der leden van het Hoofdbestuur niet gedeeld en dus zonder gevolg gelaten.

Een Lid van den Ring *Breda* en een ander van den Ring *Deventer* vroegen en verkregen adviesen betreffende practikale kwestiën, beiden in het Bijblad daarna behandeld.

Een Lid van den Ring *Goes* en een van den Ring *Eindhoven* stelden voor, dat het Hoofdbestuur, hetzij bij adres, hetzij in

eene audientie bij den Minister van Justitie, mogt opkomen tegen de woorden door de Heeren Gratama, van Houten en anderen betreffende het Notaris-ambt gesproken.

De meerderheid van het Hoofdbestuur kon zich daarmede niet vereenigen.

Eenige Leden van het Hoofdbestuur meenden een veranderd huishoudelijk Reglement te moeten vaststellen. De Algemeene Secretaris achtte in het ontwerp te zien eene verandering zijner Instructie, waarmede hij zich niet kan vereenigen, als naar zijne overtuiging niet in het belang der zaak.

Hij zeide in de eerstvolgende algemeene vergadering zijn eervol ontslag als Secretaris te zullen verzoeken en stelde daarom voor de behandeling van dat ontwerp Reglement tot na deze vergadering uit te stellen, waaraan voldaan werd.

Ofschoon het Hoofdbestuur tot het vaststellen van zijn huishoudelijk Reglement alleen bevoegd is, heeft het gemeend, dit een en ander om het onderling verband te moeten mededeelen.

Bij gelegenheid dat onze medeleden de Heeren C. J. Schiefbaan te s' Gravenhage en A. Bossers te Loon op Zand 50 jaren als notarissen hadden gefungeerd, heeft de Secretaris namens het Hoofdbestuur hun onze belangstellende deelneming betuigd.

De Reiskosten van een lid van den Ring *Heerenveen* in 1871 gemaakt als lid der Commissie tot het nazien der Rekening werd, overeenkomstig het boven behandeld besluit der vorige vergadering afgewezen.

De Proceskosten van den Heer Voorduijn werden met *f* 800, die van den Ring *Heerenveen* met *f* 500, en die van den Heer Vorstman (gedeeltelijk door den Ring *Rotterdam* gedragen) met *f* 396 betaald.

De Secretaris verzond, niet in die betrekking, maar als lid en ontwerper ten zijnen koste, den u bekenden brief van den 15 Maart ll., behelzende zijne zienswijze en daarop gegronde voorstellen aangaande de ondersteuningen, enz.

Ofschoon hij 130 magtigingen ontving om het beleggen van eene buitengewone algemeene vergadering van het Hoofdbestuur te verlangen, deed hij dit niet, omdat hij niet genoegzaam overtuigd was geworden van de instemming van dat aantal Leden hetwelk voor eene wetsverandering vereischt wordt, en hij dus vreesde de Vereeniging onnoodige moeite en kosten te zullen veroorzaken door het beschrijven van die buitengewone vergadering.

Hij verzocht toen, gesterkt door den Ring *Rotterdam*, de benoeming van eene Commissie tot het bewerken van een praeadvies voor de vergadering in dien brief voorgedragen.

Het Hoofdbestuur meende bij meerderheid van stemmen dit verzoek te moeten afwijzen.

De Commissie tot redactie van het Bijblad berigtte in eene der laatste vergaderingen van het Hoofdbestuur dat zij tegenwoordig weinig medewerking van de Leden ondervond uit schaarschte van ingezonden stukken blijkende en vroeg of het Hoofdbestuur goed vond. dat zij voorbereidende stappen deed, tot vereeniging of zamensmelting met een der andere regtsgeleerde tijdschriften. Het Hoofdbestuur vond echter beter, op deze vergadering over het intrekken van het Bijblad te spreken.

Als geschenken vermelden wij voortdurend de exemplaren van het regtsgeleerd tijdschrift *Themis* en de nieuwe uitgaaf van het *Handboek* van ons medelid, den Heer notaris T. van Uye Pieterse, van Vlissingen.

Ziehier M. H. het gewoon Jaarverslag. Straks verzoek ik nadat mijne werkzaamheden als Secretaris en Penningmeester zijn afgeloopen een oogenblik het woord, om van u in die betrekking afscheid te nemen en mijne beste wenschen voor den bloei der Vereeniging uit te spreken.

Ik heb gezegd.

De Secretaris voegde hierbij:

Sedert 7 Julij ll., wanneer dit verslag in de vergadering van het Hoofdbestuur werd gearresteerd, werden ontvangen de volgende berigten:

1°. van het overlijden van ons medelid den Heer E. P. Brünger, te Vrouwen-Parochie;

2°. van het bedanken van ons medelid den Heer Mr. C. van der Lek de Clercq, te Zierikzee;

3°. van de toetreding van de Heeren:
H. H. Thooft, te Rotterdam,
J. J. A. Sperna Weiland, te Bodegraven.
P. F. van Erp, te Schayk.

Zoodat de achteruitgang in aantal van leden zich tot één bepaalt.

Verder: Dat de Heer Mr. A. H. Koning, te Finsterwold Correspondent werd voor den Ring Winschoten in de plaats van den Heer Mr. J. J. G. Koning, te Wedde,

en de Heer F. Schaafsma, te Lemmer voor den Ring *Sneek*, in de plaats van den Heer A. Haagsma.

Terwijl de Heer N. J. Bex, te Klimmen, in den Ring *Maastricht* is herbenoemd.

Het verslag werd, met dankzegging aan den steller, aangenomen voor kennisgeving.

Het tweede punt betreft het nazien der Rekening van Penningmeesters over het jaar 1874.

De Algemeene Secretaris en Penningmeester deelt mede, dat hij aan de Commissie door de vorige Vergadering benoemd, behalve het Rekeningboek over 1874, heeft voorgelegd zijn Kasboek, tot ultimo Julij dezes jaars met de justificatoire bescheiden, met verzoek om ook dit te verifiëren; de Commissie had echter gemeend daardoor buiten hare lastgeving te gaan. Zij nam kennis van het bestaan van *f* 795.01½ als saldo, waarvan *f* 676.93 bij den Kassier.

Door den Voorzitter de Commissie verzocht zijnde verslag uit te brengen, deed deze dit bij monde van den Heer S. van Dorsser als volgt:

Aan de Algemeene Vergadering.

Wij hebben de eer als Leden der Commissie van onderzoek der Rekening over 1874, te rapporteren:

Dat wij de rekening en verantwoording van ontvangsten en uitgaven over 1874 naauwkeurig hebben onderzocht en vergeleken met de bescheiden, voor zooveel als zulks mogelijk is.

Ons zijn vertoond de bewijzen van Inschrijving Grootboek voor de 4 pCt. Nationale Schuld ad *f* 40,000, voor de 2½ pCt. Nationale Schuld ad *f* 9000, afgegeven den 15den Julij, de Grosse der Hypotheek per reste groot *f* 1500 à 5½ pCt. met de noodige bijlagen ten lasten van A. Tribat en de Polis van Verzekering ad *f* 1000 der Meubelen en boeken in het lokaal op de Passeerdergracht te Amsterdam.

Wij stellen u voor de Rekening en verantwoording zooals deze is gedaan goed te keuren en ons te magtigen deze namens u te onderteekenen.

S. VAN DORSSER,
H VAN ETTEN,
G. P. VROOM.

De Vergadering neemt het voorstel tot goedkeuring zonder hoofdelijke stemming over, magtigt de Commissie, om van die goedkeuring in het Rekeningboek te doen blijken, en daarna bedankt de Voorzitter de Commissie voor de vervulling van hare taak.

Betreffende de Rekening over het loopend jaar adviseerde de Commissie, om de mededeeling van haren stand aan te nemen voor kennisgeving.

Dienovereenkomstig wordt besloten.

Het derde punt van beschrijving betreft de bepaling der plaats wáár de eerstvolgende Algemeene Vergadering zal beschreven worden.

De Voorzitter deelt mede, dat het Hoofdbestuur voorstelt eene keuze uit: Rotterdam, den Haag ot Haarlem.

Vele der aanwezigen vragen stemming.

De Voorzitter zegt, dat Rotterdam daarom het eerst wordt aanbevolen, omdat het in kleine plaatsen moeijelijk is om logies te vinden. Het oog viel dus het eerst op eene groote stad.

De Heer Mr. H. Reyers is van meening, dat, al moge ook het logies bezwaar opleveren, een kleine stad toch de voorkeur verdient. Dáár apreciëert men het bezoek, stelt societeiten als anderzints open, maakt het den leden gemakkelijk. Elders neemt men er geene notitie van.

Tot stemming wordt overgegaan.

Met 104 stemmen wordt Haarlem gekozen. Op den Haag waren 38, op Rotterdam 17, op Nijmegen waren 2 stemmen uitgebragt.

Een stem wilde Vianen, twee briefjes zijn in blanco.

Het vierde punt is de aanwijzing der Ringen, die zullen worden verzocht, in 1876 gecommitteerden tot het nazien der rekening te benoemen.

Op voorstel van het Hoofdbestuur wordt besloten daartoe aan te wijzen de Ringen: *Zwolle*, *Amersfoort* en *Zierikzee*.

Het vijfde punt. De voordragt van het Hoofdbestuur van de som, die in het volgend jaar zal worden afgezonderd, om daaruit de weduwen en weezen van gewone leden of deze zelven te ondersteunen.

Deze som wenscht het Hoofdbestuur vastgesteld te zien op *f* 10375.

De Algemeene Secretaris meent echter, dat dit bedrag *f* 10,380 behoort te zijn, omdat het minimum is *f* 10,375.17 en men niet beneden deze som moet gaan. Het is eigenlijk eene kleinigheid, maar het beginsel moet worden gehandhaafd.

De Heer J. J. Claasen Hzn. deelt mede dat het saldo in de laatste Bestuurvergadering was opgegeven als *f* 10,374.26 en men met *f* 10,375 dus niet daar beneden blijft.

De Vergadering besluit bij acclamatie de som op *f* 10.375, te bepalen.

Het zesde punt betreft de verkiezing van een lid van het Hoofdbestuur, tevens Algemeen Secretaris, in de plaats van den Heer Bruno Tideman (die verzocht heeft bij de voordragt niet in aanmerking te komen) en van den Heer H. P. Tjeenk Willink, die niet dadelijk herkiesbaar is.

De Algemeene Secretaris zegt: Zoo als u uit het rapport is

gebleken, moet ik door doofheid eene plaats verlaten die ik met zooveel genoegen heb vervuld, maar ook andere redenen maken het, in het belang der Vereeniging, gewenscht, dat ik daartoe overga. Ik heb daarom verzocht tot het vervullen dezer plaats niet meer te worden voorgedragen, zooals zoo vele jaren achtereen is geschied, en gij mij steeds uw vertrouwen deed genieten. Ik neem dus van u allen als secretaris en als secretaris-penningmeester afscheid, maar dit neemt niet weg dat ik, zoolang God mij de kracht geeft, steeds met lust elke gelegenheid zal aangrijpen, om mij aan het belang der Vereeniging toe te wijden. Ik beveel mij in uw aller vriendschap aan. Gedurende den verderen loop dezer vergadering zal de Heer Elzevier Dom, mij als lid vertegenwoordigen; van mijn gevoel zult gij niet verlangen dat ik bij de behandeling der volgende punten tegenwoordig ben."

De Secretaris verlaat de Vergadering.

De Voorzitter deelt mede, dat de nominatie van de eerste vacature bestaat uit de Heeren C. J. Kruimel GMz. en Mr. J. F. Wertheim, en antwoordt op de vraag van een der leden, dat die nominatie niet is alphabetisch opgemaakt maar met preferentie.

Tot stemming wordt overgegaan. Benoemd wordt de Heer C. J. Kruimel Gmz. met 209 stemmen. De Heer Wertheim heeft 5 stemmen op zich vereenigd. Vijf stemmen zijn van onwaarde en een briefje in blanco.

Van deze benoeming zal worden kennis gegeven aan den Heer Kruimel en het Hoofdbestuur vleit zich, bij monde van den Voorzitter, dat deze de benoeming zal aannemen.

Voor de tweede vacature, waarin door de Vergadering, zonder voordragt van het Hoofdbestuur, moet worden voorzien, worden uitgebracht 209 stemmen, waarvan 71 op den Heer A. van der Plaats, 32 op den Heer Mr. J. V. C. Wichers, 27 op den Heer H. W. Arentzen en 27 op den Heer S. van Dorser.

De overige stemmen zijn verdeeld.

Bij tweede vrije stemming verkrijgen de Heeren van der Plaats 133, Arentzen 41 en Wichers 30 stemmen, zoodat eerstgenoemde is gekozen.

De Heer A. van der Plaats, ter Vergadering aanwezig, verklaart de op hem uitgebragte keuze zich te laten welgevallen.

Het zevende punt van beschrijving wordt thans aan de orde gesteld.

De Heer A. E. Roest van Limburg stelt als motie van orde voor, eerste punt 8 en 9, dan punt 7 te behandelen. De eerstgenoemde voorstellen toch hebben een wijdere strekking. Daarin wordt de vraag gesteld, kan de uitkeering geheel vervallen, kan zij beperkt worden? Eerst dient men dus te weten, wat dien aangaande wordt beslist, vóór dat men over een voorstel beraad-

slaagt, waarin die uitkeering wordt gehandhaafd. Een afdoend besluit kan er in geen geval omtrent de voorstellen heden worden genomen. Drie vierde der leden moeten er mede instemmen. Aan punt 7 kan dus geene uitvoering worden gegeven, en door punt 8 en 9 zou de zaak commissoriaal worden. Verzuim is er dus van dit jaar in geen geval. Op deze gronden stelt de spreker zijne motie.

De Voorzitter wijst er op, dat art. 18 van het reglement den Voorzitter het regt geeft, de werkzaamheden te regelen. Deze motie moet dus reeds uit dien hoofde worden bestreden: hoe gaarne hij ook de wenschen der Vergadering ter wille is, hij blijft echter persisteren bij zijn regt tot regeling der werkzaamheden. Het voorstel des Heeren Tjeenk Willink heeft bij het Hoofdbestuur een onderwerp van rijp beraad, van naauwkeurig onderzoek uitgemaakt. Het is zóó voorbereid, dat het haast geene toelichting behoeft. Het is in het belang der weduwen en weezen, in het belang der Broederschap. De zaak in handen eener commissie te stellen zou haar op de lange baan schuiven, en hoe eerder hoe beter, moet hier gehandeld worden. De tegenwoordige regeling is nadeelig voor de financiën der Broederschap; verbetering, spoedige verbetering noodzakelijk, spreker blijft daarom het voorstel ondersteunen en de motie bestrijden.

De Heer Roest van Limburg zegt zich niet te hebben uitgelaten vóór of tegen het voorstel; zijn oordeel blijft geheel ongepraejudicieerd. Hij wenscht alleen verandering in de orde van behandeling en treedt niet in de mérites der voorstellen.

De Voorzitter meent echter dat de Heer Roest wel is getreden in de mérites door de qualificatie: "wijdere strekking". Overigens houdt hij zich aan de derde alinea van art. 18, waarbij hem het regt wordt toegekend om de werkzaamheden te regelen.

De Vergadering vereenigt zich met de zienswijze des Voorzitters.

De Heer H. P. Tjeenk Willink verwijst naar de schriftelijke toelichting bij het voorstel. De gedachte die aan dit voorstel ten grondslag ligt, is in vroegere tijden door den Heer van Holten tot Echten uitgesproken. De buitengewone leden moeten hunne bijdragen van ƒ 10 ter hunner beschikking hebben; anders vermindert die bijdrage doordien zij tot de uitkeering medewerkt. In plaats van ƒ 10, is zij nu ƒ 3.80, zoozeer is zij van 1854 tot 1874 verminderd. In 1874 was zij nog ƒ 4, "Het aantal gewone leden neemt af, naarmate dat der buitengewone toeneemt, de verhouding wordt ongunstiger. Bleven de zaken goed gaan, dan zou deze vermindering aan de eene en vermeerdering aan de andere zijde geen kwaad kunnen, maar de rekeningen sluiten niet, men gaat van het kapitaal teeren. Er wordt voortdurend los gemaakt en weinig belegd. Verleden jaar werd ƒ 1200, losgemaakt en niets belegd. Zoo zal het van jaar tot jaar gaan en

ter wille van uitkeeringen het kapitaal worden opgemaakt. Dit is de weg naar den afgrond. Hoe dien weg te vermijden, met handhaving van de regten der gewone leden, die *f* 30 per jaar betalen. In het voorstel is het middel aangegeven. Gesteld er zijn 600 leden; 300 gewone, 300 buitengewone, die eene contributie betalen van *f* 12000. Volgens dit voorstel worden van die *f* 12000 *f* 6000 afgezonderd; het overige wordt ter uitkeering bestemd, van die afgezonderde *f* 6000 worden administratiekosten enz. bestreden, stel *f* 3000, over de *f* 3000, die overig zijn, kan de vergadering dan op voorstel van het Hoofdbestuur beschikken, zij kan daarvan b. v. de helft beschikbaar stellen voor uitkeering aan behoeftige leden enz. de andere helft kapitaliseren. Dan wordt niet alleen voor de behoefte van het notariaat gezorgd, maar ook aan den geest van weldadigheid doet men regt wedervaren. Dat het regt der gewone leden niet willekeurig is, is in het voorstel ontwikkeld, en dat het overschot van *f* 10 per lid steeds werd voor oogen gehouden, dat in 1854, in den tijd van normale toestanden, tegenover 438 leden, *f* 4500 stond. Die toestand van 1854 moet herlevendigd en bestendigd worden; dan zijn wij regtvaardig tegenover allen en dan is de grief der buitengewone leden weggenomen, dat hunne contributie aan uitkeering wordt besteed.

De Vergadering zal dan voteren, welk bedrag voor ondersteuning van behoeftige leden enz. kan worden afgezonderd.

Een amendement, om in het voorstel te bepalen, dat van de gereserveerde helft een gedeelte zal zijn voor het aanvullings-kapitaal, een ander deel van uitkeering, bestrijdt de spreker. Dit amendement spruit voort uit een verkeerd begrip van het voorstel. De Vergadering kan van de som afzonderen zooveel zij wil, dat, wat zij niet afzondert, blijft kapitaal. Steeds zal de vergadering kunnen beslissen.

De aanneming van dit voorstel zal geheel zijn in overeenstemming met den feitelijken toestand en met het reglement van 1854.

De Heer N. J. Bex is de voorsteller van het amendement, door den Heer Tjeenk Willink bedoeld. Hij ziet in de toelichting van het voorstel de bedoeling, om te geraken tot aanvulling van kapitaal. Indien dat zóó is, vraagt spreker, waarom het niet gezegd en bepaald, zooals het amendement wil, dat een deel van de gereserveerde som moet dienen tot kapitaalvergrooting.

De Heer M. F. Boonzajer wijt het gezegde van den Heer Bex aan eene onjuiste lezing. Ieder jaar toch zal, bij aanneming van het voorstel, ondersteuning gegeven worden in twee afdeelingen, in het voorstel is van geene belegging sprake. De eerste afdeeling is van ondersteuning op grond van verkregen regten, de tweede is die der vrijgevigheid. Jaarlijks zal de Vergadering bepalen, welke som uitgekeerd zal worden aan de regthebbenden en gegeven aan de niet regthebbenden. Regeling van belegging komt in dit

artikel niet te pas. Wat buiten de sommen valt, bestemd tot ondersteuning, dat wordt belegd.

En nu de spreker eenmaal aan het woord is, vraagt hij: Wat willen we eigenlijk? Willen we uit het fonds trekken of willen we er aan geven? Het toenemend aantal buitengewone leden, spreker aarzelt niet, het te constateren, doet het eerste vermoeden. Men schijnt niet genoeg doordrongen te zijn van het beginsel dat het fonds door het notariaat is gecreëerd om te g e v e n. Als het door ieder gebruikt wordt, om er uit te trekken, heeft het geen reden van bestaan. Misschien is het een eutopie, om uit eene Levensverzekering-Maatschappij te willen trekken; dit fonds moet echter zeker daartoe niet worden gebezigd. Wij behooren tot de bevoorregten in de Maatschappij, wij zijn gezegend met ruime inkomsten, wij moeten geven aan, niet trekken van hulpbehoevende ambtgenooten, hunne weduwen, hunne weezen. In de verbetering der organisatie van het fonds, volgens het voorstel, zie ik eene nieuwe toekomst voor het fonds. Bestaande regten worden gehuldigd, wij notarissen hebben het eerst daarvoor te waken; krachtens ons ambt zijn wij daartoe geroepen, verpligt. En na de erkenning dier regten, na het voldoen aan onzen pligt, krijgt het hart eene plaats. De philantropie staat dan weêr op in ons midden; onderlinge legaten zullen dat weldadigheidsfonds kunnen stijven. Vertrouwen in de administratie, hulde aan het bestaande regt, uitoefening der weldadigheid moeten het fonds opheffen, en bevestigen onze Broederschap.

De Heer N. J. Bex dringt nogmaals aan op vaste regeling, zooals in zijn amendement bedoeld. De Vergadering blijft toch vrij, zooveel tot uitkeering te bestemmen als zij wil.

De Heer Tjeenk Willing wijst op de cijfers. Een restant, dat volgens de bestaande regeling *f* 2318 bedroeg, zal volgens de nieuwe gegevens *f* 5000 bedragen. Men zou de vergadering te veel binden, de bepaalde kapitaalsvergrooting te decreteeren. Wat niet besteed wordt voor het notariaat of behoeftigen wordt belegd. Legt men de vergadering aan banden, dan zou het mogelijk kunnen zijn, dat het kapitaal weder moest worden aangesproken. Voorts herinnert spreker dat de minimumrente nu *f* 1900 is, dat dus tot *f* 2500 moet worden bijgepast, terwijl in 1854 het normaal rentecijfer *f* 2591 werd bereikt.

Nadat eenige drukfeilen in het voorstel zijn verbeterd, wordt het voorstel, door eene stemming met zitten en opstaan, met algemeene stemmen aangenomen.

Het besluit is alzoo:

Art. 54 van het Reglement worde gelezen als volgt: Jaarlijks draagt het Hoofdbestuur op eene met redenen omkleedde voordragt van Penningmeesters aan de Algemeene Vergadering eene som voor, die in het volgende jaar zal worden afgezonderd, om

daaruit de weduwen en weezen van gewone leden of deze zelven te ondersteunen. Zij zal ten minste zijn de som welke de bijdrage der gewone leden in het afgeloopen jaar die van *f* 10 per hoofd overtreffen, vermeerderd met *f* 2500, of zooveel meer als de renten van het kapitaal in het vorige jaar dat cijfer te boven gaan.

Op dit minimum hebben de weduwen en weezen der gewone leden regt.

Hetgeen meer wordt afgezonderd strekt ter ondersteuning van weduwen en weezen, die aanvragen om ook hiervan te genieten en van hunne behoeften er aan, ten genoege van het Hoofdbestuur doen blijken en tot hulp aan behoeftige gewone leden.

De punten 8 en 9 vervallen door de aanneming van dit voorstel.

Het tiende punt, luidende:

Het Hoofdbestuur wenscht het 8ste punt van behandeling in de vorige algemeene vergadering bij acclamatie *aangenomen*, luidende:

> "vordering wegens reiskosten van correspondenten of "leden van commissiën, ouder dan het loopende en het "vorig jaar, worden niet meer vergoed; evenmin uitkeering "van ondersteuning, in vorige jaren toegestaan",

nogmaals aan de orde te stellen, omdat, naar het oordeel van sommige leden, dit eene verandering van het Reglement zou bevatten.

De Heer Tjeenk Willink, deelt mede, dat deze bepaling, wil zij doel treffen, tot wetsartikel moet worden verheven; alleen in geval van wetskracht kan worden gederogeerd van de gewone verjaringsbepalingen.

Het voorstel wordt bij acclamatie aangenomen. (Tegen den Heer Bruno Tideman, vertegenwoordigd door den Heer W. A. J. Elzevier Dom).

11°. Een voorstel van het Hoofdbestuur tot erkenning van de verdiensten van den Algemeenen Secretaris.

Wordt voorgesteld:

De vergadering besluit om den afgetreden Algemeenen Secretaris als oprigter der Broederschap, levenslang eene jaarlijksche toelage aan te bieden van *f* 600.

De Voorzitter brengt bij de indiening van dit voorstel groote hulde aan de verdiensten van den Heer Tideman, door hem, gedurende bijna het derde eener eeuw, ten bate der Broederschap bewezen en de Heer Boonzajer deed uitkomen, dat het pensioen wordt voorgesteld als eene hulde, aan den oprigter der Broederschap, om te voorkomen, dat een pensioen aan eenen algemeenen Secretaris, ooit als antecedent zou kunnen worden gesteld.

Bij acclamatie werd het voorstel aangenomen en, naar aanleiding van een door den Heer van Heyst van Meppel geopperd denkbeeld, dat door de Heeren Boonzajer, van der Gronden, Obreen, en Wertheim deels werd overgenomen, deels werd geamendeerd, besluit de vergadering tevens den Heer Bruno Tideman te verleenen den titel van honorair lid, onverkort zijne regten als gewoon lid, die zullen blijven gelden.

De Heer van de Watering bedankt den Voorzitter voor de uitmuntende leiding der vergadering en, vóór dat deze werd gesloten, verscheen de Heer Bruno Tideman, door de vergadering, daartoe uitgenoodigd, weder in haar midden.

De Voorzitter deelde hem het zooeven genomen besluit mede, onder dankbetuiging voor het vele, door den Heer Tideman voor de Broederschap gedaan, waarop de Heer Tideman antwoordde, "dat het hem speet, de geldelijke toelage niet te mogen afwijzen, "dat hij alzoo de aanbiedingen aanvaardde, en steeds bereid zou "worden gevonden, zijne krachten aan de belangen der Broeder-"schap te wijden."

De Voorzitter sluit hierop de Vergadering.

Namens het Hoofdbestuur,
BRUNO TIDEMAN.

De Heer C. J. Kruimel GMz. heeft de benoeming aangenomen en zal in zijne betrekking optreden, op den dag dat deze aflevering verzonden is en hiervan in de *Haarlemmer Courant* berigt gegeven wordt.

De Heer A. Merens is herbenoemd als Correspondent voor den Ring *Haarlem*.

Toegetreden zijn als gewone Leden de Heeren A. Miedema, Notaris te Sneek, en R. Jonkers, Notaris te Genemuiden.

Overleden zijn de Heeren Leden:

W. A. Everts, ... te Oldenboorn, 16 Julij ll.
G. J. van Heuven, 〃 Nijmegen, 6 Aug. 〃
en A. Binnerts, ... 〃 Heerenveen, 13 〃 〃

De Vergadering van het Hoofdbestuur, den 15den September ll. gehouden, heeft de Heer J. J. Claasen Hz. tot Voorzitter en de Heer J. L. Kabel tot Penningmeester herbenoemd; tot gecommitteerden voor de redactie van het Bijblad de Heeren W. A. J. Elzevier Dom, C. van Olst Jr. en C. J. Kruimel GMz. gekozen en de Heer M. F. Boonzajer tot Voorzitter van de eerstvolgende Algemeene Vergadering. De benoemden hebben zich dit laten welgevallen.

Den 23sten September e. k. zal de Heer C. J. Kruimel GMz. als Algemeen Secretaris en Penningmeester in werking treden.

Aan de Heeren Leden

VAN DE

BROEDERSCHAP DER NOTARISSEN

in Nederland.

Ik nam afscheid als Algemeen Secretaris van de Leden in de Algemeene Vergadering tegenwoordig; thans doe ik het van U allen.

Het valt niet ligt het stuurrad aan andere handen over te geven van eene boot, die men zelf mogt op stapel zetten, in de vaart brengen en zoovele jaren besturen.

Als honorair-Lid der Vereeniging hoop ik nog eene poos, zooveel ik kan, hare vaart te bevorderen. Blijft mij Uwe vriendschap en vertrouwen schenken. Het zal mij zeer aangenaam zijn, Uwe brieven te blijven ontvangen, waar Gij meenen mogt dat mijne veeljarige ondervinding U, bij praktikale moeijelijkheden of duisterheden, eenig licht zou kunnen geven; het beantwoorden zal mij steeds een waar genoegen zijn. Ook waar het vragen omtrent de Broederschap en haar verleden betreft.

Mogt ik het nog beleven, dat eene nieuwe en betere wet op het ambt, met herstelling van kamers, hetzij

arrondissementsgewijze of voor grootere kringen, onze Vereeniging kon doen beschouwen als hare taak te hebben afgeweven, dit zou een mijner wenschen vervullen.

Ik hoop te blijven

Uw toegenegen medelid
BRUNO TIDEMAN.

Amsterdam,
23 September 1875.

CORRESPONDENTIE-BLAD

VAN DE

BROEDERSCHAP DER NOTARISSEN

IN NEDERLAND.

ACHTSTE DEEL.

15e AFLEVERING.

NB. Op de laatst verzonden Aflevering in September 1875 werd abusivelijk gedrukt 15e Aflevering, dit moet zijn **14e** Aflevering.

PUNTEN VAN BESCHRIJVING

VOOR DE

ALGEMEENE VERGADERING,

te houden te **HAARLEM**,

op Dingsdag den 1sten Augustus 1876.

De Heeren Leden der Broederschap worden uitgenoodigd tot het bijwonen der Algemeene Vergadering, welke gehouden zal worden op **Dingsdag den 1sten Augustus 1876**, te Haarlem, in het Lokaal "de Doelen", bij de Botermarkt aldaar.

De vergadering zal precies ten 10 ure geopend worden door den Heer M. F. Boonzajer, lid van het Hoofdbestuur, die door dat Bestuur, ingevolge het Reglement,

tot Voorzitter is benoemd en welke zich die benoeming heeft laten welgevallen.

Ten half 10 ure zal de zaal voor HH. Leden geopend zijn, en zal aan ieder Lid bij het binnenkomen eene gedrukte presentielijst worden ter hand gesteld.

Ieder wordt verzocht plaats te nemen aan de tafel, waar een exemplaar dezer punten van beschrijving, dragende het nummer waaronder zijn naam op de lijst voorkomt, wordt gevonden.

Ten einde de gedrukte presentielijst te kunnen gereed maken, worden HH. Leden verzocht **vóór 28 Julij** e. k., hun voornemen om de vergadering bij te wonen, aan den Algemeenen Secretaris te berigten en op of nà dien dag aan den Heer A. Merens J.Czn., Notaris te Haarlem, Correspondent van dien Ring.

De leden, die hieraan niet voldoen, zullen hunne namen niet op de presentielijst vermeld vinden, doch worden verzocht bij het inkomen der zaal het vervolg van de presentielijst te teekenen.

Zij, die andere Leden vertegenwoordigen, gelieven een lijstje, houdende de namen en standplaatsen der lastgevers, met de brieven of lastgevingen, vóór de opening der vergadering aan den Algemeenen Secretaris ter hand te stellen.

Na de opening zullen aan de orde worden gesteld de volgende punten:

1°. Het Algemeen Verslag, uit te brengen namens het Hoofdbestuur door den Algemeenen Secretaris, en casu quo de punten daaruit voortvloeijende.

2°. Het verslag der Commissie, belast met het nazien der Rekening van Penningmeesters over 1875, en het besluit der Algemeene Vergadering ten dien aanzien.

3°. De bepaling der plaats, waar de eerstvolgende Algemeene Vergadering zal gehouden worden.

4°. De aanwijzing der Ringen, die zullen worden verzocht in 1877 Gecommitteerden tot het nazien der rekening te benoemen.

5°. De verkiezing van een Lid van het Hoofdbestuur in de plaats van den Heer J. L. Kabel, welke volgens den rooster aftreedt doch herkiesbaar is, waartoe ingevolge het Reglement een dubbeltal door het Hoofdbestuur zal worden voorgedragen.

6°. Voorstel van den heer Mr. W. S. van der Gronden, lid van het Hoofdbestuur (en door dit laatste overgenomen) om te bepalen, dat de zes Hoofdbestuurders, welke niet het Collegie van Dagelijksch Bestuur uitmaken, uit de verschillende Provinciën des Rijks moeten worden gekozen volgens een door het Hoofdbestuur vast te stellen rooster, zoodanig dat elke provincie op zijne beurt in het Hoofdbestuur worde vertegenwoordigd.

7°. De benoeming van een lid van het Hoofdbestuur, in de plaats van den Heer B. G. van Heyst, die mede volgens den rooster dit jaar aan de beurt van aftreding doch niet herkiesbaar is.

De voorziening in deze vacature geschiedt bij vrije stemming.

8°. De benoeming van een lid van het Hoofdbestuur, in de plaats van den Heer Mr. J. H. van Roijen, die als zoodanig heeft bedankt.

De voorziening in deze vacature geschiedt mede bij vrije stemming.

NB. De aftredingen en benoemingen worden geacht in te gaan op den 2den Aug. 1876.

9°. Het in de vergadering van 5 Augustus 1875 met algemeene stemmen aangenomen voorstel van den Heer H. P. Tjeenk Willink (overgenomen door het Hoofdbestuur), luidende:

Art. 54 van het Reglement wordt gelezen als volgt:

"Jaarlijks draagt het Hoofdbestuur op eene met

"redenen omkleede voordragt van Penningmeesters "aan de Algemeene Vergadering eene som voor, "die in het volgende jaar zal worden afgezonderd, "om daaruit de weduwen en weezen van gewone "leden of deze zelven te ondersteunen. Zij zal "ten minste zijn de som, welke de bijdragen der "gewone leden in het afgeloopen jaar die van *f* 10 "per hoofd overtreft, vermeerderd met *f* 2500 of "zooveel meer als de renten van het kapitaal in "het vorige jaar dat cijfer te boven gaan.

"Op dit *minimum* hebben de weduwen en "weezen der gewone leden regt.

"Hetgeen meer wordt afgezonderd strekt ter on-"dersteuning van weduwen en weezen, die aan-"vragen om ook hiervan te genieten en van hunne "behoeften er aan ten genoege van het Hoofd-"bestuur doen blijken en tot hulp aan behoeftige "gewone leden."

Voor de toelichting van dit voorstel wordt verwezen naar Corr. Blad, Deel 8, blz. 239 en v. en blz. 271 en v.

Ingevolge art. 21 van het Reglement wordt bovenstaand voorstel andermaal op de punten van beschrijving voor deze vergadering gebragt; hierop wordt volgens gezegd artikel geen amendement toegelaten en zal het voorstel in deze vergadering niet anders dan met drie vierde der uitgebragte stemmen kunnen worden aangenomen.

Het Hoofdbestuur stelt voor om bij aanneming van vorenstaand voorstel, dit *terstond* verbindend te verklaren. (Zie art. 22 Reglement).

10°. De voordragt van het Hoofdbestuur om ingevolge het nieuwe art. 54 van het Reglement *f* 8500 af te zonderen, om daaruit de weduwen en weezen van gewone leden of deze zelven te ondersteunen. Het bij dit art. bedoelde minimum bedraagt *f* 7853.10.

11°. Indien het sub 9° aan de orde te stellen voorstel niet mogt worden aangenomen:

De vaststelling op voordragt van het Hoofdbestuur van de som, die in 1877 ingevolge het bestaand

art. 54 van het Reglement zal worden afgezonderd, om daaruit de weduwen en weezen van gewone leden en deze zelven te ondersteunen.

12°. Voorstel van het Hoofdbestuur om ingevolge art. 88 van het Reglement het lidmaatschap te ontzeggen aan den heer A. A. Vermandel, vroeger notaris te Sas van Gent.

13°. Voorstel van het Hoofdbestuur om ingevolge art. 49 van het Reglement het lidmaatschap te ontzeggen aan den Heer G. C. B. van Nouhuijs, notaris te Ossendrecht.

Na afloop der vergadering zal ten 5 ure de maaltijd gehouden worden.................. te Haarlem.

Wanneer een der leden, die ter vergadering is, verhinderd wordt om van den maaltijd gebruik te maken, gelieve hij dit aan den Heer Correspondent in den Ring of aan den Algemeenen Secretaris te berigten, uiterlijk vóór het openen der Vergadering.

Maandagavond den 31sten Julij e. k. zal men zich kunnen vereenigen in de lokalen en tuinen van de societeit: "Trouw moet blijken", aan de Groote Markt en in den Haarlemmerhout en van de Societeit: "Vereeniging", in de Begijnestraat te Haarlem, welke Societeiten door de respectieve Bestuurderen beleefdelijk voor de Heeren leden der Broederschap zijn opengesteld.

Amsterdam,
10 Julij 1876.

Namens het Hoofdbestuur,
C. J. KRUIMEL GMz.
Alg. Secretaris van de Broederschap der Notarissen in Nederland.

NB. Wegens onvoorziene omstandigheden kan de plaats waar de maaltijd zal gehouden worden, eerst op de vergadering worden medegedeeld.

CORRESPONDENTIE-BLAD

VAN DE

BROEDERSCHAP DER NOTARISSEN

IN NEDERLAND.

ACHTSTE DEEL.

16e AFLEVERING.

HANDELINGEN

VAN DE

ALGEMEENE VERGADERING,

gehouden te **HAARLEM**,

op Dingsdag den 1sten Augustus 1876.

De Vergadering wordt ten ruim 10 ure in het lokaal "de Doelen" geopend door den Heer M. F. Boonzajer, Notaris te Gorinchem, lid van het Hoofdbestuur, die als Voorzitter daarbij de navolgende rede houdt:

M. H!

Van uw Hoofdbestuur de vereerende opdragt ontvangen hebbende tot de leiding van deze uwe algemeene vergadering, heb ik het voorregt bij de opening daarvan een hartelijk welkom in Noord-Hollands hoofdstad u toe te roepen en daarbij mijn vertrouwen te uiten op uwe welwillendheid bij de vervulling van mijne dagtaak, die alleen daardoor tot een goed einde door mij zal kunnen worden gebragt.

Gij verwacht of verlangt wel niet, dat ik, afwijkende van vroegere goede gewoonte, zou nalaten bij de opening uwer vergadering een inleidend woord te spreken; vergun mij echter, al

wat meer bijzonder onze Broederschap betreft, over te laten aan het jaarlijksch verslag, dat u daarvan straks door onzen in het verloopene jaar nieuw opgetredenen Algemeenen Sekretaris zal worden gegeven, en waarbij ik alleen dit wensch te voegen, dat het gemis der veeljarige ervaring en onbeperkte belangstelling van onzen afgetredenen Algemeenen Secretaris, door zijnen opvolger, den Heer Kruimel, ons in velerlei opzigt is vergoed.

En waarover nu zou mijn inleidend woord anders kunnen handelen, dan over de zaak, die ons allen zoozeer ter harte gaat — *de eer van het Notariaat*.

In een tijdvak, dat zich meer dan eenig ander kenmerkt door aanranding en verguizing van al wat tot dusverre eerbied en achting genoot, kan het ons leed doen, maar niet verbazen, dat ook het Notarisambt wordt aangevallen, kon het zijn omver geworpen.

Wanneer in eene van 's lands vergaderzalen, bij periodieke gelegenheden, met eene volharding aan eentoonigheid grenzende, en van meer eenzijdigheid dan zaakkennis blijk gevende, wordt herhaald een betoog der hooge voortreffelijkheid van de vrijverklaring van het Notariaat; wanneer daarbij met lustig welgevallen wordt geciteerd, het uit eenen Parijschen Voleur overgenomene, maar daarom toch niet van fransche geestigheid doortrokkene woord dat "un Notaire est de l'argent, et quand il est vieux, il devient un franc ou un sou" dan behoeft het weinig betoog meer, dat het Notariaat, met alles wat geroepen is gezag uit te oefenen, aangerand wordt en miskend, zoo mogelijk in minachting gebragt.

Het voegt ons niet te beoordeelen in hoeverre het peil der debatten en de waardigheid van de wetgevende vergaderingen onzes lands door dergelijke citaten en voorstellingen worden verhoogd; intusschen heeft het in uw Hoofdbestuur bij herhaling uitgemaakt een punt van beraadslaging, of het ook op onzen weg kon gelegen zijn, tegen zulke aánvallen en zonderlinge redeneringen in het openbaar op te treden; de meerderheid was en bleef echter van meening, dat onze beste verdedigingskracht daartegen bestaat in verhoogd toezigt op eigen handelingen, en dat wij daarna met vermeerderd vertrouwen de bescherming onzer ambtsbediening mogen overlaten aan hen, die onpartijdiger en reeds daarom beter dan wij, daartoe in staat zijn.

En door wie dat dan ook niet wordt nagelaten; want met dankbaarheid erkennen wij het, dat de aanvallen, tegen ons Ambt gerigt in de Tweede Kamer der Staten Generaal, met volharding en waardigheid en kracht zijn wederlegd door Zijne Exc. den Heer Minister van Justitie, even als door zijnen geëerden Ambtsvoorganger, en het schijnt mij toe aan deze ure en plaats volkomen gepast te wezen onze hulde daarvoor luide uit te spreken; ik vlei mij met uwe onverdeelde instemming, wanneer ik het getuigenis afleg, dat beide de heeren Ministers van Lijnden van Sandenburg en de Vries zich blijvende aanspraken hebben verworven op de erkentelijkheid en sympathie van het Notariaat in

Nederland, door de verdediging daarvan op te nemen, daar, waar wij ons daartoe niet konden doen hooren.

Ongetwijfeld kunnen wij nog meer dan onze ingenomenheid met die bescherming te betuigen, want wij kunnen, en in een tijdperk, dat zich het bezitregt van den vooruitgang zoozeer aanmatigt, moeten wij in dubbele mate, toezien op het behoud en de verhooging der eer van ons Ambt.

Dat kunnen wij doen, als we met voorbijzien van alle eigenbelang, ons geheel en al toewijden aan de behartiging der belangen van anderen; als wij kennismakende met baatzucht van erflustigen, onze tusschenkomst hun ontzeggen, of met de begeerigheid van deelgenooten bij boedelscheidingen, hunne medebelanghebbenden daartegen beschermen; als we tegen oneerlijke verkrijgingsmiddelen strijd voeren, als daar zijn: verbodene giften in de regte lijn in den vorm van gekwiteerde transporten — gefingeerde obligatiën of kwijtingen — onereuse verhuringen en zoovelen meer; als we bij het opmaken der geschriften, die de toekomstige regten en pligten van partijen regelen en zullen regeeren, de meest naauwlettende zorgen in acht nemen en daardoor mogelijke regtsgeschillen voorkomen; als we eensgezindheid en vrede bepleiten en bevorderen in familiekringen, daar, waar ze, ik wijs nogmaals op boedelscheidingen, zoo dikwijls gevaar loopen, maar met beleid kunnen behouden blijven; wie onzer heeft het niet meermalen ondervonden, dat onze ambtsbetrekking ons plaatst als midden in den grooten strijd, die steeds bestaan heeft en wel altijd zal blijven bestaan, maar die zelden met meer heftigheid en minder ontzag van middelen dan in onze dagen is gevoerd; den strijd tusschen hen, die niet hebben, tegen hen, die wel hebben; den strijd om het bezit.

En eveneens heeft zeker ieder onzer het meermalen ervaren, dat het staan midden in dien strijd veeltijds de gelegenheid aan ons opent tot het verkrijgen van eigen voordeelen, wanneer men de strijdende partijen niet tot den vrede neigt, maar naar hun begeeren laat oorlog voeren.

Maar even dikwijls heeft ieder onzer het dan ook kunnen ondervinden, dat het bevorderen van den vrede in de familiën, zij het met voorbijzien van ons eigen belang, schooner voldoening oplevert en betere vruchten dan die in dadelijk geldelijk voordeel gelegen zijn, en dat de Notaris, zoo handelende, kan hebben daadwerkelijk genot van eene der schoonste betrekkingen, die in het maatschappelijk leven te vinden zijn.

Door eene benoeming voor het leven toch, gewaarborgd in het blijvend bezit van eenen goed bezoldigden werkkring; door de wetten gereglementeerd, maar ook door diezelfde wetten beschermd; bij getrouwe pligtsvervulling onderworpen aan geenerlei overheersching van welke autoriteit ook; is het ons voorregt om vertrouwd en geacht bij velen, verantwoordelijk te zijn alleen aan God en eigen geweten, wanneer men de lust heeft en de kracht om te doen of te laten, wat eed en pligt gebiedt.

Om meer dan eenig ander Ambtenaar het devies te kunnen volgen "fais ce que dois, advienne que pourra" en zonder te vragen of de gedragslijn die men volgt, omdat men ze houdt voor waar, edel en goed, zal worden goed- of afgekeurd door wien ook, vooruit te gaan met moed in het hart en kracht in het hoofd, steunende op wet en regt, met vaste hand staande aan het roer der belangen, die in vrijwillig regtsgebied ter regeling en bescherming ons worden aanvertrouwd; onafhankelijk en vrij.

Genieten wij die onafhankelijkheid wel allen evenzeer? wordt ze niet somtijds getemperd tot vernietiging toe, door overdreven vrees voor cliëntèle of zucht tot uitbreiding er van, soms ten koste van eer of waardigheid? is er in het bereik van ieder onzer nog niet veel wat strekken kan om de vlag van het Notariaat hooger te verheffen, en te vermeerderen de gehechtheid en erkentenis van de maatschappij aan den Notaris, door wien ze zoo gaarne wenscht met eerlijkheid, bekwaamheid en trouw te worden gediend?

Vergun mij M. H.! deze vragen althans heden onbeantwoord te laten; wetende dat uw voorzitterstoel wel is die van den leider uwer beraadslagingen, maar niet die van uwen Mentor wezen mag, wensch ik deze beschouwingen bij dit inleidend woord te beperken.

Nog twee opmerkingen van actueelen aard voor onze Ambtsbetrekking.

Wij zijn bijeen in een tijdperk van voorspoed, maar ook van ernst. Eerst de ernstige zijde dan maar. Of is het niet eenigzins ernstig, te staan aan den vooravond der behandeling bij de wetgevende magt, van een wetsontwerp regelende eene nieuwe indeeling van arrondissementen, die voor velen onzer ambtgenooten van zoo ingrijpenden en ongewenschten aard wezen kan, dat ze, niet geheel ten onregte welligt, wordt beschouwd als een inbreuk te maken op onze aanstelling in daarbij aangewezene en vastgestelde regtskringen.

Het zal uwe aandacht wel niet zijn ontgaan, bij de kennisneming van een der jongste correspondentiebladen, dat eene commissie uit uw Hoofdbestuur, deze gewigtige aangelegenheid bereids met Zijne Excellentie den Minister van Justitie heeft mogen bespreken, en gaarne geef ik U de verzekering, dat uw Hoofdbestuur aan deze voor onze ambtsbetrekking zoo belangrijke zaak met ijver en inspanning hare aandacht en zorgen zal blijven wijden, zooveel dat in ons vermogen zal zijn.

Aangenamer voorzeker is de herinnering aan den algemeenen voorspoed, die ons Vaderland geniet, zoo door het geluk van onverstoorden vrede en rust, als door het bijna reeds verkregen bezit van eenen gezegenden oogst, die alligt tot vernieuwde stijging der grondwaarden en daarmede ook tot verhoogde welvaart onzer ambtsbediening leiden kan.

Welnu, Mijne Heeren! wanneer toenemende voorregten, toenemende verpligtingen medebrengen; wanneer een strijd voor het behoud onzer ambtskringen een vertrouwenswaardig bezit daarvan dubbel noodzakelijk maakt; wanneer de scherpe aanvallen tegen ons Ambt verhoogde zorg voor het behoud der waardigheid daarvan eischt; laat ons dan in verdubbelde mate waardeeren en in eere houden de belangrijke betrekking door ons bekleed, de eer en de waardigheid van het Notariaat, gedachtig aan de woorden: "aide toi et le Ciel t'aidera".

En hiermede verklaar ik de 31ste Algemeene Vergadering der Broederschap van Notarissen in Nederland te zijn geopend.

Na het houden dezer rede worden vele blijken van adhaesie door de aanwezigen gegeven en verklaart de Voorzitter op verzoek van den Heer Claasen, waarmede de Vergadering zich bij acclamatie vereenigt, zich bereid zijne gehoudene toespraak voor het Correspondentieblad af te staan.

Door het oplezen van de Presentielijst blijkt dat ter Vergadering tegenwoordig waren 97 leden, zijnde de Heeren:

M. F. Boonzajer, *Voorzitter*	Hoofdbestuur	Not. te	Gorinchem.
J. J. Claasen Hz	Dagel. Bestuur; Hoofdbestuur	〃 〃	Amsterdam.
J. L. Kabel	Dagel. Bestuur; Hoofdbestuur	〃 〃	〃
W. A. J. Elzevier Dom	Dagel. Bestuur; Hoofdbestuur	〃 〃	〃
C. van Olst Jr	Dagel. Bestuur; Hoofdbestuur	〃 〃	〃
D. van Osenbruggen	Dagel. Bestuur; Hoofdbestuur	〃 〃	Nieuwer-Amstel.
C. J. Kruimel G.Mz., *Alg. Secret.*	Dagel. Bestuur; Hoofdbestuur	〃 〃	Amsterdam.
B. G. van Heijst	Hoofdbestuur	〃 〃	Wijk bij Duurstede.
Mr. W. S. van der Gronden	Hoofdbestuur	〃 〃	Zwolle.
Mr. H. Obreen	Hoofdbestuur	〃 〃	Leiden.
A. van der Plaats	Hoofdbestuur	〃 〃	Leeuwarden.
A. Höfelt	Commissie tot nazien der Rekening.	〃 〃	Kampen.
G. A. van Werkhoven	Commissie tot nazien der Rekening.	〃 〃	Amersfoort.
J. van der Bent	Commissie tot nazien der Rekening.	〃 〃	Brouwershaven.
A. Merens JCz	Corr.	〃 〃	Haarlem.
Mr. H. Reijers	Corr.	〃 〃	's Gravenhage.
A. R. van Voorst		〃 〃	Heerenveen.
F. van den Berg		〃 〃	Hillegersberg.
L. A. de Raadt		〃 〃	Barendrecht.
J. Bikkers		〃 〃	Naaldwijk.
G. Verdooren		〃 〃	Aardenburg.
F. Schaafsma	Corr.	〃 〃	Lemmer.

G. P. Nijhoff........................Not. te Enkhuizen.
D. A. Hamerster Dijkstra............ 〃 〃 〃
C. Walig........................... 〃 〃 Krommenie.
E. M. Jonckbloet..............Corr. 〃 〃 Eindhoven.
G. W. Roes......................... 〃 〃 Arnhem.
B. A. Roes......................... 〃 〃 Winssen.
P. Schmidt Schaaff................. 〃 〃 Stiens.
J. C. van Assen.................... 〃 〃 Jorwerd.
A. Witholt......................... 〃 〃 Sexbierum.
D. P. Beausar...................... 〃 〃 Oudenbosch.
B. A. van der Maden................ 〃 〃 Haarlem.
J. P. Mahlstede..................... 〃 〃 Bergambacht.
K. de Jong Rz...................... 〃 〃 Sneek.
H. M. van Voorthuysen.............. 〃 〃 Beekbergen.
J. E. Clausing..................... 〃 〃 Amsterdam.
G. Verrijn Stuart.................. 〃 〃 〃
G. Leefkens........................ 〃 〃 〃
A. D. Rumling...................... 〃 〃 〃
W. L. Diemont...................... 〃 〃 〃
J. Paling Lz....................... 〃 〃 〃
J. Maarschalk...................... 〃 〃 Boskoop.
J. H. W. J. Neomagus............... 〃 〃 Heeze.
E. A. Romswinkel................... 〃 〃 Oosterbeek.
W. J. van der Elst................. 〃 〃 Werkendam.
G. Vos............................. 〃 〃 Zwaluwe.
A. J. Rijshouwer................... 〃 〃 Soeterwoude.
H. Pen............................. 〃 〃 Baarn.
H. W. Arentzen................Corr. 〃 〃 Utrecht.
Mr. A. van Weel.................... 〃 〃 Oud Beijerland.
A. Wiersma......................... 〃 〃 Roordahuizum.
W. Koning.......................... 〃 〃 Zuidhorn.
S. Brouwer......................... 〃 〃 Maarssen.
P. H. Themmen de Lang.............. 〃 〃 Oldeboorn.
K. Achterberg...................... 〃 〃 Cappelle a/d IJssel.
K. F. Koksma....................... 〃 〃 Sluis.
R. Middelkoop...................... 〃 〃 Capelle.
A. Kluit Hz........................ 〃 〃 Moordrecht.
Mr. M. Donker...................... 〃 〃 Zaandijk.
D. H. van Zutphen.................. 〃 〃 Haarlem.
C. W. Maris........................ 〃 〃 Klundert.
H. W. Metman....................... 〃 〃 Wateringen.
H. P. Maronier..................... 〃 〃 Rotterdam.

W. van Blom..................... Not. te Dragten.
Ph. Hulst......................... " " Zuid Scharwoude.
C. Hulst......................Corr. " " Hoorn.
Herman H. Thooft................ " " Rotterdam.
D. F. van Giffen.................. " " Wolvega.
A. Knottenbelt.................... " " Vlaardingen.
Mr. A. J. Hesselink............... " " Eenrum.
A. J. de Lange.................... " " Huizum.
J. A. H. ten Pol.................. " " Ootmarsum.
P. J. Broekhoff................... " " Haarlemmermeer.
Joh. ter Hoffsteede............... " " Bloemendaal.
J. Coert.......................... " " Goedereede.
Mr. S. M. S. de Ranitz............ " " Winsum.
C. M. Loeff....................... " " Zuidland.
A. M. Beijerman................... " " Woerden.
A. J. J. C. van der Poest Clement.... " " Fijnaart.
W. C. G. H. Broekman.............. " " Vianen.
J. A. Zaal Stroband............... " " Harlingen.
A. G. Panken...................... " " Son.
Mr. J. van Wijngaarden............ " " Willemstad.
Mr. J. L. Klaverwijden............ " " Leiden.
Mr. A. J. Wijnstroom.............. " " "
K. N. Hengeveld................... " " Hazerswoude.
H. P. Tjeenk Willink.............. " " Borculo.
J. van der Tang................... " " Oterleek.
Mr. G. J. Kolff................... " " Herwijnen.
H. J. van der Hoeven.............. " " Rotterdam.
Mr. J. de Louter.................. " " Amersfoort.
J. L van der Moer................. " " Haarlemmermeer.
L. H. Potma....................... " " Balk.
A. Haagsma........................ " " Sneek.
F. H. Dolleman.................... " " Heemstede.
H. C. F. van Mens................. " " Zundert.

En dat verder nog vertegenwoordigd werden:

Door den Heer J. J. Claasen Hzn. de Heer Mr. J. P. F. J. de Kuyper, Not. te Amsterdam.

Door den Heer W. A. J. Elzevier Dom, de Heeren A. A. J. Schouten, C. van den Bergh, J. C. G. Pollones, C. J. Carp en H. F. J. Straatman, allen Notarissen te Amsterdam.

Door den Heer C. van Olst Jr., de Heeren Mr. J. F. Wertheim en P. Greeve, beide Not. te Amsterdam.

Door den Heer C. J. Kruimel GMzn., de Heeren C. B. van Rinsum, D. van Dijk, J. H. C. Freijer, D. Bonnerman en P. H. J. Feije, allen Not. te Amsterdam, en F. J. L. Bosser, Not. te Horst.

Door den Heer G. A. van Werkhoven, de Heer C. van Wieringen, Not. te Woudenberg.

Door den Heer A. Merens JCzn., de Heer L. H. C. van Rhijn, Not. te Raalte.

Door den Heer Mr. H. Reijers, de Heeren J. J. C. Huygens, J. L. Wiercx, J. W. van den Bergh, P. A. J. Stoop, W. J. Eikendal, J. E. Andries, allen Not. te 's Gravenhage, Mr. B. van Berckel, J. Vorstman, Mr. J. Steur van Vrijberghe de Coningh, A. M. Schagen van Leeuwen, Mr. P. Post Uiterweer, allen Not. te Delft, A. Hogersdijk, Not. te Pijnacker, D. Klink, Not. te Voorburg, L. Broeksmit, Not. te Wassenaar, en J. C. Roering, oud-Not. te Leidschendam.

Door den Heer F. Schaafsma, de Heeren C. J. Jorritsma, oud-Not. te Sneek, J. J. Verwer, Not. te Bolsward, C. C. Ledeboer, Not. te Makkum.

Door den Heer G. W. Roes, de Heer J. Kuijk, Not. te Arnhem.

Door den Heer R. Middelkoop, de Heer P. C. A. Kuijpers, Not. te Drunen.

Door den Heer H. P. Maronier, de Heeren A. A. Reepmaker en A. E. Roest van Limburg, beide Not. te Rotterdam.

Door den Heer H. P. Tjeenk Willink, de Heeren J. M. L. Mispelblom Beyer, Not. te Lochem, Mr. H. A. J. Pennink, Not. te Doesborg, G. E. ter Braak, Not. te Eibergen, F. X. L. de Both, Not. te Varsseveld, C. J. P. Weyn, Not. te Didam, Mr. B. A. Roelvink, Not. te Aalten, G. J. Kolfschoten, Not. te Gendringen, G. W. de Josseling de Jong, Not. te Zutphen.

Te zamen 46 vertegenwoordigden, zoodat 143 stemmen kunnen worden uitgebragt.

De Voorzitter stelt vervolgens voor om de Notulen van de vorige Algemeene Vergadering van 5 Augustus 1875 te arresteren zoodanig als die in het Correspondentieblad

zijn afgedrukt, en dat hij Voorzitter deze ten blijke daarvan zal onderteekenen, hetgeen door de Vergadering bij acclamatie wordt goedgekeurd.

Vervolgens wordt overgegaan tot de behandeling der voor deze tegenwoordige Vergadering vastgestelde Punten van Beschrijving, en wordt aan de orde gesteld:

1°. Het Algemeen Verslag, uitgebragt namens het Hoofdbestuur door den Algemeenen Secretaris, luidende als volgt:

ALGEMEEN VERSLAG VAN DEN ALGEMEENEN SECRETARIS, NAMENS HET HOOFDBESTUUR VAN DE BROEDERSCHAP DER NOTARISSEN IN NEDERLAND, AAN DE ALGEMEENE VERGADERING, GEHOUDEN TE HAARLEM OP DEN 1sten AUGUSTUS 1876.

M. H!

Door uwe vergadering ten vorigen jare op de vereerende voordragt van het Hoofdbestuur tot Algemeen Secretaris onzer Broederschap benoemd, voor welke onderscheiding ik gaarne u bij deze gelegenheid mijnen dank betuig, is het mij aangenaam heden in uw midden het gewone jaarlijksche Algemeene Verslag betreffende den toestand onzer Broederschap te mogen uitbrengen.

Ik zal zoo als het gewoonte was u vermelden de aanwinst en het verlies der Leden, de veranderingen in het Bestuur en in de H. H. Correspondenten der verschillende Ringen; vervolgens u een overzigt geven van den toestand onzer geldmiddelen en eindelijk u wijzen op hetgeen in het afgeloopen tijdvak sedert onze laatste bijeenkomst belangrijks in onze Broederschap is voorgevallen.

Vooreerst dan de veranderingen in het Ledental.

Sedert de mededeeling op blz. 276 van het loopende Deel van het Corr. Blad, traden als Leden toe, de Heeren:

Mr. J. Zijlstra	Not. te	Langweer.
Jac. van der Hoop Janzn	„ „	Rotterdam.
L. A. Paardekooper Overman	„ „	's Gravenpolder.
J. H. Snijder	„ „	Vrouwenparochie.
S. Brouwer	„ „	Maarssen.
B. J Borghans	„ „	Noorbeek.
D. F. van Giffen	„ „	Wolvega.

A. Knottenbelt...............Not. te Vlaardingen.
H. Fennema................. " " Wommels.
H. Roelof.................. " " Cortgene.
D. J. Scholten............... " " Ellewoutsdijk.
H. F. Deel................. " " Slochteren.
Mr. T. Y. Kingma Boltjes..... " " Anjum.
Mr. D. van Riessen........... " " Katwijk.
Mr. A. J. van Riemsdijk...... " " Hellendoorn.
H. Alma.................... " " Ferwerd.
P. N. Müller................ " " Onstwedde.

allen als gewone Leden.

En de Heeren:

R. W. G. Frijling............Not. te Holten.
F. G. H. Brouwers........... " " Gronsveld.
A. Sloos..... .... " " Winkel.
Mr. G. Kolff................ " " Zalt-Bommel.
A. J. Bink.................. " " Waalwijk.
J. ter Hoffsteede............. " " Bloemendaal.
J. A. H. Clercx............. " " Weert.
A. J. C. W. de Bie.......... " " Budel.
A. Hoeflake................. " " Ammerzoden.
B. L. Loeff................. " " Geertruidenberg
Jhr. J. A. G. van der Wijck... " " Assen.
L. Broeksmit................ " " Wassenaar.
J. A. Bossers............... " " Loon-op-Zand.
D. Teijinck...... .... " " Schoonhoven.
J. F. Herbschleb............. " " Nieuwer-Amstel.
F. Meijer................... " " 's Gravenhage.
D. W. Stoop................ " " Dordrecht.
J. G. Pouw Jr......... .... " " Amsterdam.

allen als buitengewone Leden.

te zamen eene aanwinst van **35** Leden, waarvan **17** als gewoon en **18** als buitengewoon Lid.

Voorts gaf de Heer H. G. van Everdingen, nieuw benoemd Not. te Buren, te kennen dat hij met 1°. Januarij 1877 als gewoon Lid toetreedt.

Daarentegen zijn overleden de Heeren:

T. J. van Bergen..............Not. te Wassenaar.
A. Wassenbergh............oud- " " St. Anna Parochie.

O. W. van Geytenbeek..........Not. te Harmelen.
W. F. Overhoff Jr............. 〃 〃 Amsterdam.
Mr. J. P. A. Wintgens Tresling... 〃 〃 Slochteren.
E. van Zijdveld................ 〃 〃 Utrecht.
J. H. W. Verkouteren.......... 〃 〃 Geertruidenberg.
H. G. A. F. J. van Etten....... 〃 〃 Helvoirt.
J. L. ter Hoffsteede.........oud- 〃 〃 Bloemendaal.
D. P. J. v. Waning............ 〃 〃 's Gravenhage.
Mr. A. E. van Dishoeck......... 〃 〃 Heinkenszand.
S. van Dorsser................ 〃 〃 Dordrecht.
M. R. Lippits................. 〃 〃 Hoorn.
G. de Vries................... 〃 〃 Amsterdam.
C. J. Schiefbaan.............. 〃 〃 's Gravenhage.
A. W. Bossers.............oud- 〃 〃 Loon-op-Zand.
H. P. Voorduin............ 〃 〃 〃 Schoonhoven.

Bedankt hebben de Heeren:

J. G. J. Moll.................Not. te Arnhem.
R. J. J. ter Horst..........oud- 〃 〃 Steenwijk.
F. Wesselman.............. 〃 〃 〃 Zevenaar.
H. W. F. Ligtenberg........... 〃 〃 's Gravenhage.
J. W. Jonkers.............oud- 〃 〃 Genemuiden.
K. S. Hoho............... 〃 〃 〃 Wittem.
J. van Stipriaan Luiscius..... 〃 〃 〃 Vlaardingen.
A. G. J. Clercx............ 〃 〃 〃 Weert.
G. de Bie................. 〃 〃 〃 Budel.
N. J. M. F. v. Everdingen... 〃 〃 〃 Buren.
en Mr. J. H. v. Roijen............. 〃 〃 Zwolle.

Er hadden eenige overgangen van het gewone tot het buitengewone Lidmaatschap plaats, te weten van de Heeren:

A. van Leeuwen...............Not. te Leiden.
C. J. Jorritsma............oud- 〃 〃 Sneek.
J. J. Claasen Hzn.............. 〃 〃 Amsterdam.
J. van Buuren................. 〃 〃 Charlois.
A. A. D. E. Hooglandt......... 〃 〃 Enschedé.
C. A. A. van de Garde......... 〃 〃 Druten.
K. de Jong Rzn................ 〃 〃 Sneek.

Op heden bedraagt het aantal Leden alzoo **618**, waarvan **276** gewone en **341** buitengewone, terwijl 1, de afgetredene Algemeene Secretaris, Honorair Lid onzer Broederschap is.

In het vorenstaande getal van 618 Leden zijn echter begrepen de genoemde Heeren van Stipriaan Luiscius, de Bie, Clercx, van Roijen en van Everdingen, die, hoewel de meeste, ten gevolge van hun eervol ontslag als Notaris, bedankt hebbende, thans nog als Leden onzer Broederschap te beschouwen zijn.

In het Hoofdbestuur hadden de navolgende wijzigingen plaats.

Voor de vacature van den Heer H. P. Tjeenk Willink, die volgens den rooster moest aftreden en niet herkiesbaar was, werd benoemd de Heer A. van der Plaats Notaris te Leeuwarden, welke zich zijne benoeming liet welgevallen.

In de plaats van den Heer Bruno Tideman werd spreker tot Algemeen Secretaris benoemd.

Het Hoofdbestuur benoemde wederom den Heer J. J. Claasen Hzn. tot Voorzitter, de Heer J. L. Kabel tot Penningmeester, de Heeren W. A. J. Elzevier Dom, C. van Olst Jr. en den spreker tot Commissie van Redactie voor het Bijblad, terwijl de Heer M. F. Boonzajer tot Voorzitter dezer Vergadering werd benoemd.

Door den dood verloren wij als Correspondent de Heer van Etten in den Ring *'s Hertogenbosch*, de Heer Wintgens Tresling, in den Ring *Groningen* en de Heer Lippits in den Ring *Hoorn*, de eerste werd vervangen door den Heer P. C. A Kuypers te Drunen, de tweede door den Heer Mr. R. Y. Muller te Groningen, en de derde door den Heer C. Hulst te Hoorn.

In den Ring *Zierikzee* trad de Heer Mr. J. C. van der Lek de Clercq als Correspondent op, terwijl in den Ring *Rotterdam* de Heer W. S. Burger Wzn. als zoodanig werd benoemd in de plaats van den Heer Jan van der Hoop Jac. Zn. die wegens zijn eervol ontslag als Notaris zijne betrekking nederlegde.

In den Ring *Heerenveen* werd de Heer G. Boschloo te Heerenveen tot Correspondent benoemd.

In den Ring *Alkmaar* leidde de verkiezing van een Correspondent nog tot geen resultaat.

Ten vorige jare werden door uwe vergadering de Ringen *Zwolle*, *Amersfoort* en *Zierikzee* aangewezen om Gecommitteerden te benoemen tot het nazien der Rekening over 1875. Deze benoemden als zoodanig de Heeren A. Höfelt, G. A. van Werkhoven en J. van der Bent, die op gisteren hunne taak volbragten en zoo aanstonds van hunne bevinding verslag zullen doen.

De bedoelde Rekening over 1875 bevat de navolgende cijfers.

ONTVANGSTEN.

Saldo A°. P°.	f 119.15
Bijdragen der Leden	" 11,673.10
Idem van vorige en volgende jaren	" 254.—
Intreegelden	" 156.—
Interest	" 1,957.05
Kapitaal	" 1,883.12½
Bijblad, Abonn. 1874	" 44.—
Idem, Abonn. 1875	" 46.—
	f 16,132.42½

UITGAVEN.

Administratiekosten	f 1,027.24
Ondersteuningen	" 10,295.50
Frankeergelden	" 277.55½
Reiskosten	" 809.20
Drukwerk en Honorarium deswege	" 1,675.57
Buitengewone Proceskosten	" 1,012.96
4/m. Toelage aan den Heer B. T.	" 200.—
	f 15,298.02½
Saldo op nieuwe Rekening	" 834.40
	f 16,132.42½

Bezitting op 1°. Januarij 1876:

f 1,500.— Hypotheek A. Triebat à 5½ pCt.
" 40,000.— Inschrijving 4 pCt. Grootboek.
" 6,000.— dito 2½ " "
" 834.40 Saldo in Kas.

Ten gevolge van de geguarandeerde Proceskosten, alsmede eene zuiverder boeking omtrent sommige uitgaven wegens Drukwerk

waardoor op deze rekening 5 kwartalen voor het Bijblad en de boekverkoopers rekening over 1874 en over 1875 zijn gebragt, waren wij genoodzaakt *f* 3000 $2^1/_2$ pCt. Inschrijving te realiseren, een maatregel, die naar wij ons vleijen na afloop van het tegenwoordige boekjaar niet verder zal behoeven te worden toegepast, indien althans het straks aan de orde te stellen 9de Punt van Beschrijving kracht van Wet zal erlangen.

In het loopende jaar werden 105 aanvragen van Weduwen en Weezen door het Hoofdbestuur goedgekeurd; eene moest wegens te late inzending worden afgewezen; het bedrag werd voor elk op *f* 98.80 bepaald, als zijnde door uwe vergadering in gevolge het bestaande reg'ement daarvoor *f* 10,375 aangewezen.

In de laatst gehouden Vergadering van het Hoofdbestuur besloot het Hoofdbestuur om alsnog aan eene weduwe krachtens Art. 62 van het Reglement eene buitengewone uitkeering te doen tot hetzelfde bedrag als aan de anderen werd toegestaan, vermits deze in behoeftige omstandigheden verkeerde en er alle reden was te vermoeden, dat de door haar in tijds ingezonden aanvrage ten gevolge van de verwisseling van secretaris niet behoorlijk was terecht gekomen.

Verder besloot het Hoofdbestuur in Maart 1876 op de aanvrage van eene weduwe de door haar geëischte uitkeering van *f* 118 over het afgeloopen jaar alsnog te voldoen, op grond dat deze beweerde de aan haar toegezonden kwitantie om te disponeeren, niet te hebben ontvangen en het twijfelachtig was, of de in de vorige vergadering aangenomen verjaringstermijn reeds op deze uitbetaling kon worden toegepast; evenzoo werd aan eene andere weduwe, die niet op de lijst der geregtigden voor het jaar 1875 was gebragt, ofschoon haar echtgenoot in Jan. 1875 was overleden en door haar vóór ult. Febr. daaraanvolgende behoorlijk aanvrage was gedaan, alsnog het bedrag van *f* 118 uitbetaald en zulks op grond van Art. 54 van het thans vigerende Reglement, waarin de bepaling niet is behouden, dat eene weduwe in de uitkeering voor het 1ste jaar deelt naar gelang van het kwartaal waarin haar echtgenoot is overleden, zoodat daardoor ook de echtgenooten van hen, die in de maanden Jan. en Febr. komen te overlijden, in afwijking van hetgeen vroeger plaats had, reeds aanstonds voor dat loopende jaar onder hen, die op uitkeering regt hebben, moeten worden opgenomen.

Deze drie uitgaven zullen op de rekening van 1876 als buiten gewone uitgaven worden gebragt.

Volgens de Notulen der Vergaderingen kwam het Hoofdbestuur bijeen op 15 Sept. 1875, 7 Dec. 1875, 7 Maart 1876, 10 Mei 1876 en 5 Julij 1876; het Dagelijksch Bestuur daarenboven op

23 Sept. 1875, 7 Oct. 1875, 29 October 1875, 26 Nov. 1875, 28 Januarij 1876, 25 Februarij 1876, 21 Maart 1876, 21 April 1876, 30 Junij 1876 en 28 Julij 1876.

In de vergadering van het Dagelijksch Bestuur van 23 Sept. 1875 aanvaardde spreker zijne betrekking van Algemeen Secretaris en werd de Heer Bruno Tideman daarvan ontheven.

Reeds aanstonds toen de ondergeteekende zich bereid verklaarde zich eene eventueele benoeming als Algemeen Secretaris te zullen laten welgevallen, maakte hij het voorbehoud dat hij niet daardoor zou willen geacht worden, geroepen te zijn om als Redacteur van het Bijblad op te treden, eene taak die zijne overige bezigheden hem niet toelieten naar eisch te vervullen.

Het Dagelijksch Bestuur stelde daarom pogingen in het werk om daartoe een ander geschikt persoon te vinden en hoopte daarin door de benoeming van een Ambtgenoot, lid der Broederschap, naar wensch te zullen slagen, doch tot zijn leedwezen gaf deze ons, hangende de onderhandelingen, te kennen, tengevolge van plotseling opgekomene bezigheden van anderen aard ook zich daarvoor niet te mogen beschikbaar stellen.

Uit hoofde van de weinige ondersteuning, die het Bijblad bij de Leden der Broederschap ondervindt, vooral ook door de weinige toezending van belangrijke zaken, die hun in hunne Praktijk voorkomen, heeft het Hoofdbestuur op voorstel van de Commissie van Redactie gemeend het Bijblad in het loopende jaar slechts ongeregeld en niet meer eenmaal per maand te moeten doen verschijnen; er zal nader omtrent de wijze van voortzetting, hetzij door algeheele opheffing, hetzij door benoeming van een bepaald Redacteur, op afdoende wijze daarin moeten worden voorzien.

Behalve de geguarandeerde proceskosten vermeld op blz. 267 van het loopende deel van het Corr. Blad werd nog de som van *f* 116.96 aan den Heer Pennink te Doesburgh ter zelfder zake uitbetaald, alzoo in het geheel aan proceskosten besteed het niet onbelangrijke cijfer van *f* 1012.96.

Het Hoofdbestuur besloot om de Kamer van het perceel op de Passeerdeergracht te Amsterdam bij de Broederschap in gebruik, na 1°. Mei 1876 wegens de ongunstige ligging niet verder in gebruik te houden; de Boekerij werd dientengevolge verplaatst naar het Lokaal van het Algemeen Ziekenfonds in de Beulingstraat aldaar, terwijl verder tot den publieken verkoop van eenige Meubilaire goederen, welke thans niet verder benoodigd waren, werd besloten.

Op eene aanvrage van den Heer P. C. Simons, Notaris te Tangarang (Java), om lid onzer Broederschap te worden, heeft het Hoofdbestuur gemeend op grond van Art. 1 van het Reglement afwijzend te moeten beschikken.

Een Lid uit den Ring *Amsterdam* verzocht guarantie wegens een te voeren regtsgeding tegen eene beboeting wegens het niet vermelden van eene acte van patent in eene voor hem verledene acte. De volgens het reglement vereischte meerderheid der stemmen werd daarvoor niet bij het Hoofdbestuur verkregen, voornamelijk op grond van het weinige belang der zaak voor de Notarissen in het algemeen.

Een Lid uit den Ring *Leiden* verzocht en verkreeg advies van het Hoofdbestuur wegens eene door hem ingeleverde rekening ten laste van den Staat, waarvan de betaling was geweigerd.

Een Lid van den Ring *Gorinchem* verzocht guarantie voor proceskosten wegens een regtsgeding door hem te voeren over eene bijvordering tot 2 pCt. op eene akte van kwitantie wegens verkoop van roerend goed.

De meerderheid van het Hoofdbestuur meende deze guarantie niet te moeten verleenen; later ontvingen wij berigt dat de heffing was achterwege gelaten.

Het Hoofdbestuur besloot in zijne vergadering van 7 Maart ll. om eene particuliere audientie bij Zijne Exc. den Minister van Justitie in het belang van het Notarisambt aan te vragen en werd deze op 17 Maart 1876 goedgunstig verleend.

De daartoe benoemde Commissie bestaande uit de Heeren Obreen en Elzevier Dom, benevens den Voorzitter en den Secretaris, bragten bij deze gelegenheid ter sprake:

1°. de wet op het Notaris-ambt, waarvan weldra eene geheele wijziging kon worden te gemoet gezien.
2°. de nieuwe regterlijke indeeling, waardoor verschillende Notarissen in hunne praktijk dreigen benadeeld te worden.
3°. de bezwaren, die uit de verplaatsing der hypotheekkantoren en der hypotheekregisters kunnen voorvloeijen.

De Commissie gaf bij de wijziging der wet op het Notarisambt o. a. als wenschelijk te kennen:

1°. Verzwaring der Examina.
2°. Invoering van een Stage.
3°. Vrije Beschikking voor den Notaris over zijn protocol, wanneer hij bij zijn leven zijn eervol ontslag aanvraagt.

ZExc. deelde bij dat onderhoud mede, dat hij gaarne zou letten op bezwaren, die bij eene eventuele regeling van een en ander kunnen ontstaan, en dat hij dienaangaande steeds gaarne de bedenkingen van de zijde van de Broederschap der Notarissen zou in overweging nemen.

Een lid uit den Ring *Breda* had gewezen op de nadeelen, die voor hem uit eene veranderde grensscheiding van dat Arrondissement zouden ontstaan.

ZExc. was met den plaatselijken toestand geheel bekend en verklaarde zich bereid om zooveel mogelijk aan bestaande bezwaren te gemoet komen.

Een Lid uit den Ring *Rotterdam* gaf ons ook zijne bedenkingen te kennen tegen eene veranderde grensscheiding van dat Arrondissement.

Ingevolge meermalen uitgedrukt verlangen is door het Hoofdbestuur voor het loopende jaar eene begrooting van Ontvangsten en Uitgaven vastgesteld, waaruit echter blijkt, dat ook dit jaar de uitgaven de ontvangsten, wegens de onevenredig groote uitkeering aan de weduwen en weezen, aanzienlijk zullen overtreffen.

Het Hoofdbestuur ontving meerdere blijken van adhaesie wegens hetgeen werd verrigt in het belang van het Notarisambt; enkele leden wenschten naar aanleiding van de gevoerde discussiën in de beide Kamers der Staten-Generaal, dat het Hoofdbestuur de gedane aantijgingen en beschuldigingen zoude wederleggen; het Hoofdbestuur achtte het echter meer waardig, de enkele stemmen, die zich tegen het Notariaat lieten hooren, niet te beantwoorden, vermits het meerendeel der Natie gelukkig nog de Notarissen in het algemeen als onpartijdige en regtschapene menschen beschouwt, die niet den blaam verdienen, die door sommige volksvertegenwoordigers op hen wordt geworpen.

De Heer Th. van Uije Pieterse te Vlissingen deed het verzoek, dat het Hoofdbestuur een adres van adhaesie mogt inzenden ten opzigte van het door hem ingediende adres wegens de aanhangige wetswijzigingen betreffende het Hypotheekwezen.

Enkele leden van het Hoofdbestuur konden zich met sommige der bezwaren van den Heer van Uije Pieterse wel vereenigen; het meerendeel van het Hoofdbestuur was echter tegen het indienen van een adres van adhaesie, en zulks vermits de bestaande gebreken daardoor zouden worden bestendigd, de door den Heer van Uije Pieterse aangevoerde voorbeelden niet van overdrijving waren vrij te pleiten en door de Commissie van Rapporteurs reeds de hoofdbezwaren tegen het aanhangige wetsontwerp krachtig waren uiteengezet.

Eindelijk verzocht de Ring *Utrecht* den 12den Junij ll., dat het Hoofdbestuur zich tot de Regering met een adres zou wenden om te wijzen op de gevaren, die uit de tegenwoordige inrigting van sommige hypotheekkantoren kunnen ontstaan.

Het Hoofdbestuur verklaarde zich voorloopig daar tegen op grond dat er geene bepaalde feiten bij het verzoek werden genoemd. Het gaf echter aan den Ring *Utrecht* in bedenking het voorstel in deze Vergadering nader te adstrueeren, doch kon het niet uit hoofde van Art. 19 van het Regl. onder de punten van beschrijving worden opgenomen, ofschoon verscheidene

Leden van het Hoofdbestuur, indien zij nader met de bedoelde omstandigheden in kennis werden gesteld, niet tegen het indienen waren van een adres ter dier zake.

Ziedaar M. H. een kort verslag van den toestand onzer Broederschap en van hetgeen door haar werd verrigt; was het laatste niet zooveel als wel werd gewenscht, weet dan dat het ijverig streven van den spreker ook daarhenen zal zijn gerigt, dat de Broederschap steeds in het belang van het Notarisambt werkzaam moge zijn.

Ik eindig M. H. met uwe medewerking daartoe in te roepen, opdat daardoor ook de taak van het Hoofdbestuur zal worden verligt en de bloei onzer Vereeniging niet weinig zal worden bevorderd.

Ik heb gezegd.

Dit verslag wordt, met dankzegging aan den steller, aangenomen voor kennisgeving.

2°. Het verslag der Commissie, belast met het nazien der Rekening van Penningmeesters over 1875, en het besluit der Algemeene Vergadering ten dien aanzien.

De Commissie, bestaande uit de Heeren A. Höfelt, G. A. van Werkhoven en J. van der Bent, bragt, op uitnoodiging van den Voorzitter, bij monde van eerstgenoemde, het navolgende verslag uit:

Aan de Algemeene Vergadering.

De ondergeteekenden, als Commissie van onderzoek der Rekening over 1875, hebben de eer, aan de Algemeene Vergadering van de Broederschap der Notarissen in Nederland te rapporteren:

Dat zij de Ontvangsten en Uitgaven over 1875 hebben onderzocht en vergeleken met de bescheiden, die hun zijn vertoond.

Dat hun zijn overgelegd de bewijzen van Inschrijving op het Grootboek der Nationale Schuld, rentende 4 pCt. ad *f* 40,000 en rentende 2½ pCt. ad *f* 6000, afgegeven den 22sten Julij 1876, mitsgaders de Grosse der hypotheek per resto groot *f* 1500 à 5½ pCt., met de noodige bijlagen, ten laste van A. Triebat en de Polis van Verzekering ad *f* 1000 der Meubelen en Boeken in het lokaal in de Beulingstraat te Amsterdam.

Zij stelt u alzoo voor de Rekening en Verantwoording, zooals deze is gedaan, goed te keuren en hen te magtigen deze namens U te onderteekenen.

A. HÖFELT.
G. A. VAN WERKHOVEN.
J. VAN DER BENT.

Ingevolge het gedane voorstel besluit de Vergadering bij acclamatie de gedane rekening en verantwoording goed te keuren en magtigt zij de genoemde Leden der Commissie om van die goedkeuring in het Rekeningboek te doen blijken, waarna de gemelde Commissie voor de door haar volbragte taak wordt dank betuigd.

3°. De bepaling der plaats waar de eerstvolgende Algemeene Vergadering zal gehouden worden.

De Voorzitter deelt mede dat aan de beurt zijn 's Gravenhage, Rotterdam en Nijmegen.

Uit de gehouden stemming blijkt dat op Rotterdam 25, op 's Gravenhage 30, op Nijmegen 53 en op Leeuwarden 17 stemmen zijn uitgebragt, zoodat Nijmegen is aangewezen als de plaats, waar de eerstvolgende Algemeene Vergadering zal gehouden worden.

4°. De aanwijzing der Ringen, die zullen worden verzocht in 1877 Gecommitteerden tot het nazien der rekening te benoemen.

Op voorstel van het Hoofdbestuur wordt besloten daartoe aan te wijzen de Ringen *Assen*, *Tiel* en *Leiden.*

5°. De verkiezing van een Lid van het Hoofdbestuur in de plaats van den Heer J. L. Kabel, die volgens den rooster aftreedt, doch herkiesbaar is, waartoe in gevolge het Reglement door het Hoofdbestuur het navolgende dubbeltal wordt voorgedragen, bestaande uit de Heeren:

J. L. Kabel

en W. Klinkhamer.

Met 124 stemmen wordt de Heer Kabel als zoodanig herkozen, terwijl 7 stemmen op den Heer Klinkhamer werden uitgebragt.

De Heer Kabel, ter vergadering aanwezig, verklaart, op de daartoe aan hem door den Voorzitter gerigte vraag, zich bereid zijne betrekking bij voortduring te blijven waarnemen.

6°. Voorstel van den Heer Mr. W. S. van der Gronden, lid van het Hoofdbestuur, (en door dit laatste overgenomen) om te bepalen, dat de zes Hoofdbestuurders, welke niet het Collegie van Dagelijksch Bestuur

uitmaken, uit de verschillende Provinciën des Rijks moeten worden gekozen volgens een door het Hoofdbestuur vast te stellen rooster, zoodanig dat elke provincie op zijne beurt in het Hoofdbestuur worde vertegenwoordigd.

De Voorzitter vraagt of iemand der aanwezigen over dit voorstel het woord verlangt.

De Heer Mr. H. Reijers acht het voorstel in den vorm, waarin het is gedaan, niet voor beraadslaging vatbaar, vermits het niet als eene wijziging van een bepaald artikel van het Reglement is voorgedragen.

Dit gevoelen wordt door den Heer van der Gronden en den Voorzitter bestreden, aangezien het onder de Punten van Beschrijving behoorlijk is opgenomen; het voorstel te voegen bij een bepaald artikel van het Reglement kan ten allen tijde geschieden; daarna wordt door stemming bij zitten en opstaan tot de behandeling van het voorstel besloten volgens Art. 20 van het Reglement.

De Heer Reijers, vervolgens over het voorstel zelf het woord bekomen hebbende, zegt dat het volgens zijne meening een reactionair voorstel is en slechts strekken kan om het Provincialisme te bevorderen, terwijl de strekking onzer wetgeving voortdurend daarhenen is gerigt om dat Provincialisme meer en meer te doen verdwijnen.

Uit eene statistieke opgave toont spreker aan, dat eenige Provinciën weinig belang in de Broederschap stellen, hetgeen blijken kan uit de geringe opkomst der Leden bij gelegenheid der algemeene vergaderingen; hij heldert dit met voorbeelden op en toont aan dat het voorstel ook dáárom niet billijk is omdat niet elke Provincie een gelijk getal Leden der Broederschap telt; neen, de keuze der Leden van het Hoofdbestuur behoort te geschieden uit hen, die in de Broederschap belang stellen en die als zoodanig het meest geschikt zijn. Hij concludeert alzoo tot verwerping van het voorstel.

De Heer Mr. W. S. van der Gronden verdedigt daarop het door hem gedane voorstel; hij toch meent dat het billijk is, dat elke provincie op zijne beurt in het Hoofdbestuur worde vertegenwoordigd; wel verre van het Provincialisme te bevorderen, zal het veeleer strekken om elke provincie meer belang in de Broederschap te doen stellen,

vermits men toch mag aannemen, dat een lid van het Hoofdbestuur ook in zijne naaste omgeving ijverig werkzaam zal zijn om de belangen der Broederschap te bevorderen.

De beweegreden is bij hem dan ook geweest dat meerdere provinciën in al den tijd, dat de Broederschap heeft bestaan, nog niet in het Hoofdbestuur zijn vertegenwoordigd geweest en nu zou het toch wel zeer ongelukkig zijn, indien niet in elke Provincie één geschikt Lid der Broederschap was, die als zoodanig kon worden benoemd. Hij acht dus de aanneming van het door hem gedane voorstel wenschelijk en blijft daarbij persisteren.

De Voorzitter verzoekt daarop den Heer van der Gronden om het voorstel als wetsartikel te formuleeren.

De Heer van der Gronden stelt vervolgens voor om achter art. 29 van het reglement te lezen: "De zes Hoofdbestuurders," en verder zooals zijn voorstel luidt.

Vervolgens tot de stemming overgaande, verklaarden zich 95 stemmen voor en 44 stemmen tegen het voorstel, zoodat het voorstel is verworpen, als hebbende niet de bij Art. 21 van het Regl. voorgeschreven meerderheid van drie vierden der uitgebragte stemmen verkregen.

Bij deze stemming blijkt, dat alsnog ter vergadering is verschenen de Heer C. Breedt Bruyn, Not. te Uitgeest.

7°. De benoeming van een lid van het Hoofdbestuur, in de plaats van den Heer B. G. van Heijst, die mede volgens den rooster dit jaar aan de beurt van aftreding doch niet herkiesbaar is.

De voorziening in deze vacature geschiedt bij vrije stemming.

Alvorens tot de stemming wordt overgegaan, vraagt de Heer B. G. van Heyst het woord en zegt dat hij ter voorkoming van herhaalde stemmingen de vrijheid neemt voor de bestaande vacature aan te bevelen den Heer Th. van Uije Pieterse, Not. te Vlissingen, een man die getoond heeft door woord en daad veel belang in het Notarisambt te stellen, ook nog onlangs door het door hem ingediende adres ter zake van de voorgestelde wijzigingen op de wet betreffende het hypotheekwezen.

De Heer Mr. H. Obreen zegt met eenige bevreemding de door den Heer van Heijst gedane aanbeveling te hebben

vernomen; niet dat hij iets tegen den door hem voorgestelden Ambtgenoot in het midden heeft te brengen, alleen acht hij het wenschelijk bepaaldelijk te constateren, dat die aanbeveling door den Heer van Heijst moet zijn geschied als privé persoon en niet als lid van het Hoofdbestuur, daar hij voor zich niet gaarne den schijn zou willen hebben, dat het Hoofdbestuur in de keuze der leden van het Hoofdbestuur eenige pressie op de vergadering zou willen uitoefenen.

De Heer Mr. H. Reijers zegt met genoegen de verklaring van den Heer Obreen te hebben vernomen, daar hij het beginsel dat er candidaten door het Hoofdbestuur worden gesteld, verkeerd zou achten.

De Heer van Heijst verklaart daarop dat hij uit eigene beweging en zonder ruggespraak met het Hoofdbestuur de voormelde aanbeveling heeft gedaan.

Uit de daarop plaats hebbende stemming blijkt, dat zijn uitgebragt 99 stemmen op den Heer Th. van Uije Pieterse, 9 op den Heer E. M. Jonckbloet, 4 op den Heer H. P. Tjeenk Willink, 3 op den Heer G. W. Roes, 3 op den Heer H. W. Arentzen en 2 op den Heer A. Höfelt, terwijl de Heeren Mr. H. Reijers, Mr. W. S. van der Gronden, Ph. Hulst, Herman H. Thooft, C. W. Maris, J. M. E. Dercksen, G. Verrijn Stuart, H. W. Metman, Mr. G. J. Kolff, B. A. van der Maden, W. L. Diemont en Mr. A. J. Wijnstroom elk 1 stem op zich hebben vereenigd, en 1 stembillet in blanco is.

Zoodat de Heer Th. van Uije Pietersė met volstrekte meerderheid van stemmen in de plaats van den Heer B. G. van Heijst tot lid van het Hoofdbestuur is benoemd.

De benoemde niet ter vergadering aanwezig, zal aan hem van zijne benoeming worden kennis gegeven.

8°. De benoeming van een lid van het Hoofdbestuur, in de plaats van den Heer Mr. J. H. van Roijen, die als zoodanig heeft bedankt.

De voorziening in deze vacature geschiedt mede bij vrije stemming.

De Heer H. W. Metman zegt, alvorens tot de stemming wordt overgegaan, dat hij voor deze vacature zou wenschen aan te bevelen den Heer E. M. Jonckbloet, Not. te Eindhoven.

Bij eene eerste stemming erlangen daarop de Heeren H. P. Tjeenk Willink 49, E. M. Jonckbloet 41, H. W. Arentzen 12, A. Höfelt 8, Mr. J. de Louter 3, W. L. Diemont 2 en H. P. Maronier 2 stemmen, terwijl de Heeren A. Wiersma, Mr. H. Reijers, J. van der Bent, Mr. G. J. Kolff, Mr. M. Donker, Mr. A. van Weel, J. M. E. Dercksen, B. A. van der Maden, J. F. A. van Asperen en H. W. Metman elk 1 stem op zich vereenigden en 2 stemmen in blanco zijn uitgebragt.

Geene volstrekte meerderheid bekomen zijnde, wordt tot eene tweede vrije stemming overgegaan.

Hierbij werden wederom 129 stemmen uitgebragt, waarvan 76 op den Heer H. P. Tjeenk Willink, 45 op den Heer E. M. Jonckbloet, 2 op den Heer H. W. Arentzen 2 op den Heer A. Höfelt, en op de Heeren A. Witholt, B. A. van der Maden, H. W. Metman, A. Kluit elk 1 stem.

Zoodat de Heer H. P. Tjeenk Willink, Not. te Borculo, met volstrekte meerderheid van stemmen is verkozen tot Lid van het Hoofdbestuur, in de plaats van den Heer Mr. J. H. van Roijen.

De Heer Tjeenk Willink, ter vergadering tegenwoordig, verklaart, op de daartoe door den Voorzitter aan hem gerigte vraag, zich bereid de betrekking van Lid van het Hoofdbestuur op zich te nemen.

Na de pauze komt in behandeling punt

9°. Het in de vergadering van 5 Augustus 1875 met algemeene stemmen aangenomen voorstel van den Heer H. P. Tjeenk Willink (overgenomen door het Hoofdbestuur), luidende:

Art. 54 van het Reglement wordt gelezen als volgt:

"Jaarlijks draagt het Hoofdbestuur op eene met "redenen omkleede voordragt van Penningmeesters "aan de Algemeene Vergadering eene som voor, "die in het volgende jaar zal worden afgezonderd, "om daaruit de weduwen en weezen van gewone "leden of deze zelven te ondersteunen. Zij zal "ten minste zijn de som, welke de bijdragen der

"gewone leden in het afgeloopen jaar die van *f* 10 "per hoofd overtreft, vermeerderd met *f* 2500 of "zooveel meer als de renten van het kapitaal in "het vorige jaar dat cijfer te boven gaan.

"Op dit *minimum* hebben de weduwen en "weezen der gewone leden regt.

"Hetgeen meer wordt afgezonderd strekt ter ondersteuning van weduwen en weezen, die aan- "vragen om ook hiervan te genieten en van hunne "behoeften er aan ten genoege van het Hoofd- "bestuur doen blijken en tot hulp aan behoeftige "gewone leden."

Voor de toelichting van dit voorstel wordt verwezen naar Corr. Blad, Deel 8, blz. 239 en v. en blz. 271 en v.

Niemand over dit voorstel het woord verlangende, wordt tot de stemming overgegaan en dit met 115 tegen 7 stemmen aangenomen.

Op voorstel van den Voorzitter besluit de Vergadering deze wetswijziging volgens art. 22 van het Reglement *terstond* verbindend te verklaren.

10°. De voordragt van het Hoofdbestuur om ingevolge het nieuwe art. 54 van het Reglement in het jaar 1877 *f* 8500 af te zonderen, om daaruit de weduwen en weezen van gewone leden of deze zelven te ondersteunen. Het bij dit art. bedoelde minimum bedraagt *f* 7853.10.

De Heer A. Höfelt vraagt inlichting omtrent de bedoeling van dit voorstel, welke door den Heer Claasen en den Voorzitter wordt verstrekt.

De Heer Höfelt meent, dat indien de bedoeling is om, zoo als nu blijkt, meer dan de gemaakte renten en de bijdragen der gewone leden boven *f* 10 per lid af te zonderen, de redactie van het pas aangenomen wetsartikel niet juist is; vermits echter geen amendement daarop was toegelaten, heeft spreker het toen niet te berde gebragt; hij kan zich alzoo met de voorgestelde uitkeering niet vereenigen.

De Voorzitter antwoordt hierop dat de redactie wel juist is, vermits elk jaar *f* 2500 en de bijdragen boven *f* 10 der gewone leden moeten worden uitgekeerd, onver-

schillig of die *f* 2500 aan renten in het voorgaande jaar al dan niet zijn verkregen; was de opvatting van den Heer Höfelt de juiste, dan had in het pas aangenomen voorstel van den Heer Tjeenk Willink achter de cijfers *f* 2500 het woord "renten" moeten staan, doch dit is het geval niet.

Daarop wordt de voorgestelde uitkeering van *f* 8500 in 1877 zonder hoofdelijke stemming goedgekeurd.

11°. vervalt, ten gevolge van de sub 9° behandelde wetswijziging.

12°. Voorstel van het Hoofdbestuur om ingevolge art. 88 van het Reglement het lidmaatschap te ontzeggen aan den heer A. A. Vermandel, vroeger notaris te Sas van Gent.

De Voorzitter zegt dat het Hoofdbestuur dit voorstel tot haar groot leedwezen heeft moeten doen. Hij gelooft dat het voorstel geen verdere toelichting behoeft en wordt dit daarop met algemeene stemmen aangenomen.

13°. Voorstel van het Hoofdbestuur om ingevolge art. 49 van het Reglement het lidmaatschap te ontzeggen aan den Heer G. C. B. van Nouhuijs, notaris te Ossendrecht.

De Voorzitter zegt dat ook dit voorstel geene toelichting behoeft; het smart het Hoofdbestuur dat te moeten doen; het bedoelde lid is echter een aantal jaren met zijne bijdragen ten achteren en het is gebleken dat, niettegenstaande alle daartoe aangewende pogingen, de aanzuivering daarvan niet is kunnen worden verkregen.

Dit voorstel wordt daarop met algemeene stemmen aangenomen.

De Punten van Beschrijving voor deze vergadering hiermede afgehandeld zijnde, vraagt de Voorzitter of ook iemand der aanwezigen nog het woord verlangt.

De Heer H. W. Arentzen zegt daarop, dat aan de vergadering uit het zoo straks door den Algemeenen Secretaris uitgebragte verslag is gebleken, dat de ring *Utrecht* het van belang acht dat een request aan de Regering worde ingediend om de wenschelijkheid te betogen, dat er voorzieningen worden genomen ten aanzien van de veiligheid der hypotheekregisters, die volgens spreker veel te wenschen overlaat. Hij wijst er op welke groote belangen hier be-

dreigd worden en acht het tot de roeping der Broederschap om hierop in de eerste plaats de bevoegde autoriteiten opmerkzaam te maken.

De Ring *Utrecht* is van oordeel dat ter voorkoming van het bedoelde gevaar drie middelen aan de hand kunnen worden gedaan:

1°. het bouwen van brandvrije gebouwen.
2°. het houden der registers in duplo.
3°. het bewaren der borderellen op andere plaatsen dan in de hypotheekkantoren.

De Voorzitter licht vervolgens toe, waarom het Hoofdbestuur tot zijn leedwezen het voorstel van den Ring *Utrecht* niet op de punten van beschrijving heeft kunnen brengen, namelijk door te late indiening; echter zal hij het voorstel gaarne in behandeling brengen volgens Art. 20 van het Reglement, terwijl hij tevens verklaart, dat het Hoofdbestuur niet tegen de behandeling daarvan is, doch gaarne meerdere toelichting en het noemen van bepaalde feiten zal ontvangen, vermits het anders vreest, dat de zaak, als te algemeen gesteld, door de Regering niet zoozeer zal geteld worden, als de zaak op zich zelve welligt verdient.

De Heer Mr. H. Obreen verzoekt ook meerdere toelichting en vraagt of er omstandigheden bestaan, die werkelijk gevaar doen vreezen, en het verzoek wettigen om tot de voorgestelde kostbare maatregelen over te gaan.

De Heer Arentzen antwoordt hierop dat te Utrecht vroeger het hypotheekkantoor was gevestigd in een stille, doch thans is verplaatst naar een drukke buurt; dat de registers in het bovengedeelte van het perceel zich bevinden, hetwelk des nachts alleen door huisbewaarders is bewoond, zoodat in geval van brand er veel gevaar bestaat dat de registers niet tijdig genoeg kunnen worden in veiligheid gebragt.

De Heer Obreen bedankt voor de gegevene toelichting.

De Voorzitter brengt daarna, volgens art. 20 van het Regl., in stemming of nog in deze vergadering het voorstel van den Ring *Utrecht* in behandeling zal worden gebragt. Met zitten en opstaan wordt dat echter in ontkennenden zin beslist.

De Voorzitter zegt daarop dat het aan het Hoofdbestuur zeer aangenaam zal zijn, indien de Heer Arentzen,

of de Ring *Utrecht*, nog nader op de zaak zou willen terugkomen, daarbij zooveel mogelijk de bestaande gevaren wil toelichten en de middelen om daarin te voorzien nader wil uiteenzetten, en verzekert dat het Hoofdbestuur niet zal aarzelen om, indien het daartoe termen vindt, de zaak nader ter harte te nemen. Hij verzoekt aan de Vergadering een votum van vertrouwen ten dien aanzien, hetwelk bij acclamatie wordt verleend.

De Heer Claasen vraagt daarop nog het woord; hij zegt dat de vergadering der Broederschap thans gedurende ruim 30 jaren verschillende punten van huishoudelijken aard heeft behandeld; hij acht het niet onwenschelijk, dat daarin eenige verandering werd gebragt door b. v. op de wijze als bij de Ned. Juristen-Vereeniging plaats heeft, telken jare ook de behandeling van een onderwerp betreffende het Notarisambt op de agenda te plaatsen, hetgeen voor de eer van het Ambt en tot nut van de Leden zou kunnen strekken.

Indien alsdan omtrent zoodanig onderwerp door eenig lid preadvies werd uitgebragt, dan zou hij meenen dat zoodanige behandeling niet onvruchtbaar zou kunnen zijn.

Mogt de Vergadering echter niet zijn gevoelen deelen, dan acht hij het voorstel als niet gedaan.

Bij acclamatie wordt daarop adhaesie aan het voorstel van den Heer Claasen gegeven.

Niemand verder het woord verlangende, wordt de Vergadering ten ongeveer 1½ ure door den Voorzitter gesloten, nadat nog aan hem door den Heer Claasen dank was betuigd voor zijne uitmuntende leiding, waarmede de Vergadering zich vereenigt.

De Heer Th. van Uije Pieterse heeft kennis gegeven, dat door hem zijne benoeming tot Lid van het Hoofdbestuur wordt aangenomen.

Amsterdam, Aug. 1876.

C. J. KRUIMEL GMz.

Algemeen Secretaris.

N°. 1. 8ste Deel.

BIJBLAD

VAN HET

CORRESPONDENTIE-BLAD,

UITGEGEVEN DOOR DE

BROEDERSCHAP DER NOTARISSEN IN NEDERLAND.

§ 1.

Artikelen van de Redactie.

Niets voorgekomen.

§ 2.

Circulaire van den Minister van Binnenlandsche Zaken dd. 30 Januarij 1878 aan Gedeputeerde Staten der provinciën, betreffende de vertegenwoordiging der Gemeenten bij het sluiten van overeenkomsten.

"Mijne aandacht is op de circulaire van den 12den Junij 1877, n°. 14 (2de Afd.), gevestigd waarin de vraag werd behandeld of de Burgemeester, dan wel het collegie van Burgemeester en Wethouders, de Gemeente bij het sluiten van overeenkomsten behoort te vertegenwoordigen.

"Met den inhoud dier circulaire kan ik mij niet vereenigen en acht mij dus verpligt haar bij dezen in te trekken. Daarin wordt, bij analogie uit art. 71 der gemeentewet, afgeleid, dat de Burgemeester bij het sluiten van overeenkomsten namens de Gemeente moet optreden. Dat artikel behelst eene uitzondering op den regel van art. 1692 B. W., volgens welken bestuurders van een zedelijk lichaam geregtigd zijn om voor dit ligchaam, zoo eischende als verwerende, in regten op te treden. Van dezen regel is art. 71 der gemeentewet afgeweken, door de bepaling dat de Burgemeester, die slechts een deel van het bestuur uitmaakt, in alle regtsgedingen, de Gemeente betreffende, namens haar als eischer of verweerder optreedt. Die bepaling, eene uitzondering op den algemeenen regel, is van zeer strikte toepassing en mag dus niet bij analogie tot andere gevallen worden uitgestrekt.

"Volgens art. 1692 B. W. handelt een zedelijk lichaam door zijne bestuurders met inachtneming zijner constitutie. Artt. 134 volgg. der Ge-

meentewet vorderen in de dáár bedoelde gevallen een besluit van den Raad. Dat besluit bevat dus van de zijde der Gemeente de toestemming bedoeld in art. 1356 B. W. Zoodra het raadsbesluit genomen is, is, behoudens de goedkeuring van Gedeputeerde Staten, de Gemeente verbonden.

"Het opmaken der acte als schriftelijk bewijsmiddel is een gevolg van het sluiten der overeenkomst en dus uitvoering. Daar art. 150 der Gemeentewet onder verordeningen alle besluiten van den Raad verstaat, rijst de vraag, of de hierbedoelde uitvoering onder art. 179*a* dan wel onder art. 70 der Gemeentewet valt.

"Is art. 179*a* toepasselijk, dan wordt de Gemeente vertegenwoordigd door het collegie van Burgemeester en Wethouders, handelende ter uitvoering van het besluit van den Raad. Dat collegie verschijnt dan in de acte door den Burgemeester en den Secretaris, daar deze volgens artt. 69 en 102, het stuk moeten onderteekenen.

"Is daarentegen art. 70 toepasselijk, dan moet de Burgemeester de acte passeren, niet als verschijnende voor het collegie van Burgemeester en Wethouders, die dan wegvallen, maar als verschijnende voor den Raad. Daar evenwel onder de in art. 102 bedoelde stukken, die van den Raad uitgaan, m. i. ook de zoodanigen zijn begrepen, die de Burgemeester als hoofd van den Raad, en dezen vertegenwoordigende, passeert, blijft de mede-onderteekening van den Secretaris noodzakelijk.

"De verhouding van art. 70 tot art. 179*a* der Gemeentewet is, in verband met art. 150, moeijelijk. In elk geval is de bevoegdheid in art. 70 den Burgemeester opgedragen ondergeschikt aan die bij art. 179*a* aan Burgemeester en Wethouders verleend. Daar art. 70 van den Burgemeester alleen spreekt als hoofd van den Raad en van het collegie van Burgemeester en Wethouders, en art. 179 aan dat collegie het dagelijksch bestuur opdraagt, meen ik dat het meer met art. 1692 B. W. overeenkomt Burgemeester en Wethouders ten dezen als bestuurders te laten handelen, dan den Burgemeester alleen, die, waar hij als hoofd van het bestuur handelt, toch altoos daarvan slechts een deel uitmaakt.

"Ik zie geene reden mij thans hierover bepaald uit te laten; immers, hoe men ook over de toepasselijkheid hetzij van art. 70, hetzij van art. 179*a* denkt, in elk geval moet de Burgemeester met den Secretaris bij het passeren van acten, voor de Gemeente opkomen en moeten beiden de acten onderteekenen.

"Ik heb enz.

De Minister van Binnenlandsche Zaken
(*get.*) KAPPEYNE."

(*Staatsblad* n°. 31.) WET van den 6den Mei 1878, houdende wijziging van den Staat, vastgesteld bij art. 2 der wet van 9 April 1877 (*Staatsblad* n°. 77), tot vaststelling van het regtsgebied en de zetels der arrondissements-regtbanken en kantongeregten binnen het ressort van het geregtshof te Amsterdam.

Wij WILLEM III, enz.

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doen te weten:

Alzoo Wij in overweging genomen hebben, dat het noodig is eene wijziging te brengen in den staat, vastgesteld bij art. 2 der wet van 9 April 1877 (*Staatsblad* n°. 77), tot vaststelling van het regtsgebied en de zetels der arrondissements-regtbanken en kantongeregten binnen het ressort van het geregtshof te Amsterdam;

Zoo is het, dat Wij, den Raad van State gehoord en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

Artikel 1. In den staat, vastgesteld bij art. 2 der wet van 9 April 1877 (*Staatsblad* n°. 77), wordt de grensbepaling van het kantongeregt Amsterdam n°. 1 gelezen als volgt:

De grenslijn van het tot dit kanton behoorend gedeelte der gemeente Amsterdam is getrokken van af de Hooge Amstelbrug, langs den Binnen-Amstel en Kloveniersburgwal O. Z. dwars over de Nieuwmarkt, ten oosten van en langs de St. Anthoniewaag en ten westen van en langs de Zeevischmarkt, langs de Geldersche kade O. Z., Kamperhoofd, Kraansluis, langs den Oosterdoksdijk W. Z. en het terrein waarop zich het hulpstation van den Oosterspoorweg bevindt (Oostelijk Stationseiland bij den Oosterdoksdijk) W. Z., N. Z. en O. Z.; voorts langs den oever van het Openhavenfront en het IJ (de ligplaatsen en de Handelskade in het kanton begrepen) in oostelijke rigting tot aan den afsluitdijk, en van daar langs dien dijk W. Z. tot aan de grens der gemeente, aldaar dien dijk over in oostelijke rigting en verder de grens der gemeente volgende tot aan de Weesperzijde, en langs de Weesperzijde tot aan het uitgangspunt de Hooge Amstelbrug.

Watergraafsmeer.

Diemen.

In denzelfden staat wordt de grensbepaling van het kantongeregt Amsterdam n°. 3 gelezen als volgt:

De grenslijn van het tot dit kanton behoorend gedeelte der gemeente Amsterdam is getrokken van af het Kamperhoofd langs de Geldersche kade W. Z., ten westen van en langs de Zeevischmarkt en ten oosten van en langs de St. Anthoniewaag, dwars over de Nieuwmarkt, Kloveniersburgwal W. Z. tot aan de Oude Hoogstraat, Oude Hoogstraat en Oude Doelenstraat N. Z., Oudezijdsvoorburgwal W. Z. tot aan den Grimburgwal, Grimburgwal N. Z., ten noorden van en langs de Kraaminrigting, dwars over het Rokin, Spui N. Z., Singel O. Z. tot aan de Korte Heisteeg, Heisteeg, Huidenstraat, Runstraat en Looijersgracht N. Z., dwars over de Lijnbaansgracht, Schans en Singelgracht, Singelgracht W. Z. tot aan de zuidzijde van het Rij- en Wandelpark, Z. Z. van het Rij- en Wandelpark tot aan de grens der gemeente, langs de grens der gemeente tot aan de Kuipersloot, de Kuipersloot Z. Z., Raambarrière, Bloemgracht Z. Z., Prinsengracht O. Z. tot aan de Leliegracht, Leliegracht, Oude Leliestraat, Torensteeg en Molsteeg Z. Z., over de Donkere Sluis, Mozes- en Äronstraat Z. Z., het Damplein, ten westen van en langs de Beurs naar het Damrak O. Z., voorts den oever volgende langs de Texelsche kade (de steigers niet in het kanton begrepen), de Haringpakkerij, den Korten Singel, het aangeplempte terrein bij den Westerdoksdijk, (Westelijk Stationseiland) O. Z., N. Z. en W. Z., den Westerdoksdijk (de steigers niet in het kanton begrepen), de buitenzijde der

Houthaven, en voorts langs den zuidelijken oever van het Noordzeekanaal tot aan de grens der gemeente, aldaar over het Kanaal die grens volgende tot aan den afsluitdijk te Schellingwoude, dien dijk volgende langs den westelijken oever en voorts langs den oever van het IJ en het Openhavenfront (de Handelskade en de ligplaatsen niet in het kanton begrepen), langs de O. Z., N. Z. en W. Z. van het terrein waarop zich het hulpstation van den Oosterspoorweg bevindt (Oostelijk Stations-eiland bij den Oosterdoksdijk), den Oosterdoksdijk en Kraansluis W. Z., voorts in Noordelijke rigting langs den oever van de Krommewaal tot aan het uitgangspunt het Kamperhoofd.

Buiksloot.

Nieuwendam.

Ransdorp.

In denzelfden staat wordt de grensbepaling van het kantongeregt Amsterdam n°. 4 gelezen als volgt:

De grenslijn van het tot dit kanton behoorend gedeelte der gemeente Amsterdam is getrokken van den hoek van den Nieuwezijds Voorburgwal en Molsteeg N. Z., door de Molsteeg N. Z., Torensteeg N. Z. over de Torensluis, Oude Leliestraat en Leliegracht N. Z., Prinsengracht W. Z. tot aan de Bloemgracht, Bloemgracht N. Z., Raambarrière, Kuipersloot N. Z., de grens der gemeente tot aan den zuidelijken oever van het Noordzeekanaal, aldaar in oostelijke rigting dien oever volgende langs de buitenzijde der Houthaven, den Westerdoksdijk en het aangeplempte terrein bij dien dijk of Westelijk Stations-eiland W. Z., N. Z. en O. Z. (de steigers in het kanton begrepen), den Korten Singel, Haringpakkerij, Texelsche kade (de steigers in het kanton begrepen), Damrak W. Z., ten noorden van en langs den Dam, Mozes- en Ääronstraat N. Z.. over de Donkere Sluis tot aan het uitgangspunt Nieuwezijdsvoorburgwal.

Sloten.

Art. 2. Deze wet treedt in werking op den dag harer afkondiging.

Lasten en bevelen enz.

Gegeven te Amsterdam, den 6den Mei 1878.

WILLEM.

De Minister van Justitie,
H. J. SMIDT.

Uitgegeven den *twaalfden* Mei 1878.
De Minister van Justitie,
H. J. SMIDT.

(*Staatsblad* n°. 41). WET van den 7den Mei 1878, houdende aanvulling van art. 16 der wet van 17 November 1876 (*Staatsblad* n°. 227), tot regeling der coöperatieve vereenigingen.

Wij WILLEM III, enz.

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doen te weten:

Alzoo Wij in overweging genomen hebben, dat eene aanvulling noodig is van artikel 16 der wet van 17 November 1876 (*Staatsblad* n°. 227), tot regeling der coöperatieve vereenigingen;

Zoo is het, dat Wij, den Raad van State gehoord en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

Art. 1. Aan het slot van art. 16 der wet van 17 November 1876 (*Staatsblad* n°. 227), tot regeling der coöperatie vereenigingen, wordt als nieuw lid toegevoegd:

"De rekening en verantwoording, voorzien van het bewijs der goedkeuring, is vrij van zegel- en registratieregt."

Art. 2. Deze wet treedt in werking op den dag harer afkondiging.

Lasten en bevelen enz.

Gegeven te 's Gravenhage, den 7den Mei 1878.

WILLEM.

De Minister van Justitie,
H. J. SMIDT.

Uitgegeven den *elfden* Mei 1878.
De Minister van Justitie,
H. J. SMIDT.

BENOEMING DER COMMISSIE VOOR HET AFNEMEN VAN HET EXAMEN, BEDOELD BIJ ART. 11 DER WET OP HET NOTARIS-AMBT.

De Minister van Justite:

Gelet op art. 11 der wet op het notaris-ambt, zooals dit is vastgesteld bij de wet van 6 Mei 1878 (*Staatsblad* n°. 29), in verband met art. 1 van het Koninklijk besluit van 4 Juni 1878 (*Staatsblad* n°. 81).

Besluit:

1°. te bepalen, dat het examen, bij eerstgenoemd artikel bedoeld, voor het jaar 1878 zal aanvangen op Woensdag den 17den Julij e. k., en dat het zal worden gehouden te 's Gravenhage.

2°. te benoemen:

tot lid en voorzitter der Staatscommissie, belast met het afnemen van gemeld examen, Mr. J. Pols, raadsheer in den Hoogen Raad der Nederlanden;

tot leden:

Mr. P. Hofstede, procureur-generaal bij het Geregtshof te Leeuwarden;

Mr. M. A. van den Acker, raadsheer in het Geregtshof te 's Hertogenbosch;

Mr. H. M. van Andel, advocaat te 's Gravenhage;

W. J. Berdenis van Berlekom, ontvanger der registratie en bewaarder van de hypotheken te Brielle;

Mr. H. van Lier, notaris te Assen;

W. A. Coolen, notaris te Helvoirt;

tot plaatsvervangenden leden:

Mr. E. H. Karsten, raadsheer in het Geregtshof te Arnhem;

Mr. L. G. Greeve, kantonregter te 's Gravenhage.

Mr. A. P. Th. Eyssell, advocaat te 's Gravenhage.

J. A. Molhuysen, inspecteur der registratie en domeinen te 's Gravenhage

A. G. Bodaan, notaris te 's Gravenhage;

tot secretaris: Mr. A. Teixeira de Mattos, commies bij het Departement van Justitie.

Dit besluit zal worden geplaatst in de *Nederlandsche Staatscourant*, en afschrift daarvan zal worden gezonden aan ieder der daarbij benoemde personen en aan de Algemeene Rekenkamer.

's GRAVENHAGE, den 13den Junij 1878.

De Minister voornoemd,

H. J. SMIDT.

VERSLAG OMTRENT HET AFNEMEN VAN HET EXAMEN,

BEDOELD BIJ ART. 11 DER WET OP HET NOTARIS-AMBT.

Aan Zijne Excellentie den Minister van Justitie.

De Staatscommissie, bij uwe beschikking dd. 13 Junij 1878, 1ste afdeeling, n°. 99, voor dat jaar benoemd tot het afnemen van het examen bedoeld bij art. 11 der wet op het notaris-ambt, zoo als dit is vastgesteld bij de wet van 6 Mei 1878 (*Staatsblad* n°. 29), heeft de eer Uwe Excellentie hiernevens het verslag van hare werkzaamheden aan te bieden. Zij heeft de eer daarbij in te zenden als proces-verbaal van den uitslag van elk examen, ter voldoening aan art. 6 van het Koninklijk besluit van 4 Junij 1878 (*Staatsblad* n°. 81), de door den voorzitter en den secretaris onderteekende notulen, benevens eene nota, houdende enkele opmerkingen die zij naar aanleiding der thans opgedane ondervinding nog in het bijzonder aan uwe aandacht wenscht te onderwerpen.

De commissie hield op 1 Julij ll. hare eerste algemeene bijeenkomst. Daarop werden eenige bijzonderheden vastgesteld betreffende de regeling van het examen, voor zooverre daaromtrent niet bij de wet of bij het ter zake betrekkelijk Koninklijk besluit is voorzien, en werden bovendien in algemeene trekken de vereischten besproken, waaraan de door eenige leden der commissie te ontwerpen vraagstukken en notarieele acten zouden behooren te voldoen.

Op 17 Julij daaraanvolgende, werd des middags ten één ure, een aanvang gemaakt met het afnemen van het examen, nadat vooraf nog eene algemeene bijeenkomst was gehouden om enkele bijzonderheden, waaromtrent eene bepaalde beslissing alsnog was aangehouden, nader te regelen.

De bijeenkomsten tot het afnemen van examen werden onafgebroken gedurende bijna vier weken alle werkdagen voortgezet. Op 10 Augustus werd het laatste examen afgelegd. De commissie heeft alzoo gedurende 24 dagen, in den regel van 10 tot 4 uur, examens en vergaderingen moeten houden, welke het meerendeel der gewone leden voortdurend heeft bijgewoond. Daar evenwel herhaaldelijk een enkel lid in de onmogelijkheid verkeerde om tegenwoordig te zijn, hebben ook de plaatsvervangende leden dikwijls hunne goede diensten moeten bewijzen.

Gewoonlijk werden elken dag twee adspiranten tot het afleggen van de beide eerste gedeelten van het examen toegelaten, terwijl op enkele dagen drie adspiranten, waarvan één in het bezit van den doctoralen graad, voor het mondelinge examen waren opgeroepen. Door de examinandi, die in het mondeling gedeelte van het examen waren geslaagd, werd den vol-

genden dag het voor het derde gedeelte van het examen gevorderde schriftelijke werk verrigt.

Enkele malen werd door de commissie gebruik gemaakt van de bevoegdheid, om de examinandi ten aanzien en naar aanleiding van het schriftelijk werk te ondervragen.

Het mondelinge examen werd steeds voor de commissie "in pleno" afgelegd. Vermits het in beginsel wenschelijk scheen, dat de ondervraging zoude geschieden door dat lid, tot welks specialen werkkring het betrekkelijk vak meer bepaaldelijk behoort, werd in den regel het eerste gedeelte van het examen afgenomen door de drie na den voorzitter in volgorde het eerst benoemde leden en het tweede gedeelte door de drie andere leden van de commissie. De voorzitter belastte zich meer uitsluitend met de algemeene leiding van het examen, en nam slechts bij uitzondering aan de ondervraging deel.

Bij de oproeping van de plaatvervangende leden werd zooveel mogelijk het bovengenoemd beginsel toegepast.

Met betrekking tot het schriftelijk gedeelte van het examen, meende de commissie op de volgende wijze het meest in overeenstemming met de bedoeling van het programma te handelen. De meeste vraagstukken werden gekozen uit het burgerlijk regt, enkele uit het handelsregt of de wet op het notariaat, terwijl aan gepromoveerden zooveel mogelijk uit een der vakken van het tweede gedeelte, in het bijzonder die onder letters B en C vermeld, vraagstukken werden opgegeven. Voor ééne der beide notariele acten werd als eisch gesteld, dat deze geheel in wettigen vorm zoude worden opgemaakt; de andere behoefde slechts in schets te worden ontworpen.

Tot het afleggen van het examen hebben zich aangemeld 49 adspiranten. Een hunner, die reeds het getuigschrift van bekwaamheid volgens de vroeger geldende bepalingen had verkregen, werd niet toegelaten, omdat, naar het gevoelen van de meerderheid der commissie, toelating om datgene te verwerven, wat men reeds in vollen omvang bezit, niet denkbaar is.

Van de 48 tot het examen toegelaten adspiranten, waaronder zich zeven bevonden die den graad van doctor in de regten of in de regtswetenschap bezitten, heeft zich één tot het afleggen slechts van de beide eerste gedeelten van het examen aangemeld. De overigen hebben zich voor het geheele examen aangegeven. Daar echter door 32 adspiranten hetzij het eerste hetzij het tweede gedeelte van het examen met ongunstigen uitslag werd afgelegd, is het examen slechts met de zestien overigen tot het einde voortgezet.

Van de gegradueerden hebben twee het getuigschrift bedoeld bij art. 15 der wet op het notaris-ambt verkregen, slaagden drie anderen in het tweede gedeelte van het examen en moesten de overigen worden afgewezen. Voor zooveel betreft de niet gegradueerden, is het geheele examen met goed gevolg afgelegd door vijf adspiranten, het eerste en tweede gedeelte door zes adspiranten, en uitsluitend het eerste gedeelte door zes adspiranten, terwijl de overige vier en twintig reeds bij het eerste gedeelte werden afgewezen.

Deze voor zoo velen ongunstige uitslag van het examen was geenszins te wijten aan te strenge eischen door de commissie gesteld, daar meer

dan eens adspiranten tot een volgend gedeelte van het examen werden toegelaten, die op verscheidene vragen het antwoord schuldig gebleven waren of dit verkeerd gegeven hadden. Zelfs indien de uitdrukking "voldoende kennis" voorkomende in het oorspronkelijk ontwerp van wet, houdende wijzigingen in de wet op het notarisambt, niet ware vervangen door de uitdrukking "grondige kennis", dan nog zoude de commissie geen vrijheid hebben gevonden toegevender in haar oordeel te zijn.

Over het algemeen was dan ook het oordeel over de afgelegde proeven van kunde en bedrevenheid verre van gunstig. Mag dit gedeeltelijk daaraan worden toegeschreven, dat ten gevolge van het tijdstip, waarop de wet, houdende wijzigingen in de wet op het notarisambt, is afgekondigd, de adspiranten eerst betrekkelijk korten tijd in bijzonderheden kennis hebben kunnen dragen van de onderwerpen, waarover het examen moet loopen, de commissie kan van den anderen kant niet ontveinzen, dat, naar hare overtuiging, vele adspiranten zich blijkbaar geheel onvoldoende voorbereid hebben aangemeld. Ook droeg het door onderscheidene anderen afgelegde examen de duidelijke blijken, dat zij wel tot op zekere hoogte met den tekst der wet vertrouwd waren, maar dat zij niet tot de daaraan ten grondslag liggende regtsbeginselen waren doorgedrongen, en dat zij evenmin de geldende wetsbepalingen op zelfs zeer eenvoudige concrete gevallen wisten toe te passen. De commissie aarzelt niet te verklaren dat, naar hare overtuiging, voor velen een gunstiger uitslag zoude zijn verkregen, indien deze zich alleen tot het afleggen van het eerste gedeelte van het examen hadden voorbereid en aangemeld.

'S GRAVENHAGE, den 27sten Augustus 1878.

De Staatscommissie voornoemd,
JOH. POLS, *Voorzitter.*
A. TEIXEIRA DE MATTOS, *Secretaris.*

Arrest van den Hoogen Raad van 25 October 1878.

Een door den vader erkend natuurlijk kind behoort na de erkenning wettelijk tot zijns vaders geslacht en draagt den naam van diens geslacht.

In art. 45 1°. B. W. worden onder het woord "namen" verstaan de geslachtsnamen, d. i. de naam van het geslacht, die van vader op kind moet overgaan.

Genoemd artikel is derhalve geschonden door in eene huwelijks acte aan een der echtgenooten, die een door beide ouders erkend natuurlijk kind is, in plaats van den geslachtsnaam des vaders, dien der moeder te geven.

Art. 104 B. W. is ook van toepassing op erkende natuurlijke kinderen

Natuurlijke erkende kinderen, die meerderjarig zijn, doch den vollen ouderdom van dertig jaren nog niet hebben bereikt, behoeven derhalve tot het aangaan van een huwelijk de bij art. 97 B. W. bedoelde toestemming of bij gebreken daarvan de tusschenkomst van den kantonregter.

Vonnis van de Arrondissements-Regtbank te Amsterdam van den 31sten Julij 1877.

Wanneer door eene erflaatster bij testament verklaard wordt tot erfgename te stellen "hare dochter en eenig kind", dan is daardoor noch eene uitdrukkelijke erkenning van die erfgename als natuurlijk kind geschied, noch voldoende gebleken van den wil om als zoodanig te erkennen.

C. N. L. P., tegen het Bestuur der Registratie.

De Regtbank enz.,

Gehoord het rapport van den regter-rapporteur;

Gelet op de conclusie van het Openb. Min., dat de Regtbank den opp. goed opp. zal verklaren tegen het dwangschrift, den 18den December 1876 tegen hem afgegeven en den 19den December daaraanvolgende executoir verklaard, met uitzondering voor zooveel betreft de regten verschuldigd voor het bij testament besproken legaat, met de renten, tot betaling waarvan de opp. bij het vonnis worde veroordeeld, met veroordeeling van het geopposeerde Bestuur in de kosten;

Gezien de stukken:

Overwegende wat de feiten betreft:

dat bij exploit van den heer L. P., fabrikant, wonende te dezer stede, in zijn qualiteit van executeur in de successie van wijlen vrouwe G. G., een dwangschrift is beteekend den 18den December 1876 door den heer ontvanger der successieregten te Amsterdam afgegeven, en den 19den December daaropvolgende door den Edel-Achtbaren regter in het voormalig 2e kanton 1e arrondissement van Noordholland executoirverklaard, met sommatie tot betaling van *f* 13,394.38⁵, verschuldigd voor regt van successie, 38 opcenten en boete in zake de nalatenschap van wijlen vrouwe G. de G., weduwe G. voornoemd, onverminderd de in het dwangschrift besproken renten en kosten van vervolging, reeds gemaakt en nog te maken en wel op grond der artt. 1, 2, 3, 7, 23, 26, 41, 42, 44, 46, 54, 55, 58 2e lid, in verband met art. 336 B. W., 61 j°. 66 en 62 der wet van 13 Mei 1859 (*Staatsblad* n°. 36), gewijzigd en aangevuld bij de wet van 28 Mei 1869 (*Staatsblad* n°. 95), alles in verband met art. 64 der wet van 22 Frimaire an VII, en de wet van 25 December 1874 (*Staatsblad* n°. 229), art. 1, 1°*e* en 10*a*:

dat de opp. *tempore utili* bij exploit tegen voormeld dwangbevel is in verzet gekomen op grond, dat de daarin vermelde regten niet zijn verschuldigd en nog minder eenige verhooging, daar de nalatenschap wordt geërfd door een natuurlijk kind, dat van het betalen van regten is vrijgesteld;

dat, zoo als de opp. opgeeft, de erfgename (de huisvrouw van den opp.) is eene natuurlijke dochter der erflaatster, en als zoodanig bij deze erkend bij hare testamentaire dispositie te Amsterdam dd. 27 Febr. 1869 voor den notaris A. D. Rumling in tegenwoordigheid van getuigen gepasseerd, van welke erkenning aanteekening is geschied op de geboorte acte van zijne huisvrouw;

dat bij bovengemeld exploit de opp. het Bestuur der registratie en domeinen, en voor zooveel noodig den ontvanger der successieregten te Amsterdam heeft gedagvaard, ten einde te hooren eischen, dat hij eischer en opp. worde verklaard wel en teregt tegen bovengemeld dwangschrift

te zijn in verzet gekomen; dat het dwangschrift worde nietig verklaard en dat de ged. en geopp. worde veroordeeld in de kosten;

O., dat de geopp. bij memorie van antwoord, na uiteenzetting der feiten die tot de procedure hebben aanleiding gegeven, heeft betoogd dat de hoofdquaestie in deze is de vraag, of in de woorden van het testament van de erflaatster, eene erkenning van des opposants echtgenoot moet worden gezien, hetgeen de geopp. betwist, omdat wel uit het testament de wil blijkt om de echtgenoot van den opp. erfgenaam te doen zijn, maar niet om haar tot een erkend kind te verheffen, terwijl de geopp. tot staving van zijn gevoelen zich beroept op een arrest van den Hoogen Raad dd. 2 Febr. 1874;

dat echter, volgens de meening van den geopp., welke ook het gevoelen der Regtbank over deze quaestie moge zijn, in elk geval *f* 13.80 verschuldigd is voor een legaat aan de R. C. kerk binnen deze veste, op welke gronden de geopp. heeft geconcludeerd dat de opp. worde verklaard kwaad opp. tegen het dwangschrift tegen hem uitgevaardigd, met ontzegging van zijn eisch en verklaring, dat het dwangschrift volle effect zal sorteren, en de opp. in de proceskosten worde veroordeeld;

O., dat partijen bij re- en dupliek hare sustenuen nader hebben toegelicht en bij hare conclusiën gepersisteerd, met dien verstande dat de opp.. erkennende een gering bedrag voor het legaat aan derden verschuldigd te zijn, heeft aangeboden het daarvoor verschuldigde met renten en verhooging te voldoen;

O. in regten:

dat het verschil tusschen partijen de vraag betreft, of des opposants echtgenoot de natuurlijke dochter van de erflaatster door haar moeder bij testament dd. 27 Febr. 1869 te Amsterdam gepasseerd, al dan niet is erkend;

dat de erkenning kan plaats hebben door alle authentieke acten, waarmede, zoo als uit de geschiedenis der wet blijkt, niet wordt bedoeld eene acte ad hoc, zoodat het argument, door den geopp. aan de artt. 1907 en 1908 B. W. ontleend, niet opgaat, vermits de erkenning kan plaats hebben al staat die ook niet met het onderwerp in dadelijk verband;

dat echter, zoo als de geschiedenis der wet leert, de erkenning moet geschieden op uitdrukkelijke wijze, en het niet voldoende is indien uit eenige handeling bij authentieke acte geconstateerd, of door eenige uitdrukkingen bij gelegenheid van die handeling gebezigd, de erkenning slechts bij gevolgtrekking kan worden afgeleid; dat evenwel de bewoordingen waarin de erkenning moet plaats hebben, niet zijn voorgeschreven zoodat in elk gegeven geval moet worden onderzocht of de wil om het natuurlijk kind te erkennen, op duidelijke wijze blijkt;

dat *in casu* de erflaatster bij haar testament slechts heeft verklaard tot hare erfgename te stellen hare dochter en eenig kind mejufvrouw G. M. L. d. G., echtgenoot van den heer C. N. L. P.;

dat alzoo niet alleen van eene uitdrukkelijke erkenning in dit testament geen sprake is, maar ook de wil om te erkennen daaruit niet voldoende blijkt;

dat toch de qualificatie van opposants vrouw als dochter van de erflaatster, voorkomt in een opstel, dat niet woordelijk eene door haar afgelegde verklaring bevat, maar slechts den zakelijken inhoud van haren uitersten

wil weêrgeeft, dat nu, waar dit het geval is, niet alle uitdrukkingen de omschrijving van de ingestelde erfgenamen betreffende mogen worden beschouwd als van de erflaatster uitgegaan en door haar met een bepaald doel gebezigd;

dat hetzelfde geldt van de uitdrukkingen: kindskinderen en behuwdzoon in het testament voorkomende;

dat, vermits de erkenning niet op wettelijke wijze is geschied voor hetgeen des opposants echtgenoot uit de nalatenschap van wijlen Vr. G. d. G., weduwe van den heer M. G., heeft geërfd, het verschuldigde voor regt van successie en overgang met rente en boete moet worden betaald; dat de eischer en opp. dien ten gevolge ten onregte tegen het dwangschrift in verzet is gekomen en zijne vordering tot nietigverklaring van dit dwangschrift moet worden ontzegd;

Gezien, behalve de artikelen hiervoren reeds vermeld, art. 56 B. R.;

Regt doende enz.,

Ontzegt den eischer en opp. zijne vordering;

Verklaart den eischer en opp. kwaad opp. tegen het dwangschrift, den 18den Dec. 1876 door den ontvanger der successieregten tegen hem afgegeven en den 19den December 1876 door den Edel-Achtbaren heer regter in het voormalig 2e kanton 1e arrondissement van Noordholland executoir verklaard, strekkende tot betaling van een bedrag groot *f* 13,394.31^5, en van de renten à 4 pCt. over het bedrag der op de primitieve memorie verschuldigde regten en opcenten, te zamen ad. *f* 11,819.54^5, van den 20sten April 1876 tot den eventuëlen dag der betaling, ter zake dat op verzoek der ministeriële beschikking dd 12 Juli 1876, n°. 46, uitstel is verleend voor de indiening van de aangifte en van dat uitstel is gebruik gemaakt, zoomede tot betaling van de reeds gemaakte en nog te maken kosten;

Verklaart, dat voornoemd dwangschrift ten volle effect zal sorteren;

Veroordeelt den eischer en opp. in de kosten.

Vonnis van de Arrondissements-Regtbank te Winschoten van 1 Mei 1878.

Een hypotheek door een der mede-erfgenamen verleend op zijn onverdeeld aandeel in het onroerend goed, behoorende tot den boedel des erflaters, gaat te niet door den verkoop zijner erfregten aan een mede-erfgenaam.

T. L. D. c. s., tegen S. A. D.

De Regtbank enz.,

Gehoord partijen;

Gehoord het Openbaar Ministerie bij deze Regtbank in zijne conclusie, daartoe strekkende, dat de Regtbank den eisch zal ontzeggen, met veroordeeling van de eischers in de kosten;

Gelet op de stukken door partijen over en weêr aan elkander gecommuniceerd en, voor zooveel noodig, geregistreerd;

Wat de daadzaken betreft:

Overwegende, dat de eischers bij exploit van den deurwaarder H. Huisman dd. 30 Junij 1877 den ged. hebben doen dagvaarden ter teregtzitting

dezer Regtbank van 11 Julij d. a. v., ten einde het der Regtbank behage den ged. te veroordeelen om te gedoogen, dat na te melden hypothecaire inschrijving, genomen ten kantore van hypotheken te Winschoten, in deel 64, nommer 97, op de straks aan te duiden perceelen zal worden doorgehaald, en te verstaan, dat eischers gemagtigd zullen zijn, om die doorhaling ten hunnen koste, door productie van het in deze te wijzen vonnis, te doen bewerkstelligen, met last op den hypotheekbewaarder te Winschoten om, tegen overlegging van een authentiek afschrift van het in deze te wijzen vonnis, daaraan gevolg te geven, alles met veroordeeling van den ged. in de kosten, en zulks op de navolgende gronden:

dat door nu wijlen T. J. Steenhuis enz.;

O., dat, nadat ged. procureur had gesteld, de procureur der eischers ten dienenden dage heeft geconcludeerd conform de dagvaarding en op dezelfde gronden als daarin vervat zijn;

O., dat door ged. is geconcludeerd, dat het der Regtbank behage de eischers te verklaren niet-ontvankelijk in hunne vordering of wel hun die te ontzeggen cum expensis, op de volgende gronden:

dat ged. zich niet zal inlaten met enz.;

O., dat eischers bij conclusie van repliek hunne vordering nog nader met regtsgronden hebben trachten te regtvaardigen en tevens daarbij hebben aangemerkt dat, zooals steeds door hen beweerd zou zijn, de beslissing omtrent de geldigheid of ongeldigheid der hypotheek in casu onafhankelijk was van de vraag, of de cessie anterieur aan de hypotheek, dan wel omgekeerd, omdat zoowel in het eene als het andere geval aan de inschrijving thans alle waarde moest worden ontzegd, en zij eischers daarom gedaagdes bewering, dat zijn hypotheek *ab initio* geldig was en anterieur is aan de cessie, geenszins willen betwisten en dus als waar door den regter willen zien aangenomen; terwijl zij bij hun conclusie van eisch geheel persisteren;

O., dat de ged. niet heeft gediend van nadere conclusie, maar de procureurs der partijen vervolgens de zaak mondeling hebben toegelicht, terwijl eindelijk het Openb. Min. in voege voorgeschreven geconcludeerd heeft;

Wat het regt betreft:

O., dat bij partijen buiten geschil is dat door genoemde weduwe van wijlen J. F. Vennema, na doode van haren echtgenoot, met hare zeven kinderen, allen voornoemd, ongescheiden werd bezeten en onverdeeld de tusschen haar en haren man bestaan hebbende huwelijksgemeenschap, alsmede laatstgemeldes nalatenschap, tot welken massalen boedel behoorde de hiervoor omschreven boerenplaats; dat vervolgens bij acte van cessie, gedateerd Nov. 1870, geregistreerd 31 December d. a. v. en overgeschreven 27 April 1871, zooals hiervoor breeder is omschreven, door gemelde weduwe werden aangekocht — met uitzondering van het aandeel van haren zoon L. J. Vennema, — alle aandeelen in de nalatenschap van haren man, bij welke acte met name het aandeel van hare dochter W. J. Vennema, door deze en haren man Michiel of Machiel Dijkema, als medegeregtigde krachtens huwelijksgemeenschap, verkocht werd, zijnde hun wijders de koopsom daarvoor ook uitbetaald geworden; terwijl door denzelfden M. Dijkema, krachtens de toenmaals tusschen hem en gemelde Wopke bestaande huwelijksgemeenschap, bij acte, op 19 November 1870 voor notaris Cleveringa verleden, tot verzekering van eene bij wijze van geld-

leening aan ged., naar beweerd wordt, schuldig geworden som, ten behoeve van ged. onder regt van hypotheek is verbonden, luidens deze acte, het ongescheiden en onverdeelde aandeel in die boerenplaats, zijnde die hypotheek ten kantore van hypotheken te Winschoten ten behoeve van ged. ingeschreven den 23 November 1870, in deel 64, nummer 97;

O., dat de eenige tusschen partijen behandelde vraag deze is, of gedaagdes hypotheek is komen te vervallen ten gevolge van den bij die acte van cessie door gemelde weduwe gedane aankoop van 6/7 aandeelen in haar mans nalatenschap, waartoe, ook volgens de acte van cessie, die boerenplaats voor de helft behoort;

O., dat de wetgever in art. 1212 B. W. uitdrukkelijk bepaalt, dat, hoewel het aandeel in een gemeen onroerend goed met hypotheek kan worden bezwaard, echter die hypotheek na de verdeeling van dat goed alleen gevestigd blijft op het deel, dat aan den schuldenaar, die de onderzetting heeft verleend, is toebedeeld, waaruit van zelf volgt, dat de hypotheek geheel vervalt, wanneer hem niets van dat goed wordt toegescheide ;

O., dat nu volgéns ged. *in casu* van verdeeling geen sprake kan zijn, dat immers de bedoelde aankoop aan den staat van onverdeeldheid, tusschen de codividenten bestaande, geen einde maakte, zelfs niet ten aanzien der verkoopers, wier aandeelen toch, hoezeer in andere handen overgegaan, bleven ongescheiden aandeelen, terwijl in elk geval de boedel onverdeeld bleef tusschen de codividente koopster en haren mede voor 1/7 aandeel in de vaderlijke nalatenschap betrokken zoon, den eischer L. J. Vennema;

O. echter, dat, — nu eenmaal vaststaat, dat vóór die cessie door bedoelde weduwe met hare zeven kinderen, ongescheiden werd bezeten en onverdeeld de tusschen haar en haren man bestaan hebbende huwelijksgemeenschap, alsmede laatstgemeldes nalatenschap, tot welken massalen onverdeelden boedel behoorde de boerenplaats, — *in casu*, naar het oordeel der Regtbank, wel degelijk aan verdeeling moet worden gedacht, daar toch de hypotheekverleener, door zijne erfregten op de nalatenschap aan een der andere participanten van den, die nalatenschap, omvattende, onverdeelden massalen boedel te cederen, den onverdeelden staat tusschen hem en alle overige participanten heeft doen ophouden; terwijl hiertegen toch waarlijk niets ter zake kan afdoen de omstandigheid, dat de overige participanten onderling de communio aanhouden;

O., dat ook volgens de wet het begrip van verdeeling niet aan een bepaalden vorm, of aan eene zekere handeling verbonden is: dat immers — behoudens de noodige beperkingen ten aanzien van participanten, die het vrije beheer over hunne goederen missen, of niet tegenwoordig zijn — blijkens art. 1115 B. W. de verdeeling kan plaats hebben op de wijze en door middel van zoodanige acte, als belanghebbenden goedvinden; dat dan ook de wetgever, juist omdat hij het begrip van verdeeling niet vastknoopt aan eene bepaalde handeling of formaliteit, blijkens art. 1163 B. W. de regtsvordering tot vernietiging eener verdeeling, casu quo, toelaat tegen elke handeling, welke ten oogmerk heeft om den onverdeelden staat tusschen participanten te doen ophouden, om het even, of die handeling den naam drage van koop, ruiling, dading of welken anderen naam ook;

O., dat bovendien uit eene onderlinge vergelijking van de artt. 1163 en 1164 B. W. bepaaldelijk blijkt, dat de wet elke verkoop van erfregt,

door de mede-erfgenamen of een hunner gedaan aan een of meer mede-erfgenamen of participanten als eene verdeeling beschouwt, terwijl enkel de actie tot vernietiging eener zoodanige verdeeling, op grond van benadeeling bij de wet wordt uitgesloten voor het trouwens hier niet aanwezige geval, dat de koop, zooals ook art. 1573 B. W. bedoelt, is geschied ten bate of schade des koopers:

O., dat bij zamenvatting van het voorafgaande, op grond van art. 1212 B. W. in verband met de andere zoo even aangehaalde artikels, behoort te worden aangenomen, dat gedaagdes hypotheek is komen te vervallen, ten gevolge van de bij de acte van cessie door een der participanten gedane aankoop van het aandeel des hypotheekverleeners, zoodat die hypotheek zal moeten worden doorgehaald, terwijl toch niet beweerd en evenmin in gebleken is, dat die cessie geschied zou zijn ter bedriegelijke verkorting van den ged. als hypothecair crediteur;

O., dat wel is waar ged. tot staving van zijne meening dat de hypotheek niet vervallen is, een beroep heeft gedaan op verscheidene eerbiedwaardige autoriteiten in zake het Fransche regt: dat dan ook inderdaad volgens het Fransche regt, ofschoon ook volgens dat regt de vraag in verschillenden zin is beantwoord geworden, voor gedaagdes meening veel te zeggen valt, daar het beroep van hen — die eene tegenovergestelde meening verkondigen — op het met ons art. 1129 B. W. overeenkomende bepaling van art. 883 C. N. weinig afdoende schijnt; doch dat — wat daarvan ook zij — een beroep op die autoriteiten hier in elk geval geacht mag worden vruchteloos te zijn om de eenvoudige reden, dat de *in casu* vooral beslissende bepaling van art. 1212 van ons B. W. niet bestaat in het Fransche regt; zoodat, al moge het volgens dat regt, om de hypotheek te doen vervallen, noodig zijn, dat het door den hypotheekverleener bezwaarde goed aan één der andere participanten uitsluitend en geheel zij toebedeeld, het daarentegen volgens ons regt voldoende is, dat bij de verdeeling niets van dat goed aan den hypotheekverleener is toegescheiden;

O., dat derhalve genoemde weduwe T. J. Steenhuis en de eischer sub II, als te zamen eigenaren van het bezwaarde goed, regt hadden roijement te eischen van die vervallen hypotheek, welk regt thans, wat betreft deze weduwe, berust bij de eischers sub I, daar deze, zooals onbetwist is, zijn erven-regtverkrijgenden hunner overleden moeder, terwijl mede buiten geschil is, dat de eischer sub III dat goed van de eischers sub I en II gekocht heeft, zoodat deze als kooper er belang bij heeft, dat roijement mede te vragen voor zooveel noodig;

O., dat wijders buiten tegenspraak is dat ged., daartoe aangezocht, onwillig en in gebreke blijft de volgens de wet vereischte notariële acte te passeren, of daartoe mede te werken, zonder betaling te erlangen zijner beweerde vordering, en ook na de dagvaarding van bereidwilligheid, op welke wijze dan ook, niet heeft doen blijken;

Gezien mede de artt. 183, 628, 1239 en volg. B. W., alsmede art. 56 B. R.;

Regt doende enz.,

Wijst aan de eischers hunne vordering toe;

Veroordeelt mitsdien den ged. om te gedoogen, dat de vorenbedoelde hypothecaire inschrijving, genomen ten kantore van hypotheken te Winschoten, in deel 64, nommer 97, op de hiervoor aangeduide perceelen, voorkomende op het kadaster der gemeente Termunten in sectie G, num-

mers 19, 20, 21, 22, 34, 35, 69, 70, 87, 169, 350, 351, 353, 354, 355, 364, 392, 404, 405, 412, 413, 455, 456, 457, 458, 459, 460, 461, 462, 463, 464, 352 en 1122, alles staande en gelegen te Wagenborgen, zal worden doorgehaald;

Verstaat, dat eischers gemagtigd zullen zijn om die doorhaling ten hunnen koste, door productie van het in deze gewezen vonnis, te doen bewerkstelligen, met last op den hypotheekbewaarder te Winschoten om, tegen overlegging van een authentiek afschrift van dit vonnis, daaraan gevolg te geven;

Veroordeelt eindelijk den ged. in de kosten van het regtsgeding.

Vonnis van de Arrondissements-Regtbank te 's Hertogenbosch van 21 Februarij 1877.

Wanneer twijfel overblijft over de vraag of de titel van mede-eigendom tusschen de deelgenooten, ten aanzien der bij de acte van scheiding in deeling gebragte goederen voldoende is geregtvaardigd, kan aan een der mede-eigenaren die tegen het dwangschrift der administratie in verzet is gekomen, den suppletoiren eed worden opgelegd, alvorens ten principale regt te doen.

G. de L. tegen het Bestuur der Registratie,

De Regtbank enz.,

Gehoord het rapport van den regter-commissaris Jhr. Mr. Laman Trip;

Gehoord den Officier van Justitie, concluderende dat de opp. zal worden verklaard goed opposant, het dwangschrift vernietigd, en het bestuur veroordeeld in de kosten.

Gezien de wederzijdsche memoriën en de verder overgelegde stukken, voor zooveel noodig behoorlijk geregistreerd;

Overwegende, ten aanzien der feiten:

dat bij acte van 23 Januarij 1873, verleden voor den notaris F. J. M. Rits te 's Bosch (in afschrift overgeleverd) de opp. G. de L. en J. de L. bierbrouwer te B., hebben verklaard te willen overgaan tot scheiding en deeling der door hen in gemeenschap bezeten goederen, en wel van:

1°. Onroerende goederen onder de gemeente Boxtel: *a.* een huis met stal, schuur, brouwerij, erven, tuin, boomgaard en voorpoting, aan en bij elkander ter plaatse Breukelen, begroot op *f* 9000; *b.* een perceel bouwland met houtgewas, ter plaatse de Kruisbroeken, begroot op *f* 1500, welke beide perceelen hun zamen en ieder hunner voor de helft onverdeeld in eigendom zijn aangekomen bij erfenis uit de nalatenschap hunner ouders, blijkens acte van scheiding van 26 October 1866; *c.* een perceel dennenbosch ter plaatse der Kempensche heide, begroot op *f* 206; *d.* een perceel bouwland met houtgewas ter plaatse de Kruisbroeken, begroot op *f* 370; *e.* een perceel bouwland met houtgewas ter plaatse de Kruisbroeken, begroot *f* 682, zijnde de perceelen sub *c*, *d* en *e* den deelgenooten zamen, en ieder hunner voor de helft in eigendom aangekomen door aankoop, blijkens acten van 1868, 1870 en 1871;

2°. roerende goederen, door de deelgenooten verkregen uit de gemaakte winsten met de voor hunne gemeene rekening door hen uitgeoefende bierbrouwerij; *f.* inboedel voor eene waarde van *f* 3650; *g.* verschillende

effecten, zamen voor eene waarde van *f* 15,842,50; *h*. voorhanden bieren granen en tot bierbrouwerij bestemde grondstoffen, mitsgaders landbouwwerktuigen en gereedschappen, zamen voor eene waarde van *f* 1472; *i*. gereed geld tot een bedrag van *f* 416.50, zamen uitmakende eene te verdeelen massa van *f* 33139; dat bij die acte partijen verklaren dat de deelgenooten ieder voor de helft, dus ieder voor een bedrag van *f* 16,569.50, in die goederen zijn geregtigd, dat daarbij zijn toebedeeld aan den opp. G. de L.:

1°. de onroerende goederen sub *a*, *b*, *c*, *d* en *e* voor derzelver geschatte waarde van zamen	*f* 11758.—
2°. van den inboedel sub *f* voor eene waarde van	" 1825.—
3°. van de effecten sub *g* voor eene waarde van	" 2062.—
4°, van de goederen sub *h* voor eene waarde van	" 736.—
5°. uit het gereed geld sub *i*	" 181.50
uitmakende zijn aandeel ad	*f* 16569.50

en aan den deelgenoot J. de L.:

1°. van den inboedel sub *f* voor eene waarde van	*f* 1825.—
2°. uit de effecten sub *g* voor eene waarde van	" 13780.50
3°. uit de goederen sub *h* voor eene waarde van	" 736.—
4°. uit het gereed geld sub *i*	" 228.—
zamen uitmakende zijn aandeel ad	*f* 16569.50

O., dat voormelde acte den 29 Januarij 1873 tegen een vast regt van *f* 2.40 ten kantore van den ontvanger der registratie en domeinen te 's Bosch is geregistreerd en den 15den Februarij 1873 bij afschrift, zonder betaling van het regt van overschrijving, ten kantore der hypotheken te 's Bosch is overgeschreven;

O., dat het geopposeerd bestuur later gemeend heeft een proportioneel regt te moeten vorderen en bij dwangschrift, den 28sten Januarij 1875 beteekend, na vooraf door den Kantonregter te 's Bosch executoir verklaard te zijn, aan den opp. heeft doen aanzeggen, om binnen 14 dagen na die beteekening, in handen en ten kantore van den ontvanger der registratie en domeinen te 's Bosch, te betalen de som van *f* 361.83½, wegens nog op die acte verschuldigde regten, met de kosten van vervolging en de renten a die morae, op grond dat bij bedoelde acte de titel van mede eigendom, voor wat betreft de in deeling gebragte roerende goederen niet is gejustificeerd, en derhalve deze goederen niet in aanmerking kunnen komen voor de berekening der regten van registratie en overschrijving, waarvan het gevolg is dat het gemeenschappelijk bezit zich bepaalt tot de genoemde onroerende goederen, waarin opp. slechts voor de helft ad *f* 5879 geregtigd was, zoódat hij voor de hem meer toebedeelde waarde aan onroerend goed tot een bedrag van *f* 5879 is verschuldigd: 1°. voor regt van registratie ad 4 pCt., berekend over *f* 5880, de som van *f* 235.20, blijvende na aftrek van het reeds geheven regt van registratie ad *f* 2.40, *f* 232.80; 2°. voor regt van overschrijving ½ pCt., berekend over *f* 5880, dus *f* 29.40; 3°. voor 38 opcenten *f* 99.63½, uitmakende in totaal *f* 361.83½; dat bij deurwaarders-exploit van 8 Mei 1875 van wege het geopp. bestuur nader aan den opp. bevel is gedaan om binnen 30 dagen aan het dwangschrift te voldoen;

O., dat de opp. bij deurwaarders exploit van 27 Januarij 1876 in verzet is gekomen tegen dat dwangschrift, domicilie kiezende ten kantore van Mr. L. A. Rits, advocaat te 's Bosch, met dagvaarding van geopp. voor deze Regtbank op den 23sten Februarij daaraanvolgende, concluderende tot van waarde verklaring van zijn verzet, ter zijdestelling en vernietiging van het dwangschrift, niet ontvankelijk althans ongegrond-verklaring der daarbij gedane vordering, met veroordeeling van geopp. in de kosten van het geding, alles op grond dat de bedoelde acte is eene behoorlijke boedelscheiding met duidelijke vermelding der titels, waarop de mede-eigendom der deelgenooten in de verdeelde zoo roerende als onroerende goederen is gegrond, terwijl opp. ontkent dat daarin verdichte opgaven hebben plaats gehad;

O., dat het geopp. bestuur bij memorie van antwoord, beteekend den 23sten Maart 1876, heeft verklaard te persisteren bij zijne vordering bij het dwangschrift gedaan en heeft geconcludeerd tot handhaving van het dwangschrift, van onwaarde verklaring van het daartegen gedaan verzet, veroordeeling van opp. tot betaling van het gevorderd regt met den interest a die morae en in de kosten van het geding, daarbij aanvoerende dat in dit geval niet aanwezig is een algemeene titel, uit kracht waarvan alle in deeling gebragte goederen gemeenschappelijken eigendom zijn, zonder dat die mede-eigendom ten aanzien van elk in deeling gebragt voorwerp afzonderlijk behoeft bewezen te worden, maar dat hier slechts sprake is van eene gemeenschap van bepaald aangewezen onroerende goederen blijkens de aangehaalde bijzondere titels van gemeenschap; dat wel in bedoelde acte beweerd wrodt dat de roerende goederen door de deelgenooten verkregen zijn uit de winsten gemaakt met de voor hunne gemeene rekering uitgeoefende brouwerij, maar dat zulk eene bloote opgave in de acte onvoldoende is om den titel van gemeenschap dier roerende goederen te justificeeren, terwijl bovendien in handelingen voor gemeene rekening geen titel van mede-eigendom kan gelegen zijn;

O., dat opp. hierna bij behoorlijk beteekende memorie van repliek heeft geconcludeerd even als bij de acte van verzet, en tot staving van zijn verzet nader heeft aangevoerd, dat gedurende 8 jaren, van 1 Januarij 1865 tot 1 Januarij 1873, door opp. en zijn broeder J. de L. in de hun gemeenschappelijk toebehoorende panden en zamen wonende, met zeer voordeelige uitkomsten voor hunne gemeene rekening eene bierbrouwerij is uitgeoefend onder de firma Gebr. de L.; dat zij hun handel voor gemeene rekening den 1sten Januarij 1873 hebben gestaakt; dat toen van alles wat zij gemeenschappelijk bezaten een staat met balans werd opgemaakt en de scheiding tusschen hen tot stand kwam bij de bedoelde acte van 28 Januarij 1873; dat zij voor hunne gemeenschappelijke rekening herhaald onroerende goederen hebben aangekocht; dat de bij acte van 28 Januarij 1873 verdeelde effecten voor een groot gedeelte zijn aangekocht uit de buitengewone winsten bij de troepenbewegingen in het najaar van 1870 en tot veel lager koersen dan die op 1 Januarij 1873 waren;

O., dat het geopp. bestnur bij memorie van dupliek, beteekend 3 Junij 1876, heeft ontkend, zoowel het bestaan van de handelingen voor gemeene rekening, als dat van eene maatschap en de gemeenschappelijken aankoop van effecten, waarop opp. zich beroept; en in deze memorie, evenals in de behoorlijk beteekende memorie van quadrupliek, de reeds aange-

voerde gronden nader heeft toegelicht, met persistit bij de reeds genomen conclusie;

O., dat opp. nog bij behoorlijk beteekende memorie van tripliek en quintupliek heeft volhard in de bewering dat de mede-eigendom zoo der roerende als der onroerende goederen behoorlijk is gejustificeerd en dat het tegendeel daarvan door het geopp. bestuur niet is bewezen en voorts bij de vroegere conclusie heeft gepersisteerd;

Ten aanzien van het regt;

O., dat het geschil tusschen partijen zich oplost in de vraag of de titel van mede-eigendom tusschen de deelgenooten ten aanzien der bij de acte van 23 Januarij 1873, in deeling gebragte roerende goederen voldoende is geregtvaardigd in de zin der wet;

dat art. 68 § 3 n°. 2 der wet van 22 Frimaire an VII, voor het geval van scheiding zonder overbedeeling in de acte, alleen bij justificatie van dien titel de heffing van een vast regt voldoende verklaart;

dat met deze justificatie wel niet wordt bedoeld aan de deelgenooten het volledig bewijs in regten op te leggen, maar toch hunne enkele, door niets gestaafde opgave daartoe niet voldoende is, en zij zullen moeten aantoonen, althans waarschijnlijk maken, uit welken hoofde de in deeling gebragte massa's tusschen hen in gemeenschap zijn;

O., dat bij de acte van 23 Januarij 1873 door de deelgenooten is verklaard, dat de roerende goederen door hen waren verkregen uit de gemaakte winsten met de voor hunne gemeene rekening door hen uitgeoefende bierbrouwerij en te dier zake tusschen hen in gemeenschap waren, en opp. nader bij memorie heeft opgegeven, dat hij met zijnen deelgenoot zijnen broeder J. de L., van 1 Januarij 1865 tot 1 Januarij 1873, met zeer voordeelige uitkomsten voor hunne gemeene rekening eene bierbrouwerij heeft uitgeoefend in de hun gemeenschappelijk toebehoorende panden, terwijl zij zamen woonden, en dat de in deeling gebragte effecten door hen gemeenschappelijk zijn aangekocht uit de daarmede in 1870 gemaakte buitengewone winsten; dat het geopp. bestuur deze regtsbetrekking voor gemeenschappelijke rekening tusschen de deelgenooten geheel heeft ontkend, zoodat moet worden onderzocht of de opgave van opp. voldoende is gestaafd, daar de mede-eigendom der mede in deeling gebragte onroerende goederen niet op diezelfde regtsbetrekking is gegrond, maar uit andere, in de acte opgegeven, titels voortvloeit;

O., dat tusschen partijen vaststaat, dat de deelgenooten de bedoelde bierbrouwerij in onverdeelden eigendom hebben verkregen uit de nalatenschap hunner ouders, waarvan de acte van scheiding 26 October 1866 is opgemaakt, welke onverdeeldheid eerst door de acte van 23 Januarij 1873 heeft opgehouden, en dat zij in 1868 en 1870 de boven sub *c*, *d* en *e* vermelde perceelen grond zamen in gemeenschap hebben aangekocht;

dat deze niet betwiste feiten van gemeenschappelijken eigendom der brouwerij gedurende zoo langen tijd, en van gemeenschappelijken aankoop van onroerend goed in dienzelfden tijd, het vermoeden doet ontstaan dat de deelgenooten die gemeene brouwerij voor gemeenschappelijke rekening hebben uitgeoefend, dat zij dus met gemeen goed, gemeenschappelijke winst hebben gedaan, waaruit zonde volgen dat tusschen hen eene overeenkomst van maatschap bestond, krachtens welke de in deeling gebragte roerende goederen gemeen zouden zijn;

dat het, in verhouding tot de waarde der brouwerij, zeer hooge bedrag der in deeling gebragte effecten, *in casu* de kracht van dit vermoeden niet wegneemt, noch een tegenvermoeden levert van min juiste opgave in de acte, nu uit den inhoud der acte blijkt, dat de opgave van een zoo hoog bedrag niet noodig was om overbedeeling te ontgaan, en daartoe eene aanzienlijk lagere en dan zeer aannemelijke opgave niet kan zijn geschied met de bedoeling om het regt wegens overbedeeling te ontduiken en *in casu* geen verdenking van onjuiste opgave kan doen ontstaan;

O., dat het aangeduid regtsvermoeden echter op zich zelve niet voldoende is ter volledige justificatie van de opgegeven regtsbetrekking tusschen de deelgenooten als titel van mede-eigendom der roerende goederen, en van den gemeenschappelijken aankoop van effecten uit winsten die krachtens dien titel in gemeenschap waren, doch dit vermoeden een begin van bewijs oplevert, hetwelk de Regtbank aanleiding geeft tot het opleggen aan den opp. van den suppletoiren eed omtrent de door hem gedane opgaven; dat door het afleggen van dien eed de titel van mede-eigendom tusschen de deelgenooten, ook ten aanzien der in deeling gebragte roerende goederen, volledig zal zijn gejustificeerd;

Regt doende enz.,

Alvorens ten principalen te beslissen:

Legt den opp. G. de L. op den navolgenden suppletoiren eed: "dat door hem en zijnen broeder J. de L., gedurende 7 of 8 jaren, vóór 1 Januarij 1873, in de hun gemeenschappelijk toebehoorende panden met voordeelige uitkomsten voor hunne gemeene rekening eene bierbrouwerij is uitgeoefend, en dat zij de daaruit verkregen winsten, evenals de voor een aanzienlijk bedrag uit die winsten voor hunne gemeenschappelijke rekening aangekochte effecten, in gemeenschap hebben gehouden tot de scheiding welke tot stand kwam bij de acte van 23 Januarij 1873";

Reserveert de kosten.

Beschikking van den Kantonregter te Oss van 13 Maart. 1878 en Vonnis van de Arrondissements-Regtbank te 's Hertogenbosch van 25 April 1878.

De door den voogd gevraagde magtiging om het aandeel van een minderjarige in zeker vast goed in het openbaar te mogen doen verkoopen, ten einde tot de scheiding eener onverdeeldheid te geraken, behoort blijkens art. 1122 B. W. j°. 690 en 691 B. R., tot de competentie van de Regtbank en niet van den kantonregter. —

Aan den Edel Achtbaren Heer Kantonregter te Oss.

Geeft met verschuldigden eerbied te kennen N. F. Pompen, landbouwer wonende te Alem, in hoedanigheid van voogd over zijnen minderjarigen broeder M. J. C. Pompen,

dat gemelde minderjarige met den requestrant in privé, en zijne overige zusters, genaamd: *a.* Francina Petronella, *b.* Emerentiana Petronella, *c.* Cecilia Maria, erfgenamen *ab intestato* zijn van hunnen vader C. Pompen, welke voor 1/24 eigenaar was der tienden onder Lith;

dat de overige aandeelen in die tienden behooren, voor 1/24 aan den heer C. M. Frijlinck te Lith, en voor 11/12 aan den Staat der Nederlanden;

dat de minderjarige voormeld alzoo 1/120 in gemelde tienden bezit,

dat er voor den minderjarige een klaarblijkelijk voordeel in gelegen is dat gemeld hem toebehoorend aandeel in de tienden thans worde verkocht;

dat toch de Staat der Nederlanden en de overige mede-eigenaren besloten hebben hunne aandeelen in het openbaar te verkoopen, en de minderjarige daardoor gevaar loopt mede-eigenaren te verkrijgen met welke hij onbekend is en die welligt door hun groot aantal het gemeenschappelijk beheer dier tiend zeer kunnen bemoeielijken;

dat het aanzien en het gezag van den Staat, aan wien de overige mede-eigenaren zich gewillig aansloten, bij eene bezitting als de onderhavige, die aan velerlei contestatiën onderhevig is, tot heden vele bezwaren voorkwam en wegnam, doch daardoor dan ook eigen inzigt en verkiezing voor de kleine mede-eigenaars feitelijk was uitgesloten:

dat de gezamenlijke vrijwillige verkoop door alle mede-eigenaren een waarborg oplevert dat de minderjarige de volle geldswaarde van zijn aandeel zal erlangen, zonder aftrek van kosten die eene scheiding, zoo deze al mogelijk was, of den gedwongen verkoop, noodzakelijk veroorzaakt;

dat bovendien *in casu* de toestand van onverdeeldheid zeer waarschijnlijk leiden zal tot een steeds aangroeijend aantal mede-eigenaars en dus tot vermindering van de waarde der onverdeelde aandeelen;

dat uit den overgelegden staat van al de onroerende goederen des minderjarigen blijkt dat voormeld aandeel niet het éénig vast goed is dat den minderjarige toebehoort, en dus tegen eene te geldemaking van dit aandeel op dien grond geen bezwaar kan gemaakt worden;

Redenen waarom requestrant U Edel Achtbare eerbiedig verzoekt, onder overlegging van een staat van alle goederen van den minderjarige, hem magtiging te verleenen zijn aandeel in bovengemelde tienden in het openbaar volgens art. 453 B. W. te verkoopen, mits de overige mede-eigenaren bij dezelfde handeling ook hunne aandeelen verkoopen.

't welk doende enz.,
N. F. Pompen.

Wij Kantonregter enz,

Herzien het verzoekschrift van N. F. Pompen, landbouwer, wonende te Alem, als voogd over M. J. C. Pompen, aan ons ingediend, om magtiging om het aandeel van den minderjarige in het ten requeste omschreven vast goed in het openbaar te mogen doen verkoopen:

Gezien het proces-verbaal van het verhoor van den toezienden voogd en de bloed- en aanverwanten in het request gemelden minderjarige:

Gezien den aan ons overgelegden staat van de goederen des minderjarigen (behoorlijk geregistreerd);

Overwegende, dat in het request niet een enkel woord wordt aangestipt dat den verkoop wenschelijk is om uit de onverdeeldheid met betrekking tot het perceel ten requeste omschreven te geraken; dat echter uit het verhoor van den toezienden voogd en bloedverwanten nog duidelijker is gebleken dat op den verkoop eene scheiding moet volgen, en mitsdien de verkoop plaats heeft om de scheiding voor te bereiden;

O., dat in zoodanig geval art. 1122 B. W. toepasselijk is, en het bevel, in dat artikel omschreven niet behoort tot de competentie van den kantonregter,

Gezien art. 1122 B. W.

Verklaren ons onbevoegd om op dit ons ingediend verzoek te beschikken.

Aan de Arrond.-Regtbank te 's Bosch,

Geeft eerbiedig te kennen N. F. Pompen, landbouwer, wonende te Alem, in hoedanigheid van voogd over zijnen minderjarigen broeder M. J. C. Pompen:

dat hij aan den E. A. heer kantonregter te Oss het bij dit verzoek overgelegd verzoekschrift had ingediend, om gemagtigd te worden tot den verkoop overeenkomstig art. 453 B. W. van het 1/120 gedeelte in de tienden onder Lith, zijnen pupil toebehoorende, en wel omdat de verkoop van dat aandeel thans in het klaarblijkelijk voordeel des minderjarigen zoude zijn, welke omstandigheid vervolgens in het verzoekschrift nader wordt ontwikkeld en betoogd;

dat de omtrent het verzoek gehoorde bloedverwanten en toeziende voogd, blijkens hierbij overgelegd proces-verbaal van hun verhoor, eenparig van gevoelen waren dat de verkoop in het blijkbaar voordeel des minderjarigen is, dit gevoelen echter niet zóó goed adstruëerende als wel het geval had kunnen zijn;

dat de E. A. heer kantonregter, blijkens zijne hierbij overgelegde beschikking van den 13den Maart 1878, zich onbevoegd heeft verklaard om op het ingediend verzoekschrift te beschikken, aangezien gebleken zou zijn dat op den verlangden verkoop eene scheiding zou moeten volgen, en mitsdien de verkoop plaats zou hebben om de scheiding voor te bereiden, en derhalve art. 1122 B. W. van toepassing zou zijn, aangezien door het ingediende verzoekschrift van Zijn Ed. Achtb. eigenlijk een bevel tot verkoop zou gevraagd zijn;

dat de verzoeker zich door die beschikking des kantonregters bezwaard acht op de navolgende gronden:

I. Ten eerste blijkt niet, zelfs niet uit een enkel woord van het verzoekschrift des requestrants, dat de voorgenomen verkoop van het aandeel des pupils, moet strekken om uit de onverdeeldheid te geraken en dáárom aangevraagd wordt; integendeel is zoo duidelijk mogelijk vooropgesteld dat de requestrant de magtiging verzoekt, omdat dit in het klaarblijkelijk voordeel van den minderjarige zoude zijn. De E. A. heer kantonregter blijft dan ook in gebreke het enkele woord door hem bedoeld, aan te wijzen;

II. Ten tweede blijkt ook uit het verhoor der familie niet dat het request (zoo dit al denkbaar ware), eene andere strekking heeft dan zijn inhoud medebrengt, maar wel het tegendeel. Overigens komt het requestant voor dat de strekking van een verzoek onmogelijk kan gekend worden uit de meening welke derden dienaangaande mogten hebben.

III. Ten derde blijkt uit het verzoekschrift, waarin met geen enkel woord van een bevel tot verkoop wordt melding gemaakt, maar de requestrant als voogd magtiging verzoekt, dat hij zich niet op grond van art. 1122 B. W., maar op grond van art. 451 B. W. tot den regter heeft gewend, gelijk hij dan ook niet verzoekt den verkoop der geheele tiend

maar van het aandeel des minderjarigen daarin. En behoorde de kennisneming van zoodanig verzoek niet tot de competentie des kantonregters, dan was het onmogelijk dat verzoek, zoo als het daar ligt, bij eenigen anderen regter in te dienen.

Naar deze leer zou den voogd het verkoopen met regtelijke magtiging van een onverdeeld aandeel zijns pupils in een onroerend goed volstrekt onmogelijk worden, wat haar onaannemelijk maakt.

IV. Ten vierde schijnt het ondenkbaar dat er op den verkoop, waarvoor magtiging werd gevraagd, eene scheiding zoude kunnen volgen, daar toch, al verkoopen de tegenwoordige andere mede-eigenaren tegelijk hunne aandeelen aan denzelfden kooper, de minderjarige door het koopcontract eene zelfstandige vordering voor zijn evenredig aandeel in den koopprijs verkrijgt, welk aandeel hem voldaan zijnde, hem uitsluitend toebehoort, zoodat er geene nieuwe gemeenschap van contante penningen tusschen de voormalige mede-tiendgeregtigden ontstaan kan.

Overigens vermeent requestrant dat hij door zijn verzoekschrift geene de minste aanleiding heeft gegeven om van hem en zijne mede-eigenaren te onderstellen dat zij van voornemen waren om zich na den verkoop hunner aandeelen met eene tot niets nuttige of noodige handeling als eene formeele scheiding voor hen zoude zijn, bezig te houden, terwijl reeds de verkoop alle gemeenschap of onverdeeldheid tusschen hen ophief;

dat de verzoeker vermeent dat de omstandigheid dat zijn pupil meerderjarige mede-eigenaren heeft, de toepassing van art. 451 B. W. op zijn verzoek tot magtiging en de competentie des kantonregters niet uitsluit, zich dienaangaande refererende aan het vonnis dezer Regtbank van den 30sten December 1874, welks juistheid tegen de beslissing van het voormalig Provinciaal Geregtshof van 26 Januarij 1875 met klem is verdedigd door Mr. BOUVIN, *De wet van* 18 *April* 1874 enz , 2de druk, bl. 113, 118—120;

dat de verzoeker bij dit request voegt de ook aan den Edel-Achtbare heer kantonregter ingediende "staat van al de goederen des minderjarige", bedoeld bij art. 452 B. W., vermeenende daarmede te kunnen volstaan, vermits de stelling niet gewaagd schijnt dat in dat artikel alleen de onroerende goederen des pupils zijn bedoeld, gelijk uit het verband met het eerste en tweede lid en uit art. 505 Wetb. van 1830, sprekende van "een staat der gelegenheid van alle de goederen", schijnt te volgen (DIEPHUIS, *Ned. Burg. R.*, 1877, d. V, bl. 424); terwijl voorts de vertooning van den inventaris, bij de wet niet voorgeschreven, *in casu* ook wel geen meerder licht over de posita des verzoekers zoude kunnen verspreiden. Requestrant is in het belang zijns pupils tot de indiening van het verzoek aan den kantonregter overgegaan zoo spoedig mogelijk na de aanvaarding der voogdij, alvorens nog den tijd gehad te hebben om de inventarisatie tot stand te brengen. Deze spoed scheen noodig omdat alle voorbereidende maatregelen tot den verkoop der tienden ook door het bestuur der domeinen genomen waren en de zaak op afdoening wachtte, toen de dood van des requestrants en zijn pupils vader oorzaak werd, er één minderjarige onder de mede-eigenaars optrad en regterlijke matiging onvermijdelijk werd;

Redenen waarom de requestrant zich tot deze Regtbank wendt met eerbiedig verzoek, dat het haar behage de beschikking des kantonregters

in deze vermeld, te vernietigen, de zaak aan zich te houden en, op nieuw regt doende, den requestrant app. te verklaren ontvankelijk en gegrond in zijn hooger beroep van voormelde beschikking, en hem te magtigen het aandeel des minderjarigen in de tienden onder Lith in het openbaar overeenkomstig art. 453 B. W. te verkoopen, mits de overige mede-eigenaren tegelijk ook hunne aandeelen verkoopen.

't welk doende enz.

De Regtbank enz.,

Gezien het request door den procureur Holster ingediend;

Gezien de beschikking van den kantonregter te Oss dd. 13 Maart 1878;

Gezien de conclusiën van het Openbaar Ministerie, strekkende tot bevestiging van de beschikking des kantonregters van Oss dd. 13 Maart 1878;

Overwegende dat de verzoeker, als voogd over zijn minderjarigen broeder, op grond van klaarblijkelijk voordeel voor dien minderjarigen, aan den kantonregter heeft gevraagd magtiging om het aandeel van zijn pupil in de tienden onder Lith. overeenkomstig art. 453 B. W., te mogen verkoopen, mits de overige mede-eigenaren, die allen sui juris zijn, bij dezelfde handeling ook hunne aandeelen verkoopen; dat verder is gebleken dat deze tiend is de éénige bezitting welke die personen onder elkander gemeen hebben;

O., dat de kantonregter zich onbevoegd heeft verklaard, omdat de verkoop ten doel heeft boedelscheiding, in welk geval art. 1122 B. W. het verleenen van bevel aan de Regtbank opdraagt;

O., dat app. daartegen aanvoert: *a.* dat de verkoop niet is aangevraagd om uit de onverdeeldheid te geraken; *b.* dat die strekking van het verzoek ook niet anders wordt opgegeven in het verhoor der familie, en buitendien de opgaven der bloedverwanten daarin geen verandering kunnen brengen; *c.* dat niet is gevraagd bevel ex art. 1122 B. W. om het geheel, maar alleen magtiging ex art. 451 B. W., om des pupils aandeel te verkoopen, en dergelijk request alleen bij den kantonregter kan ingediend worden; *d.* dat na den verkoop scheiding overbodig is, daar de pupil voor zijn aandeel eene actie tot betaling tegen den kooper verkrijgt; *e.* dat de omstandigheid, dat de pupil meerderjarige mede-eigenaren heeft, de toepassing van art. 451 niet uitsluit, waaromtrent requestrant zich refereert aan beslissingen, te vinden in *Weekbl.* n°. 3829;

O., dat requestrant niet vraagt bevel of magtiging om het geheel, maar alleen magtiging om des pupils aandeel te verkoopen, mits de overige eigenaren hunne aandeelen tevens verkoopen;

O., dat die verkoop zelf dus zal opheffen de thans tusschen deze personen bestaande onverdeeldheid, daar de gemeenschap alleen uit deze bezitting bestaat; dat mitsdien het verzoek tot gevolg en dus ook als strekking heeft: het geraken uit eene onverdeeldheid, bestaande tusschen meerder- en minderjarigen;

O., dat de beschikking *a quo* slechts dan onjuist is, als de wet alle aanvragen tot eenvoudige magtiging brengt ter kennisneming des kantonregters, en tot de competentie der Regtbank daarentegen die aanvragen, waarbij hetzij in den vorm van magtiging, hetzij in dien van bevel, ieder individueel vraagt te mogen verkoopen niet alleen zijn eigen aandeel, maar ook die der overige geregtigden;

O. evenwel, dat die stelling onjuist is en niet te rijmen met art. 1122

B. W. j°. art. 690 sqq. B. R.; dat toch die laatste artikelen zijn de uitvloeisels van art. 1122 en regelen de daar bedoelde gevallen;

dat nu art. 691 het verleenen eener eenvoudige magtiging tot onderhandschen verkoop, in tegenstelling van bevel, aan de Regtbank opdraagt en deze bepaling vergeleken met art. 454 B. W., waarin gelijke bevoegdheid aan den Kantonregter gegeven wordt, noodwendig leidt tot de conclusie dat volgens het systeem onzer wet, het verschil van competentie niet ligt in het verschil tusschen magtiging en bevel, in welke veronderstelling art. 691 had moeten vervallen, maar òf wel in het feit, dat art. 451 tot 454 B. W. alleen spreken van goed van minderjarigen en art. 690 van goederen aan meerderjarigen en minderjarigen gemeen, òf wel in het verschillende geval, dat de wetgever in die artikelen voor oogen had, n. l. verkoop ten voordeele der minderjarigen en verkoop, als voorbereidende maatregel tot boedelscheiding of boedelverevening; dat zulks te meer klemt, als men let op de geschiedenis der wet van 18 April 1874; dat toch art. 691 B. R aanvankelijk bij het ontwerp was gewijzigd en den Kantonregter competent verklaarde, maar later onveranderd is gebleven, omdat men het voorschrift, dat alle bevelen of magtigingen tot verkoop van vast goed, wanneer die tot boedelreddering of scheiding noodig is, zonder uitzondering van de Regtbank moeten worden gevraagd, onaangetast wilde laten, waardoor nog beter in het licht zou treden de tegenstelling, dat tot verkoop van eigen goed van den onmondigen magtiging van den Kantonregter wordt gevorderd;

O., dat, hetzij men het verschil in competentie zoekt in het hebben van sui juris zijnde mede-eigenaars, hetzij in het doel met den verkoop beoogd, in beide gevallen de Kantonregter onbevoegd was, zoodat, hoeveel er ook voor de laatste opvatting moge pleiten, het onderzoek naar die vraag thans overbodig is;

Regt doende enz.,

Bevestigt de beschikking waarvan appel.

Vonnis van de Arrondissements Regtbank te Amsterdam van 15 October 1878.

Erkenning van kinderen. Zij kunnen niet door den vader bij notariële acte vóór het aangaan van het huwelijk, als natuurlijke kinderen erkend worden, wanneer zij gedurende een vroeger huwelijk van dien vader zijn geboren uit de betrekking tusschen hem en de zuster zijner vrouw. Zij zijn dus dien vader vreemd en, erkend bij notariële acte als natuurlijke kinderen door de moeder, moeten zij worden aangemerkt als natuurlijk erkende kinderen van deze en van een in regten onbekenden vader.

Zij zijn als zoodanig bevoegd om regten op de nalatenschap der moeder te laten gelden.

(Zie het vonnis der Arrond.-Regtbank te Amsterdam dd. 10 April 1877 in *Bijblad* 6de Deel, Blz. 126.

De Regtbank enz.,

Gehoord partijen;

Gelet op de conclusie van het Openbaar Ministerie, dat de Regtbank, passeerende het aangeboden bewijs, zal toewijzen de door de eischeressen genomen conclusiën, met veroordeeling van den gedaagde in de kosten der procedure;

Gezien de stukken;

Overwegende ten aanzien der feiten;

dat, volgens het door de eischeressen ten deze door hare echtgenooten behoorlijk gemagtigd, geposeerde, de ged. door nu wijlen den heerW. M. bij testament is benoemd tot voogd over de eischeressen en over W J. M.; dat de ged· als zoodanig bij de boedelbeschrijving der nalatenschap van wijlen voornoemden W. M. is opgetreden, en dus zijne benoeming heeft aanvaard en uitgevoerd;

dat de eischeressen verlangen, dat de nalatenschap van voornoemden erflater en van hare moeder J. W. v. W., tusschen haar en hare minderjarige zuster W. J. M. worde vereffend, met inachtneming van het vonnis der voormalige Arrond.-Regtbank te Amsterdam dd. 10 April 1877, (geregistreerd) aan welk vonnis bereids door den ged. is voldaan;

Op welke gronden de eischeressen hebben geoordeeld en geconcludeerd, dat de ged. worde veroordeeld, om met de eischeressen over te gaan tot scheiding en deeling der bovenvermelde nalatenschappen, met inachtneming der bij de wet voorgeschreven regelen, en dat een notaris als ook een onzijdig persoon worde benoemd, met bepaling van den dag waarop partijen gehouden zullen zijn voor den notaris te verschijnen, en met veroordeeling van den ged. in de kosten van het regtsgeding;

O. dat de ged. heeft geantwoord, niet krachtens het testament van W. M. de voogdij te hebben aanvaard, maar ingevolge beschikking van den Edel Achtb. Heer Regter in het Eerste Kanton Arrondissement Amsterdam d°. 6 April 1866;

dat hij, wat betreft de gevorderde verdeeling der nalatenschap van wijlen W. M., immer bereid is geweest daartoe over te gaan, en ook nu nog hiertoe bereid is, dat hij nimmer te dezen opzigte eene sommatie heeft ontvangen, en dat de gereede afdoening der zaak na de gevallen beslissing der voormalige Arrond.-Regtbank d°. 10 April 1877 (geregistreerd) die gezindheid volkomen bewijst;

dat de eischeressen echter geen regt hebben tot de verdeeling der nalatenschap van J. W. v. W., vermits zij niet kunnen inroepen art. 909 B. W., omdat zij, buiten echt uit voornoemde J. W. v. W. geboren, door hare moeder wel bij acte d° 31 Augustus 1861 gepasseerd voor den notaris C. zijn erkend, maar die erkenning, als strijdig met de bepaling van art. 338 B. W., geen kracht heeft;

dat die erkenning niet alleen W. M. als den vader der eischeressen aanwijst, maar dat ook deze haar als zijne kinderen (ofschoon in strijd met de wet) bij notariële acte heeft erkend en bij testament onder de benaming van zijne kinderen met zijn wettig kind tot mede-erfgenamen voor gelijke deelen heeft benoemd; dat echter de geboortedatums der eischeressen aanwijzen, dat beider geboorte heeft plaats gehad tijdens het leven en het bestaan van het huwelijk van meergenoemden W. M., met de zuster van de moeder der eischeressen, en deze dus in overspel en bloedschande zijn verwekt;

dat de eischeressen dien ten gevolge geen regt hebben den geslachtsnaam M. te voeren, veelmin daarop te procederen;

dat het vaststaat, dat de tweede vrouw van W. M. is geweest de zuster van zijn eerste vrouw en alzoo W. M., zonder de door hem verkregen dispensatie des Konings, met zijne schoonzuster geen huwelijk mogt aangaan;

dat dus de erkenning der eischeressen volgens art. 328 B. W., alleen bij de huwelijksacte had kunnen gedaan worden, hetgeen niet is geschied;

Op welke gronden de ged. qq. heeft geconcludeerd, dat hem worde verleend acte van zijne bereidwilligheid om met de eischeressen over te gaan tot de schifting, scheiding en verdeeling van den gemeenschappelijken boedel en de nalatenschap van wijlen W. M. op de wijze door de wet bepaald, en voorts, dat de eischeressen worden verklaard niet-ontvankelijk in hare vordering tot scheiding en verdeeling der nalatenschap van W. M., tweede echtgenoot, immers dat haar die worde ontzegd, met veroordeeling van de eischeressen in de proceskosten;

O. dat de eischeressen hebben gerepliceerd:

dat, aangezien de ged. erkent voogd te zijn, de vraag op welke wijze hij die qualiteit heeft verworven, niets ter zake afdoet;

dat herhaalde pogingen om tot eene minnelijke schikking te geraken, geen resultaat hebben opgeleverd;

dat de ged. tegenspraak doet en dus erkent, dat, al ware hij bij exploit gesommeerd, hij toch niet zoude hebben medegewerkt tot de scheiding, zooals die gevorderd wordt; dat de eischeressen den naam M. voeren, zooals de ged. zelf erkent, en dus op dien naam, moeten dagvaarden;

dat de ged. over haar als zoodanig tot voogd is benoemd, en met haar voerende denzelfden naam, heeft gelitiscoutesteerd, aan haar heeft betaald en van haar kwijting heeft ontvangen, dat de ged., die geen regt heeft haar dien naam te betwisten, op zijne aanmerking geen conclusie heeft gebouwd, bereid is met de eischeressen de nalatenschap van W. M. te scheiden;

dat het regt der eischeressen op de moederlijke nalatenschap bij een vorig vonnis implicite is erkend; dat de eischeressen hare stellingen nader toelichtende, hebben gepersisteerd bij hare conclusiën;

G., dat de ged. bij dupliek de gronden, door de eischeressen bij repliek aangevoerd, heeft bestreden en overigens bij zijn antwoord persisterende, heeft geconcludeerd dat hem worde verleend acte van zijne bereidwilligheid om door getuigen en alle middelen regtens te bewijzen dat, na het huwelijk van W. M. met de moeder der eischeressen, laatstgenoemden steeds in de gemeenschappelijke woning hebben vertoefd, onder opzicht van het echtpaar zijn geweest en verzorgd, evenals of de eischeressen zijne wettige kinderen waren;

O. in regten:

Ten opzigte der aangevoerde gronden van niet ontvankelijkheid:

dat de ged. erkent, dat hem de voogdij over de eischeressen is opgedragen, en dat het dus *in casu* niets ter zake is afdoende, indien de eischeressen de wijze waarop hij benoemd is abusievelijk in de dingtalen mogten hebben vermeld;

dat volgens de voorschriften der wet eene acte als *in casu* niet door eene sommatie behoeft te worden voorafgegaan, dat uit de voortzetting

der procedure blijkt, dat al ware hem eene sommatie beteekend, de ged. niet aan den wensch der eischeressen, om met haar tot de verdeeling ook der moederlijke nalatenschap over te gaan, zou hebben gevolg gegeven;

dat de ged. niet heeft tegengesproken, dat pogingen in der minne plaats hebben gehad, om hem tot verdeeling der nalatenschap van de moeder der eischeressen te bewegen, welke pogingen zonder gevolg zijn gebleven zoodat de ged. bij het ontvangen eener geregtelijke sommatie geen belang had;

dat de ged. geen exceptie van non-qualificatie heeft opgeworpen, en zich zelven qualificeert als voogd van de zich noemenden S. M. en M. M. M., zoodat de ged. omtrent de indentiteit der eischeressen niet in twijfel kan verkeeren;

dat alzoo de door den ged. aangevoerde gronden van niet-ontvankelijkheid, de vordering niet in den weg staan;

O., ten aanzien der vraag, of de eischeressen regt hebben tot de verdeeling der nalatenschap van J. W. v. W., echtgenoot van meergenoemden W. M.;

dat de eischeressen door J. W. v. W. voornoemd, bij acte gepasseerd te Amsterdam den 31sten Augustus 1861 voor den notaris J. E. C. in tegenwoordigheid van getuigen, als hare natuurlijke kinderen zijn erkend, zoodat door deze erkenning burgerlijke betrekkingen tusschen de eischeressen en J. W. v. W. zijn ontstaan;

dat de ged. evenwel de geldigheid dezer erkenning betwist, omdat kinderen in overspel en bloedschande geteeld, als hoedanig de eischeressen door den ged. worden aangemerkt, niet anders kunnen worden erkend dan bij de huwelijks-acte der ouders, hetgeen *in casu* niet heeft plaats gehad, en dan nog maar alleen indien de kinderen in bloedschande zijn geteeld, daar bij overspel de erkenning is uitgesloten;

O., dat de bewering van den ged. gegrond zou wezen, in het geval dat in regten mogt blijken, dat de eischeressen in overspel en bloedschande zijn geteeld;

dat nu wel tusschen partijen is in confesso, dat de eischeressen zijn geboren buiten echt uit J. W. v. W., ten tijde dat de zuster van laatstgenoemde was gehuwd met W. M.;

dat W. M. bij acte voor den bovengenoemden notaris den 31sten Augustus 1861 gepasseerd, de eischeressen als zijne natuurlijke dochters heeft erkend, maar dat deze erkenning van onwaarde is, omdat W. M., en J. W. v. W. geen huwelijk konden aangaan, dan met dispensatie van den Koning, en bij erkenning, zoo die al kon plaats hebben, de bepaling van art. 338 j°. 328 B. W. had moeten worden in acht genomen;

dat evenmin een beroep op het testament van W. M. waarbij deze de eischeressen zijne kinderen noemt, eenige kracht heeft, omdat *in casu* voor W. M. een dergelijke wijze van erkenning niet openstond;

dat het door den ged. aangeboden, hierboven nader omschreven bewijs niet is admissibel, omdat de strekking van dit bewijs zou wezen om onderzoek in te stellen omtrent de vraag, wie de vader der eischeressen is, hetgeen met de wet in strijd zou zijn;

O., dat de verklaring door J. W. v. W. afgelegd, dat zij kennis heeft genomen van de erkenning door W. M. gedaan, dat zij die erkenning aanneemt en daartoe hare toestemming verleent, niet als een bezwaar

tegen de door haar zelve gedane erkenning der eischeressen kon worden ingeroepen, omdat de acte van erkenning door W. M. van onwaarde is en eene goedkeuring daarvan evenmin kracht in regten heeft;

dat de eischeressen dien ten gevolge behooren te worden aangemerkt als natuurlijke erkende kinderen van J. W. v. W. en van een in regten onbekenden vader, en bevoegd om op de nalatenschap van voornoemden J. W. v. W. regten te laten gelden, zoodat de vordering der eischeressen behoort te worden toegewezen;

Gezien artt. 328, 335, 338, 342, 909 volg. 1112 volg. B. W., 56 Regtsvordering;

Regtdoende; verklaart de eischeressen ontvankelijk in hare ingestelde vordering;

Verleent acte waarvan acte is gevraagd;

Verklaart dat de ged. met zijne in de conclusie van antwoord gedane bereidverklaring niet kan volstaan;

Passeert het door den ged. aangeboden bewijs;

Veroordeelt den ged. qq. om met de eischeressen over te gaan tot de scheiding en deeling der nalatenschappen van wijlen W. M. en J. W. v. W., met inachtneming der regelen bij de wet voorgeschreven;

Benoemt tot notaris enz. voor wien de werkzaamheden der scheiding zullen behooren te geschieden;

Bepaalt dat partijen voor dezen notaris ten fine voornoemd zullen verschijnen den enz.

Benoemt den heer enz. tot onzijdig persoon, om *casu quo* de afwezigen of weigerachtigen onder de partijen te vertegenwoordigen;

Veroordeelt den ged. in de kosten van het regtsgeding.

Vonnis van den kantonregter in het derde kanton te Amsterdam van 24 Junij 1878 en Vonnis der Arrondissements-Regtbank aldaar van 12 November 1878.

De vader, een contract van plaatsvervanging voor zijn minderjarigen zoon sluitende, behoeft daartoe geene regterlijke magtiging.

De minderjarige is door zoodanig contract wettig verbonden, en kan daaruit bij zijne meerderjarigheid tegen hem worden geageerd.

C. G. van E. tegen C. J. U.

De Kantonregter enz.,

Gezien de stukken;

Gehoord partijen;

Wat de feiten betreft:

Overwegende, dat de eischer den ged. bij geregistreerd exploit van den deurwaarder P. A. van Overeem alhier, dd. 11 Juni ll., heeft doen dagvaarden ter onzer teregtzitting van den 17den dezer maand, ten einde:

Aangezien de eischer zich blijkens geregistreerde acte, ten overstaan van den notaris G. Ruys, alhier, en getuigen gepasseerd, op den 13den April 1877 heeft verbonden, om de plaats te vervangen bij de nationale militie van den ged., destijds minderjarig en daarbij vertegenwoordigd door zijnen vader C. J. Uriot, handelende voor en ten behoeve van zijnen minderjarigen zoon (de ged.) thans meerderjarig, geloot hebbende

voor de nationale militie in de gemeente Amsterdam, voor de ligtingvan het jaar 1874 en aldaar getrokken hebbende n°. 174, dat tot de werkelijke dienst is verpligtend verklaard, voor welke plaatsvervanging aan den eischer zoude worden voldaan *f* 250, waarvan de eischer heeft genoten *f* 10 bij het aangaan der overeenkomst, en hem verder zou worden betaald als volgt *f* 75 na de goedkeuring bij het korps, en het restant, wanneer hij komt met onbepaald verlof;

A. de eischer, die reeds sedert geruimen tijd met onbepaald verlof naar zijne haardstede is geretourneerd, thans nog uit voormelden hoofde te vorderen heeft per resto eene som van *f* 165, met de voldoening van welk verschuldigde de ged. echter, in weerwil van vele minnelijke aanmaningen, is in gebreke;

Mitsdien bij vonnis, uitvoerbaar bij voorraad zonder borgstelling, te worden veroordeeld, om aan den eischer, tegen behoorlijke kwijting, te betalen eene som van *f* 165, door den ged. ter zake voorschreven per resto aan den eischer verschuldigd, en zulks met de renten dier som, ad vijf ten honderd 's jaars, van den dag der dagvaarding tot de geheele voldoening, en met veroordeeling van den ged. in de kosten van het regtsgeding;

dat ten dienenden dage de eischer, onder overlegging *in judicio* van de grosse van bovenaangehaalde notariële acte, heeft geconcludeerd conform de dagvaarding, en de ged.. op grond dat niet hij, maar zijn vader, het bedoelde contract met den eischer heeft aangegaan, elke schuldpligtigheid in deze heeft ontkend; dat de eischer repliceerde, dat de vader des gedaagden de overeenkomst voor dezen heeft gesloten, omdat hij toen nog minderjarig was en bij zijne conclusiën persisteerde, waarna ook de ged. zijne sustenuen volhield;

Wat het regt betreft:

Overwegende, dat in deze door den eischer van den ged. wordt gevorderd de nakoming van een contract door den eischer aangegaan met den vader van den ged., daarbij handelende voor en ten behoeve van zijn destijds minderjarigen zoon, dat dit wordt bevestigd door het overgelegde contract, waarbij comparanten (de eischer en des gedaagden vader) "verklaren te zijn overeengekomen" dat de eischer als plaatsvervanger bij "de nationale militie optreedt voor den genoemden dienstpligtigen loteling (de ged. in deze) welke plaatsvervanging geschiedt voor *f* 250, welke hem zal worden uitbetaald als hiervoren omschreven, dat de kosten dier acte en der afschriften zijn voor rekening van den contractant ter andere zijde (des gedaagden vader) en comparanten zich verbonden, den inhoud dezer getrouw na te komen"; dat derhalve in de geheele acte zelfs geen sprake is van eenige verbindtenis van zijde des gedaagden, maar dat, al ware dit wel het geval, de vader of voogd wel in enkele door de wet aangewezen gevallen kan geacht worden den minderjarige te verbinden en hem verpligtingen op te leggen, door hem te vervullen nadat hij meerderjarig zal zijn geworden, doch zulks onder de waarborgen, daartoe bij de wet gesteld, namelijk de regterlijke magtiging na verhoor van toeziende voogd en bloedverwanten; dat echter uit geen enkele wetsbepaling volgt, dat de vader of voogd die bevoegdheid zou hebben op de wijze als voor de gegrondheid der door den eischer ingestelde vordering zou noodig zijn en door eenvoudig te verklaren tot eene overeenkomst toe te treden "als handelende voor en ten behoeve van den minderjarige" dezen tot nako-

ming dier overeenkomst zou kunnen verpligten, terwijl meer in het bijzonder, wat den aard en de aanleiding dezer vordering betreft, nog ten overvloede opmerking verdient, dat uit art. 1143 B. W. de praesumtie volgt, dat kosten tot plaatsvervanging of nummerverwisseling in 's lands gewapende dienst, als niet aan inbreng onderworpen, ook niet als een voorschot van de ouders aan den minderjarige zijn te beschouwen, maar door de ouders worden gedragen;

Gezien artt. 1351, 364, 443 sqq. B. W. en 56 B. R.

Verklaren den eischer niet-ontvankelijk in zijn gedanen eisch en genomen conclusiën en veroordeelen hem in de kosten van dit regtsgeding;

De Regtbank enz.,

Gezien de stukken,

Overwegende ten aanzien der feiten:

dat de appellant den geintimeerde voor den regter in het derde kanton van dit arrondissement heeft gedagvaard tot betaling van *f* 165, met interest en kosten, den app. per saldo door den geintimeerden verschuldigd ter zake: dat de app. zich bij acte, ten overstaan van den notaris G. Ruijs en getuigen, op 13 April 1874 te Amsterdam gepasseerd (geregistreerd) jegens den vader van den geïntimeerden, handelende voor en ten behoeve van den toen minderjarige C. J. Uriot (de tegenwoordige geïntimeerde) heeft verbonden, om als plaatsvervanger bij de nationale militie voor de ligting van 1874 voor dien minderjarige op te treden, tegen vergoeding van *f* 250, waarvan *f* 85 is uitbetaald, doch waarop voormeld saldo van *f* 165 niet is voldaan, ofschoon bepaald was, dat dit zou worden betaald na verleend onbepaald verlof;

dat dit verlof is verleend 14 April 1878 en app. aan zijne verpligtingen krachtens voormelde overeenkomst heeft voldaan, en regt heeft op voormeld saldo;

dat de geïntimeerde, voor den Kantonregter verschenen, heeft beweerd, dat niet hij, maar zijn vader het contract met den app. had aangegaan, en hij derhalve alle schuldpligtigheid ontkent;

dat de regter in het derde kanton, bij vonnis van 24 Junij 1878, den app. niet-ontvankelijk heeft verklaard in zijne vordering en hem veroordeeld in de kosten;

O., dat de app. van dit vonnis ter bekwamer tijd in hooger beroep is gekomen en heeft geconcludeerd tot vernietiging van het vonnis voormeld, en dat de regtbank, opnieuw regtdoende, den app. alsnog zal toewijzen zijne in eerste instantie gedane vordering, met veroordeeling van den geïntimeerden in de kosten van beide instantiën;

O., dat de geïntimeerde geen procureur heeft gesteld en de app. heeft geconcludeerd tot verstek en toewijzing zijner vordering voormeld, daarbij aanvoerende, dat de meening van den Kantonregter, dat op den thans meerderjarigen geïnt. uit voormelde overeenkomst geene verbintenis tegenover den app. zou rusten, is in strijd met de wet, en daarbij de bepaling van art. 1484 B. W. is miskend; dat uit dit artikel klaarblijkelijk voortvloeit, dat minderjarigen wel degelijk verbonden worden door de handelingen van hunne wettige vertegenwoordigers tegenover degeen, met wien deze hebben gehandeld, terwijl de daarin voorkomende woorden "onverminderd hun verhaal op den vader enz." daaromtrent allen mogelijken twijfel wegnemen;

dat de woorden in het contract: "in qualiteit van vader over en ten deze handelende voor en ten behoeve van den minderjarigen" deugdelijk aantoonen, dat des geïntimeerden vader bedoelde overeenkomst aanging als wettelijke vertegenwoordiger van den geïnt., en dus slechts dezen geïntimeerden tegenover den app. verbond;

dat wel de wet in speciale gevallen den vader de verpligting oplegt, om tot het aangaan van zekere overeenkomsten voor zijn minderjarig kind regterlijke magtiging te vragen, doch zoodanige magtiging bij eene overeenkomst, waarvan hier sprake is, niet wordt vereischt;

dat het bovendien geen betoog behoeft, dat de vader eene overeenkomst van plaatsvervanging van zijn minderjarigen zoon aangaande, geenszins de grenzen van zijne bevoegdheid te buiten gaat;

dat dit blijkt 1°. uit art. 4 der wet van 19 Augustus 1861 (*Staatsblad* n°. 72), waarbij aan ieder het regt wordt toegekend, zijn dienst bij de militie door een ander te doen vervangen; dat het dus een persoonlijk regt is van den minderjarigen loteling, in welks uitoefening hij door zijn vader wordt bijgestaan, en die daardoor dus ook binnen den kring van zijne bevoegheid handelt; 2°. uit de omstandigheid, dat de minderjarige door een dergelijke overeenkomst werkelijk wordt gebaat; dat de praesumptie, door den Kantonregter uit 1143 B. W. geput, hier evenzeer onjuist is, daar die bepaling alleen geldt tusschen erfgenamen en geen kracht heeft tegen derden;

O. in regten:

dat de bij de wet voorgeschreven termijnen en formaliteiten behoorlijk zijn in acht genomen en dus tegen den niet verschenen geïnt. verstek moet worden verleend;

dat de in de memorie van grieven door den app. ontwikkelde regtsbeschouwing den regter juist voorkomen en alzoo hier wordt overgenomen;

dat dientengevolge het vonnis *a quo* behoort te worden vernietigd, en de vordering van den app., die voldoende bewezen is, hem kan volgen;

Gezien, behalve de aangehaalde wetsartikelen, artt. 343 volg., 135, 76, 52 en 56 B. R.;

Regt doende enz.,

Verleent verstek tegen den geïnt.;

Doet te niet het appel;

Vernietigt het vonnis, op 24 Junij 1878 door den regter in het derde kanton van dit arrondissement tusschen partijen gewezen;

En op nieuw regt doende:

Veroordeelt den geint. om aan den app., tegen behoorlijke kwijting, te betalen de som van *f* 165, door den geïnt. per resto aan den app. verschuldigd, krachtens overeenkomst van plaatsvervanging voor de nationale militie, blijkens acte op den 13den April 1877, ten overstaan van den notaris G. Ruijs en getuigen, te Amsterdam gepasseerd, en zulks met interest à vijf procent 's jaars, ven den dag der oorspronkelijke dagvaarding tot de voldoening;

Verklaart dit vonnis uitvoerbaar bij voorraad zonder borgstelling;

Veroordeelt den geïnt. in de kosten van beide instantiën.

Vonnis van den kantonregter te Bolsward van 16 September 1878.

Bij verkoop à contant is de ambtenaar, met uitsluiting van den eigenaar, eenig en alleen bevoegd den kooper in regten aan te spreken.

Wij kantonregter enz..
Gezien de dagvaarding;
Gehoord den gemagtigde van den eischer en den ged.;
Ten aanzien der feiten:

Overwegende, dat namens den eischer ten eersten regtsdage, conform dagvaarding is geconcludeerd, dat ged. bij vonnis zal worden veroordeeld om aan den eischer, die regt daarop heeft, te betalen de som van ƒ 85.37, door den ged. aan den eischer verschuldigd, wegens de door hem op 13 Maart 1878 in het boelgoed, door den eischer gehouden à contant, ten huize van M. M. B. te V. onder W. gekochte roerende goederen, aan het hoofd der dagvaarding gespecificeerd, met het bedongen opgeld, en zulks met de legale interessen dier som en condemnatie van den ged. in de kosten.

O., dat door den ged. in antwoord op dezen eisch is aangevoerd, dat hij aan den verkooper Beinema heeft betaald, hetgeen bij dagvaarding gevorderd wordt, meenende met den eischer, als notaris, niets te maken te hebben;

O., dat namens den eischer bij repliek nog hierop is aangevoerd, dat uit de bekentenis van ged. genoegzaam consteert, dat hij de bij dagvaarding vermelde goederen heeft gekocht en aan den verkooper B. betaald, concluderende, dat aan den ged. het bewijs zijner beweerde betaling zal worden opgelegd, waartegen de ged. zich niet heeft verzet;

Wat het regt aangaat:

O., dat blijkens het aan den hoofde dezes aangehaalde exploit, de eischer den ged. heeft gesommeerd en daarna gedagvaard tot betaling eener geldsom van ƒ 85 37, ter zake en invoege hierboven breeder uiteengezet;

O., dat ged. bij zijne verschijning voor den regter als eenige verdediging heeft aangevoerd, dat hij niets aan den eischer schuldig was, daar hij reeds aan den eigenaar dêr goederen had betaald, wat hij in het ter dagvaarding bedoelde boelgeld had gekocht;

O., dat alle andere feiten en beweringen tusschen partijen vaststaan, en het eenige punt van tegenspraak alzoo ook alleen aan het onderzoek van den regter is overgelaten;

O., dienaangaande dat, gelijk zulks tusschen partijen in *confesso* is de som waarvoor de ged. door den eischer wordt aangesproken, voortspruit uit eene openbare veiling van roerend goed, à contant en bij opbod, door den eischer gehouden als notaris, ten verzoeke van den eigenaar van dat roerend goed, hetwelk aan den ged. als den meestbiedende is toegewezen, waarvan door den eischer proces-verbaal is opgemaakt;

O., dat zoodanig proces-verbaal is éen proces-verbaal van openbare verkooping van roerend goed, door den notaris opgemaakt, naar aanleiding van en overeenkomstig de wet van 22 Pluviose jaar VII, en geenszins een proces-verbaal, opgemaakt door den notaris, naar aanleiding van en overeenkomstig de wet op het notaris ambt;

O. toch, dat de notaris ten deze niet is opgetreden om als zoodanig een verkoop, tusschen partijen gesloten, te constateren door eene authentieke acte, maar wel, als zijnde hij een van die "officiers publics", vermeld bij art. 1 der genoemde wet van Pluviose, die met uitsluiting van alle anderen, zelfs met uitsluiting van den eigenaar der goederen, bevoegd zijn om roerend goed publiek, bij opbod en à contant te verkoopen;

O. immers, dat uit den inhoud dier wet van Pluviose en der hierna te melden verordeningen, waaruit die wet is ontsproten en waarmede die wet in verband staat, blijkt: 1°. dat de "officiers publics" zijn getreden in de attributen der vroegere Fransche "huissiers en jurés priseurs; 2°. dat dergelijke verkoopingen in Frankrijk geschieden à contant en tegen onmiddelijke overgave van het gekochte aan den kooper; en 3°. dat, waar het hier voornamelijk op aankomt, bij zoodanige verkoopingen, die "officier public" niet handelt als lasthebber van den eigenaar van de goederen, maar zelf de verkooping houdt, gelijk hij ook instaat voor den koopprijs;

O. dat mitsdien de notaris, als zijnde de verkooper op eigen naam, den kooper bij wanbetaling in regten kan vervolgen, gelijk hij zulks in dezen teregt heeft gedaan, daar de kooper slechts met den notaris en niet met den eigenaar der goederen, gehandeld heeft;

O., dat zulks te meer klemt, daar de Hooge Raad bij arrest van 31 October 1845, heeft uitgemaakt, dat in gevallen als het onderhavige, de wet van Pluviose en de na te melden verordeningen ook nog hier te lande van kracht zijn gelijk ze zulks vroeger waren;

O., dat, wat evenwel aan ons niet te beslissen is gelaten, de ged.; wanneer hij onverschuldigd heeft betaald aan den eigenaar van de bedoelde goederen, eenige actie, b. v. de condictio indebiti, kan zijn geschapen, doch dat voorzeker de betaling aan een derde gedaan, hem ged. in geen geval kan ontslaan van zijn schuld aan degenen aan wien (in dezen de notaris) hij had moeten betalen;

O. dat uit het voorgaande alzoo volgt, dat des gedaagden tegenspraak niet kan opgaan, en mitsdien des eischers vordering, als zijnde op geen andere of meerdere gronden tegengesproken, voor toewijzing vatbaar is,

Gezien art. 56 B. R., de meergenoemde wet van Pluviose, het edict van Lodewijk XIV van October 1696, dat van Lodewijk XV van Februari 1771, de wetten der Assemblée Nationale van 26 Julij 1790, der Convention van 12 Fructidor jaar IV, en 27 Nivôse jaar V;

Regt doende enz,,

Verklaren de vordering van den eischer, in voege ter dagvaarding omschreven, voldoende naar eisch van regten bewezen en gestaafd;

Veroordeelen mitsdien den ged. enz.

§ 3.

MEDE-EIGENDOM. — VERMINDERD REGT.

Door mij werd gehouden eene openbare verkooping van onroerend goed, toebehoorende aan zes mede-eigenaren.

Twee der mede-eigenaren werden koopers.

Elk was geregtigd voor een zesde.

Naar mijne meening moesten dus twee zesden van de koopsom afgetrokken worden.

De ontvanger der Registratie echter was van oordeel dat slechts een zesde moest afgetrokken worden.

De koopsom bedroeg met de lasten		*f* 5308.50
af 1/6 part		〃 884.75
regt werd verschuldigd geacht van		*f* 4423.75
à 4 pCt. is		*f* 177.20

De Inspecteur meende dat ten onregte bij die berekening was aangenomen, dat de koopers te zamen voor een zesde in het geheel geregtigd waren, terwijl zij *ieder* voor een zesde mede-eigendom hadden en berekende het regt aldus:

Gekocht voor de eene helft door A		*f* 2654.25
geregtigd voor 1/6		〃 884.75
Blijft		*f* 1769.50
regt à 4 pCt.		*f* 70.80
Gekocht voor de wederhelft door B	*f* 2654.25	
geregtigd voor 1/6	〃 884.75	
Blijft	*f* 1769.50	
regt à 4 pCt		*f* 70.80
Zamen verschuldigd		*f* 141.60
Te veel geheven		*f* 35.60
38 opcenten		〃 13.53
Terug te geven		*f* 49.13

De directeur vereenigde zich met het bedrag der teruggaaf, maar meende dat de berekening niet voor ieder kooper moest gesplitst worden, daar onverdeeld was aangekocht, waarom ook juist twee zesden moesten afgetrekken worden. In casu was dit echter niet op het bedrag der teruggaaf van het regt van invloed.

De Minister gelastte de teruggaaf conform de bemerking van den Directeur bij Resolutie van 31 Mei 1878, n°. 60.

Eveneens werd de teruggaaf bevolen van het te veel geheven regt van overschrijving.

Men leze ook de nommers 3136 en 4407 van het Periodiek Woordenboek.

Th. VAN UIJE PIETERSE.

Worden onder het gelegateerde vast goed ook begrepen de burgerlijke vruchten, die hetzelve voortbrengt?

Een legaat is eene bijzondere beschikking. De erflater geeft aan een of meer personen zekere bepaalde goederen of wel al zijne goederen van eene zekere soort. De erfgenaam betaalt d. w. z. doet afgifte van de

gelegateerde zaak. De legataris krijgt, door den wil der erflaters alleen; niet het eigendomsregt op de zaak, slechts een zakelijk regt, eene vordering tot afgifte tegen den erfgenaam. De afgifte, het in bezit stellen, doet den eigendom geboren worden. Immers, door het overlijden treedt de erfgenaam in de plaats van den erflater. Op alles wat deze nalaat, kan hij zijn eigendomsregt doen gelden. Dus ook op het gelegateerde. Èn door zijn bezitregt èn door zijne aanvaarding verbindt hij zich om iets te doen. Die verbindtenis strekt tot afgifte, levering, in het bezit stellen.

Wat is de gelegateerde zaak? Een voorwerp van eigendom, dat door den wil van den erflater aan zeker bepaald persoon zal worden afgegeven. Eenmaal afgegeven wordt het geacht altijd den eigendom van den legataris, nooit dien van den erfgenaam te zijn geweest. In zekere zin gaat het hiermede als bij boedelscheiding.

Ieder eigenaar wordt geacht den erflater onmiddelijk te zijn opgevolgd in de hem toegescheiden of bij aankoop, krachtens art. 1122 B. W. verkregen goederen. Geen der erfgenamen wordt alzoo gerekend immer den eigendom der andere goederen te hebben gehad.

De afgifte moet door den legataris worden gevraagd of geëischt. Aan wien gevraagd, van wien geëischt? van den erfgenaam, als in de plaats getreden van den erflater, of van den daarmede belasten legataris.

Heeft die vraag of eisch binnen het jaar nà het overlijden van den erflater plaats, dan heeft de legataris regt op de vruchten of interessen van af den sterfdag. Ook indien de afgifte binnen dat tijdvak, vrijwillig door den erfgenaam geschiedt. Wordt die eisch niet binnen dat tijdvak ingesteld, doch geschiedt die later, dan begint het regt van den legataris op de vruchten en interessen eerst op den dag, dat de eisch gedaan is.

Tot hoever strekt de vordering van den legataris tot afgift van het legaat zich uit? Tot de zaak zelve. Ook tot alles wat tot de zaak behoort? En wat behoort daartoe?

Laat ons zien. Artt. 556, 557 B. W. Het eerste leert, dat al wat door natrekking tot eene zaak behoort, daaronder de vruchten, zoowel natuurlijke als die door nijverheid worden verkregen, zoolang ze tak- of wortelvast, of aan den grond gehecht zijn, een gedeelte der zaak uitmaakt.

Het tweede, dat de burgerlijke vruchten d. z. volgens art. 558, huur- en pachtpenningen, interessen van geldsommen en verschuldigde renten, zoolang ze niet opeischbaar zijn, geacht worden een gedeelte der zaak uit te maken.

Vergeten wij ook de artt. 563, 564, 567 niet.

En tot hoever strekt zich de verpligting van den erfgenaam, die aanvaard heeft uit? Art. 1010 geeft er antwoord op. Tot uitkeering of afgifte van de gelegateerde zaak, met al wat er toe behoort, en in den staat, waarin de zaak zich op den sterfdag van den erflater bevindt.

B. V. Als ik aan A. legateer 4 hectaren land, zonder omtrent de huurpenningen eenige bepaling in mijn testament te maken, dan leg ik aan mijn erfgenaam den last op om die 4 hectaren land, met alles wat daartoe behoort, aan A. af te geven en dan heeft A. van mijn sterfdag af, indien hij den eisch tot afgifte binnen het jaar nà mijn overlijden instelt, of wel indien mijn erfgenaam binnen dat tijdvak de afgifte vrijwillig bewerkstelligt, wat hetzelfde uitmaakt, het regt op de nog niet opeisch-

bare huurpenningen, tenzij mijn testament dienaangaande andere bepalingen mogt bevatten.

De wet zegt expressis verbis, dat de belastingen op legaten ten behoeve van den staat gelegd, ten laste van den legataris komen, doch niet de kosten op de afgifte vallende (art. 1431). Nu zij dit van de lasten bepaalde, waarom deed zij dit ook niet met zoo vele waordon van de vruchten en inkomsten.

Men lette echter ook op de bijzondere wetsbepalingen en overeenkomsten, waarvan art. 557 B. W. spreekt: zooals bij vruchtgebruik art. 810 en bij vervallen interessen van hoofdsommen, die wederom interessen kunnen opbrengen art. 1287 e. v. Ook zie men de art. 810, 1374 en 1433 niet voorbij.

Die 4 hectaren land moeten dus nà mijn overlijden door mijn erfgenaam aan A. worden afgegeven met de loopende huur. Tot den dag van mijn overlijden komt die huur ten bate van mijne nalatenschap. Sedert dien dag ten bate van den legataris. Mijn erfgenaam moet die huur dus afgeven tot den dag der afgifte, zoo zij versehenen is. Had ik het anders gewild, dan zou ik er in mijn testament van gesproken hebben. Ik liet het nu aan de wet over. En die is vrij duidelijk.

De gelegateerde zaak *zal worden uitgekeerd* met al hetgeen daartoe behoort. Waarom niet *moet worden uitgekeerd?* Bij een onroerend goed behooren de huurpenningen. Uitwendig zelfstandig en van het onroerend goed afgescheiden, zijn de huurpenningen toch onafscheidelijk daaraan verbonden. Zoodra wij aan huurpenningen denken, denken wij immers het eerst aan de zaak, die ze oplevert. Zij zijn er de bijzaken van.

De wet bepaalde, dat zekere zaken door bestemming onder de onroerende begrepen worden. Welnu, met een perceel land of een huis zijn zijn de huurpenningen als het ware door bestemming vereenigd, evenals bij eene som gelds de interessen er een deel van uitmaken.

De Regtbank te 's Hertogenbosch beantwoordde de vraag, of eene gelegateerde geldsom moet worden uitgekeerd met de interessen van den dag van het overlijden, al of niet, in bevestigenden zin bij haar vonnis van 6 September 1843 Weekblad van het Regt 573.

Anderen meenen weer, dat alleen de zaak, die vruchten oplevert, met de opgeleverde vruchten moet worden uitgekeerd. Kan men zeggen, dat eene geldsom per se interessen oplevert, zoolang die niet belegd is geweest? Neen. Maar heb ik b. v. bij mijn kassier eenige duizenden à deposito en aan mijn broeder gelegateerd *f* 1000 van die à deposito gegeven gelden, dan heeft mijn broeder regt op de *f* 1000 plus de interest, die de kassier voor à deposito gegeven geld, uitbetaalt.

Anders is het als ik aan mijn broeder slechts *f* 1000 legateer. Indien nu de legataris regt had ook op de interesen van *f* 1000, dan zouden die uit mijne nalatenschap moeten betaald worden, niettegenstaande de gelegateerde som onbelegd is en niets oplevert. Mij dunkt, dit gaat te ver.

Anderen gaan niet minder ver door te beweren, dat bij een legaat van vast goed behooren de huurpenningen sedert derzelver laatste verschijndag. Zij gronden die bewering op art. 567, "de burgerlijke vruchten worden "alleen geacht een gedeelte van de zaak uit te maken, ZOOLANG DEZELVE "NIET OPEISCHBAAR ZIJN." Wanneer mijne hofstede met land, die ik aan A. legateer, verhuurd is en de huurpenningen worden 1° Mei en 1° No-

vember betaald, dan zou de legataris, als ik op 1 Julij sterf, regt hebben op de huurpenningen van af 1 Mei tot aan den dag der afgifte. Maar hoe rijmt men die bewering met art. 1006, al. 2. "HIJ HEEFT REGT OP "DE VRUCHTEN OF INTERESSEN VAN DEN DAG AF VAN HET OVERLIJDEN "VAN DEN ERFLATER," enz.

De in deze behandelde kwestie is van zuiver practisch belang.

Vooral met het oog op de successie wet. De belasting wordt immers geheven van de waarde van AL WAT geërfd of VERKREGEN WORDT. Wat verkrijgt nu de legataris? De aan hem gelegateerde goederen. Ook de vruchten en inkomsten? En van wanneer af verkrijgt hij die laatsten?

Den notarissen is het veelal gegeven die kwestie te voorkomen. Amedeé de Bast noemt den notaris immers UN CONSEILLER SALUTAIRE (zie Origines Judiciaires). Althans zij kunnen er hunne clienten bij het maken van testamenten op wijzen en hen raden om bij het legateren te voegen: met of zonder interessen, huren, enz.; en tevens met bepaling van welk tijdstip die ten voordeele van den legataris zullen zijn.

M. T.

AANTAL NOTARISSEN EN AKTEN IN FRANKRIJK.

In de Fransche Illustratie van 8 Februarij 1879 vindt men de volgende opgaaf:

In 1876 waren in Frankrijk 9191 Notarissen, die 3,325,080 akten hebben gepasseerd, of ongeveer dooreengenomen 362 akten voor een Notaris.

Hieronder bevonden zich: 135,000 huurcontracten, 313,000 obligatiën en transporten, 522,000 kwitantiën en decharges, 542,000 vrijwillige verkoopingen, 130,000 testamenten, 301,000 procuratiën, bijna 124,000 schenkingen, 101,000 royementen, 90,000 inventarissen, enz.

Sedert 1848 tot 1876 is het getal kantoren met 633 verminderd.

Alzoo in het land zelf, waar de wet op het Notarisambt het eerst werd ingevoerd, schijnt men het getal Notarissen *te verminderen*, niettegenstaande de wet van ventôse de verhouding van *één* Notaris op 6000 zielen bepaalt.

Zou de ondervinding daar welligt geleerd hebben dat, ondanks alle fraaije redeneringen, het algemeen volstrekt niet gebaat wordt met het aanstellen van eene menigte personen, die, uit den aard van het ambt zelf, weinig of niets te doen hebben en zoodoende, als zij geen eigen fortuin bezitten, tot ellende komen en zeker in allen gevalle als men eens voor eene enkele maal hunne hulp inroept, ongeschikt zijn om naar behooren hun werk te verrigten. Even als in alle andere zaken geldt ook in het Notariële vak: "Rust roest!"

In Nederland bragt men het getal van 638 Notarissen in 1848 tot op 832 in 1878.

In Frankrijk *vermindering* van het getal Notarissen met 7 pCt.

In Nederland daarentegen *vermeerdering* met ruim 29 pCt.

AMSTERDAM, 15 Februarij 1879. J. J. C.

Proces tegen de Heeren VAN DER GRONDEN en CLAASEN.

Den 19den Februarij 1879 heeft de Arrondissements-Regtbank te Zwolle uitspraak gedaan in het proces dat M. W. Collin en huisvrouw hadden aangevangen tegen de HH. Mr. W. S. van der Gronden, Notaris te Zwolle en J. J. Claasen, Hzn., Notaris te Amsterdam.

Uit het pleidooi door den Heer Mr. J. Pinner, advocaat te Amsterdam, als optredende voor den Heer Claasen en dat van den Heer v. d. Gronden, die zelf zijne zaak verdedigde, alsmede uit de gewisselde conclusiën, bleek duidelijk dat de zaak van den kant der eischers eene poging tot chantage was, en al hunne verhalen in de Couranten en in hunne conclusiën geheel onwaar zijn bevonden en in strijd met de feiten, hunne eigene schrifturen en boeken waren voorgesteld. De Heeren v. d. Gronden en Claasen hebben zich namelijk tegen den geheelen eisch en dus *niet met exceptiën* verdedigd.

De Regtbank heeft dan ook de ingestelde vordering van Collin en huisvrouw onbewezen verklaard, dien ontzegd en hen in de kosten veroordeeld. Het vonnis zal waarschijnlijk wel bij het verschijnen dezer aflevering beteekend zijn.

Vermits de eischers nog in hooger beroep kunnen komen, onthouden wij ons van verdere détails totdat de zaak zal zijn afgeloopen. Alles wat dan ook reeds is, of nog mogt in de dagbladen worden vermeld, is derhalve van de verliezende partij afkomstig, indien niet *door de namen der inzenders* het tegendeel blijkt. Voor de eischers was opgetreden de Heer Mr. J. G. A. Faber te Amsterdam.

AMSTERDAM, 27 Februarij 1879. J. J. C.

§ 4.

Regtsvragen en hare Beantwoording.

Geene voorgekomen.

§ 5.

Kritiek.

Niets voorgekomen.

§ 6.

Benoemingen, enz.

Tot Notarissen zijn benoemd de Heeren:

	Bij Kon. besluit
J. T. Pool, te Grootebroek,	van 30 Junij 1878, n°. 3.
Jhr. J. Rammelman Elsevier, te Wieringerwaard,	〃 〃 〃 〃 〃 〃

P. G. Duker, te Andijk,	van	30	Junij	1878,	n°.	3.
G. Benthem Reddingius, te IJlst,	〃	4	Julij	〃	〃	13.
F. Gorter, te Munnikeburen, (gem. West Stellingwerf)	〃	〃	〃	〃	〃	〃
G. Wirtjes, te Nieuwe Schans	〃	5	〃	〃	〃	31.
J. G. Masman, te Nijmegen	〃	11	Aug.	〃	〃	15.
J. Klaassen, te Nijmegen,	〃	〃	〃	〃	〃	〃
H. Coert, te Molenaarsgraaf,	〃	1	Sept.	〃	〃	27.
N. P. Jongkindt te Dordrecht	〃	〃	〃	〃	〃	〃
F. H. van Peski, te Charlois,	〃	〃	〃	〃	〃	〃
C. M. W. Steins Bisschop, te Breda,	〃	1	Oct.	〃	〃	54.
P. M. Goyarts, te Weert,	〃	〃	〃	〃	〃	〃
J. J. de Wit, te 's Heerenberg, (gem. Bergh)	〃	4	〃	〃	〃	26.
G. W. Bossers, te Prinsenhage,	〃	1	Nov.	〃	〃	16.
J. W. van Wieringen, te Wijk-bij-Duurstede,	〃	8	〃	〃	〃	19.
J. Bos J. Azn., te Maartensdijk,	〃	〃	〃	〃	〃	〃
J. J. Paardekooper, te Goes,	〃	15	Dec.	〃	〃	42.
M. J. Jansen, te Venlo,	〃	23	Jan.	1879,	〃	36.
J. S. H. Brouwers, te Reuver, (gem. Beesel)	〃	〃	〃	〃	〃	〃
A. C. J. F. Bouwmeester, te Grijpskerk	〃	15	Febr.	〃	〃	13.
W. van der Meer, te Munnikeburen	〃	17	〃	〃	〃	19.

Verplaatste Notarissen, de Heeren:

		bij Kon. besluit				
A. Steenlack, van 's Heerenberg naar Wijhe	van	30	Junij	1878,	n°.	4.
Z. H. de Kleyn, van Molenaarsgraaf naar Gorinchem,	〃	1	Sept.	〃	〃	27.
E. E. C. Gerrits van Roermond naar Breda	〃	1	Oct.	〃	〃	54.
G. H. V. Bongaerts, van Weert naar Roermond,	〃	〃	〃	〃	〃	〃
J. Meylink, van Kuinre naar Dokkum,	〃	13	Dec.	〃	〃	13.
A. F. J. J. Beekman, van Gulpen naar Venlo	〃	23	Jan.	1879,	〃	36.
Mr. B. G. ten Pol, van Teteringen naar Oss	〃	1	Febr.	〃	〃	23.
G. Jordens, van Haaksbergen naar Enschedé	〃	8	〃	〃	〃	13.
F. Gorter, van Munnikeburen naar Kuinre	〃	17	〃	〃	〃	19.
R. J. Westenberg, van Barneveld naar Zwolle	〃	27	〃	〃	〃	25.

Eervol ontslagen Notarissen, de Heeren:

J. C. A. van Strijen, te Wijk-bij-Duurstede	van	1	Oct.	1878,	n°.	56.
A. Kakebeeke, Jzn., te Goes	〃	11	〃	〃	〃	21.
H. Hamer, te Neede,	〃	30	Nov.	〃	〃	17.
M. Bax, te Bergen op Zoom	〃	24	Dec.	〃	〃	16.
J. A. Gerlach, te Heusden	〃	9	Jan.	1879,	〃	55.

Overleden Notarissen, de Heeren:

J. J. Fercken (oud-Not.), te Ter Neuzen	op	9	Mei	1878.
J. B. van Houten (oud-Not.), te Amsterdam	〃	30	Junij	〃
K. H. Bode (Not.), te Prinsenhage	〃	27	Julij	〃

G. A. van den Berg (oud-Not), te Hillegersberg.......op	30	Sept.	1878.
J. J. C. de Knokke van der Meulen (Not.), te Oss,....〃	7	Oct.	〃
G. Posthuma (Not.), te Dockum,....................〃	19	〃	〃
Mr. M. de Muinck (Not.), to Grijpskerk,.............〃	19	Nov.	〃
J. Blijdenstein Not.), te Enschedé....................〃	25	〃	〃
M. Geene (Not.), te Hulst,...........................〃	6	Dec.	〃
A. J. Scriverius (Not.), te Zwolle,...................〃	17	〃	〃
Mr. A. J. Wijnstroom (Not.), te Leiden ....〃	28	〃	〃
W. J. H. Canoij (Not.), te Venlo,....................〃	1	Jan.	1879.
J. P. G. Masman (Not.), te Dinther,...................〃	4	〃	〃
P. H. J. G. Jonckheer (Not.), te Ginneken............〃	11	〃	〃
W. Wijndelts (Not.), te Warffum,.....................〃	17	〃	〃
H. G. Hammacher (oud.-Not.), te Groede.............〃	27	〃	〃
F. A. Rovers (Not.), te Asten,........................〃	〃	〃	〃
J. J. Blussé (oud-Not.), te Dordrecht,................〃	2	Febr.	〃

NAAMLIJST

van personen aan wie in 1878 het getuigschrift is uitgereikt, bedoeld bij art. 15 der Wet op het Notaris-Ambt, zooals die is gewijzigd bij de wet van 6 Mei 1878, (*Staatsblad* nº. 29).

G. van Alewijk.
I J. J. van der Helm.
N. T. Ladenius.
A. Rambonnet.
Mr. P. A. van Schermbeek.
G. Weijs.
Mr. C. de Wilde.

§ 7.

Amsterdam, Februarij 1879.

BLADWIJZER

OP HET

BIJBLAD VAN HET CORRESPONDENTIE-BLAD,

UITGEGEVEN DOOR DE

Broederschap der Notarissen in Nederland.

N°. 1—3.

1878.

Zevende Deel.

§ 2. *Wetten, Besluiten en Beslissingen.*

Wijzigingen in de Wet van 9 Julij 1842 (*Staatsblad* n°. 20) op het Notarisambt.

---

§ 6. *Benoemingen, enz.*

Dec. 1878.

Verzonden met een titel en omslag.
